

பெப்ரவரி 2025

எழுந்தா

இதழ் 31

அறிமுகம்

எழுநா, ஈழமும் ஈழம் சார்ந்த ஆய்வும் இடைவெட்டும் பரப்பை 'ஈழக்கற்கைகள்' (Eelam Studies) என்று வரையறுத்துக் கொண்டு, ஈழம் சார்ந்து வரலாறு, பண்பாடு, சமூகவியல், மானிடவியல், மொழியியல், அரசியல், பொருளாதாரம், சூழலியல், அபிவிருத்தி, சட்டம் போன்ற தளங்களில் ஆய்வுகளை உருவாக்குவதையும் பரவலாக்குவதையும் முதன்மைப் பணியாகக் கொண்டு இயங்குகின்ற இலாப நோக்கற்ற அமைப்பாகும்.

வெளியீடு

எழுநா வெளியீடுகள் ஊடாக மாதாந்தச் சஞ்சிகை, நூல்கள், பிரசுரங்கள் போன்றவை வெளிவருகின்றன. எழுநாவின் மாதாந்தச் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் தொடர்களும் திரட்டுகளும் தொகுக்கப்பட்டு நூல்களாக வெளியிடப்படும். அதேவேளை, சமகாலப் பிரச்சினைகள் தொடர்பான ஆய்வு அடிப்படையிலான பிரசுரங்களும் வெளியிடப்படும்.

தயாரிப்பு

காணொளிகள், தொகுப்புகள், ஆவணப்படங்கள் ஆகியன எழுநாவின் தயாரிப்புகளாகும். ஆய்வு மற்றும் சமூகச் செயற்பாடு சார்ந்து இயங்குபவர்களுடைய காணொளிகளுடன், சமகால நீண்ட காலப் பிரச்சினைகள் சார்ந்த ஆவணப்படங்களும் வெளியிடப்படுகின்றன. ஆய்வாளர்களின் ஆய்வுகளை காணொளிகளாக வெளியிடுவதற்கான செயற்பாடுகளும் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

கற்கை வட்டம்

எழுநா கற்கை வட்டம், ஈழம் சார்ந்த ஆய்வுகள் தொடர்பான விரிவான உரையாடல்களை உருவாக்கும் பொருட்டும், ஆய்வுச் சமூகத்தைக் கட்டியெழுப்பும் நோக்கிலும், தமிழ் பேசும் மக்கள் வசித்துவரும் பிரதேசங்கள் தோறும் கற்கை வட்டங்களைச் செயற்படுத்த முயற்சிக்கின்றது; செயற்படுத்தி வருகின்றது. இவ்வாறான கற்கை வட்டங்களில் எழுநா வெளியீடுகளும், ஆவணப்படங்களும் பிரதான பேசு பொருள்களாக அமைகின்றன. சமூக மட்டத்தில், எழுநா வெளியீடுகளைத் தாண்டியும், ஈழத்து ஆய்வுகள் சார்ந்து, தொடர்ச்சியான உரையாடல்களை இது சாத்தியப்படுத்தும்.

புத்தக மன்றம்

எழுநா புத்தக மன்றம், வருடாந்தச் சந்தாவை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இதில் இணைவதன் மூலம் எழுநாவின் முயற்சிக்கு ஆதரவளிக்க முடியும் என்பதுடன், சந்தா மூலம் எழுநாவின் புத்தக மன்றத்தில் இணைபவர்களுக்கு, எழுநாவின் சகல வெளியீடுகளும் கிடைக்கப்பெறும். அண்ணளவாக வருடாந்தம் 20 தொடக்கம் 25 வரையான நூல்களைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

எழுந்து

இதழ் 31

பதிப்பாளியர்

கணேசானந்தன் சசீவன்

பொறுப்பாளியர்கள்

ஸ்ரீனிஸ்லஸ் கபில்தேவ்
 ஜனனி பாலசுந்தரம்
 விஜயதர்சினி தினேஸ்
 தனுஜன் சுந்தரலிங்கம்
 புவளிணா மெய்யழகன்
 ஜீவமணி பாலன்
 வேணி ஆனந்த்
 நீக்கிலாள் குறிஞ்சிகள்
 பவித்ரா இராமணீகரசர்மா
 மதுஹரி சத்தியலோகநாதன்

- சஞ்சிகை / நூல்
 - வலைத்தளம் / பரவலாக்கம்
 - கற்கை வட்டம் / நிகழ்வுகள்
 - ஆவணப்பட திரையொளி
 - ஆவணப்பட எழுத்துருவாக்கம்
 - நூல் வடிவமைப்பு
 - சஞ்சிகை வடிவமைப்பு
 - மெய்ப்புப்பாப்பு
 - குரல் வடிவம்
 - குரல் வடிவம்

வளவாளிகள்

இ. பத்மநாப ஜயர்
 கனகலிங்கம் சுகுமார்
 தில்லைநாதன் கோபிநாத்
 கதிர் சயந்தன்
 தங்கராஜா பிரபாகரன்
 சிறிதரன் சோமிதரன்
 சிவா சிவானந்தன்
 பரமசிவம் பவதாரணி
 சிவகுமார் சிவகஜன்

- உசாத்துணை சேவை
 - உசாத்துணை சேவை
 - நூல் தயாரிப்பு
 - நூல் தயாரிப்பு
 - மனிதவள தொடர்பு
 - ஆவணப்படம்
 - ஆவணப்படம்
 - செயல்பாட்டு மேலாண்மை
 - கற்கை வட்டம்

துறை சார் ஆலோசகர் குழு

ஸ்ரீவரதராஜன் பிரசாந்தன்
 கந்தையா ரமணிதரன்
 குமாரவடிவேல் குருபரன்
 நடராஜா சிறீஸ்கந்தராஜா
 சச்சிதானந்தன் சுகிர்தராஜா
 பால சிவகடாட்சம்
 நாகமுத்து பிரதீபராஜா
 பரமு புள்பரடணம்
 சனாதனன் தமோதரம்பிள்ளை
 சேரன் உருத்திரமூர்த்தி
 முத்துக்கிருஷ்ணன் சர்வானந்தன்
 சபா ஜெயராசா
 மரியோ அருள்தாஸ்
 இரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூநாதன்
 கந்தையா பகீரதன்

- மொழியும் இலக்கியமும்
 - நீரியலும் நீர்ப்பாசனமும்
 - சட்டமும் சட்ட முறைமையும்
 - கழலும் உயிர்ப் பல்வகைமையும்
 - சமயமும் இறையியலும்
 - சுதேசியமும் பாரம்பரிய மருத்துவமும்
 - புவியியலும் திட்டமிடலும்
 - வரலாறும் தொல்லியலும்
 - கட்டிட அரங்கேற்ற கலைகள்
 - சமூகவியலும் மாணிடவியலும்
 - பொருளியலும் நிதியியலும்
 - கல்வியியலும் கற்றலும்
 - அரசியலும் மெய்யியலும்
 - கட்டிடக்கலையும் வடிவமைப்பும்
 - விவசாயமும் மீன்பிடியும்

நிதிப்பங்களிப்பாளர்கள்

கணேசலிங்கம் குகநபன்
 கருணானந்தன் சஞ்சே
 சிவா சிவானந்தன்
 கனக சுகுமார்

ஆதரவளிப்போர்

தமிழ் ஊடகத் திரட்டு - ஆவணப்பட வரிசை
 மானுடம் நிறுவனம் - நூல் வரிசை
 வரதராஜன் ஞாபகார்த்த கல்வி அறக்கட்டளை - கற்கை வட்டம்

கற்கை வட்ட ஒருங்கிணைப்பாளர்கள்

நடராஜா முரளிதரன் - கனடா

அச்சுப்பதித்து விநியோகிப்போர்

நடராஜா முரளிதரன் - நாளை வெளியீடு கனடா

அட்டைப்படிம்

தேயிலைக் காட்டினுள் III (2024)

ஓவியர்: அருள்ராஜ் உலகநாதன்

ஊடகம்: பழுப்புநிற அட்டையில்
 பேனையும் தேயிலைச் சாயமும்.

FOLLOW

எழுந்து

- <https://ezhunaonline.com/>
- <https://youtube.com/user/Ezhuna>
- <https://www.facebook.com/Ezhunax/>
- <https://twitter.com/Ezhuna>
- <https://www.instagram.com/ezhuna/>
- <https://www.tiktok.com/@ezhuna>
- <https://open.spotify.com/show/4Xn>
- <https://tinyurl.com/ykj8ru3f>
- <https://tinyurl.com/3zfkzxme>
- <https://tinyurl.com/2p83m8zj>
- <https://pca.st/swr6zomk>
- <https://radiopublic.com/6rX3L4>
- <https://tinyurl.com/bdeky92h>
- <https://anchor.fm/ezhuna>
- <https://www.clubhouse.com/club/ezhuna>
- <https://www.magzter.com/publishers/>

தொடர்பு முகவரி :

எழுந்து

63, சேர். பொன். இராமநாதன் வீதி
 கலட்டி சந்தி, திருநெல்வேலி.

மின்னஞ்சல்:

contact@ezhunaonline.com
 ezhunamedia@gmail.com

உள்ளே...

ஜனநாயக ஆளுகையும் இலங்கையின்
உயர்நீதிமன்றமும் — பகுதி 1,2,3

- ஆங்கில மூலம் : கலன சேனரத்ன
தமிழில் : கந்தையா சண்முகலிங்கம்

05

குறிப்பன் எனும் தெய்வம்

- தி. செல்வமனோகரன்

29

படுவானை நோக்கி

- கார்த்திகேசு இந்திரபாலா

39

இலங்கை : இனத்துவ ஆட்சிக்குத்
திரும்புதல் — பகுதி 1,2

- ஆங்கில மூலம் : நீல் டி வோட்டா (Neil DeVotta)
தமிழில் : வின்சென்ட் போல் சந்தியாப்பிள்ளை

46

'இலங்கை இந்தியத் தொழிலாளர் நிலைமை':
தோட்டத் தொழிலாளர் வேதன நிர்ணய
அறிக்கைகளுக்கான எதிர்வினை

- எம். எம். ஜெயசீலன்

67

இடப்பெயர்களும் — கிழக்கிலங்கை
முஸ்லிம் பண்பாடும்

- எம். ஐ. எம். சாக்கீர்

83

புராதன தமிழ்க் கூத்தில் புராணம்
புகுந்த கதை

- சின்னையா மௌனகுரு

91

அதிகாரப் பகிர்வுக்கான அரசுக்
கட்டமைப்புகள் : பகுதி 1,2,3

- ஆங்கில மூலம் : லக்ஸ்மன் மாறசிங்க
தமிழில் : கந்தையா சண்முகலிங்கம்

100

இலங்கையில் நூலகவியற் கல்வி — பகுதி 2

- நடராஜா செல்வராஜா

124

இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளில்
சங்ககால வேள்

- பரமு புஷ்பரட்ணம்

131

வெய்சிக்காமின் நிலப்படத் தொகுப்பில்
வலிகாமம் — மானிப்பாய்

- இரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூரநாதன்

139

காலனித்துவமும் மதங்களும்

- பி. ஏ. காதர்

146

முதுமை, மூத்தோர் சொல், முடிவிலாத்துயர்:
மௌன விசும்பல்கள்

- மீநலங்கோ தெய்வேந்திரன்

156

கழிகாமமலையின் எல்லையில்

- விவேகானந்தராஜா துலாஞ்சனன்

167

ஏகாதிபத்திய — பேரினவாதத் தகர்ப்பும்
விடுதலைத் தேசிய மார்க்சியமும்

- நடேசன் இரவிந்திரன்

173

மலரவளின் 'போர் உலா' (War Journey)

- இளங்கோ

183

ஓச்சாப்பு கல்லு எனும் பண்டைய நாகர் குடியிருப்பு

- என். கே. எஸ். திருச்செல்வம்

188

பிராமணன் திவக்கனின் தங்கத் திருமலையில்
நாகர் பற்றிய கல்வெட்டு

- என். கே. எஸ். திருச்செல்வம்

196

யாழ்ப்பாணத்தின் '3AxisLabs'
முன்னெடுக்கும் செயற்கை விவேக (Artificial
Intelligence) முன்னோடிப் பயணம்

- ஆங்கில மூலம் : ஜெகன் அருளையா
தமிழில் : த. சிவதாசன்

207

கி.பி 10 ஆம் 16 ஆம் நூற்றாண்டுகளில்
சர்வதேசக் கடல் வர்த்தகத்தில் இலங்கைத்
துறைமுகங்களின் முக்கியத்துவம்

- அய்யூஸ் ரஹீம் ஜெஸ்மில்

213

இலங்கையின் பொருளாதார நெருக்கடியும்
கூட்டுறவு வங்கிகளின் தேவையும்

- வை. ஜெயமுருகன்

220

மாடு வளர்ப்பும் சூழல் மாசடைதலும்

- சிவபாத சுந்தரலிங்கம் கிருபானந்தகுமரன்

228

இறக்குமதி செய்யப்படும் டின் மீன்கள் :
நடைமுறைச் சிக்கல்களும் சாத்தியங்களும்

- வை. ஜெயமுருகன்

233

இலங்கையின் சட்டத்துறை அறிஞர்களும், அரசியல் விஞ்ஞானிகளும் இலங்கையின் அரசியல் யாப்புகள் பற்றிய அடிப்படைப் பிரச்சினைகள் (Core Issues) பற்றிய உயராய்வுகள் பலவற்றை ஆங்கிலத்தில் எழுதி வெளியிட்டுள்ளனர். 1947, 1972, 1978 ஆகிய ஆண்டுகளில் நடைமுறைக்கு வந்த மூன்று அரசியல் யாப்புகள் பற்றியும், இம்மூன்று அரசியல் யாப்புகளுக்கும் கொண்டுவரப்பட்ட யாப்புத் திருத்தங்கள் பற்றியும், நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள் பற்றியும் இவ் உயராய்வுகளில் விரிவாக அலசப்பட்டுள்ளன. இவ்வாய்வுகளில் உள்ளடங்கிய பெறுமதிமிக்க கருத்துகளைத் தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகம் செய்வதே 'அரசியல் யாப்புச் சிந்தனைகள்' என்னும் இத்தொடரின் நோக்கமாகும்.

ஆங்கில மூலம் : கலன சேனாரத்ன

ஜனநாயக ஆளுகையும் இலங்கையின் உயர்நீதிமன்றமும்

1

● கந்தையா சண்முகலிங்கம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்ற இவர், இலங்கை நிர்வாக சேவையில் பணியாற்றிய ஓய்வுநிலை அரசு பணியாளர். கல்வி அமைச்சின் செயலாளராக விளங்கிய சண்முகலிங்கம் அவர்கள் மிகச்சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளருமாவார். இவர் மொழிபெயர்த்த 'இலங்கையின் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றம்' என்ற நூல் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான பரிசை பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

'நவீன அரசியல் சிந்தனை', 'கருத்தியல் எனும் பனிமூட்டம்', 'இலங்கையின் இனவரைவியலும் மானிடவியலும்' ஆகியவை இவரின் ஏனைய நூல்களாகும்.

லங்கையின் சட்ட அறிஞர்களில் ஒருவரான கலன சேனரத்தின (LL.B, LL.M, PH.D) அவர்கள்

'Democratic Governance and the Supreme Court in Sri Lanka' என்னும் தலைப்பில் ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரையை எழுதியுள்ளார். இக்கட்டுரை Democracy and Democratisation in Sri Lanka : Paths, Trends and Imaginations என்னும் கட்டுரைத் தொகுப்பு நூலில் பகுதி 1 இல் (பக். 237 - 279) சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இக்கட்டுரையில் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துகளைச் சுருக்கிக் கூறி கட்டுரையைத் வாசகர்களுக்கு அறிமுகம் செய்யும் நோக்கில் இத்தமிழ்க் கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது.

நீதித்துறை, ஜனநாயக சமூகங்களில் மிக முக்கியமான வகிபாகத்தைப் பெறுகிறது. நீதித்துறை பிணக்குகளை விசாரித்துத் தீர்ப்புச் சொல்கிறது என்று அதன் பணியைக் குறுக்கிப் பார்க்கக் கூடாது. சட்டத்தின் ஆட்சியை (Rule of law) உறுதி செய்வதும், நாட்டு மக்களின் சுதந்திரங்களைப் பாதுகாப்பதும் நீதித்துறையின் கடமையும் பொறுப்புமாகும். அதன் மூலம் ஆளுகையானது (Governance) அரசியல் யாப்புக்கும், ஜனநாயகம் பற்றிய அடிப்படைத் தத்துவங்களுக்கும் இயைபுடையதாக அமைவதை நீதித்துறை உறுதி செய்கிறது. நாட்டின் நீதித்துறையிடமிருந்து மக்கள் எதிர்பார்ப்பது இதனையேயாகும். (பக் 237)

கட்டுரையின் தொடக்கத்தில் மேற்கண்டவாறு கலாநிதி கலன சேனரத்தின அவர்கள் நீதித்துறையின்

வகிபாகம் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். இலங்கையில் ஆளுகை முறையில் அடிப்படையான 'முறைமை மாற்றத்தை' (System Change) வேண்டி அரசு கிளர்ச்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. இப்பின்னணியில், செப்டெம்பர் 2023 இல் இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டது.

இலங்கையில் தற்போது நடைமுறையில் இருந்து வரும் 1978 ஆம் ஆண்டு அரசியல் யாப்புக்குத் திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்பட்ட போது இலங்கையின் உயர்நீதிமன்றத்தின் நீதித்தீர்ப்புகள் எவ்வாறு அமைந்தன? ஜனநாயக ஆளுகை (Democratic Governance) பற்றிய தத்துவங்களிற்கு அமைவாக அத்திருத்தங்கள் அமைந்துள்ளனவா என்பதை அவை பரிசீலித்தனவா? அரசியல் யாப்புத் திருத்தங்களின் அரசியல் யாப்பு இயைபுடைமையைப் (Constitutionality) பரிசீலித்தனவா? ஆகியனவற்றை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது. குறிப்பாக 4 ஆவது திருத்தம், 13 ஆவது திருத்தம், 17 ஆவது திருத்தம், 18 ஆவது திருத்தம், 19 ஆவது திருத்தம், 20 ஆவது திருத்தம் ஆகிய முக்கியமான சர்ச்சைக்குரிய திருத்தங்கள் பற்றி இக்கட்டுரையில் விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளது.

ஜனநாயக நாடுகளில் நீதித்துறைகளின் வகிபாகம்

மேற்குறிப்பிட்ட அரசியல் யாப்புச் சட்டத் திருத்தங்கள் பற்றி ஆராய்வதற்கு முன்னர் 'Judiciaries in Democratic States' என்னும் தலைப்பில் நான்கு பக்கங்களில் (239 - 242) ஜனநாயக அரசுகளில்

கண சேனரத்ன
Image Source - gchumanrights.org

நீதித்துறையின் வகிபாகம் என்ற விடயப்பொருள் குறித்து கட்டுரையில் விளக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளது. அதன் சுருக்கத்தை எமது வார்த்தைகளில் கீழே தந்துள்ளோம்.

1. வரலாற்று நோக்கில் பார்க்கும் போது நீதிமன்றம் பழமைவாத நிறுவனமாக (Conservative Institution) இருந்து வந்துள்ளதைக் காணலாம். குறிப்பாக பிரித்தானியாவில் விக்டோரியன் காலத்தில் (Victorian Age) நீதிமன்றங்கள் சட்ட ஆக்கத்துறையின் அதிகாரத்தைக் கேள்விக்குட்படுத்தாது, அதற்குப் பணிந்து செயற்படுவனவாக இருந்தன. சட்டத்தை அரசியலோடும், கொள்கை வகுத்தலோடும் இணைத்துப் பார்ப்பதற்குப் பதிலாக அதனைச் 'சட்டம்' என்ற எல்லைக்குள் மட்டும் வைத்துப் பார்க்கும் நோக்குமுறையைப் பிரித்தானிய நீதிமன்றங்கள் கடைப்பிடித்தன. இதனைச் சட்டத்தின் அர்த்தத்தை மட்டும் (Plain Meaning) பார்த்தல் எனவும், சட்டத்தின் நேர்க்காட்சிவாத விளக்கம் (Positivist Interpretation of the Law) எனவும் கூறலாம். சட்டத்திற்கு வெளியே சென்று அதற்குப் பின்னால் உள்ள

அரசியலை (Politics) அல்லது கொள்கை வகுத்தலை (Policy Making) பரிசீலிப்பதற்கு தயக்கம் காட்டும் இப்போக்கு பழமைவாத (Conservative) அணுகுமுறையாகும். இதற்கு மாறாக நவீன காலத்தில் ஜனநாயக நாடுகளில் நீதிமன்றங்கள் முற்போக்கான, ஆக்கபூர்வமான கொள்கை நோக்குடைய (Progressive Creative and Purposive) விளக்கங்களை வழங்கி வருகின்றன. பிரித்தானிய காலனியத்தின் மரபில் தோன்றிய வரலாற்றுப் பின்புலத்தையுடைய இலங்கையில், நீதிமன்றங்கள் பழமைவாத நோக்குடையனவாகச் செயற்பட்டதைக் காணலாம்.

2. நீதிமன்றங்களின் பழமைவாத நோக்கு விமர்சனத்திற்குள்ளானது. நவீன காலத்தில் அரசுகளின் செயற்பாட்டு எல்லைகள் விரிவடைந்தன. அரசுகளின் எல்லைக்குள் வாழும் மக்கள் பல்லினத்தன்மை உடையவர்களாக மாறினர். அரசியல் யாப்புச் சட்டங்களை விளக்கியுரைப்பதில் மரபுவழிப்பட்ட பழமைவாதம் ஏற்புடையதல்ல எனவும், சட்டத்தை அரசியலில் இருந்து வேறாக்கிப் பார்ப்பது தவறு என்றும் கூறப்பட்டது.
3. வளர்ச்சியடைந்து வரும் பின்காலனித்துவ அரசுகளில் (Post Colonial States) ஜனநாயக மாதிரி ஆளுகை முறைகள் அறிமுகம் செய்யப்பட்டன. சனத்தொகைப் பெருக்கம், பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள், அரசுகளின் சர்வாதிகாரப் போக்கு ஆகியன நீதிமன்றங்கள் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் வகையில் செயற்படும் தேவையை உணர்த்தியது. சமூகப் பன்மைத்துவமும் (Social Plurality) இனத்துவ பண்பாட்டுப்

பன்மைத்துவமும் (Ethnic and Cultural Plurality) நீதிமன்றங்கள் தலையிட்டுச் சிறுபான்மைச் சமூகங்களின் உரிமைகளை பாதுகாக்கும் தேவையை உருவாக்கியது. இப்பின்னணியில் நீதிமன்றங்கள் சுயகட்டுப்பாட்டுடன் நடத்தல் (The Doctrine of Selfrestraint) என்னும் தத்துவம் பொருத்தமற்றது என்ற கருத்து எழுந்தது.

4. பழமைவாத அணுகுமுறை, முற்போக்கு அணுகுமுறை என்னும் இரண்டு எதிரெதிர் துருவ நிலைகளில் நீதிமன்றங்கள் செயற்படுகின்றன; நீதிபதிகளிலும் இரண்டு வகையானவர்கள் உள்ளனர் என்பது யதார்த்த நிலைக்குப் பொருத்தமானதாகக் காணப்படுகிறது. நீதிபதிகள் சில வேளைகளில் சட்டத்தின் கண்கொண்டு பார்ப்பவர்களாக இருக்கலாம்; ஆனால் அவர்கள் வேறு பல சந்தர்ப்பங்களில் முற்பாக்கான ஆக்கபூர்வமான சட்டத்தீர்ப்புகளையும் வழங்கியுள்ளனர். நீதிபதிகள் எப்பொழுதுமே ஒரேயொரு நோக்குமுறை என்ற கண்ணாடி ஊடாக அரசியல் சட்டப் பிரச்சினைகளைப் பார்ப்பதில்லை. அவர்கள் முன்னால் பரிசீலனைக்கு வரும் சட்டப் பிரச்சினையின் தன்மையைப் பொறுத்து அவர்களின் நோக்குமுறை வேறுபடுவதுண்டு. ஒரு பிரச்சினையை ஒற்றையாட்சி அரசியல் அமைப்புப் பின்புலத்தில் ஒரு நீதிபதி அணுகுவதற்கும் சமஷ்டியாட்சிப் பின்புலத்தில் அணுகுவதற்கும் வேறுபாடு இருக்கும். இதனால் நீதிமன்றங்களின் தீர்ப்புகளில் பல்வேறு

நோக்குமுறைகள் வெளிப்படுவதைக் காணலாம்.

5. இந்தியா, தென்னாபிரிக்கா, ஐக்கிய அமெரிக்கா, கனடா, அவுஸ்திரேலியா ஆகிய நாடுகளின் நீதிமன்றங்களின் அரசியல் யாப்புச் சட்டத் தீர்ப்புகளை ஒப்பிட்டு ஆராயும் போது பல்வகையான நோக்கு முறைகள் வெளிப்படுவதைக் காணலாம். அத்தோடு ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்டை எடுத்து அந்நாட்டின் நீதிமன்றங்கள் அரசியல் யாப்புத் தீர்ப்புகளை என்ன நோக்கில் அணுகின எனப் பார்க்கும் போதும், காலத்திற்குக் காலம் அணுகுமுறைகளில் வேறுபாடுகளும் பல்வகைத் தன்மையும் (Diversity of Approaches) காணப்படுவதை அவதானிக்கலாம்.

செயல்துடிப்புடைய நீதித்துறை (Activist Judiciary)

மேலே குறிப்பிட்டவாறு நீதிமன்றங்கள் பல்வேறு நோக்குமுறைகளை அரசியல் சட்டத் தீர்ப்புகளில் பிரயோகிப்பதை எடுத்துக் கூறும் கலன சேனரத்தின் அவர்கள் 'செயல் துடிப்புடைய நீதித்துறை' (Activist Judiciary) என்னும் எண்ணக்கருவை அறிமுகம் செய்கிறார். (பக் 24)

செயல்துடிப்புடைய நீதித்துறைகள் வளர்முக நாடுகளின் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் பிரச்சினைகளில் தலையீடு செய்து மக்கள் சார்பான நீதித் தீர்ப்புகளை வழங்கி வருகின்றன. இலங்கை போன்ற வளர்முக நாடுகளின் சமூகங்கள் பிளவுபட்ட அரசியல் சமூகங்களாக (Fractured Politics) உள்ளன. பெரும்பான்மைவாதம் (Majoritarianism)

பொருளாதாரப் பின்னடைவு, வறுமை, ஊழல், சர்வாதிகாரம் என்பன இந்நாடுகளில் தொடர்ச்சியாக அரசியல், சமூக, பொருளாதார நெருக்கடிகளை உருவாக்கி வருகின்றன. இப்பின்புலத்தில் இந்நாடுகளின் உயர்நீதிமன்றங்கள் 'செயல்துடிப்புடைய நீதித்துறை' என்னும் வகிபாகத்தை எடுக்கும் அவசியம் ஏற்பட்டது. அஹரன் பரக் (Aharan Barak) என்பவர் நீதிபதி ஒருவரின் பணி எத்தகையது என்பதைப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்:

“ஒரு ஜனநாயக முறைமையின் கீழ் நீதிபதி ஒருவரின் கடமைப் பொறுப்பு, அரசியல் யாப்பையும் ஜனநாயகத்தையும், காப்பாற்றுவதாகவே இருத்தல் வேண்டும்“ (The main role of the judge in a democracy is to maintain and to protect the constitution and democracy (Barak, 2006:22)

இக்கூற்றை மேற்கோள் காட்டும் கலன சேனரத்தின அவர்கள் பல நாடுகளில் 'செயல்துடிப்புடைய நீதித்துறை' தோற்றம் பெற்றுள்ளது எனக் குறிப்பிடுகிறார். இவ்விதமாக, நீதிமன்றங்களின் மரபுவழிப் பாதையில் இருந்து விலகிச் செல்லும் போக்கை, பிறழ்நிலைப் போக்கு என்றோ அல்லது நடக்க முடியாத ஒரு நிகழ்வு என்றோ (Abnormality or Impossibility) கருத முடியாது என்றும் குறிப்பிடுகிறார். செயல்துடிப்புடைய நீதித்துறை பற்றித் தெரிந்து கொள்வதற்கு இலங்கையின் அயல் நாடான இந்தியா சிறந்த உதாரணமாகும். அங்கு 1970 களில் செயல்துடிப்புடைய நீதித்துறை தோன்றியது. பல நீதிபதிகளின் முன்னுதாரணமான தீர்ப்புகள் சட்டவியலை (Jurisprudence)

வலுப்படுத்தியுள்ளன. நீதிபதிகள் புத்தாக்கமான நீதித் தத்துவங்களை முன்வைத்தனர்; புதுமையான விசாரணை நுட்பங்களையும் நடைமுறைகளையும் (Investigative Techniques and Mechanisms) நீதித்துறையில் புகுத்தினர். அந்நீதிபதிகள் சமூகச் செயற்பாட்டு வழக்காடுதல் (Social Action Litigation) என்னும் எண்ணக்கருவை உருவாக்கினர். இதனை ஆங்கிலத்தில் 'Public Interest Litigation' என்ற பிரபலமான சொற்தொடரால் அழைப்பர். பொதுநலன் சார்ந்த வழக்காடுதல் என்பது இதன் பொருளாகும். மக்களின் முறையீடுகளை நீதிமன்றங்கள் நேரடியாகப் பெற்று நடவடிக்கையில் இறங்கும் இச்செயல்முறையை ஐகதிஷ் பகவதி, உபேந்திர பக்சி போன்ற நீதிபதிகள் இந்தியாவில் செயற்படுத்தினர். இந்திய நீதிமன்றங்கள் பொதுநலன் சார்ந்த வழக்குகள் என்னும் செயல்முறை ஊடாக ஜனநாயகத்தின் அடிப்படை நியமங்களுக்கும், மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளுக்கும் மாறான நிருவாகத்துறையின் நடவடிக்கைகளை தடுத்து நிறுத்தின. பல வழக்குகளில் இந்திய நீதிமன்றங்கள் இந்திய அரசியல் யாப்பிற்குப் புதுமையான முற்போக்கான அரசியல் சட்ட விளக்கங்களைக் கொடுத்தன. கோலக் நாத் எதிர் பஞ்சாப் அரசு (Golaknath vs the State of Punjab) கேசவானந்த பாரதி எதிர் கேரள அரசு (Kesavananda Bharathi vs the State of Kerala) என்னும் இரு வழக்குத் தீர்ப்புகள் பிரசித்தமானவை. இத்தீர்ப்புகள் 'அடிப்படைக் கட்டமைப்பு' என்னும் சட்டவியல் தத்துவத்தை விளக்கிக் கூறி இந்திய அரசியல் யாப்பிற்கு முற்போக்கான விளக்கத்தைக்

கொடுத்தன. ஆங்கிலத்தில் 'Basic Structure Doctrine' என அழைக்கப்படும் இத் தத்துவம் இந்திய அரசியல் யாப்பு மாற்ற முடியாத சில அடிப்படைகளைக் கொண்ட கட்டமைப்பை (Unalterable Basic Structure) உடையது என விளக்கம் கொடுத்தது.

அவ்வாறான மாற்றமுடியாத அடிப்படைகளாக, அரசியல் யாப்பின் மேலாண்மை (Constitutional Supremacy), மதச்சார்பின்மை (Secularism), ஜனநாயகம் (Democracy), சமஷ்டிமுறை (Federalism) என்பன அமைந்துள்ளதாக நீதிமன்றங்கள் விளக்கம் கொடுத்தன. இந்தத் தீர்ப்புகள் இந்தியாவின் அரசியல் வரலாற்றின் மிக முக்கியமான சூழமைவுகளில் வழங்கப்பட்ட வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தீர்ப்புகளாகும் என கலன சேனரத்தின அவர் விளக்கிக் கூறுகிறார். (பக் 241 - 242)

இந்திய நீதிபதிகள் பலர் ஜனநாயக ஆளுகையைப் பாதுகாப்பதற்காக (To safe guard the fundamentals of democratic governance) செயற்பட்டனர். இதற்காக அவர்கள் செயற்பாட்டாளர் வகிபாகம் (Activist Role) என்னும் கடினமான சவால்மிக்க பணியை ஏற்க வேண்டியிருந்தது. நீதிபதி V.R. கிருஷ்ண ஐயர் இச்சவால்மிக்க பணி பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்: 'To transform the supreme court of India into the supreme court for Indians was the challenge' (Legally Speaking' என்ற நூல் 2003:217). இதன் பொருள் : இந்தியாவின் உச்ச நீதிமன்றத்தை இந்திய மக்களுக்கான உச்ச நீதிமன்றமாக மாற்றும் சவால்மிக்க பணியை நீதிபதிகள் ஏற்றனர்.

இந்திய அரசியல் வரலாற்றின் நெருக்கடி மிக்க காலத்தில் இந்திய நீதித்துறை ஜனநாயக ஆளுகையின் அடிப்படைத் தத்துவங்களை பாதுகாக்கும் முறையில் செயற்பட்டதைக் காணலாம். (பக் 242)

இலங்கையின் உயர்நீதிமன்றம்

இலங்கையின் நீதித்துறையின் அதிஉயர் நிலையில் உள்ளதான இலங்கையின் உயர் நீதிமன்றம் (The Supreme Court of Sri Lanka) நீண்ட வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தை உடையது. இலங்கையின் நீதித்துறைக் கட்டமைப்பின் முதன்மையிடத்தில் (At the Apex of Judicial Structure) இருக்கும் உயர்நீதிமன்றம் இலங்கையில் ஜனநாயக ஆளுகையும் மனித உரிமைகளும் காப்பாற்றப்படுவதை உறுதி செய்யக்கூடிய அதிகாரமும் தகைமையும் உடைய மன்றாக விளங்குகிறது. உயர் நீதிமன்றம் அரசியல் யாப்பை விளக்கிக் கூறும் (Sole Power to Interpret the Constitution) அதிகாரத்தை உடையது; அத்தோடு பாராளுமன்றம் இயற்றவிருக்கும் சட்ட மசோதாவினை ஆராய்ந்து அம்மசோதா அரசியல் யாப்புக்கு முரண்பட்டதாக உள்ளதா என்பதைப் பரிசோதிக்கும் (Test the Constitutionality of the Proposed Legislation) அதிகாரமும் உயர்நீதிமன்றத்திற்கு உரியதாகும். இதனைவிட அடிப்படை மனித உரிமைகள் வழக்குகளை விசாரணை செய்யும் நியாயாதிக்கம் உயர் நீதிமன்றத்திற்கு மட்டுமே (The sole jurisdiction to hear fundamental rights cases) உள்ள அதிகாரம் ஆகும். இக்காரணங்களினால் பொது மக்களின் உரிமைகளும், நாட்டில் ஜனநாயக ஆளுகையும் (Democratic Government), அரசாங்கத்தின் நிருவாகத்துறையினாலும், சட்ட ஆக்கத் துறையினாலும் மீறப்பட்டுப் பறிக்கப்படும் ஆபத்து தோன்றும் போது, அவற்றைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பும் அதிகாரமும் உயர்நீதிமன்றத்திற்கு உள்ளது. அவ்வாறான ஆபத்துகள் எழும் சந்தர்ப்பங்களில் பிரஜைகள் நீதி கேட்டு விண்ணப்பிக்கக்கூடிய மன்றமாக உயர் நீதிமன்றம் விளங்குகிறது. பிரதம நீதியரசர் பசநாயக்க அவர்கள் 1964 ஆம் ஆண்டில்

பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்:
 “நிருவாகத்துறை அலுவலர் ஆட்சியின் கொடுங்கோன்மை, சர்வாதிகாரம் என்பனவற்றிற்கும் அதன் வரம்பு மீறிய செயல்களுக்கும் எதிரான ஒரேயொரு பாதுகாப்பாக நீதித்துறை மட்டுமே உள்ளது.” (“To the people, the judiciary is the sole protection against tyranny, autocracy, and into intemperate acts of the bureaucracy”) (இக்கூற்று கட்டுரையாசிரியரால் A.R.B. Amarasinghe அவர்களின் ‘The Supreme Court of Sri Lanka the First 185 Years’ என்னும் நூலில் (1986:105) இருந்து பெறப்பட்டதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.)

மேற்படி கூற்றில் கூறப்பட்டுள்ள எதிர்பார்ப்புகளை நிறைவேற்றும் முறையில் இலங்கையின் நீதித்துறை செயற்பட்டுள்ளதா? குறிப்பாக அடிப்படை உரிமைகள் பாதுகாப்பு தொடர்பாக இலங்கையின் நீதித்துறையின் செயற்பாடும் அது தொடர்பான சட்டவியல் பற்றிய விடயமும் பல ஆய்வாளர்களால் விரிவாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சிறுபான்மையினர் உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல் (Minority Rights Protection) என்ற விடயத்தில் உயர்நீதிமன்றம் சிறுபான்மையினருக்குப் பாதுகாப்பை வழங்கத் தவறிவிட்டது என்ற விமர்சனத்தை The Judicial Mind in Sri Lanka: Responding to the Protection of Minority Rights (2014) Law and Society Trust, Colombo என்னும் நூலின் ஆசிரியர்களான டி அல்மெய்டா குணரத்தினவும் பிறரும் முன்வைத்துள்ளனர். இலங்கையின் உயர்நீதிமன்றம் செயற்பாட்டு வகிபாகத்தை (Activist Role) எடுக்க வேண்டும் எனக் Coomaraswamy (1987), Edirisinghe (1989) ஆகியோரின் ஆய்வுகளில் எடுத்துக் கூறப்பட்டிருந்தது. ஆயினும் இலங்கையின் நீதிமன்றங்கள் கடந்த காலத்தில் முற்போக்கான முறையில் செயற்பட்டுள்ளதைக் காணலாம் (பக் 243). சில வகை உரிமைகளின் பாதுகாப்பு

விடயத்தில் நீதிமன்றங்கள் மிகவும் முற்போக்கான அணுகுமுறையைக் கடைப்பிடித்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. (Udagama 2003:297)

மேற்குறித்தவாறு பிற ஆய்வாளர்களின் மதிப்பீடுகள் பற்றிக் கருத்துரைக்கும் கலன சேனரத்தின அவர்கள் 1978 அரசியல் யாப்புத் தொடர்பான முக்கிய திருத்தச் சட்டங்கள் பற்றி ஆராய்ந்து தமது மதிப்பீட்டைத் தெரிவிக்கும் முறையில் கட்டுரையின் மிகுதிப் பகுதியை அமைத்துள்ளார். அரசியல் யாப்பின் 4 ஆவது திருத்தம் முதல் 20 ஆவது திருத்தம் வரையான திருத்தங்கள் ஏறக்குறைய நாற்பது ஆண்டு காலத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டவை. ஆய்வுக்காக 4,13,17,18,19,20 ஆகிய 20 அரசியல் யாப்புத் திருத்தங்களே பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. திருத்தங்களை ஆராய்ந்த நீதிமன்ற உயர்நீதிமன்றமே ஆயினும், திருத்தத்தை ஆராய்ந்த நீதிபதிகள் குழு (The Bench of Judges) வெவ்வேறானவை. நீதிமன்றத்தின் தீர்மானத்திற்காக முன்வைக்கப்பட்ட காலமும், முன்வைக்கப்பட்ட வாதங்களின் வரலாற்று அரசியல் பின்புலங்களும் வேறுபட்டனவாக இருந்தன. இவற்றைக் கருத்தில்கொண்டு ஒவ்வொரு திருத்தங்கள் பற்றிய நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளை ஆராய்தல் வேண்டும்.

1978 அரசியல் யாப்பிற்கான 4 ஆவது திருத்தம்

அரசியல் யாப்புக்கான 4 ஆவது திருத்த மசோதா ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தன அரசாங்கத்தால் 1982 ஆம் ஆண்டு முன்வைக்கப்பட்டது. ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தன அப்போது தான் (ஒக்டோபர் 1982) ஜனாதிபதித் தேர்தலில் வெற்றி பெற்றிருந்தார். 4 ஆவது திருத்த மசோதா 1977 ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலில் தெரிவு செய்யப்பட்ட பாராளுமன்றத்தின்

பதவிக்காலத்தை (Term of Office) 6 ஆண்டுகள் நீடிப்புச் செய்து, அப்பாராளுமன்றம் 1989 வரை பதவியில் தொடரலாம் என முன்மொழிந்தது. அதாவது 1983 ஆகஸ்ட் மாதம் முடிவடைந்த பதவிக்காலத்தை மீண்டும் பொதுத் தேர்தலை நடத்தாமலேயே மேலும் 6 ஆண்டுகள் தொடருவதற்கு வழி செய்வதே ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தனவின் திட்டமாகும். இத்திருத்தம் நிறைவேறியதும் 1977 இல் தெரிவு செய்யப்பட்ட உறுப்பினர்கள் மேலும் 6 வருடங்கள் பதவியில் தொடர்வார்கள். இந்தப் பிரேரணை ஜனநாயக ஆளுகையின் அடிப்படை ஜனநாயகத் தத்துவங்களையும், மக்களின் இறைமையையும், உரிமைகளையும் மீறுவதாக அமைந்தது. ஆட்சியில் இருக்கும் அரசாங்கம் மக்களின் சம்மதத்துடன் (Consent) இருக்க வேண்டும் என்பதே 1931 ஆம் ஆண்டில் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட சர்வசன வாக்குரிமையின் அடிப்படைக் கருத்தாகும். ஆகையால் 4 ஆவது திருத்தச் சட்டம் பற்றிய தனது முடிவைத் தெளிவாகக் கூறுவதற்கும், அது பற்றித் தனது விமர்சனக் குறிப்புகளைப் பதிவு செய்வதற்கும் உயர் நீதிமன்றத்திற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.

பிரதம நீதியரசர் நெவில் சமரக்கோன் தலைமையிலான 7 நீதிபதிகளைக் கொண்ட மன்று தனது தீர்மானத்தை அறிவித்தது. 'The majority of this court is of the view that the period of the first parliament may be extended as proposed by this draft bill.....' என ஒரு நீண்ட வசனத்தைக் கொண்ட ஒரு பந்தியில் தனது தீர்மானத்தை உயர்நீதிமன்றம் அறிவித்தது (SLR 82 (2) 787 - 758). பண்டாரநாயக்க எதிர் சட்டஅதிபதி நாயகம் (அட்டர்னி ஜெனரல்) என்னும் வழக்கின் சுருக்கமான

சிறிய பந்தியில் அமைந்துள்ள தீர்ப்பின் உள்ளடக்கத்தை பின்வருமாறு தமிழில் விளக்கிக் கூறலாம்:

1. முதலாவது வாக்கியம், 7 பேரில் பெரும்பான்மையினர் திருத்த மசோதாவிற்குச் சம்மதம் தெரிவித்தனர் எனக் கூறுகிறது.
2. ஆகையால் நீதிபதிகளில் சிலர் மசோதாவின் சட்ட வலிதுடைமை பற்றிச் சந்தேகம் கொண்டிருந்தனர்; தம்முடைய சம்மதத்தை அவர்கள் தெரிவிக்கவில்லை என்பது உட்கிடையாக (Implied) அமைந்துள்ளது.
3. திருத்த மசோதா அரசியல் யாப்பின் முக்கிய ஏற்பாடுகளை மீறுவதாக இருந்தது என்பதும், அதனால் சர்வசன வாக்கெடுப்பின்படி சம்மதத்தைப் பெற்றால் அன்றி நிறைவேற்றப்பட முடியாது என்பதும் வெளிப்படை.
4. இத்தீர்மானத்திற்கான காரணங்களை நீதிமன்றம் கூறவில்லை. ஜனநாயக ஆளுகையின் அடிப்படைத் தத்துவங்களை மீறுவதாக மசோதா அமைந்திருப்பதை நீதிமன்று பரிசீலனை செய்து தனது கருத்துகளைக் கூறவில்லை.
5. 4 ஆவது திருத்தம் அரசியல் யாப்புக்கு முரணானது, அதனை மீறுவது என்பதையும் அத்தகைய மீறல் ஏன், எவ்வாறு இடம்பெறுகிறது என்பதையும் நீதிமன்றம் கூறத் தவறியது. அரசியல் யாப்பு மீறல் உட்கிடையானது. (The court did not say why or how the proposed bill violated the constitution the violation was implied)

இலங்கையின் உயர்நீதிமன்றம்

Image Source - groundviews.org

உயர் நீதிமன்றம் தனது தீர்மானத்திற்கான காரணங்களை (Reasons for Determination) ஏன் கூறவில்லை என வினவும் ஆட்சேபனை மனுவை பீலிக்ஸ் டயஸ் பண்டாரநாயக்க உடேனே தாக்கல் செய்தார்.

தீர்மானத்திற்கான காரணங்களை நீதிமன்று கூறியிருக்க வேண்டும். காரணங்கள் கூறப்படாததால் தீர்மானம் வலிதற்றது என மனுதாரர் தெரிவித்திருந்தார். (The Petitioner Felix Dias Bandaranaike contended that the court's determination was invalid, because inter alia, the determination was not accompanied by reasons. Bandaranaike vs Attorney general SLR 82(2),788)

இம்மனுவை ஆராய்ந்த நீதிபதி எஸ். சர்வானந்த தலைமையிலான மூவர் கொண்ட நீதிமன்று தனது கருத்தை (Response) அறிவித்தது.

மூவர் கொண்ட நீதிமன்றம் மனுதாரரின் வாதங்களை நிராகரித்தது. குறித்த மசோதா அரசியல் யாப்புக்கு முரணானது என்ற சந்தேகம் 7 நீதிபதிகளில் எவருக்கும் இருக்கவில்லை. அவர்கள் பாராளுமன்றத்தின்

பதவிக்காலம் நீடிக்கப்பட முடியுமா அல்லது நீடிக்கப்பட முடியாத என்பதில்தான் கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருந்தனர். ஆகவே நீதிபதிகளிடையே சந்தேகம் இருந்தது என்ற எடுகோளின்படி அமையும் மனுதாரரின் வாதங்கள் பொருத்தமற்றவை என நீதிமன்றம் கருத்துரைத்தது. (The court responded..... by stating that neither the majority nor the minority had any doubt that the bill was inconsistent with the constitution. The difference of opinion was grounded on the question whether the period of the first parliament could be extended as proposed by the draft bill. Hence arguments based on the supposition of the existence of such a doubt are irrelevant' Bandaranaike Vs attorney General SLR 82(2), 792)

4 ஆவது அரசியல் யாப்புத் திருத்தம் என்னும் ஜனநாயக விரோதமான நடவடிக்கையை அன்றைய அரசாங்கம் மேற்கொண்ட போது நீதிமன்றின் எதிர்வினையும், அதன் அணுகுமுறையும் அதன் பழமைவாத நோக்கை எடுத்துக் காட்டுகிறது எனக் கலன சேனரத்தின கருத்துரைக்கின்றார். அவர் கூற்று வருமாறு:

“The.... approach of the court is an unfortunate one; especially given that the entire bench had not entertained any doubt that the bill was inconsistent with the constitution. It was a difference of opinion regarding the procedure of extending the term of the parliament that divided the court into a majority and minority. Yet, the court does not consider it necessary to elaborate on its decision. This paints the court in an extremely conservative light”

இக்கூற்றின் பொருள் : “நீதிமன்றின் அணுகுமுறை துரதிஷ்டவசமானது. நீதிபதிகள் குழு குறித்த மசோதா அரசியல் யாப்புக்கு முரணானது என்பது பற்றி எவ்வித ஐயத்தையும் கொள்ளவில்லை. பாராளுமன்றத்தின் பதவிக்காலத்தை நீடித்தல் பற்றிய நடைமுறை தொடர்பாகவே அவர்களிடையே கருத்து வேற்றுமை ஏற்பட்டது. நீதிமன்றம் தனது முடிவை விளக்கிக் கூறுதல் அவசியம் என்றும் கருதவில்லை. நீதிமன்றின் இம்முடிவு அதன் பழமைவாதத்தையும், எதிர்மறை அணுகுமுறையையும் வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்தது”

”ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தன ஆட்சியில் ஜனநாயகத்திற்கு எதிராகத் தொடுக்கப்பட்ட தாக்குதல் நடைபெற்றபோது உயர்நீதிமன்றம் எதுவும் கூறாது மௌனம் காத்தமை வருத்தத்திற்குரியது. உயர்நீதிமன்றம் கடுமையாக எதனையும் கூறாமல்விட்டது ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தனவிற்கு நன்மை தருவதாக அமைந்தது. அவர் தேர்தலை நடத்தாமல் பாராளுமன்றத்தின் பதவிக்காலத்தை நீடிக்கலாமா என மக்களைக் கேட்டார். சர்வசன வாக்கெடுப்பை நடத்தினார். அவ்வாறு பதவிக்காலத்தை நீடிப்பதன் சட்ட வலிதுடமை (Legitimacy) கேள்விக்குரியதாக இருந்த போதும், பெரும்பான்மை மக்கள் பதவிக்காலத்தை நீடிப்பதற்குச் சம்மதத்தை வழங்கினர். இதனையடுத்து ஏற்பட்ட அரசியல் நிகழ்வுகள் ஜனநாயக விரோத

சர்வாதிகார ஆட்சியென்னும் சரிவுப்பாதையில் நாடு சறுக்கிச் செல்வதை எடுத்துக் காட்டின என கலன சேனரத்தின கருத்துரைக்கின்றார் (பக் 248).” (தமது இக்கருத்தை ராஜன் கூல் அவர்களின் 2001 ஆம் ஆண்டு நூல் Sri Lanka : The Arrogance of Power - Myths, Decadence and Murder பக் 90 - 94 ஆதாரப்படுத்துவதாகக் குறிப்பிடுகிறார்.)

13 ஆவது அரசியல் யாப்புத் திருத்தம்

அடுத்ததாக 1978 ஆம் ஆண்டின் அரசியல் யாப்பிற்குக் கொண்டுவரப்பட்ட 13 ஆவது அரசியல் யாப்புத் திருத்தம் குறித்து உயர்நீதிமன்றத்தின் எதிர்வினை எவ்வாறு அமைந்தது என்பதை கலன சேனரத்தின அவர்கள் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்கிறார்.

1978 அரசியல் யாப்பிற்குக் கொண்டுவரப்பட்ட திருத்தங்கள் யாவற்றிலும் 13 ஆவது திருத்தமே மிகுந்த சர்ச்சைக்குரியதாகவே அமைந்தது. இத்திருத்தச் சட்டம் முன்வைக்கப்பட்ட வரலாற்றுப் பின்புலம் நாம் எல்லோரும் அறிந்ததொன்றே. ஆயினும் அவ்வரலாற்றுப் பின்னணியைப் பற்றிக் கலன சேனரத்தின குறிப்பிடும் கருத்துகளைக் கவனத்தில் கொள்வது அவசியம்.

1. தமிழ் மக்கள், குறிப்பாக வடக்குக் - கிழக்கு மக்கள் இலங்கை சுதந்திரமடைந்த காலம் முதலாக தமது குறைகளிற்கு நிவாரணம் கோரியும், தமது அரசியல் பிரச்சினைகளுக்கு சமஷ்டி முறையிலான தீர்வு வேண்டும் என்றும் கேட்டுவந்தனர்.
2. சமஷ்டிக் கோரிக்கை 1976 இல் தனிநாட்டுக் கோரிக்கையாக மாற்றமுற்றது. இதனால் முரண்பாடுகள் தீவிரம் பெற்றன.
3. 1980 களில் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகள் - நிகழ்வுகளின் தொடர்ச்சி, அரசு

ஆதரவுடன் கூடிய தமிழர் மீதான 1983 ஜூலை வன்முறையில் (Tamil Pogrom of July 1983) முடிவுற்றது.

4. இலங்கையின் உள்நாட்டு அலுவல்களில் இந்தியாவின் தலையீட்டிற்கு இது வழிவகுத்தது.
5. இவ்வரலாற்றுப் போக்கில் திருப்புமுனையாக அமைந்த நிகழ்வு 1987 ஆம் ஆண்டு இந்திய - இலங்கை உடன்படிக்கையாகும்.
6. இந்திய - இலங்கை உடன்படிக்கையின்படி இலங்கை அரசு மாகாணசபை முறையை உருவாக்குவதென பொருந்திக் கொண்டது. குறிப்பாக வடக்கு மாகாணத்தினதும் கிழக்கு மாகாணத்தினதும் தேவைகளை கருத்தில் கொண்டு மாகாணசபை முறையை நடைமுறைப்படுத்த இலங்கை அரசு (Sri Lankan State) பொருந்திக் கொண்டது.

நீதிமன்றின் முன்னால் பரிசீலனைக்கு வந்துள்ள சட்டத் திருத்தத்தின் அரசியல் வரலாற்றுப் பின்புலம் கலன சேனரத்தின அவர்களால் அழுத்தம் கொடுத்து மேற்கண்டவாறு விபரிக்கப்பட்டுள்ளது. (பக் 248)

13 ஆவது திருத்தம் மத்திய அரசாங்கத்தின் சட்டவாக்க அதிகாரத்தை மாகாணசபைகளுக்குப் பகிர்ந்தளிப்பது (Devolving legislative powers held by the centre to the provincial councils) என்பது முக்கியமானது. இதனைவிட 13 ஆவது திருத்தம் தமிழ்மொழியை உத்தியோக மொழியாக அங்கீகரிப்பதையும் நோக்கமாக கொண்டிருந்தது.

13 ஆவது திருத்தம் இந்தியாவின் அரைச் சமஷ்டி முறையின் மாதிரியில் அமைந்த அதிகாரப் பகிர்வை இலங்கையில்

புகுத்துவதோடு, இலங்கையின் ஆட்சிமுறைக் கட்டமைப்பை முழுமையாக மாற்றுவதாகவும் அமைந்தது. இக்கருத்தைக் கூறும் கூற்று வருமாறு:

“Modelled on the quasi - federalist power - sharing framework in India, the 13th amendment bill promoted unprecedented reformation of the entire state structure of governance in Sri Lanka” (பக். 249)

தொடர்ந்து இது பற்றிக் கூறும் கலன சேனரத்தின பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார். சுதந்திரத்திற்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் இடம்பெற்ற சீர்திருத்தவாத ஜனநாயக அரசுத்தலையீடு யாவற்றிலும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அரசுத் தலையீடு இது (It was the most significant reformist and democratic intervention since independence). இந்த அரசமைப்புச் சீர்திருத்தம் மத்தி (Centre), சார்புப் பிராந்தியம் (Periphery) என்ற நிலைகளில் ஆட்சி முறையில் சீர்திருத்தத்தை மேற்கொள்ளும் நோக்கத்தை உடையதாக அமைந்தது.

13 ஆவது அரசியல் யாப்புத் திருத்தத்தின் அரசியல் யாப்பு சட்ட வலிதுடமை (Constitutionality) பற்றித் தீர்மானிப்பதற்காக 9 நீதிபதிகள் கொண்ட மன்று (Bench of 9 Judges) அமைக்கப்பட்டது. பிரதம நீதியரசர் எஸ். சர்வானந்தா இதற்குத் தலைமை தாங்கினார். முறையீடுகளை (Petitions) விசாரணை செய்த மன்றின் நீதிபதிகளில் நால்வர் ஒரு முடிவையும், வேறு நால்வர் மாறுபட்ட இன்னொரு முடிவையும் முன்வைத்தனர். இதனால் ஏற்பட்ட சிக்கல் நிலையை ‘The judges were evenly split in their decision’ (பக் 249) எனக் கட்டுரையாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். இந்தச் சிக்கல் எவ்வாறு தீர்க்கப்பட்டது என்பதைப் பார்ப்போம்.

”பிரதம நீதியரசரும் வேறு மூவருமாக நால்வர் 13 ஆவது திருத்த மசோதா அரசியல் யாப்புக்கு அமைவானது எனவும், ஆகையால் பாராளுமன்றத்தின் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை வாக்குகளால் இம்

மசோதாவைச் சட்டமாக இயற்ற முடியும் எனக் கூறினர். ஏனைய நால்வர் மாறுபட்ட கருத்தைக் கூறினர். அவர்களின் கருத்துப்படி குறித்த மசோதா அரசியல் யாப்பினை மீறுவதாக உள்ளது; ஆகையால் சர்வசன வாக்கெடுப்பு (Referendum) நடத்தப்பட்டு மக்கள் சம்மதத்தைப் பெற்ற பின், மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை வாக்குகளால் பாராளுமன்றத்தினால் சட்டமாக இயற்றப்படலாம் எனக் கூறினர்.

ஒருவர் மட்டும் வித்தியாசமான முடிவைத் தெரிவித்தார். அரசியல் யாப்பின் சில பிரிவுகளைத் திருத்தம் செய்தும், சிலவற்றை நீக்கியும், 13 ஆவது திருத்தத்தை பாராளுமன்றத்தால் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை வாக்குகளால் நிறைவேற்ற முடியும்; சட்டமாக இயற்ற முடியும் என அவர் தெரிவித்தார்.

இந்நிலையில் அவரது ஆலோசனையையும் உட்படுத்திய 5 நீதிபதிகளின் முடிவு சாதகமானதாக அமைந்தது. நால்வர் தமது மாறுபட்ட கருத்தையும் முடிவையும் பதிவு செய்தனர். அரசாங்கம் 5 நீதிபதிகள் முடிவின்படி அரசியல் யாப்பில் திருத்தங்களைச் செய்து 13 ஆவது திருத்தத்தை மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையுடன் நிறைவேற்றியது.

மேற்கோற்றத்தில் பார்த்தால் நீதிமன்றம் முற்போக்கான தீர்மானத்தை எடுத்தது. இலங்கையின் ஒற்றையாட்சி முறைக்குள் (அரசியல் யாப்பின் 2 ஆம் உறுப்புரை) அதிகாரப் பகிர்வைச் சாத்தியமாக்கும் மாகாணசபை முறையைத் தாபிக்க நீதிமன்று உதவியது.

உயர்நீதிமன்றம் பெரும்பான்மையினரின் (Majority) முடிவை அறிவித்தது. நீதிமன்றம் ஆராய்ந்த விடயங்கள் எவையென்பதை கலன சேனரத்தின பின்வருமாறு தொகுத்துக் கூறுகிறார்.

1. 'ஒற்றையாட்சி' (Unitary), சமஷ்டி (Federal) ஆகிய எண்ணக்கருக்களின் பொருளை விளக்கியுரைத்த நீதிபதிகள் 13 ஆவது திருத்த மசோதா அரசின் ஒற்றையாட்சி இயல்பை (Unitary Character of the State) மாற்றுவதாகவோ பாதிப்பதாகவோ உள்ளதா என ஆராய்ந்தனர்.
2. உருவாக்கப்படும் மாகாணசபைகள் மத்திய பாராளுமன்றத்தில் இருந்து தனித்து சுதந்திரம் உடையதாக (Independent) இருக்குமா? அல்லது மாகாணசபைகள் மத்திய பாராளுமன்றத்திற்கு கீழ்ப்பட்டனவாக (Subordinate) அமையுமா? என்னும் வினாக்கள் பற்றியும் ஆராய்ந்தனர்.
3. குறித்த மசோதா மக்களின் சட்ட ஆக்க இறைமையைப் பறித்துக் குறைப்பதாக அமைந்துள்ளதா என்பதும் அவர்களால் ஆராயப்பட்ட இன்னொரு பிரச்சினையாகும். (Whether the bill abridged the legislative sovereignty of the people)
4. மசோதா, மாகாணசபை மட்டத்தில் உச்ச நீதிமன்றங்கள் (High Courts) நிறுவப்படுவதை முன்மொழிந்தது. இது அரசியல் யாப்புச் சட்டத்திற்கு அமைவானதா (Constitutionality) என்னும் வினாவையும் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்டனர்.

மேற்குறித்த எல்லா விடயங்களையும் பற்றி ஆராய்ந்த நீதிபதிகள் ஐவரும் இலங்கையில் ஜனநாயக ஆளுகையை மேம்படுத்துவதற்கு 13 ஆவது திருத்தம் பங்களிப்பு செய்யும் எனக் கூறினர். பெரும்பான்மையினரான ஐவர் முடிவுகளோடு மாறுபட்ட முடிவுகளை சிறுபான்மை (Minority) நால்வர் முன்வைத்தனர். இந்நால்வரில் மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்த கருத்துகளை நீதிபதி வணசுந்தர அவர்கள் பதிவு செய்தார். 13 ஆவது திருத்தம் குறித்த மாறுபட்ட முடிவுகளை அடுத்து நோக்குவோம்.

1987 நவம்பர் 6 ஆம் திகதி இலங்கையின் உயர்நீதிமன்றின் 9 நீதிபதிகள் கொண்ட மன்று மாகாண சபைகளை உருவாக்குதல் தொடர்பான இரு மசோதாக்கள் பற்றி ஆராய்ந்து தீர்ப்பை வழங்கியது. நீதிமன்றின் முன்னர் வைக்கப்பட்ட மசோதாக்கள் பின்வருவன:

1. இலங்கையின் அரசியல் யாப்பைத் திருத்துவதற்கான 13 ஆவது திருத்த மசோதா (Thirteenth Amendment to the Constitution)
2. மாகாணசபைகள் மசோதா (Provincial Councils Bill)

1978 அரசியல் யாப்பின் உறுப்புரை 120 இன்படி அரசாங்கத்தால் இயற்றப்படவிருக்கும் மசோதாக்கள் அரசியல் யாப்புச் சட்டத்திற்கு முரணுடையனவாக உள்ளனவா, அல்லது முரண்படாதனவாகவும் இசைவானவையாகவும் உள்ளனவா என்பதை ஆராய்ந்து தீர்ப்பளிக்கும் நியாயாதிக்கம் (Jurisdiction) உயர்நீதிமன்றத்திற்கு உள்ளது. உயர்நீதிமன்றின் 9 நீதிபதிகள் கொண்ட மன்று இம் மசோதாக்கள் தொடர்பான தீர்ப்பை அறிவித்தது. இத்தீர்ப்பு அறிக்கை முழுமையாக (1987) SRILR 312 சட்ட அறிக்கையிலும், லக்ஸ்மன் மாறசிங்க மற்றும் ஜயம்பதி விக்கிரமரட்ண தொகுத்துப் பதிப்பித்த 'Judicial Pronouncements on the 13th Amendment' என்னும் நூலிலும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

மேற்படி நூலில் பக்கம் 1 - 128 வரையான 128 பக்கங்களில் அமைந்துள்ள இத்தீர்ப்பு அறிக்கையில் இருந்து மேற்கோள்களை எடுத்துக்காட்டி சில நுண்மையான விமர்சனக் கருத்துகளை கலன சேனரத்தின அவர்கள் முன்வைக்கிறார். கலன சேனரத்தின எடுத்துக் காட்டும் மேற்கோள் ஒன்று வருமாறு (கலன சேனரத்தினவின் கட்டுரை, பக். 250 - 251): "Healthy democracy must develop and adapt itself to

changing circumstances. The activities of the central government now include substantial powers and functions that should be exercised at a level closer to the people....The bills envisage a handing over of responsibility for the domestic affairs of each province within the framework of united Sri Lanka. They give new scope for meeting the particular needs and desires of the people for each province decentralization is a useful means of ensuring that administration in the provinces is founded on an understanding of the needs and wishes of the respective provinces (Marasingha and Wickremaratne, 2010:2021)"

மேற்குறித்த ஆங்கில மேற்கோளின் எளிமைப்படுத்தப்பட்ட தமிழாக்கம் வருமாறு:

1. மாறிவரும் சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப தகவமைத்து வளர்ச்சி பெறுவது, ஜனநாயகம் ஆரோக்கியமுடையதாக நிலைபெறுவதற்கு அவசியமானது.
2. தற்போது இலங்கையில் மத்திய அரசாங்கத்தின் செயற்பாடுகள் (Activities) அதிகரித்துவிட்டன. இச்செயற்பாடுகள் மக்களுக்கு அருகில் உள்ள இடத்தில் இருந்து (Closer to the People) பிரயோகிக்கப்படுதல் நன்மை பயக்கக்கூடியது.
3. இம்மசோதாக்கள் ஒவ்வொரு மாகாணத்தினதும் உள்விவகாரங்களை (Domestic Affairs) அந்தந்த மாகாணத்திற்குப் பொறுப்பாகக் கொடுப்பதையே எதிர்பார்க்கிறது. இதனை ஐக்கியப்பட்ட இலங்கை (United Sri Lanka) என்ற வரை சட்டத்தினுள் செயற்படுத்த எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.
4. ஒவ்வொரு மாகாணமும் தத்தம் மாகாண மக்களின் விசேட தேவைகளையும் விருப்பங்களையும் (Needs and Desires)

அறிந்து செயற்பாடுகளை
வடிவமைக்கும் வாய்ப்பை இது
வழங்குகிறது.

5. சம்மந்தப்பட்ட மாகாணங்களின்
தேவைகளையும் விருப்பங்களையும்
பற்றிய புரிதலோடு மாகாணங்களின்
நிருவாகத்தை இயக்குவதற்கு அதிகாரப்
பரவலாக்கல் (Decentralisation) ஒரு
சிறந்த வழிமுறையாகும்.

13 ஆவது திருத்தமும், மாகாண சபைகள்
மசோதாவும் அரசியல் யாப்புச்
சட்டத்திற்கு முரணற்றவை என்ற முடிவை
வழங்கிய நீதிபதிகளுள் நால்வரான பிரதம
நீதியரசர் சர்வானந்தா, நீதிபதி கொலின்
தோம் (Colin - Thome) நீதிபதி
அத்துக்கோற்றை, நீதிபதி தம்பையா J.J.
ஆகியோரின் அறிக்கையில் இருந்து
பெறப்பட்ட மேற்படி மேற்கோள்
சர்ச்சைக்குரியதான இரு மசோதாக்களின்
நோக்கத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

அம்மசோதாக்கள் ஐக்கிய இலங்கை
(United Sri Lanka) என்ற வரையறைக்குள்
அதிகாரப் பரவலாக்கலைச் செய்வதைச்
சாத்தியமாக்குகின்றன என்ற கருத்தையும்
கௌரவ நீதிபதிகள் பதிவு செய்துள்ளனர்.
கலன சேனரத்தின அவர்களின்
கூர்மையான அவதானிப்புகள், கௌரவ
நீதிபதிகளின் கூற்றைப் புரிந்து கொள்ள
உதவுகின்றன. அவரின் அவதானிப்புகளை
எமது வார்த்தையில் கீழே தந்துள்ளோம்:

1. மாகாணங்களிற்கு அதிகாரங்களைப்
பரவலாக்குவது 'ஐக்கிய இலங்கை' (United
Sri Lanka) என்ற வரையறைக்குள்
செயற்படுத்தப்படுவதை இம்மசோதாக்கள்
எதிர்பார்ப்பதாக குறிப்பிடும் கௌரவ
நீதிபதிகள், பிறிதோரிடத்தில் 'Devolution

does not damage the basic unity of Sri Lanka'
எனவும் கூறுகின்றனர். ஒற்றையாட்சி
முறைக்குப் பாதகமானதாக
மசோதாக்களின் ஏற்பாடுகள்
அமையவில்லை என்பதை நீதிபதிகள்
அழுத்திக் கூறினர்.

பிறிதோரிடத்தில் நீதிபதிகள் பின்வருமாறு
குறிப்பிட்டுள்ளனர்:

"In our considered view there is no foundation for
the contention that the basic features of the
constitution have been altered or destroyed by the
proposed amendments"

"அரசியல் யாப்பின் அடிப்படை
இயல்புகள் இத்திருத்தங்களால்
மாற்றப்படவோ அழிக்கப்படவோ
மாட்டா" என்பது இதன் பொருளாகும்.
"ஒற்றையாட்சி முறை அரசு (Unitary State)
சமஷ்டியாகவோ அரைகுறை
சமஷ்டியாகவோ (Federal or Quasi Federal)
மாற்றப்படுவதற்கும் இம்மசோதாக்கள்
வழிவகுக்க மாட்டா" எனவும் நான்கு
நீதிபதிகளும் கூறினர் என்பதைக் கலன
சேனரத்தின மேற்கோள் காட்டி
விளக்குகிறார்.

நான்கு நீதிபதிகளின் முடிவுகளிற்கு மாறாக
கௌரவ நீதிபதி வணசந்தரவின் கருத்துகள்
அமைந்திருப்பதை கலன சேனரத்தின
அவர்கள் எடுத்துக் காட்டுகிறார் (பக்.
253). அவற்றை இங்கே விரித்துக்
கூறுவதைத் தவிர்த்துள்ளோம்.

பெரும்பான்மை முடிவைக் கூறிய
நீதிபதிகள் இலங்கை அரசியல் யாப்பின்
'ஒற்றையாட்சி இயல்பு' பாதிக்கப்பட
மாட்டாது என்பதை வலியுறுத்தினர்
என்பதே இங்கு நாம் கவனிக்க வேண்டிய
முக்கிய விடயமாகும்.

2. 13 ஆவது திருத்தத்திற்கு சாதகமான தீர்ப்பை வழங்கிய பெரும்பான்மைக்குழு (Majority Group) நீதிபதிகள் மிகுந்த எச்சரிக்கை உணர்வோடு 'டிவலூசன்' (Devolution) என்ற சொல்லை உபயோகித்தனர். அக்காலத்தில் 'டிவலூசன்' என்ற கருத்துக்கு எதிரான உணர்வுகள் (Anti - Devolutionary Sentiments) தோற்றுவிக்கப்பட்டிருந்தன. நீதிபதிகள் அதிகாரத்தைப் பரவலாக்குதல் (Decentralisation) வேறு, அதிகாரப் பகிர்வு (Devolution) வேறு என்பதைப் பிரித்துக்காட்டி அதிகாரப்பகிர்வுத் தத்துவங்களை (Devolutionary Principles) விளக்கியுரைப்பதற்கு முன்வரவில்லை.

13 ஆவது திருத்தம் இந்தியாவின் அரைச் சமஷ்டி முறையின் மாதிரியில் அமைந்த அதிகாரப் பகிர்வை இலங்கையில் புகுத்துவதோடு, இலங்கையின் ஆட்சிமுறைக் கட்டமைப்பை முழுமையாக மாற்றுவதாகவும் அமைந்தது.

'டிவலூசன்', 'டி சென்றலை சேசன்' என்ற இரண்டும் ஒரே கருத்துள்ள சொற்கள் என்ற பொருள் தரும் வகையில், இச் சொற்களை மாறிமாறிப் பிரயோகிப்பதையும் காணமுடிகிறது. இலங்கையில் 'அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்தல்' என்ற விடயம் எல்லா இனக்குழுமங்களுக்கும் பொதுவான பொருத்தமுடையது (Equally relevant to all ethnic groups) என நீதிபதிகள் கருதினர்

போலும். அதனால் அவர்கள் அதிகாரப் பகிர்வுக் கோரிக்கை தமிழ் மக்களின் கோரிக்கை என்ற விடயத்தை கவனிக்கத் தவறினர். (..... Thereby ignoring the tamil specific character of the demand for devolution. Coomaraswamy, 1996:145)

இனக்குழுமங்களின் மோதல், முரண்பாடு, தேவைகள் என்ற விடயங்களைக் கருத்தில் கொள்ளாத இந்த நோக்கினை 'They were ethnic blind' எனக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் சுட்டிக்காட்டுகிறார் (பக். 253).

நீதிமன்றின் இத்தகைய அணுகுமுறை அதிகாரப் பகிர்வின் தேவையையும், அது ஜனநாயக ஆளுகைக்கு (Democratic Governance) வழங்கக்கூடிய பங்களிப்பையும் விளக்கியுரைப்பதற்கு இடந்தரவில்லை.

3. 13 ஆவது திருத்த மசோதா அரசியல் யாப்பின் 'ஒற்றையாட்சி' எண்ணக்கருவை மீறுவதாகவோ, ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்களைப் பாதிப்பதாகவோ அமையவில்லை எனப் பெரும்பான்மைக்குழு நீதிபதிகள் அழுத்திக் கூறினர். அது இலங்கையின் ஜனாதிபதி

முறையை ஆதரிப்பதாகவும் காட்டியுள்ளனர். இவ்வாறு ஒற்றையாட்சி ஜனாதிபதி அரசாங்க முறையை (Unitary Presidential System) ஆதரிக்கும் திருத்தமாக காட்டியதன் மூலம், அத்திருத்தத்தின் ஜனநாயக முற்போக்கு அம்சங்களை நீதிபதிகளால் எடுத்துக்கூற முடியவில்லை. அரசியல் யாப்பில் அடிப்படையான மாற்றத்தைக் கருதிய சீர்திருத்தம், ஜனநாயகத்தை மேம்படுத்தும்

சீர்திருத்தம், அதிகாரப் பகிர்வுடைய அரசாங்க முறையை ஏற்படுத்த முனையும் சீர்திருத்தம் (An amendment that radically promoted a reformed, democratic and devolved system of government) ஆகிய 13 ஆவது திருத்தத்தின் அம்சங்கள் எடுத்துக் கூறப்படவில்லை.

கலன சேனரத்தின அவர்கள் 248 முதல் 254 வரையான 6 பக்கங்களில் 13 ஆவது திருத்த மசோதா, மாகாணசபைகள் மசோதா என்ற இரண்டினைப் பற்றியும் நீதிமன்றம் கூறிய கருத்துகளை விமர்சன நோக்கில் ஆராய்ந்துள்ளார். அவரின் ஆய்வைப் புரிந்து கொள்வதற்கான வழிகாட்டிக் குறிப்புகள் எம்மால் மேலே தரப்பட்டன. வாசகர்கள் ஆங்கில மூலத்தையும் ஒப்பீடு செய்து இப்பகுதியை வாசித்தல் பயனுடையது.

17 ஆவது திருத்தம்

2001 ஆம் ஆண்டில் சந்திரிகா குமாரதுங்க அரசாங்கம் 17 ஆவது திருத்த மசோதாவை முன்மொழிந்தது. இம்மசோதா ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்களில் முக்கியமான மாற்றங்களைச் செய்வதாக இருந்தது. 1978 இல் ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தன பலம் வாய்ந்த ஜனாதிபதி முறையை உருவாக்கினார். இந்த முறைமையின் கீழ் ஜனாதிபதிக்கு உயர் பதவிகளுக்கு ஆட்களை நியமனம் செய்வதில் அளவற்ற அதிகாரங்கள் இருந்தன. உதாரணமாக பிரதம நீதியரசர், உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள், பொலிஸ்மா அதிபர் (IGP), சட்ட அதிபதி நாயகம் (அட்டரணி ஜெனரல்) போன்ற பதவி நிலையினரை நியமனம் செய்வதில் முழுமையான அதிகாரத்தை (Absolute Power) ஜனாதிபதி கொண்டிருந்தார். அதாவது ஜனாதிபதி எவருடனும் இந்நியமனங்கள் பற்றி கலந்தாலோசிக்கும் கட்டாயம் இருக்கவில்லை. தம் விருப்பப்படி நியமனங்களைச் செய்யலாம். ஜனாதிபதிகள்

அவ்விதமே இந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி வந்தனர். இப்பின்னணியில் 17 ஆவது அரசியல் யாப்புத் திருத்தம் முக்கியம் வாய்ந்த திருத்தம் என கலன சேனரத்தின குறிப்பிடுகிறார் (பக். 255). இத்திருத்தத்தின் முக்கியம் வாய்ந்த இரு கூறுகள் பின்வருவன:

1. இத்திருத்தம் சுதந்திரமான நிறுவனங்கள் என்ற எண்ணக்கருவை 1978 அரசியல் யாப்பில் புகுத்தியது (It sought to introduce the concept of independent institutions into the 1978 constitution). இவ்வாறான சுதந்திரமான நிறுவனங்களுக்கு உதாரணங்களாக பொலிஸ் ஆணைக்குழு, மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு என்பனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.
2. 17 ஆவது திருத்தம் அரசியல் யாப்புச் சபை (Constitutional Council) எனப்படும் 10 உறுப்பினர்கள் கொண்ட சபையை உருவாக்கியது. இச்சபையின் தவிசாளராக பாராளுமன்ற சபாநாயகரும், அரசியல் கட்சிகள் எவற்றோடும் சார்புடையவர்கள் அல்லாத 6 பேர்களும் உள்ளடக்கப்பட்டனர். குறித்த 6 நபர்களையும் பிரதமரும் எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் ஒருங்கிணைந்து நியமிப்பார். இச்சபை பல கட்சிகளையும் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் சபை (Multi - Party Representative Body) எனக் குறிப்பிடலாம். ஜனாதிபதியால் பொலிஸ் ஆணைக்குழு, மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு போன்ற நிறுவனங்களிற்கு நியமனம் செய்வதற்கென சிபாரிசு செய்யப்படுபவர்களின் நியமனத்தை அங்கீகரிக்கும் (Approving) அதிகாரத்தை இம்மசோதா மேற்குறித்த அரசியல் யாப்புச் சபைக்கு வழங்கியது.

2009 மே மாதம் போர் முடிவுக்கு கொண்டுவரப்பட்ட பின் அரசியல் யாப்பிற்குப் புதிய திருத்தம் ஒன்றைக் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் விரும்பியது. மகிந்த ராஜபக்ச போரில் வெற்றி வாகை சூடிய தலைவர் என்ற வகையில் சிங்கள மக்களின் பேராதரவைப் பெற்றவராகக் கருதப்பட்டார். அரசாங்கம் ராஜபக்ச ஆட்சியை நிலைபெறுடையதாகவும், அதிகாரம் மிக்கதாகவும் ஆக்குவதென உறுதிபூண்டது. சுதந்திரமான நிறுவனங்கள் (Independent Institutions) என்ற எண்ணக்கருவை அரசியல் யாப்பில் இருந்து அகற்ற வேண்டும் என அரசாங்கம் முடிவு செய்தது.

இதனைவிட இச்சபை பொருத்தமான நபர்களை சுயமாகவே மேற்படி நிறுவனங்களின் உறுப்பினர்களாக நியமிக்கும் அதிகாரத்தையும் கொண்டிருந்தது. இக்காரணங்களால் 17 ஆவது திருத்தம் ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்களிற்குக் கடிவாளம் இடுவதாகவும், ஜனநாயக ஆளுகையை (Democratic Governance) மேம்படுத்துவதாகவும் அமைந்தது எனலாம். பிரதம நீதியரசர் சரத். என். சில்வா தலைமையிலான நீதிமன்று தனது முடிவை சுருக்கமாகத் தெரிவித்தது (S.C. Determination No.6/2001). நீதிமன்றின் முடிவைப் பற்றி கலன சேனரத்ன 256, 257, 258 ஆகிய மூன்று பக்கங்களில் நுணுக்கமாக ஆராய்கிறார். நீதிமன்று, இத்திருத்தம் சர்வசன வாக்கெடுப்புக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டியதில்லை; மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை வாக்குகளால் நிறைவேற்றப்படக்கூடியது எனக் குறிப்பிட்டது. 2001 இல் நிறைவேற்றப்பட்ட இத்திருத்தங்களால் நடைமுறையில் நன்மைகள்

கிடைக்கவில்லை. 9 ஆண்டுகள் கழித்து ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்களை அதிகரிக்கும் வகையில் 18 வது அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டது.

18 ஆவது திருத்தம்

2009 மே மாதம் போர் முடிவுக்கு கொண்டுவரப்பட்ட பின் அரசியல் யாப்பிற்குப் புதிய திருத்தம் ஒன்றைக் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் விரும்பியது. மகிந்த ராஜபக்ச போரில் வெற்றி வாகை சூடிய தலைவர் என்ற வகையில் சிங்கள மக்களின் பேராதரவைப் பெற்றவராகக் கருதப்பட்டார். அரசாங்கம் ராஜபக்ச ஆட்சியை நிலைபெறுடையதாகவும், அதிகாரம் மிக்கதாகவும் ஆக்குவதென உறுதிபூண்டது. சுதந்திரமான நிறுவனங்கள் (Independent Institutions) என்ற எண்ணக்கருவை அரசியல் யாப்பில் இருந்து அகற்ற வேண்டும் என அரசாங்கம் முடிவு செய்தது. 18 ஆவது அரசியல் யாப்புத் திருத்த மசோதா மேற்படி நோக்கங்களோடு முன்வைக்கப்பட்டது.

18 ஆவது திருத்தம் அரசியல் யாப்பில் பின்வரும் இரண்டு முக்கிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது:

1. 1978 ஆம் ஆண்டு அரசியல் யாப்பின்படி ஜனாதிபதி ஒருவரின் பதவிக்காலம் ஜனாதிபதியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டதிலிருந்து, 6 ஆண்டுகள் நிறைவடைந்தபின் முடிவுறும். ஒருவர் இரு தடவைகள் (Two terms) ஜனாதிபதியாகப் பதவி வகிக்கலாம். 18 ஆவது திருத்தம் இரு தடவைகள் பதவி வகிக்கலாம் என்பதை நீக்கியது.
2. இரண்டாவதாக இத்திருத்தம் அரசியல் யாப்புச் சபையை (Constitutional Council) இல்லாது ஒழிப்பதை முன்மொழிந்தது. ஜனாதிபதியினால் முக்கிய பொதுத்துறை நிறுவனங்களிற்கு நியமனம் செய்வதற்கென சிபாரிசு செய்யப்பட்டவர்களை அங்கீகரிப்பதற்கும், நிராகரிப்பதற்கும் அதிகாரமுடையதாகவிருந்த இச்சபையை நீக்குவதென அரசாங்கம் முடிவு செய்தது. இச்சபைக்குப் பதிலாக 'பாராளுமன்றச் சபை' (Parliamentary Council) என்னும் சபையை உருவாக்குவதை 18 ஆவது திருத்தம் முன்மொழிந்தது.

இம்மசோதா முன்னைய 17 ஆவது திருத்தத்தால் ஜனாதிபதி இழந்த அதிகாரங்களை அவருக்கு மீளத் திருப்பிக் கொடுத்தது.

17 ஆவது திருத்தம் அரசியல் யாப்பில் சுதந்திரமான நிறுவனங்கள் என்ற எண்ணக்கருவை அறிமுகம் செய்தமை ஜனநாயகத்திற்குக் கிடைத்த வெற்றி என்பதில் ஐயமில்லை. சுதந்திர நிறுவனங்கள் என்ற எண்ணக்கருவை அரசியல் யாப்பில் இருந்து அகற்றிய 18 ஆவது திருத்தம் ஜனநாயகத்திற்கும் பங்கேற்பு ஆளுகைக்கும் எதிரான தாக்குதலாகும். 18 ஆவது திருத்தம்,

ஜனாதிபதியின் பதவிக்காலத் தடையை நீக்கியமை மக்களின் ஜனநாயகச் சுதந்திரத்தினைப் பறிப்பதாக அமைந்தது. ஆட்சியதிகாரத்தைப் பிடித்து கொண்டபின் சர்வாதிகாரிகள் தொடர்ந்து ஆட்சியில் இருந்து கொண்டு, மக்களின் சுதந்திரங்களை பறித்து எதேச்சதிகாரப் பாதையில் நாட்டைக் கொண்டு செல்வதற்கு பதவிக் காலத்தை எல்லையிடுதல் (The Term Limits) ஒரு தடையாக அமையும். ஜனநாயக நாடுகளில் இத்தகைய அரசியல் யாப்புத் தடைகள் விதிக்கப்படுவது வழமையாகும். 18 ஆவது திருத்தம் இவ்வகையில் ஒரு ஜனநாயக விரோதமான சட்டத்திருத்தமாகும்.

பிரதம நீதியரசர் சிரானி பண்டாரநாயக்க தலைமையிலான 5 நீதிபதிகள் மன்று 18 ஆவது திருத்த மசோதா பற்றி ஆராய்ந்து தீர்ப்பு வழங்கியது. உயர்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புத் தொடர்பாக இரு விடயங்கள் பரிசீலனைக்குரியன:

1. ஜனாதிபதிப் பதவிக்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த பதவிக்கால எல்லையை நீக்கியமை மக்களின் இறைமையை மீறிய நடவடிக்கையாகும். அவ்வகையில் இத்திருத்தம் ஜனநாயக விரோதமான பிற்போக்கான அரசியல் யாப்புத் திருத்தமாகும்.
2. சுதந்திரமான நிறுவனங்கள் என்ற எண்ணக்கருவை அரசியல் யாப்பில் இருந்து நீக்கியதும் பிற்போக்கானதொரு நடவடிக்கையாகும்.

17 ஆவது திருத்தம் பற்றிய உயர்நீதிமன்றின் முடிவு மிகச் சுருக்கமானதாக அமைந்ததென முன்னர் குறிப்பிட்டோம். 18 ஆவது திருத்தம் பற்றிய உயர்நீதிமன்றின் முடிவும் மிகச் சுருக்கமானதாகவே அமைந்தது. உயர்நீதிமன்றம் ஏகமனதாக 18 ஆவது திருத்தத்தை ஆதரிக்க முடிவு செய்தது.

2015 ஜனவரி மாதம் நடைபெற்ற ஜனாதிபதித் தேர்தலில் மகிந்த ராஜபக்ச தோற்கடிக்கப்பட்டார். மைத்திரிபால சிறிசேன ஜனாதிபதியாகவும், ரணில் விக்கிரமசிங்க அவர்கள் பிரதமராகவும் பதவி வகித்த காலம் அப்போது ஆரம்பித்தது. ஜனாதிபதித் தேர்தலை அடுத்து இம்மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. 2015 இன் பிற்பகுதியிலேயே பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைத் தெரிவு செய்வதற்கான பொதுத் தேர்தல் நடைபெறவிருந்தது. இதனால் பாராளுமன்றத்தின் பெரும்பான்மை உறுப்பினர்கள் பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்கவிற்கும், ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்களுக்கும் எதிரானவர்களாக இருந்தனர். மகிந்த ராஜபக்சவின் அணியினருக்கு மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை ஆதரவு பாராளுமன்றத்தில் இருந்தது. இப்பின்னணியிலேயே 19 ஆவது அரசியல் யாப்புச் திருத்தம் பாராளுமன்றத்தில் முன்வைக்கப்பட்டது. இத்திருத்தம் இலங்கையின் அரசியல் யாப்புக் கட்டமைப்பில் முக்கியமான மாற்றங்கள் பலவற்றை ஏற்படுத்துவதை முன்மொழிந்தது.

1. இத்திருத்தம் ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்களைக் குறைப்பதாக இருந்தது.
2. ஜனாதிபதி இரு தடவைகள் மட்டுமே ஜனாதிபதிப் பதவியை வகிக்கலாம் என்ற கால எல்லையை (Term Limit) இத்திருத்தம் முன்மொழிந்தது.

1978 ஆம் ஆண்டு அரசியல் யாப்பின்படி ஜனாதிபதி ஒருவர் 6 ஆண்டுகள் பதவி வகிக்கலாம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டது. இத்திருத்தம் அதனை 5 ஆண்டுகள் எனக் குறைத்தது.

3. யாவற்றிலும் மேலாக இத்திருத்தம் பிரதமரை அமைச்சரவையின் தலைவராக்கியது (Head of Cabinet).
4. சுதந்திரமான ஆணைக்குழுக்கள் (Independent Commissions) என்னும் விடயத்தை இத்திருத்தம் மீள அறிமுகம் செய்தது.
5. அரசியல் யாப்புச்சபை (Constitutional Council) மீளவும் புகுத்தப்பட்டது. இச்சபையில் சபாநாயகர் உட்பட ஏழு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும், வெளியேயிருந்து நிபுணத்துவமுடையோர் மூவரும் நியமிக்கப்படுவர் எனக் குறிப்பிடப்பட்டது. பாராளுமன்றச் சபை (Parliamentary Council) ஒழிக்கப்படும் எனக் குறிப்பிடப்பட்டது.

மேற்குறிப்பிட்ட முக்கியமான மாற்றங்கள் ஜனநாயக ஆளுகையை வலுப்படுத்த உதவக்கூடிய மாற்றங்களாக அமைந்தன. ஜனாதிபதி பிரதமருடன் இணைந்து ஒத்துழைப்போடு செயற்படும் நிலை உருவாக்கப்பட்டது. அரசியல் யாப்புச் சபையை மீள அறிமுகப்படுத்தியதும், சுதந்திரமான நிறுவனங்களை மீள அமைத்தமையும் ஜனநாயகப் பாதையில் நாட்டை எடுத்துச் செல்ல உதவக்கூடிய முற்போக்கான திருத்தங்கள் ஆகும். அரசியல் யாப்பின் அடிப்படை உரிமைகள் என்ற பகுதியில் தகவல் அறியும் உரிமை இத்திருத்தம் மூலம் உள்ளடக்கப்பட்டது. இது மக்களின் இறைமையைப் பாதுகாக்கும் நடவடிக்கையாகும்.

பிரதம நீதியரசர் கே. சிறீபவன் தலைமையிலான மூவர் கொண்ட உயர்நீதிமன்றத்தின் மன்று 19 ஆவது திருத்தம் அரசியல் யாப்புக்கு முரணற்றது;

இசைவானது என்ற முடிவை அறிவித்தது. இத்திருத்தத்தை பாராளுமன்றத்தின் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை ஆதரவுடன் நிறைவேற்றலாம்; இதற்குச் சர்வசன வாக்கெடுப்புத் தேவையற்றது எனவும் முடிவு செய்யப்பட்டது (SC. SD. NO: 04/201519/2015). உயர்நீதிமன்றம் 19 ஆவது மசோதாவின் அரசியல் யாப்பிற்கு முரணாகாத தன்மை (Constitutionality) பற்றியே கவனம் செலுத்தியது. இம்மசோதா ஜனநாயக ஆளுகையை மேம்படுத்த உதவியதா என்ற வினாவைப் பற்றி ஆராய்வதைத் தவிர்த்துக் கொண்டது என கலன சேனரத்தின கருத்துரைக்கின்றார் (பக். 264).

நீதிமன்றின் முடிவில் ஜனநாயக ஆளுகை என்னும் எண்ணக்கரு (Concept of Democratic Governance) பற்றிய விளக்கம் இடம்பெறவில்லை. 19 ஆவது திருத்த மசோதாவை எதிர்த்து வாதங்களை முன்வைத்த மனுதாரர்கள் ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் முறையிலான திருத்தங்கள் அரசியல் யாப்புக்கு முரணானவை; 1978 இன் அரசியல் யாப்பின் அடிப்படைக் கட்டமைப்பை (Basic Structure) மாற்றுவதாக திருத்தம் அமைகிறது என்று வாதிட்டனர். 'நிருவாக ஆளுகை தொடர்பாக முடிவுகளை மேற்கொள்வதற்கு ஜனாதிபதிக்கு இருக்கும் இறுதி முடிவு அதிகாரத்தை இத்திருத்தம் குறைந்து விடுகிறது' (Diminishing the final authority of the president to make decisions concerning executive governance) என மனுதாரர்கள் குறிப்பிட்டனர். ஜனாதிபதியின் அதிகாரத்தை இவ்வாறு நீக்குவதோ, பிறநபர் ஒருவருக்கு மாற்றுவதோ அரசியல் யாப்பின் உறுப்புரை 3 இனை மீறுவதாகும் எனவும் வாதிடப்பட்டது. உயர்நீதிமன்றம் 'அடிப்படைக் கட்டமைப்பு' (Basic Structure) என்ற கருத்தைப் பற்றி எதனையும்

கூறவில்லை. உயர் நீதிமன்றின் தீர்ப்பில் ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்களைக் குறைத்தல் என்ற விடயம் பற்றி இரு கருத்துகள் முன்வைக்கப்பட்டன:

அ) ஜனாதிபதி அரசாங்கத்தின் பிற அங்கங்களினால் கட்டுப்படுத்தப்பட முடியாதவர்; அவரிடமே முழுமையான நிருவாக அதிகாரம் உள்ளது என்று 1978 அரசியல் யாப்புக் கருதியதாகக் கொள்ள முடியாது எனக் கூறப்பட்டது. நிருவாக அதிகாரங்கள் ஜனாதிபதியாலும், மந்திரிசபையாலும் பிரயோகிக்கப்படுகின்றன. இவ்விரு அரசாங்க நிறுவனங்களும் நிருவாக அதிகாரங்களைப் பிரயோகிக்கின்றன என்று விளக்கம் தரப்பட்டது. அதாவது நிருவாக அதிகாரம் ஜனாதிபதியிடம் மட்டுமே இருக்கிறது (Sole Repository of Executive Power) என அரசியல் யாப்பை வரைந்தவர்கள் கருதவில்லை எனவும், ஜனாதிபதி கட்டுப்பாடுகள் எதுவும் இல்லாத நிருவாக அதிகாரத்தை (Unfettered Executive Power) உடையவர் எனக் கருத முடியாது எனவும் விளக்கம் கூறப்பட்டது. ஜனாதிபதியும், மந்திரிசபையும் நிருவாக அதிகாரத்தைப் பிரயோகிக்கலாம். ஜனாதிபதி பாராளுமன்றத்திற்குப் பொறுப்புக்கூற வேண்டியவர். அவ்வாறே மந்திரி சபையும் பாராளுமன்றத்திற்குப் பொறுப்புக் கூற வேண்டும். இக்கருத்தை வலியுறுத்தும் முகமாக நீதிமன்று அரசியல் யாப்பின் 43 ஆவது உறுப்புரையை மேற்கோள் காட்டியது.

"Quoting article 43 of the constitution, the court highlighted that the president is not the sole repository of executive power under the constitution. Executive power, rather, is exercised not only by the president but also by the cabinet of ministers, both entities being answerable to parliament (SC. SD. NO: 04/2015-19/2015:7-8)."

ஆ) திருத்த மசோதாவின் 11 ஆவது பிரிவு பிரதமரை மந்திரிசபையின் தலைவராக (Head of cabinet) ஆக்குவதை முன்மொழிந்திருந்தது. இது பற்றிய நீதிமன்றின் கருத்து வித்தியாசமானதாக இருந்தது.

அரசியல் யாப்பின் உறுப்புரை 3 இன் படி, ஜனாதிபதி நிறைவேற்று அதிகாரம் உடையவராக விளங்குகிறார். பிரதமரை மந்திரிசபையின் தலைவராக ஆக்குவது, ஜனாதிபதியின் நிறைவேற்று அதிகாரத்தில் தலையிடுவதாக அமையும். ஆகையால் பிரிவு 11 அரசியல் யாப்பை மீறுவதாகும் என நீதிமன்றம் கருத்துரைத்தது.

அரசியல்யாப்புச் சபை (Constitutional Council) அமைக்கப்படுவதற்கு சாதகமான கருத்தை உயர் நீதிமன்றம் தெரிவித்தது. அச்சபை அரசியல் சார்பற்ற நிபுணர்களைக் கொண்ட குழுவெனவும் ஜனாதிபதியின் தந்துணிவு அதிகாரம் பிரயோகிக்கப்படுவதற்கு அச்சபையின் சிபாரிசுகள் உதவுமெனவும் குறிப்பிட்டது. அரசியல்யாப்புச் சபை நீதிபதிகளின் நியமனங்கள் தொடர்பாக பிரதம நீதியரசர்தும், சட்ட அதிபதி நாயகத்தினதும் கருத்துகளையும், சட்டத்தரணிகள் கழகத்தின் (Bar Association) கருத்துகளையும் கேட்டறிவது, நியமனங்களின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு (Enhance the Quality of the Appointments) உதவும் எனவும் கருத்துரைத்தது.

19 ஆவது அரசியல் யாப்புத் திருத்தம் இலங்கையின் அரசமுறையில் ஜனநாயக ஆளுகையை (Democratic Governance) மேம்படுத்துவதற்கு எத்தகைய பங்களிப்பு வழங்கியது என்று ஆராய்வதை உயர் நீதிமன்றம் தவிர்த்துக் கொண்டது என கலன சேனரத்தின குறிப்பிடுகிறார். அத்தோடு அரசியல் யாப்பின் அடிப்படைக் கட்டமைப்பு (Basic Structure) என்ற விடயம்

பற்றிப் பரிசீலனை செய்வதையும் நீதிமன்றம் தவிர்த்தது எனவும் குறிப்பிடுகிறார் (பக். 265 - 266).

20 ஆவது திருத்தம்

19 ஆவது திருத்தம் நிறைவேற்றப்பட்டு 5 ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னர் 20 ஆவது திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டது. இத்திருத்தம் 19 ஆவது திருத்தத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஜனநாயகச் சீர்திருத்தங்கள் (Democratic Reforms) சிலவற்றை நீக்கியும், இல்லாமற் செய்தும் அத்திருத்தத்தைப் பயனற்றதாக ஆக்கியது. நாட்டிற்குப் பலம்மிக்க தலைவர் ஒருவர் தேவை என்ற மக்கள் விருப்பிற்கு அமைய 2019 ஆம் ஆண்டு கோத்தபாய ராஜபக்ச ஜனாதிபதியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

20 ஆவது திருத்த மசோதா அரசியல் யாப்புச் சபையை நீக்கிவிட்டு அதனிடத்தில் பாராளுமன்றச் சபை (Parliamentary Council) என்ற அமைப்பை முன்மொழிந்தது. அரசியல் யாப்புச் சபை நீக்கப்பட்டதால் ஜனாதிபதிக்கு விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டன. அவர் முன்பிருந்த நிலைக்கு மாற்றப்பட்டார். பாராளுமன்றச் சபை ஜனாதிபதி நியமனம் செய்யும் நபர்கள் பற்றி அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கும் கடமையை மட்டும் உடையதாக இருந்தது. இலங்கையில் ஜனநாயக ஆட்சிக்கு 20 ஆவது திருத்தம் ஒரு பின்னடைவாகும். பிரதம நீதியரசர் ஜயந்தா ஜயசூரிய தலைமையிலான ஐவர் கொண்ட மன்று இத்திருத்தம் பற்றிய முடிவை அறிவித்தது (SC. SD. NO: 01/2020 39/2020).

அரசியல் யாப்புத் திருத்தங்கள் பற்றிய இலங்கை உயர்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புகளை மதிப்பீடு செய்தல்

கலன சேனரத்தின அவர்களின் கட்டுரையில் 6 அரசியல் யாப்புத் திருத்தங்கள் பற்றிய உயர்நீதிமன்றின் முடிவுகள் பகுப்பாய்வு

செய்யப்பட்டன. அவரது ஆய்வினை சுருக்கமாக இக்கட்டுரையில் அறிமுகம் செய்துள்ளோம்.

அரசியல் யாப்புத் திருத்தங்கள் நீதிமன்றின் பரிசீலனைக்காக வரும் பொழுது அம்மன்றம் என்ன விடயங்களைப் பரிசீலிக்கிறது என்பது முக்கியமான வினாவாகும். கலன சேனரத்தினவின் கூற்று ஒன்றை இங்கே மேற்கோளாகத் தருகின்றோம்.

“...When examining a proposed amendment that the court gets the opportunity to decide on the constitutionality of the bill, engage with issues of democratic governance, and thereby exert some influence on how the constitution and the governance structure is going to be restructured (பக். 268)”

இதன் பொருள்: “ஒரு திருத்த மசோதாவை நீதிமன்றம் பரிசீலனைக்கு உட்படுத்தும் போது அம்மசோதா அரசியல் யாப்புக்கு முரணற்றதாக அமைகிறதா (Constitutionality) என ஆராயும் சந்தர்ப்பத்தைப் பெற்றுக் கொள்கிறது. ஜனநாயக ஆளுகை தொடர்பாக அத்திருத்தத்தினால் எழும் பிரச்சினைகள் எவை என்பதை ஆராய்வதற்கான சந்தர்ப்பத்தையும் அது பெறுகிறது. இதனைவிட இச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தும் நீதிமன்றம், குறித்த திருத்தத்தினால் ஏற்படப்போகும் அரசியலமைப்புக் கட்டமைப்பு மாற்றம், ஆளுகைக் கட்டமைப்பு மாற்றம் என்பன பற்றியும், ஏற்படப்போகும் மீள்கட்டமைப்புப் பற்றியும் கருத்துரைப்பதற்கும், தனது செல்வாக்கைச் செலுத்துவதற்கும் வாய்ப்பையும் பெறுகிறது.”

இதனைத் தொடர்ந்து கலன சேனரத்தின அவர்கள் முக்கியமான கருத்தொன்றைப் பதிவு செய்கிறார்.

“When the chance is missed the court is often power

less, especially because the court does not have the power of judicial review of legislation”.

இவ்வசனத்தின் பொருளை எமது வார்த்தைகளில் விளக்கிக் கூறுவோம். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை நீதிமன்றம் தவறவிட்டால் அது ஓர் இழப்பு ஆகும். அரசியல் யாப்பைப் பற்றிக் கருத்துரைக்கும் மீள்வாய்ப்பு நீதிமன்றத்திற்குக் கிடைக்கப்போவதில்லை. ஏனெனில் இலங்கையில் நீதித்துறைக்கு பாராளுமன்றத்தால் இயற்றப்பட்ட சட்டங்களை (Legislation) நீதி மீளாய்வுக்கு உட்படுத்தும் அதிகாரம் இல்லை. நீதிமன்றம் இவ்விடயத்தில் தலையிடும் சக்தியற்றதாகும் (Powerless).

1978 அரசியல் யாப்புக்கான திருத்தங்களைப் பற்றிய உயர்நீதிமன்ற முடிவுகளை ஆராயும் போது நீதிமன்றம் தனது வகிபாகத்தை மட்டுப்படுத்தியதாகவும் குறுகியதாகவும் (Very Restrictive and Limited Role)

ஆக்கியுள்ளதைக் காணலாம் (பக். 269). இந்த அணுகுமுறை 4 ஆவது திருத்தம், 20 ஆவது திருத்தம் ஆகிய சந்தர்ப்பங்களில் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புகளில் வெளிப்படையாகத் தெரிந்தது. நீதித்துறை நிறைவேற்றுத் துறைக்கும், சட்டவாக்கத்துறைக்கும் பணிந்து போகும் மனப்பான்மையை வெளிப்படுத்தியது. நீதிமன்றத்தின் இம் மனப்பாங்கு பற்றி கலன சேனரத்தின பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“The court believes that its task is very simply to examine the constitutionality of provisions, and that too in a mechanical fashion”

இதன் பொருள்: “திருத்தச் சட்டம் அரசியல் யாப்புக்கு முரணற்றதாக உள்ளதா என்பதைப் பற்றிக் கருத்துரைப்பது நீதிமன்றின் பணி எனவும், அதனையும் யாந்திரீக முறையில் (Mechanical Fashion) செய்யலாம் எனவும் கருதும் மனப்பாங்கு இருந்து வந்தது.”

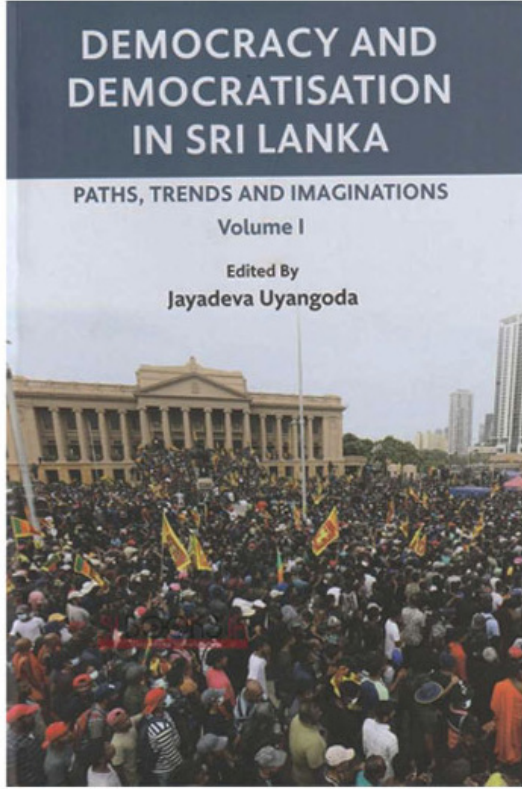

Image Source - slbooks.lk

நீதிமன்றின் இந்த மனப்பாங்குக்கு உதாரணமாக 4 வது திருத்தம் பற்றிய அதன் முடிவை எடுத்துக் காட்டலாம். அத்திருத்தத்தைச் செய்வதற்கு சர்வசன வாக்கெடுப்பு (Referendum) தேவையா, இல்லையா என்பதைக் கூறுவதோடு தனது வேலை முடிவடைந்து விட்டதென்ற கருத்தை நீதிமன்றம் கொண்டிருந்தது. சர்வசன வாக்கெடுப்புப் பற்றிய நீதிமன்ற முடிவுகள் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் இவ்வாறாகவே இருந்தன. குறிப்பாக 20 ஆவது திருத்தச் சட்டத்தின் போதும், உறுப்புரை 83 இற்கு அமைய சர்வசன வாக்கெடுப்பு நடத்த வேண்டுமா அல்லது தேவையில்லையா என்பதைக் கூறுவது மட்டுமே நீதிமன்றின் பணி என்ற மனப்பாங்கு வெளிப்பட்டது. 20 ஆவது திருத்தம் பற்றிய தீர்ப்பில் நீதிமன்றம் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டதென கவன

சேனரத்தின் அவர்கள் மேற்கோள் காட்டுகிறார்.

“When we exercise jurisdiction in relation to an amendment to the constitution, It does not extend to consider desirability of a provision or to delve into policy matters, sole consideration would be the constitutionality of the provision (SC. SD. NO: 01/2020-39/2020:51)”

இதன் பொருள்: “அரசியல் யாப்புக்கான திருத்தம் குறித்த நீதிமன்ற நியாயாதிக்கத்தை நாம் பிரயோகிக்கும் போது, குறித்த திருத்தத்தின் விரும்பத்தகு தன்மையை (Desirability) பரிசீலிப்பதோ அல்லது அரசின் கொள்கை வகுத்தல் விடயங்களுக்குள் புகுந்து ஆராய்வதோ எமது வேலையன்று; யாப்புத் திருத்தத்தின் அரசியல் யாப்புக்கு முரணாகாத தன்மையை (Constitutionality) பரிசீலிப்பதில் மட்டும் நாம் கவனம் குவித்தல் வேண்டும்.”

இவ்வாறான சிந்தனைப் போக்குக்கு முன்னுதாரணமாக சைமண்ட்ஸ் பிரபுவின் (Viscount Simonds) மேற்கோள் ஒன்றை நீதிமன்றம் எடுத்துக்காட்டியது.

“A judge cannot under a thin guise of interpretation usurp the function of the legislature to achieve a result that the judge thinks is desirable in the interest of justice. Therefore the role of the judge is to give effect to the expressed intention of parliament as it is the bounded duty of any court and the function of every judge to do justice within the stipulated parameters (SC. SD. NO:01/2020-39/2020:297)”

மேற்படி ஆங்கில மேற்கோளின் கருத்தை எமது வார்த்தைகளில் விளக்கிக் கூறுவோம்: “நீதிபதிகள் சட்டத்திற்கு விளக்கம் கூறுதல் (Interpretation) என்ற போர்வையில் சட்டத்தை ஆக்கும் பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரங்களைத் தமதாக்கிச் சட்ட ஆக்கப் பணியில் தம் மூக்கை நுழைக்கக் கூடாது.

பாராளுமன்றத்தின் வேலையை தாம் செய்கிறோம் என்றும், தாம் விரும்பத்தகுந்தது (Disirable) எனக் கருதுவதை நீதியின் நன்மை கருதிச் செயற்படுத்துகிறோம் என்றும் எண்ணிச் செயற்படக்கூடாது. பாராளுமன்றத்தின் வேலை எது, நீதிமன்றத்தின் வேலை எது என்ற எல்லைக்குள் நின்று நீதியானதைச் செய்வதே நீதிமன்றின் கடமையாகும்.”

நீதிபதிகள் முடிவுகளைச் செய்யும் போது விரும்பத்தக்கது (Desirability), அரசியல் யாப்புடன் முரண்பாடாத தன்மை (Constitutionality) என்னும் இரண்டு விடயங்களில், இரண்டாவதான அரசியல் யாப்புடன் முரண்பாடாத தன்மை என்பதைப் பரிசீலிப்பதோடு, தமது பணியை நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்னும் கருத்துத் தவறானது என கலன சேனரத்தின குறிப்பிடுகிறார். மேலும் இவ்வாறான பிரிப்பு, செயற்கையானதும் ஆகும் எனவும் அவர் குறிப்பிடுகிறார்.

விரும்பத்தகுந்தது இதுதான் என்று நீதிமன்றம் சிந்திப்பதும், அதன்படி செயலாற்றுவதும் இயல்பானது. நீதிமன்றம் ஒரு சட்ட ஏற்பாடு பற்றிக் கூறும் குறிப்புகள் ‘றொபொட்’ (Robot) ஒன்றின் குறிப்புகள் போன்றவையல்ல. சட்டவிதிகளின் விரும்பத்தகு தன்மையை நீதிமன்றம் பரிசீலனை செய்து முடிவுகளைக் கூறுதல் அவசியமானது.

1978 அரசியல் யாப்பிற்குக் கொண்டுவரப்பட்ட 6 திருத்த மசோதாக்கள் குறித்த உயர்நீதிமன்றத்தின் முடிவுகளைப் பகுப்பாய்வு செய்வதாக அமையும் ‘Democratic Governance and the Supreme Court of Sri Lanka’ என்னும் தலைப்பிலான ஆங்கிலக் கட்டுரையின் சுருக்க அறிமுகமாக இத் தமிழ்க்கட்டுரை எழுதப்பட்டது. சட்ட அறிஞர் கலன சேனரத்தின அவர்களால் எழுதப்பட்ட மேற்படி ஆங்கிலக்கட்டுரை

‘Democracy and Democratization in Sri Lanka : Paths, Trends and Imaginations (2023)’ என்னும் கட்டுரைத் தொகுப்பு நூலின் Vol 1, 6 ஆவது அத்தியாயமாக (237-279) அமைந்துள்ளது. இந்நூலின் பதிப்பாசிரியர் பேராசிரியர் ஜயதேவ உயன்கொட ஆவர். BMICH இந்நூலை வெளியிட்டுள்ளது.

கலன சேனரத்தின (Kalana Senarathne) இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் L.L.B, L.L.M பட்டங்களைப் பெற்றவர். பின்னர் ஹொங்கொங் பல்கலைக்கழகத்தில் சர்வதேச சட்டத்தில் Ph.D பட்டத்தையும் பெற்றுக் கொண்டார். தற்போது பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் சட்டத்துறையில் முதுநிலை விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றுகிறார். அப்பல்கலைக்கழகத்தில் சர்வதேச சட்டம், அரசியல் யாப்புச் சட்டம், நிர்வாகச் சட்டம் ஆகியவற்றைக் கற்பித்து வருகிறார். கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தின் வெளியீடாக ‘Internal Self - determination in International Law: History, Theory and Practice (2021)’ என்னும் இவரது நூல் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது. சட்டத்துறை ஆய்விதழ்களில் இவரது ஆய்வுக்கட்டுரைகள் பல வெளிவந்துள்ளன.

கலன சேனரத்தின
Image Source - www.kdu.ac.lk

பின்காலனியச் சூழலில் ஈழத்துப்புலம் தனக்கான தனித்த அடையாளங்களை, அவற்றைப் பேணுதலுக்கான அக்கறையை கொண்டமைந்ததாக இல்லை. பொருளாதாரம், சமயம், பண்பாடு என எல்லாத் தளங்களிலும் 'மேனிலையாக்கம்' எனும் கருத்தாக்கத்தை நோக்கிய பயணத்தையே மேற்கொண்டு வருகின்றது. இத்தகைய பின்னணியில் தன்னடையாளப் பேணுகை குறித்த பிரக்ஞையை ஏற்படுத்துதலின் ஒரு பகுதியாகவே 'ஈழத்து நாட்டார் தெய்வங்கள்' எனும் இக்கட்டுரைத் தொடர் அமையப்பெறுகிறது. இதில் ஈழத்தில் மட்டும் சிறப்புற்றிருக்கும் தெய்வங்கள், ஈழத்தில் தனக்கான தனித்துவத்தைப் பெற்றிருக்கும் தெய்வங்கள் என்பன கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன. இத்தொடரானது தெய்வங்களை அடையாளப்படுத்துவதோடு அவற்றின் வரலாறு, சமூகப் பெறுமானம், சடங்கு, சம்பிரதாயங்கள், தனித்துவம், இன்றைய நிலை, சமூகத்துக்கும் அதற்குமான இடைவினைகள் முதலான பல்வேறு விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக அமைகிறது. கள ஆய்வின் வழி நிகழ்த்தப்படும் இவ்வாய்வு விவரணம், வரலாறு எனும் ஆய்வு முறைகளின்படி எழுதப்படுகிறது. இவ்வாய்வுக்கான தரவுகள் நூல்களின் வழியும் நேர்காணல், உரையாடல், செய்திகள் என்பவற்றின் வழியும் பெறப்பட்டு சமூக விஞ்ஞானப் பார்வையினூடாக ஆக்கப்படுகின்றது.

குறிப்பன் எனும் தெய்வம்

● தி. செல்வமனோகரன்

யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக இந்துக் கற்கைகள் பீடத்தின் சைவசித்தாந்த துறையின் முதுநிலை விரிவுரையாளராக தி. செல்வமனோகரன் திகழ்கிறார் . இந்திய மெய்யியல் கற்கை புலத்தில் கலாநிதிப் பட்டத்தை பெற்றுள்ளார். இந்துக்கற்கை புலம் சார்ந்து காஷ்மீர் சைவமும் சைவ சித்தாந்தமும், இலங்கையில் சைவத்தமிழ் பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, நாயன்மார் பாடல்கள், தமிழில் மெய்யியல் எனும் நூல்களை எழுதியுள்ளார். பெறுதற்கரிதான இருபதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை மீள்பதிப்புச் செய்துள்ளார். 'சொற்களால் அமையுலகு' என்னும் இவரது நூல் கலை, இலக்கியம் சார்ந்த விமர்சன நூலாகும்.

அறிமுகம்

LD

க்களின் வாழ்வியல் புலத்தைத் தீர்மானிக்கும் ஆற்றல் நிலத்துக்கே உண்டு. நிலமே பண்பாட்டை, பொருளாதாரத்தை, அரசியலை, கலையை, தத்துவத்தை, சமயத்தை என எல்லாவற்றையும் ஆதியிலிருந்து தீர்மானித்து வந்திருக்கிறது. திணைமரபு எனும் தமிழ் அடையாளம் நிலத்தின் அடையாளமே. நிலத்தோடு ஒட்டிய வாழ்வு பேரியற்கையோடு இயைந்து வாழ்தலாக அமைந்துள்ளது. நிலத்தின் வழியமைந்த தொழில், தொழிலின் தாற்பரியம், இயற்கையை எதிர்கொள்ளல் என்பன இயற்கை அத்தித்தை உணரச் செய்தன. தமக்காக உயிர் நீத்தவர்களை நினைவுகூரச் செய்தன. இதன் ஊடாக நீத்தார் பெருமை, முன்னோர் வழிபாடு, தெய்வ வழிபாடு போன்றன உருவாயின. தொழில்சார் வாழ்வில் தமக்குதவும் இயற்கையை இயற்கைப் பொருளை முன்னிறுத்திய வழிபாடுகளும் அவற்றின் வழி அதனைத் தெய்வநிலைப்படுத்தலும் தவிர்க்க முடியாத வாழ்வியல் அம்சங்களாயின. குறிப்பன் எனும் தெய்வமும் தொழில்சார் நிலையில் வைத்து நோக்கத்தக்க ஒன்றாகவே காணப்படுகிறது.

குறிப்பன் : பெயர் பற்றிய உரையாடல்கள்

தமிழ் மரபில் குறிப்பன் என்ற சொல்லின் வரலாறு குறித்த எந்தப் பதிவையும் அறியமுடியவில்லை. குறிப்பன் ஈழத்தில் குறிப்பாக பூநகரிப் பிராந்தியத்தில் நிகழ்கின்ற தனித்த சொல் வழக்காக, தெய்வமாகக் காணப்படுகிறது.

(அ) சங்ககால அகநானூறில் “ஓம்பினார் கவர்ந்து கூழ் கெழு குறிம்பில்” (113),

“கல்லுடைக் குறும்பின் வயவர்” (31) என்றும்; சீவக சிந்தாமணியில் “கொண்டேரு குறும்பர் வெம்போர்” என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) குடி என்பது குலம், கோத்திரம் குடும்பம் என்றும், குடியானவன் என்பது மண்ணின் மைந்தன், வேளாண்மை செய்பவன் என்றும் பொருள் சுட்டப்படும். இது குடியானவன், குடியாட்சி, குடியிறை என விரியும். குடும்பு எனும் சொல் குறித்த பிரதேசத்தை - கிராமத்தைக் குறிக்கும். அகரமுதலி குடும்பர் என்பதற்கு ஊர்த்தலைவர் என்பதோடு பள்ளரின் தலைவர் என்றும் பொருள் சுட்டுகிறது. ஆரம்பத்தில் அது ஒரு பதவிப் பெயராகவும் பின்பு சாதிப் பெயராகவும் சாதியின் தலைவரைச் சுட்டும் சொல்லாகவும் மாறியிருக்கலாம் (சரோஜினி குப்புராசு, கி. ஆ., 2001, மள்ளர் எனும் தேவேந்திரகுல வேளாளர் குலப் பிரிவுகளும் கூட்ட முறைகளும், ப.34).

இவற்றோடு இணைத்தும் தனித்தும் ஆராயத்தக்க சொல் ‘குறிப்பன்’ எனலாம். ஒன்றைச் சுட்டுவது ‘குறிப்பான்’. அது சுருங்கிக் குறிப்பன் என்றாகியிருக்கலாம். குறி எனும் சொல் பெயராகவும் வினையாகவும் பொருள் கொள்ளப்படுகிறது. தமிழகராதி அடையாளம், எண்ணம், ஒருவகை சாத்திரம் சொல்லுதல், குணம், குறிப்பு, தோற்றம், நன்னடத்தை, நிமித்தம், பயில், புடைவை, மாடு, முறை எனப் பொருள் சுட்டுகிறது (கதிரைவேற்பிள்ளை, நா., 2003). குறிப்பு - அடையாளம், ஒருமை, கருத்து, பிறந்தநாள் எழுதி வைக்கும் ஓலை, விருப்பம் என்றும்; குறிப்பானவன் - கணிசவான், மதிக்கத்தக்கவன் எனவும்; குறியர் - குள்ளர், குறியானவன் - நிதார்த்தன் என்றும் பொருள்

சுட்டப்படுகிறது.
 'குறிப்பன்' என்பது கிராமிய
 மொழி வழக்காறாக
 இருக்கலாம். குறிப்பன்
 என்பது குறிப்பால்
 உணர்த்துபவன்,
 அடையாளப்படுத்துபவன்,
 குறித்துச் சொல்பவன்
 எனும் பொருளை
 உணர்த்தும் சொல்லாக
 அமைந்துள்ளது.

குறிப்பன் வழிபாடு

ஈழத்தில் கிளிநொச்சிப்
 பிராந்தியத்தில் பூநகரி
 பிரதேசத்தில்
 காணப்படுகின்ற கிராமியத்
 தெய்வமாக குறிப்பன்
 அமைந்துள்ளது.

தமிழ்ச்சூழலில் வேறெங்கும் இவ்வழிபாடு
 இருப்பதாக அறிய முடியவில்லை. இந்தத்
 தெய்வம் பற்றிய அறிமுகத்தை பரமன்
 கிராய் வில்லடி ஐயனார் கோயில்
 பூசாரியும், வெட்டுக்காடு பெரும்படை
 பூசாரியும் ஏற்படுத்தியிருந்தாலும் அதனை
 ஆய்வு நிலைப்படுத்த உதவியவர்
 யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை
 விரிவுரையாளர் சிரஞ்சன். அவரின்
 துணையோடும் ஆய்வு ஆர்வலர்கள் கோ.
 விஜிகரன், சு. தாரங்கன் ஆகியோருடனும்
 இவ்வாய்வினை மேற்கொண்டோம்.

கால்நடை வளர்ப்பவர்கள் தங்களது ஆடு,
 மாடு தொலைந்தால் துவரந்தடியை
 வெட்டிவைத்து வழிபடுவர் அல்லது
 கிடைக்கும் வைரமான தடியை
 வெட்டிவைத்து வழிபடுவர். அத்தெய்வம்
 கருணை கொண்டு தொலைந்த ஆடு,
 மாட்டைக் கூட்டி வரும் அல்லது அவை
 நிற்கும் இடத்தைக் குறிப்பால் உணர்த்தும்
 என்றும் நம்பப்படுகிறது. இதன்வழி அந்தத்
 தடியை (பொல்லை) குறிப்பன் எனும்

பூநகரி பரமன்கிராய் குறிப்பன் கோயில்

தெய்வமாகக் கருதி பூசை செய்து
 வழிபடுவதாகக் கூறப்படுகிறது. கால்நடை
 வளர்ப்பவர் அல்லது கால்நடையை
 மேய்ச்சலுக்கு இட்டுச் செல்பவர் கையில்
 தடி, குறிப்பாக துவரந்தடி
 வைத்திருப்பதுண்டு. அதனைக் கொண்டே
 பட்டியை அல்லது மந்தையை
 வழிப்படுத்திச் செல்வதும், விலகிச் செல்லும்
 கால்நடையை வழிப்படுத்துவதும், துரத்தி
 அழைத்து வருவதும், பகை விலங்குகளை
 விரட்டுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கர்நாடகப் பிரதேசத்திலிருந்து
 கால்நடைக்கான புல்வெளிகளைத் தேடித்
 தேடி தமிழகத்தையும் ஆந்திரா உள்ளிட்ட
 தென்னிந்திய மாநிலங்களையும் வந்தடைந்த
 பழங்குடிகளாக 'குறுமன்ஸ்' இனக்குழுவினர்
 கருதப்படுகின்றனர். இவர்கள் குறுமன்
 (தமிழ்நாடு), குருபர் (கர்நாடகா), குருபா
 (ஆந்திரா), குருமா (தெலுங்கானா) எனப்
 பலவாறு சுட்டப்படுகின்றனர். இவர்கள்
 கால்நடை மேய்ச்சல் தொழிலை
 அடிப்படையாகக் கொண்ட

இனக்குழுவினராவார் (சந்திரசேகர், சி. 2021, அரண் ஆய்விதழ்). இயற்கை நெறிக்காலத்தில் - அதியமான் காலத்தில் குறும்பு எனும் கால்நடை அரண்கள் இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. அதேவேளை 'ஸ்டுவர்ட்' எனும் ஆய்வாளர் "இந்த இனக்குழுவினர் 'குறி' எனும் ஆடுகளை மேய்த்ததால் குறும்பர் எனப்பட்டனர்" எனச் சுட்டுகின்றமை இணைத்து நோக்கத்தக்கது. ஆடுகளின் மேய்ப்பை அல்லது கால்நடை வளர்ப்பவர்களின் தலைவன் - முன்னோர் வழிபாட்டின் வழி 'குறிப்பன்' எனும் தெய்வமாகியிருக்கலாம். இதனை இன்னும் வலுப்படுத்துவது குறும்பர் இனக்குழுவின் வாழ்க்கை முறை என்பதோடு கால்நடை வளர்ப்பு, மேட்டுநில விவசாயம் என்பன குறிப்பனை வழிபடும் மக்களிடமும் காணப்படுகிறது.

நிலவுற்பத்திச் சமுதாயத்தின் வழி உருவான நிலவுடமை அல்லது நிலப்பிரபுத்துவம் விவசாய உற்பத்தி உறவுகளில் சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. பெருநிலத்தை உடையவர் நிலக்கிழாராக, அதிகாரமுடையவராக, உழுவித்து உண்பவராக உயர்ந்தார். சிறு நிலமுடையவர் அல்லது நிலமற்ற விவசாயக் குடிகள் உழுது உண்பாராக மாறினர். வர்க்க முரண் இதன் வழி உருவாயிற்று. அது சாதியாக, உயர்வு தாழ்வாக மாறிற்று. உழுவித்து உண்பவர் பெருங்குடி வேளாளராகவும் உழுது உண்பவர், கூலிகள் என்போர் சிறுகுடி வேளாளராகவும் மாறினர். அவர்கள் ஆரம்பத்தில் மள்ளர் என்றும் பின்பு பள்ளர் என்றும் சுட்டப்பட்டனர். இவர்கள் வேளாளரின் நிலங்களை உழுது விதைப்பவர்களாகவும் கால்நடைகளை மேய்ப்பவர்களாகவும் மாறினர்.

பூநகரியின் எல்லைக்கிராமங்களில் மேட்டுநில மேய்ச்சல் நிலங்கள் இருப்பதும்; கால்நடை வளர்ப்பும், வயல்களை

விளைவிப்பதும் குறிப்பனை வழிபடும் மக்களின் தொழில்துறைகளாக இருப்பதும் குறும்பர் (குறமன்ஸ்) இனக்குழுவினரை ஒத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சிறுகுடி வேளாளரான பள்ளர் சமூகத்தினர் தம்மை தேவேந்திர குலம் என்று சுட்டுவர். அவர்களுள் பல்வேறு உட்பிரிவுகள் (குலங்கள்) காணப்படுகின்றன. தமிழக அரசு வெளியிட்ட அட்டவணைச் சாதியினர் பட்டியலில் இவர்கள் பள்ளன், தேவேந்திர குலத்தார், கடைஞன், களவாடி, குடும்பன், பண்ணாடி எனும் ஆறு பிரிவினராகச் சுட்டப்படுகின்றனர் (பரமேஸ்வரி, சி., 2000, தேவேந்திர குல வேளாளர் வரலாறும் சமூக அரசியல் எழுச்சியும், 40 - 52). இவை மேலும் ஏறத்தாழ நூற்றிழுப்பது பிரிவுகளை உடையன. இதில் குடும்பன் எனும் சொல் சிறுகுடி வேளாளரின் தலைவனைக் குறிப்பதாகவே சொல்லப்படுகிறது. குடும்பத்துக்குத் தலைவன் தகப்பன் என்பதன் வழி இச்சொல் உருவாகி இருக்கலாம் எனச் சில ஆய்வாளர் சுட்டுவர் (சரோஜினி, குப்புராசு, கி. ஆ., 2001, மள்ளர் எனும் தேவேந்திர குல வேளாளர் குலப் பிரிவுகளும் கூட்ட முறைகளும், ப. 34). குடும்பம் என்பது மருதநில மக்களின் வழி உருவான பண்பாட்டு அடையாளம் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆக, குறும்பர், குடும்பர் எனும் இரு இனங்களும் விவசாயக் குடிகள். கர்நாடக 'குறி' மேய்ப்பவர்கள் தமிழ்நாடு, கேரளா ஊடாகக் கடல்நீரேரி வழி பூநகரியில் குடியேறி இருக்கலாம் என்பதும், பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டை உடைய தொல்நகரம் பூநகரி என்பதும் இங்கு கவனத்திற்குரியதாகும். ஆயினும் குறிப்பன் எனும் தெய்வம் ஈழத்துக்கே - பூநகரிக்கே உரிய தனித்த பண்பாட்டு வெளிப்பாடு என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வளந்தெடுத்தல் - பூநகரி பரமன்கிராய் குறிப்பன் கோயில்

ஈழத்தில் குறிப்பன் கோயில்கள்

ஈழத்துப் புலத்தில் பூநகரியில் மட்டுமே குறிப்பன் கோயில்கள் காணப்படுகின்றன. பூநகரியில் குறிப்பனுக்கான தனித்த கோயில், பரமன்கிராய் வில்லடி கிழக்கில் வயலின் நடுவே காணப்படுகிறது. குறிப்பனுக்கான தனித்த வேறு கோயில்கள் இருப்பதாக அறிய முடியவில்லை. இந்தக் கோயிலின் உரிமையாளராகவும் பூசாரியாகவும் விளங்குபவர் திரு. இராமலிங்கம் குணரத்தினம் ஆவார்.

இதனை விட பரமன் கிராமம் வில்லடி மேற்கு ஐயனார், வண்ணக்கம் வெளி வீரபத்திரர், காவாக்குளம் நரசிம்ம வைரவர், தம்பிராய் ஊத்தக்குடியன் வைரவர், வில்லடி தெற்கு வைரவர், உப்பிளவான் வைரவர், செல்லையாத்தீவுக்கு அண்மையிலுள்ள ஐயனார், சங்குப்பிட்டி ஐயனார் முதலான

கோயில்களில் பார்க்கலமாக - பரிவார தெய்வமாக குறிப்பன் காணப்படுகிறது. இக்கோயில்களில் காணப்பட்ட பொது அம்சங்கள் சிலவற்றை அவதானிக்க முடிந்தது.

1. குறிப்பனின் தனிக்கோயிலாயினும், குறிப்பன் பரிவாரமாக அமர்ந்திருக்கும் கோயிலாயினும் அவை இயற்கையான வயல்வெளிச் சூழலில் மேட்டு நிலத்தில் அமைந்துள்ளன.
2. இவை யாவும் பூசாரிகளால் பூஜை செய்யப்படுகின்றன.
3. பரம்பரை பரம்பரையாக வழிபடுகின்றோம் என்ற உரையாடலுக்கு மேல், இக்கோயில்கள் பற்றிய தெய்வம் பற்றிய கதையாடல் வேறு எதனையும் அறிய முடியவில்லை.

4. குறிப்பனுக்கான தனித்த புராணக்கதைகளையோ, இலக்கிய, தொல்லியல் சான்றுகளையோ அறியமுடியவில்லை.
5. சிறுகுடி வேளாளரான பள்ளர் சமூகத்தின் வழிபடு தெய்வமாகவே இது அறியப்படுகின்றது.
6. குறிப்பனுக்கு உருவமில்லை. குறி வழிபாடே காணப்படுகிறது.

கோயில் அமைப்பும்

குறிப்பன் குறி வழிபாடும்

வீரை, கூழா மரங்களின் கீழ் பிரம்பு (தடி) வைத்து வழிபடும் மரபே தொன்மை முறையாகக் காணப்பட்டுள்ளது. மரத்தாலான தடியானது மழை, வெயில், காற்று என்பவற்றால் பாதிக்கப்பட்டு விரைவில் பழுதடைவதனால் வெள்ளைக் கல் (சண்ணாக்கல்) வைத்து குறிப்பனை வழிபடும் மரபு வளர்ச்சி பெற்றது. தற்போது சூலமும் அருகே வைக்கப்படுகின்றது.

இன்றும் பெரும்பாலான கோயில்கள் மரத்தடிச் கோயில்களாகவே காணப்படுகின்றன. சில கோயில்களில் மரத்தடியில் சீமெந்துத் தளம் இடப்பட்டு தடியும், கல்லும் வைத்து திறந்த வெளி வழிபாடே நடத்தப்படுகின்றன. ஓரிரு கோயில்களில் பரிவாரமாக மூன்றுக்கு மூன்று அளவில் சீமெந்துக் கட்டடம் கட்டப்பட்டு கூரையிடப்பட்டுள்ளது. பரமன் கிராய் வில்லடி கிழக்கு குறிப்பன் கோயில் கருவறை, முன் மண்டபம் என்பன உடையதாகவும், அண்ணளவாக பதினைந்துக்கு பத்து அளவு கொண்டதாகவும் சீமெந்துக் கட்டடமும், ஓட்டுக்கூரையும் உடையதாகவும் உள்ளது. விசேட தினங்களில் தென்னை ஓலைகளில் சிறு முன் மண்டபம் ஒன்று இணைத்து உருவாக்கப்படுகிறது. இந்த ஆலயத்தில்

வளந்தெத்தல் - பூநகரி பரமன்கிராய் குறிப்பன் கோயில்

பரிவார தெய்வமாக ஐயனார் வீற்றிருக்கின்றார். குறிப்பனை பரிவார தெய்வமாக உடைய பெரும்பாலான கோயில்கள் பெருங்குடி வேளாளருடையது என்பதும், ஐயனார் அவர்களின் தெய்வமாக பூநகரியில் கருதப்படுவதும், சிறுகுடி வேளாளரின் குறிப்பன் கோயிலில் ஐயனாருக்குத் தனி இடம் வழங்கியிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. சாதியம் கருதாத, சமதையான, ஒருவரை ஒருவர் மதித்து மரியாதை செய்யும் செயற்பாடாக இதனைக் கருதலாம்.

வழிபாட்டு முறைகள்

குறிப்பன் தெய்வத்திற்கு வாரமொருமுறை விளக்கு வைக்கும் முறைமை காணப்படுகின்றது. பரமன்கிராய் வில்லடி குறிப்பன் கோயில் தனக்கான தனித்துவமான முறைமைகளை பின்பற்றி வருவதை உரிமையாளரும், பூசாரியுமான இ. குணரத்தினம் உறுதிப்படுத்தினார். வைகாசி விசாகத்துக்கு பின்பு இங்கு பொங்கல் நிகழ்த்தப்படுகிறது. இதை விட கார்த்திகை தீபம், சித்திரை வருடப் பிறப்பு போன்ற சில விசேட தினங்களிலும் மடை வைக்கும் மரபு காணப்படுகின்றது. பழைய காலத்தில் தடியும் பின்பு வெள்ளைக்கல்லும்

பரமன்கிராய் வைரவர் கோயிலும் பரிவார தெய்வமாக குறிப்பனும்

வைத்து கூழா மரத்தடியில்
வழிபடப்பட்டது. இன்று கூழா மரமில்லை.
2017 இல் ஆலயம் இன்றைய
நிலைக்குரியதாக்கப்பட்டு கருங்கல்
விக்கிரகம் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

பொங்கலுக்கு முதல் நாள் வெற்றிலை
மடை வைக்கப்படும். அதில் குறிப்பன்
தெய்வம் பூசாரி மீது வந்திறங்கி
கலையாடிக் குறி சொல்லும். பூசைமுறை
உள்ளிட்ட விடயங்களை அது கூறும்
என்றும் அதன்படியே பூஜை நிகழ்த்தப்படும்
என்றும் கூறப்படுகிறது. பூசைக் காலத்தில்
பூசாரி மீது தெய்வமிறங்காத விடத்து,

“மண்ணாதி பூதமொடு விண்ணாதி அண்டம் நீ,
மறைநான்கின் அடிமுடியும் நீ,
மதியும் நீ, ரவியும் நீ, புனலும் நீ, அனலும் நீ,
மண்டலமிரண்டேழு நீ,
பெண்ணும் நீ, ஆணும் நீ, பல்லுயிர்க்குயிரும் நீ,
பிறவும் நீ, யொருவ நீயே,
போதாதி பேதம் நீ, பாதாதி கேசம் நீ,
பெற்ற தாய் தந்தை நீயே,
பொன்னும் நீ, பொருளும் நீ, இருளும் நீ, ஒளியும் நீ,

போதிக்க வந்த குரு நீ,
புகழொணா கிரகங்கள் ஒன்பதும் நீ,
இந்த புவனங்கள் பெற்றவனும் நீ,
எண்ணரிய ஜீவகோடிகளை ஈன்ற அப்பனே
என் குறைகள் யார்க்குரைப்பேன்..?
ஈசனே சிவகாமி நேசனே!
எனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே..!”

எனும் ‘நடராஜர் பத்து’ பாடலைப் பாடி
உருவேற்றுதல் முறை காணப்படுகின்றது.
இது ஒரு வகையில்
மேனிலையாக்கமாகின்றது.

வெற்றிலை மடை வைத்த அடுத்த நாள்
தண்டல் நடைபெறும். பொருள், காசு
பெறல் என அத்தண்டல் அமையும். இதில்
சாதியமற்ற நிலை காணப்படுகின்றது.
மதியம் அன்னதானம் நடைபெறும். இரவே
பொங்கல் நிகழ்வு இடம்பெறும்.
ஆலயத்தில் இருந்து அண்ணளவாக
முப்பதடி தூரத்தில் உள்ள பாலை மரத்தின்
கீழ் வைத்தே வளந்து எடுக்கப்படும்.
வளந்து எடுக்கும் போது பாலை மரத்தைச்
சுற்றி ஐந்தடியளவில் விட்டு

பூநகரி தம்பிராய் ஊரிமோட்டை ஊத்தக்குடியன் வைரவராலயத்தில் குறிப்பன்

பனையோலையில் மறைப்புக் கட்டப்பட்டிருக்கும். அங்கிருந்து வருந்து எடுக்கப்பட்டு பொங்கல் நிகழ்த்தப்படும். பின் மடை போடப்படும். மடையில் வெற்றிலை, பாக்கு, பழங்கள் பொங்கலோடு வடை, மோதகம், முறுக்கு, பால்ரொட்டி போன்ற பலகாரங்கள் பலவும் படைக்கப்படும். பூசாரி மந்திரம் இன்றி பூசை நிகழ்த்துவார். பூஜை நிறைவில் தெய்வமாடிக் குறி சொல்லுவார். இக்கோயில்களில் பலியிடல் இடம்பெறுவதில்லை.

வன்னி இடப்பெயர்வுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் பூசாரிக்கு அணிகலன்கள் இருந்துள்ளது. 'கவுண்' போன்ற ஆடையை உடுத்து, கை கால்களில் அவற்றோடு ஒட்டிய வெள்ளிச் சதங்கைகள் அணிந்து, நெற்றியில் வெள்ளிப் பட்டமும், மார்பில் வெள்ளியாபரணமும் போட்டிருப்பார். இவ்வழக்கம் இன்று இவ்வாலயத்தில் அற்றுப் போய்விட்டது. பெருங்காடு பெரும்படைக் கோயில்களில் இன்றும் இதனை ஒத்த அணிகலன்கள் உண்டு.

குறிப்பன் ஆலய மடை பரவலில் உள்ள விசேடம் 'அபின்' படைத்தல் ஆகும். அதனை பூசாரி மட்டுமே தன் பங்காகப்

பெற முடியும். இது மட்டக்களப்புத் தேசத்தில் வைரவருக்கு அபின் ரொட்டி படைக்கும் மரபோடு ஒப்பிடத்தக்கதாகும். பொங்கல் பூசை முடிவடைந்து மறுநாள் காலையில் வழி வெட்டப்பட்டு பூசை நிறைவுறும். எட்டாம் நாள் (எட்டாம்மடை) காய்மடை, பூமடை என்பன படைக்கப்பட்டு பூசை நிகழ்த்தப்படுவதோடு பொங்கல் விழா நிறைவுபெறும்.

இப்போது பூசாரியாக உள்ள குணரத்தினத்தின் தந்தை இராமலிங்கமே முன்பு பூசாரியாக இருந்தவர். அவரின் இறப்பின் பின்பு கிராஞ்சி இளந்தாரி கோயில் பூசாரி செல்வரத்தினம் பூசாரியாக இருந்து வந்துள்ளார். அவர் ஆலய வழக்காறுகளில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முற்பட்டதும், வெற்றிலை மடைக்கு வர முடியாமற் போனதும், அவரது மரணமும் குறிப்பன் வழிபாட்டின் வீரியத்துக்கு எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

எண்பதுகளின் பிற்பகுதி வரை பெண்கள் இந்த ஆலயத்திற்கு வருவதில்லை. இங்கு பொங்கல் விழா நிறைவுற்றதன் பின் அடுத்த நாள் பூநகரி மட்டுவிலில் உள்ள நாச்சிமார் கோயிலில் குடும்பமாகச் சென்று

பொங்கலும் பலகாரமும்
மடையிடும் வழக்கமே
இருந்துள்ளது. இம்மரபை
அக்கோயில் பூசாரி மாற்றியதும்,
நாச்சிமாருக்கு பொங்கிய பின்
குறிப்பனுக்கு பொங்க வேண்டும்
என்றதும் இரு
பிராந்தியத்தவர்களிடமும் முரணை
ஏற்படுத்தியது. அதனால்
அன்றிலிருந்து குறிப்பன்
ஆலயத்தவர் நாச்சிமாருக்கோ,
அவர்கள் குறிப்பன் கோயிலுக்கோ
வருவதில்லை. இது புதிய
மரபொன்றை உருவாக்கியது.

1990 இல் குறிப்பன் கனவில்
உணர்த்தியதன் படி ஆலயத்திற்கு
கடா ஆடு ஒன்று நேர்ந்து
விடப்படும். அதன் பின் பெண்கள்,
ஆலயத்துக்கு வருபவர் ஆகியோர்
பொங்கல் விழாவில் ஈடுபடுவர்.
அதேவேளை நேர்ந்து விடப்பட்ட
ஆடு

ஒரு வருடத்துள் இறந்து விடுவதாக
இ. குணரத்தினம் பூசாரி
குறிப்பிடுகின்றார். குறிப்பன்
கோயில் பூசாரிக்கே குறிப்பன்,
ஐயனார் கலைகள் வருகின்றன.
அதேவேளை 'கந்தசாமி பெஞ்சாதி'
என்கின்ற பெண்மணியே நாச்சிமார்
கலையாடியாக விளங்குவதும்
குறிப்பிடத்தக்கது. பூசாரி கட்டுச்
சொல்லுதலும், செய்வினை எடுத்தல்
முதலானவையும் நடைபெற்று வருகின்றன.

பூசாரி கலையாடும் போது கையில்
தேவையின் பொருட்டு பொல்லு (முன்பு தடி
இப்போது இரும்பு) ஏந்தி நின்று
கலையாடுவார். இது குறிப்பன் தெய்வத்தின்
அடையாளமாகும். அதேவேளை இதே
சிறுகுடி வேளாளரின் இன்னொரு குல
தெய்வமான அண்ணமாரின் குறியீடாகவும்

வண்ணக்கம் வெளி வீரபத்திரர் கோயிலில் குறிப்பன்

பிரம்பு எனும் பொருளே விளங்குவதும்
குறிப்பிடத்தக்கது. குறிப்பன் வழிபாடு,
அண்ணமார் வழிபாடு என்பன
ஒத்திருப்பதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது.

அண்ணமார் தெய்வம், பொல்லுக்கிழவன்,
சிவகுடும்பன் என அழைக்கப்படுவதும்
(சண்முகலிங்கன், 2014, இலங்கை - இந்திய
மானிடவியல்: 27), பூநகரியில் அண்ணமார்
உள்ள இடத்தில் குறிப்பன் இல்லாதிருப்பதும்
குறிப்பன் உள்ளவிடத்தில் அண்ணமார்
இல்லாதிருப்பதும் சுட்டத்தக்கது. இது
சாதிய உட்பிரிவு சார்ந்த விடயமாகவும்
இருக்கலாம்.

நெல் விதைப்பில் இருந்து வெட்டுக் காலம் வரையும் நேர்த்தி வைக்கப்பட்டு நெல்லில் ஒரு பங்கு வழங்குதலோ, அல்லது புது நெல்லில் பொங்குதலோ குறிப்பன் வழிபாட்டில் இன்றும் காணப்படும் ஒரு வழிபாட்டு முறையாகும். மேலும் கால்நடைகள் நோயுற்றாலோ, தொலைந்தாலோ, பிரசவத்தில் சிக்கல் ஏற்பட்டாலோ அதனை நிவர்த்திக்குமாறு வேண்டி நேர்த்தி வைத்துப் பொங்குதல், காணிக்கை செலுத்துதல் போன்ற பல முறைகளும் காணப்படுகின்றன.

குறிப்பன் பரிவாரமாக இருக்கும் ஆலயங்களில், பொங்கல் காலங்களில் அவ்வாலய முறைப்படி வளந்து எடுக்கப்படும் போது குறிப்பனுக்குரிய வளந்து எடுக்கும் உரிமை இச்சிறுகுடி வேளாளருக்கே வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளமை குடிமை முறையின் உரிமை சார் பண்பாக நோக்குதற்குரியதாகும்.

முடிவுரை

குறிப்பன் வழிபாடு இன்றுவரை காணப்பட்டு வரினும், அது குறித்த சாதியைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதோடு குறித்த பூநகரிப் பிராந்தியத்தில் மட்டும் குறுகிப் போயுள்ளதாயினும், அது இத்தொல்நகரின் பாரம்பரியத்தின் வெளிப்பாடாக உள்ளது என்பது நோக்கற்பாலது. கால்நடையோடு தொடர்புடைய இவ்வழிபாடு விவசாய உழுதுண்ணும் சமூகத்தின் தொழில்சார் வழிபாட்டு முறைமையாக இருக்கலாம். வேளாண்குடி சமூகத்தவர் யாவரும் வணங்கும் தெய்வமாக, நம்பிக்கைக்குரிய வழிபாடாக இது காணப்படுகின்றது. பெருங்குடி வேளாளர் தமது வழிபாட்டு நிலத்தில் குறிப்பனுக்கு தனியிடம் வழங்கியதோடு அதற்கான வளந்துரிமையை சிறுகுடி வேளாளருக்கே வழங்கி உள்ளமை

குறிப்பன் வழிபாடு இன்றுவரை காணப்பட்டு வரினும், அது குறித்த சாதியைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதோடு குறித்த பூநகரிப் பிராந்தியத்தில் மட்டும் குறுகிப் போயுள்ளதாயினும், அது இத்தொல்நகரின் பாரம்பரியத்தின் வெளிப்பாடாக உள்ளது என்பது நோக்கற்பாலது. கால்நடையோடு தொடர்புடைய இவ்வழிபாடு விவசாய உழுதுண்ணும் சமூகத்தின் தொழில்சார் வழிபாட்டு முறைமையாக இருக்கலாம்.

இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றது. இத்தெய்வம் கால்நடை மேய்ப்பாளரின் தடியை, ஆட்டைக் குறிப்பால் உணர்த்துகின்ற (மலையக ரோதை முனி போல) தொழிற் கருவி சார்ந்த வழிபாட்டை புலப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

சமூக நல்லிணக்கத்தின் அடையாளமாகத் திகழினும் இன்று உயர் குடியினர் தத்தம் ஆலயங்களில் தாமே வளந்தெடுத்துப் பொங்கும்முறை காணப்படுகின்றது. சில ஆலயங்களில் வளந்துப் பொருட்களையோ, காசையோ பெற்றுத் தாமே பொங்கிப் படைத்துவிட்டு சிறுகுடி வேளாளரிடம் வழங்கும் முறைமை காணப்படுகின்றது. சாதிய ஒடுக்குமுறை மற்றும் சாதிய நீக்கத்தின் வழி இன்று குறிப்பன் செல்வாக்கிழந்து வரும் தெய்வமாகவே உள்ளது. அது நிலப் பண்பாட்டோடு இணைந்த பொருளாதார வாழ்வின் அடையாளம் என்பதை நாம் மறந்து போகக்கூடாது. இன்றும் மேனிலையாக்கத்துக்கு பெரிதும் உள்ளாகாத நிலவியலோடு இணைந்த இயற்கைசார் தெய்வ வழிபாடாக இது திகழ்கின்றது.

‘வேந்தர் இல்லா வையகம்: இருபதாம் நூற்றாண்டு யாழ்ப்பாணம்’ எனும் இத்தொடர் ‘ஒருவர் வாழ்க்கை ஊடாகத் தென்படும் காட்சிகள்’ பற்றியதாகும். இத்தொடர் கட்டுரைகள் என் வாழ்க்கையில் கண்ட, கேட்ட, கேள்விப்பட்ட, வாசித்தறிந்த நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படுத்திய மனப்பதிவுகள் பற்றியும் அவற்றால் என் மனதில் உருவாகிய கருத்துகள் பற்றியும் கூறுபவை. இவை வரலாற்று ஆய்வுக் கட்டுரைகள் அல்ல. இவை யாழ்ப்பாணத்தைப் பற்றியவை; 20 ஆம் நூற்றாண்டை மையமாகக் கொண்டவை. வரலாற்றை எழுதுவோர்க்குச் சான்றுகளைக் கொடுத்துதவும் சுவடிகள் போன்று இத்தகைய நினைவுப் பதிவுகளும் பயன்படும் என்ற நோக்கத்துடன் இவை எழுதப்படுகின்றன.

வேந்தர் இல்லா வையகம் இருபதாம் நூற்றாண்டு யாழ்ப்பாணம் ஒருவர் வாழ்க்கை ஊடாகத் தென்படும் காட்சிகள்

● கார்த்திகேசு இந்திரபாலா

பேராசிரியர் கார்த்திகேசு இந்திரபாலா இலங்கையின் கல்வெட்டியலாளர், வரலாற்றாய்வாளர், மொழியியலாளர் ஆவார். இவர் இலங்கைத் தமிழரின் வரலாறு தொடர்பான நூல்களை தொல்லியல் சான்றுகளுடன் நிறுவியவரும் ஆவார். யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் தனது ஆரம்பக் கல்வியைப் பெற்ற இவர் தமிழ் மட்டுமன்றி ஆங்கிலம், யேர்மன், சிங்களம், பாளி, சமசுகிருதம், யப்பானியம் என பன்மொழி கற்றறிந்தவராவார். ஆதி இலங்கையில் இந்துமதம், இலங்கையில் திராவிடக் கட்டிடக்கலை, யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், The Evolution of an Ethnic Identity, இலங்கையில் தமிழர் ஆகியன இவரின் குறிப்பிடத்தக்க நூல்களாகும்.

படுவாளை நோக்கி

யொ

.ஆ. 1937 இனை உலக நிலையைப் பெரும் அளவில் குலுக்கும் நிகழ்வு எதுவும் நடைபெற்ற ஆண்டாகக் கணிப்பதற்கு இல்லை. உலகம் காணாத மிகப்பரந்த வல்லரசாகிய பிரித்தானியப் பேரரசும், அதனுடன் இரு நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாகப் போட்டியிட்ட ஐரோப்பிய வல்லரசுகளாகிய பிரெஞ்சுப் பேரரசும், ஒல்லாந்துப் பேரரசும் ஒற்றுமையாக ஐரோப்பிய ஏகாதிபத்திய வலைக்குள் தாம் கைப்பற்றிய ஆசிய, ஆபிரிக்க, ஓசியானிய நிலங்களை அடக்கி வைத்திருந்தன. உலகில் 'பிரித்தானியாவின் அமைதிநிலை' (Pax Britannica) மலர்ந்திருப்பதாகத் தோன்றியது.

இறுக்கமான வலைபோல் அப்பொழுது கண்ணுக்குப்பட்டது வெறும் அதிகாலைப் பனியே. வெகுவிரைவில், ஐந்தே ஆண்டுகளுள், ஐரோப்பிய ஏகாதிபத்தியம் ஆட்டம் காணத் தொடங்கியது. வரலாற்றில் ஒரு கணம் தோன்றும் உன்னதநிலை மறுகணம் தலைகீழாகிவிடும்.

இந்தியாவின் கடைசிப் பேரரசன்

உலக வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான நிகழ்ச்சி 1937 மே 12 இல் இலண்டனில் நடைபெற்றது. இங்கிலாந்தின் ஆறாம் ஜோர்ஜ் மன்னன் அன்று மிகவும் ஆடம்பரமாக முடிசூட்டப் பெற்று, இங்கிலாந்தின் மன்னனாக மட்டுமல்ல, இங்கிலாந்துடன் ஸ்கொட்லாந்து, வேல்ஸ், வட அயர்லாந்து ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய ஐக்கிய இராச்சியத்தின் மன்னனாகவும், இந்தியாவின் பேரரசனாகவும் (Emperor of India), ஆஸ்திரேலியா, கனடா, தென் ஆபிரிக்கா ஆகிய பெரும் பிரித்தானிய டொமினியன்களின் மன்னனாகவும்,

இலங்கை, சிங்கப்பூர் போன்ற பல பிரித்தானியக் காலனிகளின் மன்னனாகவும், பிரித்தானியக் காப்பரசுகளாக (protectorates) அல்லது வேறு வகைகளில் பிரித்தானியர் ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டிருந்த மலாயா, போர்னியோ, பீஜி போன்ற பல்வேறு இடங்களின் மன்னனாகவும் ஆட்சியுரிமை பெற்றார். மேற்கு ஆசியாவிலே கூட, ஈராக், ஜோர்தன், பாலஸ்தீனம் ஆகியவற்றின் பாதுகாப்புக்கு இவர் பொறுப்பேற்றிருந்தார். உலக வரலாற்றில் இது ஒரு ஒப்பற்ற நிகழ்ச்சியாகும்.

கிழக்கு ஆசியாவில் குழறல்கள்

சீனாவின் எதிர்காலத்தை நிர்ணயிக்கும் தன்மை உடைய சில முக்கியமான நிகழ்வுகள் 1937 இல் கிழக்கு ஆசியாவில் இடம்பெற்றன. ஏற்கெனவே சீனாவின் பல பாகங்களைத் தாக்கி, ஆக்கிரமிப்புச் செய்து, கைப்பற்றி ஆதிக்கம் செலுத்திக்கொண்டிருந்த ஜப்பானியப் பேரரசு, 1937 இல் சினத் தேசியவாதக் குழு மிந்தாங் (Kuomintang) அரசாங்கத்தின் தலைநகராகிய நான்ஜிங் (Nanjing) நகரைக் கைப்பற்றிக் கொடுரச் செயல்களில் ஈடுபட்டது. இந்த நிகழ்ச்சி நான்ஜிங் வதை (Nanjing Massacre) என்று பெயர்பெறுகிறது.

சியாங்காய்ஷெக் (Chiangkai Shek) தலைமையில் சினக் குடியரசின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றிருந்த குழுமிந்தாங் அரசாங்கம் ஒரு புறம் ஜப்பானியர் ஆக்கிரமிப்பையும் மறுபுறம் மாஓ சேதுங் (Mao Zedong) தலைமையில் வளர்ந்துவரும் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் வலிமையான எதிர்ப்பையும் சமாளிக்க முடியாது வலுவழிக்குத் தொடங்கியது.

தென் ஆசியாவில் சுயாட்சி முழக்கம்

பிரித்தானியர் ஏகாதிபத்தியம் 1937 இல் உச்சகட்டத்தை அடைந்திருந்தும், தென் ஆசியாவில் அதன் அமைப்பு ஆட்டம் காணத் தொடங்கியது. இந்தியத் தேசியக் காங்கிரசின் விடுதலைப் போராட்டத்துக்கு மகாத்மா காந்தி தலைமை ஏற்றுக் கடைப்பிடித்த அகிம்சைப் பொறிமுறைகளிடம், ஆட்சியாளருடைய ஆயுதபலம் பலனற்றதாகியது. முழுமையான சுயாட்சி (பூர்ண ஸ்வராஜ்) என்ற முழக்கம் அடங்கவில்லை.

இந்தியர்களுக்கு ஓரளவு ஆட்சிப் பொறுப்பைக் கொடுக்கும் நோக்குடன் 1937 இல் மாகாண சபைகள் அமைக்கப்பட்டுத் தேர்தல்கள் நடந்தன. எனினும் வயதுவந்த எல்லோருக்கும் வாக்குரிமை வழங்கப்படவில்லை.

மேலும், 1937 இல் இந்தியத் தேசியக் காங்கிரசில் ஒரு முக்கியமான பிளவு ஏற்பட்டது. காந்தியின் மிதவாதப் போக்கை ஏற்காத இளம் தேசியவாதியாகிய சுபாஸ் சந்திர போஸ் பிரித்தானியருக்கு எதிராக ஆயுதப் போராட்டத்தை ஆதரிக்கும் தீவிரப் போக்கைக் கடைப்பிடித்துக் காங்கிரசில் இருந்து விலகிச் சென்றார்.

இலங்கையில் அரசியல் முன்னேற்றங்கள்

இந்தியாவில் ஏற்பட்டதைக் காட்டிலும் கூடுதலான அரசியல் முன்னேற்றம் 1937 அளவில் இலங்கையில் காணப்பட்டது. எதிர்பாராத வகையில் 1931 இல், பெண்கள் உட்பட, வயதுவந்தோர் அனைவருக்கும் வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டது. இலங்கையில் அப்பொழுது முக்கிய அரசியல் தலைவர்களாக இருந்தவர்கள் எவருமே இதை விரும்பவில்லை. சிலர் வன்மையாக எதிர்த்தனர்.

இந்திய மக்களுக்கோ அல்லது வேறெந்த ஆசிய நாட்டு மக்களுக்கோ கிடைக்காத வாக்குரிமை இலங்கை மக்களுக்குக் கிடைத்தது. இதில் சிறப்பாகப் பெண்களுக்கு வாக்குரிமை கிடைத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இங்கிலாந்தில் பல ஆண்டுகளாகப் பெண்கள் இந்த உரிமையைப் பெறுவதற்காகப் போராடி, 1928 இல் தான் வாக்குரிமையைப் பெற்றனர். அதன் பின் மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் போராட்டமே இல்லாது இலங்கைப் பெண்கள் வாக்குரிமையைப் பெற்றனர் (ஐப்பானில் பெண்களுக்கு வாக்குரிமை கிடைத்தது 1946 இல் ஆகும்).

யாழ்ப்பாணத்தில் தமோற்றம்

புதிய அரசியல் சீர்திருத்தங்களின் விளைவாக 1931 இல் இலங்கையில் அரச சபைக்கான (State Council) முதல் தேர்தல்கள் நடந்தன. ஆனால் யாழ்ப்பாணத்தில் தோன்றிய புதிய அரசியல் எழுச்சியின் காரணமாகத் தேர்தல்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டன. யாழ்ப்பாணத்து அரசியல் தலைவர்களுடைய 'சம்மதியாமை அரசியல்' (politics of dissent) என்று வர்ணிக்கப்படக்கூடிய அரசியல் போக்கின் ஓர் எடுத்துக்காட்டாக இதனைக் கருதலாம்.

அரச சபைத் தேர்தல்கள் 1930 களில் நடைபெற்றபோது யாழ்ப்பாணத்தில் அரசியல் கட்சிகள் இருக்கவில்லை. கொழும்பில் இலங்கைத் தேசியக் காங்கிரஸ் என்ற அரசியல் அமைப்பு ஒன்று இருந்தது. ஆனால் அது ஒரு அரசியல் கட்சிபோல் இருக்கவில்லை. இலங்கையில் 1930 களில் எழுந்த அரசியல் கருத்து வேறுபாடுகளையும் அவற்றின் அடிப்படையில் பின்பு தோன்றுகிற அரசியல் கட்சிகளையும் விளங்கிக்கொள்ள 1920 களில் தோன்றிய சூழ்நிலையைப் பின்புலமாக வைத்துப் பார்க்கவேண்டும்.

சேர். பொன். அருணாசலம்
Image Source - www.lankabusinessonline.com

கூறாதவர்கள்.
பிரித்தானிய அரசாங்கம்
வழங்கிய
பட்டங்களையும்
சலுகைகளையும்
எதிர்பார்த்தவர்கள்.
பிரித்தானியர் ஆட்சி
அமைப்பைக் குலுக்காது,
அதற்குள் தமக்கும் ஒரு
பங்கினைப் பெற
விழைந்தவர்கள். வேந்தர்
இல்லாத, மரபுவழி
முதலியார்கள்
மறைந்துபோன, மக்களின்
அரசியல் தலைவர்கள்
தோன்றாத வெற்றிடத்தில்

ஆங்கிலம் கற்றிருந்த சிறிய மத்திய
வகுப்பினரிடையே 1920 களில் அரசியல்
விழிப்புணர்வு எழத் தொடங்கியது எனலாம்.
இதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு
நூற்றாண்டு காலமாக நாட்டில் வளர்ந்த
ஆங்கிலக் கல்வி, மேலைத் தேசத்தில்
மெதுவாக வளர்ந்து உலகை
மாற்றிக்கொண்டிருந்த நவீன அறிவியலை
இலங்கை இளைஞர்கள் பெற்றுக்கொள்ள
உதவியது. இதைவிட மேலாக, மேலைத்
தேசத்தில் வளரத் தொடங்கிய
தாராண்மைவாதக் கருத்துகள், மக்களாட்சி
முறைகள், தேசியவாதச் சிந்தனைகள்
ஆகியவற்றையும் ஆங்கில அறிவின் மூலம்
இவ் இளைஞர்கள் பெறத் தொடங்கினர்.
இவை இந்திய இளைஞர்களை விடுதலை
இயக்க வழியில் செலுத்தும் உந்துசக்தியாக
அமைந்தன.

இந்தியாவில் போல் அல்லாது, இலங்கையில்
ஆங்கிலக் கல்வி ஓர் அடக்கமான,
அமைதியான, விசுவாசமுள்ள மத்திய
வகுப்பை உருவாக்கியது. இந்த வகுப்பினர்
ஆங்கிலேயர் ஆட்சியை மனதார
விரும்பியவர்கள். 'அந்நியர் ஆட்சி எமக்கு
வேண்டாம்' என்று வாய்திறந்து

இவ் வகுப்பில் முன்னிலையில் நின்றோர்
தம்மைத் தலைவர்களாகக் கருதினர்.
இவ்வாறு 'பிரித்தானியாவின் அமைதிநிலை'
இலங்கையில் ஒரு சஞ்சலமற்ற சமூகஅரசியல்
சூழ்நிலையை உருவாக்கியிருந்தபோது, 1920
களில் அமைதியைக் கலைக்கும் நிகழ்வுகள்
இடம்பெறத் தொடங்கின.

நீண்ட காலமாக முன்னேற்றம் இல்லாது
போய்க்கொண்டிருந்த அரசியல் அமைப்பில்
சில மேம்பாட்டு நடவடிக்கைகள்
இடம்பெறுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள்
தென்பட்டன. இவற்றைப் பயன்படுத்தி
மேலெழுவதற்கு வாய்ப்புகளைக் கண்டதும்,
ஒரு செல்வாக்கு மிகுந்த அரசியல் குழு
முன்வந்தது. இக் குழுவில் இருந்தோர் பல
ஆண்டுகளாகப் பல்வேறு துறைகளில்
முன்னேற்றத்துக்கான செயற்பாடுகளில்
ஈடுபட்டவர்கள்.

இவர்களுள் முதலாவதாகக் குறிப்பிடப்பட
வேண்டியவர் பொன்னம்பலம்
அருணாசலம். இவரைப் போன்று
முக்கியத்துவம் பெறும் இன்னொருவர்
இவருடைய தமையன் பொன்னம்பலம்
இராமநாதன். இவர்களுடன்

குறிப்பிடத்தகவர்களாக இருந்தோர் டொன் பாரன் ஜயதிலக, ஜேம்ஸ் பீரிஸ், மார்க்கஸ் பர்ணாந்து ஆகியோராவர். இன்று பாடசாலைகளில் மாணவர் படிக்கும் வரலாற்றுப் பாடநூல்களில் இவர்கள் இலங்கையின் சுதந்திரத்துக்குப் போராடியோராக வர்ணிக்கப்படுவர். இவர்கள் அனைவரும் மாட்சிமை தங்கிய பிரித்தானிய மகாராஜா வழங்கிய 'சேர்' பட்டத்தை பெற்ற விசுவாசமுடைய பிரஜைகள் என்பதை மனதில் வைத்திருக்கவேண்டும்.

அருணாசலம் அரசியலுக்குப் புதியவர் அல்லர். ஆங்கிலேயர் 1834 இல் இலங்கைக்கு ஒரு சட்டசபையை அறிமுகப்படுத்திய காலத்தில் இருந்து அவருடைய குடும்பம் அரசியலில் ஈடுபாடுகொண்டிருந்தது. அருணாசலத்தின் பேரனார் (தாயின் தந்தையார்) முதலாவது சட்டசபையில் தமிழ்ப் பிரதிநிதியாக நியமிக்கப்பட்டவர். பின்னர், அருணாசலத்தின் தாயாரின் சகோதரன் முத்துக்குமாரசுவாமி சட்டசபையில் தமிழ்ப் பிரதிநிதியாகக் கடமையாற்றியவர். அருணாசலம் 1870 களில் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்த காலத்தில் இருந்தே அரசியலில் அக்கறை காட்டி வந்தவர்.

அரசாங்கத்தில் ஓர் உயர் பதவியில் இருந்து ஓய்வு பெற்றபின் அருணாசலம் கூடுதலாக அரசியல் விஷயங்களில் கவனம் செலுத்தினார். இலங்கை சுயாட்சியை (selfgov ernment) பெறுவதற்குத் தகுதி உடையது என்பது அவருடைய நம்பிக்கை. சுயாட்சியைக் குறிக்கோளாக வைத்து இயக்கம் நடத்துவதற்கு 1917 இல் Ceylon

A.E. குணசீங்க
Image Source - www.dailymirror.lk

Reform League என்ற கழகத்தை நிறுவினார். அதைத் தொடர்ந்து, 1919 இல் முக்கியத்துவம் கூடிய Ceylon National Congress என்ற அரசியல் கழகத்தை அமைத்துச் சீர்திருத்தம் விரும்பிய மத்திய வகுப்புப் பிரமுகர் பலரை ஒன்று கூட்டினார். இவர்கள் அருணாசலத்தையே இக் காங்கிரசின் முதல் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்தனர்.

இக் குழுவில் இணைந்தவர்கள் பெரும்பாலும் பழமைபோற்றும் மரபுவாதிகள் எனலாம். ஆங்கிலக் கல்வி கற்றவர்கள்; வசதிபடைத்த மத்திய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். அரசியல் சீர்திருத்தம் தேவை என்ற ஓர் ஒற்றுமைப்பட்ட கருத்தை விட வேறு அரசியல் விவகாரங்கள் தொடர்பாகக் கருத்தொற்றுமை உடையவர்களாக இருந்தனர் என்று கூறுவதற்கில்லை. அது மட்டுமன்றி, இன அடிப்படையிலான முரண்பாடுகளும் உறுப்பினரிடையே

தலைதூக்கத் தொடங்கின. இவற்றை எல்லாம் நன்கு உணர்ந்த அருணாசலம், 'நம் அருமை அன்னைநாடான இலங்கை' ("our dear Motherland of Lanka") என்ற நாட்டுக்காக அனைவரும் ஒன்றுபடவேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுத்தும், இறுதியில் எதுவிதப் பயனும் கிடைக்கவில்லை.

பிற குழுக்கள்

மேற்கு உலகில் தொழிலாளர் உரிமைகளுக்குப் போராடும் இயக்கங்கள் வலுப்பெறத் தொடங்கிய காலமாக இருந்தபடியால் 1920 களில் இலங்கையிலும் தொழிலாளர் உரிமைகளுக்காகப் போராடும் இயக்கம் ஒன்றும் தோன்றியது. A.E. குணஸிங்ஹு என்ற ஓர் இளைஞர், தொழிலாளர் உரிமைகளின்பால் கவனத்தை ஈர்த்து, 1922 இல் இலங்கையின் முதலாவது தொழிற்சங்கத்தையும் 1928 இல் இலங்கைத் தொழில் கட்சியையும் (Ceylon Labour Party) அமைத்தார். பிற அரசியல் தலைவர்கள் வயதுவந்தோர் அனைவருக்கும் வாக்குரிமை வழங்குவதை எதிர்த்தபோது, குணஸிங்ஹு அந்த உரிமைக்காகக் குரல் கொடுத்தார்.

ஆனால், இவற்றை விடப் பின்னர் முக்கியத்துவம் பெறும் ஓர் அரசியல் சக்தி 1920 களில் வலுப்பெறத் தொடங்கியது. அது வெளிப்படையாக அப்பொழுது கவனத்தை ஈர்க்கவில்லை. மெதுவாக அது வளர்ந்து, 1950 களில் உச்சகட்டத்தை அடைந்து இலங்கையின் அரசியலை முற்றாகத் திசை திருப்பியது. அதுதான் இன்று நன்கு அறியப்பட்டுள்ள சிங்கள - பௌத்த தேசியவாதம். அதன் எழுச்சிக்கு இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் அநகாரிக தர்மபால என்ற பௌத்த சீர்திருத்தவாதி வித்திட்டிருந்தார்.

கொழும்பில் அரசியல் அரங்கில் காணப்பட்ட நிலைக்கு முற்றிலும் மாறான ஒரு நிலை யாழ்ப்பாணத்தில் 1930 களில் உருவாகி இருந்தது. இந்த நிலையும் 1920

ஆறாம் ஜோர்ஜ் மன்னன்
Image Source - en.wikipedia.org

களில் எழுந்த அரசியல் விழிப்பின் விளைவே.

இந்தியாவில் 1920 களில் துரிதமாக முன்னேறத் தொடங்கிய இந்திய விடுதலை இயக்கமும் மகாத்மா காந்தியின் தலைமையில் பிரித்தானியர் ஆட்சிக்கு எதிராக நடந்த சத்தியாக்கிரக நடவடிக்கைகளும் கொழும்பில் இருந்த 'அரசியல் தலைவர்கள்' மீது எந்தவிதச் செல்வாக்கினையும் ஏற்படுத்தத் தவறின. ஆனால், அதிசயம் ஊட்டும் வகையில் யாழ்ப்பாணத்தில், பழமைபோற்றி ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்கு விசுவாசத்துடன் கீழ்ப்படிந்து அமைதியாக வாழ்ந்த சமூகத்தில், இந்திய விடுதலை இயக்கத்தின் தாக்கம் பலமாக வீழ்ந்தது.

யாழ்ப்பாணத்தில் 1920 களில் ஆங்கிலக் கல்விபெற்ற பல இளைஞர்கள் மகாத்மா காந்தி, ஜவஹர்லால் நேரு ஆகியோர்

அரசாங்கத்தில் ஓர் உயர் பதவியில் இருந்து ஓய்வு பெற்றபின் அருணாசலம் கூடுதலாக அரசியல் விஷயங்களில் கவனம் செலுத்தினார். இலங்கை சுயாட்சியை (selfgovernment) பெறுவதற்குத் தகுதி உடையது என்பது அவருடைய நம்பிக்கை. சுயாட்சியைக் குறிக்கோளாக வைத்து இயக்கம் நடத்துவதற்கு 1917 இல் Ceylon Reform League என்ற கழகத்தை நிறுவினார். அதைத் தொடர்ந்து, 1919 இல் முக்கியத்துவம் கூடிய Ceylon National Congress என்ற அரசியல் கழகத்தை அமைத்துச் சீர்திருத்தம் விரும்பிய மத்திய வகுப்புப் பிரமுகர் பலரை ஒன்று கூட்டினார்.

தலைமையில் இந்தியாவில் துரிதமாக வளர்ச்சிபெற்று வந்த விடுதலை இயக்கத்தால் பெரிதும் கவரப்பட்டனர். இலங்கைக்குப் பிரித்தானியர் சுயாட்சி வழங்கவேண்டும் எனத் திடமாக நம்பினர். அதற்காக காந்தியின் வழியில் போராட ஓர் இளைஞர் கழகத்தை நிறுவினார். 1924 இல் அமைக்கப்பட்ட இக் கழகம் Students' Congress என்றும், பின்னர் Jaffna Youth Congress என்றும் பெயர் பெற்றது. இக் கழகம் 1927 இல் காந்தியை யாழ்ப்பாணத்துக்கு வரவழைத்தது. அவருடன் கூடவே சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியரும் வந்தார். பின்னர், இக் கழகத்தின் அழைப்பின் விளைவாக 1932 இல் நேருவும் யாழ்ப்பாணம் வந்தார்.

1931 தேர்தல் புறக்கணிப்பு

இவ்வாறு யாழ்ப்பாணத்தில் தோன்றிய புதிய அரசியல் சூழ்நிலையில் முதல் தடவையாக 1931 இல் அனைவருக்கும் வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டு, அரச சபைக்குத் தேர்தல் நடத்த ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டன. இந்திய விடுதலை

இயக்கத்தின் செல்வாக்குக்கு உட்பட்ட யாழ்ப்பாணத்து இளைஞர் காங்கிரசைச் சேர்ந்தோர் மிகுந்த உற்சாகத்துடன் தேர்தலை எதிர்த்து, அதில் எவரும் பங்குபற்றக்கூடாது எனப் புறக்கணிப்புச் செயற்பாட்டில் இறங்கினர். இலங்கைக்குத் தேவைப்படுவது ஒரு சீர்திருத்தப்பட்ட அரச சபை அல்ல; முழுமையான சுயாட்சியே (பூர்ண ஸ்வராஜ்) தேவை எனக் குரல் எழுப்பினர். யாழ்ப்பாணத்தில் தேர்தல் நடைபெறவில்லை. யாழ்ப்பாணத்துப் பிரதிநிதிகள் இல்லாது முதலாவது அரச சபை அமைக்கப்பட்டது. 1930 களில் நடைபெற்ற அரசியல் நிகழ்ச்சிகள் அடுத்து வந்த தசாப்தங்களின் அரசியல் போக்கை நிர்ணயிப்பவையாக அமைந்தன.

இறுதிக் கட்டம்

ஆறாம் ஜோர்ஜ் மன்னருடைய முடிசூட்டு விழா 1937 இல் நடந்தபோது ஐரோப்பிய ஏகாதிபத்தியம் என்னும் சூரியன் படுவானை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருந்தது. 1937 இல் தொடங்கிய தசாப்தம் பிரித்தானியப் பேரரசின் இறுதிக் கட்டமாக அமைந்தது. 1947 இல் பிரித்தானியர் அமைத்த இந்தியப் பேரரசு கைநழுவிச் சென்றது. சில மாதங்களின் பின் இலங்கையும் சுயாட்சியைப் பெற்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் வெற்றிகரமாக நிலவிய 'பிரித்தானியாவின் அமைதிநிலை' மெல்ல மெல்ல நீங்கத் தொடங்கியது.

தென் ஆசியாவின் எல்லாப் பாகங்களிலும் 1930 கள் ஒரு வரலாற்றுத் திருப்பம் ஏற்பட்ட காலகட்டம் ஆகும். இக் காலகட்டத்தில், 1937 ஒக்டோபர் 22 இல் இணுவில் மகப்பேற்று மருத்துவமனையில் (McLeod Hospital) நான் பிறந்தேன்.

ஈழத்தில் ஆயுதப் போர் முடிவுக்கு கொண்டுவரப்பட்டு பதினைந்து ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன. பல தலைமுறைகளின் வாழ்க்கையை மாற்றியமைத்த போர், அதன் இறுதி இனப்படுகொலையுடன் மட்டுமே முடிந்துவிடவில்லை; மாறாக, போரின் பின்னரான ஈழச் சூழலில், அதன் பின்னடைவுகளும் அடிப்படைச் சிக்கல்களும் இன்னும் பல கோணங்களில் மேற்கிளம்பவே செய்கின்றன. இந்தப் பின்னணியில், போரின் பின்னரான ஈழத்து நிலவரம் குறித்து அலசுவதற்கு புதிய வெளிகள் தேவைப்படுகின்றன. ஆய்வுக் கட்டுரைகள், கள ஆய்வுகள் ஊடான தரவுகளுடன் போருக்குப் பிந்தைய ஈழச் சூழல் குறித்த விவரங்களையும் அதன் நீண்டகால விளைவுகளையும் விவாதிக்க கூடிய சிறந்த தளமாக இருக்கின்றன. ஆனால், அவை துரதிஷ்டவசமாக வெகுஜனத் தளத்தில் அதிகமாகக் கவனம் பெறவில்லை. அந்த வகையில், ஈழத்தின் பின் - போர்க்காலச் சூழல் குறித்து ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரைகளை தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளிவருவதாக 'பின் - போர்க்கால ஆய்வுகள்' எனும் இத் தொடர் அமைகிறது.

ஆங்கில மூலம் : நீல் டி வோட்டா (Neil DeVotta)

Source - Sri Lanka : The Return to Ethnocracy, Journal of Democracy, Vol. 32, No. 1, January 2021, pp. 96-110.

இலங்கை : இனத்துவ ஆட்சிக்குத் திரும்புதல்

பகுதி: 1

● வின்சென்ட் போல் சந்தியாப்பிள்ளை

வின்சென்ட் போல் சந்தியாப்பிள்ளை (B.Sc., M.A, M.Phil) அவர்கள், 1966 இல், யாழ்ப்பாணம், காங்கேசன்துறையில் உள்ள ஊறணி எனும் இடத்தில் பிறந்தார். ஆரம்பக்கல்வியை இளவாலை என்றியரசர் கல்லூரியில் பயின்றார். உயர்கல்வியை பாளையங்கோட்டை தூய சவேரியார் கல்லூரி, மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகம், மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம் ஆகிய இடங்களில் கற்றார். கனடாவில் மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம் நடத்திய தமிழியல் பட்டப்படிப்பில், 5 6 ஆண்டுகள் தமிழர் மெய்யியல், நாட்டார் வழக்காற்றியல், இலக்கியத் திறனாய்வு போன்ற பாடங்களைக் கற்பித்திருக்கிறார். கல்லூரிக் காலத்தில் நாத்திகம், மார்க்ஸிசம் போன்ற கருத்தியல்களில் ஈடுபாடு காட்டிவந்தார். பின்னர் கற்கைப் புலத்தினூடாக மெய்யியல், தத்துவம் என்பவற்றில் ஆர்வம் செலுத்தினார். தற்போது சோதிடம், ஹோமியோபதி, தமிழ்மொழி போன்றன தொடர்பாகக் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்.

னம்சார் மதவாதப்
பெருமெடுப்பும் இன
முரண்பாடும் தலையெடுக்கும்
நாட்களில் மக்களாட்சி

அடிவாங்குகிறது. இலங்கையில் இது
தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது.
பெரும்பான்மையினரால் முறையாகக்
கையாளப்படாத நிலையில், 26 ஆண்டுகள்,
குருதி வழிந்த உள்நாட்டு யுத்தம்
நிகழலாயிற்று. பெரும்பான்மையான
பௌத்த - சிங்கள ஆட்சியாளர்களைக்
கொண்ட அரசும், தனிநாட்டுக்
கோரிக்கையாளர்களான தமிழீழ
விடுதலைப் புலிகளும்
மோதிக்கொண்டனர். இந்தச் யுத்த
ஒப்புரவின்மை (Illiberalism) நிலையை
அடுத்து, 2009 இல் போர் முடிந்த பின்னர்,
சர்வாதிகார ஆட்சியை நோக்கிய ஒரு நகர்வு
முன்னெடுக்கப்பட்டது. ஆனால் 2015 இல்
மக்கள், வாக்குகளின் வழியாக அதனைப்
பின்தள்ளினர். பின்னர் மீண்டும்,
ஸ்ரீலங்காவின் ஒப்புரவற்ற மக்களாட்சியும்
(இதை தாராளமற்ற மக்களாட்சி என்றும்
சொல்லலாம் - Illiberal Democracy)
சிதைக்கப்பட்ட மக்களாட்சியும் ஒருமுறை
அதனை அந்தரக் கயிற்றில் தொங்க
வைத்திருக்கிறது.

22 மில்லியன் மக்களைக் கொண்ட
இலங்கையில், 2019 இல் சிங்கள - பௌத்த
தேசியவாதியான கோத்தபாய ராஜபக்சே
52% வாக்குகளால் வெற்றிபெற்றார். 2020
ஆகஸ்டில் ஸ்ரீலங்கா பொதுஜன
பெரமுனவும் அதனுடைய துணைவர்களும்
150 ஆசனங்களைக் கொண்ட அறுதிப்
பெரும்பான்மையைப் பெற்றார்கள். அந்தப்
புதிய அரசு கோத்தபாயவின் மூத்தவரான
மகிந்தவின் தலைமையில் அமைந்தது.
அவரே 2005 - 2015 இல் ஜனாதிபதியாக
இருந்தவர். இந்த ராஜபக்ச சகோதரர்களின்
எழுச்சி மீண்டும் ஒருமுறை சர்வாதிகாரப்
போக்கை நோக்கியே வழிகாட்டியது. அது

சிங்கள பௌத்தர்களின் ஒருங்கிணைப்பின்
ஊடாக இனவாத ஆட்சி நிலையை
எட்டியது. பன்முகத்தன்மையும்
ஒப்புரவுநிலையும், அந்தத் தீவில்
கேள்விக்குறியானது. இலங்கை 1982 இல்
இருந்து எட்டு தடவை ஜனாதிபதி
தேர்தலைச் சந்தித்திருக்கிறது. 1947 இல்
இருந்து 16 தடவை பாராளுமன்றத்
தேர்தலையும் சந்தித்திருக்கிறது. 1931 இல்
முன்பே திட்டமிட்டு சுதந்திரத்தை
வழங்குவதற்கு முடிவெடுத்த
பிரித்தானியாவினால், இலங்கையில்
தேர்தல் முறைகள் பயிற்றப்பட்டதால், அது
ஆசியாவின் மிகப் பழமையான மக்களாட்சி
நாடு என்ற பெயரைப் பெற்றது. இலங்கை
மக்கள் வாக்களிப்பதற்கு அதிக முனைப்பாக
இருப்பார்கள். 2019 ஜனாதிபதி தேர்தலில்
84% வாக்களிப்பு நிகழ்ந்திருந்தது. கோவிட்
காரணமாக இரண்டு தடவை
பிற்போடப்பட்டும், அதன் பிறகு நடந்த
பாராளுமன்றத் தேர்தலில் 76% வாக்களிப்பு
இருந்தது.

இது ஒப்பீட்டளவில் நிறையப் பேர்
வாக்களித்த தேர்தல் எனலாம். எனினும் ஒரு
நல்ல அரசுமுறையையும் ஒப்புரவுடனான
மக்களாட்சி ஒன்றையும் தருவதற்குரிய
உறுதிப்பாடு எதுவும் அங்கே
இருக்கவில்லை. பெரும்பான்மையாதத்தை
அண்டி அரசமைக்கும் சமூகங்களில்
பலவேளைகளில் இதுவே வாக்களிப்பின்
ஊடாக நடக்கிறது. இதற்கு இலங்கை
சிறந்த உதாரணம். 1956 தேர்தலுக்குப்
பின்னர் ஆட்சியமைத்த இனமையவாத
அரசையும் அதன் பின்னான உள்நாட்டுப்
போரையுமே, மேற்படி இரு தேர்தல்களும்
நினைவூட்டின.

1956 இல் நடந்த பாராளுமன்றத் தேர்தல்
மக்களாட்சி வழிமுறைகள் ஊடாக நிகழ்ந்த
புரட்சிகர நிலையைக் காட்டினின்று.
அந்தத் தேர்தலில், SLFP இற்குப் பின்னால்

சிங்கள பெளத்த தேசியவாதம், மொழி, சமயம், புராண வரலாறு ஆகியவற்றை ஒன்றிணைத்து, ஸ்ரீலங்கா பெளத்தத்தின் காப்பகம் என்பதாகச் சித்திரித்தது. பெளத்த சமயத்தை பாதுகாக்கவேண்டியது தங்களுடைய கடமையென முன்வைத்தது. சிங்கள மொழி, பெரும்பான்மையினரின் மொழியாக இருந்தது. மொழிசார்ந்த பெளத்த மத பெரும்பான்மை வாதத்தை தூக்கிப் பிடிப்பதற்கு சிறப்பான வழியாக அது அவர்களுக்கு அமைந்தது.

வீதாசார ஆட்குறைப்பு
அரசிலும் படையிலும்
நிகழ்வது புரிந்து
கொள்ளக்கூடியது தான்.
ஆனால் 1956 இற்குப் பிறகு
என்ன நடந்தது என்றால், ஒரு
இனமையவாத அரசு அதைக்
கைப்பற்றி
வைத்துக்கொண்டு, இனம்
சார்ந்த நசுக்கல்களைத்
செய்யத்தொடங்கியது.
சிங்களம், ஆங்கிலத்தினை
இடம்மாற்றி இதை

சிங்களச் சக்திகள் அணிதிரண்டன.
குறிப்பாக கிராமப் பகுதிகளைச் சேர்ந்த,
சிங்களப் பண்பாட்டில் அதிகம் திளைத்த
சிங்களம் பேசும் பெரும்பான்மையினரின்
திரட்சி SLFP இற்குப் பின்னால் திரண்டது.
தொடர்ந்து வந்த SLFP இனால்
முன்னெடுக்கப்பட்ட அரசும், மேற்குலகுச்
சார்புடைய UNP இனால்
முன்னெடுக்கப்பட்ட அரசும்
இனத்தேசியவாத உணர்வுப்போக்கை
சிறுபான்மையினரை ஓரங்கட்டப்
பயன்படுத்திக்கொண்டன. SLFP அதற்கும்
மேலாகச் சிங்கள - பெளத்த
பெரும்பான்மையினரின் பொருளாதார
மேம்பாட்டிற்கு அதைப் பயன்படுத்தியது.

பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்தில் தமிழ்ச்
சிறுபான்மையினர் அதிகாரத்திலும்
இராணுவத்திலும் அதிக பங்களிப்பைப்
பெற்றிருந்தனர். SLFP இது அனைத்தையும்
மாற்றியமைத்தது. 1956 இல், ராணுவத்தில்
ஐந்தில் மூன்று தமிழர்களாக இருந்தனர்.
1975 அதிகார வட்டத்தில் 30 வீதத்தில்
இருந்தவர்கள், 1956 - 1970 இற்கு இடையில்
ஐந்து வீதமாகக் குறைந்தனர். சுதந்திரம்
கிடைத்த அந்த நேரத்தில் இலங்கைத்
தமிழர்கள் 11 விழுக்காடு மட்டுமே மொத்தக்
குடித்தொகையை கொண்டிருந்தனர். இந்த

இடம்பெயர்த்தது. அரசு மொழியாகச்
சிங்களம் ஆனது. அது பல தமிழர்களை
அதிகாரத்திலிருந்து வெளியேற்றிவிட்டது;
ராணுவத்திலிருந்தும் வெளியேற்றிவிட்டது.
பல்கலைக்கழகங்களிலும் அந்த இடங்களைச்
சிங்களவர்கள் கைமாற்றி எடுத்துக்
கொண்டார்கள்.

சிங்கள - பெளத்த தேசியவாதம், மொழி,
சமயம், புராண வரலாறு ஆகியவற்றை
ஒன்றிணைத்து, ஸ்ரீலங்கா பெளத்தத்தின்
காப்பகம் என்பதாகச் சித்திரித்தது. பெளத்த
சமயத்தை பாதுகாக்கவேண்டியது
தங்களுடைய கடமையென முன்வைத்தது.
சிங்கள மொழி, பெரும்பான்மையினரின்
மொழியாக இருந்தது. மொழிசார்ந்த
பெளத்த மத பெரும்பான்மை வாதத்தை
தூக்கிப் பிடிப்பதற்கு சிறப்பான வழியாக
அது அவர்களுக்கு அமைந்தது. 70
விழுக்காடு மக்கள் தொகையைக் கொண்ட
சிங்கள பெளத்தர்கள், அரசியல் யாப்பின்
பாதுகாப்போடு 'ஒருவருக்கு ஒரு ஓட்டு'
என்ற கோசத்தோடு, சிறுபான்மையினருக்கு
மிகக்குறைந்த அளவிலானவற்றைத் தவிர
வேறு எதையும் வழங்கத் துணியவில்லை.
சிங்களத் தேசியவாதத்தை அவர்களுடைய
தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்தவும்
முனைந்தனர்.

SLFP இன் தாபகர், முன்னாள் ஜனாதிபதி S.W.R.D. பண்டாரநாயக்க
Image Source - nexttravelsrilanka.com

இராணுவ ரீதியான தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுடனான போரின் முடிவு தேசியவாதிகளை இன்னும் திடமாக்கியது. அதிபர் மகிந்த ராஜபக்சவின் அரசு சிங்கள - பௌத்த மேலாதிக்கத்தை கைக்கொள்வது என்பதையே முதன்மையாகக் கொண்டு செயற்பட்டது. இதன் சார்பாக எதேச்சதிகாரமிக்க அரசாங்கத்தை விரிவாக்குவதை தன்னுடைய தலையான நோக்காகக் கொண்டு, தன்னுடைய குடும்ப அரசியல் ஆட்சி வழிமுறையைப் பலப்படுத்த முனைந்தது. தமிழர்களை சிறுபான்மையாகக் கொண்ட வடக்கிலும் - கிழக்கிலும் ராணுவ மயப்படுத்தலும் சிங்கள காலனியாக்கமும் மிகவும் சிறப்பாக நடந்தேறியது. முஸ்லிம் சிறுபான்மையின் மீது தாக்குதல்களும் நடந்தன. அன்றைக்கு மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையுடன் ஆட்சிக்குவந்த ராஜபக்ச அரசு இந்த இன ஒடுக்குமுறை குறித்து சிறிதளவே கரிசனை கொண்டது.

ராஜபக்ச ராஜ்ஜியம்

தெற்காசியாவில், மன்னர் ஆட்சிமுறை பலகாலமாக இருந்து வருகிறது. SLFP இனதும் UNP இனதும் அவ்வப்போதைய

தலைவர்கள் இதனை இலங்கையில் சோதித்துப் பார்த்தனர். 1970 இல், 24 வயதுடைய மகிந்த முதல் முறையாக பாராளுமன்றத் தேர்தலில் போட்டியிடும்போது, மகிந்த மற்றும் கோத்தபாய ராஜபக்ச உடைய தகப்பனாரும், மாமனாரும் தென்னிலங்கையில் பிரபலமான SLFP இன் அரசியல்வாதிகளாகத் இருந்தனர். 2005 இல் ராஜபக்ச, சந்திரிகா குமாரதுங்காவை அடுத்து, தலைவராக SLFP இற்குப் பொறுப்பேற்றார். அடுத்து வந்த தேர்தலில் UNP இனை மிகச் சிறியளவிலான வாக்குகளில் ராஜபக்ச வென்றார். இது LTTE இன்

உதவியோடு நடந்தது. LTTE, ரணில் அரசுக்கு வந்தால் அரசியல் நிலைகள் மாறும்; அது தங்களுக்குச் சாதகமாக அமையாது என்பதால் தமிழ் மக்களைத் தேர்தல் பகிஷ்கரிப்புச் செய்ய வைத்ததனால் வந்த விளைவே இது எனலாம். ஆனால் அது எதிர்விளையையே கொடுத்தது. ராஜபக்ச அரசு, 2009 வரை, போரை விடாப்படியாக நடத்தியது.

ராஜபக்ச ஒரு சாதாரண தேசியவாதிதான். ஆனால் LTTE உடனான போர் முடிவுக்கு கொண்டுவரப்பட்டதும், அது நடக்கமுடியாதது என்று பலரும் சொல்லியிருந்தும் கூட அது நடந்துவிட்டதனால், சிங்கள மக்கள் பழைய காலத்தில் இருந்த அரசர்களைப் போல ராஜபக்சவைப் பார்க்கத் தொடங்கினார்கள். ராஜபக்ச அதனைக் காசாக்கிக் கொண்டு, அந்தப் பிரபலத்தை மேலும் காசாக்குவதற்காக, கூறிய காலத்துக்கு முன்பாகவே ஜனாதிபதித் தேர்தலை நடத்தினார். 2010 ஆம் ஆண்டு அவர் 58 விழுக்காடு வாக்குகளால் வெற்றி பெற்றார். இதை பொது மக்கள் தந்த வாய்ப்பாகக் கருதாமல் எதேச்சதிகாரம்,

ராணுவமயமாக்கல், பெரும்பான்மைவாதம் போன்ற பலவற்றைச் செயற்படுத்தத் தொடங்கினார். ராஜபக்ச குடும்பத்தினர் இலங்கை அரசின் அனைத்து உயரிய மட்டங்களையும் பிடித்து வைத்துக் கொண்டார்கள்.

1942 இல் பிறந்த மகிந்தவின் மூத்த சகோதரர் சமல் ராஜபக்ச பாராளுமன்றத்தின் சபாநாயகர் ஆனார். 1949 இல் பிறந்த ராஜபக்சவின் இளைய சகோதரர் பாதுகாப்புத்துறையையும், 1951 இல் பிறந்த பசில் ராஜபக்ச பொருளாதாரத்துறையையும் கையில் வைத்துக் கொண்டனர். பல இளைய குடும்ப உறுப்பினர்கள் அரசாங்கத்தின் சிறிய சிறிய மூலை முடுக்குகளில் எல்லாம் இருந்து கொண்டனர். 2009 இல் போரை முடிவுக்கு கொண்டு வருவதில் பெரும் பங்கை வகித்தது கோத்தபாயா. இரண்டு தரப்புமே போர்க் குற்றங்களைப் புரிந்து இருந்தாலும், பல LTTE உயர் மட்டத் தலைவர்களைக் கொன்றது, சரணடைந்தவர்களைக் கொன்றது போன்றவற்றினால் போர்க் குற்றம் இழைத்த முக்கியமான அரசாங்க ஆளுமையாகவே கோத்தபாய இருக்கிறார்.

ராஜபக்ச அரசு தமிழ் மக்களோடு ஒப்புரவையோ அல்லது பொறுப்புக் கூறலையோ செய்வதைத் தவிர்த்தது. சிங்கள - பௌத்த பிக்குகளும் ரவுடிகளும் முஸ்லிம்களுக்கு எதிரான வன்முறையைத் தூண்டும்போது அவ் அரசு பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. இலங்கை முஸ்லிம்கள் தமிழே பேசுகின்றனர். ஆனால் அவர்கள் தங்களுடைய இனத்துவ அடையாளமாக மதத்தை முன்வைக்கின்றனர். இது 1990 இல், LTTE

இனருக்கும் முஸ்லிம்களுக்குமான முறுகலையும், வடமாகாணத்திலிருந்து முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றத்தையும் ஏற்படுத்தியது. முஸ்லிம்கள் கிழக்கிலும் தாக்கப்பட்டு வந்தனர். அவர்களுடைய பள்ளிவாசல்களிலும் அந்தத் தாக்குதல்கள் நடந்திருக்கின்றன. LTTE இனருடன் பரிச்சயமான சில முஸ்லிம்கள், ராணுவத்துக்காக உளவு பார்த்திருந்தார்கள். அதன் வழியாக அவர்கள் அரசு, அரசியல் சார் லாபங்களையும் சலுகைகளையும் இலங்கை அரசிலிருந்து பெறுவதற்கு முனைந்தார்கள். ஆகவே தமிழர்களோடு

ரணில் விக்கிரமசிங்க

Image Source - www.dailymirror.lk

ஒப்பிடுகையில் முஸ்லிம்கள் 'நல்ல சிறுபான்மையினராக' அடையாளப்படுத்தப்பட்டார்கள். உள்நாட்டுப் போர் முடிவுக்கு வந்த வேளையில் முஸ்லிம்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளும் கதையாடல்களும் முன்னணிக்கு வரத்துவங்கின.

போர் நின்றுவிட்டிருந்தது, ஆனால் ராணுவத்துக்கான ஆட்சேர்ப்பு

நிற்கவில்லை. பாதுகாப்பு அமைச்சராக ராஜபக்சவும், பாதுகாப்புச் செயலாளராக கோத்தபாயாவும் இருந்தபோது, வடக்கிலும் கிழக்கிலும் பல படை முகாம்கள் அமைக்கப்பட்டன. ராணுவம் பல புதுத் தளங்களில், செயற்பாடுகளில் தலைகாட்டத் துவங்கியது. அந்தச் சமகாலத்தில் சீனா பல உட்கட்டுமான ஒப்பந்தங்களைக் கையகப்படுத்தியது. ராஜபக்ச குடும்பத்தினராலும் அவர்களுடைய தொண்டர் அடிப்பொடிகளாலும் இலாபமடைந்த இந்த முதலீடுகள், அறவிட முடியாக் கடன் வகையில் சேர்ந்து கொண்டன.

இவை அனைத்தும் எதேச்சதிகாரத்தை பரப்புவதாகவே அமைந்தது. சட்டம், தரம் இழந்து போனது. அரசியல் எதிரிகள் நெருக்குவாரத்துக்கு உள்ளாக்கப்பட்டார்கள். குடிச் சமூக அமைப்புகள் நெருக்குவாரத்துக்கு உள்ளாக்கப்பட்டன. விமர்சகர்கள் காணாமல் போனார்கள், கொல்லப்பட்டார்கள். பெரும்பாலான ஊடகங்கள் தாங்களே தங்களைத் தணிக்கைசெய்து கொண்டன. பல பத்திரிகையாளர்கள் வெளிநாடுகளில் தஞ்சம் புகுந்தார்கள். உள்நாட்டுப் போர் நடந்த மஹிந்த ராஜபக்சுவின் முதலாவது ஆட்சிக் காலத்தில், சட்டத்துக்குப் புறம்பான அரசியலமைப்புக்குப் புறம்பான செயல்களை அவர் நியாயப்படுத்தினார். ஆனால் ராஜபக்சுவின் இரண்டாவது ஆட்சிக் காலத்தில் எதேச்சதிகாரம் செயற்படத்துவங்கியது. 1986 இல் பிறந்த ராஜபக்சவினுடைய மூத்த மகனான நாமல் ராஜபக்சவை அடுத்த வாரிசாக அடையாளப்படுத்திக் கொண்டு ஒரு மன்னர் ஆட்சிக் குடும்பம் போல ராஜபக்ச குடும்பம் செயற்பட்டது.

ராஜபக்ச அரசு தமிழ் மக்களோடு ஒப்புரவையோ அல்லது பொறுப்புக் கூறலையோ செய்வதைத் தவிர்த்தது. சிங்கள - பௌத்த பிக்குகளும் ரவுடிகளும் முஸ்லிம்களுக்கு எதிரான வன்முறையைத் தூண்டும்போது அவ் அரசு பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. இலங்கை முஸ்லிம்கள் தமிழே பேசுகின்றனர். ஆனால் அவர்கள் தங்களுடைய இனத்துவ அடையாளமாக மதத்தை முன்வைக்கின்றனர்.

முந்தி வைக்கப்பட்ட தேர்தல் பின்னால் உதைத்தது 1978 இல் அமைக்கப்பட்ட அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் பதினேழாவது திருத்தத்தை, இதற்கு முந்திய அரசு செய்திருந்தது. அரசியலமைப்பின் கீழ் அதில் பல சுயாதீன அமைச்சுகள், பிரிவுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தன. அவற்றை இல்லாமல் செய்து அதிகாரங்களை தனக்கு கீழ் கொண்டு வருவதற்காக 18ஆவது திருத்தத்தச் சட்டத்தை ராஜபக்ச கொண்டு வந்தார். இது அரசியல் அமைப்புச் சட்டக் குழுக்களின் அதிகாரத்தையும் அற்றுப் போகச்செய்தது. தேர்தல்கள், நீதிமன்றங்கள், காவல்துறை, சமூக சேவைகள், நிதித்துறை ஆகியவற்றோடு அதைப் போன்ற பல பிரிவுகளையும், ஊழல் - லஞ்சம்

முன்னாள் ஜனாதிபதிகள் மஹிந்தவும் கோத்தபாயவும்

Image Source - www.theweek.in

போன்றவற்றையும், மனித உரிமைகளையும் கண்காணிப்பதை இந்தச் சுயாதீனக் குழுக்கள் செய்து வந்தன. அவற்றின் அதிகாரம் அனைத்தையும் இல்லாமல் செய்தது புதிய சட்டப்பிரிவு. முக்கியமாக ஒரு ஜனாதிபதி இரண்டு தரம் தான் தேர்தலில் நின்று பதவிக்கு வரலாம் என்பதையும் இல்லாமல் செய்ததுதான் அந்தப் 18 ஆவது சட்டப்பிரிவின் மாற்றம். இன்னும் ஒரு முறை, தான் மூன்றாவதாகவும் பதவிக்கு வருவதற்கான சரத்தையும் ராஜபக்சே அதிலே சேர்த்தார். 2015 ஜனவரி அவர் இதைச் செய்தார். ஆனால் அந்தத் திட்டம் திசைமாறிப் போனது. அவர் மைத்திரிபால சிறிசேனாவிடம் தோற்றுப் போனார். அப்போதைய சுகாதார அமைச்சராக

இருந்த SLFP உடைய பொதுச் செயலாளராகவும் சிறிசேன இருந்திருந்தார்.

உச்ச அதிகாரம் அனைத்தையும் கைப்பற்றி வைத்திருந்தது, ஊழல், சட்டத்தின் ஆட்சியை இல்லாமல் செய்தது என்பவை ராஜபக்சவோடு ஒட்டிவிட்டவையாக இருந்த நேரத்தில், சிங்கள - பௌத்தர்கள் சிறுபான்மை மக்களுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து கொண்டு அவரைத் தோல்வியடைய வைத்தார்கள். அவர் தனது தோல்வியை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. பின்னர் அதற்குப் பணிந்து போனார். தன்னுடைய பாவத்தை, அடையாளத்தை காட்டுவதற்காக பௌத்த கோயில்களுக்கு அவர் அடிக்கடி போகத் தொடங்கினார். ஒவ்வொரு தடவை அவர் கோயிலுக்குப் போவதும் ஒவ்வொரு பேரணியாக மாறி இருந்தது. அவருக்குச்

சார்பான ஊடகங்களும் அதை ஊதிப்பெரிதுபடுத்திக் காட்டின. வெற்றியடைந்த மைத்திரியைவிட ராஜபக்சவைப் பெரிதாக காட்டினார். 'Bring back Mahinda' என்ற கோஷத்துடன் அவருடைய ஆதரவாளர்கள் பேரணியும் நடத்தினார்கள்.

ராஜபக்சவின் ஆதரவாளர்கள், SLFPUNP இணைந்த அரசு தகுதி இல்லாதது என்று பரப்புரை செய்தனர். ஏனென்றால் பெரும்பாலான பௌத்தர்கள் ராஜபக்சவுக்கு வாக்களித்திருந்தனர். அதேநேரம் (TNA) தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினுடைய தலைவர் பாராளுமன்ற சபாநாயகராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தார். அதனால், ராஜபக்ச சார்புடைய SLFP இனர், தம்மைவிடக் குறைந்த பாராளுமன்ற இருக்கைகளைக் கைப்பற்றிய TNA தரப்பிலிருந்து எப்படி சபாநாயகர் தெரிவுசெய்யப்படலாம் என்று கேள்வி எழுப்பினார்கள்.

சிங்கள - பௌத்த தேசியவாதிகள் இந்தச் சொல்லாடலை வைத்து அடைகாக்கத் தொடங்கினார்கள். ஏனென்றால் சிங்கள பௌத்தர்கள் மட்டும்தான் அரசின் உயர் அதிகாரங்களில் வரவேண்டும் என்பதே அவர்களுடைய கனவு. அந்த நேரத்தில் SLFP ராஜபக்ச ஆதரவாளர்கள், பாராளுமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சியாக இருந்தார்கள். ஆனால் SLFP இன் இன்னொரு பிரிவினர் UNP உடன் சேர்ந்த ஆட்சி அமைப்புக்கு ஆதரவைச் செலுத்தினார்கள். பாராளுமன்ற வாக்களிப்புகளின் போது SLFP ஒரே நேரத்தில் எதிர்க்கட்சி ஆகவும் அரசுக் கட்சியாகவும் இருந்து கொண்டிருந்தது.

SLFP, UNP கூட்டு ஆட்சி 2015 ஆகஸ்ட் பாராளுமன்றத்தில் நன்றாகவே நடந்து கொண்டு இருந்தது. அந்த நேரத்தில் UNP இணைச் சார்ந்த பாராளுமன்ற

உறுப்பினர்கள் சிலர், இலங்கை மத்திய வங்கியின் பணமுறிகள் தொடர்பான சில செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர். பின்னர், அவை ஊழலாக அடையாளம் காணப்பட்டது. அது தொடர்பான பிரச்சினைகள் தலைதூக்கின. அந்த அரசு ஊழலை மறுசீரமைப்பதாகச் சவால் விட்டுக் கொண்டது. ஆனால், கடந்த ராஜபக்ச ஆட்சிக் காலத்தில் செய்யப்பட்ட முறையற்ற அரசுச் செயற்பாடுகள் இதனால் மூடிமறைக்கப்பட்டன. அப்போது பிரதமராக இருந்த ரணில் விக்ரமசிங்கவும் அவருடைய நம்பிக்கையாளர்களும் ஜனாதிபதி சிறிசேனாவுடன் ஒன்றிப்போக முடியாமல் இருந்தார்கள். சமூக, பண்பாட்டு வேறுபாடுகளும் இதற்கு ஓரளவு காரணம் எனலாம். சிறிசேனா கிராமப்புறப் பின்னணியில் இருந்து வந்தவர். இவர்களோ - ரணில் தரப்பினர் - நகர்ப்புறத்தில் இருந்து வந்தவர்கள். அவர்களுடைய பேச்சுவார்த்தைகள் முறிந்து போக, தான்தோன்றித்தனமாக, ஒரு திசையில் விக்ரமசிங்க செல்ல ஆரம்பித்தார். தன்னுடைய UNP கட்சி சிறிசேனாவுடன் சேர்ந்தபடியால்தான் ராஜபக்சவை சிறிசேனா வென்றார் என்பதாக அவர் நம்பிக் கொண்டிருந்தார். இந்த நிலையில் சிறிசேனா ரணில் விக்ரமசிங்கவை வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டு ராஜபக்சவை 2018 இல் பிரதமர் ஆக்கினார். இரண்டு மாத காலம் இழுபறியிலிருந்த யார் பிரதமர் என்ற போட்டி, உச்சநீதிமன்றத்தில் விக்ரமசிங்கவுக்கு ஆதரவாகத் தீர்ப்பு வரும்வரை தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது.

ராஜபக்சவின் எதேச்சதிகார அரசியலிலிருந்து விடுபட வேண்டும் என்பதற்காக வாக்களித்தவர்களுக்கும் செயற்பட்டவர்களுக்கும் சிறிசேனாவின் அரசு திருப்தி அளிக்கவில்லை. அதன் ஒரே ஒரு சாதனையாகச் சொல்லக்கூடியது

என்னவென்றால், தகவல் அறிவதற்கான உரிமைச் சட்டத்தையும், 19 ஆவது சரத்தையும் அறிமுகப்படுத்தியது தான். அந்த 19 ஆவது திருத்தம் செய்த வேலை, ராஜபக்ச பதினெட்டாவது திருத்தத்தின் ஊடாகக் கொண்டுவர முனைந்ததை, வெளியே தூக்கிப் போட்டதுதான். 17 ஆவது திருத்தச் சட்டத்துக்குள் கொண்டுவரப்பட்ட சுயாதீன அமைப்புகள் மீண்டும் நிறுவப்பட்டன. குடிச் சமூகங்களுடைய பிரதிநிதித்துவம், அரசியலமைப்புக் குழுமத்தில் மீளவும் அமைத்துக் கொள்ளப்பட்டது. இரண்டு தடவை மட்டுமே ஒருவர் ஜனாதிபதியாகப் பதவி வகிக்கலாம் என்பதையும் 19 ஆவது திருத்தச் சட்டம் மீளநிறுவியது. அத்தோடு ஜனாதிபதியின் பதவிக்காலத்தை ஆறு ஆண்டுகளில் இருந்து ஐந்து ஆண்டுகளாகக் குறைத்தது. ஜனாதிபதி பாராளுமன்றத்தைக் கலைப்பதற்கு உரிய அதிகாரத்தையும் அது தடுத்தது.

இந்தச் திருத்தச் சட்டம் முழுவெற்றியை அடையாமல், அது சில அரசியலமைப்பின் உப பிரிவுகளினால் சிக்கல்களையும் எதிர்கொண்டது. அதேபோல இந்தத் திருத்தச் சட்டம் ராஜபக்ச மீண்டும் வருவார் என்று எதிர்பார்த்த அவருடைய ஆதரவாளர்களுடைய வயிற்றில் நெருப்பைப் பற்றவைத்தது. அதேபோல இரட்டைக் குடியரிமை வைத்திருப்பவர்கள் நாட்டின் உயர் பதவியை வகிக்க முடியாது என்ற சரத்தும், ராஜபக்சவின் இரண்டு இளைய சகோதரர்களையும் ஆட்சிக்கு வரவிடாமல் தடுத்தது. அதேபோல 'ஜனாதிபதியாவதற்கான வயதெல்லை 35' என்ற சரத்தும் ராஜபக்சவின் மகன் நாமல், ஜனாதிபதியாகுவதற்கான தகுதியை 2021 வரை தடுத்துவிட்டது.

SLFP கட்சியை சிறிசேனா தலைமை ஏற்று

நடத்திக் கொண்டிருக்கையில் ராஜபக்ச ஆதரவாளர்கள் SLFF என்ற கட்சியை 2016 இல் துவங்கினார்கள். 2018 இல் நடந்த உள்ளூராட்சித் தேர்தலில் பல இடங்களில் இந்தக் கட்சி மிகப் பெரும்பான்மை வெற்றியை ஈட்டியது. இது UNP இனையும் SLFP இனையும் வீழ்த்தி அந்த வெற்றியைக் கண்டது. அந்த ஆண்டின் நவம்பர் மாதத்தில் மஹிந்த ராஜபக்ச SLFF கட்சியோடு இணைந்து கொண்டார். 'மஹிந்த ராஜபக்சவை திருப்பி அழைத்து வருவோம்' என்ற அமைப்பினரும் SLFF கட்சியினரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கொண்டார்கள்.

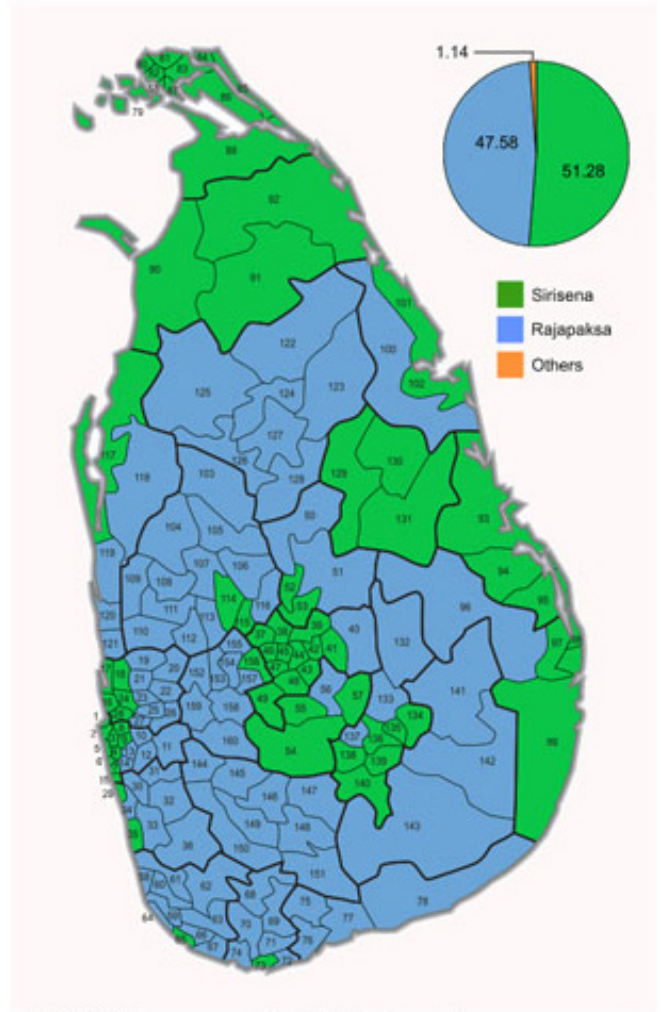
2019 இல் ஈஸ்டர் ஞாயிறுக் குண்டு வெடிப்பு நடந்தது. அதில் 267 மக்கள் இறந்தார்கள். இது சிறிசேனா - விக்ரமசிங்க அரசாங்கத்தினிடையே மிகப் பலத்த முரண்பாடுகளை உருவாக்கியது. LTTE உடனான போரில் ராஜபக்ச பலமாகச் செயற்பட்டார்; ஆனால் இதைக் (ஈஸ்டர் ஞாயிறுக் குண்டு வெடிப்பைக்) கூடக் கட்டுப்படுத்த முடியாத அளவில் அரசாங்கம் இருக்கிறது என விமர்சனங்கள் எழுப்பப்பட்டது. முஸ்லிம் தலைவர்கள் பலரும், இந்திய உளவு நிறுவனங்களும், புலனாய்வு நிறுவனங்கள் பலவும் எச்சரித்த நிலையில், இந்தக் குண்டு வெடிப்பு நடந்திருந்தது. அது மிகப்பெரிய குற்றமாக முன்வைக்கப்பட்டது. முஸ்லிம்கள் மீதான வன்முறை கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டது. சிறிசேனா - விக்ரமசிங்க இடையிலான முறுகல் நிலை தொடர்ந்தது. அதேபோல முஸ்லிம்களின் மீது பழிவாங்கல் நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவது தவறு என ரோமன் கத்தோலிக்க ஆயர்கள் கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

தேசியவாதச் சக்திகள் கோத்தபாய ராஜபக்ச, அமெரிக்க இரட்டைக் குடியரிமையைத் துறந்துவிட்டு ஜனாதிபதி

தேர்தலில் நிற்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தத் தொடங்கினார்கள். இந்தக் குண்டு வெடிப்புக்கு ஒரு வாரம் முன்னதாகத்தான் கோத்தபாய ராஜபக்ச இரட்டைக் குடியரிமையைத் துறந்துவிட்டு, தேர்தலில் நிற்கப் போவதாகச் சொல்லி இருந்தார். அதன் இரண்டு வாரங்களின் பின்பாக கோத்தபாய ராஜபக்ச கட்சியின் ஜனாதிபதி வேட்பாளராகவும் தன்னை அறிவித்துக் கொண்டார்.

விக்கிரமசிங்க 20 ஆண்டுகளாக ஜனாதிபதி பதவிக்கு வருவதற்கு ஆசைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். ஆனால் இந்தக் குண்டு வெடிப்பு அதற்குச் சிக்கலை ஏற்படுத்தியது. அவர் அதிகமாக மேற்கு நாடுகளைச் சார்ந்திருக்கிறார் என்றும், தேரவாத பௌத்தர்களுக்கு அவர் போதுமானவைகளைச் செய்யவில்லையென்றும் விமர்சனம் வைக்கப்பட்டது. அதனால் UNP கட்சி, அந்தக் கட்சியினுடைய தலைவராகவும் ஜனாதிபதி வேட்பாளராகவும் சஜித் பிரேமதாசாவை அறிவித்தது.

கோத்தபாயவின் பிரச்சாரம் தேசிய பாதுகாப்பு என்பதை முன்னிறுத்தியது. அது சாதாரண பௌத்தர்களுக்கும், தொழில்முறைக் குழுக்களுக்கும், கிராமப்புற மக்களுக்கும் அவரை ஒரு சிறந்த திறமையாளராக அடையாளம் காட்டிய பரப்புரையாக அமைந்தது. பெரும்பான்மையான பௌத்தர்கள் அவருக்கே வாக்களித்தனர். ஜனாதிபதி தேர்தலில் பெரும்பாலும் சிறுபான்மையினர் UNP இற்கே வாக்களிப்பர். இந்தத் தடவை தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் அப்படியேதான் வாக்களித்திருந்தனர். ஆறு

2015 ஜனாதிபதி தேர்தல் முடிவுகள்
Image Source - en.wikipedia.org

விழுக்காடுகொண்ட கத்தோலிக்கர்கள் பெரும்பாலும் UNP இற்கே வாக்களிப்பர். ஆனால் இந்தத் தேர்தலில் பெரும்பாலான பலதரப்படும் கோத்தபாயவையே ஆதரித்தனர். இதற்கு, சிறிசேன - விக்கிரமசிங்க கூட்டு நடத்திய ஆட்சி, நாட்டை ஈஸ்டர் குண்டுவெடிப்பு வரைக்கும் கொண்டுவந்துவிட்டது என்று மக்கள் நினைத்தமையே காரணமாகும். தேர்தலில் ஓர் இழுபறி நிலைதான் வரும் என்று எண்ணப்பட்ட போதும் கோத்தபாய

52 விழுக்காட்டினால் வெற்றிபெற்றார்.

கோத்தபாய ஜனாதிபதியாக வந்தவுடனேயே தனது அண்ணன் மஹிந்தவை பிரதமராக அறிவித்தார். மார்ச் மாதம் 2020 ஆம் ஆண்டு தன்னுடைய ஐந்து ஆண்டு ஆட்சிக்காலம் முடிவடைவதற்கு முன்பாகவே அவர் பாராளுமன்றத்தைக் கலைத்துத் தேர்தலை அறிவித்தார். அந்த நேரத்தில் கோவிட் காரணமாக தேர்தல் தள்ளிப்போடப்பட்டது. அதன் பிறகும் 60% வாக்குகளோடு SLPP கட்சி 154 இருக்கைகளுடன் பாரிய வெற்றியைப் பெற்றது. SJB கட்சி 54 இருக்கைகளுடன் இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்றது; சஜித் பிரேமதாச அதனுடைய தலைவராக இருந்தார். ரணில் விக்கிரமசிங்கவுக்கு எதிர்நிலை எடுத்த UNP உறுப்பினர்களுடைய கட்சியாக அது இருந்தது.

கோத்தபாயவின் SLPP கட்சி உள்ளூராட்சித் தேர்தல், ஜனாதிபதி தேர்தல், பிரதமர் - பாராளுமன்றத் தேர்தல் போன்றவை அனைத்திலும் பெரும்பான்மை வெற்றிகளைப் பெற்றது. இலங்கை வரலாற்றில் இவ்வாறு நிகழ்ந்ததில்லை. இதற்கு நாலு காரணங்கள் சொல்லப்படுகிறது. முதலாவது சிறிசேனா - விக்கிரமசிங்க ஆட்சி நோக்கம் ஏதுமற்றுச் செயற்பட்டது; இரண்டாவது ஈஸ்டர் குண்டு வெடிப்பு; மூன்றாவது UNP கட்சியினுள்ளிருந்த உட்புறச் சிக்கல்; நான்காவது கோத்தபாய அரசு கோவிட் நிலைமையைச் சிறப்பாகக் கையாண்டது என மக்கள் நினைத்தார்கள். அரசு ஆதரவு ஊடகங்கள் இந்தியா, பிரித்தானியா, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளுடன் ஒப்பிட்டு, கோவிட் நிலை மிகச் சிறப்பானதாகக் கையாளப்பட்டதாகப் புகழ்பாடின. அதனால் கடுமையான

சிறிசேனா உட்படப் பதின்மூன்றுபேர் SLFP கட்சி சார்பில் பாராளுமன்றத்தில் இருந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் SLPP இன் கீழ் நின்றுதான் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றார்கள். இது மகிந்தவின் செல்வாக்கை வெளிப்படையாகக் காட்டியது.

பொருளாதார நெருக்கடியிலிருந்த வாக்காளர் ஆதரவு கோத்தபாய தரப்பிற்குத் தாராளமாகக் கிடைத்தது.

UNP கட்சியும் அதல பாதாளத்துக்குச் சென்றிருந்தது. 106 இருக்கைகள் கொண்டிருந்த கட்சி, தேசியப் பட்டியல் ஊடாக மட்டுமே ஒரே ஒரு இருக்கையை வைத்துக்கொண்டு பாராளுமன்றத்தில் அமர்ந்திருந்தது. 2015 இல் UNP கட்சி 46 விழுக்காடு வாக்குகள் பெற்றிருந்தது. ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அது 2 விழுக்காட்டிற்குச் சற்று அதிகமாக இருந்தது.

சிறிசேனா உட்படப் பதின்மூன்றுபேர் SLFP கட்சி சார்பில் பாராளுமன்றத்தில் இருந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் SLPP இன் கீழ் நின்றுதான் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றார்கள். இது மகிந்தவின் செல்வாக்கை வெளிப்படையாகக் காட்டியது. SLFP ஆதரவாளர்கள் எளிதாக மகிந்த குடும்பத்தின் SLPP கட்சியின் பக்கம் சாய்ந்திருந்தார்கள். கோத்தபாய உட்பட ராஜபக்ச குடும்பம், உச்சநிலை அதிகாரத்தையும் சிங்கள - பௌத்த தேசியவாதிகளிடையே மிகப்பெரிய நற்பெயரையும் பெற்றது.

இனத்துவ ஆட்சியை ஒன்றுதீராதேல்

இனத்துவ ஆட்சி என்பது தாராளமற்றதுதான். உள்ளாழத்தில் அது பன்முகத்தன்மை என்பதை நீக்கிவிடுகிறது. ஆனால் இனத்துவ ஆட்சி கொடுங்கோன்மையாக இருக்கவேண்டும் என்பதில்லை (An ethnocracy is illiberal because at base it eschews pluralism, but an ethnocracy need not be despotic). நீண்ட காலமாக இருந்து கொண்டிருக்கும் சிங்கள பெளத்தர்களின் அதி உன்னத நிலையும் சிறுபான்மையினரின் ஒடுக்கப்பட்ட நிலையும் இலங்கையில் இருந்துகொண்டேதான் இருந்தது. இவ்வளவு தேர்தலும் போட்டிகளும் கட்சி மாறல்களும் நடந்தும் கூட இந்தநிலை தொடர்ந்தது. இந்தத் தீவில் நடந்த கடந்த இண்டு தேர்தல்களும் இராணுவ மயமாக்கப்பட்ட இனத்துவ கொடுங்கோன்மை ஆட்சியை நோக்கி நகர்ந்ததாகவுமே தோன்றுகிறது.

மதச்சார்பின்மையும் பன்முகத்தன்மையும் மேற்கத்திய கருத்தாக்கங்கள் என்பதும் அவை இந்த நாட்டின் பெளத்த மேலாண்மையை மலினப்படுத்திவிடும் என்பதும் சிங்கள பெளத்த தேசியவாதிகளின் கருத்தியலாக இருக்கிறது. இலங்கையில் இருக்கும் சிறுபான்மையினர் சிங்கள பெளத்த பெரும்பான்மையினருக்கு துன்பநிலை ஏற்படக் காரணமாகிறார்கள் என்பதாகவும் அந்தக் கருத்தியல் தொடர்கிறது. தேசியவாதிகள், நாடு சிங்கள பக்தர்களால் ஒரே நாடாக ஆளப்பட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறார்கள். கோத்தபாய ராஜபக்ச புது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை ஒரு நாடு ஒரே சட்டம் என்ற வகையில், அவர்கள் கருத்தியலுக்கு பலம் சேர்க்கும் வகையில் உருவாக்கி

அறிமுகப்படுத்தினார். அப்படி அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட அந்த அரசியல் அமைப்பு, நிறைவேற்று அதிகாரங்களை மேலும் அதிகமாக்கி அதன் வழியாக ராஜபக்ச குடும்பத்தின் அரசியல் பரம்பரைத் தன்மையை நிலைநிறுத்தச் செய்வதாகவும் இருக்கிறது.

“ஒரே நாடு ஒரே சட்டம்” என்ற முழக்கம் சிறுபான்மைகளைக் குறி வைத்ததாகவே இருந்தது. குறிப்பாக முஸ்லிம்களின் திருமண, மணமுறிவுச் சட்டங்களில் அது கை வைக்க எண்ணியது. கால்நடைகளை மத நோக்கத்துக்காகப் பலியிடுவதிலும் அது கை வைத்தது. பெளத்த கடும்போக்குவாதிகள் மாட்டிறைச்சி உண்பதை எதிர்த்தார்கள். இந்த விடயம், இந்துக்கள் பெளத்தர்களுடன் ஒன்று சேர்ந்து ஒருமித்த கருத்து உடையவர்களாக இருக்க முடியும் என்ற நிலையை உருவாக்கியது. இந்தத் தடை முஸ்லிம்களைப் பொருளாதார ரீதியாகவும் பாதித்தது. அவர்களில் பெரும்பாலோர் மாட்டுக்கறி வணிகத்தோடு தொடர்புடையவர்கள். மாட்டுக்கறி மீதான தடை என்பது, பெரும்போக்கான வகையில் இந்திய இந்துத்துவ தேசியவாதிகளின் தற்போதைய அரசியலின் வெளிப்பாடு ஆகவும் இருக்கிறது. அப்படியானால் மாட்டுக்கறி மீதான தடை, இந்தியாவின் டெல்லியில் இருக்கும் அரசியல் தலைகளிடம் இலங்கையை நோக்கி நல்லெண்ணத்தை உருவாக்கிவிடுமா என்ன? அப்படி ஒருவேளை நடந்து விடுமாயின் அதை வைத்துக்கொண்டு தேசியவாதிகளின் இலக்கான நீண்டகால இலக்கு ஒன்றை நிறைவேற்றிவிடலாம் என நினைத்தனர். 1987 இல் இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தத்தினூடாக உருவாக்கப்பட்ட 13

ஆவது திருத்தச்சட்டத்தின் ஒன்பது மாகாண சபைகளையும் கலைப்பது என்ற கனவை ராஜபக்சவுக்கு அது எளிதாக்கலாம்.

வடக்கு - கிழக்கில் பௌத்தர்கள் குடிப்பரம்பலில் சிறுபான்மையாக இருக்கும் நிலையைத் தேசியவாதிகள் விரும்பவில்லை. அதை மாற்றுவதற்கு ஒரு வழியாகவே அவர்கள் மாகாண சபைகளைக் களையெடுத்து அதிகாரங்களை இல்லாமல் செய்து வேறு வகையான அரசுக் கட்டமைப்புகளை உருவாக்க முனைகின்றனர். அவற்றின் வழியாக சிங்கள பௌத்தர்கள்

பெரும்பான்மையாக இருக்குமாறு பிரதேசங்கள் மாற்றி வகுக்கப்பட வேண்டும் என்பதும் அவர்கள் அவா. 6 விழுக்காடு தமிழ் மக்களைக் கொண்ட இந்தியா தொடர்ந்தும் இலங்கையின் அரசுகளை, மாகாண சபைகளைச் செயற்படுத்த வேண்டும்; அதன் வழியாக, அதிகாரப் பகிர்வுகளைச் செய்து, இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் நியாயமான எதிர்பார்ப்புகளை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சொல்லிவருகிறது. மாகாண சபைகள் குறிப்பிட்ட அளவிலாவது சிறுபான்மையினரின் பன்முகத்தன்மைக்கு வழிவகுக்கிறது. அதை பௌத்த தேசியவாதிகள் விரும்பவில்லை. தேசியவாதிகள் சீனாவின் ஈடுபாடு இலங்கையில் அதிகரிப்பதைக் கருத்தில் கொள்கிறார்கள். அதனால் புதுடெல்லி

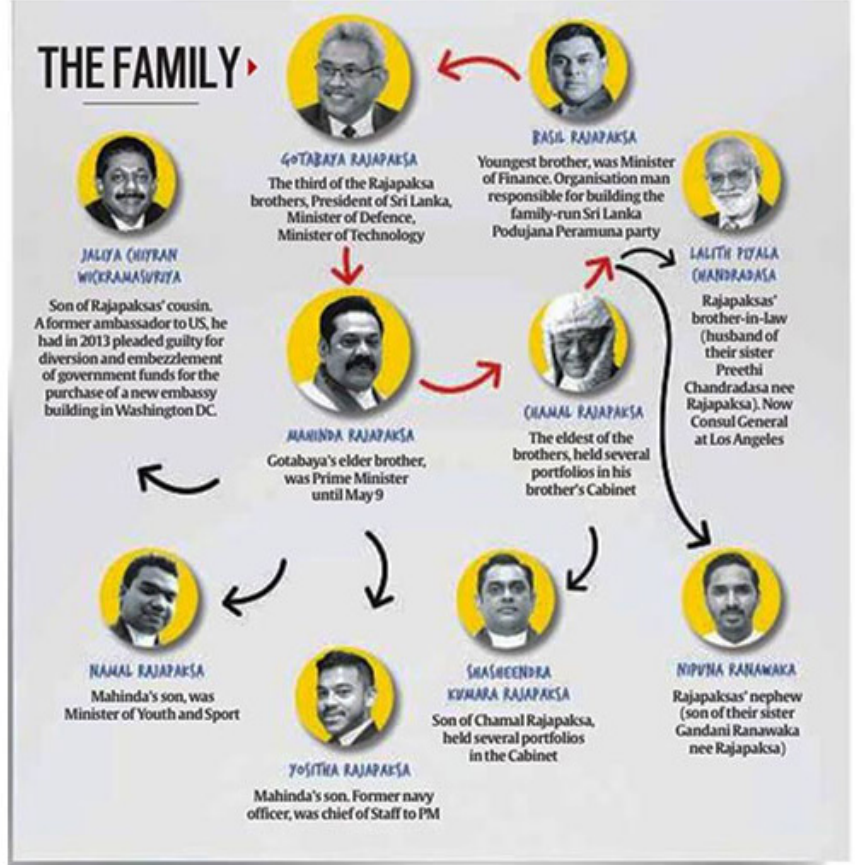

Image Source - indianexpress.com

இலங்கையை தனது பக்கத்தில் வைக்க விரும்பும் என்பதால், நாடு முழுவதும் மாகாண சபைகளைக் கலைத்துவிட்டு சிங்களக் குடியேற்றங்களை ஏற்படுத்த இந்தத் தீவில் உரிய சூழல் உருவாக வேண்டும் எனக் கருதுகிறார்கள்.

இராணுவத்தினர் போர்க் கதாநாயகர்களாகப் பார்க்கப்படுகின்றனர். பெரும்பான்மையான சிங்களவர்கள் வேலைக்கான வழியாக இராணுவத்தில் சேர்வதில் ஆர்வங்காட்டுகின்றனர். இந்நிலையில், இலங்கை இராணுவ மயமாகிறது என்பதும் மிக மென்றோக்குடனேயே அணுகப்படுகிறது. பெரிய அளவிலான படையணிகளைத் தேசியவாதிகள் விரும்புகிறார்கள்; படையினரும் அவர்களுடைய

Image Source - www.tamilguardian.com

குடும்பங்களும் அவர்கள் ஓய்வு பெறும் காலத்தில் வடக்கு - கிழக்கிலேயே படைமுகாம்களை அண்டியுள்ள பகுதிகளில் தங்கி, அங்கேயே சிங்களக் குடியேற்றங்களை ஏற்படுத்தி விடலாம். கனவுச் சிங்களக் குடியேற்றங்கள்தான் குறிப்பாகக் கிழக்கு மாகாணத்தில், தமிழ்த் தனிநாட்டுக் கோரிக்கைக்கு வித்திட்டது. ஜனாதிபதியானதன் பிறகு கோத்தபாய ஏற்படுத்திய கொள்கைகள், அமைப்புகளினால், இந்தப் பகுதிகளில் (வடக்கு - கிழக்கில்) இருக்கும் தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் கவலையுடன்

கருத்தில்கொள்ளப்பட வேண்டியவர்கள் என்ற நிலையை உருவாக்கினார்.

சிறிசேன - விக்கிரமசிங்க அரசாட்சிக் காலத்தில், பரவியிருந்த வெளிப்படையான படைநிலைகளைக் குறைப்பதற்கு வடக்கு - கிழக்கில் பெரிய முனைப்புகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. கோத்தபாய ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் ஆங்காங்கே சோதனைச் சாவடிகள் முளைக்கத் தொடங்கின. பௌத்த வழிபாட்டுத் தலங்களும் உருவாகத் தொடங்கின. தொண்டு நிறுவனங்களின் பதிவுகளை பாதுகாப்பு அமைச்சு பொறுப்பேற்றது.

இராணுவத்தின் ஊடாக புலனாய்வுப் பிரிவினால் அவர்கள் கண்காணிக்கப்பட்டார்கள்; நிதிப்போக்குவரத்துகள் கண்காணிக்கப்பட்டன; மக்கள் குடியமைப்புகளும் கண்காணிக்கப்பட்டன. இப்படிப்பட்ட செயற்பாடுகள் ராஜபக்சவின் இரண்டாவது ஆட்சிக் காலத்தில் பரவலாக இருந்திருந்தது. ஆட்சிக்கு வந்தவுடனே கோத்தபாய அரசு இந்த வகையான நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்தது நல்லதொரு அறிகுறியாக இல்லை. ஏனென்றால் தொண்டு நிறுவனங்களும் (NGO), மக்கள் குடி அமைப்புகளும் தான் (Civil Societies) மகிந்த 2015 இல் தோற்றுப் போவதற்கு காரணமாய் இருந்தார்கள்.

தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் பெரும்பாலும் கோத்தபாயவுக்கு எதிராகவே வாக்களித்து இருந்தார்கள். நாட்டுக்கே தலைவராயிருப்பேன் என்று கோத்தபாய சொன்னது அனைத்துக் குடிமக்களையும் சமமாக நடத்துவார் என்ற பொருளில் அல்ல. பிப்ரவரி 4 2020, சுதந்திர தின நாளில், தமிழில் தேசிய கீதம் பாடப்படுவதை கோத்தபாய தடுத்தார். இது பலகாலமாக இருந்துவரும் நடைமுறை. இவர்கள் ஆட்சிமுறையில் எவ்வாறு சிறுபான்மையினரையும் அவர்களுடைய உணர்வுகளையும் மதித்தார்கள் என்பதற்கு இது ஒன்றே சாட்சி.

சிறிசேன - விக்ரமசிங்க அரசு, ஐக்கிய நாடு மனித உரிமை சபையோடு இணைந்து 2015 இல் செயற்படத் துவங்கியது. இது பொறுப்புக் கூறலையும், போர்க்காலத்தில் நிகழ்த்தப்பட்ட குற்றச் செயல்கள் அனைத்தையும் குறித்து முன்னெடுக்கப்பட்டது. அந்த நிர்வாகம் மிக மெதுவாகவே நிகழ்ந்தது. அதன் பொறிமுறைகள் சரியாக அமையவில்லை. காணாமலாக்கப்பட்டவர்கள் விவகாரத்தைக்

கையாள்வதில் மிக மெத்தனம் காட்டப்பட்டது. உண்மைக்கும் பொறுப்புக் கூறலுக்குமான ஆணைக்குழு ஏற்படுத்தப்பட்டது. போர்க் குற்றம் தொடர்பான விசாரணை அமைப்பும் முழுமையாக செயற்பட முடியவில்லை. அதிலே உள்ளூர், வெளிநாட்டு ஆய்வாளர்களும் சட்டவாளர்களும் நீதிபதிகளும் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. ராஜபக்ச ஆதரவாளர்கள் அவற்றை எதிர்த்தார்கள். அதனால் அது கடைசி வரையும் செயற்படுத்தப்படவில்லை. கோத்தபாய நிர்வாகம் ஐ.நா மனித உரிமை சபையோடு இணைந்து செயற்படுவது என்ற நிலையில் இருந்து பிப்ரவரி 2020இல் விலகிக் கொண்டது. கோத்தபாயவும் அவரோடு சேர்ந்த பல இராணுவ, படை உயர் அதிகாரிகளும் ஊழியர்களுமே இந்தப் போர்க் குற்றச்சாட்டுகளுக்குள் வருவார்கள் என்ற அடிப்படையில், இது நடந்ததில் ஒன்றும் ஆச்சரியம் இல்லை.

ஐ.நா அமைப்பில் இருந்து விலகிய அதே நேரம், புதிய நிர்வாகம் இலங்கையின் சட்டத்துக்கு ஊடாக தாங்கள் பொறுப்புக்கூறலைச் செய்வார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. தொடர்ந்த மாதங்களில் அந்த வாக்குறுதி எவ்வளவு பொய்யானது என்று நிரூபிக்கப்பட்டது. மூன்று சிறுவர்கள் உட்பட 8 தமிழர்களைக் கொன்றதற்காக மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டிருந்த முன்னாள் அதிகாரியை மன்னிப்புக் கொடுத்து கோத்தபாய ராஜபக்ச விடுதலை செய்தார். 2015 இல் கொழும்பு உயர் நீதிமன்றத்தினால் விதிக்கப்பட்ட இந்தத் தண்டனை ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு உச்சநீதிமன்றத்தினால் திரும்பவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தது. இலங்கை அரசு மட்டத்தில் உள்ளவர்கள், சட்டத்தின் வழியில் நாங்கள் ஒழுங்காக்கத்தான் செயற்படுகிறோம்; ஆகவே இந்த நாட்டில் நடந்த சம்பவங்களுக்கான நீதி

Image Source - www.wionews.com

விசாரணைகளை மேற்கொள்ள எங்களாலேயே முடியும் என்று சொல்லிக் கொண்டார்கள். ஆனால் இந்த மன்னிப்பானது அந்தப் பரப்புரையை ஆட்டம்காண வைத்துவிட்டது. மன்னிப்புப் பெற்று வெளியே வந்தவரைப் பாதுகாப்பு அமைச்சின் அதிகாரி ஒருவரும் போர்க்குற்றம் சாட்டப்பட்ட முன்னாள் ஜெனரலும் வரவேற்று வாழ்த்தினார்கள். இந்த வகையான நடவடிக்கை, இலங்கையின் சட்டத்தின் மீதான ஆளுமையைக் கேள்விக்கு உள்ளாக்கியது.

கண்மூடித்தனமான இனத்துவ ஆட்சி நடக்கப் போகிறது என்பதைக் குறி காட்டுவதாக அடுத்த நடவடிக்கைகள் அமைந்தன. ஜனாதிபதியின் தனிப்பட்ட 'செயற் பிரிவு'(Presidential Task Force) ஒன்று ஜூன் 2020இல் உருவாக்கப்பட்டது. 'பாதுகாப்பான, கட்டுப்பாடுள்ள, நல்லொழுக்கமுள்ள சட்டத்துக்கு அமைவான சமூகத்தைக் கட்டி

எழுப்புவதற்கான ஜனாதிபதியின் செயற்குழு' என்பது இதன் பெயர். எதேச்சதிகார ஓர்வெலியன்(Oswellian) பெயரைக் கொண்ட பதின்மூன்று பேர் கொண்ட இந்தக் குழுவில் உளவுப் பிரிவினர், இராணுவத்தினர், காவல்துறையினர் இருந்தனர். அவர்களுடைய முதன்மைப் பணிகளாவன: 'போதை அச்சுறுத்தலைத் தடுப்பது', 'சுதந்திரமான, அமைதியான சமூகத்தின் இருத்தலுக்குப் பாதகம் தரக்கூடிய எண்ணமுடைய சமூக்குழுக்களின் சட்டத்துக்குப் புறம்பான செயல்களை ஒடுக்குவதற்கு உடனடி நடவடிக்கை எடுப்பது', 'சமூகத்துக்கு மாறாக, சட்டத்துக்குப் புறம்பாக வெளிநாடுகளிலிருந்து செயற்படும் தனியாட்களுக்கு எதிராகச் சட்ட நடவடிக்கை எடுப்பது' போன்றவை. இது அவர்களது ஆட்சியை விரும்பாத எவர் மேலும் கைவைக்கும் நிலையை ஏற்படுத்தியது.

இரண்டாவது செயற்பிரிவு ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டது. 'கிழக்கு மாகாணத்தின் தொல்லியல் மரபுசார் மேலாண்மைக்கு' என இது அமைக்கப்பட்டது. தொடக்கத்தில் இதில் இரண்டு பிக்குகள் உட்படப் 11 பேர் இருந்தார்கள். கோத்தபாய ஒவ்வொரு மாதமும் நாட்டின் தலையாய பௌத்த மதகுருக்களைச் சந்தித்துக்கொண்டார் (இவர்கள் அவரது பௌத்த ஆலோசனைக் குழுவிலிருந்து உறுப்பினர்கள்). பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்குப் பின்னர் இன்னும் 4 பௌத்த பிக்குகள் இந்த 'மரபுசார்' செயற்குழுவில் இணைக்கப்பட்டார்கள். 'கிழக்கின் தொல்லியல் மரபு என்பது பௌத்தத்தினால் தாக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது' என்ற காரணத்தை வர்த்தமானியில் நியாயப்படுத்தினார்கள். மரபினை அடையாளம் கண்டு பாதுகாப்பதற்கு 'பெருமதிப்பிற்குரிய பௌத்த மகா சங்கத்தின் வழிகாட்டுதலும் அரவணைப்பும் இன்னும் தேவையாயிருக்கிறது' எனக் கூறப்பட்டது. இந்தச் செயற்குழுவில் இருந்த 6 பேரில் ஒருவர்கூட தொல்லியல் பற்றி எதையும் அறிந்திருக்கவில்லை. கிழக்கின் 77 விழுக்காடு குடித்தொகையைக்கொண்ட தமிழ் அல்லது முஸ்லிம் உறுப்பினரில் ஒருவர்கூட இந்தக் குழுவில் இடம்பெறவில்லை.

கடந்த சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்புவரைக்கும் வடக்கு - கிழக்கில் இருந்த, குறிப்பாக வடக்கில் இருந்த தமிழர்களுக்கு, இந்தியாவின் தென்முனையில் இருக்கும் தமிழ்நாட்டுடன் இருந்த தொடர்பு வழியாக பௌத்த சமயம் பயன்பாட்டில் இருந்து வந்தது என்பது பரந்தளவில் பலருக்கும் தெரியாத விடயம். ஆகவே வடக்கு - கிழக்கில் காணப்படும் தொல்லியல், பௌத்தம்சார் சான்றுகள்

சிங்களவர்களினால் பாதுகாக்கப்பட்டவை அல்ல. இந்தச் செயற்குழுவின் உண்மையான நோக்கம் தொல்லியலை ஆயுதமாகக் கொண்டு தங்களுடைய சிங்கள - பௌத்த தேசியவாதத்தை விரிவாக்குவதுதான்; இதன் வழியாக வடக்கு - கிழக்குக்கு அதிகம் சிங்களவர்களை நகர்த்துவதுதான்.

கோத்தபாய ராஜபக்சவுக்குத் தேர்தல் பரப்புரை செய்தவர்கள், முன்னணியில் நின்றவர்கள், முக்கியமான இராணுவ ஆளுமைகள்தான். இராணுவ ஆளுமைகளில் பலர் குடிமக்களுக்கான அரசுப் பணியிடங்களை நிரப்பியிருக்கிறார்கள். அரசுப் பணிகளை நிரப்பியுள்ள இராணுவத்தினர் தொகை எண்ணிலடங்காதது. இலங்கைத் துறைமுக அதிகார சபை, இலங்கைச் சுங்கவரித் திணைக்களம், இலங்கைத் தொலைத் தொடர்புப் பிரிவு, இலங்கை நுகர்வோர் பாதுகாப்புப் பிரிவு, இலங்கை தேசியப் பேரிடர் ஆணையர் நிலையம் ஆகிய அனைத்துமே இராணுவத்தினரால் கையாளப்பட்டது. 77,000 எண்ணிக்கையுள்ள இலங்கையின் காவல்துறை, இலங்கை உள்ளூர் உளவுத்துறை போன்ற அனைத்தும் பாதுகாப்பு அமைச்சின் கீழ் இயங்கியது.

இலங்கையின் கோவிட் நிர்வாகக் கட்டமைப்பு இராணுவத்தினரால் நிரம்பி இருந்தது. முன்னாள் ஜெனரல் சவேந்திர டி சில்வா இந்தப் பணியை முன்நின்று நடத்தியிருக்கிறார். 2020 இலிருந்து அவரும் அவருடைய குடும்ப உறுப்பினர்களும் அமெரிக்காவிற்குள் நுழைவது தடைசெய்யப்பட்டு இருக்கிறது. சட்டத்துக்கு புறம்பான வகையில் 2009 இல் உள்நாட்டுப் போரில் மக்களைக் கொன்றார்கள் என்ற வகையில் இந்தத் தடை அவர்கள் மீது விதிக்கப்பட்டு

Image Source - constitutionnet.org

இருக்கிறது. அப்படியிருப்பினும் கோத்தபாய அதைப் புறக்கணித்து சவேந்திர டி சில்வாவை அரசின் உயர் பதவிகளில் அமர வைத்திருக்கிறார். இது போகவும், படையினருக்கு தாங்கள் விரும்பினால் குறிப்பிட்ட பகுதிகளுக்கு ஊரடங்கை அறிவிக்கவும், அதை மேற்பார்வை செய்யவும் அதிகாரம் இருந்தது. அதிபரும் அவருடைய சுற்றமும் இராணுவத்தினரைத் திறமையானவர்களாகவும் மக்கள் கட்டமைப்பில் உள்ள நிர்வாக அதிகாரிகளைத் திறமை அற்றவர்களாகவும் பார்த்தனர். 50,000 புதிய பட்டதாரிகள் அரசாங்கப் பணிகளுக்கு என தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். அவர்களுடைய பயிற்சி, படை முகாம்களில்தான் மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஏற்கனவே பதவியில் உள்ளவர்களுக்கும் மீள்பயிற்சி அளிப்பது என்ற பெயரில் இராணுவ முகாம்களுக்குள் அழைக்கப்பட்டார்கள். இதன் வழியாக

இராணுவத் தரப்பினரின் பாதிப்பையும் தாக்குறவையும் மக்கள் சமூகத்தின் (Civil Society) மீது நேரடியாக ஏற்படுத்தினார்கள்.

மகிந்த ராஜபக்ச ஆட்சியின் இரண்டாவது பகுதியில் அவர்களுடைய குடும்பம் 70% வரவு செலவைக் கையாண்டது. கோத்தபாய சான்றோர்களைக் கொண்ட அறிவுடைய அரசாங்கத்தை அமைப்பதாக வாக்குறுதி கொடுத்தார். ஆனால் அவருடைய நண்பர்கள், குடும்பத்தினர் அதிகாரத்துக்கு வந்தனர் (சிலர் கலிபோர்னியாவில் இருந்தும் வந்தனர்). முக்கியமான பதவிகள் அவர்களாலேயே நிர்வகிக்கப்பட்டன. ராஜபக்ச குடும்பத்தின் கைக்குள் இலங்கையின் அரசியல், பொருளாதாரம் அனைத்தும் சுழன்றது.

2020 பாராளுமன்றத் தேர்தல் அறிவிக்கப்பட்டுப் பாராளுமன்றம் கலைக்கப்பட்டது. ஆயினும் தேர்தல் நடத்தப்படவில்லை. இதனால் சில காலம்

வரவு - செலவு அதிகாரம் ஜனாதிபதியிடம் இருந்துவந்தது. இங்கே பாராளுமன்றமோ அல்லது பாராளுமன்றத்தில் குழுவினர்கள் மேற்பார்வையோ இல்லாமல் அனைத்தும் நடந்தது. ஏனெனில் பத்தொன்பதாவது திருத்தச் சட்டம் ஜனாதிபதி அமைச்சுப் பொறுப்புகளை வகிப்பதைத் தடுக்கிறது. ஒரு நிலையில், பாதுகாப்பு அமைச்சரை நியமிப்பதைத் தவிர்த்துவிட்டு பாதுகாப்புச் செயலாளரின் அலுவலகத்தைப் பாவித்து, அதன் வழியாகப் பாதுகாப்பு அமைச்சைத் தானே செயற்படுத்தினார். அமைச்சரவை பொறுப்பேற்கும்போது, இந்தச் சுற்றிவளைப்பு அனைத்தையும் கைவிட்டு தன்னைத்தானே பாதுகாப்பு அமைச்சராக அறிவித்துக்கொண்டார். இந்த விவகாரங்களில் அரசியல் அமைப்பில் உள்ள சில பிரிவுகள் பத்தொன்பதாவது திருத்தச் சட்டத்திலிருந்து வேறுபடுகிறது என்று ராஜபக்ச ஆதரவாளர்கள் சட்டத்திற்கு புறம்பானவற்றைச் சமாளிப்பதற்கு சப்பைக்கட்டுக் கட்டினார்கள்.

ஒரு இராணுவ அதிகாரியாக, லெப்டினன் கேணலாக மட்டுமே இருந்த, எந்தப் பாராளுமன்ற முன்அனுபவமும் இல்லாமல் அமைச்சுப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட முதலாவது ஜனாதிபதியாக கோத்தபாய இருந்தார். இவரை அவருடைய குடும்பத்தினர் 'டெர்மினேட்டர்' (Terminator) என்று அழைத்துக் கொண்டார்கள். இது சட்டத்துக்கு புறம்பாகவும் அரசியலிலும் எடுக்கும் கடும் நடவடிக்கைகளைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்ட பெயர். ராஜபக்சக்களின் ஆட்சிக் காலத்தில்தான் இராணுவக் குழுக்கள் அரசியல் விமர்சகர்களை, பத்திரிகையாளர்களைக் கடத்திக் காணாமல் போகச்செய்தது. தேசியவாதிகாளாலும் கடும்போக்கு இராணுவத்தினராலும் சூழப்பட்டிருந்த கோத்தபாயவை, இதுவரை இலங்கை

அறியாத எதேச்சதிகார ஜனாதிபதியாக உருவாக்கியது.

இருபதாவது திருத்தச் சட்டம் 2020 அக்டோபரில் கொண்டுவரப்பட்டது. பத்தொன்பதாவது திருத்தச் சட்டத்தையே இல்லாமல் செய்வோம் என்று வாக்களித்த ராஜபக்சவும் அவருடைய கூட்டாளிகளும் இந்த இருபதாவது திருத்தச் சட்டத்தின் ஊடாகப் பதினெட்டாவது திருத்தச் சட்டத்தில் இருந்த மோசமான விடயங்களை, அதைவிட அதிகமாக அறிமுகப்படுத்தினார். பாராளுமன்றம், நீதிமன்றம், அதிகார கட்டமைப்புகள் அனைத்தையும் ஜனாதிபதியின் விளையாட்டுப் பொருளாக இந்தத் திருத்தச் சட்டம் மாற்றிவிட்டது.

பாராளுமன்றத்திலே ஒப்புதல் வழங்கப்படும் முன் இருபதாவது திருத்தச் சட்டம் சரிபார்க்கப்பட வேண்டும் என்று உச்சநீதிமன்றம் அரசாங்கத்துக்கு எடுத்துரைத்தது. இந்த ஆட்சி, குடிசார் பணிகளை அரசியல் மயமாவதிலிருந்து காபந்து செய்யும் அரசமைப்பு ஆணைக்குழுவை, அதிகாரம் ஏதுமற்ற பல்லுப்போன பாராளுமன்ற ஆணைக்குழு ஒன்றினால் இடம்பெயர்க்கும் முனைப்பில் இருந்தது. நாட்டின் ஜனாதிபதி, பிரதமரைப் பதவி நீக்கம் செய்யவும் அமைச்சர்களைப் பதவி நீக்கம் செய்யவும் அதிகாரம் பெற்றார். அமைப்புகளாக இருக்கக்கூடிய தேர்தல் ஆணையம், காவல்துறை, மனித உரிமைகள், நீதித்துறை, பொது நிதித்துறை, ஊழல் தடுப்பு ஆணையம் என்று சுயாட்சியுடன் இயங்கவேண்டிய அனைத்துக்குரியவைகளையும் நியமிக்கும் அதிகாரத்தை ஜனாதிபதி கைப்பற்றினார். அத்தோடு இந்த இருபதாவது திருத்தச் சட்டம் தணிக்கை உயர் அதிகாரி, அட்டர்னி ஜெனரல், நீதிபதி, உச்ச நீதிமன்றத்தின் நீதிபதி, மேல்முறையீட்டு

நீதிமன்ற நீதிபதி அனைவரையும் நியமிக்கும் அதிகாரத்தையும் கொடுத்தது. ஒன்பது நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கை உச்ச நீதிமன்றத்திலும் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தில் அதிகரிக்கப்பட்டது. ராஜபக்ச தனக்குரியவர்களால் அதை நிரப்பி வைத்தார். மேலும் இரட்டைக் குடியரிமை உள்ளவர்களும் பாராளுமன்றத்தில் பங்கெடுக்கலாம், பிரதமராக, ஜனாதிபதியாக வரலாம் என்றும் அது சொன்னது. இன்னும் அமெரிக்கக் குடியரிமையை விட்டுக்கொடுக்காத பசில் ராஜபக்ச அடுத்து ஆட்சிக்கு வருவதற்கு உதவியாக இது ஏற்படுத்தப்பட்டது.

இலங்கை நடைபெறுவது தேர்தல் வழியாக அமையும் இனத்துவ ஆட்சியாகும். கோத்தபாயவின் 66 பேரைக்கொண்ட அமைச்சரவையில் மூன்று தமிழர்களும் ஒரே ஒரு முஸ்லிமும் இருந்தனர். ஆனால் இந்த இரண்டு இனக் குழுமங்களும் சேர்ந்து ஐந்து பங்கிற்கு மேலான மக்கள் தொகையைக் கொண்டிருக்கின்றன. தேர்தலின் வழியாக அமையும் இனத்துவ ஆட்சி எதேச்சதிகார இனத்துவ ஆட்சியாக மாறுமா? இந்தத் தீவின் சிங்களப் பெரும்பான்மையினர் முன்பைவிட நல்ல நன்மைகளை பெற்றிருக்கின்றனர். ஆனால் பிந்தைய முறை அவர்களுக்கு அதே நன்மைகளை கொடுக்குமா? இலங்கையர்கள் தங்கள் வாக்களிக்கும் உரிமையை முதன்மையானதாகக் கருதுகிறார்கள். அதனால்தான் அடிக்கடி பொது ஊர்வலங்கள் நடக்கின்றன. கோத்தபாய ராஜபக்சவை ஆதரித்த பௌத்த பிக்குகள் உட்பட இருபதாவது திருத்தச் சட்டத்துக்கு எதிராக ஊர்வலம் போனார்கள். அத்தோடு மிக குறிப்பிடத்தக்க சிங்கள பௌத்த பகுதிகளிலும் SLPP கட்சியின் வாக்குகள் பாராளுமன்றத் தேர்தலில் குறைந்திருப்பதைப் பார்க்க முடிந்திருந்தது.

ஒரு இராணுவ அதிகாரியாக, லெப்டினன் கேணலாக மட்டுமே இருந்த, எந்தப் பாராளுமன்ற முன்அனுபவமும் இல்லாமல் அமைச்சுப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட முதலாவது ஜனாதிபதியாக கோத்தபாய இருந்தார். இவரை அவருடைய குடும்பத்தினர் 'டெர்மினேட்டர்' (Terminator) என்று அழைத்துக் கொண்டார்கள். இது சட்டத்துக்கு புறம்பாகவும் அரசியலிலும் எடுக்கும் கடும் நடவடிக்கைகளைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்ட பெயர்.

சிங்களப் பெரும்பான்மையைத் தங்கள் பக்கம் வைத்திருக்கும் அரசு, இனத்துவ மதம்சார் ஒருமைப்பாட்டினூடாக மட்டும் தங்களைத் தக்கவைத்துக்கொள்ள முடியாது. ஆரோக்கியமாக வளருகின்ற பொருளாதாரத்தையும் வாழ்க்கைத் தர உயர்வையும் அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும்.

ஆடைத் தொழில், சுற்றுலா, வெளிநாடுகளில், குறிப்பாக மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் வேலை வாய்ப்பு, அதன் வழிவரும் வெளிநாட்டுச் செலாவணி ஆகியவற்றில் இலங்கைப் பொருளாதாரம் தங்கியுள்ளது. கோவிட்-19 பெருமளவு இந்த வெளிநாட்டு நிதி வருவாய்களைப் பாதித்திருந்தது. பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்குப் பிறகு, இந்த வைரஸின் பரம்பலும் அதன் தாக்கமும் அரசாங்கத்திற்கான ஆதரவு நிலையை வெகுவாகக் குறைத்துவிட்டது. மகிந்த ராஜபக்ச காலத்தில் அதிக செலவினங்களோடு ஆடம்பரமாக உருவாக்கப்பட்ட கட்டுமானங்கள், அதற்குரிய கொடுப்பினைகளைச் செலுத்த முடியாமையினால் சிக்கலில் மாட்டிக் கொண்டன. மகிந்த கட்டிய விளையாட்டு மைதானத்தில் பசுக்கள் மேய்வதும், மத்தள

விமான நிலையம் விமானங்களை விட அதிக எண்ணிக்கையிலான பாம்புகளாலும் யானைகளாலும் நிறைந்திருக்கும் நிலையும் ஏற்பட்டது. அம்பாந்தோட்டையில் உள்ள ஆழப்படுத்தப்பட்ட துறைமுகம் மிகப்பெரிய பண இழப்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டு இருந்தது. 99 வருடக் குத்தகைக்கு சீனா அதைக் கட்டிக் கொடுத்திருந்தது. 2024 இற்கு இடையில் இலங்கையின் வெளிநாட்டுக் கடன் 4 பில்லியன் டொலர்களாக உயர்ந்தது.

இனத்துவ அரசியல் செய்யும் பிறரைப் போலவே ராஜபக்சக்களும் இன மையவாத பாதுகாப்பின்மையைத் தூண்டிவிட்டனர். அவர்களுக்குப் பெருளாதார ரீதியாக இடுக்கண் நிலை ஏற்பட்டு சமாளிக்க முடியாமலாகும் போது தேசியவாதிகளை சிறுபான்மையினர் மீது கோபம் கொள்ள வைத்து குளிர் காய்ந்தார்கள். இன மைய முறுகலானது, சுற்றுலாவுக்கும் ஏற்றுமதிக்கும் வெளிநாட்டு முதலீட்டுக்கும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்களுடைய தீவிர நிலைப்பாடுகளுக்கும் அது பாதிப்பை ஏற்படுத்தக் கூடியது என்பதும் தெரியும். ராஜபக்சேக்கள் தங்களுடைய குடும்ப ஆட்சியைத் தொடர்வதற்காக, இன்னொரு ஆட்சி மாற்றம் வருவதற்கான வாய்ப்புகள் அனைத்தையும் கடினமானதாக மாற்றி வைத்திருந்தார்கள். இருபதாவது திருத்தச் சட்டம் இதைத் தெளிவாக்கியது. அவர்கள் செயலாக்குவதற்குத் துடித்த புதிய அரசியல் அமைப்பு மாற்றமும் மிகத் தெளிவாக அதைச் சுட்டிக் காட்டியது. இந்த குறிப்பிட்ட அரசியல் சாசன மாற்றம் மக்களின் வாக்குகளின் ஊடாக ஒப்புதலைப் பெறவேண்டும். குடிச் சமூகங்களின் ஊடாக வழிநடத்தப்படும் அந்தத் தீவில் இருக்கும் குடிமக்கள், எதிர்க்கட்சிகள் ராஜபக்சக்களை முறியடிப்பார்களா? அதுதான் இலங்கையின் அரசியல் பாதையைத் தீர்மானிக்கும்.

நீல் டி வோட்டா

நீல் டி வோட்டா, வேக் ஃபோரஸ்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் அரசியல் மற்றும் சர்வதேச விவகாரங்கள் துறையின் பேராசிரியராகப் பணியாற்றுகிறார். தென் ஆசியாவின் பாதுகாப்பு அரங்கமும், இனமும் தேசியவாதமும், இன மோதல் தீர்வுகள் மற்றும் ஜனநாயக மாற்றமும் உறுதிப்படுத்தலும் போன்ற விடயங்களில் தனது ஆய்வுக் கவனத்தைச் செலுத்தி வருகிறார். இவர் 'Blowback: Linguistic Nationalism, Institutional Decay, and Ethnic Conflict in Sri Lanka (Stanford: Stanford University Press, 2004)' என்ற நூலின் ஆசிரியராவார். பல சர்வதேச ஆய்விதழ்களில் தனது பங்களிப்பைச் செலுத்தி வரும் இவர், தென் ஆசியாவில் தேசியவாதக் கருத்தியல்களுக்கும் சமூக வன்முறைகளுக்கும் உள்ள தொடர்புகளை ஆய்வு செய்து வருகிறார்.

நீல் டி வோட்டா

Image Source - politics.wfu.edu

மலையகத் தமிழரின் சமூக, அரசியல் விடுதலைக்காகத் தன் வாழ்வின் பெரும்பாகத்தை அர்ப்பணித்த நடேசய்யர் குறித்த ஆய்வுகள் அவரது பங்களிப்பை அறிமுகப்படுத்தல், அவற்றை மதிப்பிடுதல் என்ற தளங்களில் முன்னோடி முயற்சிகளாக விளங்குகின்றன. இருந்தபோதிலும் அவை குறிப்பிட்ட சில மட்டுப்பாடுகளையும் கொண்டுள்ளன. நடேசய்யரின் மூல ஆவணங்கள் பல கிடைக்கப்பெறாத காலத்தில், கிடைக்கப்பெற்ற சான்றுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டும், சில புதிய மூலங்களைக் கண்டறிந்தும் அந்த ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அதனால் அவற்றுள் நடேசய்யரின் மொத்தப் பங்களிப்புகளும், அவரின் கருத்தியல் தளத்தில் ஏற்பட்டுவந்த மாற்றங்களும் இன்னும் முழுமையாக வெளிப்படுத்தப்படாத நிலையே தொடர்கிறது. அந்தவகையில், ஏற்கனவே கிடைக்கப்பட்டுள்ள நூல்களையும் புதிதாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ள நூல்களையும் மதிப்பிடுவதன் மூலம் நடேசய்யரின் பங்களிப்புகளையும், அவர் காலத்து சமூக, அரசியல் அசைவையும் கண்டுகொள்ளவும் நடேசய்யர் பற்றிய ஆய்வுகளில் நிலவும் இடைவெளியை நிரப்பவும் எதிர்கால ஆய்வுகளுக்கான திசைகாட்டல்களை வழங்கவும் 'கணக்குப் பதிவு நூல் முதல் கதிர்காமம் வரை' எனும் இத் தொடர் எழுதப்படுகிறது.

‘இலங்கை இந்தியத் தொழிலாளர் நிலைமை’ : தோட்டத் தொழிலாளர் வேதன நிர்ணய அறிக்கைகளுக்கான எதிர்வினை

எம். எம். ஜெயசீலன்

எம்.எம். ஜெயசீலன் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறையில் முதுநிலை விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றி வருகிறார். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இளங்கலைமாணி, முதுதத்துவமாணிப் பட்டங்களைப் பெற்றுள்ள இவர், இந்தியப் பொதுநலவாய நாடுகளின் புலமைப்பரிசில் திட்டத்தின்கீழ் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் (குஞ்சாவூர்) கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வைச் சமர்ப்பித்துள்ளார். கல்வெட்டியல், பண்பாட்டு வரலாறு, இலக்கிய விமர்சனம், நவீன இலக்கியம் முதலான துறைகளில் ஆர்வமுள்ள இவர், அத்துறைசார்ந்த ஆய்வுக் கட்டுரைகளைத் தேசிய மற்றும் சர்வதேச ஆய்வரங்குகளில் சமர்ப்பித்து வருவதுடன் ஆய்விதழ்களிலும் சஞ்சிகைகளிலும் தொடர்ந்தும் எழுதிவருகிறார்.

“ஏ

ழைத்தொழிலாளி
தோட்டக்காட்டில்
திக்கற்றவனாய்த் தவிக்கிறான்.
அவனுக்கு இப்போது கிடைக்கும்
தினச்சம்பளம் சுமார் 40 அல்லது 45 சதம்
தான். அதிலும் மாதம் 30 நாடும் அவனுக்கு
வேலை கிடைப்பதரிது. சில
தோட்டங்களில், அதிலும் ரப்பர்
தோட்டங்களில் சில மாதங்களில் 17
நாட்கள்கூட வேலையிருப்பதரிதாகிறது.
சராசரி 20 நாள் ஒரு தொழிலாளி
உழைக்கிறானென்று வைத்துக்கொண்டால்,
அவனுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 9
கிடைக்கிறது. இப்போது நாம் கவனிக்க
வேண்டியது, இச்சம்பளம் ஒரு
தொழிலாளிக்குத் தன் சுதேசத்தில்
கிடையாதா என்பதே. இதற்கதிகமாகவே
சாதாரணமாய்த் தென் இந்தியாவில்,
கூலிவேலை செய்பவன் ஒருவன்
சம்பாதிக்கக் கூடுமென்பதைத் தென்
இந்தியாவைத் தெரிந்தவர்கள்
ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியதே. விறகு
வெட்டியும் சுமைதூக்கியும் வாரத்திற்குப்
பயிர் செய்வோனும் மிகவும் எளிதாய்
இவ்வொன்பது ரூபாய்க்குமேல் ஒரு
மாதத்தில் தன் நாட்டிலேயே சம்பாதித்துக்
கொள்வானென்பதற்குச் சந்தேகமேயில்லை.
சுதேசத்தில் கிடைக்கும் ஊதியம் தன்
ஜீவனத்திற்குக் காணாததனாலேயே
அயல்நாடாகிய இத்தீவுக்கு வந்திருக்கும் நம்
சகோதரத் தொழிலாளிக்கு என்ன சம்பளம்
கொடுக்க டர்னர் கமிட்டியார்
நியமிக்கிறார்கள்? நாளொன்றுக்குச் சதம் 51.
ஒரு மாதத்துக்கு அதாவது வேலையில்லாத,
அல்லது செய்யாத நாட்கள் போகவுள்ள
சுமார் 20 நாட்களுக்கு அவனுடைய
வருமானம் ரூ. 10.20 (பத்து ரூபாய் இருபது
சதம்). எந்த வகையில் தொழிலாளியின்
நிலைமை இந்தியாவைவிட இங்கு
செம்மைப்பட்டுவிடும் என்று நாம்
கமிட்டியாரைக் கேட்க விரும்புகிறோம்?

பொருளாதார சாத்திரத்திற்கு இது சிறிதும்
பொருந்தியதில்லையே. சுதேசத்தைவிட
அதிகச் செலவுள்ள இந்நாட்டில் சுதேசத்தில்
கிடைக்கக்கூடியதைவிடக் குறைவான
சம்பள விகிதம் தீர்மானிக்க முற்பட்ட
இக்கமிட்டியாரின் புத்தி நுட்பத்தையும்
ஆராய்ச்சியையும் மனோபாவத்தையும்
நாமென்னென்று சொல்லுவது !”

ஏறக்குறைய ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னர்
- 23.03.1925 அன்று தேசபக்தன்
பத்திரிகையின் ஆசிரியத் தலையங்கத்தில்
தோட்டத் தொழிலாளர் சம்பள நிர்ணயம்
தொடர்பிலான டர்னர் குழுவின (வெயிட்
தலைமையிலான குழு) சிபாரிசுகளுக்கான
எதிர்வினையை மேற்கண்டவாறு
நிகழ்த்தியுள்ளார், நடேசய்யர். ஓர்
இதழியலாளன் என்ற நிலையிலிருந்து
நடேசய்யர் மேற்கொண்டுள்ள எதிர்வினை
வரலாற்று முக்கியத்துவம் மிக்கதாகும்.
தொழிலாளரின் வேதனத்தை நிர்ணயிக்க
அமைக்கப்பட்ட வெயிட் தலைமையிலான
குழுவின அறிக்கைக்கு எதிராகக்
கிளர்ந்தெழுந்த முதற்குரலாக அந்த
எதிர்வினை அமைகிறது.

உழைப்புக்கேற்ற ஊதியமின்மை தோட்டத்
தொழிலாளர் முகங்கொள்ளும்
பிரச்சினைகளுள் முதன்மையானதாகும்.
தென்னிந்தியாவிலிருந்து வந்து இலங்கையில்
குடியேறிய காலம் முதல் இரண்டு
நூற்றாண்டுகளைக் கடந்துள்ள சமகாலம்
வரை அவர்களுக்கு நியாயமான கூலி
வழங்கப்படுவதில்லை. அதனால் அம்மக்கள்
முன்னெடுத்த போராட்டங்களில் கூலி
உயர்வுக்கான போராட்டம் முன்நிலை
பெறுகிறது. அவர்கள் பெற்ற சிறு ஊதிய
உயர்வுகூட போராட்டங்களால்
பெறப்பட்டதாகவே விளங்குகிறது.
அத்தகைய போராட்டங்களை முடக்கும்
வகையில் கூட்டு ஒப்பந்தம் என்ற
முறைமையை அறிமுகப்படுத்தி (1998),

Image Source - www.thinakaran.lk

இரண்டு வருடங்களுக்கு ஒருமுறையே சம்பளம் பற்றி மீள்பரிசீலனை மேற்கொள்ளலாம் என்ற விதியை - சூழ்ச்சியை ஆளும் அதிகார சக்திகள் கொண்டுவந்தன. தொழிலாளர்களுக்குத் தலைமைதாங்கிய தொழிற்சங்கங்களும் அற்ப இலாபங்களுக்காக அதனை ஏற்று வழிமொழிந்தன. அதனால் தொழிலாளர் ஊதிய உயர்வுப் போராட்டம் இரண்டாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை என ஒத்திப்போடப்பட்டது.

1000 ரூபாயாகச் சம்பளம் உயர்த்தப்பட வேண்டும் என அம்மக்கள் நீண்டகாலமாக முன்னெடுத்த போராட்டம் பலனின்றி நீர்த்துப்போனமை அண்மைய வரலாறாகும். அதற்கு அம்மக்களின் தலைமைகள் எனக்கூறும் அரசியல்

கட்சிகளும் தொழிற்சங்கங்களும் உடந்தையாக இருந்தமை பொதுவெளியில் பரவலாக அம்பலப்படுத்தப்பட்டன. இலங்கையின் இன்றைய பொருளாதார நெருக்கடிமிக்க காலத்தில் தோட்டத்தொழிலாளரின் வேதனம் மிகவும் கீழான நிலையிலேயே இருப்பது வேதனைக்குரியதாகும். ஆனால், அம்மக்களின் தொழிற்சங்க அமைப்புகளும் அரசியல் தலைமைகளும் தொழிலாளரின் வேதன உயர்வு தொடர்பில் ஆக்கபூர்வமான செயற்பாடுகளை முன்னெடுப்பதில் பின்நிற்கின்றன. ஆளும் அரசு தரப்புகளும் தோட்டத் தொழிலாளர் வேதன உயர்வில் அக்கறையற்றிருப்பதுடன் தம் அரசியல் இலாபங்களுக்கான கருவிகளுள் ஒன்றாகத் தோட்டத் தொழிலாளர் ஊதியப் பிரச்சினையைக்

கைக்கொண்டு வருகின்றன. அண்மையில் முன்னாள் ஜனாதிபதி ரணில் விக்கிரமசிங்கவின் அறிவுறுத்தலுக்கமைய தோட்டத் தொழிலாளர் சம்பளம் 1700 ரூபாயாக உயர்த்தப்படும் என வெளியிடப்பட்ட வர்த்தமானி (மே 21, 2024 - இல. 2385/14), அரசினாலேயே ஜூலை 10, 2024 அன்று ரத்து செய்யப்பட்டமை அதற்கு நல்ல சான்றாகும்.

தோட்டத் தொழிலாளரின் சம்பளத்தை வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் நோக்கும்போது, தொடக்ககாலத்தில் தோட்டவுடைமையாளர் தீர்மானிக்கும் அளவே சம்பளமாக வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளது. தோட்டவுடைமையாளருக்கும் தொழிலாளருக்கும் இடையிலான ஒப்பந்தங்களின் அடிப்படையில் தொழிலாளரின் சம்பளம் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும் என்ற சட்டம் பிந்திய காலத்தில் (1865 மற்றும் 1889) கொண்டுவரப்பட்டுள்ள போதிலும் இருதரப்பு பேச்சுவார்த்தையினூடாக சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்படாது, தோட்டவுடைமையாளரே அதனைத் தீர்மானித்து வந்துள்ளார். முறையான கால ஒழுங்கில் சம்பளம் வழங்கப்படாது, தோட்டவுடைமையாளர் தீர்மானிக்கும் காலத்திலேயே வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளது. நீண்ட காலமாகச் சம்பளத்தின் அளவுகளில் மாற்றங்கள் ஏற்படவில்லை. பெருந்தோட்டத்துறை வேதனங்களை வரலாற்றுப் பின்னணியில் ஆராய்ந்துள்ள மு. சின்னத்தம்பி, தொழிலாளரின் வேதனங்களில் மாற்றங்கள் ஏதுமின்றி தேக்கநிலையில் வைத்திருப்பதற்கு ஏதுவாக அமைந்த காரணிகளாகப் பின்வருவனவற்றைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்:

1. ஆரம்ப காலங்களில் தோட்ட உரிமையாளர்களுக்கு இடையே ஊழியத்துக்கான போட்டியானது தொழிலாளருக்குச் செலுத்தப்படும் வேதனங்களின் அடிப்படையிலன்றி தொழிலாளரைத் திரட்டுவதற்குச் செலுத்தப்பட்ட முற்பணங்களின் அளவிலேயே தங்கியிருந்தமையால் போட்டியடிப்படையில் வேதனங்களை மாற்றவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படவில்லை.
2. தொழிலாளரது மாதாந்த வருவாயானது குறிப்பிட்ட மாதத்தில் அவர்கள் வேலை செய்யும் மொத்த நாட்களின் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் கணிக்கப்பட்டமையால், தோட்டங்களில் காணப்பட்ட வேலைப்பளுவிற்கேற்ப ஒரு மாதத்தில் கொடுக்கப்படும் வேலைநாட்களை தோட்ட உரிமையாளர் மாற்றினர். குறிப்பிட்ட மாதத்தில் தொழிலாளருக்குக் கிடைக்கும் வேலைநாட்களின் எண்ணிக்கையே அவர்களது மாதாந்த வருவாயை நிர்ணயித்தது. எனவே, வேதனத்திலும் பார்க்க ஒரு மாதத்தில் வேலை வழங்கப்படும் நாட்களுக்கே கூடிய முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது.
3. தொழிலாளரது பிரதான உணவுப்பண்டமான அரிசியை அதனது சந்தை விலையில் ஏற்படும் தளம்பல்களைக் கவனத்தில் கொள்ளாது நிலையான விலையில் விநியோகிப்பதன் மூலம் வாழ்க்கைச் செலவில் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கேற்ப வேதனங்களை மாற்றியமைக்கவேண்டிய தேவை தவிர்க்கப்பட்டது.

தொழிலாளரின் ஊதியத்தில் நிலவிய தேக்கநிலை காரணமாக வாழ்க்கைச் செலவில் ஏற்படும் அதிகரிப்புக்கு ஏற்ப அவர்களின் வேதனம் உயர்த்தப்படவில்லை. அதனால் தொழிலாளரின் கடன்சுமை மேலும் மேலும் அதிகரித்துள்ளது. அக்கடன்சுமையிலிருந்து அம்மக்களை மீட்கும் முயற்சிகள் 20ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் தசாப்தத்திலேயே அழுத்தம்பெறத் தொடங்கியுள்ளன. அதற்கு இந்திய அரசின் இடையீடு காரணமாக விளங்கியுள்ளது. இந்திய அரசைத் திருப்திப்படுத்த முயன்ற இலங்கை அரசு, தொழிலாளரின் வேதனம் உள்ளடங்கலாக வாழ்க்கைத்தர மேம்பாட்டை ஏற்படுத்தும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டது. அதற்கெனக் குழுக்களை நியமித்தது. அக்குழுக்கள் தொழிலாளர் நலன் என்ற தளத்தில்நின்று அறிக்கைகளைத் தயாரிக்காமல் காலனிய - காலனியத் தோட்ட உடமையாளர் நலன்களைக் கருத்தில்கொண்டு தயாரித்துள்ளன. அந்த அறிக்கைகளுக்கான எதிர்வினைகளை நடேசய்யரே அக்காலத்தில் வலுவாக முன்னெடுத்துள்ளார்.

தொழிலாளரின் உழைப்புக்கேற்ற - அவர்களது வாழ்க்கைத்தர மேம்பாட்டுக்கு ஏற்ற ஊதியம் வழங்கப்படுவதில்லை என்பதை வெவ்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் விரிவாக எடுத்துக்காட்டியுள்ள நடேசய்யர், வேதனத்தை நிர்ணயிப்பதற்கு அமைக்கப்பட்ட குழு, அக்குழுவினர் முன்வைத்த பரிந்துரைகளின் போதைமைகள் முதலானவற்றையும் கேள்விக்குள்ளாக்கியுள்ளார். டர்னர் குழுவின் அமைப்பையும் - அக்குழுவில் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் எவரும்

இல்லாதிருப்பதையும், குழு உறுப்பினர்கள் தோட்டத் தொழிலாளர் வாழ்வு தொடர்பிலான போதுமான தெளிவற்றவர்களாக இருப்பதையும் - அக்குழு தொழிலாளர் ஒருவரின் வேதனத்தை நிர்ணயிப்பதற்கு அடிப்படையாக அமைகின்ற விடயங்கள் தொடர்பில் அக்கறை செலுத்தாமையையும் தேசபக்தன் ஆசிரியத் தலையங்கங்களிலும் ஏனைய சில கட்டுரைகளிலும் வெளிப்படுத்திவந்துள்ள நடேசய்யர், டர்னர் குழுவுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் தோட்டத் தொழிலாளரின் சம்பள நிர்ணயம் தொடர்பில் உருவாக்கப்பட்ட குழுக்களின் அறிக்கைகள் மீதான எதிர்வினைகளையும் அவ்வப்போது நிகழ்த்திவந்துள்ளார். பத்திரிகைகளில் மட்டுமன்றி துண்டுப்பிரசுரங்கள் ஊடாகவும் தன் எதிர்வினைகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அவரின் 'தோட்டத்துரைமார் இராச்சியத்தின்கீழ்', 'இலங்கை இந்தியத் தொழிலாளர் நிலைமை' ஆகிய துண்டுப்பிரசுரங்கள் தோட்டத் தொழிலாளர் வேதன முறையையும் அவ்வேதன முறையில் மாற்றங்கள் தேவை என்பதையும் விரிவாக எடுத்துரைத்துள்ளன.

“இலங்கை இந்தியத் தொழிலாளர் நிலைமை” என்ற துண்டுப்பிரசுரம் முதலில் ஆங்கிலத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அதனை நடேசய்யரே தமிழ்ப்படுத்தி தேசபக்தனில் தொடராக வெளியிட்டுள்ளார். அதன் ஒவ்வொரு தொடரின் தொடக்கத்திலும் இடம்பெறும், “இலங்கைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களது சம்பள விகிதம் உயர்த்த வேண்டித் தற்சமயம் ஏற்பட்டிருக்கும் கிளர்ச்சியை யுத்தேசித்து, இந்தியா சட்டசபை அங்கத்தவர்களுக்கும்,

Image Source - malayaham.wordpress.com

சென்னை அங்கத்தவர்களுக்கும் இலங்கை இந்தியத் தொழிலாளர்களின் உண்மை நிலையை அறிவித்தற்பொருட்டும் வெளியிடப்பட்டு வரும் ஆங்கில புஸ்தகத்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு. வாசகர்கள் ஊன்றி வாசிப்பார்களாக”.

என்ற குறிப்பு, ஆங்கிலத் துண்டுப்பிரசுரத்தின் நோக்கத்தினை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. தோட்டத் தொழிலாளரின் சம்பள விகிதத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்ற அழுத்தம் ஏற்பட்டபோது இலங்கை அரசு தோட்டத் தொழிலாளரின் சம்பளத்தை நிர்ணயிப்பதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுள்ளது. அதன்போது நடேசய்யர், தோட்டத் தொழிலாளரின் உண்மையான வாழ்க்கை நிலையையும் அவர்களுடைய சம்பள விகிதம் உயர்த்தப்பட வேண்டிய தேவையையும் இந்தியச் சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்கும் சென்னை மாகாண

அரசியல் உறுப்பினர்களுக்கும் அறியப்படுத்துவதற்கு இப்பிரசுரத்தை முதலில் வெளியிட்டுள்ளார். பின்னர் அதனைத் தோட்டத் தொழிலாளர் உள்ளடங்கலாக ஏனையோரும் அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத் தானே தமிழ்ப்படுத்தித் தேசபக்தனில் வெளியிட்டுள்ளார்.

இத்துண்டுப்பிரசுரத்தின் ஆறு தொடர்களைத் தேசபக்தனில் கண்டறிய முடிந்தது. அதன் இறுதித் தொடரிலும் ‘தொடரும்’ என்றே

குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால், அடுத்து வந்த இதழ்களில் அதன் தொடர்ச்சியைக் காணமுடியவில்லை. அத்துடன் ஆங்கில மூலத்தையும் கண்டறியமுடியவில்லை. அதனால் இப்பிரசுரம் முழுமையானதா என்பதை உறுதிப்படுத்த முடியாதுள்ளது.

இரண்டு அத்தியாயங்களைக் கொண்டுள்ள இப்பிரசுரத்தில் முதல் அத்தியாயத்தில் இலங்கையில் இந்தியத் தொழிலாளரின் குடியேற்றம், கோப்பிக்காலத்தின் தொடக்கத்தில் கங்காணிகளுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் இடையிலான உறவு, அக்காலத்தில் சம்பளம் வழங்கப்பட்ட முறை, துண்டு முறையினால் தொழிலாளர் அடைந்த துயர், துண்டுமுறை நீக்கம், துண்டுமுறை நீக்கத்தால் கங்காணிகள் அடைந்த இழப்பு, தோட்டத் தொழிலாளர் சம்பள நிர்ணயக் குழுக்களின் பாரபட்சமான செயற்பாடுகள், தொழிலாளர் சம்பள விகிதத்தை அதிகரிக்க

வேண்டியதன் தேவை முதலான விடயங்கள் சுருக்கமாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

இரண்டாம் அத்தியாயம் 'கங்காணி முறை', 'காப்பி - தேயிலைக் காலங்கள்' என இரண்டு உபதலைப்புகளைக் கொண்டுள்ளது. கங்காணி முறையின் அமைப்பு, கங்காணிகள் தொழிலாளர்களை ஆட்சேர்ப்பு செய்த விதம், கங்காணிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட கூலி, கங்காணிகள் எதிர்கொண்ட சிக்கல்கள் எனக் கங்காணி முறையின் இயக்கம் சுருக்கமாகக் விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளதுடன் தோட்ட உடைமையாளர்களும் கங்காணிகளும் சுரண்டல், தொழிலாளரின் சம்பள விகிதம், சம்பளப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க உருவாக்கப்பட்ட குழுவினருடைய அறிக்கைகள்மீதான எதிர்வினை, தொழிலாளர்களின் பொருளாதார நிலைமை, துண்டுமுறை நீக்கத்துக்குப்பின் கங்காணிகள் தம் கடன்களைப் பெற்றுக்கொள்ள மேற்கொண்ட முயற்சிகள், தோட்டவுடைமையாளர்கள் கங்காணிகளுக்குச் செலுத்த வேண்டிய தொகையைக் கொடுக்காமலிருப்பதற்காக மேற்கொண்ட சூழ்ச்சிகரமான செயற்பாடுகள் முதலானவை விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

தென்னிந்தியாவின் செழிப்பையும் செழிப்பின்மையையும் ஒட்டி பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர் குறைவாகவும் மிகுதியாகவும் இலங்கைக்கு வந்ததாகக் கூறும் நடேசய்யர், அத்தொழிலாளர்கள் எக்காலம் முதல் இலங்கைக்கு வருகைத் தரத் தொடங்கினர் என்பதைத் திட்டவாட்டமாகக் கூறமுடியாதுள்ளமையை, "இலங்கைத் தீவில் தொன்றுதொட்ட நாள் முதல் இந்தியர்கள் குடியேறிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எக்காலந்தொட்டு தோட்டங்களில் தொழில் செய்து பிழைப்பதன் பொருட்டு தொழிலாளர் நிலைமையில் இந்தியர் இந்நாட்டிற்கு வந்தார்களென வரையறுத்துக்

கூறுதல் முடியாத காரியம்" எனக் குறிப்பிட்டுள்ளதுடன் கங்காணிகளினூடாகத் கூலித்தொழிலாளர்களைத் திரட்டும் முறைமை வளர்ச்சிபெறத் தொடங்கிய 1847 ஆம் ஆண்டு முதல் தொழிலாளர்களின் வருகை அதிகரிக்கத் தொடங்கியதைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

இலங்கைக் கோப்பித் தோட்டங்களில் தமிழ்நாட்டைவிட சற்று அதிகமாகக் கிடைத்த சம்பளம், தமிழ்நாட்டில் அடிக்கடி இடம்பெற்ற பஞ்சங்கள் முதலானவற்றால் தமிழ்நாட்டிலிருந்து தொழிலாளர்கள் இலங்கைக்கு அதிகமாக வந்தனர் எனக் குடிவருகைக்கான பிரதான காரணங்களை வரையறுத்துள்ள நடேசய்யர், கோப்பிச் செய்கை பாதிப்படைந்தபோது தொழிலாளரின் வருகை குறைந்து, தேயிலைச் செய்கை வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியதும் மீண்டும் அதிகரித்தது எனத் தொழிலாளர் எண்ணிக்கையில் ஏற்பட்ட மாற்றத்துக்கான அடிப்படைக் காரணத்தைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். தேயிலைச் செய்கையின் விரிவாக்கத்தாலும் கோப்பிச்செய்கையில் போலல்லாது தேயிலைத் தோட்டங்களில் வருடம் முழுதும் உழைப்பாளர் தேவைப்பட்டமையாலும் தொழிலாளர் கேள்வி அதிகரித்துள்ளது. தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்ட கொடிய பஞ்சங்கள் அக்கேள்வியை நிவர்த்திசெய்யத் துணைபுரிந்துள்ளன.

1921 ஆம் ஆண்டுக்கான சனத்தொகைக் கணக்கெடுப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அப்போதிருந்த சுமார் 2000 தோட்டங்களில் 495,150 இந்தியத் தொழிலாளர் தொழிலில் ஈடுபட்டு வந்தமையையும் அவர்களுள் 4,214 பேர் முஸ்லிம்களாகவும் சுமார் 300 பேர் தெலுங்கர்களாகவும் மீதமுள்ளோர் தமிழராகவும் இருந்தமையையும் நடேசய்யர்

பதிவு செய்துள்ளார். இப்புள்ளிவிபரங்கள் தோட்டத் தொழிலாளர் என்ற வர்க்க அடையாளத்துக்குள் அல்லது மலையகத் தமிழர் என்ற இன அடையாளத்துக்குள் அடங்கியிருக்கும் வெவ்வேறு குழுக்களையும் அவர்கள் ஒன்றிணைந்து சுட்டியெழுப்பியுள்ள மலையகத்தின் பண்பாட்டு வாழ்வியலையும் புரிந்துகொள்வதற்கு அவசியமானவையாகும். இன்றும் தோட்டங்களில் எஞ்சியிருக்கின்றன முஸ்லிம்களின் தொடர்ச்சியையும் தம் தாய்மொழியான தெலுங்கை வீட்டுச் சூழலில் தொடர்ந்தும் பேணிவரும் மக்களின் பண்பாட்டு இருப்பையும் அறிந்துகொள்வதற்கு இப்புள்ளிவிபரங்கள் துணைபுரிகின்றன.

“இந்தியத் தலைவர்கள், நம் சகோதரத் தொழிலாளர் விஷயத்தில் மிகுந்த சிரத்தையெடுத்து, அவர்களுடைய வாழ்வைச் செம்மைப்படுத்த இச்சந்தர்ப்பத்தில் முற்பட்டால் மட்டிலும் சம்பள விகிதம் கூட்டப்படும்” என்ற நோக்கை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ள இத்துண்டுப்பிரசுரத்தில் தோட்டத் தொழிலாளரின் பொருளாதார நிலைமையை விரிவாக எடுத்துக்காட்டியுள்ள நடேசய்யர், தொழிலாளரின் வேதனம் தொடர்பில் நியமிக்கப்பட்ட குழுக்களுடைய அறிக்கைகளை விமர்சனபூர்வமாக ஆராய்ந்து அவற்றின் போதாமைகளையும் அம்பலப்படுத்தியுள்ளதுடன் தொழிலாளரின் வேதனம் உயர்த்தப்படவேண்டும் என்பதற்கான நியாயமான காரணங்களை ஆதாரங்களுடன் முன்வைத்துள்ளார்.

தோட்டத் தொழிலாளரின் சம்பள விகிதத்தில் 1900 ஆம் ஆண்டும், 1918 ஆம் ஆண்டும் சிறிதளவு உயர்ச்சி

ஏற்படுத்தப்பட்டபோதிலும் துண்டுமுறை நீக்கப்படும் வரை தொழிலாளரின் சம்பள உயர்வு குறித்து முன்னேற்றகரமான செயற்பாடுகள் எவையும் இடம்பெறவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ள நடேசய்யர், அக்காலப்பகுதியில் மக்களின் வாழ்வாதாரச் செலவுகள் அதிகரித்து வந்தமையைப் புள்ளிவிபரங்களுடன் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். தோட்டத்திலுள்ள ஆண் ஒருவருக்கு மாதமொன்றுக்குத் தேவையான சராசரி உணவையும் அதற்கான செலவையும் (மாமிசம் மற்றும் காய்கறிகளின் கணக்கு விபரம் இல்லாமல்) 1882 ஆம் ஆண்டு முதல் ஒவ்வொரு பத்தாண்டுக்கும் கணிப்பிட்டுள்ள அவர், 1924 ஆம் ஆண்டு வரை உணவுக்கான செலவைக் கணித்துள்ளார். அதன்படி, 1882 ஆம் ஆண்டு மாதமொன்றுக்கு 1.65 ½ சதமாக இருந்த செலவு 1924 ஆம் ஆண்டு 4.88 ½ சதமாக உயர்ந்துள்ளது. அவ்வாறே உடைகளின் விலையில் ஏற்பட்டுவந்துள்ள மாற்றங்களையும் தனியே எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். அதன்படி, 1882 ஆம் ஆண்டு 2.50 சதமாக இருந்த உடைக்கான செலவு, 1924 ஆம் ஆண்டு 07 ரூபாயாக உயர்ந்துள்ளது. ஆனால், இந்த வாழ்க்கைச்செலவு மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப தொழிலாளரின் வேதனம் உயர்த்தப்படவில்லை. இப்புள்ளிவிபரங்களைக் கொண்டு, “ஒரு குடும்பத்திலுள்ள இருவருமே (கணவனும் மனைவியும்) சம்பாதித்தும் அவர்கள் தங்களையே பாதுகாத்துக்கொள்ள சக்தியற்றவர்களாயிருக்கிறார்கள்” என்பதைத் துலக்கமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளதுடன் தொழிலாளர்கள் மீளாக் கடனுக்குள் தத்தளிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்துக்கான பின்புலத்தையும் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

தொழிலாளரின் வரவையும் செலவையும் கள ஆய்வுத் தகவல்களைக் கொண்டு ஆராய்ந்துள்ள நடேசய்யர், 1892 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னைய பொருளாதார நிலையையும் அதற்குப் பின்னரான நிலையையும் ஒப்பிட்டுக் காட்டி, தொழிலாளரின் பொருளாதார நிலைமை வரவர பின்தங்கிய நிலைக்குச் செல்வதை விபரித்துள்ளார்.

1892 ஆம் வருடத்திற்கு முன்பு வந்த தொழிலாளர் பலர் தனியாகக் குடும்பமின்றி வந்தமை, அக்காலத்தில் வாழ்க்கைச் செலவு குறைவாக இருந்தமை, தொழிலாளர் எண்ணிக்கை குறைவாக இருந்தமை, சம்பள விகிதம் சாதாரணமானதாக இருந்தமை, நிலத்தின் விலை குறைவாக இருந்தமை முதலான காரணங்களால் சிக்கனமாக இருந்தவர்கள் சிலர் நிலவுரிமையாளர்களாக மாறினர் என்பது நடேசய்யரின் கண்டுபிடிப்பாகும். அதேவேளை, 1902 ஆம் ஆண்டு முதல் தமிழ்நாட்டிலிருந்து இலங்கைக்கு வருவதற்கான செலவு அதிகரித்தமை, பயணச் செலவைத் தொழிலாளரே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாக இருந்தமை, உணவுப் பொருட்களினதும் ஆடைகளினதும் விலை அதிகரித்தமை, தொழிலாளரின் சம்பளம் உயர்த்தப்படாமை முதலானவை தொழிலாளரின் பொருளாதார நிலைமை மிகவும் மோசமாகப் பாதிக்கப்படுவதற்கும் அவர்களின் கடன்தொகை பெருகுவதற்கும் காரணமாக விளங்கியுள்ளவாற்றை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். இந்த ஒப்பீடு தொழிலாளரின் வேதனம் நிச்சயமாக உயர்த்தப்படவேண்டும் என்பதை

தோட்டத் தொழிலாளரின் சம்பள விகிதத்தில் 1900 ஆம் ஆண்டும், 1918 ஆம் ஆண்டும் சிறிதளவு உயர்ச்சி ஏற்படுத்தப்பட்டபோதிலும் துண்டுமுறை நீக்கப்படும் வரை தொழிலாளரின் சம்பள உயர்வு குறித்து முன்னேற்றகரமான செயற்பாடுகள் எவையும் இடம்பெறவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ள நடேசய்யர், அக்காலப்பகுதியில் மக்களின் வாழ்வாதாரச் செலவுகள் அதிகரித்து வந்தமையைப் புள்ளிவிபரங்களுடன் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

நியாயப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

தொழிலாளரின் உண்மையான வாழ்க்கை நிலைமைக்கு மாறாகவும் உண்மை நிலைமையைக் கவனத்தில் கொள்ளாமலும் தொழிலாளர் வேதனம் தொடர்பில் வெளியிடப்பட்டுள்ள அறிக்கைகளை நடேசய்யர் கேள்விக்குட்படுத்தியுள்ளார். இந்திய அரசு ஏற்படுத்திய அழுத்தத்தினால் தோட்டத் தொழிலாளரின் வேதனம், வீடு, சுகாதாரம் முதலியன தொடர்பில் திருப்திகரமான ஏற்பாடுகளை வழங்குவதற்கு உடன்பட்ட இலங்கை அரசு, பேர்ட்மென் என்பவரைத் தோட்டத் தொழிலாளரின் வரவு செலவுகளை கணிப்பிட்டு, சம்பள நிர்ணயம் தொடர்பில் அறிக்கை சமர்ப்பிக்க நியமித்தது. அவரின் அறிக்கை 1923 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. அவருடைய அறிக்கை பல வகையிலும் பிற்போக்கானது எனக்கூறும் நடேசய்யர், “ஒரு கூலியின் சராசரி செலவைக் கண்டுணர வேண்டுமோர் எவ்வித விஷயங்களை ஆராய வேண்டுமோ அவற்றைச் சிறிதும் கவனியாது ஒரு குருட்டு வழியையனுசரித்துக் கூலியின் சராசரி செலவை நிச்சயித்துவிட்டார்” என அவ்வறிக்கையை முழுமையாக

நிராகரித்துள்ளார். உண்மைநிலைமைக்கு மாறாக தோட்டத்தொழிலாளி ஒருவர் வருடமொன்றுக்கு 10 - 12 ரூபாய்களைச் சேமித்துவிடலாம் என பேர்ட்மென் குறிப்பிட்டுள்ள முடிவின் அபத்தத்தைத் தேசபக்தனில் எழுதிய ஏனைய குறிப்புகளிலும் நடேசய்யர் அம்பலப்படுத்தியுள்ளார்.

பேர்ட்மெனுக்குப் பின்னர் மார்க்கஸ் பெர்ணாண்டோ தன்னுடைய உரையொன்றில் தோட்டத் தொழிலாளரின் வரவுசெலவுகளைக் குறிப்பிட்டு, தோட்டத் தொழிலாளி ஒருவர் வருடமொன்றுக்கு 24 ரூபாய்களைச் சேமித்துவிடலாம் என்று கணித்துள்ளார். அவரின் இக்கண்டுபிடிப்பை நடேசய்யர், “இவர் அறிவரோ” என்ற தேசபக்தன் ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் விரிவாக விவாதித்துள்ளார். அக்குறிப்பில், “ஸர். மார்க்கஸ் பெர்ணாண்டோ தொடுத்த பிரசங்கத்தால் தோட்டத் தொழிலாளரின் சிக்கன ஜீவியத்தில், அவருக்குப் போதிய ஆராய்ச்சி இருக்குமோவென ஐயுறுகிறோம். அவர் பேச்சளவைக் கொண்டு, அவர் ஆராய்ச்சி மிகுந்தவரல்லர் என்பது புலனாகிறது. ஆராய்ச்சியின்றேல் அனுபோகமிருக்க வேண்டும். அனுபோகமிருப்பதாயும் அறிவதற்கில்லை. அன்னவருக்கு ஆராய்ச்சி குறுகியும் உத்தேசம் பெருகியுமிருக்கிறது. அவரது கூற்றும் உத்தேசத்தையே வெளியிடுகிறது” என மார்க்கஸ் பெர்ணாண்டோவின் உரை, ஆய்வியல் அடிப்படைகளுக்கு மாறாக எடுகோள்களை முன்நிறுத்தி நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது எனச்சுட்டிக்காட்டி, அவ்வுரையின் நம்பகத்தன்மையைக் கேள்விக்குள்ளாக்கியுள்ளார்.

பேர்ட்மென்னுடைய அறிக்கைக்குப் பின்னர் வெயிட் என்பவர் தலைமையில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட குழுவினர் தோட்டத்

தொழிலாளரின் சம்பளம் தொடர்பிலான அறிக்கையை 1925 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டனர். அக்குழுவில் இடம்பெற்றிருந்த டர்னர் என்பவரே அறிக்கைக்கான அடிப்படைச் செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டுள்ளார். அதனால் அதனை டர்னர் அறிக்கை என்றே நடேசய்யர் அடையாளப்படுத்துகிறார். அந்த அறிக்கையின் போதாமையையும் நடேசய்யர் இத்துண்டுப்பிரசுரத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளதுடன், அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி சம்பளம் தீர்மானிக்கப்பட்டால், “கூலியாளரின் கடனும் கஷ்டமும் நீங்காமல், சாப்பாட்டுக்குக்கூட இல்லாமல் தவிப்பார்கொன்பதில் ஐயமில்லை” எனக் கணித்துள்ளார்.

தொழிலாளி ஒருவரின் சம்பளத்தை நிர்ணயிக்கும்போது கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய அடிப்படையான அம்சங்களை டர்னர் குழுவினர் கருத்தில் கொள்ளவில்லை என்பதைப் பலமுறை சுட்டிக்காட்டியுள்ளதுடன் அக்குழுவின் அறிக்கை நியாயமானதாக அமையவில்லை என்பதையும் நடேசய்யர் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். அக்குழுவினர் பெருந்தோட்டங்களை உயர்நிலத் தோட்டங்கள், இடைநிலத் தோட்டங்கள், தாழ்நிலத் தோட்டங்கள் என மூன்று பகுதியாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் ஒவ்வொரு அளவில் சம்பளத்தை நிர்ணயம் செய்துள்ளமையின் பொருத்தமின்மையைச் சுட்டிக்காட்டி, எல்லா தொழிலாளர்களுக்கும் பாகுபாடின்றி ஒரே அளவு சம்பளத்தை நிர்ணயிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை அவர் வலியுறுத்தியுள்ளார். இருந்தபோதிலும் அக்குழுவின் சிபாரிசுகளே 1927 ஆம் ஆண்டு இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளர் குறைந்தபட்ச வேதனச் சட்டமாகக்

கொண்டுவரப்பட்டது. அதுவே இலங்கையில் இந்தியத் தொழிலாளரின் வேதனத்தை நிர்ணயிப்பதற்குக் கொண்டுவந்த முதற்சட்டமாகும். அச்சட்டம் தோட்டங்களை உயர்நிலத் தோட்டங்கள், இடைநிலத் தோட்டங்கள், தாழ்நிலத் தோட்டங்கள் என மூவகையாகப் பாகுபடுத்தி ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் ஒவ்வொரு சம்பளத்தை நிர்ணயித்தது. அதன்போது உயர்நிலத் தோட்டங்களின் சம்பளம் அதிகமாகவும் தாழ்நிலத் தோட்டங்களின் சம்பளம் குறைவாகவும் வழங்குவதற்குத் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது.

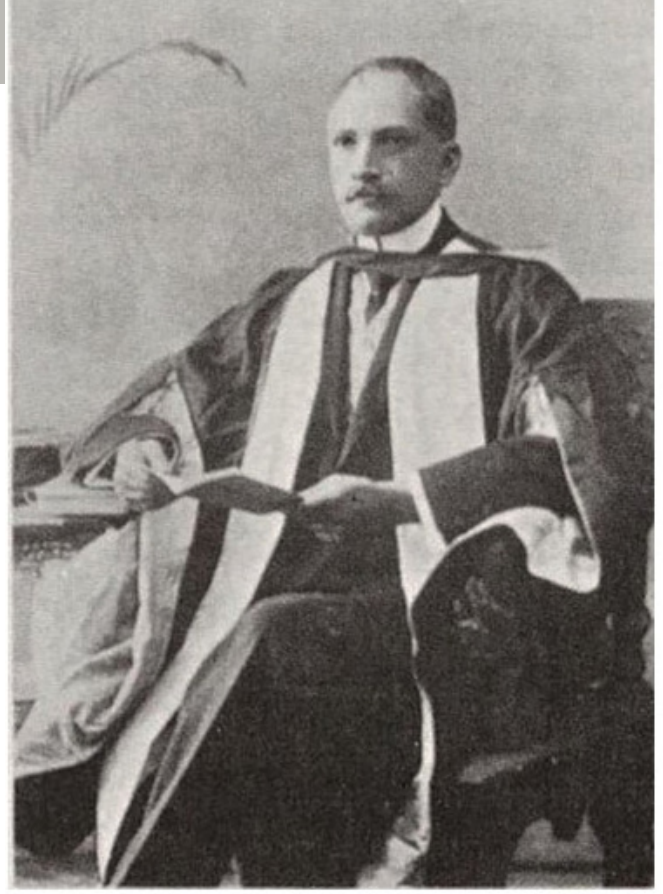
தோட்டத் தொழிலாளரின் யதார்த்த நிலைமையைக் கண்டறியும் பொருட்டு அமைக்கப்படும் குழுக்களில் இந்தியர் சார்பாக இடம்பெறுபவர்களும் இந்திய உத்தியோகஸ்தர்களும் தொழிலாளர் நலன்சாராது, தோட்டவுடைமையாளர் நலன்சார்ந்து இயங்குவதை நடேசய்யர் வெளிப்படையாகக் கண்டித்துள்ளார். இத்துண்டுப்பிரசுரத்தில் 1919 ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட மசோதா தொடர்பாகச் சாட்சியம் அளிக்கையில் பாண்டியன் என்பவர், “இலங்கைத் தோட்டம் ஓர் இந்தியத் தொழிலாளிக்குச் சொர்க்கலோகமாகும்” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளமையைச் சுட்டிக்காட்டி, அவர் அவ்வாறு உண்மைக்கு மாறாக கருத்துத் தெரிவித்தமைக்கான பின்புலத்தினைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். அதேவேளை, அச்சாட்சியத்தின்போது பெரி. சுந்தரமும் கருமுத்து தியாகராசரும் தொழிலாளரின் உண்மைநிலையை விளக்கியுள்ளனர். அதனைப் பதிவுசெய்துள்ள நடேசய்யர், “உண்மையை அறியக் கமிட்டியாருக்கு மனமில்லாததால் அவ்விருவருடைய சாட்சியங்களைப் பொருட்படுத்தவில்லை” எனக் குறிப்பிட்டு, அக்காலத்தில் அரசு நியமிக்கும் குழுக்களின் பக்கச்சார்பை, தொழிலாளர் விரோத

நிலைப்பாட்டை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இலங்கைக்கான இந்தியாவின் முதலாவது முகவராக விளங்கிய ரெங்கநாதன், டர்னர் குழுவின் அறிக்கைக்கு ஒத்தவகையிலான அறிக்கையினையே சமர்ப்பித்துள்ளார். அவரின் அறிக்கைகள் மீதான கருத்துகளையும் நடேசய்யர் தேசபக்தனில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

துண்டு முறையின் ஆபத்தையும் அம்முறை நீக்கப்பட வேண்டிய தேவையையும் வெவ்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் எடுத்துரைத்துள்ள நடேசய்யர், அம்முறையை நீக்கும் செயன்முறை இடம்பெற்றவாற்றையும் அதனால் ஏற்பட்ட சாதகபாதகங்களையும் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார். எடுத்துக்காட்டாக, துண்டு முறையினால் தொழிலாளிகள் மீளாக் கடனில் மூழ்கித் தவிக்க வேண்டிய சூழலையும் இரக்கமற்ற தோட்ட முதலாளிகள் செய்த சூழ்ச்சியையும் “ஒரு தொழிலாளியாவது, கங்காணியாவது ஏதாவது காரணங்களினால் தோட்டத்தைவிட்டுப்போக நேரிட்டால், தோட்டக்காரர் அவனுடைய பற்றுவரவு கணக்கு நகலொன்று அவனுக்குக் கொடுத்தனுப்புவார். அக்கணக்கு நகலைப்பெற்ற அக்கூலி மற்றொரு முதலாளியையணுகி கணக்கு நகலை (துண்டு என்பது அதன் பெயர்) காட்டுவார். அப்புதிய முதலாளியும் தனக்குப் பிரியமிருந்தால் கூலியைத் தன் தோட்டத்திலிருந்திக் கொண்டு, துண்டுப்பிரகாரம், அவனுடைய பழைய முதலாளிக்குச் சேரவேண்டிய கடனைக் கொடுத்து விடுவார். ஆகவே, தொழிலாளியின் கடன் ஒரு முதலாளியிடமிருந்து மறுமுதலாளிக்கு மாற்றப்பட்டதேயன்றி கடன் நீங்கினபாடில்லை. தவிரவும் பிணக்கங்கொண்டு தோட்டத்தைவிட்டாலும் தொழிலாளி,

சில கருணையில்லாத முதலாளிகளால் அநியாயமாக ஏமாற்றப்பட்டும் போயினர். கணக்கு வழக்கொன்றும் சிறிதுமறியாத ஏழைக் கூலிக்குக் கொடுக்கப்படும் துண்டில் கூட்டிக்குறைத்து சில்லறைக் கடன் என எழுதவும் ஆரம்பித்தார்கள். தொழிலாளியின் மூடத்தனமும் படிப்பின்மையும் ஏழ்மையும் தோட்டக்காரர் மனம்போனபடியெல்லாம் அதிகிரமஞ் செய்வதற்குச் சாதகமாயிருந்தன” எனத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளமையைக் குறிப்பிடலாம்.

துண்டுமுறை நீக்கப்படுவதற்கு முன்னர், தொழிலாளரின் கடனை இல்லாதொழிக்கும் முயற்சி 1919 ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட மசோதாவில் முன்மொழியப்பட்டுள்ளது. அம்மசோதாவில் தொழிலாளர் கடனையொழிக்க முன்வைத்த ஏற்பாட்டையும் அதனைத் தோட்டவுடைமையாளர்களும் கங்காணிகளும் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டமையையும் நடேசய்யர் இத்துண்டுப்பிரசுரத்தில் பதிவுசெய்துள்ளார். “கங்காணிகள் தொழிலாளிகளுக்குக் கொடுத்திருந்த பணத்தைத் தோட்டக்காரர்கள் கங்காணிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் அப்படியின்றேல், வேறு எவ்வித வரி விதித்தாவது கங்காணிகளுக்குப் பணம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும்” அம்மசோதாவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதால் தோட்டவுடைமையாளரும் கங்காணிமாரும ஒன்றுகூடி, தொழிலாளரின் சம்பளத்தில் பாதியைத் தம் கடனுக்காகப் பிடித்துக்கொண்டுள்ளனர்.

எர். மார்க்கஸ் பெருனாண்டோ

Image Source - en.m.wikipedia.org

அக்கொடுமையைத் தொழிலாளியின் குரலாய் வெளிப்படுத்தியுள்ள நடேசய்யர், அதன்பின்பே இந்திய அரசு குடியேற்ற நாடுகளுக்குப் புலம்பெயரும் தொழிலாளர் தொடர்பில் புதிய ஏற்பாடுகளைக் கொண்டுவந்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். குடியேற்ற நாடுகளில் இந்தியத் தொழிலாளர் தொடர்பில் நிலவும் குறைபாடுகள் நீக்கப்படாவிட்டால் தொழிலாளர்களை அந்நாடுகளுக்கு அனுப்புவதில்லை என்ற நடவடிக்கையை இந்திய அரசு முன்னெடுத்ததால் இலங்கை அரசு துண்டு முறையை முழுமையாக நீக்கியுள்ளதுடன் தோட்டங்களுக்கு வரும் தொழிலாளியின் பயணச் செலவு தொழிலாளர்க்கு உரியது என்பதையும் அகற்றியுள்ளது.

துண்டுமுறை நீக்கத்தினால் தொழிலாளரின் கடன் முழுமையாக அகற்றப்படவில்லை என்பதை வெவ்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் எடுத்துக்காட்டியுள்ள நடேசய்யர், இத்துண்டுப்பிரசுரத்தில் துண்டுமுறை நீக்கத்தினால் தொழிலாளர்களுக்குக் கடன் வழங்கிய கங்காணிமார்கள் அடைந்த துயரை விரிவாக விளக்கியுள்ளார். துண்டுமுறை நீக்கச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டபோது கங்காணிகள் வழங்கிய கடனைத் திரும்பப் பெறுவதற்கான எவ்வித சட்ட ஒழுங்குகளும் மேற்கொள்ளப்படாததால் கங்காணிகள் வழங்கிய கடனை மீளப்பெறுவதில் தடையேற்பட்டுள்ளது. கங்காணிகள் வழங்கிய கடனைத் தோட்டவுடைமையாளர்களே திரும்ப வழங்க வேண்டும் என்பது நடேசய்யரின் நிலைப்பாடாக இருந்துள்ளது. கங்காணிகள் தோட்டக்காரரின் நன்மை கருதியே கடன் வழங்கியதால் அக்கடனைத் தோட்டக்காரரே மீளச் செலுத்த வேண்டும் என்பதை அவர் மீளமீள வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

கங்காணிகளுக்குத் 'துண்டு' என்பதே அவர்கள் வழங்கிய கடனை மீளப்பெறுவதற்கு அடிப்படையாக விளங்கிவந்துள்ளது. துண்டுமுறை நீக்கப்பட்டதும் அதற்கான வழி இல்லாமல் போய்விட்டது. இந்நிலையில் கங்காணிகள் தாம் வழங்கிய கடனைப் பெற பலவாறு முயற்சித்துள்ளனர். அவர்களுள் சிலர் சட்டமுறையில் அணுகி வழக்குத் தொடுத்துள்ளனர். ஆனால், சட்டத்தில் அதற்கு இடமில்லாததால் அவர்களால் வெற்றிபெறமுடியவில்லை. இந்நிலையால் தோட்டவுடைமையாளருடன் சமாதானமான பேச்சுவார்த்தையின் மூலமே

தேசபக்தன் பத்திரிகை

கங்காணிமார்கள் தாம் வழங்கிய கடனைப் பெற்றுக்கொள்ள வழியிருந்துள்ளது.

தோட்டவுடைமையாளருடனான பேச்சுவார்த்தையின்போது அவர்கள் ஐந்து வருடங்களுக்குள் கங்காணிகளின் கடனைத் திருப்பித்தருவதாக வாக்களித்துள்ளனர். இருப்பினும் அதனை நிறைவேற்றும் முயற்சியில் ஈடுபடாமல் சூழ்ச்சிகரமான தந்திரங்கள் மூலம் கங்காணிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய தொகையைக் கொடுக்காமலிருந்துள்ளனர். அவற்றை எடுத்துக்காட்டியுள்ள நடேசய்யர், ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள் கங்காணிகளின் கடனைத் திரும்பத் தருகிறோம் என்பதே தோட்டவுடைமையாளரின் சுயநலன்கருதிய முடிவு என்பதை, “இலங்கை கவர்ன்மெண்டும் இந்தியா கவர்ன்மெண்டும் 1923ம் வருஷத்தில் சட்டங்களை இயற்றியதும், ஒருவேளை

தொழிலாளர் தோட்டங்களைவிட்டுப் போய்விடுவார்களோ என்ற சந்தேகம் தோட்டக்காரருக்கு உண்டாயிற்று. தொழிலாளிகள் போய்விடின் தங்களுடைய பொக்கிஷங்கள் நிரப்பப்படாமற் போய்விடுமே யென்று பயந்த தோட்டக்காரர் இவ்வாசைமொழியை யளித்து, தொழிலாளரைத் தோட்டங்களில் இருத்திக்கொள்ளும்படி கங்காணிகளைத் தூண்டினார்கள்” என விளக்கிக்காட்டியுள்ளார்.

கங்காணிகள் பற்றிய நடேசய்யரின் பார்வையானது அவர்களை முற்றிலும் எதிர்நிலையில் நிறுத்துவதாக அமையவில்லை. கங்காணிகளின் சுரண்டல்களையும் அராஜகங்களையும் சுட்டிக்காட்டியுள்ள அதேவேளை, அவர்களால் விளைந்த நன்மைகளையும் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். தொழிலாளர் குழுவிலிருந்து கங்காணிகளை வேறுபடுத்தாமல் அவர்களையும் தோட்டத்தொழிலாளருடன் இணைத்து நோக்கியுள்ள நடேசய்யர், கங்காணிகள் தொழிலாளர்களிடத்து பரிவுடன் நடந்துகொள்ள வேண்டியதன் அவசியத்தை தொடர்ந்தும் வலியுறுத்திவந்துள்ளார். அதன்வெளிப்பாட்டை இப்பிரசுரத்திலும் காணமுடிகிறது. “கங்காணி” என்ற வார்த்தையைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் நம்மில் அநேகருக்கு ஒருவித அதிருப்தி ஏற்படுவது இயல்பு. அவ்வித அதிருப்தியை நீக்கும் பொருட்டு கங்காணிகளைக் கொண்டு தொழிலாளரை நடத்தும் முறையைப் பற்றி பொது ஜனங்களுக்கு நன்கு விளக்கிக்காட்ட முற்படுகிறோம்” எனக் குறிப்பிட்டுள்ள நடேசய்யர், அந்நோக்கத்துக்கு ஏற்ப கங்காணிமுறையின் அமைப்பையும் இயக்கத்தையும் இத்துண்டுப்பிரசுரத்தில் சுருக்கமாக எடுத்துரைத்துள்ளார். அக்கருத்துகளைப்

பின்வருமாறு தொகுத்துக்கொள்ளலாம்:

1. கோப்பித் தோட்டங்கள் செழிப்பாயிருந்த காலத்தில், கங்காணிமார்கள் தங்களுடைய சொந்தப் பொறுப்பில், இந்தியத் தொழிலாளருக்குப் பணவுதவி செய்து இலங்கைக்கு அழைத்துவந்து தமது மேற்பார்வையில் தோட்டங்களில் வேலைசெய்யும்படி நியமித்தனர்.
2. கோப்பிக் காலத்தின் தொடக்கத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு ஆறு மாதங்களுக்கு ஒருமுறையே சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு வந்தால் அக்காலத்தில் தொழிலாளர்களுக்குத் தேவையான சகலவற்றையும் கங்காணிமார்களே வழங்கிவந்ததுடன் சம்பளம் வழங்கியதும் அவற்றை வசூலித்துள்ளனர்.
3. கோப்பித் தோட்டங்கள் வீழ்ச்சியடைந்ததும் தோட்டவுடைமையாளர் பலர் தொழிலாளர்களைக் கைவிட்டுவிட்டு வெளியேறியபோது, கங்காணிகளே தொழிலாளர்களுக்குத் தேவையான பொருளுதவிகளைச் செய்தனர்.
4. இலங்கைத் தோட்டங்களில் தொழிலாளரின் கேள்வி அதிகப்படவே, கூலிக்கு ஆட்கள் திரட்டுவதே வியாபாரமாகியது. அதன்போது பொய்யான பிரசாரங்கள் மூலம் இந்தியாவிலிருந்து மக்களைத் தோட்டத்தொழிலுக்கு அழைத்து வந்தனர்.
5. தோட்டவுடைமையாளர்களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் இணைப்புப் பாலமாகத் தலைமைக் கங்காணிகளான பெரிய கங்காணிமார்களே தொழிற்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் வேலை ஸ்தலங்களிலும்

தோட்டங்களிலும் சர்தார் அல்லது சப் ஓவர்ஸியர் போன்று தொழிலாளரை மேற்பார்வை செய்கின்றனர்.

6. கங்காணிகளில் தலைமைக் கங்காணிகள் (பெரிய கங்காணி), உதவிக் கங்காணிகள் (சில்லறைக் கங்காணி) என இரு வகுப்பினர் இருக்கின்றனர்.
7. பெரிய கங்காணிமார்கள் தமிழ்நாட்டுக்குச் சென்று நேரடியாக ஆட்சேர்ப்பில் ஈடுபடாமல் தமக்குக் கீழே சில்லறைக் கங்காணிகளை நியமித்து அவர்களுடாக ஆட்சேர்ப்புச் செய்கின்றனர்.
8. தலைமைக் கங்காணிகள் தொழிலாளர்களை அழைத்து வருவதற்கு உதவிக் கங்காணிகளிடம் பணம் கொடுக்கின்றனர். அவர்கள் தொழிலாளர்களை திரட்டிக்கொண்டு இலங்கை வந்ததும் தாம் பெற்ற கடனுக்கான செலவு விபரத்தைத் தலைமைக் கங்காணியிடம் வழங்குவர். செலவு செய்த தொகை உதவிக் கங்காணியின் பற்றில் வைக்கப்படும்.
9. தலைமைக் கங்காணிகள், தொழிலாளர்கள் தேவைப்படும் தோட்டங்களிலிருந்து முற்பணம் பெற்றும், முற்பணம் போதாதபோது வேறுவழியில் பணத்தைத் திரட்டியும் உதவிக் கங்காணிகளுக்கு வழங்கித் தொழிலாளரைத் திரட்டுகின்றனர்.
10. கங்காணிமார்களுக்கான ஊதியமானது பின்வரும் மூன்று வழிகளில் கிடைத்துள்ளன:

அ) தமிழ்நாட்டிலிருந்து தொழிலாளரை அழைத்து வருவதற்கு அக்காலத்தில் தொழிலாளர் ஒருவருக்கு 10 தொடக்கம் 15 ரூபாய் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அதில் தலைமைக் கங்காணி 05 ரூபாயைத் தம் பங்கிற்குப் பெற்றுக்கொண்டுள்ளார்.

ஆ) கங்காணிமார்கள் தோட்டங்களிலுள்ள தொழிலாளரை மேற்பார்வை செய்யும் வேலையைப் பார்த்துவந்தால் நாட் சம்பளமோ சொற்ப மாதச் சம்பளமோ வழங்கப்பட்டுள்ளது.

இ) ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும் இவ்வளவெனத் தலைப்பணம் (ஹெட்மனி) அல்லது பென்ஸ்பணம் (பென்ஸ்மனி) கங்காணிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும் தலையொன்றுக்கு 5 அல்லது 6 சதம் தலைப்பணமாகக் கொடுக்கப்படும். அதில் தலைமைக் கங்காணிகள் 2 சதமாகவும் உதவிக் கங்காணிகள் 3 அல்லது 4 சதமாகவும் பிரித்துக்கொள்வர். நாட்சம்பளமற்று வேலைக்கு இவ்வளவு என்று கொடுக்கப்படும் தோட்டங்களில் தொழிலாளர் சம்பளத்திலிருந்து நூற்றுக்குப் பதினைந்து வீதம் தலைப்பணத்துக்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் பத்து வீதத்தை உதவிக் கங்காணிகளும் ஐந்த வீதத்தைத் தலைமைக் கங்காணிகளும் பெற்றுக்கொள்வர்.

தோட்டத் தொழிலாளரின் சம்பள அளவை தீர்மானிப்பதற்கு உருவாக்கப்பட்ட குழுக்களுடன் தோட்டதுரைமார் சங்கத்தினர் நேரடியாக

உரையாடலில் ஈடுபட்டுள்ளனர். அவர்கள் தம் ஐயங்களையும் கருத்துகளையும் அக்குழுவினருடன் பகிர்ந்துகொண்டுள்ளனர். இத்தகைய எந்த வாய்ப்பும் தோட்டத்தொழிலாளர்க்கு இல்லாத நிலையில் அம்மக்களின் குரலாக நடேசய்யரே ஒலித்துள்ளார். தோட்டத் தொழிலாளர் சம்பளம் தொடர்பில் சட்டசபையிலும் பொதுவிலும் அவர் வெளிப்படுத்திய கருத்துகள், தோட்டத் தொழிலாளர் சார்பிலான இந்தியாவின் அழுத்தங்களை மிகுவிக்க துணையாக இருந்திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இந்தியாவின் அழுத்தத்தின் காரணமாகவே 1927 ஆம் ஆண்டு தோட்டத் தொழிலாளருக்குக் குறைந்தபட்ச சம்பளத்தை நிர்ணயிக்கும் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அச்சட்டத்திலேயே தொழிலாளருக்கு மாதாமாதம் சம்பளம் வழங்கப்படவேண்டும் என்ற விதி ஏற்படுத்தப்பட்டது. நீண்ட பயணத்தில், பெரும்போராட்டங்களுக்கு மத்தியில் தொழிலாளர் சம்பளம் தொடர்பில் இடம்பெற்ற முன்னேற்றகரமான மாற்றங்களாக இவை அமைகின்றன. அந்நெடும் பயணத்தில் நடேசய்யரே தொழிலாளர் சார்பில் வலுவான இடையீட்டினை நிகழ்த்தியுள்ளார். அவருக்கு முன்னர் சேர். பொன். அருணாசலம் தோட்டத் தொழிலாளருக்குக் குறைந்தபட்ச ஊதியம் வழங்கப்படவேண்டும் என்பதை வெவ்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் வலியுறுத்தியுள்ளார். தோட்டத் தொழிலாளருக்குக் குறைந்தபட்ச ஊதியம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்த முன்னோடியாக அவரே விளங்குகிறார். அவருக்குப்பின் கருமுத்து தியாகராஜ

தலைமைக் கங்காணிகள் தொழிலாளர்களை அழைத்து வருவதற்கு உதவிக் கங்காணிகளிடம் பணம் கொடுக்கின்றனர். அவர்கள் தொழிலாளர்களை திரட்டிக்கொண்டு இலங்கை வந்ததும் தாம் பெற்ற கடனூக்கான செலவு விபரத்தைத் தலைமைக் கங்காணியிடம் வழங்குவர். செலவு செய்த தொகை உதவிக் கங்காணியின் பற்றில் வைக்கப்படும்.

செட்டியார் தொழிலாளரின் வேதனம் உயர்த்தப்படவேண்டிய தேவையை வலியுறுத்திவந்துள்ளார். அவர்களுக்குப்பின் தோட்டத் தொழிலாளரின் பொருளாதார நிலைமை, தொழிலாளர் வேதன நிர்ணயக் குழு அறிக்கைகளின் போதாமைகள் முதலானவற்றைக் கள ஆய்வுத் தகவல்களுடன் வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் ஆராய்ந்து, தொழிலாளரின் வேதனம் உயர்த்தப்படவேண்டும் என்பதை நியாயப்படுத்தியவராக நடேசய்யர் விளங்குகிறார். அவருக்கு இணையான வகையில் அவர் காலத்திலோ அவருக்குப் பின்போ வேறு எவரும் அத்தகைய இடையீட்டினை நிகழ்த்தவில்லை. அதற்கு இத்துண்டுப்பிரகரமும் சான்றாக விளங்குகிறது.

கிழக்கிலங்கை இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் செறிந்து வாழ்கின்ற பிரதேசமாகும். இங்கு வாழ்கின்ற முஸ்லிம்களின் பண்பாட்டுக்கூறுகள் மட்டக்களப்புத் தமிழர்களின் பண்பாட்டுக்கூறுகளோடு பல விடயங்களில் ஒத்ததாகவும் வேறுப்படும் காணப்படுவதோடு பிற முஸ்லிம் பிராந்திய கலாசாரகூறுகளிலிருந்தும் தனித்துவமாகக் காணப்படுகின்றன. கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்கள் கிழக்கின் பூர்வ பண்பாட்டுக்கூறுகளை தமது மத நம்பிக்கைக்கு ஏற்ப மதத்தின் அடிப்படைக்கூறுகளில் பாதிப்பு ஏற்படாத வண்ணம் பண்பாட்டுக்கட்டமைப்பை தகவமைத்துக் கொண்டனர். இப்பண்பாட்டுப் மறுமலர்ச்சியின் கூறுகளை கலந்துரையாடுவதாக 'கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் பண்பாட்டசைவுகள்' என்ற இக்கட்டுரைத்தொடர் அமையும். இதன்படி, கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் தாய்வழி குடிமரபு முறை, முஸ்லிம் குடிவழிமரபில் உள்ள மாற்றங்கள், கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் திருமண சம்பிரதாயங்கள் அவற்றில் தற்காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள், பாரம்பரிய பரிசார முறைகள், உறவுமுறைகள் மற்றும் குடும்ப அமைப்புகள், உணவுமுறைகள், ஆடை அணிகலன்களும் மரபுகள், வீடுகள் மற்றும் கட்டடக்கலை மரபுகள், பாரம்பரிய அனுஷ்டானங்கள், கலைகள் எனப் பல்வேறு விடயங்கள் தொடர்பில் இந்தத் தொடர் பேசுவள்ளது.

இடப்பெயர்களும் – கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் பண்பாடும்

● எம். ஜி. எம். சாக்கீர்

அம்பாறை மாவட்டம் சம்மாந்துறையைச் சேர்ந்த முஹம்மட் சாக்கீர் அவர்கள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் மருத்துவ ஆய்வுகூட விஞ்ஞானமாணி (சிறப்பு) பட்டம் பெற்றவர் தற்போது மருத்துவ ஆய்வுகூட தொழில்நுட்பவியலாளராக பணிபுரிகிறார். வரலாறு, பண்பாட்டு ஆய்வு, நாட்டாரியல், ஆவணப்படுத்தல் போன்ற துறைகளில் தீவிரமாக இயங்கி வருபவர். இவரது 21வது வயதில் 'சம்மாந்துறை பெயர் வரலாறு' என்ற ஆய்வு நூலை வெளியிட்டார், சம்மாந்துறை பெரியபள்ளிவாசல் வரலாற்று ஆவணப்படம் போன்றவற்றிற்கு வசனம் எழுதியுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக முஸ்லிம் மஜ்லிஸின் இன்கிலாப் சஞ்சிகை மீளுருவாக்க குழுவின் முன்னோடியான செயற்பாட்டாளரான இவர் 2019 இல் வெளியான சம்மாந்துறை வரலாறும் வாழ்வியலும் எனும் நூலின் பதிப்பாசிரியர்களிலொருவரும் கட்டுரையாசிரியருமாவார். இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறு, கலை, பண்பாடு, முதலான கருபொருள்களில் கட்டுரைகள் பல எழுதியுள்ளார்.

யராய்வின் (Onomastics)
பிரதானமானதொரு கிளையாக
இடப்பெயராய்வு (Toponymy)

காணப்படுகின்றது. இது
சமூகங்களுக்கிடையேயான வரலாறு,
பண்பாடு மற்றும் மொழியியல்
தொடர்புகளைப் புரிந்துகொள்ளப்
பயன்படும் நுணுக்கமான ஒரு கருவியாகக்
காணப்படுகின்றது. இலங்கையில், தமிழ்
மற்றும் முஸ்லிம் சமூகங்கள் பரஸ்பரமான
சகவாழ்வு, வர்த்தகம் மற்றும் பண்பாட்டுப்
பரிமாற்றத்தின் நீண்ட வரலாற்றைக்
கொண்டிருக்கின்றனர். இக்கட்டுரை
கிழக்கிலங்கையின் பண்பாட்டுப்
பாரம்பரிய அசைவுகளின் இன்னுமொரு
பக்கமாகும்.

வரலாற்றுப் பின்னணி

இலங்கை முஸ்லிம்கள், பல்வேறு
மூலங்களுடன் இலங்கை வரலாற்றில்
இணைகின்றனர். இலங்கையைப்
பூர்வீகமாக கொண்ட சமூகங்களின்
வழித்தோன்றல்களாகவும், மத்தியகிழக்கு,
இந்தியத் துணைக்கண்டம், பாரசீகம்,
தூரகிழக்காசிய நாடுகள், ஆபிரிக்க நாடுகள்
என்று பல்வகைப்பட்ட வர்த்தக,
வெகுமக்கள் சமூகத்தின் பின்னணிகளைக்
கொண்டிருக்கின்றனர்.

முஸ்லிம்கள் பொதுவாக வணிக சமூகமாக
அறியப்பட்டாலும். இலங்கையின்
கிழக்குப் பகுதியில் அவர்களில் கணிசமான
அளவினர் விவசாயத்தையும், மீன்பிடி,
நெசவு போன்ற தொழிற்சாலைகளையும்
மேற்கொண்டு வருகின்றனர். இவ்வியல்பு
இலங்கையின் பிற பகுதிகளை விட
இலங்கை முஸ்லிம்கள் செறிந்து வாழும்
கீழைக்கரையில் அதிகமாகக்
காணப்படுகின்றது. அதனால் தமிழ் பேசும்
சமூகங்களுடன் பின்னிப்பிணைந்த ஒரு
தனித்துவமான கலாசார அடையாளத்தை

வளர்த்துக் கொண்டுள்ளனர். இலங்கையில்
பெரும்பான்மையான முஸ்லிம்கள் தமிழ்
பேசுகிறார்கள், சமயமொழியாக அரபு,
உருது போன்றவை பயிலப்பட்டாலும்,
வீட்டு மொழியாகவும் கல்வி
மொழியாகவும் தமிழைப்
பயன்படுத்துகின்றனர். இது
இந்நிலப்பரப்பில் முஸ்லிம்களை மேலும்
நெருக்கமாக ஒருங்கிணைக்கிறது.
இத்தொடர்பு, இரு சமூகங்களும்
இணைந்து வாழும் பகுதிகளிலுள்ள
இடப்பெயர்களிலும் முக்கியமாகப்
பிரதிபலிக்கிறது.

இடப்பெயர்கள் (Place Names)

ஒரு பிரதேசத்தின் மிகப்பழமையான
சொற்களின் பட்டியலிலும், அப்பகுதியில்
அதிகம் புழங்கப்பட்ட சொற்களின்
பட்டியலிலும் அவ்வூரின் பெயர்
முதன்மையாக இடம்பெறும்.
இவ்வூர்ப்பெயர்கள், இடப்பெயர்கள்
என்பன பெருமக்கள் திரளின்
அங்கீகாரத்தைப் பெற்றவையாகக்
காணப்படுகின்றன. பலரும் அவற்றின்
பூர்வீகம் தெரியாமலேயே
பயன்படுத்திவருகின்றனர். பெரும்பாலான
இடப்பெயர்கள் இயல்பாக
தோற்றியுள்ளன. மேலும் மரபாக
பேணப்பட்டுவரும் ஒரு பாரம்பரியச்
சொத்தாகவும் இடப்பெயர்கள்
காணப்படுகின்றன. இடப்பெயர்களை Time
Capsule of local history என்றும் Fossil remains
past என்றும் நாச்சிமுத்து குறிப்பிடுகின்றார்.
இடப்பெயர்கள் பழமையான
சொற்களையும் கைவிடப்பட்ட
மொழியியல் நடைமுறைகளையும்
பேணவைத்திருக்கின்றன என்று de Lanerolle
குறிப்பிடுகின்றார் (de Lanerolle, J. D. 1930).
“names of places are conservative of the archaic
forms of a living language” (Kulasuriya, A. S. 1995).

“தொல்பொருளாய்வில் காணப்படாததும் வரலாற்றுச் சான்றுகளில் திரிபடைந்து அல்லது புறக்கணிக்கப்பட்டுக் காணப்படுவதுமான மொழியியற் செய்திகளை இடப்பெயர்கள் முழுமையாகத் தருகின்றன” என அறிஞர் F.T.Waniwright குறிப்பிடுகிறார். இந்திய அறிஞரான எஸ்.வி. இராமசுவாமி ஐயர், “வரலாறு மௌனமாகும் போது இடப்பெயர்கள் வாய்திறந்து பேசக்கூடும்” (Where history is silent, place names might speak) என்று கூறுகின்றார். இக் கூற்றுகள் இடப்பெயராய்வின் பயன்பாட்டு முக்கியத்துவத்தை எளிதாக விளக்குகின்றன.

இலங்கையின் தமிழ் மற்றும் சிங்கள இடப்பெயர்களின் அமைப்பு பொதுவாக தரைத்தோற்ற விளக்கத்தை பின்னொட்டாகவும், இடத்தின் சிறப்புக்கூறினை முன்னொட்டாகவும் கொண்டு காணப்படுகின்றது. இடப்பெயர்கள் தொடர்பான ஆய்வுக்கட்டுரைகள் தரைத்தோற்ற விளக்கங்களுடான விபரிப்பாகவே பெரும்பாலும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இக்கட்டுரை இடப்பெயர்களின் பண்பாட்டு ஒத்திசைவை அணுக முயல்கின்றது

இலங்கையின் கீழைக்கரையைப் பொறுத்தவரை தரைத்தோற்ற அமைப்பும் இனங்களின் பரவலும் கொத்தணி கொத்தணிகளாக காணப்படுகின்றன. ஒரு முஸ்லிம் கிராமத்தைச் சூழ தமிழ்க் கிராமங்களும், ஒரு தமிழ்க் கிராமத்தை அண்டி முஸ்லிம் கிராமங்களுமான ஒரு சங்கிலித் தொடர்பாகக் காணப்படுகின்றன. இத்தொடர்பு பண்பாட்டுக் கொடுக்கல் வாங்கல்களுக்கு மிக ஏதுவாக அமைந்துள்ளதோடு, சமூக பண்பாட்டுக் கூறுகளின் தனித்துவங்களை

கரைந்துவிடாது பேணிக்கொள்வதிலும் பங்குவகித்துள்ளது.

இடப்பெயர்களின் வகைகள்:

1. மக்கள் குடியிருப்புகள், ஊர்கள், நகரங்கள், கிராமங்களின் பெயர்கள்.
2. வீதிகள், தெருக்கள், ஒழுங்குகளின் பெயர்கள்.
3. சந்திகள், மக்கள் கூடுமிடங்களின் பெயர்கள்.
4. ஆறுகள், வாய்கால்களின் பெயர்கள், அவற்றிலுள்ள இறக்கங்களின் பெயர்கள்.
5. குளங்கள், நீர்த்தேக்கங்களின் பெயர்கள்.
6. மலைகள், குன்றுகளின் பெயர்கள்.
7. வயல்கள், புல்வெளிகள், கண்டங்கள், தோட்டங்களின் பெயர்கள்.
8. வீடுகள், வளவுகள், காணிகளின் பெயர்கள்.

கிழக்கிலங்கை இடப்பெயர்களின் இயல்புகளாக பின்வருவனவற்றை அவதானிக்கலாம்:

1. கீழைக்கரையின் பெரும்பாலான பிரதேசங்களின் இடப்பெயர்கள் வரலாற்றுக்காலத்திற்கு முற்பட்டவையாகக் காணப்படுகின்றன. கர்ணபரம்பரைக் கதைகளே பல இடப்பெயர் மூலங்களுக்கான ஆதாரங்களாகவும் இருக்கின்றன. உதாரணமாக மட்டக்களப்பு என்ற பெயரின் பெயர்க்காரணியாக பல்வேறு காரணங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன ‘மட்டமான’ களப்பாக காணப்படுகின்றமையும், ‘மட்டு’ என்ற தேனைக் குறிக்கும் பதத்தை மூலமாக

கொண்டு தேன் விற்பனை நடைபெற்ற இடம் என்பதாகவும், மட்டைகள் ஊறவைக்கப் பயன்படும் ஆழம் குறைந்த களப்பு 'மட்டைக்களப்பு' என்றும், களப்பின் எல்லையாக 'மட்டு' காணப்படும் இடத்திற்கு 'மட்டுக்களப்பு' என்றும் குறிப்பிடுவதாக தமிழ்க் கர்ணபரம்பரைச் செய்திகள் குறிப்பிடுகின்றன. சிங்கள மூலங்கள் சில 'மட' என்ற சேற்றைக் குறிக்கும் சொல்லைக் கொண்டு சேற்றுக்களப்பு என்ற அர்த்தத்தில், பெயர்க் காரணத்தின் மூலத்தைக் குறிப்பிடுகின்றன.

2. கிழக்கிலங்கை இடப்பெயர்களில் பெரும்பாலானவை தமிழ்மொழியில் உள்ளன. சில இடப்பெயர்களிற்கு சிங்கள மூலங்களும் காணப்படுகின்றன. அத்தோடு இலங்கையின் இடப்பெயர்களில் பல, மும்மொழிகளிலும் வெவ்வேறு வடிவங்களிலும் உச்சரிக்கப்படும் மரபும் காணப்படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக தமிழில் மட்டக்களப்பு என்றும், சிங்களத்தில் மடகளப்பு என்றும், ஆங்கிலத்தில் பெட்டிக்கலோ என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. அவ்வாறே ஆவணங்களிலும் பயன்படுகின்றது.
3. பிற பிரதேசங்களைப் போன்று இங்கும் இருமொழி இணைந்த பெயர்களும் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக ஒலுவில் - ஒலு - தாமரை (சிங்களம்), வில் - குளம் (தமிழ்)
4. சில பெயர்களின் பெயர்க்காரணம், மொழி என்பவை பூரணமாக அறியப்படாதவையாகக் காணப்படுகின்றன. ஆனாலும் அப்பெயர்கள் காலாகாலமாக அவ்வாறே பயன்படுகின்றன.

முஸ்லிம் இடப்பெயர்களில் தமிழ் மொழியின் தாக்கம்

முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையாக வாழ்கின்ற இடங்களின் இடப்பெயர்களின் இயல்புகளாக பின்வருவற்றை அவதானிக்கலாம்:

1. தமிழ் இடப்பெயர்களின் பொதுவான இடப்பெயர் பாரம்பரியத்தை ஒத்ததாகக் காணப்படுகின்றமை.

தமிழ், சிங்கள மொழிகளில் அமைந்த இடப்பெயர்களில் பொதுவாக பெயரின் பின்னொட்டாக (Postfix) பிரதேசத்தின் புவியியல்சார் விளக்கம் போன்ற பொதுக் கூறுகள் இடம்பெறுகின்றன, பின்னொட்டாக குறித்த பிரதேசத்தின் சிறப்பியல்பு (Specifics) அல்லது அதனோடிணைந்த காரணங்கள் இடம்பெறுவதை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. ஆறு, ஊர், கல், களப்பு, காடு, காமம், கிரி, குடா, குளம், திடல், தீவு, துறை, தோட்டம், பிட்டி, வட்டை, வத்தை, வெளி, வில், முனை, மூலை, ஆலை, கட்டு, கடவை, குடியிருப்பு, குறிச்சி, கோட்டை, கோவில், சேரி, நகர், நாடு, பள்ளி, வாய்க்கால் போன்ற பின்னொட்டுகளை குறிப்பிடலாம்

எடுத்துக்காட்டாக - கல்முனைக்குடி, மருதமுனை, சம்மாந்துறை, கற்குடா, வாழைச்சேனை, ஓட்டமாவடி போன்ற பெயர்களில் சிறப்புக்கூறு முன்னொட்டாகவும் தரைத்தோற்ற விளக்கம் பின்னொட்டாகவும் காணப்படுகின்றன.

2. மொழியியல் ஒருங்கிணைப்பு (Linguistic Integration).

கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் மக்களின் தமிழ்ப் பிரயோகத்தின் அடிப்படையில், பெரும்பாலான இலங்கை முஸ்லிம் இடப்பெயர்கள் தமிழில் வழங்கப்படுகின்றன.

இது இஸ்லாமிய பண்பாட்டு அடையாளங்களை தமிழ் மொழியியல் வடிவங்களுடன் தடைகளின்றி கலக்க வழிவகுத்துள்ளது.

எடுத்துக்காட்டாக - மாவடிப்பள்ளி, பள்ளிக்குடியிருப்பு, தைக்காநகர், மீராநகர், பக்கீர்சேனை, ஆலிம்சேனை, மேட்டுத்தைக்கா போன்ற பெயர்களில் இஸ்லாமிய பண்பாட்டம்சங்கள் தமிழ்ச் சொற்களுடன் இணைத்துப் பயிலப்படுகின்றன.

3. ஆட்பெயர்கள் இடப்பெயர்களாதல்.

இஸ்லாமிய மார்க்க உபன்யாசிகள், மற்றும் பெரியார்களின் அடக்கஸ்தலங்கள் பல முஸ்லிம் குடியிருப்புகளின் ஆரம்பகாலத் தோற்றத்தோடு தொடர்புபட்டிருக்கின்றன. அவ்வாறான பெரியார்களின் பெயர்கள் கண்ணியத்தின் நிமித்தம் இவர்கள் வாழ்ந்த இடங்களையொட்டி அழைக்கப்பட்டன. இப்பெயர்கள் அவர்களின் ஆட்பெயர்களாக கணிக்கடும் அளவிற்கு பரவலாகப் பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளன. பிற்காலத்தில் அவ்விடங்கள் அப்பெயர்களைக் கொண்டே அழைக்கப்படலாயிற்று.

எடுத்துக்காட்டாக - வீரையடியப்பா, குருந்தையடியப்பா, மலுக்கான்பிட்டி, இப்றாஹிம்பிட்டி.

4. பாரம்பரிய இடங்களின் பெயர்களின் மரபு பேணப்படுகின்றமை.

பல பொதுவான இடங்களின் பெயர்கள் இயற்கை சார்ந்ததாகவும், தூய தமிழ்ப்பெயர்களாகவும் காணப்படுகின்றன. இவை காலவோட்டத்தில் ஏற்பட்டுள்ள அரசியல், சமூக மாற்றங்களின் போதும் மாற்றமுறாமல் அவ்வாறே பயன்படுகின்றன.

எடுத்துக்காட்டாக - மஞ்சந்தொடுவாய், சாளம்பைக்கேணி, விளிணையடி, மட்டக்களப்புத்தரவை, பயினன்ட ஆறு,

பள்ளாறு, சாவாறு, களியோடை, அரசடி, ஆலையடி, சாய்ந்தமருது, மருதமுனை, அல்லிமுலைச்சந்தி, கைகாட்டி, கருவாட்டுக்கல், கல்லரிச்சல் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

5. புதிய பெயர்களில் இஸ்லாமிய பண்பாட்டு அடையாளங்கள் காணப்படுதல்.

ஹிஜ்றாபுரம், ஹிஜ்றாநகர், ஆலம்நகர், இஸ்மாயில்புரம், மஜீட்புரம், அமீரலிபுரம், இஸ்லாமாபாத் போன்ற பெயர்களில் முஸ்லிம் ஆட்பெயர்களும், பண்பாட்டுச் சொற்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

கிழக்கிலங்கை இடப்பெயர்களில் முஸ்லிம் பாரம்பரியத் தாக்கங்கள்

கிழக்கிலங்கை வரலாற்றுக் கரண்பரம்பரைக் கதைகளின்படி நிலவும் பிரபலமான தொன்மங்களிலொன்றாக முக்குவர்கள் திமிலர்களை வென்றகதை கூறப்படுகின்றது.

“கிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ள முக்குவர்கள் கி. பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டில், யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து சாதிப் பிரச்சினை காரணமாகத் துரத்தப்பட்டனர் என்பர். அவர்கள் மட்டக்களப்பு பகுதியில் புகலிடம்தேட முற்பட்டபோது, அங்கு ஆரம்ப காலத்தில் வாழ்ந்த வேடுவரும் தமிழரும் முக்குவர்களின் வருகையை எதிர்த்தனர். அச்சந்தர்ப்பத்தில் முக்குவர்கள் புத்தளத்தில் நிகழ்ந்ததுபோல, வங்கக் கடலில் இருந்து ஓர் அபாயத்தில் நின்று தப்பி கரைகண்ட அறாபிய முஸ்லிம்களிடம் உதவி பெற்றனர். அதற்கு கைம்மாறாக நிலம், பொன், பெண் ஆகிய மூன்றில் ஒன்றை ஏற்குமாறு கேட்டனர். அறாபியர் முக்குவப் பெண்களை மணந்து தமது இரத்த உறவைப் பலப்படுத்தினர். இதன் மூலமும் முஸ்லிம்கள் கிழக்கில் பரவலாயினர்.” (றமீஸ் அ. 1997:239)

இக்கதையில் முக்குவர்கள்

பட்டாணியர்களின் உதவி பெற்று
திமிலர்களை வென்றதாகக் கூறப்படுகின்றது.
இக்கதை பல இடப்பெயர்களின்
தோற்றத்திற்கு காரணமாகக்
கூறப்படுகின்றது.

1. சத்துருக்கொண்டான் - பட்டாணியர்கள்
திமிலர்களின் தலைவனை கொன்ற
இடம்.
2. ஏறாவூர் - எதிரிப்படைகள் ஏறிவர
முடியாத வண்ணம் படைகளை
குடியமர்த்திய இடம்.
3. வந்தாறுமுலை - திமிலர்களை வென்றதன்
பின்னர் படைகள் ஓய்வெடுத்த இடம்.

இடப்பெயர்களும் முஸ்லிம் தாய்வழிக்குடிகளும்

கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் தனித்துவமான
பண்பாட்டம்சங்களில் ஒன்றான
தாய்வழிக்குடிமரபில் சிலகுடிகள்
இடங்களின் பெயர்களைச் சுட்டுவனவாக
அமைகின்றன:

1. கொஸ்கொடகுடி அல்லது
கொசுக்குட்டான்குடி - கொஸ்கொட
பிரதேசத்தையும்
2. மடத்தடிக்குடி - அம்பலத்தடியையும்
3. ஜாவாக்குடி - ஜாவா (சாவகம்)
தேசத்தையும்
4. மாந்தறாகுடி - மாந்திராவ எனும் பாணக
முறையையும்
5. மலையாளத்து லெவ்வைகுடி -
கேரளப்பகுதியையும்

குறிக்கின்றன.

இடப்பெயர்கள், குலப்பெயர்களில்
இடம்பெறுகின்றமை முஸ்லிம்களின்
பரந்துபட்ட பிரதேசத் தொடர்புகளை

விளக்க உதவுகின்றது.

இடப்பெயர்களும் நாட்டார் இலக்கியமும்

இடப்பெயர்களின் தொன்மையையும்
அவற்றின் நெடுங்காலப்
பயன்பாட்டினையும் நாட்டார்
கவிகளிலிருந்து அறிந்துகொள்ள
முடிகின்றது. கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்
பண்பாட்டை நாட்டார் கவிகளைத் தவிர்த்து
நோக்கமுடியாது. அது அவர்களின்
வாழ்வியலில் சகல கூறுகளிலும்
விரவிக்காணப்பட்ட கலையாக
இருந்துள்ளது.

அக்கரைப்பற்றிலையோ
அங்கு கரவாகிலையோ
சம்மாந்துறையிலையோ என்ற
துங்கவண்டார் தங்குறது
வில்லுக்கரத்தையில
வெள்ளமடொண்டு பூட்டி
தட்டி விடுகா மச்சான்
சம்மாந்துறை போய்வருவம்
இற்காமத்தில் வாழும்
இறகூல் அவுலியாவே
கொடி பறக்கும் சீமானே - ஒரு
கொழந்த முகம் தந்திருவாய்
மலுக்கம்புட்டிக்கு
மாடு கொண்டு போற மச்சான்
காரமுள்ளு தச்சிராம
கலந்தரப்பா உன்காவல்
கொண்டவட்டான் புட்டியில
கோடி மாடு கட்டக்கொள
சட்டிபான சொரண்டித்திண்ட
சண்டியனார் வாராருகா
அப்பஞ்சும் காத்தாங்குடி
அவலிடிக்கும் காரதீவு
முட்டி இடுக்கும் சம்மாந்துறையார்

முகப்பழக்கம் நிந்தவூரார்
 சம்மாந்துறையாரே
 சங்க கெட்ட ஊராரே
 வெயிலேறித்தண்ண வாக்க - ஓங்கட
 வேதமென்ன சிங்களமோ
 வந்தாரை வாழவைக்கும்
 வாழ்மனையார பொங்க வைக்கும்
 சிங்கார மட்டக்களப்பாம்
 சம்மாந்துறை
 போறாருகா வன்னியனார்
 பொத்துவில்லப் பாப்பமுண்டு
 மாயமருந்தால கள்ளி
 மயக்கிறாளோ நானறியேன்
 பட்டியடிப்புடி
 பால்தயிரு கனத்த இடம்
 நெய்யுருக்கி ஊத்துறாக - என்ட
 நேசக்கிளி போயிருக்காம்
 சம்மாந்துறையிருந்து
 சம்மந்தி வந்திருக்கா
 பாயெடுத்துப் போடுபுள்ள - நம்மட
 பாவனையப் பாத்திரட்டும்

இவ்வாறு பல்வேறு நாட்டார் கவிகளிகளில்
 இடப்பெயர்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.
 இவை அக்கால மக்களின்
 கிளைமொழிகளையும், பாரம்பரிய
 பண்பாடுகளையும்,
 இடத்தொடர்புகளையும் விளக்குகின்றன.
 சில இடங்களின் பழைய பெயர்கள் இந்
 நாட்டுக்கவிகளில் மாத்திரமே எஞ்சியுள்ளன.

இவைதவிர பழமொழிகளிலும்
 இடப்பெயர்கள் காணப்படுகின்றன.
 எடுத்துக்காட்டாக:

‘மக்கம் தப்பினா மருதமுனை’

‘காகமில்லாத ஊருமில்ல காத்தான்குடியார் இல்லாத
 இடமுமில்ல’

‘சம்மாந்துறையான் ஓடுற மாட்டில இறைச்சி எடுப்பான்’

‘எத்தளம் போனாலும் புத்தளம் போகாதே புத்தளம்
 போனாலும் புத்தியோடு போ’

‘மட்டக்களப்பார் பாயில ஓட்டவைப்பார்’

போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவைதவிர
 காணிகள், வீடுகள் என்பன ஆட்பெயரோடு
 இணைத்து வழங்கப்படும் பழக்கமும்
 முஸ்லிம்களிடம் காணப்படுகின்றது.

எடுத்துக்காட்டாக - வன்னியா வளவு,
 வாத்தியார் வளவு, சாஹீல்ஹமீத் சதுக்கம்,
 இல்மாலெவ்வை சதுக்கம் போன்றவற்றையும்,

இல்லங்களின் பெயராக - மாஜிதா மன்ஸில்,
 ஹதா மஹால், இஸமாயில் லொட்ஜ் போன்ற
 மஹால், மன்ஸில் என்ற
 பின்னொட்டுகளுடைய வீடுகளின் முகவரிப்
 பெயர்களையும் குறிப்பிடலாம்.

**தற்கால இடப்பெயர்களின் பரிணாமமும்
 இடப்பெயர்களின் பாரம்பரிய
 காப்பகப்படுத்தலில் உள்ள சவால்களும்**

நவீன நிர்வாக மற்றும் அரசியல் மாற்றங்கள்
 மற்றும் பண்பாட்டுப் படிமலர்ச்சியில் ஏற்படும்
 மாற்றங்கள், சிந்தனைப்பள்ளிகளின்
 கொள்கைத்தாக்கங்கள்,
 தூய்மைவாதப்போக்குகள், பிரிவினைவாதம்
 என்பன சில சந்தர்ப்பங்களில் பரஸ்பரமாகப்
 பகிரப்பட்டுவரும் பாரம்பரியத்திற்கு
 அச்சுறுத்தலாகவும் காணப்படுகின்றன.
 அரசியல் நோக்கங்களுக்காக இடங்களுக்குப்
 பெயர்மாற்றம் முயற்சிகள், இலங்கை
 இடப்பெயர்களில் பொதிந்துள்ள பன்முக
 கலாசார மரபை நீர்த்துப்போகச் செய்யும்
 அபாயத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

முடிவுரை

இலங்கை முஸ்லிம்களின் இடப்பெயர் கலாசாரம், தமிழ் மக்களுடனான அவர்களின் வரலாற்று, மொழியியல் மற்றும் கலாசார கூட்டுவாழ்வுக்கு ஒரு சான்றாகும். இது தனித்துவமான பண்பாட்டு அடையாளங்களைப் பாதுகாக்கும் அதே வேளையில் பரஸ்பரம் பகிரப்பட்ட பாரம்பரிய மேன்மையையும் பிரதிபலிக்கிறது.

இவ்வாறான இடப்பெயர் மரபுகளை புரிந்துகொள்வது, தீவில் இந்த சமூகங்களின் இணக்கமான சகவாழ்வு மற்றும் பண்பாட்டுச் செல்வாக்குகள் தொடர்பான நுண்ணிய தகவல்களை (Micro Information) வழங்குகின்றன. ஒவ்வொரு இடப்பெயருக்கும் ஒவ்வொரு பண்பாட்டுப் பின்புலங்களிலிருந்தும் பல்வேறு மூலங்கள் இயம்பப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு மூலங்களிலிருந்தும் நாம் பெறக்கூடிய தரவுகளை அறிவு மேம்பாட்டிற்காக பயன்படுத்துவதே இடப்பெயராய்வின் பயனுள்ள நோக்கமாக கருதமுடியும்.

கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் இடப்பெயர் பண்பாடு தனியாகவும் விரிவாகவும் ஆராயப்பட வேண்டியதாகும். இடப்பெயர்களை ஊர்ப்பெயர்களாக மாத்திரமன்றி, நீர்நிலைகள், மலைகள், காடுகள், வயல்கள், வீதிகள், கட்டிடங்கள், வீடுகளின் பெயர்கள் என ஒவ்வொரு இடத்தின் பெயர்ப்பண்பாடாகவும் மேலும் நுணுக்கமாக ஆராயும்போது இன்னும் பல தனித்துவமான பண்பாட்டம்சங்களைக் கண்டு கொள்ளமுடியும்.

சில இடப்பெயர்கள்:

காத்தான்குடி, கல்முனைக்குடி, ஹயாத்துநபிக்குடி, ஏறாவூர், நிந்தவூர், மீராநகர், ஹிஜ்றாநகர், அக்கரைப்பற்று, வரிப்பத்தான்சேனை, அட்டாளைச்சேனை, இசங்கனிச்சேனை, பசறிச்சேனை, அட்டப்பளம், வாழைச்சேனை, பாலமுனை, மருதமுனை, நற்பிட்டிமுனை, பக்கீர்சேனை, மாவடிப்பள்ளி, மீனோடைக்கட்டு, கோணாவத்தை, பள்ளிக்குடியிருப்பு, தைக்காநகர், ஹிசைனியாபுரம், சின்னப்பாலமுனை, உல்லை, ஏத்தாளக்குளம், கொட்டக்கட்டையடி, பெரியகுளம், குடுவில், நல்லதண்ணிமலை, சம்மாந்துறை, மலுக்கம்பிட்டி,

பட்டடியடிப்பிட்டி, பாவட்டந்தீவு, முச்சந்திமக்காம், மக்காமடி, வட்டிவிட்டி, வேகாமம், வளத்தாப்பிட்டி, வங்களாவடி, திளிவெட்டி, கள்ளியம்பத்தை, சேனைவட்டை, சேவுகப்பத்து, செட்டிடவட்டை, அம்பலத்தாறு, கரவாகு, மாளிகைக்காடு, ஒலுவில், இறக்காமம், கொண்டவட்டான், நைனாகாடு, ஓட்டமாவடி, சம்புமடு, செந்நெல்கிராமம், மஜீட்புரம், இஸ்மாயில்புரம், அமீரலிபுரம், அஷ்ரப்நகர், இஸ்மாயில்புரம், ஹிஜ்றாநகர், ஆலிம்சேனை, ஆலிம்நகர், தைக்காநகர், முஹம்மதியாபுரம், றசாக்மௌலானா நகர், ஜலால்தீன் சதுக்கம், ஹிதாயாபுரம், களப்புக்கட்டு, மீராகேணி, மீராவோடை, உப்போடை, மஞ்சந்தொடுவாய், காங்கேயனோடை, சாளம்பைக்கேணி, சவளக்கடை, கல்லரிச்சல், மட்டக்களப்புத்தரவை, உடங்கா, மலையடிக்கிராமம், விளிணையடி, மணற்சேனை, நற்பிட்டிமுனை, கருவாட்டுக்கல், விளிணையடி, அரசடி, புளியடி, ஆலையடி, வம்மியடி, வேகாமம், கூழாவடி, ஹிஜ்றாசந்தி, அல்லிமுல்லைச் சந்தி, கைகாட்டிச்சந்தி, பூமரத்தடிச்சந்தி, கொண்டவட்டான்.

உசாத்துணை

1. Kularatnam, K. (1999). Tamil place names on Ceylon outside The Northern & Eastern Provinces. De Lanerolle, J. D. (1930). Place Names of Ceylon. The Journal of the Ceylon Branch of the Royal Asiatic Society of Great Britain & Ireland, 31(83), 510-527.
2. Kulasuriya, A. S. (1995). Place Name study in Sri Lanka some Issues and perspectives. Journal of the Royal Asiatic Society of Sri Lanka, 131-154.
3. Jameel, S. H. M. (1997). Muslims of Ampara district.
4. காதர். எம்.எல்.ஏ, 1997. வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம்கள்
5. மருதூர் ஏ மஜீட், 1995. மட்டக்களப்பிலிருந்து மத்தியகிழக்கு வரை
6. நடராஜா.எப்.எக்ஸ்.சி, 1998. மட்டக்களப்பு மான்மியம், இரண்டாம் பதிப்பு
7. வெல்லவூர் கோபால், 2005. மட்டக்களப்பு வரலாறு - ஓர் அறிமுகம்

ஈழத்து மரபுவழி ஆற்றுகைக் கலைகளுக்கு ஒரு வரலாறும் வளர்ச்சியும் உண்டு. தென்மோடி, வடமோடி, சிந்துநடைக் கூத்துகள், வாசாப்பு, இசை நாடகம், பள்ளு, குறவஞ்சி, வசந்தன், மகுடி என அது பன்முகப்பட்டது. இவற்றுள் சில அருகிவிட்டன; சில கால ஓட்டத்துடன் நின்று போராடி நிலைக்கின்றன; சில மாறுகின்றன. காலந்தோறும் ஏற்பட்ட பண்பாட்டு கலப்புக்கும், அதனை உருவாக்கிய அரசியல், பொருளாதார, சமூக காரணங்களும் இம்மாற்றங்களுக்கு அடித்தளமாக உள்ளன. இந்த பல்வேறு வகைப்பட்ட ஆற்றுகை வடிவங்கள் தத்தமக்கென அழகியலையும், அமைப்பையும், வெளிப்பாட்டுத் திறனையும் கொண்டுள்ளன; ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பெற்றும் வளர்ந்துள்ளன. இந்த மாற்றங்களைப் புரிந்து கொள்வதும், அவை மாற்றம் பெற்றபோது அது சம்பந்தமாக நடந்த விவாதங்களை அறிவதும், இதன் இருப்பைத் தக்கவைக்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபடுவதற்கும், அதனை மேலும் வளர்த்துச் செல்ல விரும்புவோருக்கும் உதவியாக இருக்கும். இப் பல்வேறு ஆற்றுகை வடிவங்கள் பற்றியும் அவை கல்வி உலகில் ஏற்கப்பட்ட பின்னணிகள் பற்றியும், அதனால் இந்த ஆற்றுகைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் பற்றியும் அறிமுகம் செய்வதாக 'ஈழத்துத் தமிழின் ஆற்றுகைக் கலைகள் : மரபும் மாற்றமும்' எனும் இக்கட்டுரைத் தொடர் அமைந்திருக்கும்.

புராதன தமிழ்க் கூத்தில் புராணம் புகுந்த கதை

● சின்னையா மொளனகுரு

சின்னையா மொளனகுரு அவர்கள் இலங்கையின் மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த பேராசிரியர்; அரங்க ஆய்வாளர், பயிற்சியாளர், இயக்குநர், பிரதி உருவாக்குநர், நடிகர், கூத்துக் கலைஞர் என்று பல தளங்களில் இன்றும் இயங்கிவருபவர். ஈழத்து அரங்கத்துறையின் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட சிலரில் மொளனகுரு குறிப்பிடத்தக்கவர். 'இராவணேசன்', 'சங்காரம்' முதலிய புகழ்பெற்ற கூத்து நாடகங்கள் மொளனகுருவுக்கு தனியான அடையாளத்தை வழங்கின.

இவர், 20 ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத்தமிழ் இலக்கியம் - 1984, சடங்கில் இருந்து நாடகம் வரை - 1985, மொளனகுருவின் மூன்று நாடகங்கள் - 1985, தப்பி வந்த தாடி ஆடு - 1987, பழையதும் புதியதும் நாடகம் அரங்கியல் - 1992, சுவாமி விபுலானந்தர் காலமும் கருத்தும் - 1992, சங்காரம் - ஆற்றுகையும் தாக்கமும் (நாடகம்) - 1993, ஈழத்து தமிழ் நாடக அரங்கு - 1993, கால ஓட்டத்தினாலே ஒரு கவிஞன் - நீலாவணன் - 1994, கலை இலக்கிய கட்டுரைகள் - 1997, சக்தி பிரக்குது - நாடகம் - 1997, பேராசிரியர் எதிர்வீர சரத்சந்திராவும் ஈழத்து நாடக மரபும் - 1997, ஈழத்து நாடக அரங்கு - 2 ஆம் திருத்திய பதிப்பு - 2004, தமிழ்க் கூத்துக்கலை - வடமோடி ஆட்டப் பயிற்சிக்கான கைநூல் - 2010, கூத்து யாத்திரை - 2021, கூத்தே உன் பன்மை அழகு - 2021 போன்ற பலநூல்களை எழுதியுள்ளார்.

பண்டைத் தமிழகமும் தமிழினமும்

த

மழர் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே, ஒரு இனக்குழுவாக வாழ்ந்தமைக்கான ஆதாரங்கள் கிடைக்கின்றன.

அண்மைக் காலத்தில் இது பற்றி நிறைய ஆய்வுகளும் வந்துவிட்டன. ஒரு இனக்குழுவாக இருக்க வேண்டுமானால், அவ் இனக்குழு பின்வரும் பண்புகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்:

1. பொது வாழ்விடம்
2. பொது முன்னோர்கள்
3. பொதுப் பண்பாடு அல்லது பழக்க வழக்கங்கள்
4. பொது நம்பிக்கை அல்லது சமயம்
5. தன்னை வேறாக அடையாளம் காணல்
6. குழுவின் தோற்றத்தை விளக்கும் தொன்மக்கதைகள்

தமிழரின் பொது வாழ்விடமாக வடவேங்கடம் தொடக்கம் தென்குமரி வரையான நிலப்பரப்பு இருந்துள்ளது. அவர்களின் பொது முன்னோர்களாக பாரி, காரி, ஆய், ஓரி, நன்னன், அதியமான், குமணன் போன்றோர் கூறப்படுகின்றனர்.

பண்டைய தமிழர்கள் மத்தியில் அவர்கள் வாழ்ந்த நிலத்திற்கு ஏற்ப பழக்க வழக்கங்கள் இருந்திருக்கின்றன.

- குறிஞ்சி: வேட்டையும் அதனோடு ஒத்த பண்பாடும்.
- முல்லை: மந்தை மேய்த்தலும் அதனோடு ஒத்த பண்பாடும்.
- மருதம்: வேளாண்மையும் அதனோடு ஒத்த பண்பாடும்.

- நெய்தல்: மீன் பிடித்தலும், கடல் கடந்து நாவாய் ஓட்டலும் அதனோடு ஒத்த பண்பாடும்.
- பாலை: களவு செய்தலும் அதனோடு ஒத்த பண்பாடும்.

அவர்களது பொது மதமாக இயற்கை வணக்கம் இருந்திருக்கிறது. பிற்கால இலக்கியங்களில் கூறப்படும் பெரும்பொருளைத் தெய்வங்கள் சங்க இலக்கியங்களில் இல்லை. காடுகிழாள் என்றும் கானமர் செல்வி என்றும் கூறப்படும் தெய்வம், காட்டைத்தெய்வமாக வணங்கியமைக்கு உதாரணமாகும். அது ஓர் இயற்கை வணக்கம். பின்னர் இயற்கைச் சக்தியை அவர்கள் கொற்றவையாக வணங்கியுள்ளனர். பண்டைய தமிழ் இனத்தை தமிழே என்றே வேற்றுநாட்டார் அடையாளம் கண்டனர் என வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். குமரி நாட்டைக் கடல் கொண்ட கதையும், இனக்குழுக்கள் அரசாக வளர்ந்த சேர, சோழ, பாண்டிய வம்சத்தினர் பற்றிய பூர்வ கதைகளும் அவர்களிடம் இருந்தன.

பழந் தமிழர் ஆடல்கள்

குறிஞ்சி நிலத்திலே வேலனாடினான். பாலை நிலத்திலே கொற்றவை ஆடினான். ஏர்க்களத்திலே உழவர்கள் ஆடினர். போர்க்களத்திலே வீரர்கள் ஆடினர். நெய்தல் நிலத்திலே சுறாமீனை நட்டு, அதனை வணங்கி மீனவர் ஆடினர். இந்த ஆடல்களுக்கான வாத்தியங்களாக பறையும் முழவும் யாமும் இருந்திருக்கின்றன. இவ்வண்ணம் தனித்தனி ஆடல்களையும் பாடல்களையும், யாழ்களையும், இசைகளையும் கொண்டதாகத் தனித்தனிப் பண்பாட்டுப் பிரதேசங்களாக தீவுகளாக வாழ்ந்த இந்த இனக்கூட்டத்தை இணைத்தது அவர்கள் பேசிய தமிழ்

மொழியே ஆகும். சிறந்த தமிழ் மொழி செந்தமிழ் எனவும், சிறப்பில்லாத தமிழ் மொழி கொடுத்தமிழ் எனவும் அழைக்கப்பட்டது. பாண்டிய நாட்டிலேதான் செந்தமிழ் வழக்கிலிருந்தது என்ற தொன்மமும், அங்குதான் சிவனை முதன்மையாகக் கொண்ட தமிழ்ச் சங்கம் இருந்தது என்ற தொன்மம் பின்னால் எழலாயிற்று.

மொழியால் இணைந்த இந்த இனக்கூட்டத்தினர் மேலும் அருகருகே இணையும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது. அது பொருளியல் வளர்ச்சியால் ஏற்பட்டது. பொருளியல் வளர்ச்சி காரணமாக பரிவர்த்தனைகள் ஏற்பட, இந்த நிலங்களுக்கிடையே கொடுக்கல் வாங்கல் நிலவ, திணைக் கலப்பு ஏற்பட்டது. இதனையே தொல்காப்பியர் திணை மயக்கம் என்கிறார். இப்படியான பொதுப்பண்புகளுடனும் திணைக்கலப்புடனும், தனி இனமாகவும் பிற பண்பாட்டுக் கலப்பு இன்றியும் தமிழர் எனும் ஓர் இனம் வாழ்ந்தமைக்குச் சங்க நூல்களான எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு போன்ற நூல்களில் சான்றுகள் உண்டு.

சங்க இலக்கியங்களில் சில இலக்கியங்கள் தோன்றிய காலத்திலே இப்பண்பாட்டுக் கலப்பு ஏற்படலாயிற்று. தமிழர் சால்பு எனும் தனது நூலில் பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் இதனை நன்கு விளக்கியுள்ளார். அந்நூலிலே தமிழரின் தனித்துவமான பண்பாட்டு அம்சங்களை, முக்கியமாக ஒவ்வொரு நிலத்திலும் இருந்த ஆடல் பாடல்களை சங்க நூற் சான்றுகள் கொண்டு அவர் தருகிறார். இன்னும் பலரும் இதனை நிறுவியுள்ளனர். அண்மைக்காலப் புதைபொருள் ஆய்வுகளும் இதனை மேலும்

வெளிப்படுத்தியுள்ளன. ஓர் இனக்குழு தனியாகவும் அதே தனித்துவத்துடனும் வாழ்வதென்பது மிக சிரமமான காரியம் ஆகும். சிரமம் என்பதனை விட அது இயற்கைக்கு எதிரான காரியமும் ஆகும். மனிதர் இணைவதும், அதனால் பண்பாடுகள் கலப்பதும், இருந்த பண்பு மாறிச்செல்வதும் இயற்கையின் இயங்கியல் ஆகும்.

பண்டைத் தமிழர் கூத்துகளின் பாடு பொருள்

அப்படியாயின் அக்காலக் கூத்தரின் பாடுபொருள்கள் வடநாட்டு ஆரிய புராண இதிகாசக் கதைகளும்ல்ல; அவர்களின் தெய்வங்களும்ல்ல என்பது தெளிவாகிறது அல்லவா? இந்த வகையில் ஆரியர் தொடர்பும் பிற நாட்டார் தொடர்பும் ஏற்படுமுன், தனித்துவமான பண்பாடுகளுடன் வாழ்ந்த ஒரு இனக்குழுமத்தின் பண்பாடு, பழக்கவழக்கம், வழிபாடு, வாழ்முறை என்பன வரலாற்றுக் காலத்திலேயே மாறத் தொடங்கியது என்பதனையும், அதே இலக்கியச் சான்றுகள் கொண்டும் கல்வெட்டுச் சான்றுகள் கொண்டும் அறிந்து கொள்கிறோம். இதற்குப் பல உதாரணங்கள் கூறலாம். குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என நில அமைப்புக் காரணமாக பிரிந்து வாழ்ந்த இவ்வினக்குழு ஒவ்வொரு நிலத்துக்குமான ஆடல் பாடல்களையும், அதற்கான இசைக்கருவிகளையும் கொண்டிருந்தன என்பதனை சங்க இலக்கியங்களும், அதனை விளக்க எழுந்த தொல்காப்பியமும் கூறுகின்றன.

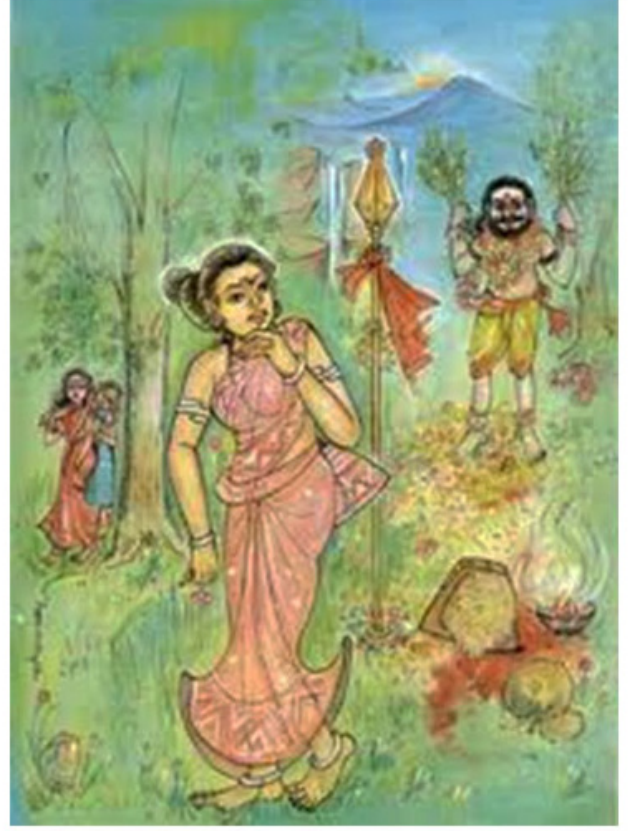
குறிஞ்சி நிலத்திலே தொண்டகப் பறையும் குறிஞ்சி யாமும், முல்லை நிலத்திலே ஏறுகோட பறையும் முல்லை யாமும், மருத நிலத்திலே மணமுழுவும் மருத யாமும்,

நெய்தல் நிலத்திலே மீன் கோட பறையும் நெய்தல் யாழும்,
பாலை நிலத்திலே குறை கோடபறையும்
நிரைகோடபறையும் பாலையாழும்,

இசைக்கருவிகளாக இருந்தன என நச்சினார்க்கினியர் தொல்காப்பியத்திற்கு எழுதிய உரையிலே கூறுகிறார். வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முன்னர் இருந்த ஆடல்கள் பற்றிய செய்தியினை சங்க இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. கூத்தரும், பொருநரும், பாணரும், விறலியும் தமிழர் வாழ்ந்த நால்வகை நிலங்களிடையே பயணம் செய்து பண்பாட்டு இணைப்பை ஏற்படுத்தினர். இவர்கள் சங்ககால மன்னர் வாழ்வையும், சங்ககால மக்கள் வாழ்வையும் பாடினர், நிகழ்த்தினர். சங்கப் பாடல்கள் பல இவ்வண்ணம் பாணர்களால் பாடப்பட்ட பாடல்கள் என்பர். பத்துப்பாட்டில் வரும் ஐந்து ஆற்றுப்படை நூல்களில் பாணர் ஊர் ஊராகச் சென்று ஆடல், பாடல் நிகழ்த்திய இச்செய்திகள் உண்டு. அந்த ஆடல் கலைகளில் ஒன்றுதான் கூத்து ஆகும். கூத்தை ஆடியோர் கூத்தர் என அழைக்கப்படுகின்றனர். கூத்தர் பற்றிய பல செய்திகளைச் சங்க இலக்கியங்களிலே காணுகிறோம். இப்படிக்கூத்தருடன் சென்ற கூத்தர் குழாத்தில் ஒருத்தியே சங்க இலக்கியப் பாடல்களைப் பாடிய ஒளவையார் ஆவார்.

ஏற்றுக் கலையே ஆக்குக சோறே
கள்ளும் குறைபட ஓம்புமின்

என்று பாடிய ஒளவையார் சங்க கால ஒளவையார்; ஆரியக் கலப்பு அற்ற ஒளவையார். ஆரம்பத்தில் தமிழர் ஆடிய ஆடல்களில் ஆரியக் கலப்போ, வடநாட்டுக் கலப்போ இருக்கவில்லை. இதற்கு உதாரணம், அவர்கள் ஏர்க்களத்திலும் போர்க்களத்திலும் ஆடிய

வேலனாட்டம்
Image Source - siragu.com

குரவைக் கூத்துகளும், பேய்மகளிர் கடலையில் ஆடிய துணங்கைக் கூத்தும், வேலன் குறி கூற ஆடிய வேலனாட்டமும் ஆகும். அங்கெல்லாம் உள்ளூர்க்கதைகளும், உள்ளூர்ச் செய்திகளுமே ஆடு பொருளாகவும் பாடு பொருளாகவும் இருந்தன.

சிலப்பதிகாரத்தில் கூத்துச் செய்திகள்

இந்தக் கூத்துகளின் எச்ச சொச்சங்களை நாம் சிலப்பதிகாரத்தில் காண்கிறோம். அங்கே முல்லை நிலத்திலே வாழ்ந்த இடையர் குல ஆய்ச்சியர் குரவைக் கூத்து ஆடுகின்றனர். இது ஆய்ச்சியர் குரவை என அழைக்கப்படுகிறது. ஆடும் கூத்து பழைய கூத்தாயினும் அங்கு பாடுபொருள் கண்ணன் ஆகிவிடுகிறார். கண்ணன் ஒரு ஆரியக் கடவுள். தமிழ்க் கூத்துக்குள்

இடையர் மத்தியிலே, இடையர் சேரியில் வளர்ந்ததாகப் புராணம் கூறிய ஒரு வடமொழிக் கடவுள் வந்து விடுகிறார். அந்தக் கூத்திலே கூறப்படுகின்ற கதைகள் யாவும் பாகவத புராணம் கூறும் கதைகள். மாட்டுக் கன்றை மரத்தில் எறிந்து கனிகள் உதிர்த்த கண்ணன் கதை, பாம்பைக் கயிறாக்கி அமுதம் பெறக் பாற்கடல் கடைந்த கதை, குருந்த மாத்தை வீழ்த்திய குழந்தைக் கண்ணன் கதை, மஹாபாரத யுத்தத்தில் சூரியனைத் தன் சக்கர ஆயுதத்தால் மறைத்த கதை எனப் பல கதைகள் கூறி ஆடப்படுகின்றன.

அதே நேரம், வேடரும் குரவைக் கூத்து ஆடுகின்றனர். ஆனால் அவர்களால் ஆடிப்பாடும் தெய்வம் வட நாட்டு ஆரியத் தெய்வம் அல்ல என்பதும் மனம் கொள்ளத்தக்கது. ஏற்கனவே அவர்கள் வணங்கிய கொற்றவையின் வளர்ச்சி பெற்ற வடிவம் அது. ஆனால் காவிரிபூம் பட்டினத்திலே மாதவி அரசவையில் ஆடிய 11 வகை ஆடல்களில் இரண்டு ஆடல்கள் மாத்திரமே தமிழ் மரபில் வந்த முருகனையும் கொற்றவையையும் கொண்டுள்ளன. ஏனைய ஒன்பது தெய்வங்களும் வடநாட்டுத் தெய்வங்களே. இதனை இவ்வாறு பார்க்கலாம்.

ஒரு வெளிப்பண்பாடு முதலில் மேல் வார்க்கத்தையே பாதிக்கும். அதுவும் நகரப் புறத்தையே பாதிக்கும். காரணம், அங்கு அனைவரும் கலக்க வாய்ப்பு உண்டு. கிராமங்களுக்குள் அந்நியப் பண்பாடு புக மிகத் தாமதமாகும். இதே நிலைதான் தமிழ் நாட்டிலும் நிகழ்ந்தது என்பதைச் சிலப்பதிகாரம் காட்டுகிறது. மிகக் கீழ் நிலையில் இருந்த வேடர் குல மக்களிடம் பண்டைய வழிபாட்டுமுறையில் அமைந்த கொற்றவையைப் போற்றும் குன்றக்குரவைக் கூத்தே இருந்தது. வேடர் குல மக்களைவிடச் சற்றுப் பொருளாதாரத்திலும் வாழ்முறைகளிலும் வளர்ச்சியடைந்த

இடையர் குல மக்களிடம் பழைய கூத்தான குரவைக் கூத்து இருந்ததாயினும், அவர்கள் அந்தக் கூத்திலே பாடி ஆடுவது பஞ்சவர்க்குத் தூது போன கண்ணனைத்தான். வடமொழி புராணக்கதை அங்கு புகுந்துவிட்டமைக்கு இது ஒரு உதாரணமாகும்.

ஆனால் இவ்விரு இனக் கூட்டத்தையும் விட நகரப் புறத்திலிருந்த மாதவியோ, அதுவும் அரசவை பெண்ணான அவளோ, நாட்டிய நூல் நன்கு கற்று நாட்டியம் ஆடுபவளாகக் காட்டப்படுகிறாள். அந்த நாட்டிய நூல் வடமொழிப் பண்பை உள்வாங்கியதாகவும் இருக்கலாம். தனது 11 ஆடல்களில் ஒன்பது ஆடல்களை ஆரியத் தெய்வ ஆட்டமாகவே நடத்துகிறாள். அவள் ஆடிய 11 ஆடல்களின் பெயர்களும் அவ்வாடல்களில் பிரதான இடம் பெற்ற தெய்வங்களும் இவைதான்:

“பாண்டரங்கம், கொடுகொட்டி என்னும் இரண்டு கூத்தும் சிவனால் ஆடப்பட்டன. அல்லியம், மல், குடம் எனும் மூன்று கூத்தும் திருமாலால் ஆடப்பட்டன. குடை, துடி என்னும் இரண்டு கூத்தும் முருகனால் ஆடப்பட்டன. பேடிக் கூத்து காமனால் ஆடப்பட்டது. பாவைக் கூத்து இலக்குமியால் ஆடப்பட்டது. மரக்கால் கூத்து துர்க்கையால் ஆடப்பட்டது. கடையக் கூத்து அயிராணியால் ஆடப்பட்டது” எனப் பஞ்சமரபு கூறுகிறது.

ஆனால் மாதவி ஆடியது நடனம் எனும் பெயரால் அழைக்கப்படவில்லை. தமிழரிடம் தொன்று தொட்டு பயின்று வந்த ஆடல் வடிவமான கூத்து எனும் பெயரிலேயே அழைக்கப்படுகிறது. இதிலே மாதவி ஆடும் பாத்திரங்களைக் கவனியுங்கள்: சிவன், திருமால், முருகன், காமன், இலக்குமி, துர்க்கை, அயிராணி; ‘அயிராணி’ என்றால் இந்திரனுடைய மனைவி என்று அர்த்தம். எல்லாக் கடவுளருமே ஆரியக் கடவுளார்தான். எமது

பண்டைய வேலனும்
கொற்றவையும் வேறு பெயரில்
முருகன், துர்க்கை என
கூறப்படுகிறார்கள். ஆடும்
கூத்துகளின் உட்பொருள்களும்
தமிழர் மத்தியில் வளராத,
வந்துசேர்ந்த வடமொழி புராண
இதிகாசக் கதைகள் ஆகும்.
கீழ்வரும் தகவல்களைப்
பாருங்கள்:

கொடுகொட்டி: சிவபெருமான்
முப்புரத்தை எரித்தபோது அது
நெருப்பு மூண்டு எரிவதைக்
கண்டுகொண்டு மகிழ்ச்சியினால்
கைகொட்டி நின்று ஆடிய ஆடல்
இது. கொட்டிசேதம் என்றும்
இதற்குப் பெயர் உண்டு.

பாண்டரங்கம்: சிவபெருமான் திரி
புரத்தை எரித்துச் சாம்பலாக்கிய
பின்னர் தேர்ப் பாகனாக இருந்த
பிரம்மா காணும்படி ஆடிய கூத்து.

அல்லியம்: கண்ணன் யானையின்
மருப்பை ஒடித்து கம்சனுக்கு
எதிராக ஆடிய ஆட்டம்.

மல்லாடல்: கண்ணன், வாணன்
எனும் அவுணனுடன் மற்போர் செய்து
அவனைக் கொன்றதைக் காட்டும் கூத்து.

துடிக் கூத்து: கடலில் ஒளிந்த சூரபத்மனை
முருகன் வென்ற பிறகு அக்கடலையே
அரங்கமாகக் கொண்டு துடி எனப்படும்
உடுக்கைகொட்டி ஆடிய கூத்து.

குடைக் கூத்து: முருகன் அவுணரை வென்று
ஆடிய ஆடல். அவுணர் தாம் போர்
செய்வதற்கு ஆற்றாது வருத்தமுற்றளவில்,
முருகன் தன் குடையை முன்னே சாய்க்க,
அதுவே ஒரு முக எழினியாக நின்றாடிய கூத்து.

குடக் கூத்து: தன் பேரனாகிய
அனுருத்திரனை வாணன் எனும் அவுணன்

பாண்டரங்கம்

Image Source - ponkarthikeyan.wordpress.com

சிறை வைத்தபோது அவனைச் சிறை
மீட்பதற்காக கண்ணன் ஆடிய ஆடல்.
மண்ணால் அல்லது பஞ்சலோகத்தால்
செய்யப்பட்ட குடத்தைக் கொண்டு
ஆடப்படுவது இது.

பேடி ஆடல்: காமன் தன் மகனான
அனுருத்திரனை சிறை வைப்பதற்காக
வாணனுடைய சோ எனும் நகரில்
தங்கியிருந்து பெண்வேடம் பூண்டு ஆடிய
நடனம் இது.

மரக்கால் ஆடல்: மாயோள் ஆகிய
கொற்றவை முன் நேராக எதிர்த்துப் போர்
செய்ய முடியாது வஞ்சனையால் வெல்லக்
கருதி பாம்பு, தேள் முதலியவற்றைப் புகவிட

அவற்றைக் கொற்றவை மரக் காலினால் உழக்கி ஆடிய கூத்து இது.

பாவைக்கூத்து: போர் செய்வதற்குப் போர்க்கோலம் கொண்டு வந்த அவுணர், மோகித்து விழுந்து இறக்கும் படி டிருமகள் ஆடிய கூத்து இது.

கடையக் கூத்து: வாணனுடைய சோ எனும் நகரத்தில் வடக்குப் புறத்தில் இருந்த வயலில் இந்திரனுடைய மனைவியான அயிராணி உழத்தி உருவத்தோடு ஆடிய உழத்திக் கூத்து இது.

இக்கூத்துகளின் உட்பொருட்கள் யாவும் தமிழ் மரபு சார்ந்தன அல்ல. சங்க இலக்கியங்களிலே இவை காணப்படவில்லை. அங்கு மக்கள் வாழ்வே கூறப்படுகின்றன. இங்கோ கற்பனையான வடமொழிப் புராண இதிகாசக் கதைகள் வந்துவிட்டன. நுணுகிக் கவனித்தால் இங்கும் எல்லாம் போர் ஆட்டங்கள் தான். ஆனால் போர் புரிவன வடநாட்டுத் தெய்வங்கள்; கொற்றவை, முருகன் எனத் தமிழ்ச் சாயல் பொருந்திய இரண்டு தெய்வங்களைத்தான் இங்கு காணுகிறோம்.

அவுணருக்கு எதிரான போர்

யார் இந்த அவுணர்? அவுணர் என்போர் அரக்கர். அரக்கர் திராவிட இனத்தின் ஒருபிரிவினர் என்ற ஒரு கதையும் உண்டு. அப்படியாயின் வென்ற ஆரியர் தமது வெற்றி புனைய ஆடிய கூத்துகளா இவை என்ற ஐயமும் எழுகிறது. ஆனால் ஆட்டம் தமிழ் மரபில் அமைகிறது. ஒன்று: இது கூத்து என்ற தமிழ்ப்பெயரில் இருக்கிறது. இரண்டு: இவை தமிழர் பண்டைய மரபில் ஆடிய முன் தேர்க் குரவை, பின் தேர்க் குரவைக் கூத்துப் பாணியில் அமைந்துள்ளன; ஆனால் பேர்கள் வேறு. அங்கு மன்னனை மன்னன் வென்று தேர் மீது நின்று ஆடுகிறான். இங்கோ அவுணனை வடநாட்டுத் தெய்வம் வென்று, தேரில் நின்று ஆடுகிறது. தமிழ் ஆடல் மரபில்

ஆரியப்பண்பாடு கலந்து விடுவதனை இங்கு காணுகிறோம். கூத்துக்குப் பாவிக்கப்படும் வாத்தியங்களும் கொட்டி எனப்படும் கொட்டும், உடுக்கும் தமிழ்மரபு வாத்தியங்களே. மாதவி ஆடிய நடனத்தில் வரும் வாத்தியக்காரர்கள் வேறு வாத்தியங்கள் பாவிக்கிறார்கள்.

மெல்ல மெல்ல கருவிலும், உருவிலும், இசையிலும் ஆரிய மயத் தாக்கம் கூத்துகளில் புகுந்து விட்டதனையே இச்செய்திகள் காட்டுகின்றன. இந்த தமிழ்ஆரியக் கலப்பினை சங்ககாலத்தின் பிற்பகுதியில் எழுந்த சங்க இலக்கியங்களிலே காணுகிறோம். ஆரிய முருகனும் தமிழ் வேலனும் இணைந்த கலவைதான் சுப்பிரமணியன் என்ற ஒரு ஆய்வும் உண்டு. திருமுருகாற்றுப்படையில் இந்த இணைப்பைக் காணலாம் என்பார். கொற்றவை துர்க்கையாகவும், பின்னர் சக்தியாகவும் மாற்றப்படுகிறாள். ஆரிய - தமிழ் பண்பாட்டுக் கலப்பில் எழுந்த மாற்றங்கள் இவை. நிலங்களுக்குரிய தெய்வங்களைக் கூறும் போது தொல்காப்பியர்,

மாயோன் மேய காடுறை உலகும்
சேயோன் மேய மைவரை உலகும்
வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகும்
வருணன் மேய பெருமணல் உலகும்
முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தலெனச்
சொல்லிய முறையால் சொல்லவும் படுமே

என்கிறார்.

வைகுண்டத்தில் வதியும் மாயோனாகிய விஸ்ணுவும், இந்தரலோக அரசானாகிய வேந்தனாகிய இந்திரனும், மழைக் கடவுளான வருணனும், இந்த நிலங்களோடு தொடர்புபடுத்தப்படுகிறார்கள். இச்செய்திகளை நாம் சங்க இலக்கியத்தில்

காணவில்லை. இவை யாவும் வடநாட்டுக் கலப்பும் ஆரியச் செல்வாக்கும் மெல்ல மெல்ல தமிழகத்தைப் பீடித்த வரலாற்றையே காட்டுகின்றன.

பண்டைத் தமிழ்நாட்டு வேடர் நடத்திய சடங்கு

சிலப்பதிகாரத்தில் வேடர்கள் கொற்றவை போல் தம் பெண்டெய்வத்தை அலங்கரிக்கின்றனர். அந்த அலங்காரம் எமக்கு வியப்பை மாத்திரமல்ல, ஒரு மானிடவியல் உண்மையையும் கூறுகிறது. அந்தக் கொற்றவைக்கு அவர்கள் சிரசில் சந்திரனை அணிவித்திருக்கிறார்கள். அவளது நெற்றியிலே இமைக்காத நெற்றிக் கண்ணை வைத்திருக்கிறார்கள். அவளது கண்டம் கறுத்து இருக்கிறது. அவளுக்கு யானைத் தோலைப் போர்த்தியிருக்கிறார்கள். சிங்கத்தோலை அவளது இடுப்பிலே கட்டியிருக்கிறார்கள். சிலம்பு காலிலே அணிவித்திருக்கிறார்கள். அவள் கையிலே சூலம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவளை அவர்கள் எருதின் மீது ஏற்றி இருக்கிறார்கள். அவளை அவர்கள் அமரி, குமரி, கவுரி, சமரி, சூலி, நீலி என அழைக்கிறார்கள்.

மதியின் வெண்தோடு கூடும் சென்னி
நுதல் கிழித்துவிழித்த இமையா நாட்டத்து
பவள வாய்ச்சி தவள வாழ் நகைச்சி
நஞ்சுண்டு கறுத்த கண்டி வெஞ்சினத்து
அரவு நாண் பூட்டி நெடுமலை வளைத் தோழ்
துளை எயிற்று உரகக் கச்சுடை முலைச்சி
வளை உடைக் கையில் சூலம் ஏந்தி
அரியின் உரிவை போர்த்து அணங்கு ஆகிய
அரியின் உருவை மேகலையாட்டி
சிலம்பும் கழலும் புலம்பும் சீறடி
வலம் படு கொற்றத்து வாய்வாட கொற்றவை

என அந்த அலங்கரிக்கப்பட பெண் வர்ணிக்கப்படுகிறாள். இங்கே நாம் சூலம்

தாங்கி நெற்றிக்கண்ணுடன் கரி, உரி போர்த்தி, பாம்பைக் கச்சையாக அணிந்து பிறைச்சந்திரனை உச்சியில் சூடிய ஒரு இளங் குமரியைக் காண்கிறோம். இந்தப் பெண்டெய்வம்தான் அன்றைய தமிழ் மூதாதையரின் தெய்வம் போலும். சிவனுக்குரிய அத்தனை அம்சங்களையும் அவளிடம் காணுகிறோம். ஒருவகையில் அவள் சிவப் பெண் எனலாம். சிவன் பின்னாளில் தமிழரிடையே செல்வாக்கு பெற்ற ஆரியத் தெய்வம் என்பது சிலர் கருத்து. அப்படியாயின் இந்தப் பெண்ணிடம் இருந்த அத்தனை அம்சங்களும் சிவரூபத்தில் இணைக்கப்பட்டதோ என்ற ஐயம் எழுவது இயல்பு. இதற்கு முன்னர் சூலையில் ஆடிய கொற்றவை பற்றிய குறிப்புகள் பல, சங்க இலக்கியத்திலே வருகின்றன. பிணத் தீ வெளிச்சத்தில் சூலையில் ஆடும் சிவன் பற்றி ஆறாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த காரைக்காலம்மையார் பாடுகிறார். பின்னாளில் இந்தச் சிவனே சக்தியைச் சரிபாதி ஆக்கி ஆனந்த நடனம் இடும் சிவனாக மாறி விடுவதனையும் காண்கிறோம். காரைக்காலம்மையார் கண்ட சிவனிலிருந்து, அப்பர் சுவாமிகள் கண்ட சிவன் பெரிதும் மாற்றமுற்று விடுகின்றார்.

குனித்த புருவமும் கொவ்வைசெவ்வாயில்
குமிழ் சிரிப்பும்

பனித்த சடையும் பவளம் போல் மேனியில்
பால் வெண்ணீறும்

இனித்த முடைய எடுத்த பொற்பாதமுமாக,
சிவன் மாறிவிடுவதனையும்
அதற்குப்பின்னால் ஏராளமான புராணக்
கதைகள் இருப்பதனையும் காண்கிறோம்.
பல்லவர் காலத்தில் எழுந்த பக்தி
இலக்கியங்களுக்கு செழுமைதர எண்ணற்ற
வடமொழி புராண இதிகாசக் கதைகள் வந்து
விடுகின்றன.

தமிழ்க் கூத்தன் நடராஜரானார்

பழந் தமிழ் மரபுடன் ஆரிய மரபும்,
வடமொழி புராண இதிகாசக் கதைகளும்

கலந்து புதியதோர் தமிழ் மரபு பல்லவர் காலத்தில் உருவாகிவிடுவதனையும் காண்கிறோம். வடமொழி இதிகாச புராணங்கள் இதில் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன. நடராஜன் எனப் புதியதோர் பெயரை, சிவன் ஆடும் நடனம் காரணமாக அவன் பெற்றாலும், கூத்தன் என்ற பெயர் அவனை விட்டுப் போய்விடவில்லை. சிவன் ஆடிய ஆடல்களும் ஆனந்தக் கூத்து, அற்புதக் கூத்து, தில்லைக் கூத்து எனவே அழைக்கப்பட்டன.

மஹாபாரத. இராமாயணக் கதைகள்

மஹாபாரதம் மற்றும் இராமாயணம் இந்துமத நூல்களாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டபோது, கண்ணன் பற்றிய கதைகள் மேலெழுந்தன. அவை கூத்துகளுக்குப் கருப்பொருளாயின. பாண்டவர், தேவர்கள், கௌரவர் ஆகியோர் சார்ந்தோர் கூத்துகளின் நாயகர்களாயினர். தமிழர் ஆடலும், நடனம், கூத்து என இரு கிளைப்பட்டு வளர்வதாயிற்று. ஒன்று கோவிலுக்கு உள்ளே நடந்த செந்நெறி ஆடல்; மற்றது கோவிலுக்கு வெளியே நடந்த கூத்து ஆடல். ஒரு சுவையான அவதானம் யாதெனில், கோவிலுக்கு உள்ளே நடந்த ஆடல்களில் சைவம் சார்ந்த கதைகள் முன்னிலை பெற, கோவிலுக்கு வெளியே நடந்த ஆடல்களில் வைஸ்ணவம் சார்ந்த மஹாபாரதம் மற்றும் இராமாயணக் கதைகள் முன்னிலை பெற்றன போலத் தோன்றுகின்றன.

தொடர்ந்து செல்வாக்குப் பெற்ற வடமொழி புராண இதிகாசக் கதைகள்

புராண இதிகாசக் கதைகளை வெகுஜன மயமாக்கும் முயற்சியில் கூத்துகள் முதலில் இடம் பெற்றன போலவும் தெரிகின்றன. இன்றும் மட்டடக்களப்பில் ஆடப்படும் வடமொழி கூத்துகளில் தொண்ணூறு வீதமானவை இராமாயண, மஹாபாரதக் கதைகளும் அவற்றின் கிளைக் கதைகளும். கி.பி. 2 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து மெல்ல

மெல்ல தமிழர் பண்பாட்டுக்குள் புகத் தொடங்கிய ஆரிய அல்லது சமஸ்கிருத தாக்கங்கள், கி.பி. 6 ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் அதிகமாக உள்வந்து, கி.பி. 10 ஆம் 11 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் சோழர் காலத்தில் நிறுவனமயம் பெற்றது எனலாம். இந்த நிறுவன மயமே மேலும் இறுகி, வடமொழி பண்பாடே தமிழ்ப் பண்பாடு என மயங்கும் நிலையையும் உருவாக்கியது. நாயக்கர் காலத்தில் வடமொழி அரசில் பெரும் இடத்தையும் பெறலாயிற்று.

தமிழ்நாட்டை ஆண்ட மராத்திய மன்னரும் தெலுங்கு மன்னரும் சமஸ்கிருத மொழியையும் பண்பாட்டையுமே முன்னெடுத்தனர். கேரளாவிலிருந்த கதகளியும், கர்நாடக யச்சகானாவும், ஆந்திராவிலிருந்த பாகவத மேளமும், தமிழ் நாட்டுக் கூத்து மரபோடு இணைந்த போது, அது தெருக்கூத்தாக இன்னொரு வடிவம் பெற்றது. அக்கூத்துகளின் உட்பொருள்கள் வடமொழி புராண இதிகாசக் கதைகளேயாகும். தமிழ்சை கர்னாடக இசையாகப் பெயர் கொண்டது, தமிழ்ப் பாடல்களின் இடத்தை தெலுங்குப் பாடல்கள் பிடித்துக்கொண்ட காலமும் இதுவே. பின்னாளில் இந்த பண்பாட்டுப் பிடிப்பிலிருந்து தமிழ்ப் பண்பாடும் கலைகளும் விடுபடும் காலமும் உருவாயிற்று. எனினும், இன்றுவரை தமிழ்நாட்டிலும் ஈழத்திலும் வடமொழிப் புராண இதிகாசக் கதைகளிலிருந்து இன்னும் கூத்து மீளவேயில்லைப் போலத்தான் தெரிகிறது.

அந்த மீளாமரபே ஈழம் வரை போகின்றது. ஈழம் வந்த அக்கூத்து மரபு, தமிழ் நாட்டுத் தெருக்கூத்திலிருந்து மாறி ஈழக்கூத்தாக மாறியமையும், வளர்ந்தமையும் இன்னொரு கதையாகும். தமிழ்நாட்டிலிருந்து ஈழம் வந்த இந்த வடமொழிப் புராண இதிகாசக் கதைகளை உள்ளடக்கமாக கொண்ட கூத்து மரபு, ஈழத்திலிருந்து ஏனைய ஆடல் மரபுகளையும் உள்வாங்கி, ஈழக்கூத்தாக மலர்ந்த விதத்தினை அடுத்துப் பார்ப்போம்.

இனக் குழுவும், சமயம், மொழி, பண்பாடு ஆகியவற்றால் வேறுபாடுகளைக் கொண்ட பன்மைப் பண்பாட்டுச் சமூகங்களில் (MULTI - CULTURAL SOCIETIES) சமாதான வழிகளில் தீர்க்க முடியாதவான சிக்கலான அரசியல் பிரச்சினைகள் தீவிரமடைந்து உள்நாட்டுக் குழப்பங்களிற்கும், உள்நாட்டு யுத்தங்களிற்கும் வழிவகுத்துள்ளன. இதனை மூன்றாம் உலக நாடுகளின் சமகால வரலாறுகள் உணர்த்தியுள்ளன. இவ்வரசியல் பிரச்சினைகளைப் பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம் சமாதான வழியில் தீர்த்தல், சம்மந்தப்பட்ட நாடுகளின் அமைதிக்கும், சமூக - பொருளாதார - அரசியல் முன்னேற்றத்திற்கும் அடிப்படையாக அமைகிறது. அமைதி வழியான தீர்வை அரசியல் தீர்வாக (POLITICAL SOLUTION) அமைப்பதோடு அதிகாரப் பகிர்வு (POWER SHARING), சுயாட்சி (SELF RULE) ஆகியவற்றுக்கான ஆட்சிக் கட்டமைப்புகளை, அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்தங்கள் மூலம் உருவாக்குவதும் இன்றியமையாத முன் தேவையாக உள்ளது. அந்த வகையில், 'அதிகாரப் பகிர்வும் சுயாட்சியும் : மூன்றாம் உலக அனுபவம்' என்னும் இப்புத்திய தொடரில் மூன்றாம் உலக நாடுகளான இலங்கை, இந்தியா, மலேசியா, பாகிஸ்தான், நைஜீரியா, எத்தியோப்பியா, சூடான், மெக்சிக்கோ ஆகிய நாடுகளின் அனுபவங்களை விளக்கியுரைக்கும் கட்டுரைகளின் தமிழாக்கம் வெளியிடப்படும். பல்வேறு தீர்வு மாதிரிகள், அத்தீர்வு மாதிரிகளின் பின்னால் உள்ள அரசியல் கோட்பாடுகள் (POLITICAL THEORIES), அரசியல் யாப்புத் தத்துவங்கள் (CONSTITUTIONAL PRINCIPLES) என்பனவும் விளக்கிக் கூறப்படும்.

ஆங்கில மூலம் : லக்ஸ்மன் மாரசிங்க (Lakshman Marasinghe)

அதிகாரப் பகிர்வுக்கான அரசுக் கட்டமைப்புகள்

பகுதி 1

● கந்தையா சண்முகலிங்கம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்ற இவர், இலங்கை நிர்வாக சேவையில் பணியாற்றிய ஓய்வுநிலை அரசு பணியாளர். கல்வி அமைச்சின் செயலாளராக விளங்கிய சண்முகலிங்கம் அவர்கள் மிகச்சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளருமாவார். இவர் மொழிபெயர்த்த 'இலங்கையில் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றம்' என்ற நூல் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான பரிசை பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

'நவீன அரசியல் சிந்தனை', 'கருத்தியல் எனும் பனிமூட்டம்', 'இலங்கையின் இனவரைவியலும் மாணிடவியலும்' ஆகியவை இவரின் ஏனைய நூல்களாகும்.

ராசிரியர் லக்ஸ்மன் மாறசிங்க 'A Survey of Structures for Power Devolution' என்னும் தலைப்பில்

எழுதிய ஆய்வுக்கட்டுரை 'Institute for Constitutional Studies' என்னும் ஆய்வு நிறுவனம் 2011 ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்ட 'Power Sharing : The International Experience' என்னும் நூலின் இரண்டாவது அத்தியாயமாகச் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. அதிகாரப் பகிர்வு தொடர்பான சர்வதேச அனுபவங்கள் குறித்த பல ஆய்வாளர்களின் கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக அமைந்த இந்நூலில் இடம்பெற்ற இக்கட்டுரையை, புதிய அரசியல் யாப்பு ஒன்றினை வரைதல் பற்றி இலங்கையர்களான நாம் சிந்திக்கும் இவ்வேளையில் மீள்பார்வை செய்தல் மிகவும் பொருத்தமுடையது. இக்கட்டுரையில் பொதிந்துள்ள கருத்துகளைச் சுருக்கியும் தழுவினும் தமிழில் தருவதே இத்தமிழ்க் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஆங்கிலக் கட்டுரையைப் பேராசிரியர் இரு பகுதிகளாகப் பிரித்துள்ளார். கட்டுரையின் முதற்பகுதி, அதிகாரப் பகிர்வு (Devolution) என்னும் எண்ணக்கருவை விளக்குவதாகவும், அதிகாரப் பகிர்வுச் செயல்முறையைக் கொள்கை அளவில் ஏற்றுக்கொண்டபின் அரசுகள் அதிகாரப் பகிர்வை நடைமுறைப்படுத்தும் போது கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய விடயங்கள் பற்றி விளக்கிக் கூறுவதாகவும் அமைந்துள்ளது. இம்முதற்பகுதிக்கு 'அறிமுகக் குறிப்புகள் சில' எனத் தலைப்பிட்டுள்ளார். கட்டுரையின் இரண்டாவது பகுதி 'அதிகாரப் பகிர்வு மாதிரிகள் ('The Paradigms for Devolution') என்னும் தலைப்பில் அமைந்துள்ளது.

பெல்ஜியம், அவுஸ்திரேலியா, கனடா, நைஜீரியா, சூடான், இலங்கை, தென்னாபிரிக்கா, இந்தியா ஆகிய நாடுகளின் அதிகாரப் பகிர்வு

அனுபவங்களை இக்கட்டுரை விளக்கிக் கூறுகிறது.

அறிமுகக் குறிப்புகள் சில

அறிமுகக் குறிப்புகள் சில என்னும் முதற்பகுதியில் கூறியிருக்கும் கருத்துகளை முதலில் நோக்குவோம். 'Devolution of Power' (அதிகாரப் பகிர்வு) என்னும் ஆங்கிலத்தொடர் எதனைக் குறிப்பிடுகிறது? 'அரசின் அதிகாரத்தை' (State Power) பகிர்ந்து அளிப்பதே அதிகாரப் பகிர்வு ஆகும். இந்த வினாவிற்கான பதிலை நாம் தெரிந்து கொள்ளும் போதுதான் அரசு ஏன், என்ன நோக்கத்திற்காகத் தன்னிடம் உள்ள அதிகாரங்களைப் பகிர வேண்டும், யாருக்குப் பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும் என்ற வினாக்களுக்கான விடைகளைத் தெரிந்து கொள்ள முடியும். அரசுகள் அதிகாரப் பகிர்வைச் செய்வதன் நோக்கங்கள் இரண்டாக இருப்பதுண்டு.

1. இனத்துவ (Ethnic) குழுக்களுக்கிடையே உள்ள முரண்பாடுகளைத் தீர்த்து இணக்கம் செய்தல் அல்லது சமயக்குழுக்களிடையே உள்ள முரண்பாடுகளைத் தீர்த்து இணக்கம் செய்தல். ஆங்கிலத்தில் 'Reconciliation' என்ற சொல்லால் இதனைக் குறிப்பிடுவர்.
2. பொருளாதார வளர்ச்சியை நோக்கிய மேம்பாடு கருதியதாகவும் அதிகாரப் பகிர்வு இருக்கலாம்.

பேராசிரியர் மாறசிங்க அவர்களின் கருத்தை விளக்குவதற்கு உதாரணங்கள் இரண்டை எம்மால் குறிப்பிட முடியும். வட அயர்லாந்தில் அதிகாரப்பகிர்வு 'மத நல்லிணக்கத்தை' (Religious Reconciliation) நோக்கமாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆந்திர மாநிலத்தில் 'தெலுங்கானா' என்ற பகுதி தனியாக்கப்பட்டு அதிகாரம்

பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டதன் பிரதான நோக்கம் அப்பகுதியின் பொருளாதார வளர்ச்சியை மேம்படுத்துதலை நோக்கமாகக் கொண்டதெனலாம். அடுத்து யாருக்கு அரசு அதிகாரத்தைப் பகிர வேண்டும் என்ற வினாவிிற்கான விடையைப் பார்ப்போம். அதிகாரத்தைப் பகிர்வதற்காக, அதிகாரத்தைப் பகிரும் அரசு, அதிகாரத்தை பெறக்கூடிய அலகுகளை உருவாக்க வேண்டும் (The state must establish bodies or entities) என்பது முக்கியமானது. அவ்வாறு உருவாக்கப்படும் அலகுகள் பகிர்ந்தளிக்கும் அதிகாரங்களை ஏற்கும் தகைமையும், திறனும் (Capacity and Ability) உடையனவாக இருக்க வேண்டும் என்பதோடு அவ்வதிகாரங்களைப் பெறுவதற்கான விருப்பையும் (Willingness) உடையனவாகவும் இருத்தல் வேண்டும். மத்தியில் உள்ள அரசின் அதிகாரம் பிராந்தியங்களில் உருவாக்கப்பட்ட அலகுகளிற்கு பகிர்ந்தளிக்கப்படும் போது ஒரு இடத்தில் உள்ள அரசு அதிகாரங்களை இன்னொரு இடத்தில் குவித்தல் (Deconcentration) என்னும் செயல்முறை இடம்பெறுகிறது என்றும் கூறலாம்.

அதிகாரப் பகிர்வுச் செயல்முறையை ஆரம்பிக்க இருக்கும் அரசு நான்கு காரணிகளை (Factors) கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் எனப் பேராசிரியர் மாறசிங்க அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார். அவையாவன:

1. அதிகாரப் பகிர்விற்கான கொள்கையை அரசு வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும். (The state must formulate a policy for power devolution)
2. அதிகாரங்களை ஏற்பதற்குத் தகுதியுடைய அலகுகளிற்கான அளவு கோல்களை அதிகாரத்தை வழங்கப்போகும் அரசு தீர்மானித்தல்

வேண்டும் (The state must determine a set of criteria for establishing units suitable to be the recipients of the devolved powers)

3. அதிகாரங்களை ஏற்பவர்களை (Recipients) அவரவர் தேவைகளினது இலக்குகளை அடையக்கூடிய தகைமையின் அடிப்படையில் தெரிவு செய்தல். இவ்விடத்து 'Recipients' என்ற சொல் அதிகாரங்களை ஏற்கவிருக்கும் அலகுகளின் மக்கள் சமூகங்களைக் குறிப்பிடுகிறது எனக் கொள்ளலாம்.
4. மத்தியில் உள்ள அதிகாரங்களில் எவற்றைப் பகிர்ந்தளிப்பது எவற்றைக் கொடுப்பது என்ற தெரிவைச் செய்தல்.

மேற்படி நான்கு காரணிகள் பற்றியும் பேராசிரியர் தரும் விளக்கங்களை அடுத்துச் சுருக்கமாக எடுத்துக் கூறுவோம்.

அதிகாரப் பகிர்வுக்கான கொள்கையை வகுத்து கொள்ளுதல்

அரசாங்கம், அதிகாரப் பகிர்வு மூலம் அடையவிருக்கும் நோக்கம் என்ன என்பதைத் தெளிவாக வரையறை செய்து கொண்டு, அந்த நோக்கம் அல்லது நோக்கங்களை அடைவதற்குப் பகிரப்பட வேண்டிய அதிகாரங்கள் எவை என்பதைத் தீர்மானித்தல் வேண்டும். அதிகாரப் பகிர்வால் அடைய இருக்கும் இலக்குகளை அடைவதற்கு உதவாத அதிகாரங்களை பகிர்ந்தளிப்பதால் எந்தப் பயனும் கிடைக்கப்போவதில்லை என்றே கூறலாம்.

அதிகாரப் பகிர்வுக் கொள்கையை வகுத்துக் கொண்டமைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக

1993 ஆம் ஆண்டின் பெல்ஜியம் தேசம் நடைமுறைப்படுத்திய அரசியல் யாப்பை பேராசிரியர் மாறசிங்க குறிப்பிடுகிறார். 1993 அரசியல் யாப்பு பெல்ஜியம் நாட்டை ஒற்றையாட்சி முடியாட்சி நாடு என்ற நிலையில் இருந்து சமஷ்டி ஆட்சி முடியாட்சி நாடு என்ற நிலைக்கு மாற்றியது. 1831 இல் பெல்ஜியம் ஒற்றையாட்சி நாடாக இருந்தது. அதன்பின் ஏறக்குறைய ஒன்றரை நூற்றாண்டு காலத்தில் அந்நாடு பல சமுதாயங்களையும் (Communities) பிராந்தியங்களையும் கொண்ட நாடாகப் பரிணாமம் பெற்றிருந்தது. இதற்கமைய 1993 அரசியல் யாப்பு அதன் உறுப்புரை 1 இல் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தது : “பெல்ஜியம் சமுதாயங்களையும், பிராந்தியங்களையும் உள்ளடக்கிய ஒரு சமஷ்டி அரசு ஆகும்” (Belgium is a federal state composed of communities and regions)

அரசியல் யாப்பின் முதலாவது உறுப்புரை மேற்கண்டவாறு அதிகாரப் பகிர்வுக் கொள்கையைப் பிரகடனம் செய்தது. பெல்ஜியம் ஒற்றையாட்சி அரசு என்ற நிலையில் இருந்து சமஷ்டியாக மாறிய போதும் அது முடியாட்சி அரசாகவே (Monarchy) இருக்கும் என்பதை அரசியல் யாப்பின் 3 ஆம் அதிகாரம் எடுத்துக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. உறுப்புரை 85 பெல்ஜியத்தின் அரசு முடி, பரம்பரை உரிமையாகப் பெறப்படுவதை (Hereditary Nature of the Belgium Monarchy) வெளிப்படுத்தியது. 1993 பெல்ஜிய அரசியல் யாப்பு பெல்ஜியத்தின் சமூக யதார்த்தத்தை (Ground Reality) கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு, பெல்ஜியத்தில் பிளமிஷ் (Flemish), பிரஞ்சு, ஜேர்மன் என்னும் மூன்று சமுதாயங்கள் (Communities) வாழ்ந்து வருவதாக உறுப்புரை 2 பிரகடனம் செய்கிறது.

“Belgium comprises three communities : The Flemish

community, The French community, and The German community”

மேற்கண்டவாறு அரசியல் யாப்பு பெல்ஜியத்தின் மூன்று சமுதாயங்களுக்கு அங்கீகாரம் (Recognition) வழங்கி அச்சமூகங்களின் தேவைகளை இணக்கமான முறையில் தீர்வு செய்தலும் திருப்திப்படுத்தலும் அரசின் இலக்கு என்பதை உறுதி செய்தது. உறுப்புரை 2 இல் குறிப்பிட்டதை உறுதி செய்யும் வகையில் உறுப்புரை 4 பின்வருமாறு மொழிப்பிராந்தியங்களை அடையாளப்படுத்துகிறது.

“டச்சு மொழி பேசுவோர் பிராந்தியம், பிரஞ்சு மொழி பேசுவோர் பிராந்தியம் இருமொழிகளைப் பேசுவோரை (Bilingual) கொண்ட பிரஸ்ஸல்ஸ் (Brussels) தலைநகர்ப் பிராந்தியம், ஜேர்மன் மொழி பேசுவோர் பிராந்தியம் ஆகிய பிராந்தியங்களையும்...” என உறுப்புரை 4 மொழிவழிப் பிராந்தியங்களை அடையாளப்படுத்துகிறது. பெல்ஜியம் அரசியல் யாப்பு மொழிப் பிராந்தியங்களை (Linguistic Regions) அரசியல் பிராந்தியங்களில் (Political Regions) இருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டுவதாக அமைந்தது. மொழிக் குழுக்களையும், சமுதாயக் குழுக்களையும் ஒன்றாகக் கலப்புச் செய்வது அரசின் கொள்கைத் திட்டமாகும். சமுதாய அடிப்படையிலோ அன்றி மொழியடைப்படையிலோ சமூகத் துருவமயப்படுதல் (Social Polarisation) இடம்பெறுவதைத் தவிர்ப்பதே அரசின் கொள்கையாகவிருந்தது. உறுப்புரை 3, பெல்ஜியம் மூன்று பிராந்தியங்களைக் கொண்டது என வரையறை செய்கிறது.

1. பிளமிஷ் பிராந்தியம்,
2. வலூன் பிராந்தியம் (Walloon Region),
3. பிரஸ்ஸல்ஸ் பிராந்தியம்,

என்பனவே அப்பிராந்தியங்களாகும். நிர்வாக ஒழுங்கமைப்புகளையும் சர்வதேச உறவுகளையும் இலகூபடுத்துவதற்காக தலைநகரான பிரஸ்ஸல்ஸ் தனிப்பிராந்தியமாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு பிராந்தியத்தினதும் பிரதேச எல்லைகள் (Territorial Limits) உறுப்புரை 5 இல் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. உதாரணம் : The Flemish region comprises the following : Antwerp, Flemish brabant, West flanders, East flanders and limburg என பிளமிஷ் பிராந்திய எல்லைகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

பெல்ஜியத்தில் சட்டவாக்கசபை, பிரதிநிதிகள் சபை (House of Representatives), செனேற் என இரு சபைகளைக் கொண்டதாக விளங்குகிறது (அத்தியாயம் 4 பிரிவு 1).

அதிகாரப்பகிர்வு நடைபெறும்போது நான்கு முக்கிய காரணிகளை (Four important factors) அரசாங்கங்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்; அவற்றுள் முதலாவது விடயம், அதிகாரப் பகிர்வு பற்றிய கொள்கையை வகுத்தல் ஆகும். கொள்கை வகுத்தலுக்குச் சிறந்த வரலாற்று உதாரணமாகப் பேராசிரியர் மாறசிங்க அவர்கள், 1993 இன் பெல்ஜியம் அரசியல் யாப்பை உதாரணங்காட்டி விளக்கியுள்ளார் (பக் 13 - 16). அவரது விரிவான விளக்கத்தை மிகச்சுருக்கமாக மேலே எடுத்துக் கூறினோம். அதிகாரத்தைப் பெறும் அலகூகளை என்ன அடிப்படை அளவு கோல்களின்படி தீர்மானிக்க வேண்டும் என்ற விடயத்தை அரசாங்கம் தொடக்கத்திலேயே வரையறுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் மாறசிங்க குறிப்பிடுகிறார். இவ்விடயத்தை அடுத்து நோக்குவோம்.

அதிகாரத்தைப் பெறும் அலகூகளைத் தீர்மானித்தல்

பிரித்தானிய அரசாங்கம் தனது காலனி நாடுகளான கனடா, அவுஸ்திரேலியா ஆகிய நாடுகளில் அதிகாரப் பகிர்வைச் செயற்படுத்தியது. பிரித்தானிய வட அமெரிக்க சட்டம் 1867 (British North America Act 1867), இன்றைய கனடாவின் அரசியலமைப்புக்கு அடித்தளமாக அமைந்த அரசியல் யாப்புச் சட்டமாகும். இதே போன்று பிரித்தானியாவின் காலனியான அவுஸ்திரேலியாவிற்கு பொதுநலவாய அவுஸ்திரேலியாச் சட்டம் 1900 (Commonwealth of Australia Act 1900) என்னும் அரசியல் யாப்புச் சட்டம் அதிகாரப் பகிர்வை வழங்கியது.

பொதுவாக ஆட்சியாளர்கள் தமது கட்டுப்பாட்டில் உள்ள அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்தளிக்க முன்வருவதில்லை. ஆனால் பிரித்தானிய அரசாங்கம் கனடா, அவுஸ்திரேலியா ஆகிய காலனிகளுக்குச் சுதந்திரத்தை வழங்கிய போது அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்தளித்தல் (Devolving Power) என்னும் முடிவை ஏன் செய்தது என்ற வினாவை எழுப்பும் மாறசிங்க, கனடாவிலும், அவுஸ்திரேலியாவிலும் ஆள்புலத்தின் பிரதேச விஸ்தீரணம் (Largeness of the Territorial Extent) அந்நாடுகளின் ஆளுகை (Governance) சீரானதாக அமைவதற்குத் தடையாக அமையும் என்பதைப் பிரித்தானியா உணர்ந்தது என்ற பதிலைத் தருகிறார். கனடாவின் ஒட்டாவா நகரின் மத்திய அரசு அந்நாட்டின் பரந்த நிலப்பரப்பின் மூலை முடுக்குகளில் எல்லாம் அதிகாரத்தைச் செலுத்த முடியாது. இவ்வாறே அவுஸ்திரேலியா என்னும் ஒரு

கண்டத்தை கன்பரா என்னும் நகரில் அமைந்துள்ள அரசாங்கத்தால் ஆள முடியுமா என்பது நியாயமான ஐயமே ஆகும். இதனைவிட இவ்விரு நாடுகளிலும் காலனிய காலகட்டத்தில் பிராந்தியங்களைச் சார்ந்த இனத்துவ, பண்பாட்டுச் சமயக்குழுக்கள் உருவாக்கம் பெற்றிருந்தன. ஐரோப்பிய நாடுகளில் இருந்து வந்த குடியேறிகள் பிராந்திய ரீதியான பண்பாட்டு ஒருமைத்தன்மையையுடைய சமுதாயங்களாக உருவாக்கம் பெற்றிருந்தனர். இதனால் அவுஸ்திரேலியாவில் அதிகாரப் பகிர்வுக்குரிய அரசுகளை (States) வரையறை செய்வதிலும், கனடாவில் மாநிலங்களை (Provinces) வரையறை செய்வதிலும் பண்பாடு, இனத்துவம் அல்லது சமயம் ஆகியவற்றால் ஓரினத்தன்மையுடைய அலகுகளை வரையறை செய்ய வேண்டிய தேவை எழுந்தது. இவ்வாறு சமூக, அரசியல் நோக்கில் பிரதேசங்களை அடையாளப்படுத்துவதை 'Bracket Theory' எனக் குறிப்பிடுவர் என்று மாறசிங்க குறிப்பிடுகிறார். "In socio - political Terms, the state utilized the 'Bracket Theory' by placing them within territorial brackets wherever it seems possible for considerations of cultural, ethnic or religious homogeneity (பக். 17)"

1867 இல் கனடா டொமினியன் அந்தஸ்துடைய சுதந்திர நாடாக ஆகிய போது அதிகாரப் பகிர்வைப் பெறும் (Recipients of Devolved Power) அலகுகளாக ஒன்டாரியோ, கியுபெக், நோவா ஸ்கோஷியா (Nova Scotia), நியு பிரிவுன்ஸ்விக் ஆகிய நான்கு மாநிலங்கள்

அடையாளப்படுத்தப்பட்டன. கனடாவின் அரசியல் யாப்பு வளர்ச்சியின் பெறுபேறாக 1999 இல் கனடா 10 மாநிலங்களையும், மூன்று பிரதேசங்களையும் கொண்ட சமஷ்டியாக உருவாகியது. கனடாவின் நிலப்பரப்பின் விஸ்தீரணம், கியுபெக் மாநிலத்திற்கும் ஏனைய ஆங்கிலமொழி பேசுவோர் மாநிலங்களிற்கும் இடையிலான வேற்றுமைகள், கனடாவின் முதல் தேசியங்கள் (First Nations) ஆகிய காரணிகள் அதிகாரப் பகிர்வுக்கான அலகுகளைத் தீர்மானிப்பதில் முக்கிய பங்காற்றியதை அந்நாட்டின் அரசியல் வரலாறு உணர்த்தியுள்ளது.

அவுஸ்திரேலிய அரசியல் யாப்பு பிரித்தானியாவின் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த சுயாட்சியுடைய பல குடியேற்றங்களை (Self Governing British Colonies) ஒன்றிணைத்தது. அப்போது உருவான அவுஸ்திரேலியா, இன்று 6 அரசுகளையும் (States), 1 தலைநகர் பிரதேசத்தையும் (Capital Territory), வடக்குப் பிரதேசம் (Northern Territory), 7 நிர்வாகப் பிரதேசங்கள் (Administered Territories) என்பனவற்றை அதிகாரப் பகிர்வுக்குரிய அலகுகளாகக் கொண்டுள்ளது.

அவுஸ்திரேலியா, கனடா ஆகிய நாடுகளின் உதாரணங்களை எடுத்துக் காட்டிய பின்னர் பேராசிரியர் மாறசிங்க நைஜீரியா, சூடான் ஆகிய இரு மூன்றாம் உலக உதாரணங்களை எடுத்துக்காட்டி விளக்கம் தந்துள்ளார்.

நைஜீரியா

19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பிரித்தானியக் காலனியவாதிகள் நைஜீரியாவிற்கு வந்தபோது,

அப்பிராந்தியம் வெவ்வேறு இனக்குழுமங்களைக் (Tribal Groups) கொண்ட பல தலையாரிச் சமூகங்களை (Chieftaincies) உள்ளடக்கியதாக இருந்ததைக் கண்டனர். இச்சமூகங்கள் யாவற்றையும் தமது இராணுவ பலத்தாலும் பல தந்திரங்களாலும் அடக்கியும், பணிய வைத்தும் நைஜீரியா என்ற ஒற்றைத் தன்மையுடைய அரசுக் கட்டமைப்பை உருவாக்கி அதற்கு நைஜீரியா எனப் பெயரிட்டனர். ஆகையால் நைஜீரியா சுதந்திரமடைந்த பின்னர் உள்ளக முரண்பாடுகள் அதிகரித்து, அரசுகளை இனக் குழுமங்களின் அடிப்படையில் (States Along Tribal Lines) அமைக்க வேண்டிய தேவை எழுந்தது. நைஜீரியாவின் இன்றைய அரசியல் யாப்பு 1999 இல் உருவாக்கப்பட்ட போது, இனக்குழுமங்கள் அல்லது சமயக் குழுக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அரசியல் அலகுகள் உருவாக்கப்பட்டன. நைஜீரியாவில் இன்று 36 அரசுகள் (States) கொண்ட சமஷ்டிமுறை நடைமுறையில் உள்ளது. இவ் அரசு அலகுகளை உருவாக்கிய போது நைஜீரியா அரசு எல்லைகளை இனக்குழு எல்லைகளுடன் (Tribal Boundaries) ஒருங்கிணைக்கும் முறையில் உருவாக்கியது. அதிகாரப் பகிர்வுக்கான இந்த அலகுகள் 'Bracket Theory' இன்படி உருவாக்கப்பட்டன எனக் கருதலாம் (பக். 17).

நைஜீரியாவின் அரசியல் யாப்பின் அத்தியாயம் 4 பகுதி 2 இல் ஒவ்வொரு 36 அரசுகளுக்கும் 'அசெம்பிளி' (House of Assembly) எனப்படும் சட்ட ஆக்கச் சபை இருக்கும் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வகையான அரசுக்கட்டமைப்பு நைஜீரியாவிற்குள் பிரித்தானிய காலனித்துவம் காலடி எடுத்து வைத்த போது இருந்த அரசுக் கட்டமைப்பை ஒத்ததாக இருந்தது என்று கூறலாம். புதிய யாப்பின்படியான அரசுகளின் எல்லைகள்,

பழைய இனக்குழுச் சமுதாயங்களின் எல்லைகளுடன் (Tribal Boundaries) ஏறக்குறைய ஒருங்கிணைவனவாய் இருந்தன. இத்தகைய அரசுக்கட்டமைப்பு மாதிரி (Paradigm) நைஜீரிய மக்கள் சமூகங்களிடையே நல்லிணக்கத்தையும் சமூக அமைதியையும் ஏற்படுத்துவதற்கு உளத்தூண்டலை வழங்குவதாக அமைந்தது. அதிகாரப் பகிர்வுக்கான அலகுகளாக 36 அரசுகள் அமைந்தன.

சூடான் குடியரசு

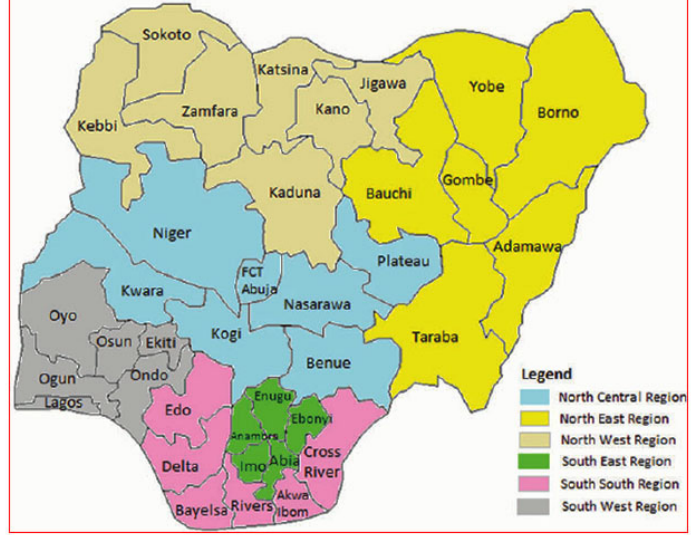
2005 ஆம் ஆண்டின் சூடான் அரசியல் யாப்பு சூடான் குடியரசை (Republic of Sudan) 24 அரசுகளைக் கொண்ட சமஷ்டியாக உருவாக்கியுள்ளது. சூடானின் சமஷ்டிமுறை மூன்று நோக்கங்களை அடைவதை இலக்காகக் கொண்டது.

1. சூடானின் வடபகுதியில் பருத்திச் செய்கை, தென் சூடானில் சோளப் பயிர்ச்செய்கையும் கைத்தொழில்களின் வளர்ச்சியும் ஆகியன சூடானை பொருளாதார சமூக ஏற்றுத்தாழ்வுகள் உடைய நாடாக ஆக்கியிருந்தன. இவ் ஏற்றத் தாழ்வுகளை சமப்படுத்தும் சமத்துவப் பங்கீட்டு முறையை ஏற்படுத்தல் முதலாவது நோக்கமாகும். இந்த நோக்கத்தினை அடைவதில் சூடான் வெற்றி கண்டதா என்பது வேறு விடயம். அரசுக் கட்டமைப்பை உருவாக்கும் போது பொருளாதார நன்மைகளைச் சமனாகப் பகிர்ந்தல் ஒரு நோக்கமாகக் கருதப்பட்டது என்பது கவனிக்கத்தக்கது.
2. தென்சூடான் அராபியர் அல்லாத இஸ்லாமியர் அல்லாத இனக்குழுமச் சமூகங்களின் (Non - Arab, NonIslamic, Tribal Groups) பாரம்பரிய தாயகப் பிரதேசங்களாக (Traditional Homelands) இருந்தன. ஆகையால் தென்சூடான்

இஸ்லாமிய அராபிய வடக்குடன் (Islamic Arab North) தொடர்பற்ற தனித்துவமான பகுதியாக இருந்தது. தென்பகுதி அரசுகளை உருவாக்கியதன் மூலம், பின்தங்கிய தென்சூடான் பகுதிகளின் பொருளாதார முன்னேற்றத்தை அடைவது நோக்கமாக இருந்தது.

3. சமய அடிப்படையிலும் இன அடிப்படையிலும் தெற்கு சூடானுக்கும், வட சூடானுக்கும் இடையே முரண்பாடுகள் கூர்மையடைந்திருந்தன. இவ்விரு பகுதிகளுக்கும் இடையே ஐக்கியத்தை வளர்த்தல் மூன்றாவது நோக்கமாக இருந்தது. அதிகாரப் பகிர்வு, தென்பகுதி மக்களின் அபிலாசைகளைப் பூர்த்தி செய்வதாக இருக்கும் என நம்பப்பட்டது.

சூடானில் 24 அரசுகளை எல்லையிட்டு பிரித்து அமைத்ததன் நோக்கம் சுய ஆட்சி (Self Government) ஊடாக பேண்தகு அபிவிருத்தியை (Sustained Development) எல்லாப் பகுதிகளிலும் ஏற்படுத்துவதேயாகும். சூடானின் தென்பகுதி வடபகுதியில் இருந்து பிரிந்து போவதற்காக நடத்தி வந்த நீண்டகாலப் போராட்டத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்து நாட்டில் அமைதியையும் பொருளாதார விருத்தியையும் ஏற்படுத்தும் நோக்குடனேயே அதிகாரப் பகிர்வுக்கான அரச அலகுகள் உருவாக்கப்பட்டன. வடபகுதி, இனத்தால் அராபியர்களாகவும் மதத்தால் இஸ்லாமியர்களுமான மக்களைக் கொண்டது. சூடானின் பெரும்பான்மை

நைஜீரியாவின் சமஷ்டி அரசுகள்

Image Source - www.researchgate.net

இஸ்லாமியர்கள் சன்னி (Sunni) முஸ்லிம் பிரிவினர். வடபகுதியினர் பொருளாதார வளம்மிக்க செல்வந்தர்கள். தென்பகுதி, எண்ணெய் மற்றும் எரிவாயு வளத்தையுடையதாயினும் வறிய மக்களைக் கொண்ட பகுதியாகும். தென்பகுதி மக்கள் பண்டு (Bantu) இனத்தவர்களாகவும், பெரும்பான்மையினர் கிறிஸ்தவர்களாகவும் உள்ளனர்.

தென்பகுதியில் சிறுபான்மையினரானோர் ஆவி வழிபாட்டு நம்பிக்கை (Animism) உடையவர்களாகவும் உள்ளனர். சூடானின் அரசுக் கட்டமைப்பு சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு வேறுபாடுகளை இணக்கம் செய்து நாட்டை ஐக்கியப்படுத்தும் நோக்கம் உடையது என்பது தெளிவாகிறது.

சூடானின் 2005 அரசியல் யாப்பின் மூன்று உறுப்புரைகள் மூன்று முக்கியமான அதிகாரப் பகிர்வு ஏற்பாடுகளைக் குறிப்பிடுகின்றன.

1. உறுப்புரை 110 : இவ்வுறுப்புரையில் சமஷ்டி அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்கள் (Federal Powers)

சூடானின் சமஷ்டி அரசுகள்

Image Source - www.pinterest.com

குறித்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

2. உறுப்புரை 111 : இவ்வுறுப்புரை அரசுகளின் சட்ட சபைகளின் (State Assemblies) அதிகாரங்களை வகுத்துரைத்துள்ளது.
3. உறுப்புரை 112 : இவ்வுறுப்புரையில் அரசுகளின் சட்ட சபைகளுக்கும், மத்திய பாராளுமன்றத்திற்கும் (Federal Parliament) பொதுவான ஒருங்கிணை அதிகாரங்கள் (Concurrent Powers) வகுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

சூடானின் அரசியல் யாப்பின் அத்தியாயம் 4 பிரிவு 24 நான்கு நிலைகளில் அதிகாரப் பரவலாக்கலை (Four Levels of Decentralisation) நடைமுறைப்படுத்தும் ஏற்பாடுகளைச் செய்துள்ளது. இதனால் சூடானில் நான்கு நிலைகளில் அரசாங்கம் செயற்பட வழிவகுக்கப்பட்டுள்ளது.

முதலாவது நிலை அரசாங்கமாக (First Level of Government) தேசிய மட்டத்தில் இயங்கும் மத்திய அரசாங்கம் உள்ளது. இம்மத்திய அரசாங்கம் “நாட்டின் தேசிய இறைமையையும், பிரதேச

கூடானில் 24 அரசுகளை எல்லையிட்டு பிரித்து அமைத்ததன் நோக்கம் சுய ஆட்சி (Self Government) ஊடாக பேண்தகு அபிவிருத்தியை (Sustained Development) எல்லாப் பகுதிகளிலும் ஏற்படுத்துவதேயாகும். கூடானின் தென்பகுதி வடபகுதியில் இருந்து பிரிந்து போவதற்காக நடத்தி வந்த நீண்டகாலப் போராட்டத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்து நாட்டில் அமைதியையும் பொருளாதார விருத்தியையும் ஏற்படுத்தும் நோக்குடனேயே அதிகாரப் பகிர்வுக்கான அரசு அலகுகள் உருவாக்கப்பட்டன.

ஒருமைப்பாட்டையும் பாதுகாப்பதோடு, கூடான் மக்களின் நலன்களைப் பேணுவதாகவும் செயற்படுவதற்குரிய அதிகாரங்களை உடையதாகவும் இருக்கும்“

தென்கூடான் நிலை அரசாங்கம் (South Sudan Level Government) என்பது இரண்டாம் நிலை அரசாங்கமாகும். இந்த அரசாங்கம் கூடானின் தென்பகுதி மக்களினதும், தென்பகுதி அரசுகளினதும் (People and States of Southern Sudan) விவகாரங்கள் தொடர்பான அதிகாரம் உடைய அரசாங்கமாகும்.

மூன்றாவது நிலையில் அரசுகளின் அரசாங்கம் (State Level Government) உள்ளது. 24 அரசுகளின் அரசாங்கத்தை இது குறிப்பிடுகிறது. இவ்வரசுகள் தத்தம் பகுதிகளின் பொதுச் சேவைகளை மக்களிற்கு வழங்கும் மக்களிற்கு அருகில் உள்ளனவான (Closest to the People) அரசாங்கங்களாக உள்ளன. நான்காவதான அரசாங்கமாக முனிசிப்பல் சபைகள், கிராம மட்ட சபைகள் என்பனவற்றை உள்ளடக்கிய உள்ளூராட்சி

அரசாங்கம் (Local Government) அமைந்துள்ளது.

உறுப்புரை 26, நான்கு நிலைகளில் உள்ள அரசாங்கங்களிடையே இருக்க வேண்டிய தொடர்புகளைப் (Inter Governmental Linkages) பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. இதனையடுத்துள்ள பந்தியொன்றில் அரசின் அங்கங்களான அரசு நிறுவனங்கள் செய்யக் கூடாதன எனவும், செய்ய வேண்டியன எனவெனவும் கூறும் 10 வழிகாட்டிக் குறிப்புகள் தரப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் சில வருமாறு:

1. இன்னொரு நிலை அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்களிலும், பணிகளிலும் தலையிடுதல் ஆகாது (Not to encroach on the powers and functions of other levels).

2. எல்லா நிலை அரசாங்கங்களிடையிலும் ஒத்துழைப்பை மேம்படுத்த வேண்டும் (To promote cooperation between all levels of government).

3. வழக்காடுதலுக்குச் செல்வதற்கு முன்னர் பிணக்குகளை இணக்கமான முறையில் நடுத்தீர்ப்பு முறைமூலம் தீர்வு செய்யவதற்கு முனைதல் வேண்டும் (To promote amicable settlement of disputes before attempting litigation).

இவ்வாறு பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட அதிகாரங்களை (Devolved Powers) செயற்படுத்துவதற்கு உதவ வேண்டும் எனவும், அவ்வதிகாரங்கள் செயற்படுத்தப்படுவதற்குத் தடைகளை விதிக்கக் கூடாதெனவும் எச்சரிக்கைக் குறிப்புகளைக் கூறும் அரசியல் யாப்பு ஏற்பாடு தனித்துவமானது; பிற யாப்புகளில் காணப்படாத ஒரு விடயம் எனப் பேராசிரியர் மாறசிங்க குறிப்பிடுகிறார் (பக். 21).

அதிகாரப் பகிர்வுக்கான கொள்கையைத் தீர்மானித்தல், அதிகாரத்தைப் பெறும் அலகுகளைத் தீர்மானித்தல் என்ற முதலிரு படிநிலைகள் பற்றி இதுவரை எடுத்துக் கூறினோம். பெல்ஜியம், கனடா, அவுஸ்திரேலியா, நைஜீரியா, சூடான் ஆகிய நாடுகளின் அனுபவங்களை உதாரணம் காட்டி இவ்விரு படிநிலைகளிலும் அதிகாரத்தைப் பகிர்வு செய்யும் அரசுகள் மேற்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகளைப் பேராசிரியர் லக்ஸ்மன் மாறசிங்க எடுத்துக் கூறினார். இதற்கு அடுத்ததாக நாம் அதிகாரத்தை ஏற்பவர்களின் தேவைகளின் அடிப்படையிலும், தகைமைகளின் அடிப்படையிலும், அதிகாரத்தை ஏற்பவர்களை (Recipient) தெரிவு செய்தல் எனும் விடயத்தை நோக்குவோம்.

அதிகாரத்தை ஏற்பவர்களைத் தெரிவு செய்தல்

அதிகாரத்தை ஏற்பவர்கள் (Recipients) என்ற சொல் 'அரசுகள்' (States), மாநிலங்கள் (Provinces) என்னும் அலகுகளைக் குறிப்பிடும் சொல்லாகும். அத்தோடு இச்சொல் அந்நிறுவன அமைப்புகளிற்குக் கீழ் உள்ளடங்கும் மக்கள் சமூகங்களையும் குறிப்பிடுவதாகக் கொள்ளலாம். அதிகாரப் பகிர்வு செயன்முறை மூலம் அதிகாரத்தை ஏற்பனவான அலகுகள், பகிரப்பட்ட அதிகாரங்களை (Devolved Powers) மக்களிற்குப் பயனுள்ள வகையில் பயன்படுத்தி, அரசு இயந்திரத்தைப் பிராந்திய மட்டத்தில் கொண்டுவரும் இயந்திரங்கள் போன்று செயற்படுவனவாய் அமைகின்றன. இவ் அலகுகளிற்கு பகிரப்பட்ட அதிகாரங்களைச் செயற்படுத்துவதற்குரிய அரசியல் திறனும் (Political Ability), விருப்பமும் (Willingness) இருத்தல் வேண்டும். என்ன நோக்கத்திற்காக அதிகாரம் பகிரப்படுகிறதோ

அந்நோக்கத்தை அடைவதற்கான இலக்குகளை எய்துவதற்குரிய தகைமை உடையனவாக அலகுகள் இருத்தல் வேண்டும். குறித்த இலக்குகளை அடைவதற்கான அதிகாரங்கள் வழங்கப்படாதவிடத்து அல்லது போதிய அளவினதாக இல்லாதவிடத்து அதிகாரப் பகிர்வின் நோக்கத்தை நிறைவேற்றுதல் இயலாததாகிவிடும்.

தகைமையுடைய அலகுகளைத் தேர்வு செய்வதில் தெரிவு செய்யப்படும் அலகுகளில் உள்ளடக்கப்படும் இனத்துவக் குழுமங்கள் எவை, அவற்றின் இனத்துவ அடிப்படையிலான கட்டமைப்பு (Ethnic Composition), உருவாக்கப்படும் பிரதேசத்தின் பொருளாதாரம், அப்பொருளாதாரம் வளர்ச்சி நோக்கி பயணிக்கும் ஆற்றல் உடையதாக இருத்தல் (Economic Feasibility) ஆகியன கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டிய காரணிகளாகும். தேர்வு செய்யப்பட்ட அலகின் எல்லைக்குள் வாழும் மக்களிடையே சமூக ஒருங்கிணைவுப் பிணைப்பு (Social Cohesion) உள்ளதா என்பதும் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும். தேர்வு செய்யப்பட்ட அலகுகள் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் இலக்குகளை (Social, Economic and Political Goals) அடையக் கூடியனவாக இருத்தல் வேண்டும். மேற்கூறியன கவனிப்பைப் பெறும்போதுதான், அதிகாரப் பகிர்வு வெற்றி பெறுதல் முடியும். முற்பகுதியில் எடுத்துக் கூறப்பட்ட கொள்கை வகுத்தல், அலகுகளின் தெரிவுக்கான அளவு கோல்களை வகுத்தல் ஆகியவற்றுடன், மூன்றாவது படிநிலையான அதிகாரத்தை ஏற்பவர்களைத் தெரிவு செய்தல் என்னும் விடயம் தொடர்புபட்டதாக இருப்பதையும் காணலாம்.

கனடா 1867 ஆம் ஆண்டில் பிரித்தானிய வட அமெரிக்கச் சட்டம் 1867 (B.N.A Act) மூலம் சமஷ்டியாக உருவாக்கம் பெற்றது என்பதை மேலே எடுத்துக் கூறினோம். ஆனால் கனடாவின் மாகாணங்களை ஒன்டாரியோ, குயுபெக் எனப் பிரித்ததன் வரலாறு 1627 இல் ஆரம்பித்துவிட்டது. 1759, 1763, 1774 ஆகிய ஆண்டுகளின் சட்டங்கள் மூலம் இப்பிரிப்பு உறுதி செய்யப்பட்டது என்னும் வரலாற்றை லக்ஸ்மன் மாறசிங்க அவர்கள் 2325 வரையான 3 பக்கங்களில் விரிவாக எடுத்துரைக்கிறார். இவ்வரலாறு கனடாவில் ஒன்டாரியோ, குயுபெக் என்னும் இரு மாகாண அலகுகளைப் பிரிக்க வேண்டியதற்கான தேவையை விளக்குவதாக உள்ளது. இந்த வரலாற்றின் தொடர்ச்சியாகவே இன்று கனடா பின்வரும் பத்து மாகாண அரசுகளைக் கொண்ட சமஷ்டியாகப் பரிணாமம் பெற்றுள்ளது.

1. அல்பேர்ட்டா

2. பிரிட்லிஷ்கொலம்பியா

3. மனிட்டோபா

4. நியுபிறவுன்விஸ்க்

5. நியுபவுண்லாந்தும் லயரடோரும்

6. நோவா ஸ்கோஷியா

7. பிரின்ஸ் எட்வார்ட் ஐலன்ட்

8. ஒன்டாரியோ

9. குயுபெக்

10. சஸ்கெற்சுவன்

இவற்றை விட 1. வடமேற்குப் பிரதேசங்கள் (North West Territories) 2. நுனாவுட் (Nunavut), 3. யுகொன் (Yukon) ஆகிய பிரதேசங்களும் (Territories) அதிகாரப் பகிர்வுக்குரிய

அலகுகளாக உருவாக்கம் பெற்றுள்ளன. குயுபெக் பகுதி பிரான்சில் இருந்து குடியேறியவர்களால் 'புதிய பிரான்ஸ்' (New France) என்னும் பெயருடன் தீவிர கத்தோலிக்க மத விசுவாசிகளின் குடியேற்றமாக அமைக்கப்பட்டது. பிரித்தானியா 1759 இல் இராணுவ நடவடிக்கை மூலம் குயுபெக் பகுதியைக் கைப்பற்றியது.

பின்னர் 1763 இல் செய்து கொள்ளப்பட்ட சமாதான உடன்படிக்கை (Peace Treaty) மூலம் பிரித்தானியாவின் ஆட்சிக்குரிய பகுதியாகியது. பிரித்தானியர்கள் பிரஞ்சுக் கனடியர்களை கொடிய அடக்குமுறைகளின் மூலம் அடக்கி ஆட்சி செய்தனர் என்பதை வரலாற்றாசிரியர்கள் பதிவு செய்துள்ளனர். ஒன்டாரியோவின் மக்கள் 'வெள்ளையர், ஆங்கிலோசக்சன், புரட்டஸ்தாந்தியர்' (White, Anglo Saxon, Protestants) என்பதும் பிரஞ்சு கத்தோலிக்கர்களிடமிருந்து சமூக, சமய, பண்பாட்டு வேறுபாடு உடையவர்கள் என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

'வெள்ளை ஆங்கிலோ சக்சன் புரட்டஸ்டன்ஸ்' என்ற தொடர் 'WASP' என்ற சுருக்க எழுத்துகளால் அழைக்கப்படுவது. இச்சுருக்கப் பெயரில் அமைந்துள்ள இகழ்ச்சியான சிலேடை (WASP - குளவி) கவனிப்புக்குரியது. பிரித்தானிய நிர்வாகத்தில் வெள்ளை ஆங்கிலோ சக்சன் புரட்டஸ்டன்ஸ் பிரிவினர் அதிகாரம் பெற்றிருந்தனர். கியுபெக்கியர்களின் வாழ்வு தொடர்ந்து துன்பம் நிறைந்ததாகவே இருந்து வந்தது. இப்பின்னணியில் நோக்கும்போது குயுபெக்கின் அரசியல் வாழ்வில் அண்மைய ஆண்டுகளில் பிரிவினைவாதத்தின் இதயவலிகள் வெளிப்பட்டதில் ஆச்சரியம் இல்லை (It is therefore little wonder that pangs of separatism has

pervaded the political life of Quebec in recent years) என லக்ஸ்மன் மாறசிங்க குறிப்பிடுகிறார் (பக். 25).

இக்கட்டுரையின் தொடக்கத்தில் அழுத்திக் கூறப்பட்ட பின்வரும் மூன்று விடயங்கள் முக்கியமானவை. மாறசிங்க அவர்களின் வார்த்தைகளில் அவையாவன :

“First, the structuring of policies for devolution. Second, the identification of the need for devolution. Third, the selection of suitable territorial unit for devolution” இதன் பொருள்: முதலாவது, அதிகாரப் பகிர்வு பற்றிய கொள்கையை வகுத்துக் கொள்ளுதல். இரண்டாவது, அதிகாரப் பகிர்வுக்கான தேவையை அடையாளம் காணுதல். மூன்றாவது, அதிகாரத்தை ஏற்பதற்குப் பொருத்தமான அலகுகளைத் தேர்வு செய்தல். இம் மூன்று விடயங்களும் முக்கியமானவை.” இவ்வாறு கூறிய பின்னர் கனடாவின் சமஷ்டிமுறை இம்மூன்று அம்சங்களிலும் அதிகாரப் பகிர்வுச் செயல்முறைக்கான மிகச்சிறந்த உதாரணமாக விளங்குகிறது என லக்ஸ்மன் மாறசிங்க குறிப்பிடுகிறார். அவர் கூற்று வருமாறு:

“The Canadian federalism affords, perhaps the best study of power devolution from all three aspects” (பக். 25)

எவ்வதிகாரங்களைப் பகிர்வேண்டும்?

நான்காவதான முக்கியமான விடயம் எவ்வதிகாரங்களை அலகுகளிற்குப் பகிர் வேண்டும் என்பதாகும். மத்தியில் வைத்திருக்க வேண்டிய அதிகாரங்கள் எவை? மாநில அரசுகளுக்குப் பகிர்ந்தளிக்க வேண்டிய அதிகாரங்கள் எவை? என்பன தீர்மானிக்கப்பட வேண்டிய முக்கிய பிரச்சினைகளாகும். வேறுவார்த்தைகளில்

கூறுவதானால் இவ்வினாக்கள் அதிகாரப் பகிர்வின் உள்ளடக்கம் (Substance of Devolution) சார்ந்தவையாகும். அதிகாரப் பகிர்வின் உள்ளடக்கம் பற்றிய தீர்மானம் அரசியல் கொள்கை (Political Policy) சார்ந்த விடயம். அத்தோடு சமுதாயத்தின் அவசியத் தேவை (Social Necessity) சார்ந்து எழுவதுமாகும். அரசு எவ்வெவ் அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்தளிக்க முடிவு செய்கிறது என்பது கொள்கை சார்ந்த முடிவுகளாகும். பகிரப்படும் அதிகாரங்கள் எவை, அவற்றின் இயல்புகள் எவை என்பதை பயன்பாட்டுக் கொள்கை (Utilitarianism) மூலம் விளக்கலாம் என லக்ஸ்மன் மாறசிங்க குறிப்பிடுகிறார். இயற்றப்படும் சட்டங்கள் சமூகத்தில் வாழும் மக்களில் ஆகக்கூடிய எண்ணிக்கையினரின் அதியுச்ச அளவான நன்மைகளைத் தருவனவாக இருக்க வேண்டும்.

அதிகாரப்பகிர்வு வெற்றியடைய வேண்டுமானால் அதிகாரம் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட அலகு தனது இலக்குகளை அடையக்கூடிய அளவிற்கு பொருளாதார அல்லது நிதி இயலுமையை உடையதாக இருத்தல் வேண்டும். அலகுகளிற்கு கொடுக்கப்படும் அரசியல் யாப்புச் சட்ட அதிகாரங்களைப் பிரயோகித்து வரிகளைத் தனது பகுதி மக்களிடமிருந்து அறவிடுவதன் மூலம் சுயமாக நிதிகளைத் திரட்டும் (Self Generation of Funds) அதிகாரம் உடையதாக இருத்தல் வேண்டும். மத்தியில் இருந்து பெறப்படும் சமப்படுத்தல் நிதி (Equalization Fund) அலகுகளின் நிதிவளத்தைப் பெருக்க உதவவேண்டும். நிதி ஆதாரம்

கிடைக்காவிட்டால் அதிகாரப் பகிர்வு பயனற்றதாகிவிடும்.

அடுத்துவரும் பகுதியில் அதிகாரப் பகிர்வுக்கான வெவ்வேறு அரசியல் யாப்பு மாதிரிகள் (Constitutional Paradigms) ஆராயப்படவுள்ளன.

அதிகாரப் பகிர்வுக்கான அரசியல் யாப்பு மாதிரிகள்

அரசியலமைப்புகளை வடிவமைப்பதில் நடைமுறையில் ஈடுபட்ட அரசியல்வாதிகள், பல்வகையான அதிகாரப் பகிர்வு முறைகளை வடிவமைத்துச் செயற்படுத்தினர். இதன்மூலம் உருவான அதிகாரப் பகிர்வு மாதிரிகளுக்கு அரசியல் யாப்புச் சட்டவாளர்கள் (Constitutional Lawyers) பல சட்ட 'லேபல்களை' (Labels) வழங்கினர். இவ்வாறான 'லேபல்களில்' முக்கியமானவையாக சிலவற்றைச் சட்டவியல் நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

1. 'A unitary state with devolved powers' - அதிகாரப் பகிர்வுடைய ஒற்றையாட்சி அரசு
2. 'Confederation' - கொன்பெடரேஷன்
3. 'Federalism' - சமஷ்டி முறை

என்பன முக்கியமான 'லேபல்களாகும்'. இவை அதிகாரப் பகிர்வுக்கான முக்கிய மாதிரிகளைக் குறித்து நிற்கின்றன. ஒற்றையாட்சி மாதிரிகளிலும், முடியாட்சிமுறை ஒற்றையாட்சி முறையின் கீழ் அதிகாரப் பகிர்வு, குடியாட்சி (Republic) ஒற்றையாட்சி முறையின் கீழ் அதிகாரப் பகிர்வு என இரு பிரிவுகள் உள்ளன. சமஷ்டி முறையிலும், மத்தியில் அதிகாரங்களைக் கூடியளவு குவிக்கும் இயல்புடைய அதிகாரப் பகிர்வு (Centripetal Federalism), மாநில அரசுகளிற்கு கூடியளவு அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்தளிக்கும் இயல்புடைய அதிகாரப் பகிர்வு (Centrifugal Federalism) என இருவகைகள் உள்ளன. 1948

இல் இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்த போது மத்தியில் அதிகாரங்கள் குவிக்கப்பட்ட முறை இருந்தது. காலப்போக்கில் இந்தியாவின் மாநில அரசுகள் கூடிய அதிகாரம் உடையனவாய் மாறும்போக்கு அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. அவுஸ்திரேலியா ஆரம்பத்தில் இருந்தே சமஷ்டியின் அலகுகளான அரசுகளிற்கு கூடிய அதிகாரங்களை கொண்டதாக இருந்து வந்துள்ளது.

ஒற்றையாட்சி அரசு, சமஷ்டி அரசு என்ற மாதிரிகள் பற்றி மிகுந்த காரசாரமான விவாதங்கள் அரசியல் சட்ட அறிஞர்களிடம் நடைபெற்றன. ஒற்றையாட்சியும், சமஷ்டியும் பின்வரும் அடிப்படையான வேறுபாடுகளைக் கொண்டு பிரித்தறியப்படுகின்றன.

1. ஒற்றையாட்சி முறையில் அதிகாரப் பகிர்வை ஏற்கும் அலகுகள் (Recipients) மத்திய அரசுக்குக் கீழ்ப்பட்டனவாகும் (Subordinate to the Centre).
2. சமஷ்டி ஆட்சி முறையில் சமஷ்டியின் உறுப்பு அலகுகள் மத்திய அரசுக்கு சமதையானவையாகும். அத்தோடு ஏனைய உறுப்பு அலகுகளிற்கும் சமதையானவையாகும். மத்தியம் ஏனைய உறுப்புகளும் சமத்துவமுடையனவாய் இருந்தலை 'Coordinates' என்ற சொல்லால் குறிப்பிடுவர்.

இலங்கையின் அரசியல் யாப்பின் உறுப்புரை 154Q, 154L, 154M என்பவற்றின்படி, மாகாண சபைகள் மத்திய அரசுக்குக் கீழ்ப்பட்டன என்பது சட்ட அறிஞர்களாலும், நீதிமன்றாலும் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

சமஷ்டிகள் பல வகையினவாக உள்ளன. கனடாவின் சமஷ்டியை எடுத்துக் கொண்டால் ஒட்டாவில் உள்ள மத்திய

அரசாங்கம் கூடியளவு அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளதைக் காணலாம். இவ்வாறு மத்தியை நோக்கி அதிகாரங்களை நகர்த்தும் தன்மையுடைய சமஷ்டிகளை ஆங்கிலத்தில் 'Centripetal Federations' என அழைப்பர். சமஷ்டியின் அதிகாரப் பகிர்வுக்கான முறைகளில் கனடாவின் முறையும் ஒன்றாகும்.

அவுஸ்திரேலியா, கனடாவிற்கு மாறானது. அவுஸ்திரேலியாவில் பல அரசுகள் உள்ளன. அங்கு மத்தியில் உள்ள அதிகாரங்கள் உறுப்புகளான அரசுகளை நோக்கி நகரும் 'Centrifugal Federation' என்னும் இயல்பினை அவதானிக்கலாம். அவுஸ்திரேலிய அரசியல் யாப்பின் உறுப்புரைகள் 51, 52 என்பன சட்ட ஆக்க அதிகாரங்களை அவுஸ்திரேலியாவின் அரசுகளுக்கு கொடுத்துள்ளன. இதனால் மத்தியில் உள்ள கன்பரா அரசாங்கத்தை விட அரசுகளின் அரசாங்கங்கள் விரிந்த சட்டவாக்க அதிகாரங்களைக் கொண்டனவாய் உள்ளன. கனடாவையும் அவுஸ்திரேலியாவையும் ஒப்பீடு செய்து இக்கட்டுரையின் முற்பகுதியில் கூறியுள்ளோம்.

சமஷ்டிகளின் அரசியல் கட்டமைப்புகள் பல்வேறு வடிவங்களைப் பெறுவதற்கு இந்தியா சிறந்த உதாரணமாக விளங்குகிறது. சட்ட அறிஞர்கள் சிலர் இந்தியாவை ஒற்றையாட்சி முறையின் கீழ் சமஷ்டிக் கூறுகள் சிலவற்றை உள்ளீர்த்துக் கொண்ட அரசுமுறை என்று வருணித்தனர். வேறுசிலர் அதனைச் சமஷ்டி முறைக்குள் ஒற்றையாட்சிக் கூறுகளை உள்ளீர்த்துக் கொண்ட அரசுமுறை என வருணித்தனர். இவ்விதமாக இரு வகையில் இந்திய அரசியல் யாப்பை வருணிக்கும் நிலை, இந்திய சமஷ்டி, நாட்டின் மாற்றமுறும் நிலைகளால் எழும் தேவைகளுக்கு (Changing Needs) தகவமைத்துக் கொள்ளும் (Adapt

ability) தன்மையுடையதாக இருப்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது எனலாம்.

சமஷ்டி அரசியல் முறை தொடர்பான இன்னுமொரு கட்டமைப்பு மத்திய அரசு, மாநில அரசுகள் என்பனவற்றை ஒன்று கலக்கும் 'கலப்புமுறை' (Hybrid Form) எனக் கூறப்படுகிறது. கலப்புமுறையில் சட்ட ஆக்கச் செயல்முறையில் மத்திய அரசும், மாநில அரசுகளும் இணைந்து செயற்படுகின்றன எனவும், அவை நான்கு விதமான சட்டங்களை இவ்வாறு இணைவதன் மூலம் இயற்றுகின்றன எனவும் லக்ஸ்மன் மாறசிங்க கூறுகிறார்.

1. சட்டங்களை ஆக்குதலும், அவற்றை செயற்படுத்துவதும் (Enforce the Laws) என்ற இரண்டிலும், மத்திய அரசாங்கத்திற்கு முழுமையான அதிகாரங்கள் உடைய விடயங்கள் அரசியல் யாப்பில் பட்டியலிடப்பட்டிருக்கும்.
2. சட்டங்களை ஆக்குவதற்குரிய அதிகாரம் முழுமையாக மத்திய அரசிடம் இருக்கும்; அவற்றை செயற்படுத்தும் அதிகாரம் மாநில அரசுகளிடம் முழுமையாக இருக்கும். இத்தகைய விடயங்கள் அரசியல் யாப்பில் பட்டியல்படுத்தப்பட்டிருக்கும்.
3. சில விடயங்களில் சட்டம் இயற்றுதல் (Enacting Laws), அவற்றை செயற்படுத்துதல் (Enforcing Laws) இரண்டும் முழுமையாக மாநில அரசுகளிடம் இருக்கும். இத்தகைய விடயங்களும் அரசியல் யாப்பில் பட்டியலிடப்பட்டிருக்கும்.
4. சில விடயங்களில் சட்டமியற்றும் அதிகாரம் முழுமையாக (Exclusively) மாநில அரசுகளிடம் இருக்கும். ஆனால் இச்சட்டங்களைச் செயற்படுத்துதல்

அதிகாரம் முழுமையாக மத்திய அரசிடம் இருக்கும். இவ்விடயங்களும் அரசியல் யாப்பில் பட்டியலிடப்பட்டிருக்கும்.

இவ்வாறான ஒன்றுடன் ஒன்று பிணைக்கப்பட்ட அரசியல் யாப்பு உத்திகள் கலப்புமுறை சமஷ்டியின் முக்கிய இயல்பு எனலாம். ஆங்கிலத்தில் இதனை 'Inter Locking Constitutional Devices' என்ற தொடரால் விளக்கலாம். இத்தகைய கலப்பு முறையில் ஐக்கியம் வளர்வதற்கு இடமுள்ளது. சமஷ்டியில் இருந்து பிரிந்து செல்வதற்கான அச்சம் நீக்கப்படுகிறது (பக். 31).

ஒற்றையாட்சி முறையின் கீழ் அதிகாரப் பகிர்வு

ஒற்றையாட்சி முறையின் கீழ் அதிகாரப் பகிர்வை நடைமுறைப்படுத்திய நாடுகளுக்கு பின்வரும் மூன்று நாடுகளை உதாரணங்களாகக் காட்டலாம் என லக்ஸ்மன் மாறசிங்க குறிப்பிடுகிறார்.

1. இலங்கையின் 1978 அரசியல் யாப்பின் 13 ஆவது திருத்தம் மூலமான அதிகாரப் பகிர்வு.
2. தென்னாபிரிக்காவின் இன்றைய அரசியல் யாப்பு. அந்நாட்டில் இன்று நடைமுறையில் உள்ள அதிகாரப் பகிர்வு.
3. இந்தியாவில் ஒற்றையாட்சிமுறையின் கீழ் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் மாநில அரசுகள், பஞ்சாயத்துகள், முனிசிப்பல் சபைகள் என்னும் மூன்று நிலைகளில் (Three Levels of Government) நடைமுறைப்படுத்தப்படும் அதிகாரப் பகிர்வு

இம்மூன்று உதாரணங்கள் குறித்தும் மாறசிங்க அவர்கள் கூறியிருப்பனவற்றை அடுத்து நோக்குவோம்.

இலங்கை

இலங்கையின் 1978 அரசியல் யாப்பு ஒற்றையாட்சி முறையின் கீழ் அதிகாரப் பகிர்வை செய்திருப்பதற்குச் சிறந்த உதாரணமாக விளங்குகிறது. உறுப்புரை 154Q மூன்று அட்டவணைகளைக் (Three Lists) குறிப்பிடுகிறது. மத்தியின் அதிகாரங்கள் ஒற்றையாட்சி முறையில் குவிந்திருந்ததையும் அவற்றை மூன்று அட்டவணையின் மூலம் பகிர்வு செய்திருப்பதையும் இவ்வுறுப்புரை தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. மாகாண ஆளுநர்கள் என்ற பதவிப்பெயரை உடையவருக்கு 1978 அரசியல் யாப்பு எந்த அதிகாரங்களையும் பகிர்ந்தளிக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் அவுஸ்திரேலியாவின் அரசுகளின் தலைவர்களான ஆளுநர்களிற்கு அந்நாட்டு அரசியல் யாப்பு அதிகாரங்கள் சிலவற்றைப் பகிர்ந்தளித்துள்ளது. இதே போன்றே கனடாவின் மாநில ஆளுநர்களுக்கும் அதிகாரங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுள்ளன. இலங்கையின் அரசியல் யாப்பின்படி மாகாண ஆளுநர்கள் நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதியின் பிரதிநிதியாக ஜனாதிபதியின் நிருவாக அதிகாரத்தை பிரயோகிப்பவர்களாகவே உள்ளனர். மாகாண ஆளுநர்களின் மேற்படி அரசியல் யாப்பு அந்தஸ்தை அரசியல் யாப்பின் 154 B (9), 154 C, 154 F (2) ஆகிய உறுப்புரைகள் எடுத்துக் காட்டுவனவாக உள்ளன.

13 ஆவது திருத்தம் பற்றி நிறையவே எழுதப்பட்டுள்ளது. அதனை விரித்துரைக்கும் தேவையில்லை. 13 ஆவது திருத்தம் 1978 அரசியல் யாப்பின் பாகமாக அமைந்துள்ளது. அதனைத் திருத்த வேண்டுமாயின் 1978 அரசியல் யாப்பின் வேறு எந்த உறுப்புரையை திருத்துவதற்கான நடைமுறை எதுவோ

அதனையே பின்பற்ற வேண்டும். உறுப்புரை 83 இல் குறிப்பிடப்படும் திருத்த நடைமுறை 13 ஆவது திருத்தத்திற்குப் பொருந்தாது. 83 உறுப்புரை, பாராளுமன்றத்தின் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையுடனும், சர்வசன வாக்கெடுப்பின் (Referendum) மூலமும் திருத்தப்பட வேண்டிய உறுப்புரைகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளது. 83 உறுப்புரையில் 13 ஆவது திருத்தம் சேர்க்கப்படவில்லை. இதனைத் திருத்துவதற்கு சர்வசன வாக்கெடுப்புத் தேவையற்றது. 13 ஆவது திருத்தத்தின் திருத்த நடைமுறை உறுப்புரை 82 (5) இற்கு அமைவாக பாராளுமன்றத்தின் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை ஆதரவுடன் திருத்தப்படுதல் முடியும்.

தென்னாபிரிக்கா

தென்னாபிரிக்காவின் ஒற்றையாட்சி முறையின் கீழ், அரசாங்க ஆளுகையின் மூன்று நிலைகளான தேசிய நிலை அரசாங்கம், மாகாணநிலை அரசாங்கம், ஊரக/ உள்ளூர் அரசாங்கம் (National, Provincial and Local Governments) ஆகிய மூன்றும் ஒன்றோடொன்று தங்கியிருப்பனவாக (Interdependent) அமைந்துள்ளன. இம்மூன்றும் தனித்துவமானவை; ஒன்றோடொன்று தங்கியிருப்பவை; தொடர்புடையவை என தென்னாபிரிக்காவின் அரசியல் யாப்பின் பிரிவு 40 குறிப்பிட்டுள்ளது. அப்பிரிவு வருமாறு:

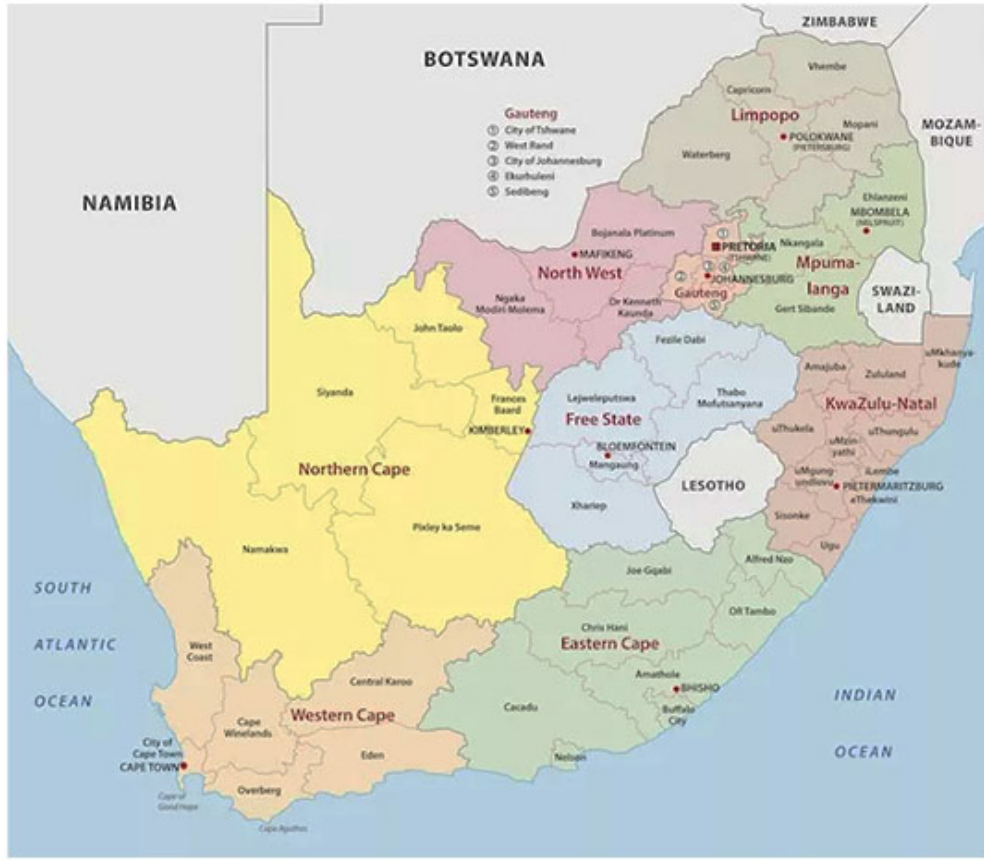
"In the republic, government is constituted as national, provincial and local spheres of government, which are distinctive Interdependent and interrelated"

தென்னாபிரிக்காவின் அரசியல் யாப்பு ஒழுங்கமைப்பை 'கூட்டுறவு அரசாங்கம்' (Cooperative Government) எனக் கூறுவர். மேற்காட்டிய பிரிவு 40 அரசாங்க அலகுகளின் தனித்துவம், தங்கியிருத்தல், ஒன்றோடொன்றான தொடர்பு என்னும் கூட்டுறவு அரசாங்க இயல்புகளை எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். மேலும் தேசிய மட்ட அரசாங்கம், மாகாண அரசாங்கம், உள்ளூராட்சி அரசாங்கம் என்ற மூன்று நிலை அரசாங்கங்களிற்கும் தென்னாபிரிக்காவின் ஒற்றையாட்சி முறையின் கீழ் அதிகாரங்கள் பகிரப்பட்டிருப்பதையும் காணமுடிகிறது.

தென்னாபிரிக்காவின் அரசியல் யாப்பின் 41 ஆவது பிரிவு 'கூட்டுறவு அரசாங்கமும், அரசாங்கங்களுக்கிடையிலான உறவுகளும்' பற்றிய தத்துவங்களை (Principles of Cooperative Government and Intergovernmental Relations) விளக்கிக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. குறிப்பாக பிரிவு 41(h) இவ்விடயத்தைப் பற்றித் தெளிவாகக் கூறியுள்ளது.

மூன்று நிலையில் உள்ள அரசாங்கங்களும் பரஸ்பர நம்பிக்கையினதும் நல்லெண்ணத்தினதும் (Mutual Trust and Good Faith) அடிப்படையில் செயலாற்றுதல் வேண்டும்.

1. அரசாங்கங்களிற்கிடையே நட்புறவை வளர்த்தல் வேண்டும்.
2. ஒன்றுக்கொன்று உதவ வேண்டும்; ஆதரவு வழங்க வேண்டும்.
3. எல்லா அலகுகளதும் பொது நலன் சார்ந்த விடயங்களில் தகவல்களை பிறவற்றுக்குக் கொடுத்தல்; ஒன்றுக்கொன்று ஆலோசனை வழங்கல்

தென்னாபிரிக்காவின் மாகாண அரசுகள்

Image Source - www.living-in-south-africa.com

ஆகிய முறைகளில் ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

4. தத்தம் நடவடிக்கைகளிலும், சட்ட ஆக்கச் செயற்பாட்டிலும் பிற அலகுகளிற்கு உதவ வேண்டும்.
5. பொதுவான, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நடைமுறைகளைப் பின்பற்றுதல் வேண்டும்.
6. ஒன்று மற்றதற்கு எதிராகச் சட்ட நடவடிக்கை மேற்கொள்வதைத் தவிர்த்தல் வேண்டும்.

தென்னாபிரிக்க அரசியல் யாப்பின் 41(h)

என்னும் மேற்குறிப்பிட்ட பிரிவு, மூன்று நிலைகளில் உள்ள அரசாங்கமும், அதிகாரப் பகிர்வு நடைமுறையில் தோல்வியடையாமல் அதனைப் பாதுகாப்பதற்கு உதவும் முறையில் செயற்பட வேண்டும் என்ற கடப்பாட்டை வலியுறுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. பிரிவு 154 முனிசிப்பல் சபைகளின் நிர்வாகத்தைப் பலப்படுத்துவதற்குச் செய்ய வேண்டியன பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளது.

‘தேசிய அரசாங்கமும் மாகாண அரசாங்கங்களும், சட்டங்களை இயற்றுவதன் மூலமும் வேறு வழிகளிலும், முனிசிப்பல் சபைகள் தமது சொந்த

விடயங்களைத் தாமே நிர்வகிப்பதற்கும், நிர்வாக அதிகாரங்களைச் செயற்படுத்துவதற்கும், தமது செயற்பாடுகளை ஆற்றுவதற்கும் தேவையான ஆற்றலை (Capacity) மேம்படுத்த உதவ வேண்டும்.

பேராசிரியர் லக்ஸ்மன் மாறசிங்க அவர்கள் குறிப்பிடும் இந்தக் குறிப்பிட்ட பிரிவு பற்றி நாம் பின்வரும் கருத்தினை அழுத்திக் கூறுதல் பொருத்தமுடையது. தென்னாபிரிக்கா கைத்தொழில் வளர்ச்சியிலும் நகரமயமாக்கலிலும் துரிதமாக முன்னேறி வரும் நாடாகும். அங்கு முன்னர் நடைமுறையில் இருந்த இன ஒதுக்கல் கொள்கை கறுப்பர் இனத்தவர்களையும் ஏனைய சிறுபான்மை இனத்தவர்களையும் சமூக வாழ்விலும், முனிசிப்பல் சபைகளின் நிர்வாகத்திலும் இருந்து ஒதுக்கி வைத்தது. முனிசிப்பல் சபைகளைப் பலப்படுத்துதல், வளர்ந்து வரும் தென்னாபிரிக்க நகரங்களின் சமுதாய மட்டத்தில் (Community Level) அதிகாரப் பகிர்வின் நன்மைகளை மக்கள் அனுபவிப்பதற்கு உதவுவதாக அமையும். மூன்றாம் நிலை அரசாங்கத்தை தேசிய மட்ட அரசாங்கமும் மாகாண அரசாங்கங்களும் பலப்படுத்த உதவ வேண்டும் என்பதை இச்சட்டப் பிரிவு அழுத்திக் கூறுவதாக அமைகிறது.

தென்னாபிரிக்க அரசியல் யாப்பு மூன்று வகை முனிசிப்பல் சபைகளை வகைப்படுத்திக் கூறுகிறது. வகை A (Category A): இவ்வகை முனிசிப்பல் சபை தனது எல்லைப் பகுதியில் முழுமையான நிர்வாக, சட்டவாக்க அதிகாரத்தைக் (Exclusive Authority) கொண்டதாக இருக்கும். வகை B (Category B): இவ்வகை முனிசிப்பல் சபை தனது எல்லைப் பகுதிக்குள் அமைந்துள்ள 'வகை C' முனிசிப்பல் சபைகளுடன் நிர்வாக, சட்டவாக்க அதிகாரங்களை பகிர்ந்து கொண்டு செயலாற்றும். வகை C (Category

C): தனது எல்லைப் பகுதிக்குள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பல முனிசிப்பல் சபைகளுள் ஒன்றாகவும், நிர்வாக, சட்டவாக்க அதிகாரங்களைச் செயற்படுத்துவதாகவும் இருக்கும். தென்னாபிரிக்காவின் அரசியல் யாப்பு,

1. தேசிய அரசாங்கம்
2. மாகாண அரசாங்கங்கள்
3. உள்ளூராட்சி அரசாங்கங்கள்

என்ற மூன்று நிலை அரசாங்கங்களிற்கும் அரசியல் யாப்பின் பிரிவு 43 மூலம் சட்டங்களை ஆக்கும் அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்தளித்துள்ளது (Devolves Legislative Powers). இது புதுமையானதொரு அதிகாரப் பகிர்வு முறையென்பதை வாசகர்கள் கவனத்தில் கொள்வது அவசியம். தென்னாபிரிக்கா ஒற்றையாட்சி அரசு; அதன் ஒற்றையாட்சித் தன்மைக்கு பாதகம் இல்லாத வகையில் சட்டவாக்க அதிகாரத்தை அரசியல் யாப்பு பகிர்ந்தளித்துள்ளது. இலங்கையின் 13 ஆவது அரசியல் யாப்புத் திருத்தத்தை நாம் தென்னாபிரிக்காவின் அரசியல் யாப்புடன் ஒப்பிட்டு வேறுபாட்டை அறிந்து கொள்ளலாம். 13 ஆவது திருத்தம் 154Q பிரிவு, இலங்கையின் பாராளுமன்றம் சட்டங்களை இயற்றுவதன் மூலம் மாகாண சபைகளுக்கு அதிகாரங்களை வழங்கும் எனக் கூறுகிறது. ஆகையால் பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரக் கையளிப்பின் (Delegation) மூலம் இலங்கையின் மாகாணசபைகள் அதிகாரத்தைப் பெறுவனவாக உள்ளதைக் காணலாம்.

தென்னாபிரிக்கா, ஒற்றையாட்சி வரை சட்டத்திற்குள் (Unitary Framework), மூன்று நிலை அரசாங்கங்களுக்கும் சட்ட ஆக்க அதிகாரத்தை, அரசியல் யாப்பின் பிரிவு ஒன்றின் ஊடாகப் பகிர்ந்தளித்துள்ளதை லக்ஸ்மன் மாறசிங்க அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார் (பக். 31).

ஒற்றையாட்சி முறைக்குள் அதிகாரப் பகிர்வுக்கான அரசுக் கட்டமைப்புகளை உருவாக்குதல் பற்றி இலங்கையின் 1978 அரசியல் யாப்பு, தென்னாபிரிக்காவின் அரசியல் யாப்பு என்னும் இரு உதாரணங்கள் குறித்து லக்ஸ்மன் மாறசிங்க அவர்களின் கருத்துகளை முன்னர் எடுத்துக்கூறி அறிமுகம் செய்தோம். அடுத்து இந்தியாவில் அதிகாரப் பகிர்வு (Devolution of Powers in India) என்னும் விடயம் பற்றி அவரது கருத்துகளை நோக்குவோம்.

இந்தியாவில் அதிகாரப் பகிர்வு

இந்தியா ஒற்றையாட்சி முறையை உடையதா, அல்லதா? என்பதைப் பற்றிய விடயத்தை இக்கட்டுரையின் முற்பகுதியில் குறிப்பிட்டோம். இந்தியா ஒற்றையாட்சி, சமஷ்டி என்ற இரு முறைகளினதும் கூறுகளைக் கொண்ட கலப்பு முறையை (Hybrid System) உடையது என்ற கருத்து சட்டவாளர்களிடையே இருந்து வருகிறது. இரு கருத்துடையோரும் இரு வகையான விளக்கங்களைக் கூறுவதுண்டு.

1. இந்தியா ஒற்றையாட்சி அரசுமுறையை உடையது; ஆயின் அது சமஷ்டி ஆட்சி முறையின் கூறுகளையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. இது ஒரு வகை விளக்கம்.
2. இந்தியா சமஷ்டி அரசுக்கட்டமைப்பை உடையது; அக்கட்டமைப்புக்குள் ஒற்றையாட்சிக் கூறுகள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. இது இரண்டாவது வகை விளக்கம்.

லக்ஸ்மன் மாறசிங்க அவர்கள் முதலாவது வகை விளக்கத்தை ஏற்றுக் கொண்டு

இந்தியா பல்வேறு நிலைகளில் உள்ள அரசாங்கங்களிற்கு அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்துள்ளமை பற்றி தமது விளக்கங்களை முன்வைக்கிறார். இந்தியாவில் அதிகாரப் பகிர்வு மூன்று நிலைகளில் செயற்படுத்தப்படுவதாக மாறசிங்க அவர்கள் கூறியுள்ளார். “The power devolution under Indian constitution proceeds along three levels” (பக். 33).

1. இந்தியாவின் 28 மாநில அரசுகளுக்கும் 7 யூனியன் பிரதேசங்களுக்கும் சட்டவாக்க அதிகாரங்கள் பகிரப்பட்டுள்ளன. மாநில அரசுகளின் பிரதான நிர்வாகி (Chief Executive) என்ற வகையில் ஆளுநர்களுக்கு நிர்வாக அதிகாரம் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுள்ளது. இலங்கையின் 1978 அரசியல் யாப்பின் உறுப்புரை 154 C ஆளுநருக்கு நிறைவேற்று அதிகாரத்தை வழங்கியதற்கு ஒப்பான நிலை இந்திய அரசியல் யாப்பிலும் காணப்படுகிறது. ஆயினும் மாநில அரசுகளிற்கு பட்டியல் II அட்டவணை 7 இல் (List II Schedule 7) வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் மாநில ஆளுநர்களின் அதிகாரங்களைக் கட்டுப்படுத்துவனவாய் உள்ளன.
2. கிராம சபைகள் (Grama Sabha) பஞ்சாயத்துகளின் இடப்பரப்பில் அமைந்துள்ள கிராமங்களின் சபைகளாகும். கிராம சபைகள், மாநில அரசின் சட்டசபையால் இயற்றப்படும் சட்டங்களின்படி குறித்துரைக்கப்பட்ட அதிகாரங்களைச் செயற்படுத்தும் சபைகளாகும். அவை மாநில அரசுகளின் சட்டசபைகளுக்குக் கீழ்ப்பட்டவை. கிராம சபைகளின் அதிகாரங்கள் பகிரப்பட்ட

அதிகாரங்களாகும் (Devolved Powers). கிராம சபைகளை நிறுவுதல் போன்றே பஞ்சாயத்துகளையும் நிறுவும் அதிகாரம் மாநில அரசுகளிற்கு உள்ளது. அரசுகளிற்கு அரசியல் யாப்பு வழங்கிய அதிகாரங்களின்படி கிராமசபைகளையும், பல கிராம சபைகளை உள்ளடக்கிய பஞ்சாயத்துகளையும் மாநில அரசுகள் உருவாக்குகின்றன என லக்ஸ்மன் மாறசிங்க அவர்கள் கூறுகின்றார்.

இலங்கையில் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களான பிரதேச சபைகள், நகர சபைகள், முனிசிப்பல் சபைகள் ஆகியன மத்திய அரசாங்கத்தின் சட்டங்கள் மூலம் உருவாக்கப்பட்ட, கையளிக்கப்பட்ட அதிகாரங்களைக் (Delegated Powers) கொண்ட நிறுவனங்களாகும். அவை மாகாண சபைகளால் உருவாக்கப்பட்ட நிறுவனங்கள் அல்ல என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்தியாவின் பஞ்சாயத்துகள் தமது எல்லைப் பரப்புக்குள் பின்வரும் செயற்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்தும் பொறுப்புடையனவாகும்.

அ) பொருளாதார விருத்திக்கும், சமூக நீதியை (Social Justice) நடைமுறைப்படுத்துவதற்கும் வேண்டிய திட்டங்களை வகுத்தல்.

ஆ) அத்தகைய அபிவிருத்தி திட்டங்களையும், அரசியல் யாப்பின் பதினொராவது அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்ட தொடர்புடைய விடயங்களையும் நடைமுறைப்படுத்தல்.

3) முனிசிப்பல் சபைகள் இந்தியாவின் மாநில அரசுகளின் எல்லைக்குள் பகிரப்பட்ட அதிகாரங்களை (Devolved

Powers) பிரயோகிக்கும் மூன்றாவது முக்கிய நிறுவனமாகும். முனிசிப்பல் சபைகளை உருவாக்கும் அதிகாரம் இந்தியாவின் மாநில அரசுகளுக்கு அரசியல் யாப்பினால் பகிரப்பட்டுள்ள அதிகாரமாகும். முனிசிப்பல் சபைகள் தமது ஆட்சிப் பரப்பினுள் அபிவிருத்தித் திட்டங்களையும் சமூக நீதித் திட்டங்களையும் திட்டமிட்டுச் செயற்படுத்தும் அதிகாரங்களை உடையனவாகும். அவற்றின் இவ்வதிகாரங்கள் மாநில அரசுகளால் இயற்றப்பட்ட சட்டங்களின்படி வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்களாகும்.

இந்தியாவின் பஞ்சாயத்துகளும் முனிசிப்பல் சபைகளும் மாநில அரசு மட்டத்தில் (State Level) அதிகாரங்களைச் செயற்படுத்தும் நிறுவனங்களாகும். அவை மத்திய அரசு மட்டத்தில் மத்திய அரசின் கீழ் செயற்படும் நிறுவனங்கள் அல்ல என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்விரு நிறுவனங்களும் மாநில அரசுகளால் உருவாக்கப்பட்டவை, அவ்வரசுகளிடமிருந்து பகிரப்பட்ட அதிகாரத்தைப் பெற்ற நிறுவனங்கள் என்பதும், அரசியல் யாப்பின் பதினொராவது, பன்னிரண்டாவது அட்டவணைகளில் குறிப்பிட்ட ஏற்பாடுகளால் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நிறுவனங்கள் என்பதும் கவனிப்புக்குரியது.

முழுமையுடைய அதிகாரங்கள்

கட்டுரையின் இறுதியில் லக்ஸ்மன் மாறசிங்க அவர்கள் சட்ட ஆக்கச் சபைகளின் (Legislatures) முழுமையுடைய அதிகாரங்கள் (Plenary Powers) என்னும் எண்ணக்கருவை விளக்கி இலங்கையில் 1978 ஆம் ஆண்டின் அரசியல் யாப்பிற்கான 13வது திருத்தம் மூலம் உருவாக்கப்பட்ட மாகாணசபைகள் முழுமையுடைய அதிகாரங்களை

உடையனவாக அமைந்தனவா என்ற விடயத்தை ஆய்வு செய்கிறார். 13 ஆவது திருத்தம் மூலம் உருவாக்கப்பட்ட மாகாணசபைகள் அதிகாரப் பகிர்வின் மூலம் பெற்றுக்கொண்ட அதிகாரங்களில் பல, கையளிக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் (Delegated Powers) என்ற வகையினைச் சேர்ந்தனவாகும். இவ்வாறான கையளிக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் மாகாணசபைகளால் பிறிதொரு நிறுவனத்திற்கோ அல்லது நபருக்கோ மீளக் கையளிக்கப்பட முடியாதவை. இலத்தின் மொழித் தொடரான 'Delegatus nonpotest delegare' கையளிக்கப்பட்ட

நிறுவனங்களுக்கு (Subordinate Bodies) கையளிக்கலாம். ஆகையால் மாகாணசபைகள் முழுமையான அதிகாரங்கள் (Plenary Powers), கையளிக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் (Delegated Powers) என்ற இரு வகைகளையும் கொண்ட கலப்பு அதிகாரங்களை உடைய சட்ட ஆக்க நிறுவனங்களாகும் என்பதை அறிய முடிகிறது.

13 வது திருத்தம் ஒற்றையாட்சி முறையின் கீழ் மேற்கொள்ளப்பட்ட அதிகாரப் பகிர்வாகும். இவ்வகை அதிகாரப்

“சமஷ்டி அரசியல் யாப்புக் கட்டமைப்பின் கீழ் அதிகாரப் பகிர்வு (Devolution of Power), ஒற்றையாட்சி அதிகாரப் பகிர்வில் இருந்து வேறுபட்டது. சமஷ்டிக் கட்டமைப்பில் சமஷ்டி அலகுக்குப் பகிரப்படும் அதிகாரம் எல்லாச் சந்தர்ப்பத்திலும் முழுமையுடைய அதிகாரமாகவே (Plenary Power) இருக்கும். ஆனால் ஒற்றையாட்சி அரசுக்கட்டமைப்பில் பகிரப்படும் அதிகாரங்கள் முழுமையுடைய அதிகாரங்கள், கையளிக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் (Delegated Powers) என்ற இரு வகைகளின் கலப்பாக அமைவதுண்டு. 13 ஆவது திருத்தப்படி மாகாணசபைகளுக்கு வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் இரண்டாவது வகையான கலப்பு அதிகாரங்களாகும்.

அதிகாரங்கள் மீளக் கையளிக்க முடியாதவை என்னும் சட்டத் தத்துவத்தை விளக்குகிறது. இலங்கையின் மாகாண சபைகளுக்கு பட்டியல் I மூலமும், பட்டியல் III மூலமும் வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் முழுமையான அதிகாரங்கள் (Plenary Powers) என்னும் இயல்பை உடையன என்பது தெரிகிறது. முழுமையுடைய இவ்வதிகாரங்களை மாகாணசபைகள் அவற்றின் கீழுள்ள ஏனைய கீழ்ப்பட்ட

பகிர்வுக்கு சமஷ்டி முறையின் கீழான அதிகாரப் பகிர்வுக்கும் இடையே உள்ள முக்கிய வேறுபாடு, சமஷ்டி முறை அதிகாரப் பகிர்வால் பகிரப்படும் அதிகாரங்கள் (Devolved Powers) முழுமையான அதிகாரங்களாகவே இருக்கும் என லக்ஸ்மன் மாறசிங்க குறிப்பிடுகிறார். ‘அலவ்வ’ எதிர் ‘கட்டுகொம்பல ப. நோ. கூ சங்கம்’ (Alawwa Vs Katugampola MPC) என்னும் வழக்கில் இலங்கையின் உயர்நீதிமன்றம் வழங்கிய

தீர்ப்பை (SC 89/96) லக்ஸ்மன் மாறசிங்க உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டுகிறார் (பக். 38). வடமேற்கு மாகாணசபை அம்மாகாணத்திற்கென கூட்டுறவு வேலையாளர் ஆணைக்குழுவொன்றை நிறுவியிருந்தது. இவ்வாறு நிறுவுவதற்கான சட்ட அதிகாரம் 1972 ஆம் ஆண்டின் 12 ஆம் இலக்கச் சட்டத்தின் பிரிவு 3 இன் படி வடமேற்கு மாகாணசபைக்கு இருந்தது. இச்சட்டத்தின் நோக்கத்திற்கு அமைய கூட்டுறவு வேலையாளர் ஆணைக்குழுவின் நிறுவலாம்.

“For the purpose of this act, an authority known as the cooperative employees commission shall be established - section 3” என்னும் வாசகத்தை அரசியல் யாப்பின் 154 G (1) மற்றும் (8) உறுப்புரைகளுடன் சேர்த்து வாசிக்கும் பொழுது, மாகாணசபை கூட்டுறவு வேலையாளர் ஆணைக் குழுவை நிறுவியமை சட்ட வலிதுடையதாகும். மாகாணசபையால் அவ்விதம் நிறுவப்பட்ட கூட்டுறவு வேலையாளர் ஆணைக்குழு மாகாணசபையின் முழுமையுடைய அதிகாரத்தால் (Plenary Powers) உருவாக்கப்பட்ட நிறுவனமாகும். கையளிக்கப்பட்ட அதிகாரம் (Delegated Power) மீளக் கையளிக்கப்பட முடியாது என்ற விதி இவ்விடத்துப் பொருந்தாது என்பதை லக்ஸ்மன் மாறசிங்க எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

லக்ஸ்மன் மாறசிங்க அவர்களின் கட்டுரையில் இருந்து பின்வரும் மேற்கோள் இங்கே தரப்பட்டுள்ளது:

“Devolution of power in a federal constitutional structure differs from that in a unitary constitutional state structure in that in the former the powers devolved to a federal unit are always plenary powers while in the latter they could be a mixture of plenary and nonplenary or delegated powers. Such a paradigm is clear from the powers to the

provinces under 13th amendment. The powers contained in lists I and III which posits the legislative powers upon the provincial legislatures, contain plenary powers. This fact is stated in article 154 G (1) of the constitution (பக். 39).”

இதன் பொருள் :

“சமஷ்டி அரசியல் யாப்புக் கட்டமைப்பின் கீழ் அதிகாரப் பகிர்வு (Devolution of Power), ஒற்றையாட்சி அதிகாரப் பகிர்வில் இருந்து வேறுபட்டது. சமஷ்டிக் கட்டமைப்பில் சமஷ்டி அலகுக்குப் பகிரப்படும் அதிகாரம் எல்லாச் சந்தர்ப்பத்திலும் முழுமையுடைய அதிகாரமாகவே (Plenary Power) இருக்கும். ஆனால் ஒற்றையாட்சி அரசுக்கட்டமைப்பில் பகிரப்படும் அதிகாரங்கள் முழுமையுடைய அதிகாரங்கள், கையளிக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் (Delegated Powers) என்ற இரு வகைகளின் கலப்பாக அமைவதுண்டு. 13 ஆவது திருத்தப்படி மாகாணசபைகளுக்கு வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் இரண்டாவது வகையான கலப்பு அதிகாரங்களாகும். அரசியல் யாப்பின் 154 G (1) உறுப்புரை இதனைத் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறது”

முழுமையுடைய அதிகாரங்கள் (Plenary Powers), கையளிக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் என்ற இருவகை அதிகாரங்களிற்கிடையிலான வேறுபாட்டை இலங்கையின் அதிகாரப் பகிர்வு உதாரணத்தை எடுத்துக்காட்டிக் கட்டுரையாசிரியர் விளக்கியிருப்பது, இலங்கையின் 1978 அரசியல் யாப்பின் 13 ஆவது திருத்தம் பற்றிய புரிதலுக்கு உதவுவதாக உள்ளது.

முடிவுரை

லக்ஸ்மன் மாறசிங்க அவர்களின் ஆங்கிலக் கட்டுரை உலகளாவிய நிலையில் அதிகாரப் பகிர்வு தொடர்பாக பல்வேறு நாடுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பரிசோதனைகளை

வகைப்படுத்தித்
 தருவதோடு, அதிகாரப்
 பகிர்வு பற்றிய
 கோட்பாட்டு
 விளக்கமாகவும்
 அமைந்துள்ளது. அதிகாரப்
 பகிர்வில் கவனத்தில்
 கொள்ளப்பட வேண்டிய
 நான்கு காரணிகளை
 வகைப்படுத்தி விளக்கிக்
 கூறியுள்ள
 கட்டுரையாசிரியர் கனடா,
 அவுஸ்திரேலியா,
 பெல்ஜியம், நைஜீரியா,
 சூடான், இலங்கை,
 தென்னாபிரிக்கா, இந்தியா
 ஆகிய நாடுகளின்
 அதிகாரப் பகிர்வு
 அனுபவங்களை விரிவாக உதாரணம்
 காட்டி விளக்கம் தந்துள்ளார்.

'A Survey of Structures for Power Devolution'
 என்னும் தலைப்பில் லக்ஸ்மன் மாறசிங்க
 அவர்களால் 14 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்
 எழுதப்பட்ட கட்டுரையில்
 உள்ளடக்கப்பட்ட கருத்துகளைச்
 சுருக்கமாகக் கூறி அறிமுகம் செய்வதாக
 இத்தமிழ்க் கட்டுரை அமைந்துள்ளது.
 மேற்படி ஆங்கிலக் கட்டுரை 'Power
 Sharing: The International Experience' (2011)
 என்னும் கட்டுரைத் தொகுப்பு நூலின்
 இரண்டாவது அத்தியாயமாகச் (பக்.
 1340) சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. 'Institute for
 Constitutional Studies' நிறுவனத்தால்
 வெளியிடப்பட்ட இந்நூலினை ரஞ்சித்
 அமரசிங்க மற்றும் ஜயம்பதி
 விக்கிரமரட்ண ஆகிய இருவரும்
 தொகுத்துப் பதிப்பித்துள்ளனர்.

லக்ஸ்மன் மாறசிங்க

Image Source - island.lk

லக்ஸ்மன் மாறசிங்க L.L.B (Lond) LL.M
 (lond), Ph.D (Lond) அவர்கள் கனடாவின்
 வின்ட்சர் பல்கலைக்கழகத்தின்
 சட்டத்துறைப் பேராசிரியராகக்
 கடமையாற்றியவர். கீழ்
 குறிப்பிடப்படுவன அவரது நூல்களில்
 சிலவாகும்:

1. Principles of International Trade Law
2. International Litigation: Choice of Forum
3. Evolution of Constitutional Governance in Sri Lanka
4. Provincial Governor - Rights and Duties under the 13th Amendment

பேராசிரியர் லக்ஸ்மன் மாறசிங்க 2023
 ஜனவரி மாதம் காலமானார். இவரது
 மறைவு அறிவுலகிற்கு ஓர்
 பேரிழப்பாகும்.

”யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் நூலகப் பாரம்பரியம் என்ற இத்தொடரானது, யாழ்ப்பாணத்தில் புராதன நூலக வரலாறு முதல் நவீன தனியார் நூலக வளர்ச்சி, பொது நூலக வளர்ச்சி, நூலகவியல் கல்வியின் அறிமுகம், நூலகத்துறையில் ஈழத்தமிழர்களின் முன்னோடி முயற்சிகளாக யாழ்ப்பாணத்தில் எழுந்த நூலகவியல்சார் நூல் வெளியீடுகள், நூலகவியல் துறைசார் சஞ்சிகைகளின் வெளியீடுகள், யாழ்ப்பாண கல்வியியல் வரலாற்றில் தடம் பதித்த நூலகங்களின் வரலாறு என்பவை உள்ளிட்ட விடயங்களை பற்றி பேசவிழைகின்றது.

இலங்கையில் நூலகவியற் கல்வி பகுதி 2

● நடராஜா செல்வராஜா

நடராஜா செல்வராஜா, யாழ். இராமநாதன் பெண்கள் கல்லூரியில் நூலகராகவும், யாழ்ப்பாண, சர்வோதய சிரமதான சங்கத்தின் யாழ்.மாவட்ட நூலகப் பொறுப்பாளராகவும், இலங்கை உள்ளூராட்சி அமைச்சின் நூலகராகவும், இந்தோனேசியா, ஐக்கியநாடுகள் சபையின் கிராமிய பொது நூலக அபிவிருத்திப் பிரதிநிதியாகவும், ஈவ்லின் இரத்தினம் பல்லினப் பண்பாட்டியல் நிறுவனத்தின் ஆய்வு நூலகத்தின் பொறுப்பாளராகவும், கொழும்பு இனத்துவக் கல்விக்கான சர்வதேச நிலைய ஆய்வு நூலகப் பொறுப்பாளராகவும் பதவி வகித்துள்ளார்.

அயோத்தி நூலக சேவையின் ஸ்தாபகரும், நூலகவியல் காலாண்டுச் சஞ்சிகையின் தாபக ஆசிரியராகவும் செயற்பட்டார். ஊடகத்துறையிலும் பணியாற்றிவிட்டு, தற்போது ஐக்கிய இராச்சியத்தில் வசிக்கும் இவர், ரோயல் மெயில் தபால் நிறுவனத்தின் அந்நிய நாணயப்பிரிவில் அதிகாரியாக தற்போது பணியாற்றுகின்றார். இவர் நூலகவியல் பற்றி தொடர் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருவதுடன், நூலகவியல் பற்றியும் பல வெளியீடுகளை செய்துள்ளார்.

இலங்கை தேசிய நூலக சேவைகள் சபையின் பங்கு

1970

ஆம் ஆண்டின் மார்ச் 24 ஆம் திகதி உருவாக்கப்பட்ட 17 ஆம் இலக்க பாராளுமன்றச் சட்டப்படி 1970 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் உருவாக்கப்பட்ட 'இலங்கை தேசிய நூலக சேவைகள் சபையின்' முக்கிய குறிக்கோளும் பொறுப்பும் இலங்கையில் தேசிய நூலகமொன்றை உருவாக்குவதும் அதற்கான வேலைத்திட்டத்தை முன்னெடுப்பதுமாகும். மேலும் அதன் மற்றொரு முக்கிய நோக்கமாக அமைந்திருந்தது, இலங்கையின் நூலகசேவையை நவீனமயப்படுத்தும் வகையில் நூலகர்களைப் பயிற்றுவிப்பதாகும். இதற்கென ஒரு முழுநேர உதவி நெறியாளராக திரு எஸ். எம். கமல்தீன் அவர்களை அச்சபை நியமித்திருந்தது. இச்சபை நூலகப் பரீட்சைகளுக்கென சேவைக்காலப் பயிற்சிகளையும் பாடசாலை ஆசிரியர்களுக்கென சேவைக்காலப் பயிற்சிகளையும், அறிவூட்டும் பயிற்சி வகுப்புகளையும் வெற்றிகரமாக நடாத்திவந்தது.

யாழ்ப்பாணத்திலும் பலமுறை இச்சபை இத்தகைய நூலகவியல் பயிற்சி வகுப்புகளை நடாத்தியிருக்கின்றது. உதாரணமாக, 1976 ஆம் ஆண்டு இச்சபை சுமார் எழுபது ஆசிரிய நூலகர்களுக்கென பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் ஐந்து நாட்களுக்கு முழு நேர அறிவூட்டற் பயிற்சி வகுப்பொன்றை நடாத்தியது. நூலகச் சேவைகள் சபையின் உதவி நெறியாளரும், யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள முக்கியமான நூலகர்கள் மூவரும் நடாத்திய இப் பயிற்சி வகுப்பில் பாடசாலை நூலக அமைப்பில், பகுப்பாக்கம், பட்டியலாக்கம், நூற் தேர்வு, உசாத்துணை நூல்களும்

தேவைகளும், வாசகர் சேவை, பருவ ஏடுகளும் புதினப் பத்திரிகைகளும், நூலக விரிவாக்கச் சேவைகள் முதலிய பாடங்கள் தேவையானவிடத்து செய்முறைப் பயிற்சிகளுடன் போதிக்கப்பட்டன. யாழ்ப்பாணம் பொதுசன நூலகத்தின் பணியாளரினது நலன் கருதி அந்நூலகத்தின் பிரதம நூலகரின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க 1979 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்திலிருக்கும் அநுபவமிக்க நூலகர்கள் சிலரின் உதவியுடன் மூன்று நாள் சேவைக்காலப் பயிற்சி வகுப்பொன்றையும் நடத்தியிருந்தது.

1981 இல் யாழ்ப்பாண நூலக எரிப்பும், 1983 ஜூலை இனவன்முறையின் தாக்கமும் இலங்கை தேசிய நூலக சேவைகள் சபையின் வடக்கு - கிழக்கிற்கான கல்விசார் ஒழுங்கமைப்பு சீர்குலைந்தமைக்குக் காரணமாயமைந்தது. இருப்பினும் இலங்கை நூலக சேவைகள் சபை இலங்கையில் வேறு பிரதேசங்களில் நூலக ஊழியர்களுக்கான சேவைக்காலப் பயிற்சி நெறிகளை தொடர்ந்து நடாத்தி வந்தது.

1990 ஏப்ரல் 27 அன்று சம்பிரதாய பூர்வமாக இலங்கை தேசிய நூலகம் கொழும்பில் சுதந்திரச் சதுக்கத்துக்கு அண்மையில் திறந்துவைக்கப்பட்டதுடன் இலங்கை தேசிய நூலக சேவைகள் சபை செயலிழந்தது.

1998 ஆம் ஆண்டின் 51 ஆம் இலக்க புதிய திருத்தியமைக்கப்பட்ட சட்டத்தின் கீழ், இலங்கைத் தேசிய நூலக சேவைகள் சபையானது, இலங்கைத் தேசிய நூலக ஆவணவாக்கல் சேவைகள் சபை எனப் பெயர்மாற்றம் செய்யப்பட்டது. இலங்கைத் தேசிய நூலகம் என்ற பெயரும் தேசிய நூலக ஆவணவாக்கல் சேவைகள் மத்திய நிலையம் (National Library and Documentation Services Centre) எனப் பெயரிடப்பட்டது.

பாடசாலை நூலகர்களுக்கான கல்வி

ஆசிரிய நூலகர்களுக்குப் பல வருடங்களாகக் கல்வி அமைச்சு மாவட்டரீதியில் பலவிதமான நூலகப் பயிற்சி வகுப்புகளை நடாத்தி வந்திருக்கின்றது. எனினும் முதன் முறையாக ஒரு திட்டமிடப்பட்ட முழுநேர நூலகவியற் பாடநெறியை கல்வி அமைச்சு 1968 ஆம் ஆண்டில் உருவாக்கப்பட்ட கனிஷ்ட பல்கலைக்கழகக் கல்லூரிகள் திட்டத்தின் கீழ் தான் அறிமுகப்படுத்தியது. க.பொ.த. உயர்தரப் பரீட்சையில் 3 பாடங்களில் சித்தியடைந்தும் (சிரேஷ்ட) பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அனுமதி பெறத் தவறிய மாணவர்களின் நன்மை கருதி, கல்வி அமைச்சு 1968 ஆம் ஆண்டு ஆறு கனிஷ்ட பல்கலைக்கழகங்களை நிறுவினது. நாட்டின் மனித சக்தித் தேவைக்கேற்ப தொழில் வாய்ப்புகளுக்கான டிப்ளோமா பாட நெறிகளே இந்நிறுவனங்களில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. இவற்றில் நூலகவியலும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது.

தெகிவளை கனிஷ்ட பல்கலைக்கழகத்திலும் தமிழ் மாணவர்களுக்கென பலாலியில் அமைக்கப்பட்ட கனிஷ்ட பல்கலைக்கழகத்திலும் மாத்திரமே நூலகவியலுக்கென இரு வருட முழுநேர டிப்ளோமா வகுப்பொன்று அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது (நூலகக் கல்வியை அரசாங்கம் நேரடியாக மேற்கொண்டது இதுவே முதற்தடவையாகும்). அப்பாட நெறிக்கான பாடத்திட்டம் நாட்டின் தேவைக்கேற்ப விசேடமாக அமையவேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக இலங்கையிலுள்ள அனுபவமிக்க நூலகர்களின் ஆலோசனைப்படி

திரு.ஆர்.எஸ். தம்பையா

Image Source - www.govern.jfn.ac.lk

உருவாக்கப்பட்டது. இந் நூலகங்களில், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஓய்வு பெற்ற நூலகர் காலம் சென்ற திரு எஸ்.சி. புளொக், வித்தியோதயா பல்கலைக்கழக நூலகர் திரு டபிள்யூ.பி. தொரக்கும்புற, வித்தியாலங்கார பல்கலைக்கழக நூலகர் திரு ரி.ஜி.பியதாச, கொழும்பு பொதுசன நூலகத்தின் பிரதம நூலகர் திருமதி ஈஸ்வரி கொறயா, கல்வி அமைச்சில் அச்சமயம் ஆலோசகராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்த யுனெஸ்கோ நூலகவியல் நிபுணர் செல்வி ஈ.ஜே. எவன்ஸ் ஆகியோர் மேற்படி ஆலோசனைக் குழுவில் இருந்தவர்களாவர்.

நாட்டின் தேவைக்கேற்ப விசேடமாக அமைக்கப்பட்ட இரு வருட முழுநேர டிப்ளோமா வகுப்பில் கீழ் பின்வரும் பாடங்கள் கற்பிக்கப்பட்டன.

1. நூலகங்களும் நூலகவியலும்.
2. பகுப்பாக்கம் செய்தல்.
3. பட்டியலாக்கம் செய்தல்.
4. செயல்முறை பகுப்பாக்கமும் பட்டியலாக்கமும்.
5. நூலகங்களின் ஒழுங்கமைப்பும் நிர்வாகமும் பகுதி 1.
6. நூலகங்களின் ஒழுங்கமைப்பும் நிர்வாகமும் பகுதி 2.
7. நூலியல் - நூல் விபரப் பட்டியல் முறை பகுதி 1.
8. நூலியல் - நூல் விபரப் பட்டியல் முறை பகுதி 2.
9. நூலியல் கட்டுப்பாடும் சேவைகளும்.

இவற்றோடு ஆங்கிலம், சமூகக் கல்வி, உடற்கல்வி முதலிய பொதுப் பாடங்களும் கற்பிக்கப்பட்டன. இறுதிப் பரீட்சையில் நூலகவியல் மாணவர் ஒவ்வொருவரும் ஒரு பொருள்வாரி நூல் விபரப் பட்டியலையும் தயாரித்துச் சமர்ப்பிக்கும்படி பணிக்கப்பட்டிருந்தனர்.

பலாலி கனிஷ்ட பல்கலைக்கழகத்தில் 1969 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பமாகிய இந் நூலகவியல் டிப்ளோமா பாடநெறிக்கு திரு வே.இ. பாக்கியநாதன் அவர்கள் முழுநேர விரிவுரையாளராகவும், திரு ஆர்.எஸ். தம்பையா அவர்கள் பகுதி நேர விரிவுரையாளராகவும் நியமிக்கப்பட்டார்கள். முதலாம் வருடத்தில் 3 மாணவர்களும் இரண்டாம் வருடத்தில் 3 மாணவர்களும் பயிற்சிக்குச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார்கள்.

1971 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் புதிதாக ஆட்சிக்கு வந்த அரசினால் கனிஷ்ட

பல்கலைக்கழகங்கள் மூடப்படவே, பலாலி பல்கலைக்கழகத்தின் 2 ஆம் வருட நூலகவியல் மாணவர்கள் யாழ். பஸ்தொழில்நுட்ப நிறுவனத்துக்கு மாற்றப்பட்டனர். தொழில்நுட்ப நிறுவனத்தில் இம்மாணவர்களின் பயிற்சிநெறி முடிவுற்றதும் இந்த டிப்ளோமா பாடநெறி கல்வி அமைச்சினால் நிறுத்தப்பட்டது. இப்படியாக யாழ்ப்பாணத்தில் ஆறு முழுமையான நூலகர்கள் முதல் தடவையாக உருவாக்கப்பட்டார்கள். இப்பாடநெறியைத் தொடர்ந்து தொழில்நுட்ப நிறுவனத்தில் நடத்துவதற்காக வேண்டுகோள்கள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டும் அதனை ஒரு பகுதி நேரப் போதனையாகவாவது தொடர்ந்து நடாத்த கல்வி அமைச்சு இணங்காமல் விட்டது கவலைக்குரிய விடயமாகும்.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களின் நூலகக் கல்வி முயற்சிகள்

இலங்கையில் பல்கலைக்கழகக் கல்வியானது 1921 இல் தொடங்கப்பட்டது. முன்னதாக, பல்கலைக்கழக மட்ட உயர்கல்வியை இலங்கையில் அறிமுகப்படுத்தும் நோக்குடன் இலங்கை பல்கலைக்கழகச் சங்கம் (Ceylon University Association) என்ற ஒரு அமைப்பு 1906 இல் உருவாக்கப்பட்டிருந்தது. சேர். ஜேம்ஸ் பீரீஸ், சேர். பொன் அருணாசலம், சேர். மார்க்கஸ் பெர்ணாண்டோ ஆகிய அறிஞர்களால் இச்சங்கத்தின் செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்துச்செல்லும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1912 இல் கவர்னர் மக்கலம் அவர்களால் அமைக்கப்பட்ட மக்லியோட் கொமிட்டி, முதலாவது பல்கலைக்கழகத்தை கொழும்பில் அமைப்பதற்கான அழுத்தத்தை வழங்கியது. அதன்படி

பல்கலைக்கழகம் அமைப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட போதிலும், முதலாம் உலக யுத்தம் இம்முயற்சியை பின்தள்ளிவிட்டது.

யுத்தம் முடிந்ததும் 1920 இல் 'ரெஜினா வளவு' (Regina Walauwa) என்ற கட்டிடத்தையும் காணியையும் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையின் பெரும் செல்வந்தராக இருந்த ஆர்தர் டீ சொய்சா என்பவரிடமிருந்து அரசாங்கம் கொள்வனவு செய்தது. இக்கட்டிடம்

உடனடியாகவே கல்லூரி இல்லம் (College House) என்று பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டு 'இலங்கை பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி' (Ceylon University College) 21.01.1921 அன்று சம்பிரதாயபூர்வமாக ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. கல்லூரியின் முதல்வராக பேராசிரியர் ரொபர்ட் மார் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார். 19 ஆண்டுகள் இப்பதவியில் இருந்த இவர் 1939 இல் ஓய்வுபெற்றார். இவரது பொறுப்பினை ஏற்ற சேர்.

ஐவர் ஜென்னிங்ஸ் இலங்கை பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியை முழுமையான 'இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்' என்ற நிலைக்கு 1942 இல் கொண்டுவந்தார்.

இலங்கையில் 1921 இல் பல்கலைக்கழகக் கல்வி தொடங்கப்பட்ட போதிலும், பல்கலைக்கழகங்களினூடாக நூலகக் கல்வியை வழங்கும் நடவடிக்கைகள் 40 ஆண்டுகளின் பின்னர், 1961 இல் தான் ஆரம்பமாகின்றன. அக்காலத்தில் விரிவான நூலகவியல் கல்வித்திட்டத்தை போதிக்கும் அளவுக்கு இலங்கையில் விரிவுரையாளர்கள் இருக்கவில்லை. அதற்கான நிதி ஒதுக்கீடுகளும் திருப்திகரமாக ஒதுக்கப்படவில்லை. அதனால்

அவ்வப்போது சிறிய அளவிலான முன்னெடுப்புகளே பல்கலைக்கழக நூலக ஊழியர்களின் நன்மை கருதி மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தன.

ஏறக்குறைய இதே காலப்பகுதியில் தான் இலங்கை நூலகச் சங்கமும் நூலகவியல் கல்வியைப் போதிக்க ஆரம்பித்திருந்தது. 1960 ஆம் ஆண்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இலங்கை நூலகச் சங்கம் அதில் அங்கத்தவராக இணைந்துகொண்ட அறுபது

சேர்.வான். அருணாசலம்

Image Source : www.lankabusinessonline.com

அங்கத்தவர்களுக்கும் நூலகக் கல்வியை பயிற்றுவிக்கும் முகமாக 1961 ஆம் ஆண்டு நடுப்பகுதியில் கொழும்பில் ஆங்கிலமொழி மூலம் ஆறுமாத பகுதிநேர வகுப்பொன்றை ஆரம்பித்திருந்தது.

பல்கலைக்கழகங்களில் நூலகக் கல்வியினை வழங்கும் முயற்சியானது முதன் முதலாக இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தினால் (பேராதனை வளாகம்) 1961 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆயினும் உரிய போதனாசிரியர்கள் பற்றாக்குறை காரணமாக இம்முயற்சி 1965 இல் கைவிடப்பட்டமை பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் இக்கல்வியின் வளர்ச்சியில் தடை ஏற்படக் காரணமாயிற்று.

பல்கலைக்கழகங்களில் முழுமையான நூலகக் கல்வி வழங்கப்பட்ட வரலாற்றை நாம் ஆராய முனைவோமானால் அதனை 1961 ஆம் ஆண்டில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழக பேராதனை வளாகத்தில் இருந்து தான் தொடங்கவேண்டியிருக்கும். 1961 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1965 ஆம் ஆண்டு வரையிலான காலப்பகுதியில் பேராதனை வளாகம் பட்டதாரிகளுக்கென ஒரு டிப்ளோமா வகுப்பை நடத்தியது.

இலங்கை நூலகக் கல்வி வரலாற்றில் தெகிவளை கனிஷ்ட பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியின் பங்களிப்பும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 1968 ஆம் ஆண்டு இக்கல்லூரியினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நூலகப் பயிற்சி நெறியும் ஆசிரியர் பற்றாக்குறை காரணமாக இரண்டு ஆண்டுகளில் நிறுத்தப்படுவதாயிற்று.

1961 ஆம் ஆண்டில் நூலகக் கல்விக்குப் பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு பின்னர் இடைநிறுத்தப்பட்டாலும், மீண்டும் 1972 இல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழக களனி வளாகத் துணை வேந்தரினால் பல்கலைக்கழகங்களில் நூலகக் கல்வி போதிப்பது பற்றி ஆராய ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டது. இக்குழுவின் அறிக்கையின்படி பின்வரும் அம்சங்கள் பல்கலைக்கழக நிர்வாகத்தினருக்குப் பரிந்துரைக்கப்பட்டன.

1. நூலகவியல் ஒரு பாடமாகப் பட்டப்படிப்பு, பட்டப் பின்படிப்பு மாணவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துவதாயின் முழுநேர விரிவுரையாளர்களைக் கொண்ட தனித்துறையினால் நடாத்தப்படவேண்டும்.
2. பட்டப்பின் படிப்புப் பயிற்சி நெறி 'Post Graduate Diploma in Library and Information

Studies' எனப் பெயரிடப்படுவதுடன் நூலக சேவையிலுள்ளோருக்கு முன்னுரிமை அளித்தல் வேண்டும். இது ஓராண்டு முழுமை வாய்ந்ததாகவும், எட்டு வினாப்பத்திரங்களைக் கொண்டதாகவும் அமைதல் வேண்டும்.

3. நூலகவியலை ஒரு பாடமாகக் கற்க விரும்பும் கலைமாணி, விஞ்ஞானமாணி பட்டதாரி மாணவர்களுக்கு இரண்டாம் வருடத்திலிருந்து நூலகக் கல்வி போதிக்கப்படல் வேண்டும்.

இப்பரிந்துரைகளுக்கமைய 1973 இல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் களனி வளாகத்தில் பட்டதாரி மாணவர்களுக்குரிய வகுப்புகள் சிங்கள மொழிமூலம் தொடங்கப்பட்டன. 1975 இல் இப்பயிற்சி நெறியில் மேலும் பல மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. நூலகவியலைப் பட்டப்படிப்பிற்குரிய ஒரு பாடமாகக் கற்பதிலும் பார்க்க, அதனை ஒரு சிறப்புப் பாடமாகக் கற்பதன்மூலம் தொழில் வாய்ப்பும் கிடைக்கும் சந்தர்ப்பம் உண்டென்ற கருத்து மாணவர்கள் மத்தியில் நிலவியது. இந்த விடயம் ஆராயப்பட்டு 1975 ஆம் ஆண்டு முதல் நூலகவியலைச் சிறப்புப் பாடமாகக் கற்கும் வாய்ப்பளிக்கப்பட்டது. பட்டப்பின் படிப்புப் பாடநெறி 1974 ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது. முதலில் இளநிலைப் பட்டப்படிப்பிற்குரிய பாடத்திட்டத்தில் ஒரு பகுதியாக 'நூலகவியல் கற்கைநெறி' சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது. இப்பயிற்சி நெறியில் இணைந்து இருபது பட்டதாரிகள் பயனடைந்தார்கள். அதனத் தொடர்ந்து 1974 இல் நூலகவியலில் பட்ட (Graduate), பின்பட்ட (Post Graduate) மாணவர்களுக்கான பாடநெறிகள் இரண்டும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

முன்னைய ஆண்டின் வெற்றிகரமான பயிற்சினெறியைத் தொடர்ந்து 1975 இல்

Image Source - english.ceylonnewsfactory.lk

களனிப் பல்கலைக்கழகத்தில் நூலகவியலில் இரண்டாண்டு கால இளநிலைப் படிப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன் பயனாக 1975 - 1978 காலகட்டத்தில் 45 மாணவர்கள் இப்பட்டப் படிப்பை நிறைவுசெய்யும் வாய்ப்பினைப் பெற்றிருந்தார்கள்.

அத்தோடு 1976 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இப்பல்கலைக்கழகத்தின் நூலகத் துறையினரால் நூலகவியல் பயிற்சி பெற விரும்புவோருக்கென சான்றிதழ்ப் பயிற்சிநெறி ஒன்று தொடங்கப்பட்டது. சேவையில் அமர்ந்திருக்கும் பட்டதாரிகளல்லாத நூலகர்களுக்கென இரண்டுவித தராதரப் பத்திர வகுப்புகளையும் இப்பல்கலைக்கழகம் நடாத்தி வந்தது.

1982 இல் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்திலும் நூலகவியல்துறைக்கான பகுதிநேர வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இப்பரீட்சையில் சித்தியடைவோருக்கு டிப்ளோமா பட்டம் வழங்கப்பட்டதோடு, இதில் சித்தியடையும் பட்டதாரி மாணவர்கள் மேலும் ஓராண்டு பயின்று நூலகவியல் பட்டப் பின்படிப்பைத் தொடரும் வாய்ப்பும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தது. 1999 இன் பின்னர் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஒரு

அமைப்பாக 'தேசிய நூலக தகவலியல் நிறுவகம்' (NILIS) வரையறுக்கப்பட்ட செயற்பாடுகளுடன் உருவாக்கப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் 2006 ஆம் ஆண்டு முதல் நூலகவியல் பட்டப்பின் டிப்ளோமா பாடநெறி ஆரம்பித்துவைக்கப்பட்டது.

மற்றைய அபிவிருத்தி அடைந்துவரும் நாடுகளைவிட இலங்கையில் பல்கலைக்கழக மட்டத்தில்

நூலகவியல்துறை சார்ந்த முழுநேர விரிவுரையாளர்களின் பற்றாக்குறை காரணமாக நூலகக் கல்விமுறையில் மந்தகதியிலான வளர்ச்சியே காணப்பட்டு வந்துள்ளது. நூலகத்துறை விரிவுரையாளர்கள் 'பகுதிநேர' விரிவுரையாளர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். இப்பற்றாக்குறை இலங்கையின் பல்கலைக்கழகங்களிலும், இலங்கை நூலகச் சங்கத்திலும் ஒரே மாதிரியாகவே காணப்படுகின்றது.

மேலும் இன்று இலங்கை நூலகச்சங்கம் (SLLA), தேசியக் கல்வி நிறுவகம் (NIE), தேசிய நூலக ஆவணவாக்க சேவைகள் சபை (NLDSB) போன்ற கல்வி நிறுவனங்கள் நூலகவியல் துறைக்கான கல்வியை முன்னெடுத்து வருகின்ற போதிலும் தத்தம் வசதிக்கும் நிதிக்கும் ஏற்ப சுதந்திரமான வகையில் தாங்களே பாடவிதானங்களை வடிவமைத்துக் கொள்கின்றன. இவற்றின் தரத்தை கண்காணித்து அவற்றை ஒருங்கிணைத்துச் செயற்படுத்தும் சக்தியும் அதிகாரமும் கொண்ட தர நிர்ணய அமைப்பு (Accreditation Body) எதுவும் எம்மிடையே இல்லாதது பெருங்குறையாகவும், இத்துறையின் வளர்ச்சியை அதிகம் பாதிப்பதாகவும் உள்ளது.

இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில், தமிழர்களின் தொன்மையான வரலாறு இன்னும் மகாவம்ச இருளால் மூடப்பட்டிருக்கும் சூழலில், இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் அண்மைக்காலத்தில் இடம்பெற்ற தொல்லியல் ஆய்வுகள் இலங்கையில் புர்வீகமாக வாழ்ந்த தமிழ் மக்களின் இருப்பியல் தகவல்களை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளன. அந்தவகையில் 'இலங்கையின் அண்மைக்கால தொல்லியல் ஆய்வுகள்' என்ற இத்தொடர் சமகாலத்தில் இலங்கையில் குறிப்பாக வடக்கு - கிழக்குப் பகுதிகளில் இடம்பெற்றுவரும் தொடர் அகழாய்வுகளில் கண்டறியப்பட்ட தொல்லியல் ஆதாரங்களின் அடிப்படையில், பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுக் காலத்தில் இலங்கைத் தமிழ் மக்களிடம் நிலவிய நாகரிகம், அவர்களின் கலாச்சார பண்பாட்டு அம்சங்கள், பொருளாதார சமூக நிலவரங்கள், வெளிநாட்டு உறவுகள், உறவுநிலைகள், சமய நடவடிக்கைகள் போன்ற அம்சங்களை ஆதாரபூர்வமாக வெளிக்கொணர்வதாக அமைகின்றது.

இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் சங்ககால வேள்

● பரமு புஷ்பரடணம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் சிரேஷ்ட பேராசிரியரான பரமு புஷ்பரடணம் அவர்கள், தனது இளமாணி மற்றும் முதுமாணிப் பட்டத்தை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலும், கலாநிதிப் பட்டத்தைத் தஞ்சாவூர் பல்கலைக்கழகத்திலும் பெற்றுக்கொண்டார்.

இவர் எழுதிய பதினைந்து நூல்களில் நான்கு நூல்கள் இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசையும், மூன்று நூல்கள் மாகாண சாகித்திய மண்டலப் பரிசையும் பெற்றன. இவர் 82இற்கும் மேற்பட்ட தேசிய, சர்வதேச ரீதியிலான ஆய்வுக்கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளதடன், இதுவரை 55 சர்வதேச மற்றும் தேசிய கருத்தரங்குகளில் பங்குபற்றியுள்ளார்.

வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் 18 இடங்களில் இவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வுகளில் மூன்று அகழ்வாய்வுகள் தொடர்பான விடயங்கள் நூல்வடிவில் வெளிவந்துள்ளன.

லங்கையின் பண்பாட்டு வரலாற்றைத் தென்னிந்தியாவின் தென்பகுதியுடன் குறிப்பாகத் தமிழகத்துடன் தொடர்புபடுத்தி ஆராயும் போக்கு அண்மைக் காலங்களில் வளர்ச்சியடைந்து காணப்படுகிறது. இதற்குத் தமிழகத்தில் தோன்றி வளர்ந்த பண்பாட்டலைகள் சமகாலத்தில் இலங்கையிலும் செல்வாக்குச் செலுத்தியதே காரணமாகும். இதை இலங்கையின் தொடக்ககாலப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளிலும் காணமுடிகிறது. இலங்கையில் இதுவரை இரண்டாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட பிராமிக் கல்வெட்டுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை கி.மு 3 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் கி.பி. 3 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட கால எழுத்து, மொழி, பண்பாடு என்பனவற்றை அறியப் பெரிதும் உதவுகின்றன. வரலாற்றாசிரியர்களில் பலர் இக்கல்வெட்டுகளில் வரும் வடபிராமி எழுத்து, வடமொழிச் சொற்கள் ஆகியன சிங்கள மக்களின் மூதாதையினர் வடஇந்தியாவில் இருந்து இலங்கைக்குப் புலம்பெயர்ந்தமைக்கு ஒரு சான்று எனக் காட்டியுள்ளனர். ஆனால், கி.மு மூன்றாம்

நூற்றாண்டில் இவை பௌத்தமதத்துடன் அறிமுகமாவதற்கு முன்னரே, தமிழகத்தில் இருந்து பரவிய எழுத்தும், மொழியும் இலங்கையில் புழக்கத்தில் இருந்ததற்கு இக்கல்வெட்டுக்களே சான்றாகும். இதில் தமிழ்மொழிக்கேயுரிய பட்டப்பெயர்கள், வம்சப் பெயர்கள், ஆட்பெயர்கள் உள்ளன. இப்பெயர்கள் சங்க இலக்கியத்திலும், தமிழகப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளிலும் வரும் பெயர்களோடு பெருமளவு ஒற்றுமை உடையன. அவற்றுள் 'வேள்' என்ற பெயர் பற்றி ஆராய்வதே இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டு மொழி பற்றிய ஆய்வில் அறிஞர்கள் கவனத்தை ஈர்த்த ஒரு சொல்லாக வேள் காணப்படுகிறது. 1880 இல் வடஇலங்கையில் பெரியபுளியங்குளக் கல்வெட்டில் இச்சொல்லை அவதானித்த எச். பாக்கர் இதை 'வேளா' என வாசித்து, இரண்டாவதாக வரும் தமிழ்க்குரிய 'எ' இனை தமிழ் மக்கள் இங்கு வாழ்ந்ததற்குரிய சான்றாகக் காட்டினர் (Parkar 1909:43.6). இவரின் வாசிப்போடு உடன்படாத கோல்சிமித், முல்லர், எச்.சி. பெல்

போன்றோர் இவ்வெழுத்தை அசோக பிராமிக்குரிய 'லு' எனக் கூறி இச்சொல்லை 'வேலு' என வாசித்தனர். இவர்களின் வாசிப்பே பொருத்தம் எனக் கூறும் எஸ். பரணவிதான கல்வெட்டுகளில் வரும் இச்சொல்லும், பாளி இலக்கியங்களில் வரும் 'வேளு' என்ற சொல்லும் ஒன்றெனக் கூறினார். ஆனால் இலங்கையில் 'எ' எழுத்துப் பயன்படுத்தும் இலக்கியங்களில் 'லு' இற்குப் பதிலாக 'ளு' பயன்படுத்தப்பட்டது தவறு என்றார் (Paranavitana 1970:XXV). இதற்குச் சான்றாக தொடக்க கால கல்வெட்டுகளில் உள்ள 'கட' (Kada), 'அடி' (Adi) போன்ற சொற்கள் கி. பி. 2 ஆம் நூற்றாண்டின் பின் 'அளி' (Ali), 'களி' (Kali) என மாற்றமடைந்ததைச் சான்று காட்டினார். ஆனால் தொடக்ககாலக் கல்வெட்டுகளில் இரு எழுத்துகளும் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். இதனால் பரணவிதானவால் 'வேலு' என வாசிக்கப்பட்டதை 'வேள்' அல்லது 'வேளா' என வாசிப்பதே பொருத்தமாகும். இலங்கையில் அசோக பிராமிக்கு முன் தென் பிராமி எழுத்து பழக்கத்தில் இருந்ததாகக் கருதும் எஸ். கருணாரத்தின கி. மு. 2 ஆம் நூற்றாண்டில் 'எ' என்ற எழுத்து பயன்பாட்டில் இருந்ததைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது (Karunarathna 1984:32).

தமிழ் நாட்டில் 'வேள்' என்ற சொல் கி.மு 3 ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து மாங்குளம், மேட்டுப்பட்டி, கரூர், மறுகால்தலை ஆகிய இடங்களில் உள்ள பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் பயன்படுத்தப்பட்டதைக் காணலாம் (Mahadevan 1966:61). இச்சொல் சங்க இலக்கியத்தில் 'வேள்', 'வேளிர்' எனப் பல இடங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதனால் இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டில் உள்ள 'வேள்' என்ற தமிழ்ச் சொல்லின்

வரலாற்று முக்கியத்துவத்தைச் சங்ககாலப் பின்னணியில் நோக்குவதும் அவசியமாகிறது.

தென்னிந்திய அரசு தோற்றம் பற்றிய ஆய்வில் பிற குறுநில மன்னர்கள் பெறாத முக்கியத்துவத்தை வேளிர் பெறுகின்றனர். மூவேந்தர் ஆட்சிக்குட்பட்ட குறுநில மன்னர்களுள் இவர்கள் அரசியலிலும், சமூகத்திலும் மிகுந்த செல்வாக்குடன் விளங்கியதைச் சங்க இலக்கியத்தில் வரும் இளங்கோவேள், மாவேள் எவ்வி, நெடுவேள் ஆவி, வேந்தரும் வேளிரும், இருபெரும் வேந்தரோடு வேளிர் போன்ற சொற்றொடர்கள் உணர்த்துகின்றன. வேளிர் என்பது வேள் என்பதன் பன்மை. சங்க இலக்கியத்தில் நன்னன்கங்கள், கட்டி, பரணன் போன்ற வேளிர் தலைவர்கள் பேசப்படுகின்றனர் (அகநானூறு செய்யுள் 44, 113, 325).

ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் ஒரு வேள் தலைவனாக இருந்திருக்க வேண்டும். அவனின் கீழ் வாழ்ந்த குடிகள் இரத்த உறவினால் பிணைக்கப்பட்ட ஒரு குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்திருக்கலாம். தமிழ் நாட்டிலுள்ள வேளாபுரம், வேள்கலிநாடு, வேள் நாடு, வேளூர் என்பன வேள் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த நாடாக, ஊராக இருந்திருக்க வேண்டும். வேள் நாடு என்பது வேள் ஆட்சிக்குட்பட்ட நாடு என எ. சுப்பராயலு கூறியிருப்பது இங்கு கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டிய அம்சமாகும் (Subbarayalu. Chapter 1).

சங்க இலக்கியத்தில் வரும் தொன்முதிர் வேளிர் (புறம் 201: 11, 12), தொன்று முதிர் வேளிர் (புறம் 24: 21) பற்றிய சான்றுகள் தமிழகத்தின் மிகத் தொன்மையான இனக்குழுக்களில் ஒன்றாக வேளிரைக் கருத

இடமளிக்கிறது. சிந்துவெளியில் இருந்து கி.மு 800 அளவில் தென்னகம் வந்து குடியேறியவர்களே வேளிர் என்பது என். சுப்பிரமணியத்தின் கருத்தாகும் (Subramaniam 1961 : 258). இவர்களின் வழி வந்தவர்களே பிற்கால வேளார் என எ.மு ஆரோக்கியசாமி கருதுகிறார். தக்காணத்தில் அறுநூறு ஆண்டுகள் சிறப்புற்று விளங்கிய சாளுக்கியரை வேளிர் என்று பிங்கலநிகண்டும், வேள்புல அரசர் எனத் திவாகரமும், வேள் குலச் சாளுக்கியர் எனச் சோழக் கல்வெட்டும் கூறுகின்றன. இதற்குத் தமிழ்நாட்டிற்குரிய வேளிர் தமிழகத்திற்கு வெளியேயும் பரவியதே காரணம் என கிருஷ்ணசாமி ஐயங்கார் விளக்கம் கூறுகிறார் (Aiyangar, 1941: 11). தமிழகத்தில் இருந்தே இலங்கைக்குப் பெருங்கற்காலப் பண்பாடு பரவியதென்ற கருத்துடைய செண்பகலட்சுமி வேளிரின் தோற்றத்தைப் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுடன் தொடர்புபடுத்துகிறார். இப்பண்பாட்டில் பயன்படுத்தப்பட்ட கறுப்பு - சிவப்பு மட்பாண்டங்கள் தமிழ் நாட்டிற்குரிய சிறப்பம்சம் எனக்கூறும் இவர், வேளாண்மையுடன் தொடர்புடையவர்களே இப்பண்பாட்டை உருவாக்கியவர்கள் எனக் கூறி வேளிர் வாழ்ந்த இடங்களுக்கும், இப்பண்பாட்டுச் சின்னங்கள் காணப்படும் இடங்களுக்கும் இடையிலான ஒற்றுமையைத் தொடர்புபடுத்தலாம் என்றார் (Champakalakshmi 1978 : 52). எஸ். செனிவிரட்ன வேளிர் வாழ்ந்த இடங்களுக்கும் பெருங்கற்கால ஈமத்தாழிகள் காணப்படும் இடங்களுக்கும் இடையிலான ஒற்றுமையைச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார் (Seneviratne 1993 : 70). கா. இராஜன் பெருங்கற்கால நடுகற்களுக்கும் வேளிர் தோற்றத்திற்கும் தொடர்பிருக்கலாம் என்பதற்குச் செங்கம், தருமபுரி நடுகற்களைச் சான்றாதாரம் காட்டுகிறார் (Rajan, 1996: 220).

சங்க இலக்கியத்தில் வேளிர் வேளாண்மையுடன் தொடர்புடையவர்கள் எனக் கூறுவதற்குச் சான்றுகள் மிகக்குறைவு. மாறாகக் கால்நடை வளர்ப்பிலும் பெருமளவு போர் நடவடிக்கையிலும் ஈடுபட்டதற்கே சான்றுகள் அதிகம். போர்க் காலங்களில் பங்கெடுத்த வேளிர் பற்றிச் சங்க இலக்கியம் கூறும்போது ஐம்பெரும் வேளிர், பதினொரு வேளிர் எனக் கூறுவதைக் காண்கிறோம் (அகநானூறு 36, 135). கரிகாற் சோழன் பதினொரு வேளிர்களுடன் போரிட்டான் என அகநானூறு கூறும். எனவே பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டில் வேளாண்மையில் ஈடுபட்ட மக்களை வேளிருடன் தொடர்புபடுத்துவது பெருமளவு பொருத்தமாகத் தெரியவில்லை. நோமிலாதபார் வேளாண்மை மக்களும், போர் மறவரும் இருபிரிவினராக இருப்பினும் ஒருவரையொருவர் சார்ந்து வாழ்ந்தனர் என்றார். இதில் வேளாண்மையில் ஈடுபட்ட மக்களைப் பாதுகாக்கும் போர் மறவராக வேளிர் இருந்திருக்கலாம் (Thapar 1954:32).

‘வேள்’, ‘வேளிர்’ என்ற சொல் குலம் குறித்து வந்த பெயர்கள் அல்ல, ஒரு பட்டப் பெயர் என்ற கருத்துண்டு. சங்க இலக்கியத்தில் வேள் என்ற சொல் குறிப்பிட்ட ஒரு குலத்தைக் குறிக்காது ஆய், மலையமான், போசானியர் குலத்திலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமை சான்றாகக் காட்டப்படுகிறது (பூங்குன்றன் 1989 : 220). ‘ஆநிரை கவர்தல்’, மக்களிடையே ஏற்பட்ட போட்டி, பூசல்களிடையே தலைமை தாங்கி நடத்திய தலைவன் காலப்போக்கில் குலத்தலைவனாக நிலைபெற்றான். இதில் தெளிந்த சிந்தனையும், வலிமையும், வீரமும் உள்ள தலைவன் பெற்ற பெயர்களில் ஒன்றே வேள் எனக் கருதப்படுகிறது. ஆநிரை கவர்தல், ஆபிரிக்கக் கால்நடை வளர்ப்பாளரிடையேயும், வேதகாலக்

கால்நடை மேய்ப்பாளரிடையேயும் காணப்பட்ட பொதுவான அம்சம் எனக்கூறும் நோமிலாதபார், வடமொழியில் ராஜ என்பவன் ஆகோள்பூசல் தலைவனாகக் கூறப்படுகின்றான் என்றார் (Thapar 1984: 24). மூலத் திராவிட மொழியில் 'வேள்' என்பதற்கு விருப்பம், தலைமை, ஒளிவிடு என்ற பொருள்கள் உண்டு. ஏறத்தாழ இதே கருத்தை வடமொழி ராஜாவும் கொண்டிருப்பதால் இரண்டும் தலைவன் என்ற கருத்தைக் கொண்டது எனக் கருதலாம். ஏறத்தாழ இதே கருத்தை வடமொழி ராஜாவும் கொண்டிருப்பதால் இனக்குழு வாழ்க்கையில் இருந்து அரசு உருவாகும் போது இடைக்கட்டமாக வேள் இருந்ததென்றார் ஆர். எல்மன் (Elman. 1975: 37). தொடக்க காலத்தில் சமூகத்தை தலைமை தாங்கியவனை வேள் குறித்து நின்றாலும் காலப்போக்கில் வேள் வழி வந்தவர்கள் தம்மை வேள் குலமாகக் கருதியிருக்க இடமுண்டு. இதையே சங்க இலக்கியத்தில் வரும் வேள் குலம், வேள்குடி போன்ற சொற்கள் உணர்த்துகின்றன. இது முதலியார் பட்டம் பெற்ற ஒருவரின் வழி வந்தவர்கள் பிற்காலத்தில் தம்மை முதலியார் குலம் எனக் கூறிக் கொள்வதற்கு ஒப்பானதாகும்.

இலங்கையில் வேள் என்ற சொல் 21 கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகிறது. ஆ. வேலுப்பிள்ளை மேலும் 5 கல்வெட்டுகளில் இச்சொல் தவறாகச் சலு (Sulu) என வாசிக்கப்பட்டுள்ளதாகச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார் (Velupillai 1980:12). இச்சொல் வடமொழி 'Vailva' என்ற சொல்லின் அடியாகத் தோன்றியதெனக் கூறும் பரணவிதான இது தனிநபர் (Personal name) பெயரைச் சுட்டுகின்றதென்றார். இதையொரு திராவிடச் சொல் எனக்கூறும் செனிவிரட்ன இதற்குச் சார்பாகத் தமிழகப் பிராமிக்

கல்வெட்டுகளிலும் சங்க இலக்கியத்திலும் வரும் பெயரைச் சான்றாகக் காட்டுகிறார் (Seneviratna 1985 : 59). எச்.டபிள்யு. எல்லாவலா, தமிழில் 'வேல்' என்பது முருகனோடு தொடர்புடையதால் கல்வெட்டுகளில் வரும் 'வேலு', 'வேலுஸ' போன்ற பெயர்கள் முருகனைக் குறிப்பதாகவும், இவை சிங்கள மக்கள் சைவ மதத்தைப் பின்பற்றியதற்குச் சான்று எனவும் கூறுகிறார். சங்க கால 'வேள்', 'வேளி'ரும் இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் வரும் வேளும் ஒன்றெனக் கூறும் சி.க. சிற்றம்பலம் இது வேள் குலத்தைக் குறிப்பதாகவும், இதன் அடியொற்றித் தோன்றியதே பிற்கால வேளாளர் எனவும் விளக்கம் கொடுத்துள்ளார் (சிற்றம்பலம் 1993 : 546). சங்க காலத்தில் புழக்கத்தில் இருந்த 'வேள்' என்ற தமிழ்ச் சொல்லே சமகாலத்தில் இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளிலும் காணப்படுகிறது எனக் கூறலாம். ஆனால் தமிழ் நாட்டில் முதலில் தலைவனைக் குறித்த 'வேள்' என்ற சொல் வேள்குலம், வேள்குடி என அழைக்கப்பட்டதற்குச் சான்றுகள் இருப்பதுபோல இலங்கையில் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. குலம், குடி போன்ற சொற்கள் கல்வெட்டுகளில் காணப்பட்டாலும் அவை 'வேள்' என்ற சொல்லுடன் இணைந்து வந்ததற்குச் சான்றில்லை. கி.மு 1 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட கல்வெட்டுகளில் வரும் இச்சொல் பிற்பட்ட கல்வெட்டுகளில் படிப்படியாக மறைந்து போகிறது. இதனால் 'வேள்' என்ற சொல்லுக்கும் பிற்பட்ட கால வேளாளருக்கும் இடையிலான தொடர்பை உறுதிப்படுத்த மேலும் சான்றுகள் தேவை.

சங்க இலக்கியத்தில் குறுநில மன்னர் பெயரின் பின்னொட்டுச் சொல்லாக வரும் இச்சொல் சில குறுநில மன்னர் பெயரில்

முன்னொட்டுச் சொல்லாகப் பயன்படுத்தப்பட்டதற்கு வேள் எவ்வி, வேள் பேகன், வேள் ஆய், வேள் பாரி, நெடு வேள், ஆதன் போன்ற மன்னர்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிடலாம் (புறம் 24 : 18, அகம் 61: 15, புறம் 105 : 815 : 12). இச்சொல் இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் பெரும்பாலும் பின்னொட்டுச் சொல்லாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட போதிலும் அம்பாறை மாவட்டத்தில் உள்ள கல்வெட்டொன்றில் 'சுமண' என்ற பெயரின் முன்னொட்டுச் சொல்லாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (Paranavitana, 1970 : 647). இவ்விரு சொற்களும் (வேள், சுமண) தனியாகவும் இணைந்தும் கல்வெட்டுகளில் வருவதுபோல் மகாவம்சம், மனோரதபுராணி (Manorathapurani), சபஸ்ஸவன்டு (Sabassavan hu), ராஜவாகினி (Rajavahini) முதலான பாளி நூல்களிலும் வருகின்றன (Ellawala 1969 : 61, 112, 115). மன்னர்களினதும், அரசு தலைவர்களினதும் வரலாற்றை முதன்மைப்படுத்திக் கூறும் பாளி இலக்கியங்களில் வேளுசுமண படைத் தளபதியாக, வணிகத் தலைவனாக, அரசு வருவாய் பெறும் அதிகாரியாக, மன்னனாக வரக்கூடிய தலைவனாகக் கூறப்படுகின்றான். இதனால் சுமண என்ற பெயரில் முன்னொட்டுச் சொல்லாக வரும் வேள் என்ற சொல் ஒரு பட்டப் பெயராகப் பயன்படுத்தப்பட்டதெனக் கருத இடமுண்டு.

மகாவம்சம், கிரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வேளுசுமண சிறந்த குதிரை ஓட்டியெனக் கூறுகிறது. ராஜாவாகினி என்ற நூல் வெளிநாட்டில் இருந்து குதிரைகளை இறக்குமதி செய்பவனாக வேளு சுமணவைக் குறிப்பிடுகிறது (Ellawala 1969: 61, 115). பொருளாதார உற்பத்தியில் ஏற்பட்ட போட்டி இரு குழுக்களிடையே தலைவர்கள் தோன்றவும், அவை அரசு

உருவாகவும் காரணமாக இருந்தன. இலங்கையின் தொடக்ககாலப் பொருளாதார நடவடிக்கையில் வெளிநாட்டு வர்த்தகமும் முக்கியப் பங்கு வகித்தது. இலங்கையின் தொடக்க கால நகரமயமாக்கத்திற்குத் தென்னிந்தியா ஊடான மேற்காசிய வர்த்தகமே காரணம் எனக் கூறப்படுகிறது. இவ்வர்த்தகத்தில் முத்து ஏற்றுமதிப் பொருளாகவும், குதிரை முக்கிய இறக்குமதிப் பொருளாகவும் திகழ்ந்தன. அநுராதபுரத்தில் உள்ள கல்வெட்டு ஒன்றில் 'பதவேள்' என்ற சொல் காணப்படுகிறது (Paranavitana 1970: 121). இது பரதவ குலத்துக்குரிய வேள் என எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இப்பரதவ குலம் இலங்கையின் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டதற்குத் தெளிவான சான்று உண்டு. இக்கல்வெட்டு இக்குலத்துக்குரிய வர்த்தகத் தலைவன் 'வேள்' என அழைக்கப்பட்டதை உறுதிப்படுத்துவதாக எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

சங்க இலக்கியத்தில் வேள், வேளிர் ஆகியோர் போர் மறவர்களாகப் பல இடங்களில் வருணிக்கப்பட்டுள்ளனர். இலங்கையில் கேகாலை மாவட்டத்தில் உள்ள கல்வெட்டு ஒன்றில் 'கொடயவேள்' என்ற சொல் காணப்படுகிறது. கொடய என்பதைக் கோட்டை என மொழிபெயர்த்த பரணவிதான இச்சொல்லின் மூலம் வடமொழி 'கொஸ்டிகா' எனக் கூறிக் 'கொடயவேள்' என்ற சொல்லுக்குக் கோட்டையின் படைத் தளபதி வேலு என விளக்கம் கொடுத்துள்ளார் (Paranavitana 1970 : 778). 'வேலு' என்பதைத் தமிழ்ச் சொல்லான 'வேள்' எனக் கூறும் வேலுப்பிள்ளை 'கொடய' என்ற பிராகிருதச் சொல், தமிழில் 'கோட்டை' என விளக்கம் கொடுக்கிறார் (Veluppillai 1981:13). எல்லாளன் - துட்டகாமினி போராட்டத்தில் துட்டகாமினி படையில்

இருந்த தளபதியாக 'வேளுசுமண' குறிப்பிடப்படுகிறான். இவ்வாறான தளபதிகள், தலைவர்கள் எல்லாள் படையிலும் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. துட்டகாமினி எல்லாளை வெற்றி கொள்ளுமுன் அவனுக்குச் சார்பான 32 தமிழ்ச் சிற்றரசுகளை (தலைவர்களை) வெற்றிகொள்ள நேரிட்டதாக மகாவம்சம் குறிப்பிடுகிறது. இச்சிற்றரசுகளில் 'வேள்' சிற்றரசும் இருந்திருக்க இடமுண்டு. ராஜவாகினி என்ற நூல் 'வேளுசுமண' என்ற ஒற்றன் காக்க வண்ணதிலனைச் சிறைப்பிடித்து அடிமையாக்குவதாக எல்லாள் மன்னனிடம் உறுதி கூறியதாகக் கூறுகிறது (Ellawala 1969 : 61). இங்கே வேள், வேளுசுமண என்ற பெயர்கள் படைத்தளபதியாகக் கூறப்படுவது சங்க இலக்கியத்தில் வேள், வேளிர் போர் மறவர்களாக வருணிக்கப்படுவதை அப்படியே நினைவுபடுத்துகின்றன.

எனவே மேற்கூறப்பட்டவற்றில் இருந்து இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் வரும் 'வேள்' என்ற சொல்லைத் தனி நபர் பெயராகவோ, இனக்கு குழு சார்ந்த பெயராகவோ கொள்வதிலும் பார்க்க ஒரு பட்டப் பெயராகக் கருதுவதற்கே சான்றுகள் சார்பாக உள்ளன.

கல்வெட்டுகளில் 'சுமண' என்ற பெயரின் முன்னொட்டுச் சொல்லாகக் கமணி, பருமக, கபதி போன்ற பட்டப் பெயர்கள் வருவது போல், வேள் என்பதையும் ஒரு பட்டப் பெயராகக் கருதலாம். அம்பாறை மாவட்டத்தில் உள்ள கல்வெட்டில் 'பருமக வேள் சுமணனின் மகன் பருமக வேள்' எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (Paranavitana 1970 : 647). இங்கே வேள் என்பது வம்சப் பெயராகப் பயன்படுத்தப்பட்டதெனக் கருத இடமளிக்கிறது. இதை உறுதிப்படுத்த

மேலும் சான்றுகள் தேவை.

தமிழ் நாட்டில் ஆநிரை கவர்தல் அல்லது பொருளாதார உற்பத்தியில் ஏற்பட்ட போட்டி, இனக் குழுக்களிடையே 'வேள்' தோன்றக் காரணமாகும். தமிழ் நாட்டில் பயன்படுத்தப்பட்ட இச்சொல் சமகாலத்தில் இலங்கையில் பயன்படுத்தப்பட்டமைக்கு முதலில் வெளிநாட்டு வர்த்தகம் காரணமாக இருக்கலாம். இலங்கைக்கும் தமிழ்நாட்டிற்கும் இடையிலான நெருக்கமான வர்த்தகத் தொடர்புக்கான சான்றுகளை பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டிலிருந்து தெளிவாகக் காணமுடிகிறது.

இவ்வர்த்தகத்தைத் தலைமையேற்று நடத்திய தலைவர்கள் தமிழ்நாட்டுத் தொடர்பால் 'வேள்' என்ற பட்டப்பெயரைப் பெற்றிருக்கலாம். தமிழ் நாட்டில் புகழ்நர்க் கல்வெட்டில் 'ஆதன்' என்ற வணிகன் பெயரின் முன்னொட்டுச் சொல்லாக 'வேள்' குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (வேங்கடசாமி 1983:58 - 59).

இப்பெயர்கள் குலம், கடவுளைக் குறிப்பதாகக் கருதப்படுகிறது. ஆனால் இதைப் பட்டமாகக் கருதவும் இடமுண்டு.

காலப்போக்கில் இப்பெயர் மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட தலைவர்களையும், குறுநில மன்னர்களையும், படைத் தளபதிகளையும் அரசு அதிகாரிகளையும் குறித்திருக்க இடமுண்டு. மகாவம்சம் தமிழ்நாட்டிலிருந்து குதிரைகளைக் கொண்டு வந்த வணிகத் தலைவனின் பிள்ளைகளான சேனன், குத்திகன் என்ற தமிழர்களே இலங்கையில் ஆட்சி புரிந்த முதல் தமிழ் மன்னர்கள் எனக் கூறுவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

உசாத்துணை

1. சுப்பராயலு, எ. 1991. 'ஆள் பெயர்கள் காட்டும் சமுதாயம்', தமிழகக் கல்வெட்டியலும் வரலாறும்.
2. சிற்றம்பலம், சி. க. 1993, யாழ்ப்பாணம் தொன்மை வரலாறு பாகம் 1, கி.பி. 500 வரை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, திருநெல்வேலி.
3. பூங்குன்றன். ஆர். 1989, 'செங்கம் நடுகற்களில் தொறுப்பூசல், தொல்குடிகள், அரசியல்'. ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்டத்திற்காக அளிக்கப்பட்ட ஆய்வேடு. பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், கோயம்புத்தூர்.
4. வேங்கடசாமி, மயிலை. சீனி. 1983, 'அடிப்படைச் சான்றுகள் 2', தமிழ் நாட்டு வரலாறு, சங்க கால அரசியல். தமிழ் நாட்டு வரலாற்றுக் குழு. தமிழ் நாட்டுப் பாட நூல் நிறுவனம், சென்னை : 37 - 91.
5. Aiyangar, S. K. (1941). *Ancient Indian and South Indian History and Culture*. Central Book Depot, Poona.
6. Champakalakshmi, R. (1975). *Archaeology and Tamil Literary Tradition*. *Puratattva*, 8, 110-122.
7. Champakalakshmi, R., & Gopal, S. (1996). (Eds.). *Tradition, Dissent & Ideology: Essays in Honour of Romila Thapar*. Oxford University Press, Delhi.
8. Ellawala, H. (1969). *Social History of Early Ceylon*. The Department of Cultural Affairs, Ceylon, Colombo.
9. Elman, R. (1975). *Origins of the State and Civilization*. W. W. Northern and Company, New York.
10. Gunawardana, R. A. L. H. (1977). *Prelude to the State: An Early Phase in the Evolution of Political Institutions in Ancient Sri Lanka*. *The Sri Lanka Journal of the Humanities*, University of Peradeniya, VIII(1 & 2).
11. Mahadevan, I. (1966). *Corpus of Tamil Brahmi Inscriptions*. Reprint of Seminar on Inscriptions, Department of Archaeology, Government of Tamil Nadu, Madras.
12. Paranavitana, S. (1970). *Inscription of Ceylon: Early Brahmi Inscriptions*. The Department of Archaeology, Ceylon, Colombo, Vol. I
13. Rajan, K. (1996). *Archaeological Exploration in the South Arcot Region*. Project Report submitted to Tamil University, Thanjavur (Unpublished).
14. Seneviratne, S. (1985). *The Baratas: A Case of Community Integration in Early Historic Sri Lanka*. In A. R. B. Amerasinghe (Ed.), *Festschrift 1985 James Thevathasan Ratnam* (pp. 49-56). Colombo.
15. Seneviratne, S. (1993). *From Kudi to Nadu: A Suggested Framework for Studying PreState Political Formations in Early Iron Age South India*. *The Sri Lanka Journal of the Humanities*, XIX(1 & 2).
16. Subbarayalu, Y. (1973). *Political Geography of the Chola Country*. State Department of Archaeology, Madras.
17. Subramanian, N. (1966). *Sangam Polity*. Asian Publishing House, Bombay.
18. Thapar, Romila. (1984). *From Lineage to State*. Oxford University Press, New Delhi.
19. Velluppillai, A. (1980). *Tamil Influence in Ancient Sri Lanka with Special Reference to Early Brahmi Inscriptions*. *Journal of Tamil Studies*.

இலங்கையில், குடியேற்றவாத காலத்திலிருந்துதான் நிலப்படங்களும் வரைபடங்களும் நமக்குக் கிடைக்கின்றன. குறிப்பாக ஒல்லாந்தர் காலத்தைச் சேர்ந்தவை இலகுவாகக் கிடைக்கின்றன. எழுத்துமூல ஆவணங்கள், புழங்கு பொருட்கள், ஓவியங்கள், தொல்லியற் கண்டுபிடிப்புகள் ஆகியவற்றையும் இவற்றைப்போன்ற இன்னோரன்ன பழைய நிலப்படங்கள், வரைபடங்கள் வரலாற்றுத் தகவல்கள் என்பனவும் இங்கு பொதிந்துள்ளன. குறிப்பாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த நிலப்படங்களும் வரைபடங்களும் இவற்றுள் அடங்கும். எனினும், யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் வரலாற்றுத் தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு இவற்றைப் பயன்படுத்துவது குறைவாகவே உள்ளது. வரலாற்றுத் தகவல்களை வழங்குவதில் குடியேற்றவாதக் கால நிலப்படங்களினதும் வரைபடங்களினதும் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துரைப்பதாகவும், யாழ்ப்பாணத்தின் வரலாற்றுத் தகவல்களை நிலப்படங்கள் வரைபடங்களிலிருந்து விளக்குவதாகவும், நிலப்படங்களினதும் வரைபடங்களினதும் தகவல் உள்ளடக்கங்கள் குறித்து ஆராய்வதாகவும் 'யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் குடியேற்றவாதக் காலத்து வரலாற்றுத் தகவல் மூலங்களாக நிலப்படங்களும் வரைபடங்களும்' என்ற இத்தொடர் அமையவுள்ளது.

லெயுசிக்காமின் நிலப்படத் தொகுப்பில் வலிகாமம் – மாணிப்பாய்

● இரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூரநாதன்

இரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூரநாதன் அவர்கள் மொறட்டுவைப் பல்கலைக்கழகத்தில் உருவாக்கச் சூழல் துறையில் விஞ்ஞான இளநிலைப் பட்டத்தையும் (B.Sc. (BE)) பின்னர் அதே பல்கலைக்கழகத்தில் கட்டடக்கலையில் விஞ்ஞான முதுநிலைப் பட்டத்தையும் (M.Sc. (Arch)) பெற்றார். அத்துடன் இலங்கைக் கட்டடக்கலைஞர் சங்கம் (AIA (SL)), பிரித்தானியக் கட்டடக் கலைஞர்களின் அரச சங்கம் (RIBA) ஆகியவற்றில் பட்டயம் பெற்ற உறுப்பினராவார்.

தமிழ் விக்கிப்பீடியா தொடங்கிய காலத்திலிருந்து அதன் முதற் பயனராகப் பங்களிப்புச் செய்து வருகின்றார். தமிழ் விக்கிப்பீடியாவில் 4500இற்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளைத் தொடங்கி உள்ளதுடன், மேலும் பல ஆயிரம் கட்டுரைகளின் விரிவாக்கத்திலும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளார்.

தமிழ் விக்கிப்பீடியாவில் இவரது பங்களிப்புக்காக கனடா தமிழ் இலக்கியத் தோட்டத்தின் 2015 ஆம் ஆண்டின் வாழ்நாள் சாதனையாளருக்கான இயல்விருது பெற்றுக்கொண்டார். தொடர்ந்து தமிழ்நாட்டிலிருந்து வெளிவரும் ஆனந்தவிகடன் இதழ் வழங்கும் நம்பிக்கை விருதுகளில் 2016 ஆம் ஆண்டுக்கான சிறந்த 10 மனிதர்களுள் ஒருவராக தெரிவு செய்யப்பட்டு விருதை பெற்றுள்ளார்.

செ

ன்ற கட்டுரையில் உடுவில் கோவிற்பற்றுத் தொடர்பாக லெயுசிக்காமின் நிலப்படம் காட்டும் விடயங்களைப் பற்றிப் பார்த்தோம். இனி மானிப்பாய்க் கோவிற்பற்றுத் தொடர்பான தகவல்களை ஆராயலாம். இக்கோவிற்பற்றில் மானிப்பாய், சுதுமலை, ஆனைக்கோட்டை, நவாலி, சண்டிலிப்பாய் ஆகிய ஐந்து துணைப் பிரிவுகள் உள்ளன (படம்1). ஒல்லாந்தர்கால மானிப்பாய்க் கோவிற்பற்று முழுவதும் இன்றைய வலிகாமம் தென்மேற்குப் பிரதேச சபையின் பகுதியாக அமைந்துள்ளது.

எல்லைகள்

மானிப்பாய்க் கோவிற்பற்றின் தெற்கெல்லையில் கடலேரியும்; கிழக்கு எல்லையில் வண்ணார்பண்ணை, நல்லூர், உடுவில் ஆகிய கோவிற்பற்றுகளும்; வடக்கில் மல்லாகம் கோவிற்பற்றும்; மேற்கில் சங்கானைக் கோவிற்பற்று, கடலேரி என்பனவும் காணப்படுகின்றன. மானிப்பாய்க் கோவிற்பற்றின் தென்மேற்குப் பகுதியில் நவாலித் துணைப் பிரிவும்; தென்கிழக்குப் பகுதியில் ஆனைக்கோட்டையும் உள்ளன. வடக்கு எல்லையில் சண்டிலிப்பாய் உள்ளது. இவற்றுக்கு இடையே மேற்குப் பக்க எல்லையில் சுதுமலைத் துணைப் பிரிவும் மேற்குறித்த எல்லாத் துணைப்பிரிவுகளையும் எல்லைகளாகக் கொண்டு நடுப்பகுதியில் மானிப்பாயும் அமைந்துள்ளன (படம்2).

வீதிகள்

மானிப்பாய்க் கோவிற்பற்றுக்குள் பல வீதிகள் இருப்பதை நிலப்படம் காட்டுகிறது. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வடமேற்கு நோக்கிச் செல்லும் ஒரு முக்கிய வீதி மானிப்பாய்க் கோவிற்பற்றின் துணைப்

பிரிவுகளான ஆனைக்கோட்டை, சுதுமலை ஆகியவற்றை ஊடறுத்து மானிப்பாய்த் துணைப்பிரிவில் உள்ள மானிப்பாய் நகரம்வரை செல்கிறது. இது இன்றைய மானிப்பாய் வீதித் தடத்தில் அமைந்துள்ளது. வண்ணார்பண்ணைக் கோவிற்பற்றிலுள்ள ஒட்டுமடப் பகுதியில் இந்த வீதியிலிருந்து தொடங்கும் இன்னொரு வீதி நாவாந்துறையூடாக மானிப்பாய்க் கோவிற்பற்றுக்குள் நுழைந்து ஆனைக்கோட்டை, நவாலி ஆகிய துணைப்பிரிவுகளை ஊடறுத்து வட்டுக்கோட்டை நோக்கிச் செல்கிறது. இவை தவிர, மானிப்பாயிலிருந்து வட்டுக்கோட்டைக்கு ஒரு வீதியும், பண்டத்தரிப்புக்கு இன்னொரு வீதியும் செல்கின்றன. மானிப்பாய்ச் சந்தியிலிருந்து

படம் - 1 : லெயுசிக்காமின் வலிகாமப் பிரிவின் நிலப்படத்திலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்ட மானிப்பாய்க் கோவிற்பற்றின் படம்.

படம் - 3 : நிலப்படத்திலுள்ள மானிப்பாய்த் தேவாலயமும் போல்தேயசின் நூலிலுள்ள அத்தேவாலயத்தின் படமும்

முன்றாவது, ஒரு அம்பலம். இது நவாலிப் பிரிவில் இருக்கிறது.

தேவாலயமும் குருமனையும்

மானிப்பாய்த் தேவாலயம் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலிருந்த ஏனைய கோவிற்பற்றுத் தேவாலயங்களைப் போலவே முதலில் போர்த்துக்கேயரால் கத்தோலிக்கத் தேவாலயமாகக் கட்டப்பட்டது. இதையே ஒல்லாந்தர் தமது தேவாலயமாகப் பயன்படுத்தினர். ஒல்லாந்தர் காலத் தொடக்கத்தில் மானிப்பாய்த் தேவாலயம் 2000 பேரைக் கொள்ளக்கூடிய மிகவும் பெரிய தேவாலயமாக இருந்ததாக போல்தேயஸ் பாதிரியார் குறிப்பிட்டுள்ளார்.² அருகிலேயே தேவாலய இல்லம் இருந்தது. நிலப்படம் தேவாலயத்தையும் தேவாலய இல்லத்தையும் வீதிக்கு இரண்டு பக்கங்களிலும் காட்டுகிறது. உண்மையில்

அவ்வாறே இருந்ததா, இக்கட்டங்களினது அமைவிடங்களை நிலப்படம் அண்ணளவாகக் காட்டுகிறது தெரியவில்லை. தேவாலய இல்லம் அக்காலத்தில் மண்ணால் கட்டப்பட்டு, கூரை ஓலையால் வேயப்பட்டிருந்தது.³ தேவாலயம் எத்தகைய கட்டடப் பொருட்களால் ஆனது எனப் பாதிரியார் குறிப்பிடவில்லை. ஆனாலும், நூலில் காணப்படும் படத்தில் அது மண் சுவர்களையும் ஓலையால் வேயப்பட்ட கூரையையும் கொண்ட கட்டடமாகவே தெரிகிறது.⁴ தேவாலயத்துக்கு முன்னால் ஒரு குளம் இருந்ததாகவும் அதற்கு அருகில் முன்னர் ஒரு இந்துக் கோவில் இருந்ததாகவும் போல்தேயஸ் பாதிரியார் தகவல் தந்துள்ளார்.⁵ இதுவே தமிழரசர் காலத்தில் இங்கே இருந்து பின்னர் போர்த்துக்கேயரால் இடித்து அழிக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படும்

மானிப்பாய்த் தேவாலயம் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலிருந்த ஏனைய கோவிற்பற்றுத் தேவாலயங்களைப் போலவே முதலில் போர்த்துக்கேயரால் கத்தோலிக்கத் தேவாலயமாகக் கட்டப்பட்டது. இதையே ஒல்லாந்தர் தமது தேவாலயமாகப் பயன்படுத்தினர். ஒல்லாந்தர் காலத் தொடக்கத்தில் மானிப்பாய்த் தேவாலயம் 2000 பேரைக் கொள்ளக்கூடிய மிகவும் பெரிய தேவாலயமாக இருந்ததாக போல்தேயஸ் பாதிரியார் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கோவிலாக இருக்கக்கூடும்.⁶

மேற்படி கோவில் இருந்த இடத்திலேயே போர்த்துக்கேயர் தமது தேவாலயத்தைக் கட்டினர் என்றும்,⁷ அந்த இடத்திலேயே இன்றைய அமெரிக்க மிசன் தேவாலயம் இருப்பதாகவும் கருத்து உள்ளது. இவ்வாறு பழைய கோவில் இருந்த இடத்தில் தேவாலயம் இருந்ததால், பிற்காலத்தில் புதிய கோவிலை அமைத்தபோது அதைத் தேவாலயத்துக்கு எதிர்ப் பக்கத்தில் அமைத்ததாகவும் கூறுவர். ஆனால், கோவில் தேவாலயத்துக்கு முன்னால் இருந்த குளத்துக்கு அருகில் இருந்ததாக போல்தேயஸ் பாதிரியார் கூறுகிறார்.⁸ நிலப்படத்தில் குளம் தேவாலயத்துக்கு எதிரில் வீதிக்கு அடுத்த பக்கத்திலேயே உள்ளது. எனவே, பாதிரியாரின் கூற்று உண்மையானால் பழைய இந்துக் கோவில் இன்று மருதடிப் பிள்ளையார் கோவில் இருக்கும் இடத்தில் அல்லது அதற்கு அருகில் அதே பக்கத்திலேயே இருந்திருக்க வேண்டும். மானிப்பாய் மருதடி விநாயகர் ஆலய மான்மியம் என்ற நூல், பழைய கோவிலை இடித்துவிட்டு அவ்விடத்தை சவக்காலை ஆக்கினர் என்று கூறுவதும்⁹ கவனத்துக்கு உரியது.

யானைப்பந்தி

நிலப்படம், ஆனைக்கோட்டைப் பிரிவில் உள்ள யாவில் குளத்துக்குக் கிழக்கே ஒரு யானைப்பந்தியைக் காட்டுகிறது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் காணப்பட்ட பல யானைப்பந்திகளில் இதுவும் ஒன்று. இதன் தோற்றக் காலம் குறித்துத் தகவல் கிடைக்கவில்லை.

இது ஒல்லாந்தர் காலத்துக்கு முன்பே, போர்த்துக்கேயர் காலத்திலோ அதற்கு முன்னரோ தோற்றம் பெற்றிருக்கக்கூடும். இது ஏற்றுமதிக்காக வன்னியிலிருந்தும் தென்பகுதியிலிருந்தும் யாழ்ப்பாணத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட யானைகளை வைத்துப் பராமரிக்கும் இடமாக இருந்ததா அல்லது கடினமான வேலைகளில் பயன்படுத்துவதற்கான அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமான யானைகளைப் பராமரிக்கும் இடமா தெரியவில்லை. யாவில் குளம் இப்போதும் இருப்பதால் அதற்கு அண்மையில் இந்த யானைப்பந்தி இருந்ததற்குக் குறிச்சிப் பெயர், காணிப்பெயர் முதலிய இடப்பெயர்ச் சான்றுகள் ஏதாவது உண்டா என ஆராய வேண்டும்.

ஆனைக்கோட்டை என்ற ஊர்ப் பெயரே இந்த யானைப்பந்தியின் இருப்புக் காரணமாகவே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய வாய்ப்பும் உண்டு. பொதுவாகப் பலமான பாதுகாப்பு வேலிகளுக்கு உள்ளேயே பழக்கப்படாத யானைகளை அடைத்து வைத்துப் பராமரிப்பர். இதைக் கோட்டை என அழைத்திருக்கக்கூடும். இதுவும் ஆய்வுக்குரியது. போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் வரி வசூலிப்பதற்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட பட்டியலில் ஆனைக்கோட்டை என்ற பெயர் உள்ளதால்¹⁰ இப்பெயர் ஒல்லாந்தர் காலத்துக்கு முற்பட்டது என்பது தெளிவு. இது, குடியேற்றவாதக் காலத்துக்கு முன்பே பழக்கத்திலிருந்ததைக் காட்டும் சமகாலத் தகவல்கள் இதுவரை கிடைக்கவில்லை.

அம்பலம்

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் அம்பலம் அல்லது மடம் என்று அறியப்பட்ட கட்டடங்கள் வடபகுதியில் பல இடங்களில் முக்கியமான வீதிகளை அண்டி இருந்ததுபற்றி ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டோம். யாழ்ப்பாணப் பகுதியிலிருந்த இவ்வாறான அம்பலங்களில் ஒன்று மானிப்பாய்க் கோவிற்பற்றுக்குள் இருப்பதை நிலப்படம் காட்டுகிறது. இது ஒட்டுமடத்திலிருந்து வட்டுக்கோட்டைக்குச் செல்லும் வீதியோரமாக அமைந்துள்ளது. நவாலிக்கும் ஆனைக்கோட்டைக்கும் இடையிலான எல்லையை அண்டி நவாலிப் பிரிவுக்குள் இது காணப்படுகிறது. சிறப்புப் பெயர் எதையும் தராமல், வெறுமனே பொதுப் பெயராலேயே இதைக் குறித்துள்ளனர். அக்காலத்து முக்கிய வீதியொன்றை அண்டி இருப்பதால், இது பயணிகள் களைப்பாறிச் செல்வதற்கான ஒரு வீதியோர மடமாகவே இருந்திருக்கக்கூடும். அம்பலத்தின் குறியீட்டுக்கு அருகில் மரத்தின் குறியீடும்

காணப்படுவதால், இது பெரிய நிழல் மரத்தோடு இணைந்த அம்பலமாக இருந்திருக்கும்.

குளங்கள்

மானிப்பாய்க் கோவிற்பற்றுக்குள் நிலப்படம் காட்டும் குளங்களின் எண்ணிக்கை 15. இவற்றுள் மானிப்பாய்ப் பிரிவுக்குள் ஆறு குளங்களும் சுதுமலையில் இரண்டு குளங்களும் ஆனைக்கோட்டையில் நான்கு குளங்களும் நவாலியில் மூன்று குளங்களும் இருக்கின்றன. சண்டிலிப்பாய்ப் பிரிவுக்குள் குளங்கள் இல்லை. தற்காலப் பதிவுகளின்படி மானிப்பாயில் மூன்று குளங்கள் மட்டுமே உள்ளன. சுதுமலையில் ஒரு குளம் உள்ளது. ஆனைக்கோட்டையில் நான்கும் நவாலியில் எட்டும் சண்டிலிப்பாயில் ஒரு குளமும் உள்ளன.¹¹

நிலப்படத்தில் உள்ளபடி மானிப்பாய்ப் பிரிவுக் குளங்கள், கேளங்காமம் குளம், குருடிக் கிராய், பெரிய கிராய்க் குளம், குளம், விலுவில் குளம், பரவைக் குளம் என்பனவாம். கிராய் என்னும் சொல் புற்கரடு அல்லது கருநிறச் சேற்று நிலத்தைக் குறிப்பது.¹² எனவே, குருடிக் கிராய், பெரிய கிராய்க் குளம் என்பன அத்தகைய நிலப்பகுதியில் அமைந்த குளங்களைக் குறிக்கக்கூடும். சுதுமலையில் ஒரு குளமும் ஒரு கேணியும் உள்ளன. ஆனைக்கோட்டையில் யாவில் குளம், குளம், முத்தான் குளம், மண்ணிண்டதாழ்வு ஆகிய குளங்கள் காணப்படுகின்றன. நவாலியில் உலையில் குளம், தேவன் கட்டு, நங்கள் குளம் ஆகிய குளங்களைக் காணமுடிகிறது.

இவற்றுள், கேளங்காமம் குளம், யாவில் குளம், நங்கள் குளம் ஆகிய பெயர்கள் இன்றுவரை மாற்றமின்றிப் பழக்கத்தில் உள்ளன. ஓரளவு பெயர் ஒற்றுமையையும்

அமைவிடத்தையும் கருதும்போது குருடிக் கிராய், பெரிய கிராய்க் குளம் ஆகியவற்றுள் ஒன்றே இன்று கிராய்க் குளம் என்று பெயர் பெற்றுள்ளது எனலாம். பெரும்பாலும் இது பெரிய கிராய்க் குளமாக இருக்க வாய்ப்பு உள்ளது. மேலே குறிப்பிட்ட காரணங்களுக்காகவே நிலப்படத்திலுள்ள உலையில் குளமும் தற்காலப் பதிவில் உள்ள உலகிக் குளமும் ஒரு குளத்தையே குறிப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

அமைவிடத்தை வைத்துப் பார்க்கும்போது இன்று மருதடிப் பிள்ளையார் கோவிலுக்கு அருகிலும் கிறித்தவத் தேவாலயத்துக்கு எதிர்ப் பக்கத்திலும் உள்ள மருதடிக் குளத்தையே நிலப்படத்தில் பரவைக் குளம் எனக் குறித்துள்ளனர் எனலாம். தமிழரசர் காலத்தில் இப்பகுதியில் பிள்ளையார் கோவில் இருந்ததால், இக்குளத்துக்குப் பிள்ளையார் குளம் என்ற பெயர் வழங்கிவந்ததாகவும் தெரிகிறது.¹³ தேவாலயத்துக்கு எதிர்ப் பக்கத்தில் இருந்த ஒரு குளத்தைப் பற்றி போல்தேயஸ் பாதிரியார் தனது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளதைப் பற்றி ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டோம். அது நிலப்படத்திலுள்ள பரவைக் குளமே என்பதில் ஐயமில்லை.

அதேபோல, நிலப்படத்தில் மானிப்பாய்ப் பிரிவுக்குள் நவாலி எல்லையோரம் விலுவில் குளம் எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ள குளம் தற்காலத்தில் அட்டகிரிக் குளம் என அழைக்கப்படும் குளமாக இருக்கக்கூடும்.

இன்று சுதுமலை அம்மன் கோவிலுக்கு அருகில் இருப்பதும் சுதுமலைக் குளம் எனப் பெயர் பெற்றுள்ளதுமான குளத்தையே நிலப்படத்தில் வெறுமனே குளம் எனக் குறித்துள்ளனர் எனவும் உணிக்கலாம்.

குறிப்புகள்

1. Miron Winslow, *Memoirs of Mrs. Harriet L. Winslow* (New York: American Tract Society, 1840), 192.
2. Phillipus Baldaeus, "A True and Exact Description of the Great Island of Ceylon", trans. Pieter Brohier, *The Ceylon Historical Journal*, vol. VIII nos. 14 (July 1958/April 1959), 323.
3. Baldaeus, "A True and Exact Description of the Great Island of Ceylon", 323.
4. Baldaeus, "A True and Exact Description of the Great Island of Ceylon", 313.
5. Baldaeus, "A True and Exact Description of the Great Island of Ceylon", 323.
6. க. வேலுப்பிள்ளை, யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி (புது டில்லி: ஏசியன் எடுகேஷனல் சர்வீசஸ், 2004), 87; தா. சுவாமிநாதன், மானிப்பாய் மருதடி விநாயகர் ஆலய மான்மியம் (மானிப்பாய்: சுவாமிநாதன் தர்மசீலன், 1995), 18.
7. வேலுப்பிள்ளை, யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி, 87.
8. Baldaeus, "A True and Exact Description of the Great Island of Ceylon", 323.
9. சுவாமிநாதன், மானிப்பாய் மருதடி விநாயகர் ஆலய மான்மியம், 18.
10. P. E. Pieris, *The Kingdom of Jafanapatam 1645* (New Delhi: Asian Educational Services, 1995), 48.
11. விவசாய அபிவிருத்தித் திணைக்களப் பதிவுகளின்படி.
12. University of Madras Tamil Lexicon, 927. https://dsal.uchicago.edu/cgi-bin/app/tamillex_query.py?page=927.
13. சுவாமிநாதன், மானிப்பாய் மருதடி விநாயகர் ஆலய மான்மியம், 17.

இன்று இலங்கை எதிர்நோக்கியுள்ள வரலாறு காணாத பொருளாதார நெருக்கடிக்கு பல்வேறு விளக்கங்கள் கூறப்படுகின்றன. இது தற்செயலாக வெடித்த ஒன்றோ தற்காலிகமான ஒன்றோ அல்ல. இதன் வரலாற்று வேர்கள் ஆழமானவை, நீண்டவை. இந்நிலைமைக்கு நிதிநிர்வாகத்தவறுகளை மாத்திரம் காரணம் காட்டமுடியாது. அதனை விடவும், 1948 முதல் இதுவரை இலங்கையை ஆட்சிசெய்த செய்த அனைத்து தலைவர்களும் நடத்திய இனவாத அரசியலுக்கு நாடு கொடுத்த விலையே இதுவாகும். இதனை விளக்குவதாகவே இலங்கையின் 'இனவாத அரசியல் - ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை' என்ற இத்தொடர் அமைகிறது. இதன்படி, 1915 க்கு முன்னர் இருந்து இன்றுவரை சிறுபான்மைத் தேசியங்கள் மீது இலங்கையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இன வன்முறை தாக்குதல்களையும், அவற்றின் பின்னணியையும் வரலாற்று பொருள்முதல்வாத கண்ணோட்டத்தில் நேரடி அனுபவங்கள் ஊடாகவும், நூல்கள், செய்திகள் உள்ளிட்ட ஏனைய ஆதாரங்கள் வழியாகவும் இந்தத் தொடர் ஆராய்கின்றது. இரு பகுதிகளாக அமையவுள்ள இந்தத் தொடரின் முதல் பகுதி, இலங்கையின் இனவாத அரசியலின் தோற்றம் பற்றியும் வளர்ச்சி பற்றியும் இரண்டாம் பகுதி இலங்கையின் அரசியல் நெருக்கடியிலும் பொருளாதார நெருக்கடியிலும் இனவாத அரசியலின் பாத்திரம் பற்றியும் ஆராய்கிறது.

காலனித்துவமும் மதங்களும்

பி. ஏ. காதர்

பி. ஏ. காதர் அவர்கள் நுவரெலியா ராகலையைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர். அத்துடன் ஆய்வாளராகவும், சமூகச் செயற்பாட்டாளராகவும் செயற்பட்டு வருகின்றார்.

பாவா அப்துல் காதர் என்னும் இயற்பெயர் கொண்ட இவர் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும், நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். இவர் எழுதிய நூல்களில் முக்கியமானவையாக 'சர்வதேச தேசிய இயக்கங்கள் வழங்கும் படிப்பினைகள்', 'சுயம் நிர்ணயம் உரிமை' மற்றும் 'மேதின வரலாறும் படிப்பினைகளும்' போன்ற நூல்கள் அமைகின்றன.

லங்கையில் உருவான நவீன
இனவாதப்போக்கின்
ஊற்றுமூலத்தை,

காலனித்துவம் உருவாக்கிய

குறை அபிவிருத்தியிலும், பிரித்தானிய
காலனித்துவ காலத்தில் ஏற்பட்ட மதச்
சீர்திருத்த இயக்கங்களிலும், அது
கடைப்பிடித்த பிரித்தானும் ஆட்சி
முறையிலும் தேடவேண்டும்.

அரசியல் கட்டமைப்பில் நிறுவன
மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு, இலங்கையில்
அரசியல் சக்திகள் உருவாகி, அரசியல்
சீர்திருத்த கோஷங்கள் எழுவதற்கு
முன்னமே மதப் பீடங்களின் செயற்பாடும்
மதச் சீர்திருத்த இயக்கமும் அவற்றிற்கு
முன்னோடியாக இருந்தன. பிற்காலத்தில்
அரசியல் கட்சிகள் அதன் இடத்தைப்
பிடித்த பின்னரும், மத இயக்கங்களின்
செல்வாக்கு இலங்கை அரசியலில்
தொடர்ச்சியாக இருந்தே வருகிறது.
எனவே இலங்கையின் மத மறுமலர்ச்சி
பற்றி அறிவதும், அதன் தாக்கம் எத்தகைய
பாத்திரத்தை இன்றும் வகிக்கிறது
என்பதைப் புரிந்துகொள்வதும் அவசியம்.

முதலாளித்துவத்துக்கு முந்திய
ஆட்சியாளர்களுக்கு சேவை செய்துவந்த
மத நிறுவனங்கள் அவ்வாட்சிமுறை
அழிக்கப்பட்ட பின்னரும் நீடித்தமை,
அவை பல்லாண்டு காலமாக சமூகத்தில்
எவ்வளவு தூரம் ஆழமாக வேருன்றி
வந்துள்ளன என்பதை உணர்த்துகிறது.
அதன் செல்வாக்கிற்கு மற்றுமொரு
காரணமும் இருந்தது. விஞ்ஞானப்
புரட்சிக்கு முந்தைய காலகட்டத்தில்
விஞ்ஞானம், கல்வி, போர்க்கலை, கலை,
இலக்கியம், சமூகநெறி உட்பட அனைத்து
அறிவுத் திறனும், எழுத்துவடிவக்
கோவைகளும், சுவடிகளும் மத
நிறுவனங்களால் தான் பெரிதும்
பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தன. இதுவரை

கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மிகப்புராதன
நூலகமான சிரியாவின் எப்லா அரச
நூலகம் (The Royal Library of Ebla: 2500 -
2350 B.C.), ஈராக்கில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட
அஷுர்பானிபால் நூலகம் (The Library of
Ashurbanipal) போன்றன பெரும்பாலும் மத
வழிபாட்டுத்தலங்களுக்கு உட்பட்டதாக
அல்லது அதன் நிர்வாகத்திற்கு
உட்பட்டதாகவே
அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

எனவே மனித குலப் பரிணாம
வளர்ச்சியில் ஒரு தலைமுறையிடமிருந்து
அடுத்த தலைமுறைக்கு அறிவையும்,
அனுபவத்தையும், கலைகளையும்
பாதுகாத்துக் கடத்துவதில் மத
நிறுவனங்கள் ஒரு வரலாற்றுப்
பாத்திரத்தை வகித்தன எனலாம். ஆபத்து
நிறைந்த தொழில்களில்
ஈடுபட்டவர்களுக்கு, உதாரணமாக கடற்
தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள், நாடுகாண்
பயணங்களில் ஈடுபட்டவர்கள், போர்
வீரர்கள் போன்றோருக்கு கடவுள் பக்தி
அதிக நம்பிக்கையைக் கொடுத்தது.
இதனால்தான் கடல் தொழிலில்
ஈடுபட்டவர்கள் மத்தியிலே கடவுள்
நம்பிக்கை அதிகமாக இருப்பதைக்
காண்கிறோம். அதேசமயம் இதனால்
மூடநம்பிக்கையும் மதமும் ஒன்றாகக்
கைகோர்த்தே பயணித்தன; ஒன்றை ஒன்று
வளப்படுத்தின. அப்பாற்பட்ட சக்தி
ஒன்றே அனைத்தையும் இயக்குகின்றது
என்ற நம்பிக்கை அனைத்து மதங்களுக்கும்
பொதுவானது. இறந்த பின்னர் என்ன
நடக்கும் என்ற ஊக விளக்கம்
தொடர்பாக, மதங்களிடையே ஒருமித்த
கருத்துகள் கிடையாது. ஆபிரஹாமிக்
மதங்களான யூதம், கிறிஸ்தவம்,
இஸ்லாமியம் ஆகிய மதங்கள் இறந்த
பின்னர் சொர்க்க - நரக வாழ்க்கையை
முன்வைக்கின்ற அதேசமயம், இந்தியத்
துணைக்கண்டத்தில் உருவான மதங்கள்

இறந்த பின்னர் இறைவனில்
கலப்பது பற்றிப் பேசுகின்றன.
ஒவ்வொரு மதமும்
தம்மவரிடையே ஒருவகை
சகோதரத்துவ உணர்வை
ஏற்படுத்தினாலும் ஏனைய
மதத்தவர்களோடு அவர்களை
இணையவிடாமல் ஒரு தடை
வேலியாகச் செயற்படுகின்றன.

மதங்கள் அடிப்படையில்
யாருக்கு சேவை செய்கின்றன
என்ற கேள்வியை எழுப்பினால்
நிச்சயமாக அதற்கான பதில்,
அது ஆளும் வர்க்கத்திற்கும்
அதிகார வர்க்கத்திற்கும்
தனவந்தருக்கும் தான்
என்பதாகவே இருக்கும். பெண்
அடிமைத்தனத்தை
நியாயப்படுத்திக் கொண்டு
பெண்கள் கணவருக்குச் சேவை
செய்வதற்காகவே பிறந்தவர்கள், மனிதர்கள்
கடவுளை வழிபடுவதற்காகவே
பிறந்தவர்கள் என்ற சிந்தனையை மதங்கள்
சமூகத்தில் விதைத்தன; உழைப்போரும்
ஆளப்படுவோரும் சிக்கனமாகவும்
பொறுமையாகவும் பக்தியோடும் வாழ்ந்து,
இறந்த பின்னரான வாழ்க்கைக்குத்
தயாராக வேண்டும் என நம்பவைத்தன.
அதேசமயம் ஆட்சியாளர்களும்
வசதிபடைத்தவர்களும், அரண்மனை,
ஆடம்பரம், அந்தப்புரம் என வாழும்
இரட்டைச் சமூக வேறுபாட்டைக்
கண்டுகொள்ளாமல் மறைப்பதற்கு அவை
பயன்பட்டன. உதாரணமாக, வியட்நாமில்
பல மத நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையை
உருவாக்கிய கன்பூசியனிஸம்,
ஆட்சியாளருக்கும் மக்களுக்கும்

சிரியாவின் எப்லா அரச நூலகத்தில்

கண்டெடுக்கப்பட்ட கற்சாசனம்

Image Source - en.wikipedia.org

இடையிலான உறவு குழந்தைகளுக்கும்
பெற்றோருக்கும் இடையிலான உறவைப்
போன்றது எனப் போதித்தது.

கடவுளின் பெயரால் செய்யப்படும் மத
போதனைகளை தமக்கேற்ற வகையில்
வியாக்கியானம் செய்துகொண்டு தமது
ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்ட முற்பட்ட மதப்
பீடங்களும் மூடநம்பிக்கைகளும்,
விஞ்ஞான ரீதியான பல கண்டுபிடிப்புகள்
தாமதமானதற்கு ஒரு காரணமாக
இருந்தன. சில மதங்கள், கலை -
இலக்கியங்கள் வளர்வதையும் தடை
செய்தன. அனைத்தையும்விட, ஏனைய
மக்கள் கூட்டங்களையும் தேசங்களையும்
ஆக்கிரமிப்பதற்கும்
கொள்ளையடிப்பதற்கும் அவை
ஆட்சியாளர்களுக்கு பயன்பட்டுள்ளன.
இதுவரைக்கும் உலக வரலாற்றில்

நடைபெற்ற போர்களில் மிக அதிகமான போர்கள் மதத்தின் பெயரால் அல்லது அல்லது மதப் பின்புலத்தைக் கொண்டே நடைபெற்றிருக்கின்றன. சமூக வளர்ச்சி ஒரு கட்டத்தை அடைந்தபோது விஞ்ஞானத்திற்கும் மதத்திற்கும் இடையே மோதல் ஏற்பட்டது.

விஞ்ஞானப் புரட்சி ஏற்படும் வரை, பெரும்பாலான அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கண்டுபிடிப்புகள் மத மரபுகளால் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட சமூகங்களினால் அடையப்பட்டாலும்கூட, அவை ஒரு கட்ட வளர்ச்சியை அடைந்தபோது, மதங்களின் எதிர்ப்பை எதிர்கொள்ள நேர்ந்தது. 16 ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவிலே மதச் சிந்தனை ஒரு ஆழமான மாற்றத்தைக் கண்டது. போப் ஆண்டவரை மையமாகக் கொண்டு நிறுவப்பட்டிருந்த திருச்சபைக்கு சவால் விடும் பல்வேறு சீர்திருத்த இயக்கங்கள் உருவாயின. போப்பாண்டவரின் வரையறையற்ற அதிகாரத்துக்கும், மதகுருமார் அளிக்கும் பைபிளுக்கான விளக்கத்தை கண்முடித்தனமாக பின்பற்றுவதற்கும் எதிரான டெசிடெரியஸ் எராஸ்மஸ் (Desiderius Erasmus) அறிவுசார் இயக்கம் இவ்வகையிலானது.

துரதிஷ்டவசமாக, ஐரோப்பாவில் தான் முதலாவது முதலாளித்துவக் கைத்தொழில் புரட்சி ஏற்பட்டது. முதலாளித்துவப் புரட்சியின் ஒரு விளைவாக அங்கு தான் முதன்முதலாக தேசிய அரசுகளும் உருவாகின. இவை இரண்டினது உருவாக்கத்திற்கும் மதங்கள் தடையான போது ஏற்பட்டிருந்த முறுகல் நிலைமையை மார்ட்டின் லூதரின் மதச் சீர்திருத்தம் தீர்த்துவைத்தது. அதிலிருந்து நவீன உலகத்திற்கேற்ப மதங்கள் தம்மை தகவமைத்துக் கொள்ளும் போக்குகள்

வலுப்பெறத் தொடங்கின. இவ்வாறு, மத்திய கிழக்கில் உருவானாலும், ஐரோப்பிய மயமாகிவிட்ட கிறிஸ்தவ மதம், முதலாளித்துவப் புரட்சிக்கும் தேசிய அரசுகளின் தோற்றத்துக்கும் ஏற்ப தன்னைத் தகவமைத்து நவீனமயப்படுத்திக் கொண்டது. சீர்திருத்தத்துக்கு பின்னர் கிறிஸ்தவம் ஒப்பீட்டளவில் நவீனமான கண்ணோட்டத்தைக் கொண்டிருந்தது. அது பல மூட நம்பிக்கைகளையும் சாதிமுறைமைகளையும் எதிர்த்ததுடன், அனைவருக்குமான கல்விக்கு பிரதான இடத்தை வழங்கியதால் மக்கள் தொகையின் பெரும் பகுதியினரைக் கவர்ந்தது. இதனால் கிறிஸ்தவ மதத்தின் பிரவேசத்தின் பின்னர் அனைத்து நாடுகளிலிருந்த பிரதான மதங்கள் தங்களை ஏதோ ஒருவகையில் சீர்திருத்தம் செய்துகொள்ள வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது.

முதலாளித்துவப் புரட்சிக்கு எப்படி அச்ச ஊடகத்தின் வளர்ச்சி பங்களிப்புச் செய்ததோ அதைப்போலவே மதச் சீர்திருத்தத்திற்கும் அச்ச ஊடகத்தின் வளர்ச்சி பெரும் பங்களிப்புச் செய்தது. அதுவரை மதப் பீடங்களில் சுவடிகளாக இருந்த மத நூல்கள், அச்சிடப்பட்டு பரவலாக விநியோகிக்கப்பட்டன. பரவலாக வாசிக்கப்பட்டு விவாதத்திற்கு உள்ளாகின. இவ்விவாதங்கள் முதற்தடவையாக அச்ச ஊடகங்கள் மூலம் மக்களைச் சென்றடைந்தன. இவ்வாறு, மதச் சீர்திருத்தத்தை விரைவுபடுத்திய பிரதான காரணியாக அது அமைந்தது.

மறுபுறத்தில் பகுத்தறிவுவாதத்தையும் இயங்கியலையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட தத்துவவியல் தர்க்கங்கள், ஐரோப்பாவில் கேந்திரம் கொண்டன. இதுவும் விஞ்ஞான - முதலாளித்துவ வளர்ச்சியின் ஒரு பக்க விளைவாக

அமைந்தது. அதன் உச்ச விளைவாக, இயங்கியல் பொருள்முதல் வாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட மார்க்சிஸ சிந்தனை பிற்காலத்தில் உருவானது. அதாவது அதுவரை, இயற்கையை ஆராய்வதற்கு பயன்படுத்தப்பட்ட விஞ்ஞானம், சமூக வாழ்க்கையை ஆராய்வதற்கு பயன்படுத்தப்படவில்லை. மாறாக கற்பனை வகைப்பட்ட நம்பிக்கைகளே சமூக சிந்தனைகளை நெறிப்படுத்தின. சமூகப் பிரச்சினைகளையும் சமூக அபிவிருத்தியையும் விஞ்ஞான ரீதியாகப் பகுத்து ஆராய்ந்து உண்மையை அறியும் அணுகுமுறையை கார்ல் மார்க்ஸும், பிரெட்ரிக் எங்கெல்சும் சமூக விஞ்ஞானத்தில் அறிமுகப்படுத்தியதால் அவர்களின் பெயரால், அவ்வணுகுறை, மார்க்சிஸம் எனப்பட்டது. இது மதக் கருத்தோட்டத்தின் அத்திவாரத்தை அசைப்பதாக இருந்தது. ஆயினும் மதங்கள் அவற்றையும் சமாளிக்கும் விதத்தில் 'மதவாத சோசலிச' கருத்துகளை முன்வைத்து, தம்மை மேலும் தகவமைத்து தக்கவைத்துக் கொண்டன. இங்கே 'பொருந்துவன நிலைக்கும்' (survival of the fittest) என்ற தத்துவம் நிரூபிக்கப்பட்டது.

சுருங்கக் கூறுவதாக இருந்தால், ஐரோப்பாவில் பழமைவாத மதங்கள், முதலாளித்துவ - விஞ்ஞானப் புரட்சிகளின்போது, அப்போது உருவான தேசிய அரசுகளுக்கு எதிராக நீண்டகாலத் தடை அரண்களாகத் திகழ்ந்தன.

பிரான்சிஸ் சேவியர் (கத்தோலிக்க மிசனரி) போர்த்துகல் மன்னனிடம் நாடுகாண் பயணத்திற்கு அனுமதி கோரல்
Image Source - en.wikipedia.org

அத்தடைகளை மீறி விஞ்ஞானம் வளர்ந்தபோது, கிறிஸ்தவமதம் அதற்கேற்ப தன்னைத் தகவமைத்துக் கொண்டது. நவீன அரசுகளின் கையிலே, தமது சொந்த மக்களை புதுவடிவில் சுரண்டுவதற்கும், பிற நாடுகளைக் கொள்ளையடிப்பதற்கும் உகந்த வலுவான கருவியாக அது பயன்படுத்தப்பட்டது. காலனித்துவக் கொள்ளைகள் ஒரு கையில் துப்பாக்கியோடும், மறுகையில் பைபிளோடும் தான் பரப்பப்பட்டன. அதேபோல ஏகாதிபத்திய காலகட்டமும், மறைமுகமாக கிறிஸ்தவ மதப் போர்வையின் கீழ்தான் செயற்பட்டது.

பல ஆபிரிக்க நாடுகளிலே பரவலாக கேலியாகப் பேசப்படுகின்ற ஒரு வாசகம் இது: "மிஷனரிமார் ஆபிரிக்காவுக்கு

வரும்போது அவர்களுடைய கையிலே பைபிள் இருந்தது. எமது நிலம் எமது கைகளில் இருந்தது. அவர்கள் 'நாம் (இறைவனை) வணங்குவோம்' என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் கண்களை மூடிக்கொண்டோம். நாம் கண்களைத் திறந்த போது, பைபிள் எமது கைகளில் இருந்தது. எமது நிலம் அவர்களுடைய கைகளுக்கு மாறி விட்டது." (When the missionaries came to Africa they had the Bible and we had the land. They said 'Let us pray.' We closed our eyes. When we opened them, we had the Bible and they had the land.)

ஐரோப்பிய நாடுகள் சில கொள்ளைக்கார காலனித்துவ நாடுகளாக மாறி, 'குளோபல் சவுத்' என்று இன்று அழைக்கப்படுகின்ற ஆசிய, ஆபிரிக்க நாடுகளை சூறையாடத் தொடங்கும் வரை, ஆசியாவிலே சீனாவும் இந்தியத் துணைக் கண்டமும், மத்திய கிழக்கிலே இன்றைய சிரியா, துருக்கி, ஈராக், ஈரான் போன்ற நாடுகளும், வடஆபிரிக்காவிலே எகிப்தும் அக்காலத்தில் - நவீன வளர்ச்சிக்கு முன்னைய - வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகளாகத் திகழ்ந்தன. அவை பின்தங்கிவிட்டமைக்கு அங்கு அறிவியல் புரட்சி தாமதமாகி மூட நம்பிக்கைகளும் மூடப் பழக்கவழங்களும் குடிக்கொண்டிருந்தமை ஒரு பிரதான காரணமாகும்.

பிரித்தானியர் இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் கால்பதித்தபோது அது ஒன்றுப்பட்ட நாடாக உருவாகி இருக்கவில்லை. மாறாக, சிற்றரசுகளும் பேரரசுகளும் சிறு சிறு இராஜதானிகளும் அருகருகே நிலை கொண்டிருந்த ஒரு கதம்பமாகவே காணப்பட்டது. அங்கு சமூக வளர்ச்சி சமநிலையில் காணப்படவில்லை. கல்கத்தா (வங்காளம்), மதராஸ் (சென்னை), பம்பாய் (மும்பை), ஆகிய மூன்று மையங்கள் நிலப்பிரபுத்துவ

கால முதலாளித்துவக் கூறுகளைக் கொண்டு வளர்ந்திருந்தன. ஆனால் பொதுவாக துணைக்கண்டம் முழுவதும் பழமைவாத மூடநம்பிக்கைகள் மிகுந்த நடைமுறைகள் மலிந்து சமூகம் செல்லரித்துப் போயிருந்தது. சாதி அடக்குமுறையும் பெண் அடிமை முறையும் பெருகி இருந்தன. பெண் கல்விக்கு தடை, சிசுக்கொலை, விதவை மறுமண மறுப்பு, உடன் கட்டை ஏறுதல், தீண்டாமை, குழந்தைத் திருமணம் போன்ற பல சமூகத் தீமைகள் மலிந்து காணப்பட்டன. ஆபிரிக்காவில் இந்த நிலைமை இன்னும் மோசமாகக் காணப்பட்டது. அங்கு கோத்திரங்களும் குல வழக்கங்களும் மூடநம்பிக்கையின் கூடாரமாகத் திகழ்ந்தன. ஆயினும் அவற்றிற்கே உரிய சிறப்பு அம்சங்களும் காணப்பட்டன. இன்றும் கூட இயற்கையோடு வாழ்ந்து, தொண்டு தொட்டு இயற்கையாக வளர்ந்து வரும் கலை, பண்பாடு இயற்கை விஞ்ஞானம், இயற்கை மருத்துவம் ஆகியவற்றை பாதுகாத்து வருகின்ற பெருமை இவர்களுக்குரியது.

இதனால்தான் சில வரலாற்று ஆசிரியர்கள் மேற்கத்திய காலனித்துவம் இந்நாடுகளை, இருளில் இருந்து வெளிச்சத்துக்கு கொண்டுவந்தது என வாதிடுகிறார்கள். உண்மை என்னவென்றால் காலனித்துவ ஆக்கிரமிப்பு, இந்நாடுகளின் இயல்பான வளர்ச்சியைத் தடைசெய்து இந்நாட்டில் வளர்ந்து வந்த மிகச்சிறந்த புராதன விஞ்ஞான அறிவையும் கலைகளையும் நசுக்கிவிட்டது என்பதாகும். மறுபுறத்தில், முதலாளித்துவப் புரட்சி இங்கு வெடித்திருந்தால் உலகம் இன்று இருப்பதை விட அமைதியான ஒன்றாக இருந்திருக்கும் என்பதுதான் உண்மை. காலனித்துவ ஆக்கிரமிப்பால் நெடுஞ்சாலைகள், தொலைத்தொடர்பு,

போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் போன்ற சில மறைமுகப் பயன்கள் இந்நாடுகளுக்கு கிடைத்தன என்பது உண்மைதான். ஆனால் அதற்காக இந்நாடுகள் கொடுத்த விலையும் இழந்தவையும் மிக மிக அதிகம்.

உதாரணமாக 1765 இற்கும் 1900 இற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில், இந்தியாவில் இருந்து மாத்திரம், இங்கிலாந்தில் உள்ள 10% பணக்காரர்கள், இன்றைய பண மதிப்பில் 33.8 டிரில்லியன் அமெரிக்க டொலர்கள் மதிப்புள்ள செல்வத்தைக் கவர்ந்து சென்றிருப்பதாகவும், இது இலண்டன் நகரின் மேற்பரப்பை கிட்டத்தட்ட நான்கு தடவைகள் £50 பவுண் நோட்டுகளால் பரப்புவதற்கு போதுமானதாக இருக்கும் எனவும் இங்கிலாந்தை மையமாகக்கொண்ட ஓஸ்பாம் நிறுவனம் அண்மையில் நடத்திய ஆய்வொன்று கூறுகிறது. 33.8 டிரில்லியன் டொலர் என்பது, அமெரிக்காவின் 2024 ஆண்டின் GDP ஆன \$2 டிரில்லியன் டொலரை விட அதிகமாகும்.

அன்று இந்தியாவைவிட செல்வந்த நாடாக இருந்த சீனாவிலிருந்தும், ஏனைய எகிப்து போன்ற செல்வந்த நாடுகளில் இருந்தும் பிரித்தானியர் அபகரித்துச் சென்ற செல்வங்களை கணக்கில் எடுத்தால், இந்நாடுகள் சுதந்திரம் பெற்றபின்னர் நீண்டகாலம் வறிய நாடுகளாக இருந்த காரணத்தைப் புரிந்துகொள்ளலாம். இவற்றுள் சீனாவையும் இந்தியாவையும் தவிர, ஏனைய காலனிகள் இன்னமும் தமது சொந்தக்காலில் எழுந்து நிற்பதற்கு தடுமாறுவது, இதைத்தான் காட்டுகிறது.

சதிகள், துரோகங்கள், கொலைகள், கொள்ளைகள், பாலியல் வன்கொடுமைகள் என மனிதகுலத்துக்கு எதிரான அனைத்துக் குரூரங்களையும் கேவலங்களையும் கட்டவிழ்த்துவிட்டு நாடுகளைக் கட்டுப்படுத்தி அவற்றை நிர்வகித்து ஆட்சி

செய்வதற்கு தமது மொழிமூலக் கல்வியை காலனித்துவம் பிரதானமாகப் பயன்படுத்தியது. சாத்தியமான அனைத்துச் சந்தர்ப்பங்களிலும் கல்வியைத் தமது மதத்தோடு கலந்தே வழங்கினர். இதன் மூலம் கலாசார ரீதியில் தமக்கு விசுவாசமான ஒரு அணியை உருவாக்கிக் கொண்டனர்.

கொலம்பஸ் அமெரிக்கக் கண்டத்தை மீண்டும் கண்டுபிடித்த பின்னர், ஸ்பெயினும் போர்த்துகலும் காலனித்துவக் கொள்ளைக்காகப் போட்டியிட்டவேளை, போப் ஆண்டவரே நேரடியாகத் தலையிட்டு பிரேசிலில் இருந்து மேற்குப் பகுதியில் உள்ள அரைக்கோளம் போர்த்துகலுக்கும், பிரேசிலின் கிழக்கே உள்ள அரைக்கோளம் ஸ்பெயினுக்கும் எனப் பிரித்துக்கொடுத்தார். இவ்விரு காலனித்துவ நாடுகளும் கத்தோலிக்க மதத்தின் பெயரால் அமெரிக்க மக்களை அடிமைப்படுத்திக் கொள்ளையடித்தன. அதில் ஒரு பங்கு ரோம் திருச்சபைக்குச் சென்றது. இதே காரியத்தைத் தான் இஸ்லாமிய மதத்தின் பேரால் சில கலீபாக்களும் செய்தார்கள். ஐரோப்பியக் காலனித்துவம் உருவாகுவதற்கு முன்பு ஆபிரிக்க நாடுகளிலே அரேபியர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட நிலப்பிரபுத்துவக் காலனித்துவம் இஸ்லாமிய மதத்தின் பெயராலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டது.

காலனித்துவ நாடுகளில் ஐரோப்பிய மொழிகளும் ஐரோப்பியக் கலாசாரமும், குறிப்பாக சீர்திருத்தப்பட்ட கிறிஸ்தவ மதமும், காட்டுத் தீ போல் பரவிய போது, இந்நாடுகளில் மதப்பீடங்கள் நான்கு வகையான பாத்திரங்களை வகித்தன.

முதலில், மதங்களுக்கிடையிலான பிளவுகளையும் மதத்துக்குள் இருந்த உட்பிளவுகளையும் பயன்படுத்திக்கொண்டு காலனித்துவமும் பின்னர் ஏகாதிபத்தியமும்

கொலம்பசும் அமெரிக்காவின் பூர்வகுடிகளும்

Image Source - www.theguardian.com

தமக்குச் சாதகமான அரசுகளை செயற்கையான முறையிலே உருவாக்கிக் கொண்டன. இதற்குச் சிறந்த உதாரணமாக மத்திய கிழக்கு அமைகிறது. உதாரணமாக சவுதி அரேபியா, குவைத், கத்தார் போன்ற நாடுகளில் மதமாற்ற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. அதற்குப் பதிலாக தமக்கு சாதகமான செல்வாக்குமிக்க மதகுருமார்களின் துணையோடு அவர்கள் பின்பற்றிய மதங்களை தமக்குச் சேவை செய்யப் பயன்படுத்தினர். மறுபுறத்தில் சுன்னி - சியா மத உட்பிரிவைப் பயன்படுத்தி ஈரான் எல்லையைப் பிரித்து, இந்நாடுகளுக்கு இடையே அரசியல் பிளவினை ஏற்படுத்தி, தமது பிரித்தாளும் தந்திரத்தைக் கையாண்டனர். இரண்டாவதாக, சில காலனிகளிலே மதத்தை மையமாகக் கொண்ட காலனித்துவத்திற்கு எதிரான

தீவிர இயக்கங்கள் உருவாகின. உதாரணமாக 1880 இல், தன்னை தீர்க்கதரிசி என்று கூறிக்கொண்ட ஒருவரின் தலைமையிலே சூடானில் மஹ்திஸ்ட் இயக்கம் (Mahdist - deliverer) உருவானது. அதே காலப்பகுதியில் முஸ்லிம் உலகின் வேறு சில பகுதிகளில் தூய்மைவாத வஹாபி இயக்கத்தின் எழுச்சி ஏற்பட்டது.

இவை இரண்டும் மேற்கத்திய கலாசாரத்திற்கும் ஆக்கிரமிப்பிற்கும் எதிராக மகத்தான போராட்டங்களை நடத்தின. எனினும் இவை சமூகக் கண்ணோட்டத்தில் பத்தாம் பசலித்தனத்தைக் கொண்டவையாக இருந்தன; சமூகப் பார்வையில் மிகவும் பிற்போக்குள்ளவையாகவே இருந்தன. எனினும் இவை நடத்திய ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான போராட்டம் மிக முற்போக்கானவை.

மஹ்திஸ்ட் கிளர்ச்சியை விளக்கும் ஓவியம்

Image Source - www.wikiwand.com

பிற்காலத்தில் இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் ஏகாதிபத்திய அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்காகப் போராடிய விடுதலை இயக்கங்களோடு சேர்ந்து, கிறிஸ்தவ மதத்தின் சில பிரிவுகளும், தம்மை இணைத்துக் கொண்டு தகவமைத்துக் கொண்டன.

வேறு சந்தர்ப்பங்களில், பேயாட்டம் - மாந்திரீகம் போன்ற பாரம்பரிய மூட நம்பிக்கைகளும், காலனித்துவத்துக்கு எதிரான போராட்டங்களில், குறிப்பிடத்தக்க பாத்திரங்களை வகித்ததற்கான பதிவுகள் உள்ளன. உதாரணமாக 1880 இல், தற்போதைய சிம்பாபேவில் ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிரான ட்ரான்ஸ்கி (Transkei) கிளர்ச்சியின்போது கொரியல்லா தலைவர்களால் இம்மூடநம்பிக்கைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன.

பழங்குடிகளின் மூட நம்பிக்கைகள் முன்னெடுத்த காலனித்துவ ஆட்சிக்கு எதிரான சில எதிர்ப்புச் செயற்பாடுகள் சுய - அழிவுக்கு வழிகோலிய சந்தர்ப்பங்களும் உள்ளன. 1856 இல், நோங்காவூஸ் (Nongqawuse) என்ற ஒரு இளம் சோசா பெண் (Xhosa girl) ஆபிரிக்க மக்களை வெள்ளையரின் பிடியிலிருந்து மீட்பதற்கான கடவுளின் அருள் தனக்கு கிடைத்திருப்பதாக பழங்குடியினரை நம்ப வைத்தார். வெள்ளையர்கள் தமது நாட்டை கைப்பற்றியதற்கான காரணம் எதிரிகள் செய்த சூனியத்தின் பயனே என்றும் அதை தூய்மைப்படுத்துவதற்கு தாங்கள் வளர்க்கின்ற கால்நடைகளைக் கொன்றொழிக்க வேண்டும் என்றும் அவர் பரிகாரம் கூறினார். இதை நம்பிய ஆதிக்குடிகள் 13 மாதங்களில் சுமார் 4 இலட்சம் கால்நடைகளைக் கொன்று குவித்தனர். இதன் விளைவாக கடும் பஞ்சம்

ஏற்பட்டு உணவுக்குத் திண்டாடினர். பட்டினியால் பலர் மடிந்தனர். பின்னர் அவர் கைது செய்யப்பட்டு ஆங்கிலேயரால் ரோபன் தீவுக்கு (Robben Island) நாடுகடத்தப்பட்டார்.

மூன்றாவதாக, காலனித்துவவாதிகள் தாம் ஆக்கிரமித்த காலனிகளில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மதங்கள் பின்பற்றப்படும் போது, ஒரு புறத்தில் அவற்றின் ஒன்றிணைந்த எதிர்ப்பை எதிர்கொண்டாலும், மறுபுறத்தில் அவற்றிற்கிடையிலான பிளவுகளை தமக்குச் சாதகமாக பயன்படுத்திக் கொள்வதில் வெற்றி பெற்றனர். இதற்குச் சிறந்த உதாரணம் இந்தியா.

நான்காவதாக, பல மதங்கள் பின்பற்றப்பட்ட காலனியாக இருந்த போதும், காலனித்துவ ஆக்கிரமிப்பாளர்களுக்கு எதிராக தமது போராட்டங்களை ஒன்றிணைக்காமல் அவற்றின் நவீன அம்சங்களை ஏற்றுக்கொண்டு, கலாசார ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிராக மாத்திரம், அமைதி வழியான போராட்டங்களை நடத்திவிட்டு அல்லது தனித்தனியாக தமக்குள்ளே சீர்திருத்தங்களைச் செய்துகொண்டு அடங்கிப்போன அனுபவங்களையும் சில நாடுகள் கொண்டிருக்கின்றன. அதற்கு மிகச் சிறந்த உதாரணம் இலங்கை.

உசாத்துணை

- Ahmad Aziz (1967): Islamic Modernism in India and Pakistan. London: Oxford University Press.
- Ayittey, George B. N. (1988): Africa in Chaos. New York: St. Martin's Press.
- Bjrn Miller (2006): DIIS REPORT 2006:6. Danish Institute for International Studies.
- Cambridge Review of International Affairs (2013): "Colonial Horizons, Cambridge Review of International Affairs, 26(1).
- Fraenkel, Merran (1964): Tribe and Class in Monrovia. London: Oxford University Press.
- Hamilton, Malcolm (2001): The Sociology of Religion (2nd ed.). London: Routledge.
- Gani, Jasmine K. (2019): "Escaping the Nation in the Middle East: A Doomed Project? The Muslim Brotherhood and Fanonian Decolonisation, Interventions, Journal of Postcolonial Studies, 21(5).
- Jones, Kenneth (1994): SocioReligious Reform Movements in British India. New Cambridge History of India. New Delhi.
- Memoirs of Hasan AlBanna (1982): Karachi: International Islamic Publishers.
- Narain, V. A. (2008): Social History of Modern India The Nineteenth Century. New Delhi: Meenakshi Prakashan.
- Oxfam (2025): Takers not Makers: The Unjust Poverty and Uneared Wealth from Colonialism.
- Peires, J. B. (1987): "The Central Beliefs of the Xhosa CattleKilling, The Journal of African History, 28(1).
- Powers, Janet Evert (2000): "Missionary Tongues?, Journal of Pentecostal Theology, no. 17.
- Redmayne, Alison (1968): "Mkwawa and the Hehe Wars, Journal of African History, 9(3).
- Shilliam, Robbie (2015): The Black Pacific, AntiColonial Struggles and Oceanic Connections. London: Bloomsbury.
- Robinson, David (2004): Muslim Societies in African History. Cambridge: Cambridge University Press.
- Sarkar, Sumit (1975): "Bibliographical Survey of Social Reform Movements in 18th and 19th Centuries, Indian Council of Historical Research Distributors, Delhi: Motilal Banarsidass.
- Tylor, Edward B. (1958): Primitive Culture: Researches into the Development of Mythology, Philosophy, Religion, Language, Art, and Custom. New York: Harper & Row.

இலங்கையின் சமகாலச் சூழலில் மூன்று விடயங்கள் தவிர்க்கவியலாமல் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. முதலாவது மூன்று தசாப்தகால யுத்தம்; இரண்டாவது போரின் முடிவின் பின்னரான இயங்கியல்; மூன்றாவது பொருளாதார நெருக்கடியும் அதன் விளைவுகளும். இவை மூன்றும் தன்னளவிலும், இலங்கைச் சமூகத்திலும் ஏற்படுத்தியுள்ள அதிர்வலைகள் அனைத்தும் கவனிக்கப்படவுமில்லை, கருத்தில் கொள்ளப்படவுமில்லை. சமகாலத்தைப் பொருள்கொள்ளல் என்பது வெறுமனே அன்றாடக் கதையாடல்களுக்குரியவற்றுடனோ அல்லது பொதுப்புத்தியில் எப்போதும் நிலைத்திருக்கும் விடயப்பரப்புகளுடனோ மட்டும் நின்றுவிடுவதல்ல. இலங்கைச் சமூகப் படிநிலையில் நலிந்தோரின் கதைகள் சொல்லப்பட வேண்டும்; அதுசார் வினாக்கள் எழுப்பப்பட வேண்டும். இலங்கையின் சமகாலம் குறித்த பெரும்பான்மையான எமது உரையாடல்கள் கவனம் குவிக்கத் தவறும் விடயங்களையும் அமைதியாகக் கடந்து செல்லும் களங்களையும் 'சமகாலத்தைப் பொருள்கொள்ளல்: கவனம்பெறா அசைவியக்கங்கள்' எனும் இத்தொடர் பேசமுனைகிறது.

முதுமை, மூத்தோர் சொல், முடிவிலாத்துயர்: மெளன விசும்பல்கள்

மீநிலங்கோ தெய்வேந்திரன்

ஒஸ்லோ பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராக உள்ள ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ தெய்வேந்திரன் அங்கு சர்வதேச அபிவிருத்தி ஆய்வுகள் முதுகலைத் திட்டத்தை வழிநடத்துகிறார். புகோளத் தெற்கில் புதுப்பிக்கத்தகு சக்தி மாற்றங்களின் சமத்துவமும் நீதியும் சார் அம்சங்கள் பற்றிய அவரது ஆய்வு, புவிசார் அரசியலின் இயக்கவியல் மீதும்; துப்புரவான சக்தி மாற்றங்களை எய்தலில் வளரும் நாடுகள் எதிர்கொள்ளும் கொள்கைச் சவால்கள் மீதும்; குறிப்பான கவனஞ் செலுத்துகிறது. இவர் கற்பித்தல், திட்ட முகாமை, பொதுக் கொள்கை, சர்வதேச அபிவிருத்தி ஆகியவற்றில் இருபது வருடப் பணி அனுபவம் உடையவர். ஒஸ்லோ பல்கலைக்கழகத்தில் மானுடப் புவியியலில் முனைவர் பட்டம் பெற்றவராவார்.

தொடக்கக் குறிப்புகள்

லங்கை போன்ற நாடுகளில், குறிப்பாகப் போருக்குப் பிந்தைய சமூகங்களில் சில அவசியமான

அசைவியக்கங்கள் கவனம் பெறாமல் போய்விடுவதுண்டு. அதற்கு நியாயமான காரணங்கள் உண்டு. போர் ஏற்படுத்திய இழப்புகளும் அழிவும், அது விட்டுச் சென்ற விடயங்களும் உடனடியாகக் கவனத்தை வேண்டுவனவாய் உள்ளன. ஆனால் போர் முடிந்து 15 ஆண்டுகள் கடந்துவிட்ட நிலையில் ஈழத்தமிழ்ச் சமூகம் இதுவரைக் கவனங் குவிக்காதுவிட்ட விடயங்களிலும் கவனம் குவித்தாக வேண்டும். அவ்வாறு கவனத்தை வேண்டுவோர் நமது சமூகங்களில் வாழும் மூத்தோராவார். கடந்த இரண்டு தசாப்த காலத்தில் அவர்களது சவால்கள் தொடர்ச்சியாக அதிகரித்து வந்துள்ளனவேயன்றிக் குறையவில்லை. முதலில் போரும், இடப்பெயர்வும் அதுசார் சவால்களும் அதைத் தொடர்ந்து போரின் பின்னரான நிலை, கொரோனா பெருந்தொற்று, பொருளாதார நெருக்கடி என மூத்தோருக்கான சவால்கள் பல்கிப் பெருகியுள்ளதோடு பல்பரிமாணமுடையதாய் மாறியுள்ளன.

முதுமை என்பது உயிரியல், உளவியல், சமூகம், கலாசாரம், பொருளாதாரம், மருத்துவம், அரசியல் அம்சங்களை உள்ளடக்கிய மிகவும் மாறுபட்ட, சிக்கலான மற்றும் பல அடுக்கு செயல்முறையாகும். 1900 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இரு மடங்காக உயர்ந்துள்ள ஆயுட்கால வியத்தகு வளர்ச்சியால் உலகெங்கிலும் உள்ள முதியவர்கள் பலன்களை அனுபவிக்கின்றனர். தற்போது உலகளாவிய சராசரி ஆயுட்காலம் 72

வயதை நெருங்குகிறது. அதே நேரத்தில், வயதான மக்கள்தொகையால் ஏற்படும் புதிய சவால்களை மூத்தவர்கள் எதிர்கொள்கின்றனர். அதிகரித்த சமூக மற்றும் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள், வறுமை மற்றும் சுகாதாரப் பிரச்சினைகள் என்பன அவற்றில் சில.

சமூகக் கட்டமைப்புகளில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களின் விளைவுகளால் சமூகப் பொது இயக்கம் என்ற வெளிச்சத்தில் இருந்து மெதுமெதுவாக அகற்றப்பட்டோராக முதியோர் மாற்றப்படுகிறார்கள். சமூகத்தின் 'மங்கலான' உறுப்பினர்களாக அவர்கள் இருக்க நேர்கிறது. இதனால் சமூகத்தின் செயற்றிறன் மிக்க இயக்கத்தில் அவர்கள் ஒதுக்கி வைக்கப்படுகிறார்கள். இலங்கையின் அரசியல் நிர்வாகக் கட்டமைப்பானது, வயதானவர்களின் சமூக சேர்க்கையை அதிகரிப்பதற்கும் அவர்கள் குறித்த எதிர்மறையான பொதுமக்களின் எண்ணங்களை அகற்றுவதற்கும் பயனுள்ள தீர்வுகளைக் கண்டறியத் தவறியுள்ளன. முதுமையின் சமூக யதார்த்தம் தொடர்ந்தும் புதுப்பிக்கப்படாது விடாப்பிடியாக இருப்பது போல் தெரிகிறது, அதே சமயம் முதுமை பற்றிய புதிய கண்ணோட்டங்களும், முதுமையை நோக்கிய புதிய மனப்பான்மைகளும் இன்னும் சமூகப் பொதுமையாகவில்லை.

இலங்கையின் தலைநகர் கொழும்பிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் மூன்று கட்டமாக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வின் அடிப்படையில் சில போக்குகளை இக்கட்டுரை ஆராய விளைகிறது. முதற்கட்ட ஆய்வுகள் கொரோனா பெருந்தொற்றுக்கு முற்பட்ட காலப்பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்டவை. இரண்டாம் கட்ட ஆய்வுகள் கொரோனா

பெருந்தொற்றுக் காலப்பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. நிறைவான கள ஆய்வுகள் இலங்கையின் பொருளாதார நெருக்கடியின் பின்னரான காலப்பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்டவை. இவை மூன்றுக்கும் இடையில் மிகவும் தெளிவான வேறுபாடுகள் இருந்தபோதும் அவற்றுக்கிடையில் சில முக்கியமான ஒற்றுமைகளும் இருக்கின்றன. இவை அனைத்தையும் ஒரு குறுக்குவெட்டுப் பார்வையில் இக்கட்டுரை நோக்குகிறது.

சமூகத்தின் உள்ளும் புறமும்

“ஊரில் ஆக்களோட இருந்தம். இப்ப கட்டடங்களோட இருக்கிறம். ஊரில் என்டா, கோயில், திருவிழா, தீபாவளி எல்லாத்திலயும் இனசனத்தோட சந்தோசமா இருப்பம். இது நகரந்தானே. எல்லாம் கொஞ்சம் அந்நியந்தான்.”

“இடப்பெயர்வோட எல்லாம் மாறிப்போச்சு, கனஆக்கள் போயிட்டினம், வேற ஆக்கள் வந்திருக்கினம். ஊரில் இருக்கிறன் என்று பெயர்தான், ஆனால் அவசரத்திற்கு குரல்கொடுக்க யாருமில்லை.”

இரண்டு மூத்தோரின் கருத்துகள் இவை. தலைநகரிலும் ஊர்களிலும் முதியோரைத் தனிமை வாட்டுகிறது. இது சமூகமாக நாம் முதியோரை அந்நியப்படுத்துகிறோமா என்ற வினாவை எழுப்புகிறது.

உண்மை என்னவெனில் சமூகத்தின் தன்மை தொடர்ச்சியாக மாறிவந்துள்ளது. முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இருந்த சமூகக் கட்டமைப்பு இன்று யாழ்ப்பாணத்திலோ கொழும்பிலோ இல்லை. ஆனால் சமூகம் குறித்த தாங்கள் வாழ்ந்த காலத்து நினைவுகளுடன் முதியோர் சமூகம் குறித்த எதிர்பார்ப்பை நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்துகிறார்கள்.

ஒரு சமூகம் எப்போதுமே இருப்பது, நல்ல விஷயம் என்று உணரப்படுகிறது. ஏனெனில் தனிநபர்கள் கடினமான காலங்களில் மற்றவர்களை நம்பியிருக்க முடியும். சோகமான தருணங்களில், ஒரு சமூகத்தின் உறுப்பினர்கள், தங்கள் கடமையை உணர்ந்து, எந்தவித சந்தேகமும் இல்லாமல், திருப்பிச் செலுத்தப்படும் என்ற எதிர்பார்ப்பும் இல்லாமல், மற்றவர்களுக்குப் பாதுகாப்பை வழங்குவார்கள். எனவே ஒரு சமூகம் என்பது வெதுவெதுப்பான, வசதியான இடமாக கருதப்படுகிறது. அது கனமழையில் நாம் அடைக்கலமான கூரையைப் போன்றது; உறைபனி நாளில் கைகளை அரவணைக்கும் நெருப்பிடம் போன்றது.

எவ்வாறு தனிநபர்கள் மற்றவர்களுடன் உறவுகளை வளர்த்துக்கொள்வது, பொதுவான அடையாளத்தை உருவாக்குவது, கூட்டு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவது மற்றும் சக குடியிருப்பாளர்களுக்கு நிபந்தனையற்ற அர்ப்பணிப்பைக் காட்டுவது? ஒரு தனிப்பட்ட (வீடு, குடும்பம்) என்ற சட்டகத்தை விட, ‘கூட்டு வாழ்க்கை’யின் ஒரு பகுதியாக மக்கள் பொதுவான அனுபவங்களைப் பகிர்ந்துகொள்வது போன்றவற்றை சமூகமே தனிமனிதர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்துள்ளது. இன்று அந்த வகிபாகம் சமூகத்திடம் இல்லை. தனிமனித நலன்சார், நவதாராண்மைவாத சிந்தனை மரபு வேருன்றத் தொடங்கியுள்ள இலங்கையில் ‘சமூகப் பிராணி’ என்ற உணர்வற்றுக் குழந்தைகள் வளர்க்கின்றன. சமூகங்களும் தனித்தனித் தீவுகளைக் கொண்ட மனிதர்களையே உருவாக்கியுள்ளன.

இன்றும் கொழும்பில் வாழும் பெரும்பாலான முதியவர்கள், ஊர்களில்

இருந்து அடுக்குமாடிகளில் வசிக்க வந்தவர்கள். அவர்களுக்கு தமக்கருகில் வசிப்போரின் பெயர்கள் தெரியாது. அர்த்தமுள்ள சமூகத் தொடர்புகள் இல்லை. 'காலை வணக்கம்', 'நன்றி' போன்ற சில சொற்களுக்குள் உரையாடலும் ஊடாட்டமும் மட்டுப்படுகிறது. எனவே ஒரே சூழலில் வாழ்ந்தாலும் அவர்கள் சமூகமாக இல்லை. இது மூத்தோருக்கு பாரிய சவாலாகிறது. 'அண்டை வீட்டார்' என்று யாரும் இல்லை. இதை ஏற்றுக் கொண்டு அதற்காகத் தம்மைத் தகவமைப்பது மூத்தோருக்குக் கடினமானதாக இருக்கிறது. ஏனெனில் அடுத்தடுத்த வீட்டில் வசிப்போர் ஒருவரையொருவர் அறிந்திருக்கவில்லை. அவர்கள் ஒருவரையொருவர் வழக்கமாகப் பார்ப்பதில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் அண்டை வீட்டாராக இருக்க வேண்டிய அவசியம் குறைவு. அண்டை வீட்டாரின் இந்த தொடர்பின்மை, 'நெருக்கடியான காலங்களில்' மூத்தோருக்கு மிகவும் வருத்தமளித்திருக்கிறது.

“எமது பிள்ளைகள் வெளிநாட்டில் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் விருப்பப்படியே நாம் கொழும்பில் இருக்கிறோம். கொரோனா தொடங்கிய காலத்தில் மிகுந்த நெருக்கடிகளை எதிர்கொண்டோம். ஊரில் இருந்திருக்கலாம் என்று நினைத்தோம். ஆனால் இக்காலத்திலேயே நாம் நமது பக்கத்து வீட்டுக்காரரை அறிந்தோம்; நெருக்கமானோம். பரஸ்பர உதவிகள் செய்தோம். இந்த நெருக்கம் பொருளாதார நெருக்கடி காலத்தில் இன்னும் அதிகமானது. கொழும்பில் இத்தனை ஆண்டுகால சீவியத்தில் சமூகமாக உணர்ந்தது இந்தக் காலத்தில்தான்.”

கொழும்பில் வசிக்கும் மூத்த தம்பதியினரின் கூற்று இது. இந்தக் கருத்தைக் கொழும்பின்

Image Source - archives1.sundayobserver.lk

அடுக்குமாடிகளில் குடியிருக்கும் பல மூத்தோர் பிரதிபலிக்கிறார்கள். நெருக்கடிகள் ஏற்படுத்தும் சவால்கள் தவிர்க்கவியலாமல், சமூக இணைவை உருவாக்குகின்றது. குறிப்பாக வீட்டில் இருந்து வேலை செய்யும் பெற்றோர்களுக்கு தங்கள் பிள்ளைகளைக் கொஞ்ச நேரம் நம்பிக்கையாக அனுப்பிவைக்கக் கூடிய ஒரு இடமாக இந்த மூத்தோரின் வீடுகள் மாறின. இது மூத்தோருக்கான சமூகப் பெறுமானத்தை மீண்டும் உருவாக்கியது. மறுபுறம் மூத்தோரின் உளநலன் சார் மேம்பாட்டுக்கு இது பங்களித்தது.

“ஊரில் இருந்ததால், கொரோனா காலத்தில பெரிசா பிரச்சனை இருக்கல்ல. நாங்களும் எங்கட பாடும் தான். ஆனால் அவசரத்திற்கு ஆரும் வரமாட்டினம். என்ற அக்கா, கொழும்பில் இருக்கிறா, அவாவுக்கு பக்கதில இருக்கிற ஆக்கள் நல்ல உதவி. மருந்து, ஆஸ்பத்திரிக்கு எல்லாம் சரியான வசதி. இங்க அந்த வசதி இல்லை. வருத்தம் வந்தா எங்கட பாடு கஷ்டந்தான்”.

யாழ்ப்பாணத்தில் வசிக்கும் ஒரு மூத்த தம்பதியினரின் எண்ணப்பதிவுகள் இவை. பாரிய நெருக்கடிகளை அவர்கள் எதிர்நோக்காவிட்டாலும், மருத்துவம் சார்

சவால்களை அவர்கள் முன்னிலைப்படுத்துகிறார்கள். இது யாழ்ப்பாண வாழ் மூத்தோரின் பிரதான கவலையாக உள்ளது. அதேவேளை முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இருந்த மூத்தோரை அரவணைக்கும் சமூகம் இப்போதில்லை என்பது அவர்களின் இன்னொரு கவலையாக இருக்கிறது. குறிப்பாக அரச அலுவலகங்களிலோ, மருத்துவமனைகளிலோ, வங்கிகளிலோ, பொது இடங்களிலோ தமது வயதுக்கான மரியாதை கிடைப்பதில்லை என்பது பெரும்பாலான யாழ்ப்பாண மூத்தோரின் விசனமாக இருக்கிறது. தமது உடையின் அடிப்படையில் தம்மை எடை போடுவது, ஊர் சார்ந்து ஊகிப்பது போன்றன எரிச்சலூட்டுவதாக அவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள்.

கொழும்பு வாழ் மூத்தோர்களின் அனுபவங்கள் வேறுபட்டவையாக இருக்கின்றன. பொது இடங்களில் தமக்குக் கிடைக்கும் மரியாதை குறித்து அவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் பகிர்ந்து கொண்டார்கள். கொழும்பு போன்ற பல்சமூகச் சூழல் தனிமனிதர்களை எடைபோடுவது குறைவு என்பதால், மூத்தோருக்கான மரியாதை திருப்தியளிப்பதாக இருப்பதாகவே பெரும்பாலானோர் கருதுகிறார்கள். அதேவேளை சிங்கள மொழியைப் பேசத் தெரியாமை ஒரு தடையாக இருப்பதையும் சுட்டிக் காட்டுகிறார்கள். குறிப்பாக ஓய்வூதியம் போன்ற அலுவல்களில் சிங்களம் பேசத் தெரிந்திருத்தல் கட்டாயமானது என்பதே அவர்களின் நிலைப்பாடாக உள்ளது.

கொரோனா பெருந்தொற்றும், பொருளாதார நெருக்கடியும் சமூகமாக வாழ வேண்டியதன் தேவையை உணர்த்தியிருக்கிறது என்பது ஆறுதலான

வொருளாதார நெருக்கடியானது, குறிப்பாக வயதானவர்களுக்கு, வறுமை மற்றும் சமூகப் பொருளாதாரச் சிதைவின் தீங்கு விளைவிக்கும் விளைவுகளுடன் போராட வேண்டிய தேவையை உருவாக்கியிருக்கிறது. பொருளாதார நெருக்கடி ஊதிப் பெருப்பித்த சமூகத்தின் சிதைவு மற்றும் சமூக ஆதரவின் இழப்பு ஆகியன அச்சவுணர்வையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது

செய்தி. ஆனால் இப்போது 'வழமை திரும்பியுள்ள நிலையில்', அதே சமூக உணர்வு தொடர்ந்தும் நிலவுமா என்பதைப் பொறுத்திருந்தே பார்க்க வேண்டியுள்ளது.

பொருளாதார நெருக்கடியானது, குறிப்பாக வயதானவர்களுக்கு, வறுமை மற்றும் சமூகப் பொருளாதாரச் சிதைவின் தீங்கு விளைவிக்கும் விளைவுகளுடன் போராட வேண்டிய தேவையை உருவாக்கியிருக்கிறது. பொருளாதார நெருக்கடி ஊதிப் பெருப்பித்த சமூகத்தின் சிதைவு மற்றும் சமூக ஆதரவின் இழப்பு ஆகியன அச்சவுணர்வையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. கொலை, கொள்ளை, வன்முறை குறித்த அச்சங்கள் மூத்தோரிடம் அதிகரித்துள்ளது. இதை அவர்கள் வெளிப்படுத்துகிறார்கள். மூத்தோரின் கதைகளில் இருந்து அவர்கள் கடந்த காலத்தின் ஏக்கம் கொண்டவர்கள் என்பதும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. குறிப்பாக சமூக ஈடுபாடு கொண்ட செயற்பாடுகள் மற்றும் 'சமூக மூலதனமயமாக்கல்' செயல்முறைகளின் சரிவு காரணமாக அவர்களின் சமூகம் காலப்போக்கில் மாறிவிட்டது என்பதை அவர்கள் உணர்ந்துள்ளனர். இந்த ஏக்கத்தின் கருப்பொருளாக "அது

ஒருபோதும் அப்படி இருந்ததில்லை” என்ற சொற்பிரயோகத்தைப் பலர் பயன்படுத்தினர். கடந்த காலங்களில் அனைவரும் ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்தனர். சமகாலத்தில் இந்த சமூக மூலதனத்தின் வடிவங்கள் திரும்பப் பெறப்பட்டு, பாதுகாப்பின்மைக்கு வழிவகுக்கப்பட்டுள்ளது. சமூக நம்பிக்கையின்மை காரணமாக மக்கள் இணைந்த நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதை விட ‘தனியாக இயங்குவதை’ விரும்புகின்றனர். அதேவேளை ‘தடித்த வலுவான’ சமூக உறவுகள் ‘மெல்லிய வழுவழுப்பான’ உறவுகளால் இடம்பெயர்ந்துள்ளன. இதில் கூட்டு முயற்சிகள் இல்லை. தனிமனித மேம்பாடே முக்கியமாகிறது.

சமூகத்தின் வலுவான உணர்வின் அவசியத்தைப் பகிர்ந்து கொண்ட பல மூத்தோர் தம் சமூக உணர்வில் தங்கள் தொழிலாளர் வர்க்க உணர்வின் வகிபாகத்தை முன்னிலைப்படுத்தினர். அரச அலுவல்களில், தொழிற்சாலைகளில், விவசாயத்தில், பாடசாலைகளில் என பலவற்றில் பணிபுரிவோர் தமது சமூகமயமாக்கலையும் அதன் நல்ல பலன்களையும் பிரதிபலித்தனர். புதிய தாராளமயம் மற்றும் சிக்கன நிலைமைகளின் கீழ் மறைந்துவிட்ட தங்கள் கடந்தகால தொழிலாள வர்க்க சமூகத்தைப் பற்றி முதியவர்கள் மிகவும் அன்புடன் பேசினார்கள். அவர்கள் காலச்சக்கரத்தில் திரும்பிச் சென்று அந்த மகிழ்ச்சியான நாட்களை மீண்டும் வாழ விரும்பினார்கள் என்பது தெளிவாகத் தெரிந்தது. பெரும்பாலான மூத்தோர் தங்கள் சமூகம், ‘இட சமூகம்’, ‘குடும்ப சமூகம்’ ஆகிய இரண்டையும் உள்ளடக்கி, இறந்துவிட்டதாக நம்புகிறார்கள். அவர்களிடம் ஏக்கத்தின் மேலாதிக்க உணர்வு தெளிவாகத் தெரிகிறது,

முதியவர்கள் கடந்த காலத்திற்குத் திரும்ப விரும்புகிறார்கள், அதில் அவர்கள் தங்களுக்குத் தெரிந்தவர்கள், குடும்ப உறுப்பினர்கள் என அனைவருக்கும் வேலை மற்றும் நுகர்வு ஆகியவற்றால் கட்டுப்படுத்தப்படாமல் ஆதரவை வழங்கினர். ஆனால் இந்தநிலை இன்றில்லை. வேலையும் நுகர்வும் பொருளாதாரமுமே அனைத்தையும் தீர்மானிக்கும் சக்தியுடையதாக மாறியுள்ள சமூகத்தின் வருந்தத்தக்க மறைவை அவர்கள் துயரத்துடன் ஏற்க வேண்டும். மேலதிகமாக இன்று உறவுகளில் சரிசெய்ய முடியாத முறிவு ஏற்பட்டுள்ளது. இது குறிப்பிடத்தக்க துயரத்தையும் விரக்தியையும் மூத்தோருக்கு ஏற்படுத்துகிறது.

நுகர்வைக் கையாளல்: நவீனத்துவ சவால்

“எங்கட தேவையள் சரியான குறைவு. தேவையில்லாத எல்லாச் சமாள்களையும் பிள்ளையள் வாங்கிப் போட்டிருக்கினம். நாங்கள் பாவிக்கிறதில்ல. சும்மா கிடக்குது. வாங்கேக்கயே சொன்னனான். அவை கேட்கயில்லை.”

“ஏராளமான சாமானை பிள்ளையள் வாங்கிப் போட்டிருக்கிதுகள். இதைப் பராமரிக்கிறதே பெரிய வேலை. தாங்கள் வரேக்க பாவிக்க எண்டுதான் வாங்கினவ. அவை இப்ப வாறதும் இல்லை. நான்தான் போய் பாக்கிறன். கடல்காத்துக்கு எல்லாம் பழுதாகுது.”

“பெரிய விலையுயர்ந்த போனை மகன் வாங்கி அனுப்பினவன். இவர் அதை வெளியே கொண்டு போறதில்லை. துலைஞ்சு போயிடும் என்று பயம். என்னத்துக்கடா இவ்வளவு காசுக்கு போன் அனுப்பினன் எண்டு கேட்டா, மரியாதை முக்கியம் என்று மகன் சொல்லுறான். அவசரத்துக்கு உதவாத சாமானால என்ன மரியாதை.”

Image Source - www.tamilmirror.lk

இவை சில மூத்தோரின் பிரதிபலிப்புகள். இதே போன்ற எண்ண வெளிப்பாடுகளை பலரிடம் கேட்க முடிந்தது. இது இரண்டு விடயங்களை மையப்படுத்துகிறது. முதலாவது, மூத்தோர் சொல்லுக்கு மதிப்பில்லை என்ற எண்ணப்பாங்கு பெரும்பாலும் எல்லோரிடமும் வெளிப்பட்டது. குறிப்பாக மாறுகின்ற காலத்துடன் தமது கருத்துக்கு யாரும் செவிசாய்ப்பதில்லை என்ற குறை முக்கியமானதாகிறது. அதேவேளை தமது சொல்லுக்கான மதிப்பு இல்லாதபோது அது சுயமரியாதைக்கு பங்கம் விளைவிக்கிறது என்று அவர்கள் எண்ணுகிறார்கள்.

இதனோடு தொடர்புடைய இரண்டாவது விடயம், பிள்ளைகளின் செயல்களுக்கான மூத்தோரின் கருத்துகளுக்குக் கிடைக்கும் எதிர்வினை. “அது அந்தக்காலம்”, “இப்ப இப்படித்தான்”, “உங்களுக்கு இப்ப உலகத்தில என்ன நடக்குதென்டே தெரியாது” போன்ற சொல்லாடல்களின் தொகுதியாக அது இருக்கிறது. இவை ஒருபுறம் மூத்தோரைக் காலங்கடந்தவராகக் காண்கிற அதேவேளை அவர்களுக்கு

நவீனத்துவத்துடன் தகவமைக்கத் தெரியவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டாகவும் விரிகிறது. இது முக்கியமான ஒரு விடயமாகும்.

இன்றைய புதிய தாராளவாதம் நுகர்வைக் கோருகிறது. மக்கள் பொருட்களை உட்கொள்ள வேண்டும். நவதாராளவாதப் பொருளாதாரத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காக,

நவதாராளவாதக் குடிமக்கள் உண்மையான தேவையைப் பற்றி சிந்திக்காமல் அல்லது கருத்தில் கொள்ளாமல், எல்லையற்ற முறையில் பொருட்களை வாங்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த எதிர்பார்ப்புக்கு இளையதலைமுறை பழக்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆனால் மூத்த தலைமுறையின் வாழ்வனுபவம் அவ்வாறு செய்வதை ஏற்றுக் கொள்ளாது. மூத்தோரின் மாறுபட்ட சமூகமயமாக்கல் மற்றும் மாறுபட்ட வாழ்க்கை அனுபவங்கள் அதைத் தடுக்கும். மூத்தோர் இளைய நுகர்வோரின் செயல்களைப் புரிந்துகொள்ளப் போராடுகிறார்கள். குறிப்பாக பொருட்களை தொடர்ந்து வாங்குவது, கடன்பட்ட நிலை போன்றன அவர்களுக்கு அசாதாரணமாகத் தெரிகின்றன. நுகர்வோர் வாதத்தின்படி இந்த மூத்தோரே அசாதாரணமானவர்கள். இயல்பான குறைவான தேவையுடைய வாழ்வென்பது கொடுமானது என்று கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே வசதி என்பது அனைத்துப் பொருட்களையும் கொள்வனவு செய்வதே என்று

பொதுப்புத்தி மனநிலை
கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த மோசமான நுகர்வுப் பண்பாட்டுக்குப் பலியாவதற்கு எதிராக மூத்தோர் போராடுகின்றனர். 'மாற்று வாழ்க்கை' முறையின் சாத்தியங்களை எடுத்துச் சொல்லியபடியே இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களால் வெற்றிபெற முடிவதில்லை. ஏனெனில் பிள்ளைகள் தற்போதைய 'கலாசார எந்திரத்தில்' சிக்கியவர்கள். அவர்கள் ஒவ்வொரு நபரையும் இலாபப் பொருளாக மாற்ற முயலும் 'காட்டேரிகளால்' தாக்கப்பட்டு, ஊடகங்களால் சிறைப்பிடிக்கப்பட்ட சிந்தனைகளால் வழிநடத்தப்படுபவர்கள். அதிகரித்த மகிழ்ச்சி மற்றும் பிரபல்யத்தின் மீதான அவா போன்ற காரணங்களுக்காக நவீன ஃபேஷன்கள் மற்றும் தொழில்நுட்பப் பொருட்களை வாங்க அவர்களை கவர்ந்திழுக்க இயலாமாகிறது. ஆனால் மூத்தோர் தங்கள் சமூக நிலையை மேம்படுத்துவதற்காக பொருட்களை வாங்குவதில் ஆர்வம் காட்டுவதில்லை, மேலும் அவர்கள் 'சமூக மறதி'யால் பாதிக்கப்படுவதில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் மாற்று வாழ்க்கை முறைகளை நினைவுபடுத்துகிறார்கள். அதில் பொருட்கள் மக்களை ஆதிக்கம் செலுத்தவில்லை. முதியவர்களிடம் வடிவமைப்பாளர், 'ப்ராண்ட்' போன்றவற்றின் அடிப்படையில் ஆடைகளை வாங்குவதற்கான உந்துதல் இல்லை. ஏனெனில் அவர்கள் சமூக அங்கீகாரத்தைப் பெற, நாகரீகமான அடையாளங்களை உருவாக்க முற்படுவதில்லை. பொருட்கள், தாங்கள் யார் என்பதை வடிவமைப்பதில்லை; தங்களது அடையாளத்தையும் அந்தஸ்தையும் அவை பாதிக்காது என்பதை உறுதியாக அவர்கள் நம்புகிறார்கள். தற்கால நுகர்வு வடிவங்களுக்கு எதிராக மூத்தோர்

காட்டும் எதிர்ப்பை அவர்களின் சமூகமயமாக்கல் மூலம் விளக்க முடியும். ஏனெனில் அவர்கள் சிறிய பணம் மற்றும் சில பொருட்கள் இருந்த வேறு உலகில் வளர்ந்தார்கள். இதனால் நவீனத்துவத்தின் சவாலை மூத்தோர் எதிர்கொள்கிறார்கள்.

“ஊரில் வீட்டைத் திருத்திப் போட்டு, பூட்டி வைச்சிருக்கிறம். இங்கே தேவையில்லாம பெரிய வீட்டை மகள் வாங்கி விட்டிருக்கிறாள். நாங்கள் இரண்டு பேர். எங்களுக்கேன் மூன்றரை வீடு. ஊரில் போய் இருந்திருக்கலாம். இப்ப அடிக்கடி போய் யாழ்ப்பாண வீட்டைப் பார்த்திட்டு வாறது. ஏல்லா இடமும் கள்ளர் பயமும் தானே. வயது போகப் பராமரிக்கிறது சரியான கஷ்டம்.”

கொழும்பில் வசிக்கும் ஒரு முதிய தம்பதியின் குமுறல் இது. இது கொழும்புவாழ் மூத்தோர் பலரின் - பிள்ளைகள் வெளிநாட்டில் வசிப்போர் - பொதுவான அபிப்பிராயமாகும். இதுவும் நுகர்வோடு தொடர்புடையதே. பிள்ளைகள் பலர் கொழும்பில் வீடு வைத்திருப்பதை ஒரு 'ஸ்டேட்டஸ்' ஆகப் பார்க்கிறார்கள். ஆனால் அது அவர்களது பெற்றோருக்கு புதிய சவால்களை ஏற்படுத்துகிறது என்பதை உணர்வதில்லை.

முதுமையும் நவதாராளவாத நெருக்கடியும்

பரந்த சமூக, அரசியல், பொருளாதார மற்றும் கலாசார நிலைமைகள் தொடர்பாக மூத்தோரின் சமூக - பொருளாதார அனுபவங்கள், நவதாராளவாதத்தின் புதிய கட்டம் எவ்வாறானதாக இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது. கடந்த காலத்தின் தாராளமயம் ஜனநாயகம், சமத்துவம் மற்றும் சமூக ஒற்றுமையுடன் தொடர்புடையதாக இருந்த போதிலும், சமகால சகாப்தத்தில் அதன் 'பொது நன்மை' மற்றும் 'பொது மக்கள்' பற்றிய கருத்துகள்

Image Source - www.dailymirror.lk

முறையாக மறுமதிப்பீடு செய்யப்பட வேண்டும்.

சோசலிசம் அனைவருக்கும் சாதகமாக இருந்த காலப்பகுதியில் தாராண்மைவாதம், பொருளாதாரத்தின் சக்தியையும் செல்வாக்கையும் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தியது, நாடுகளை கடனின் அளவு அதிகரித்தது. குறிப்பாக நலன்புரிச் செலவுகளே பொருளாதாரத்தைச் சீரழிகின்றன என்ற பொய்யைக் கட்டமைத்தது. 'நவீன தாராளவாத முன்னோடிகள்' சோசலிசக் கருத்துகளும், சமூகநல அரசும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் செல்வக் கொள்முதலுக்கும் குறிப்பிடத்தக்க அச்சுறுத்தலாக இருப்பதால், சமகால சமூகத்திற்கு இனி பொருந்தாது என்று

அறிவித்தனர். புதிய போட்டி உலகில், எல்லா மக்களும் வெற்றி பெற முடியாது; அவர்களின் திறமைகளை திறம்படப் பயன்படுத்துபவர்கள் மட்டுமே வெற்றி பெறுவார்கள் என்று கூறினர்.

இதன் மூலம் பொருளாதாரத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் மற்றும் செல்வாக்குச் செலுத்தும் அதிகாரம் அரசாங்கத்திடமிருந்து (அரசு) முறையாகப் பறிக்கப்பட்டது. அது கட்டுப்படுத்த முடியாத, திறந்த சக்திகளிடம் மாற்றாக வழங்கப்பட்டது. உலகளாவிய சந்தைகள், தலையீடு இல்லாமல் உலகளாவிய பொருளாதாரத்தை நிர்வகிக்க முடியும் என்று கருதப்பட்டது. 'பொருளாதார சுதந்திரம்' என்பது இந்தப் புதிய தாராளவாதத்தின் மையமாக இருந்தது.

இதன்படி அரசு அதிகாரத்தை திரும்பப் பெறுவதும் மற்றும் அரசு அமைப்புகள் மற்றும் நிறுவனங்களை (சுகாதாரம் மற்றும் கல்வி உட்பட) மறுகட்டமைப்பதும் அவசியம்.

இது ஒட்டுமொத்த மனிதகுலத்தின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்துவதற்கு உத்தரவாதம் அளிக்கிறது என்ற நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. புதிய தாராளவாதிகள் இந்தப் புதிய பொருளாதார மாதிரி செல்வத்தை இன்னும் சமமாக விநியோகிக்க அனுமதிக்கும் எனக் கூறினர். ஏனெனில் அது பணக்காரர்களிடமிருந்து ஏழைகளுக்கு மாற்றப்படுகிறது; வறுமையை நீக்குகிறது; அனைத்து மக்களுக்கும் தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தை வழங்குகிறது; நியாயமான தேர்வுகள் மற்றும் தனிப்பட்ட பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்துவதற்கான சுயாட்சியை உள்ளடக்குகிறது; இப்படியாக புதிய தாராளமயம், மக்களின் மீட்பராக மாறும் என்று தொடர்ச்சியாகச் சொன்னார்கள்.

சமூகக் கொள்கைகள் சமூகப் பிற்போக்குத்தனமாகக் கருதப்பட்டதால், பாதுகாப்பின்மையிலிருந்து குடிமக்களைப் பாதுகாப்பதில் அரசின் பங்கு கருதப்படவில்லை. சுய - பொறுப்பிற்கான இந்தக் கோட்பாட்டு மாற்றம், ஒரு 'நலன் - எதிர்ப்புக்' கதையாடலை உருவாக்க வழிவகுத்தது; உதவி மற்றும் அரசின் தலையீட்டின் கூட்டு வடிவங்கள் மீதான தாக்குதலைச் செயற்படுத்தியது. புதிய தாராளமயம் மற்றும் அதன் பின்னரான சிக்கன நிலைமைகள், நாட்டில் உள்ள அனைவரையும் பாதித்த போதும் மூத்தோரே இதில் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டார்கள். ஏனெனில்

நன்மைகள் மற்றும் அரசு உதவி வடிவங்கள் சந்தைச் சக்திகளுடன் மறுசீரமைக்கப்பட்டன. இதற்கு தேசிய மற்றும் உலகளாவிய பொருளாதாரம் இரண்டிற்கும் இலாபகரமான வழியில் பங்களிக்கும் தனிநபர்களின் திறனே அளவுகோலாக இருந்தது.

பலன்களை வழங்குதல் மற்றும் பெறுதல் ஆகியவற்றின் பின்னால் மாறிவரும் தத்துவம், தகுதியுடையோர் மற்றும் தகுதியற்ற நலன் கோருபவர்களின் புதிய வகைகளை உருவாக்கியது. பிந்தையது பொதுச் சமையாகக் கருதப்பட்டது. எனவே புதிய தப்பெண்ணங்கள்

முதுமை குறித்த கண்ணோட்டத்தில் மாற்றம் அவசியம். முதுமையை வெறும் உடல்நலக் குறைவின் அடிப்படையில் வரையறுக்க முடியாது. சமுதாயத்திற்கு முதியவர்களின் பங்களிப்பை அங்கீகரிப்பது முதல் படி. மக்கள்தொகை முதுமை என்பது பூமியில் உள்ள ஒவ்வொரு சமூகமும் எதிர்கொள்ளும் மிகவும் சிக்கலான சவால்களில் ஒன்றாகும்.

உருவாக்கப்பட்டன. நன்மைகளைப் பெற்றாலும், சமூகத்திற்கு எதையும் திருப்பித்தராதவர்கள் நேர்மையற்றவர்களாகவும் தோல்வியடைந்தவர்களாகவும் கருதப்பட்டனர். ஏனெனில் அவர்கள் அத்தகைய கஷ்டங்களைத் தடுக்க தங்கள் தொழில் முனைவோர் திறன்களைப் பயன்படுத்தவில்லை. தகுதியற்ற நலன் பெறுபவர் ஒரு தோல்வியுற்ற நவதாராளவாத பாடமாக இருந்தார். அரசு, நலனுக்கான குறைப்பு அணுகுமுறையைத் தேர்ந்தெடுத்தது.

தனிநபர்கள் தனிப்பட்ட கஷ்டங்களுக்காக தங்கள் சொந்தப் பாதுகாப்பு வலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. சுகாதாரம், ஓய்வூதியம் மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்பு போன்ற பலன்களின் கூட்டு வடிவங்கள் பெருகிய முறையில் தனியார்மயமாக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் நலன்புரி ஏற்பாடுகள், குறிப்பாக சுகாதாரம், அரசாங்கத்தால் வழங்கப்பட்டன. அதையும் தனியார்மயமாக்கும் முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. இவை அனைத்தும் மூத்தோரின் வளமான எதிர்காலம் குறித்த கேள்விகளை எழுப்புகின்றன.

நிறைவுக் குறிப்புகள்

முதுமை குறித்த கண்ணோட்டத்தில் மாற்றம் அவசியம். முதுமையை வெறும் உடல்நலக் குறைவின் அடிப்படையில் வரையறுக்க முடியாது. சமுதாயத்திற்கு முதியவர்களின் பங்களிப்பை அங்கீகரிப்பது முதல் படி. மக்கள்தொகை முதுமை என்பது பூமியில் உள்ள ஒவ்வொரு சமூகமும் எதிர்கொள்ளும் மிகவும் சிக்கலான சவால்களில் ஒன்றாகும்.

ஆனால் பதில்கள் பெரும்பாலும் முதுமையில் கவனம் செலுத்தும் புதிய துறைகளின் வளர்ச்சி அல்லது உடல்நலம் மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்பின் ஒருங்கிணைப்பு போன்ற அதிகாரத்துவ மாற்றங்களில் கவனம் செலுத்துகின்றன. எவ்வாறாயினும், இச் சிக்கலான சவாலானது, வரையறையின்படி, கட்டமைப்புத் தீர்வின் திறனுக்கு அப்பாற்பட்டது. புதிய கலாசாரத்தை உருவாக்குவதற்கான பணியில் இறங்குவதே வளமான முதுமையாதலை (Healthy Ageing) நோக்கி நகர உதவமுடியும்.

இதற்கு முதற்கட்டமாக சிலவற்றில் நாம் கவனம் குவிக்கலாம்:

1. தனிமைப்படுத்தப்படுவதைத் தடுக்கவும் குறைக்கவும் நடவடிக்கை எடுத்தல்.
2. உடல் திறன், உடல் தகுதி மற்றும் ஆரோக்கியத்தை அதிகரிக்கவும் பலவீனம் ஏற்படும் அபாயத்தைக் குறைக்கவும் வழிவகைகளை மேற்கொள்ளல்.
3. வயது முதிர்ச்சியின் தீங்கு விளைவிக்கும் விளைவுகளை எதிர்கொள்ள, முதியவர்கள் மற்றும் மக்களிடையே நீண்டகாலம் வாழ்வது பற்றிய அறிவையும் புரிதலையும் மேம்படுத்துதல்.
4. மூத்தோர் தங்கள் திறனைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய சூழலை உருவாக்குதல்.
5. மறதியின் அபாயத்தைக் குறைக்க மற்றும் தாமதப்படுத்த அல்லது தடுக்க முயற்சியெடுத்தல்.

ஆரோக்கியம், பங்கேற்பு மற்றும் பாதுகாப்பிற்கான வாய்ப்புகளை உயர்த்துவதன் மூலம் ஆரோக்கியமான முதுமையைச் சாத்தியமாக்கவியலும். ஆரோக்கியமான முதுமையின் பல்வேறு அம்சங்களுக்கிடையில், வலுவான தொடர்புகள் கொண்ட ஒரு ஒருங்கிணைந்த அணுகுமுறையின் மூலம், இது பலப்படுத்தப்படலாம்.

ஒருங்கிணைந்த அணுகுமுறையை எடுத்துக்கொள்வது என்பது ஆரோக்கியமான கொள்கை மற்றும் மருத்துவ சேவைகளின் பல்வேறு பகுதிகளை ஒருங்கிணைக்கும் செயல்களைக் குறிக்கிறது. இந்தக் கூட்டு நடவடிக்கை ஆரோக்கியமான முதுமையின் கண்ணோட்டங்களுக்கிடையில் உள்ள உறவுகளை மதிக்கிறது. எல்லா நேரங்களிலும் அனைவருக்கும் அணுகலை அனுமதிக்கிறது.

இலங்கையில் பண்பாட்டுத் தனித்துவம் கொண்ட பல்வேறு நிலப்பரப்புகளுள் கிழக்கு மாகாணத்தின் கீழைக்கரை எனும் நிலப்பரப்பும் ஒன்றாகும். இந்நிலப்பரப்பு ஒரு நெடிய பாரம்பரியத்தையும், ஆதிவேரான பழங்குடிகளின் தொல்மரபையும் கொண்டமைந்துள்ளது. அவ் வரலாற்றை சிங்கள வரலாற்றாதாரங்களுடன் ஒப்பிட்டு, நவீன ஆய்வுப்பார்வையில் எழுதும் முயற்சியே 'ஈழத்துக் கீழைக்கரை: ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை' என்ற இத்தொடராகும். இதன்படி, இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணம் எனும் அரசியல் நிர்வாக அலகின் பெரும்பகுதியையும் அப்பகுதியைத் தாயகமாகக் கொண்ட மக்களின் பண்பாட்டையும் வரலாற்று ரீதியில் இது ஆராய்கிறது. கிழக்கிலங்கையின் புவியியல் ரீதியான பண்பாட்டு வளர்ச்சியையும், அங்கு தோன்றி நிலைத்திருக்கும் தமிழர், சோனகர், சிங்களவர், ஏனைய குடிகள் போன்றோரின் வரலாற்றையும், இன்றுவரை கிடைத்துள்ள சான்றுகளை வைத்துத் தொகுத்துக் கூறும் தொடராக இது அமைகிறது.

கழிகாமமலையின் எல்லையில்

விவேகானந்தராஜா துலாஞ்சனன்

விவேகானந்தராஜா துலாஞ்சனன் அவர்கள் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் விஞ்ஞான பீடத்தில் மூலக்கூற்று உயிரியலும் உயிர் இரசாயனவியலும் கற்கைநெறியில் இளமாணிப் பட்டம் பெற்றவர். அதே பல்கலைக்கழகத்தின் பட்டக்கற்கைகள் பீடத்தில் பொது நிர்வாகமும் முகாமைத்துவமும் துறையில் முதுமாணிக் கற்கையைத் தொடர்கிறார்.

இலங்கை நிர்வாக சேவை அதிகாரியாகக் கடமையாற்றும் இவர் தற்போது மட்டக்களப்பு போரதீவுப்பற்று வெல்லாவெளி பிரதேச செயலகத்தில் உதவிப் பிரதேச செயலாளராகப் பணி புரிகிறார். இலங்கை சைவநெறிக்கழக வெளியீடான 'அலகிலா ஆடல்: சைவத்தின் கதை' எனும் சைவ வரலாற்று நூலையும் (2018), தனது திருமண சிறப்புமலராக 'மட்டக்களப்பு எட்டுப் பகுதி' நூலையும் (2021) வெளியிட்டுள்ளார்.

கி

ழக்கு உரோகணத்துக்கு
திருத்தமான எல்லை வகுத்து,
அதில் சைவத்தமிழ்
சமுகமொன்றை

உருவாக்குவதற்கான அத்திவாரத்தை
இலங்கை மீதான சோழப்படையெடுப்பு
ஏற்படுத்தித் தந்தது என்பதை கடந்த
அத்தியாயத்தில் பார்த்தோம். அந்த
அத்திவாரத்தின் மீது வலுவான
அமைப்பொன்று அடுத்த நூறாண்டு
காலத்துக்குள் உறுதியாக எழுவதற்கான
வாய்ப்பை வரலாறு அமைத்துத் தந்தது.

1110 ஆம் ஆண்டு வரை இலங்கையை
ஒருகுடையின் கீழ் ஆண்ட விசயவாகுவின்
பிற்காலத்தில், இலங்கையிலிருந்த
வணிககணங்களும் வேளக்காரப்படைகளும்
அவனுக்கு ஆதரவான மனநிலையில்
இருந்தன என்பதை பொலனறுவை
வேளக்காரக் கல்வெட்டு சொல்கின்றது.
அவன் மறைவின் பின் ஆண்ட அவனது
மகனான விக்கிரமவாகுவும், அவனது
தங்கையின் மூன்று மைந்தரும் தங்களுக்குள்
முரண்பட்டனர். உரோகணத்தில்
மகாநாககுலத்தில் (இன்றைய
அம்பலாந்தோட்டை) ஆதிபாதனாக
வீற்றிருந்த விக்கிரமவாகு தனது தந்தையின்
மறைவுக்குப் பின்னர் தனது மூன்று
மைத்துனர்களுடன் போரிட்டு வட
இலங்கையைக் கைப்பற்றிக்கொண்டான்.
அவனது மூன்று மைத்துனர்கள்
உரோகணத்தையும் இலங்கையின்
தென்மேற்குப்புறம் தட்சிண தேசத்தையும்
கைப்பற்றிக்கொண்டனர். மூன்று
மைத்துனரில் மூத்தவனான மானாபரணன்
தக்கிண தேசத்தில் தங்கியிருக்க,
இளையவர்களான கீர்த்திசிறீமேகனும்
சிறீவல்லபனும் உரோகணத்தை
பன்னீராயிரம் நாடு, எண்ணாயிரம் நாடு
என்று இரண்டாகப் பிரித்து அவற்றுக்கு
முறையே மகாநாககுலத்தையும்

உத்தநாத்துவாரத்தையும் (உடுத்தொறை,
இன்றைய மொனராகலை நகரம்)
தலைநகராக்கி ஆண்டுவரலாயினர்.
உடுத்தொறையிலும் அதைச் சூழ
குத்தசாலை (இன்றைய புத்தளை),
கட்டகாமத்திலுமே (கதிர்காமத்துக்கு
அருகேயுள்ளது) விக்கிரமவாகுவுக்கும்
அவனது மைத்துனர்களுக்குமான போர்
இடம்பெற்றமை மகாவம்சத்தில்
குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதால், இன்றைய
மொனராகலை, அம்பாந்தோட்டை
மாவட்டங்களே எண்ணாயிரம் நாட்டில்
அடங்கியிருந்தமை தெரிகின்றது.
சிறீவல்லபனின் ஆட்சியின் கீழ் கீழை
உரோகணம் இருந்ததா என்பது
தெரியவில்லை.

விக்கிரமவாகுவும் அவனுக்குப் பின்னர்
அவனது மகனான இரண்டாம் கயவாகுவும்
முடிசூடாமலேயே பொலனறுவையிலிருந்து
இராசநாட்டை ஆண்டு வரலாயினர்.
அவர்கள் முடிசூடாமலேயே, அவர்கள்
சைவசமயம் சார்ந்திருந்ததே காரணம் எனச்
சொல்லப்படுகிறது. இரண்டாம் கயவாகு
கோணேச்சரம் மீது கொண்டிருந்த பத்திமை
பல கோணேச்சரத் தொன்மங்களில்
நீடிப்பதை நாம் காணலாம்.

விசயவாகுவின் தங்கை வழிப் பேரனான
முதலாம் பராக்கிரமபாகுவுக்கும்
கயவாகுவுக்கும் இடைவிடாப்போர்
இடம்பெற்று இறுதியில் இருவரும்
உடன்படிக்கையொன்றில்
கைச்சாத்திட்டதன் அடிப்படையில்,
பராக்கிரமபாகு பொலனறுவையில்
முடிசூடி முழு இலங்கைக்கும்
அரசனானான். கயவாகு பின்வாங்கி
கந்தளாயில் தன் இறுதிக்காலத்தைக்
கழித்ததாகவும் அங்கேயே மறைந்ததாகவும்
மகாவம்சம் சொல்கின்றது. கந்தளாய்
அந்தணர் குடியிருப்பும் சிவாலயமும்

அமைந்திருந்த பேரூராக அப்போது விளங்கியதுடன், விசயவாகுவின் காலத்தில் அங்கு அமைந்திருந்த விசயராச ஈச்சரம் எனும் சிவாலயத்துக்கும் கோணேச்சரத்துக்கும் தொடர்புகள் நிலவியிருக்கக்கூடும். திருக்கோணமலைத் தொன்மங்கள் கோணேச்சரக் கடவுள் மீது மாறாப்பக்தி பூண்டிருந்த கயவாகு, தன் இறுதிக்காலத்தில் கருவறையில் ஒரு தாமரைப்பூவாக மாறி மறைந்ததாகச் சொல்வதை இதனோடு ஒப்பிடமுடியும்.

பராக்கிரமபாகு இராசநாட்டில் முடிசூடிக்கொண்டபின் உரோகணத்தில் எஞ்சியிருந்த அரச வம்சத்தினர், அவனது சிற்றப்பா சிறீவல்லபனின் கைம்பெண் இராசமாதாவான சுகலாதேவியை தங்கள் வசப்படுத்தி, பராக்கிரமபாகுவுக்கு எதிராக கலகம் செய்யத் தொடங்கினர். அதை அடக்க தன் தளபதி அரக்கன் தலைமையில் பராக்கிரமபாகு படையனுப்பிய இடைவெளியில், கொட்டியாரத்தில் இருந்த வேளக்காரப்படையினரும் கேரளப்படையினரும் சிங்களப்படையினரும் இதுதான் தருணமென பொலனறுவையைக் கைப்பற்ற படையெடுத்தனர். ஆனால் அப்படையெடுப்பை பராக்கிரமபாகு வெற்றிகரமாக முறியடித்தான்.

பராக்கிரமபாகுவின் படை பல இடங்களில் கிளர்ச்சியை அடக்கி உத்தநாத்துவாரத்தில் இருந்த சுகலாதேவியை முற்றுகையிட்டது. அதேநேரத்தில் கிழக்கு உரோகணத்தில் தீகவாபிமண்டலத்தில் பல புதிய கலகங்கள் எழலாயின. அவற்றை அடக்க அதிகாரி கீர்த்தி, சீவிதபொத்தகன் கீர்த்தி ஆகிய இரு தளபதிகளை ஏவினான் பராக்கிரமபாகு (மகாவம்சம் 74:190).

ஏராகுளு (ஏறாவூர்) என்ற இடத்திலிருந்து

வந்த எதிரிகளை 'கிவுலப' என்ற இடத்தில் எதிர்த்து வென்ற பராக்கிரமபாகுவின் படை, அங்கிருந்த அரண்களைத் தகர்த்து, 'உத்தகாமம், கிகோபு, கிரிந்தகாமம்' ஆகிய ஊர்களில் கலகக்காரர்களை வென்று இறுதியில் தீகவாபியைக் கைப்பற்றினார்கள் என்கின்றது மகாவம்சம். இந்த ஊர்களில் ஏராகுளு, தீகவாபி தவிர வேறு ஊர்கள் இதுவரை அடையாளங் காணப்படவில்லை. எனினும் இவை பொலனறுவை, ஏறாவூர், தீகவாபி (இறக்காமம்) எனும் முக்கோணத்துக்கு இடையே அமைந்திருந்தமை தெளிவாவதால், இந்தக்கலகம் இன்றைய மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்டங்களில் இடம்பெற்றமை தெரியவருகின்றது.

புத்தளைக்கு அண்மையில் இடம்பெற்ற போரில் பன்னிரு வாயில்கள் கொண்ட சமனவியளம் எனும் அரணைச் சிதைத்த பராக்கிரமபாகுவின் படை, பின்னர் கோமயகாமம், சாகாமம், பலப்பாசாணம் எனும் கொத்தளம் என்பவற்றை வென்றழித்து பலப்பாசாணத்தில் தங்கியிருந்தது. அங்கிருந்து மாளவத்துகம் வட்டாரத்தையும் வதகாமகபாசாணம், முளுத்தம், சேனகுத்தகாமம், பொலகாமம், வானரகாமம், கல்லம்பத்திகாமம், என்பவற்றிலும் புரட்சி செய்தோரை வென்றடக்கி கிந்தாலவனம் எனும் இடத்தைச் சென்றடைந்ததாக மகாவம்சம் சொல்கிறது. அதன்பின்னர் தெற்கு மற்றும் மேற்கிலங்கையை பராக்கிரமபாகுவின் படைகள் வென்றதை அந்நூல் சொல்லும்.

மேலுள்ள பட்டியலில் தீகவாபி, சாகாமம், மாளவத்துகம் ஆகிய ஊர்கள் இன்றும் கிட்டத்தட்ட அதே பெயர்களை ஒத்து தீகவாபி, சாகாமம், மல்வத்தை என்று

அழைக்கப்படுகின்றன. ஏனைய ஊர்களை இனங்காணமுடியவில்லை. எனினும் இவ்வூர்கள் மேற்குறித்த மூன்று ஊர்களை அண்டி கிழக்கிலங்கையில் அமைந்திருந்தவை என்பதில் ஐயமில்லை[1].

பராக்கிரமபாகுவிற்குப் பின்னர் மிகக்குறுகிய காலத்திற்கு பதினாறு அரசர்கள் பொலனறுவையை ஆண்டனர். இக்காலத்தில் ஆரிய - கலிங்க அரியணைப் போர் மிக விரிவாக

இடம்பெற்றுக்கொண்டிருந்தது. இந்நிலையில் இறுதியாக தமிழக - கேரள வீரர்களுடன் குலோத்துங்க சோழக் காலிங்கராயன் எனும் சோழத் தளபதியுடன் இலங்கை மீது படையெடுத்தான் காலிங்க மாகோன். அப்போது இலங்கையை ஆண்ட பராக்கிரமபாண்டியனை சிறைப்பிடித்து அவன் கண்களைப் பிடுங்கிக்கொன்ற மாகோன் படைவீரர்கள் பொலனறுவையில் அவனுக்கு முடிசூட்டினர். அதன்போது அவர்கள் செய்த அட்டுழியங்களை மகாவம்சம் வேதனையுடன் விவரிக்கின்றது.

கிட்டத்தட்ட இதையொத்த சம்பவங்களையே மட்டக்களப்புப் பூர்வ சரித்திரமும் விவரிக்கின்றது. சோழருக்கு ஆதரவான கலிங்ககுலத்துக்கெதிரான நடவடிக்கைகள் மட்டக்களப்பு பகுதியில் இடம்பெற்றதையும், 'தமிழ் மதம் மாறி' மக்கள் நாமதாரியாவதும், அதற்கு வணிகர் ஆதரவு இருந்ததுமான ஒரு காலத்திலேயே மாகோன் படையெடுப்பு இடம்பெறுகின்றது. மகாவம்சத்தில் மாகோனின் புத்த சமயத்துக்கெதிரான நடவடிக்கைகளுக்குச் சமனாகவே பூர்வ சரித்திரத்திலுள்ள வைணவத்துக்கெதிரான நடவடிக்கைகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. "பொய்யான நம்பிக்கையைக் கடைப்பிடித்த மாகோன் நான்கு வருணங்களில் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தினான்" என்கின்றது மகாவம்சம். வீரசைவனான

மாகோன் வருணாச்சிரமங்களுக்கு எதிரானவன் என்பது இங்கு ஊன்றிநோக்கத்தக்கது. அதேபோல் "நாமதாரிகளை (வைணவரை) கண்களைப் பறித்தும் முழங்கால் சில்லுகளை எடுத்தும் குதிகளை வெட்டியும் மற்றும் சிலரை வாளுக்கிரையாக்கியும்" கொடுமைப்படுத்தினான் மாகோன் என்கின்றது பூர்வ சரித்திரம் (கமலநாதன் & கமலநாதன்: 2005).

மாகோன் தோப்பாவையிலிருந்த (பொலனறுவை) புத்தாலயங்களை இடிப்பித்ததை இன்னோரிடத்தில் பூர்வ சரித்திரம் சொல்லும். கலிங்கமாகோன் அரணூழியம் வகுத்த கல்வெட்டு, அவனிடம் அந்தணர்கள் வந்து சிவாலயத்துக்கு (சோழராட்சியில்?) நிமிக்கப்பட்ட ஊழியர்கள் மீன்பிடித்து உண்ணுகிறார்கள்; சிவனை இகழ்ந்து இராமரை வழிபடுகிறார்கள் என்று முறையிட்டதும், அவர்களில் தவறு செய்தோரை கண்களைப்பிடுங்கி கழுவினேற்றி ஏழு குலங்களாகப் பிரித்தான் என்கின்றது. அதில் குறிப்பிடப்பட்ட 'கோவசியர்' குலங்கள், திருக்கோவில் சித்திரவேலாயுத சுவாமி ஆலயம், கொக்கட்டிச்சோலை தாந்தோன்றிச்சரம், கோவிற்போரதீவு சித்திரவேலாயுதசுவாமி ஆலயம் ஆகியவற்றின் ஊழியங்களோடு தொடர்புள்ளவை.

மகாவம்ச, பூர்வ சரித்திரக் குறிப்புகளிலிருந்து பொலனறுவையை ஆண்ட பாண்டிய இளவரசனைக் கொண்டு ஆட்சியைப் பிடித்த மாகோன், கலிங்க வம்சத்துக்கெதிரான நடவடிக்கைகளுக்கு பழிவாங்க வந்திருத்தல் கூடும் என்பதை உய்த்துணர முடிகின்றது. சைவம், புத்தம், வைணவம் ஆகிய சமயங்களுக்கிடையே இருந்த முரண்பாடு அவன் வரலாற்றில் சொல்லப்படுவதால், பதின்மூன்றாம்

நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் உருவான இராமனுச வைணவத்தின் எழுச்சி, அதைத் தழுவிப் பரம்பலான கம்பராமாயணத்தின் செல்வாக்கு[2] என்பவற்றினூடே தமிழகம், இலங்கை என்பவற்றில் ஏற்பட்ட சமூக மாற்றத்தை ஓரளவு உணர்ந்துகொள்ள முடிகின்றது. கிழக்கு உரோகணத்தில், சோழர் காலத்தில் எழுந்த முதலாவது சைவத்தமிழ் பண்பாட்டு அலையை அடுத்து, மாகோன் காலத்தில் எழுந்த வீரசைவ அலையை இரண்டாவது பண்பாட்டு மலர்ச்சியாகக் கொள்ளலாம். மாகோன் காலத்திலேயே பண்டைய கிழக்கு உரோகணம் அல்லது தீகவாபிமண்டலம் பின்னாளைய மட்டுக்களப்பு நாடாக மாறுவதற்கான அறுதியும் இறுதியுமான எல்லை இடப்படுகின்றது.

இவ்வாறு பழைய உரோகணத்துக்கு திருத்தமான வட எல்லை இடப்பட்ட சம்பவத்தை மகாவம்சமும் உறுதிப்படுத்துகிறது. மாகோன் காலத்தில் கோவிந்தமலையில் புவனேகபாகு என்பவன் அரசொன்றை அமைத்து உரோகண நாட்டைக் காத்தான் என்கின்றது மகாவம்சம் (81:57). மட்டக்களப்புத் தமிழரால் கழிகாமமலை என்று அழைக்கப்பட்ட கோவிந்தமலை பொத்துவிலுக்கு வடமேற்கே அமைந்துள்ள ஒரு உயரமான மலை. அது மட்டக்களப்பின் மேற்கெல்லையாக நீண்டநாட்கள் சொல்லப்பட்டு வந்துள்ளது[3]. அங்கு அரசமைத்த புவனேகபாகு “உரோகணத்தைக் காப்பாற்றினான்” என்று சொல்லப்படுவதன் மூலம், உரோகணத்தின் புதிய எல்லையாக மாகோன் காலத்தில் அம்மலை மாறிவிட்டிருந்தது என்பதை அறியலாம்.

முடிவுரை

இயற்கை வளங்கள் பல நிறைந்த ஈழத்துக் கீழைக்கரையானது வரலாற்றுதயக் காலம் தொடர்பே மக்கள் குடியேற்றம் நிறைந்த இடமாகக் காணப்பட்டுள்ளது. அங்கு ஓடிய சிற்றாறுகளாலும், இயற்கையான கடல்சார் புவியியல் அம்சங்களாலும், அதன் மத்தியில் அமைந்திருந்த நீண்டநெடிய வாவினாலும் வணிகம், போக்குவரத்து என்பன இடம்பெற்றுவந்த கீழைக்கரையானது, அவ்வப்போது முக்கியமான அரசியல் மேடையாகவும் விளங்கியது. அந்நிலப்பகுதி வரலாற்றுக்காலகட்டத்தின் ஆரம்பத்தில் நாகர் குடியிருப்புகளாக இருந்தது. தொடர்ந்து வேள்புலங்கள், சிற்றரசுகளால் ஆளப்பட்டது. பின்னர் அனுராதபுர அரசின் எழுச்சியுடன் வட இலங்கையில் இராசநாட்டு அரசு தோன்றியபோது, உரோகணத்தின் பாகமாக நீடிக்கலாயிற்று. பல்வேறு சிங்கள அரசர் காலத்தில் அங்கு புத்தசமயம் செழித்ததுடன், இலங்கைத்தீவின் தனித்துவமான நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தியும் கட்டடக்கலையும் கல்வியும் அங்கு நிலவின என்பதற்கான பல்வேறு சான்றுகளைப் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாகவுள்ளது. மேலதிகமாக, தமிழ் வணிகர்கள் தொடர்ச்சியாக அக்கரையிலிருந்து இங்கு வந்தபடி இருந்தனர் என்பதையும் அறியக்கூடியதாகவுள்ளது.

இந்நிலையில் பத்தாம் நூற்றாண்டில் இடம்பெற்ற சோழப்படையெடுப்பும் அதைத்தொடர்ந்து இருநூறு ஆண்டுகளில் இடம்பெற்ற மாகோன் படையெடுப்பும் இந்நிலத்தின் பண்பாட்டையும் சமூக அமைப்பையும் முற்றாகப் புரட்டிப்போட்டது. சைவமும் தமிழும்

தனித்துவமாகச் செழிக்கும் பண்பாட்டுப் பகுதியாக இந்நிலம் மாறியதுடன், சிங்களமும் புத்தமும் இங்கு அருகி, பழைய உரோகண நாட்டிலிருந்து துண்டிக்கப்படலாயிற்று. துண்டிக்கப்பட்ட கீழைக்கரைக்கு மிகச்சரியாக எப்போது மட்டக்களப்பு என்ற பெயர் உருவானது என்பது தெரியவில்லை. ஆனால், அந்தத் துண்டிப்பை உறுதிப்படுத்தியவன் மாகோன். அவன் பெயர் பொறித்து, உரோகணத்துக்குத் வடக்கு எல்லை வகுத்து நிற்கின்றது உலகின் பழமைவாய்ந்த - இன்றும் எழுதப்படும் மகாவம்சப் பெருநூல். அதற்கு சாட்சியாக எண்ணூறு ஆண்டுகளாக கீழைக்கரையின் மேற்கெல்லையில் நிமிர்ந்து நிற்கிறது கோவிந்தமலை - கீழைக்கரையின் கழிகாமமலை!

அடிக்குறிப்புகள்

[1] தோராயமாக கோமயகாமம் என்பதை கோமாரி என்றும், முளுத்த என்பதை முல்லைத்தீவு (இன்று அட்டாளைச்சேனை) என்றும், பொலகாமம் என்பதை பழுகாமம் என்றும், வானரகாமம் என்பதை வந்தாறுமலை (வானரம் - வந்துறா - குரங்கு) என்றும் இனங்காணமுடியும். இந்த அடையாளப்படுத்தலை உறுதிப்படுத்த மேலதிக சான்றுகள் தேவை.

[2] ஏழு மறவர் குலப்பெண்கள் தமிழ் மதத்தை மாற்றி அரிநமோவென மாற்றுவதற்காக இராமநாட்டிலிருந்து மட்டக்களப்புக்கு கம்பரின் ஏட்டுப்பிரதியைக் கொணர்ந்தார்கள் என்று பூர்வ சரித்திரம் வேறோரிடத்தில் சொல்கின்றது. இன்று வைணவ மரபு முற்றிலும் மறைந்து சைவ வழிபாட்டுமுறைமையே கிழக்கிலங்கையில்

கடைப்பிடிக்கப்படுகின்ற போதும், மட்டக்களப்பின் இன்றைய பாரம்பரிய வழிபாட்டில் இராமனை விட கண்ணனுக்கே முன்னுரிமை அளிக்கப்படுகிறது. எனினும் இராமனைப் போற்றும் 'இராமர் காவியம்' முதலிய வழிபாட்டு இலக்கியங்கள் தொடர்ந்தும் வழக்கிலுள்ளதாகத் தெரிகின்றது (கணபதிப்பிள்ளை:1971).

[3] மேற்கெல்லை கழிகாமமலை என்ற வாசகம் நாடுகாட்டுப்பரவணிக் கல்வெட்டிலுள்ளது. திருக்கோவிலிலுள்ள சிதைந்துபோன கல்வெட்டொன்றில் அதன் எல்லைகள் "வடக்கு அம்பிலாலந்துறை, குணர்கடல், தெற்கு அறுகமணப்பூமுனை, மேற்கு தளி..." என்றவாறு சிதைந்துள்ளது (பத்மநாதன் 2013). சி. கணபதிப்பிள்ளை எனும் அறிஞர் தனது காலத்தில் நிலவிய வாய்மொழிமரபைக் கொண்டு இக்கல்வெட்டின் இறுதிச்சொல்லை தளி அல்ல; களி [காமமலை] என்று பூர்த்திசெய்கிறார்.

உசாத்துணைகள்

1. கமலநாதன், சா.இ. கமலநாதன், கமலா. (2005). மட்டக்களப்பு பூர்வ சரித்திரம், கொழும்பு - சென்னை: குமரன் புத்தக இல்லம்.
2. கணபதிப்பிள்ளை, சி. (1971). மகாமாரித் தேவி திவ்விய கரணி, யாழ்ப்பாணம்: விவேகானந்தா அச்சகம்.
3. _____. (1981). பூர்வீக சப்த ஸ்தலங்கள், அட்டப்பள்ளம்.
4. பத்மநாதன், சி. (2013). இலங்கைத் தமிழ்ச் சாசனங்கள் II, கொழும்பு: இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.

நான்கு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக வர்க்க அரசியலை மேவியதாக அடையாள அரசியல் மேலெழுந்து வந்துள்ளது. இனத்தேசியம், மதபேதம் என்பவற்றுக்கு அப்பால் சாதியுணர்வுடன் இணைந்த அடையாள அரசியல் முதன்மை இடம்பெற்றுள்ள இன்றைய சூழலில் எமது சமூக கட்டமைப்பில் வர்க்கமும் சாதியும் பின்னிப்பிணைந்துள்ளன எனும் விடயம் பேசுபொருளாகியுள்ளது. எமது சமூக உருவாக்கம் வர்க்க அடித்தளம் உடையதல்ல. சாதிகளின் கட்டமைப்பு சார்ந்து இயங்கும் எமக்கான அரசியல் செல்நெறி வர்க்க அமைப்பின் வரலாற்றுச் செல்நெறிக்குரியதினின்றும் வேறுபட்டது என்ற விடயத்தினை தமிழர் வரலாற்றுத் தொடக்கமாக அமைந்த திணை வாழ்வியலை மையமாக கொண்டு ஆய்வு செய்வதாக 'தமிழ்ப் பண்பாடு: ஊற்றுகளும் ஓட்டங்களும்' என்ற இத்தொடர் அமைகிறது.

ஏகாதிபத்திய – பேரினவாதத் தகர்ப்பும் விடுதலைத் தேசிய மார்க்சியமும்

நடேசன் இரவீந்திரன்

இரவீந்திரன் அவர்கள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வெளிவாரி கலைப்பட்டதாரி. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலேயே முதுகலைமாணிப்பட்டத்திணையும் 'திருக்குறளின் கல்விச்சிந்தனை' எனும் தலைப்பில் ஆய்வு மேற்கொண்டு முனைவர் பட்டத்தையும் பெற்றுள்ளார். இவர் மலையகத்தின் சிறிபாத கல்வியியற் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றியுள்ளதடன் 1995இல் வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியிலும் பணியாற்றியுள்ளார்.

இரவீந்திரன் 18இற்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவற்றில் 'பாரதியின் மெய்ஞ்ஞானம்', 'இலங்கையின் சாதியமும் அவற்றிக்கெதிரான போராட்டங்களும்', 'பின்நவீனத்துவமும் அழகியலும்', 'கலாச்சாரம் எதிர் கலாச்சாரம் புதிய கலாச்சாரம்', 'இந்துத்துவமும் இந்து விடுதலை நெறியும்', 'சாதியமும் சமூக மாற்றங்களும்', 'இரட்டைத் தேசியமும் பண்பாட்டுப் புரட்சியும்', 'சாதி தேசம் பண்பாடு' என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை.

லப்பெயர்வடைந்த ஈழத் தமிழர்களின் இதயப்பகுதி எனக் கருதப்படும் கனடாவில்

எம்மவர்க்குப் பேரதிர்ச்சி தரும் நிகழ்வொன்று நடந்தேறி வருகிறது. தமது புதிய தாயகமான கனடாவில் மிகக் கடின உழைப்பைச் செலுத்தி உளச் சோர்வுக்கு ஆட்பட நேர்ந்தாலும், அதற்கு ஈடாக வள வாழ்வு கிட்டுவதில் உழைக்கும் ஈழத்தமிழ் மக்களுக்குத் திருப்தி உள்ளது. அதைவிடவும் தமது சுயநிர்ணய உரிமையைக் கனடா அனுமதிப்பதில் அவர்கள் திருப்தி கொள்கின்றனர். ஜனநாயகப் பண்பை விரும்பும் அத்தகைய உழைக்கும் ஈழத் தமிழ் மக்களிடம் கனடா மீதான நியாயமான பெருமதிப்பு நிலவுகிறது. மேலாதிக்கத் தமிழ்த் தேசியப் பிரதிநிதிகளாக ஏகாதிபத்திய நலநாட்டத்தை வெளிப்படுத்துகிறவர்களுக்கு இரண்டாக நெருக்குவாரமாக இந்தத் தேசியச் சிக்கல் உணரப்பட வாய்ப்புள்ளது; இந்தச் சிறுபான்மைக் குழுவினரே தமிழ்த் தேசியக் கருத்துருவாக்கிகள் என்ற வகையில் தமிழ் மக்களின் விடுதலை உணர்வை நாசப்படுத்திக் கொண்டிருப்பவர்கள்; இன்னமும் 'அடைந்தால் தமிழீழம்' என்ற முழக்கத்தைக் கொண்டிருப்பவர்கள். இவர்களுக்கு மாறாக உழைக்கும் - ஜனநாயகக் கனடியத் தமிழர்கள் இலங்கை மண்ணில் தமிழினத் தேசியத்துக்கான நீதியான தீர்வை நாடும் எமது நிலைப்பாட்டை ஏற்றுக்கொள்பவர்கள். மேலாதிக்கத் தமிழ்த் தேசியர்கள் உலகச் சண்டியனாக ஐக்கிய அமெரிக்கா தொடர்ந்து கோலோச்ச வேண்டும் என்ற விருப்பத்தைக் கொண்டிருப்பவர்கள். ஆகையால் அவர்கள், சீன வெறுப்பைக் கொண்டுள்ளனர். சீனாவோ சந்தைச் சோசலிச நடைமுறையை முன்னெடுத்து,

தேசங்கள் இடையே சமத்துவம் ஏற்படும் வகையில் இரு தரப்பும் ஆதாயம் பெறும் வர்த்தக நடைமுறையைப் பின்பற்றுகிறது. இந்த நிலைப்பாட்டைச் சிங்களத் தேசியம் ஏற்றுக்கொள்கிறது. தனது இறைமையைப் பாதுகாப்பதற்கு, சமத்துவ ஊடாட்டம் உடைய சீனத்துடனான உறவு சாதகமாக அமையும் எனச் சிங்களத் தேசியம் கணித்து இயங்குகிறது. இப்போது அதிகாரத்துக்கு வந்துள்ள புதிய அரசின் ஜனாதிபதி அனுரகுமார திசாநாயக்க, இந்தியப் பயணத்தை அடுத்த வெளிநாட்டுப் பயணமாக மக்கள் சீனத்தைச் சென்றடைந்துள்ளார். அணிசேராகக் கொள்கையை நாசப்படுத்தியவாறு ஐக்கிய அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியச் சார்புடன் இலங்கையின் வெளிவிவகாரக் கொள்கையைத் தடம்புரளச் செய்து 1977 ஆம் ஆண்டு முதல் யுத்த களேபரத்தில் நாட்டைக் கொண்டு நடாத்திய ஐ.தே.க. அரசாங்கம் கூட மக்கள் சீனாவுடன் நட்புறவைப் பேணத் தவறியதில்லை. ஏகாதிபத்திய அடிவருடிகளைக் கூடத் தேச நலனைச் சிறிதேனும் கவனங்கொண்டு மக்கள் விடுதலை நாட்டமுள்ள தேச அணியுடன் பகைகொள்ளாத செயலொழுங்கைப் பேணும்படி நடந்துகொள்ள நிர்ப்பந்திக்கும் மனப்பாங்கு சிங்களத் தேசியத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்டு இருந்தது!

இன்று எதிர்கொள்ளப்படும் உலகப் பொருளாதார நெருக்கடியில் இருந்து நாட்டை மீட்டெடுக்கும் வழிமுறையைத் தேடுவதை விட, எம்மவரிடம் தனது 'வாக்கு வங்கியை' வளர்க்க முற்பட்டது போல சீக்கியர் உள்ளிட்ட ஏனைய சமூக சக்திகளுடனான கனடியப் பிரதமர் ஜஸரின் ட்ரூடோவின் ஊடாட்டம், கனடா எதிர்நோக்கிய தேசிய நெருக்கடிகளை வளர்க்கவே வழிகோலின.

மக்கள் நல அரசுச் செயலொழுங்கினை அதிகம் கொண்டிருந்த முதலாளித்துவ நாடான கனடா எதிர்கொள்ளும் பொருளாதார நெருக்கடியிலிருந்து அந்த நாட்டின் முதலாளிகளைக் காவாந்து பண்ணுவதிலேயே ட்ரூடோவின் கவனமும் இருந்தது. முதலாளித்துவம் பேணிக் காக்கப்பட்ட பின்னர் ஏனையவை தாமாக வருத்தி அடையும் என்ற அனைத்து முதலாளித்துவ நாடுகளின் நடைமுறையையே ட்ரூடோவும் கடைப்பிடித்தார். அதன்பொருட்டு மக்கள் மீது வரிச் சுமைகளை அதிகப்படுத்தி உழைப்போரை வாட்டிவதைத்த நடைமுறை அவரைப் பதவித் துறப்புக்கு ஆட்படுத்தி இருந்தது.

அதைவிடவும் பிரதானமாக, அறிவிக்கப்படாத ஒரு மாநிலமாகக் கனடாவை இயங்க அனுமதிக்கும் (இயக்கும்) ஐக்கிய அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் புதிய ஜனாதிபதி “கனடாவை ஐக்கிய அமெரிக்காவின் ஒரு மாநிலமாக இணைத்துவிடுங்கள்” என்று வெளிப்படையாகச் சொல்வதற்கு வழிவகுத்துள்ளார் என்பது அவருக்கு ஏற்பட்ட மிகப்பெரும் அரசியல் பலவீனம் எனக் கருத இடமுள்ளது. சிரியாவுக்கு ‘விடுதலை’ பெற்றுக் கொடுத்து இஸ்ரேலிய இராணுவத்தை அந்த மண்ணுக்கும் உரியதாக விரிவுபடுத்திய இஸ்ரேல், தொடர்ந்தும் பலஸ்தீனத்தை அழித்து மத்திய கிழக்கின் பெரு நிலப்பரப்பில் ‘அகண்ட இஸ்ரேல்’ உருப்பெற ஏற்ற ‘யுத்த முனைப்பில்’ ஈடுபட்டவாறுள்ளது; கார்ப்பிரேட் ஏகாதிபத்திய ஊடக ஊதுகுழல்கள் அத்தகைய யுத்தக் கொடூரங்களை ‘விடுதலையின் பக்கங்கள்’ என நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ சித்திரித்தபடி உள்ளன. இஸ்ரேலின்

மிருகத்தனமான செயல்களை மூடி மறைக்கின்றன, உண்மையைத் திரிப்புடுத்துவதுடன் யுத்தக் குற்றச் செயல்களை ‘முஸ்லிம் பயங்கரவாதிகளே’ மேற்கொள்கின்றனர் என்ற தோற்றப்பாட்டை ஏற்படுத்துகின்றன. அதேவேளை நேட்டோவின் விஸ்தரிப்பு நடவடிக்கையை முறியடிப்பதற்கு அவசியப்பட்ட சூழலில் உக்ரேன் மீது ரஷ்யா தொடுத்த யுத்தத்தை ‘ஆக்கிரமிப்பு’ எனப் பரப்புரை செய்கின்றன; இந்த ‘ஆக்கிரமிப்பு யுத்தம்’ வாயிலாக உக்ரேனை ரஷ்யா விழுங்கிவிடும் வாய்ப்பு உள்ளதாக அங்கலாய்ப்போர் உள்ளனர்.

எமது தமிழ்த் தேசிய அரசியல் அவதானிகள் இந்தப் போக்கினை ‘ஓரே உலக உருவாக்கம்’ ஏற்படுகிற அடையாளம் எனக்கொள்ள ஆசைப்படுவர். இவ்வாறு பிராந்தியங்களில் காணப்படும் பெரிய, பலமான நாட்டுடன் சிறிய அல்லது பலவீனமான தேசங்கள் ஒன்றிணைவதன் பகுதியாக மக்கள் சீனம் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தித் தைவானை ‘ஆக்கிரமித்துவிடுவதற்கு’ இடமுள்ளது எனத் தமது அச்சத்தையும் வெளிப்படுத்துவர். ‘தேசிய சீனா’ என்று சிறு தீவான தைவானை அறிவித்து ஐ.நா. சபை உதயமான காலத்தில் அங்கு இடம்பெறச் செய்த ஐக்கிய அமெரிக்கா எழுபதாம் ஆண்டுகளின் ஆரம்பத்தில் இருந்து இன்றைய நிலைப்பாட்டுக்கு மாறியிருந்தது; “மக்கள் சீனத்தின் பிரிக்க இயலாத ஒரு பகுதிதான் தைவான், அந்த மக்கள் சீனா தவிர இரண்டாவதாகிய தேசிய சீனா என்ற இன்னொரு தேசம் கிடையாது, ஐ.நா. சபையில் இனிமேல் மக்கள் சீனத்துக்கே அங்கத்துவம்” என ஏற்றுக்கொண்டு, “தனியொரு நாடாக அங்கீகரிக்கப்படாத தைவானுடன்

வரையறுக்கப்பட்ட உறவுகளை மட்டும்” பேணி வருவோம் என்ற வாக்குறுதியை ஐக்கிய அமெரிக்கா மீறுகிற போது ‘சீனா தைவானை ஆக்கிரமித்துவிடும்’ என்ற அச்சத்தை ஊடக ஊதுகுழல்கள் முடுக்கிவிடும். எழுபதுகளில் எட்டப்பட்ட ஏற்பாட்டை பின்னர் அதிகாரத்துக்கு வந்த எந்தவொரு ஐக்கிய அமெரிக்க அரசாங்கங்களும் நிராகரிக்காமலே தான் உடன்பாட்டு மீறல்களை மேற்கொள்கின்றனர். தனது ஏகாதிபத்திய நலனுக்காகத் தனிமைப்பட்டு இருக்கும் சிறிய தீவான தைவானைத் தொடர்ந்தும் கையாளும் அந்த ஐக்கிய அமெரிக்க மேலாதிக்க வல்லரசே ஏற்றுகொள்வதாக உள்ள தனக்கான ஒரு பகுதியை மக்கள் சீனம் தன்னுடன் மீண்டும் இணைப்பதனை ‘ஆக்கிரமிப்பு’ எனக் காட்டுகிறவர்கள் மிகப் பெரும் நாடொன்றைத் தனது மாநிலமாக மாற்றக் கோருவதனை ‘ஒரே உலக உருவாக்கத்துக்கான அடையாளம்’ எனப் புளகாங்கிதம் கொள்வர்.

இவ்வாறு ஆக்கிரமிக்கப்படுதலோ இணைக்கப்படுதலோ இடம்பெறும்போது மேலாதிக்க ஒடுக்குமுறைக்கு வலுசேர்க்க இடமளிக்காது இருப்பதென்பது, அவ்வாறு சேர்ந்து இயங்க நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிற ஒவ்வொரு தேசத்தின் கைகளில் தான் தங்கியுள்ளது. மக்கள் சீனா தனது ஆளுகைக்கு உட்பட்ட இனத் தேசியங்கள் ஒவ்வொன்றினதும் ‘பிரிந்து செல்ல இடமற்றதான சுயநிர்ணய உரிமையை’ அங்கீகரித்து இயங்குவதானாலேயே இன்று மிகப் பெரும் பொருளாதார சக்தியாக மேற்கிளம்பி வர இயலுமாக ஆகியுள்ளது. பெருந்தேசிய ஹான் இனத்தவர்களைக் கொண்டுள்ள ஹொங்கொங்கை இணைக்கும்போது விசேடித்த வரலாற்றுக் காரணங்களை மனங்கொண்டு ‘ஒரு நாட்டினுள் இரு அமைப்புகள்’ என

ஹொங்கொங்கின் முதலாளித்துவ முறைமை அவ்வாறே தொடர்வதற்கு இடமளித்துள்ளது மக்கள் சீனம். தைவான் கூட இணைப்பின் பின்னர் அத்தகைய சுயநிர்ணய உரிமை உடைய பிரதேசமாக இயங்க அனுமதிக்கப்படும் என்ற உறுதிமொழியை மக்கள் சீனம் வழங்கி உள்ளது.

நிலப்பிரபுத்துவ - காலனித்துவக் களங்களில் வரலாற்று நிர்ணயிப்பும் புரட்சியின் கோரிக்கையும்

நிலப்பிரபுத்துவச் சமூக அமைப்பைத் தகர்த்தவாறு தத்தமக்கான தேசங்களைக் கட்டமைக்கும் சுயநிர்ணய ஆற்றல் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு இருந்தது. அந்த மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளாலும் ஜாரிஸ ருஷ்யாவாலும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு, ஒடுக்கப்பட்டு வள அபகரிப்புக்கு ஆட்பட்டிருந்த கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளின் முதலாளித்துவ எழுச்சி தமக்கான தேசத்தைக் கட்டமைக்க இயலாமல் பலவீனப்பட்டு இருந்த போதே அந்த நாடுகளின் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் முன்னணிப் படையான கொம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் கூரிய வர்க்கப் போராட்டத்தை முன்னெடுக்கும் வரலாறு இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்க வருடங்களிலேயே தோற்றம் பெற்றிருந்தது.

அதன் போது போல்ஷ்விக்க் (ருஷ்யக் கொம்யூனிஸ்ட் கட்சி) அமைப்பின் தலைவர் லெனின், சுயநிர்ணய உரிமைக் கோட்பாட்டை முன்வைத்தார். தமது சுயநிர்ணய உரிமைக்காகப் போராடிக்கொண்டு இருந்த போலந்து, ஹங்கேரி போன்ற கிழக்கு ஐரோப்பியத் தேசங்கள் மற்றும் ருஷ்யாவால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு இருந்த மேற்கு ஆசிய நாடுகள் என்பன பெரிய வல்லரசாக உள்ள

ஒரு நாட்டுடன் இணைந்து இருப்பதா, தனித்துப் பிரிந்து செல்வதா என்பதனை ஒடுக்கப்பட்ட தேசங்களே தீர்மானிக்க வேண்டும் என்பதை லெனினது சுயநிர்ணய உரிமைக் கோட்பாடு முன்னிறுத்தி இருந்தது. சோவியத் யூனியனை வென்றெடுப்பதில் இந்தக் கோட்பாடு வகித்த பாத்திரம் குறித்துப் பேசி வந்துள்ளோம். சோவியத் உருவாக்கத்தின் உத்வேகம் ஏனைய ஆசிய - ஆபிரிக்க நாடுகள் எழுச்சி பெற்று விடுதலைப் போராட்டங்கள் வாயிலாக இறைமையும் சுயாதிபத்தியமும் உடைய தேசங்களாக உருவாகிய வரலாறு பற்றி அறிவோம்; சென்ற நூற்றாண்டின் பின்னரைப் பகுதி அத்தகைய புதிய தேசங்கள் நிலைபெற முன்னெடுத்த எத்தனங்களுக்கு உரியதாக அமைந்தது!

இவ்வகையில் உருவான ஆசிய - ஆபிரிக்கக் கண்டங்களுக்கு உரிய பல தேசங்கள் தாமே வடிவமைத்த வண்ணம் உருவாகியவை அல்ல. மேற்கு ஐரோப்பிய ஏகாதிபத்திய நாடுகள் காலனிகளாக ஒடுக்கி ஆளும்போது வடிவப்படுத்திய ஒவ்வொரு நாடுகளும் அதே வடிவத்தில் தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்களை முன்னெடுத்ததன் வாயிலாக அந்தத் தேசங்கள் உருப்பெற்றன. அப்போதும் கூட, எதிர்காலத்திலும் தமது சுட்டுப்பாட்டுக்குள் 'விடுதலை பெற்ற' தேசங்கள் நவ காலனித்துவச் செயலொழுங்குப் பிரகாரம் இயங்க ஏற்றதான 'தேச எல்லை' நிர்ணயிப்புகளை ஏகாதிபத்தியங்கள் நிறைவேற்றின. ஒரே மொழி, பண்பாடு என்பவற்றுடன் இணைந்த வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியையும் கொண்டு இயங்கிய அரபுப் பிரதேசத்தைப் பல தேசங்களாகச் சிதறடித்தனர். பல மொழிகளும் வேறுபட்ட வரலாற்றுத் தொடர்ச்சிகளையும் கொண்டு இயங்கிய இந்திய உப கண்டத்துக்கு உரிய பல்வேறு

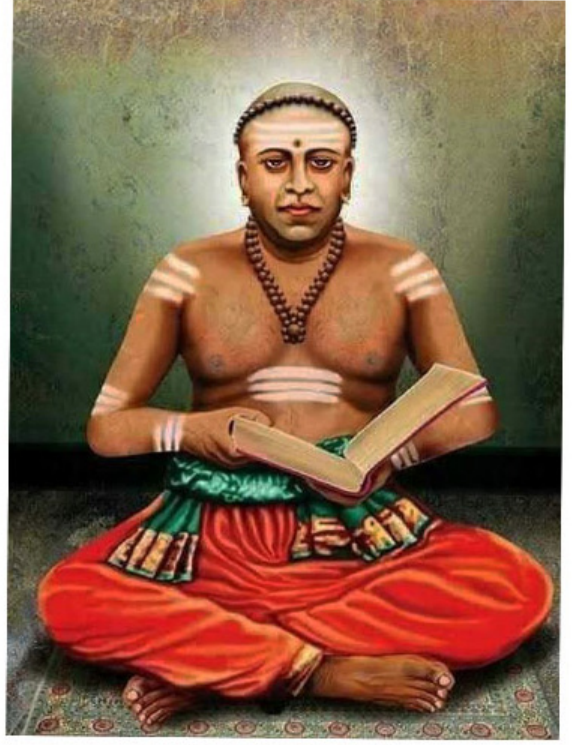
தேசங்களை ஒன்றிணைத்து 'இந்தியத் தேசம்' என ஒன்றாகக் கட்டமைத்தனர். அங்கேயும் சுதந்திரத்தை வழங்க வேண்டி வந்தபோது, நீண்ட பகையுடன் மோதலைத் தொடர ஏற்ற எல்லைப் பகுப்புடன் பாகிஷ்தானைப் பிரித்துத் தனித்தேசமாக உருவாக்கினர்.

இதனை வைத்து "இந்தியா என்பதனை ஒரு நாடு என்றோ 'இந்தியத் தேசம்' என்றோ கூறுவது பொருந்தாத விவகாரம் - பல தேசங்களுள்ள உப கண்டமே இந்தியா என்று அழைக்கப்படுகிறது" எனச் சொல்லும் ஆய்வுகள் இன்று மேலோங்கி உள்ளன. விடுதலை நாட்டமுள்ளோரை அவ்வாறு சோர்வுபடுத்துவதாக 'இந்தியத் தேசக்' கனவு பொய்யாய், பழங்கதையாய் போயிருப்பது மெய். அதற்காக, இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தின் உக்கிரத்தில் பெரும் உத்வேகத்துடன் விடுதலை வேட்கை கனன்றெறியப் பலரையும் தியாக நெருப்பில் ஆகுதியாய் - தம்மைத் தாமே அர்ப்பணம் செய்து - களமாடத் தூண்டிய 'இந்தியத் தேசிய உணர்வு' வெறும் மாயை என ஆகிவிடாது. எழுபதாம் ஆண்டுகள் வரை 'இந்தியத் தேசிய உணர்வு முதல் நிலை' பெற்றும், அடுத்தபடியாகவே தத்தமது இன அடையாளத்துக்குரிய தமிழர், மலையாளி, மராட்டியர் என்ற புரிதலுடன் வாழ்வியல் அமைந்திருந்தது. வெகுஜனத் தளத்தில் அந்த மொழி வேறுபாடு என்பதை இனத்தேசிய இருப்பாக உணர்ந்ததுமில்லை. அப்போது 'இந்தியத் தேசத்தினுள்' இனத் தேசியங்களின் இருப்புப் பலராலும் புரிந்துகொள்ளப்படவில்லை; இன்று இனத் தேசியங்களே 'உண்மைத் தேசங்களாக இயலும்' என உணரும்போது இவற்றை உள்ளடக்கிய 'இந்தியத் தேச' நிதர்சனத்தைக் கண்டுகொள்ள மறுக்கின்றனர்; முழுமையைக் காணும்போது பகுதிகளும், பகுதிகளை

மட்டுமே பார்க்கும்போது முழுமையும் கவனத்தில் எடுக்கப்படாத தவறு பலரிடமும் ஏற்படுகிற ஒன்றுதான். “நாயைக் கண்டால் கல்லைக் காணோம், கல்லைக் கண்டால் நாயைக் காணோம்” என்ற கதையும் தான்!

நிலப்பிரபுத்துவக் காலகட்டத்தின் உச்சநிலையில் அதிகாரம் பெற்றிருந்த தரப்புகளுக்குப் புதிய தேடல்களை நோக்கிப் பயணிக்க அவசியமற்ற வளப் பெருக்கம் எங்கள் மத்தியில் அப்போது இருந்தது. ஐரோப்பாவில் புதிய எழுச்சியாக வணிக நாட்டத்தின் உந்துதல் நாடுகாண் வீரர்களைத் தூண்டி அவற்றை மேன்மைப்படுத்தும் சமூக - அரசியல் மாற்றத்தின் அவசியம் உணரப்பட்ட போது தோற்றம்பெற்று வளர்ந்த முதலாளி வர்க்கம் நிலப்பிரபுத்துவ -

முடியாட்சியைத் தகர்த்து “சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம்” என்ற இலட்சிய தாகமுடைய தேசங்களைக் கட்டமைக்கத் தூண்டியது. அவர்களால் காலனித்துவ நாடுகளாக கட்டமைத்து நிர்வகிக்கப்பட்ட எமக்கான வரலாறு நிலப்பிரபுத்துவத்தைத் தகர்ப்பதாக மட்டுமன்றிக் காலனித்துவ நுகத்தடியையும் தூக்கியெறிய வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தி இருந்தது. பழைய பாணிகள் அனைத்தையும் துடைத்தெறிந்து புதிய வாழ்வியல் உருவாக்கங்களை மேற்கில் தோன்றிய முதலாளி வர்க்கம் வெளிப்படுத்தியாக வேண்டியிருந்தது; அதன் பேரில் தத்தமது சொந்தத் தேசங்களில் மத்திய காலக் கிறிஸ்தவ மதப் பிடிப்பு ‘இருண்ட யுக அறியாமையில்’ மக்களை ஆட்படுத்தி இருந்த காரணத்தால் தமது தேச எல்லையைக் கடந்து இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னர் ஐரோப்பியச் சிந்தனை ஊற்றாக அமையும் வகையில் கிரேக்க - ரோம் ஆகியன உருவாக்கி வளர்த்திருந்த அறிவியல்

ஆறுமுகநாவலர்

Image Source - lanka4.com

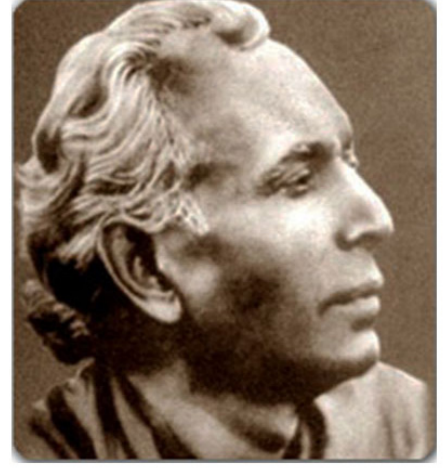
தேடல்களை மீட்டெடுக்க அவர்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டு இருந்தனர். அந்தவகையில் மேற்கின் ஒவ்வொரு தேசமும் முற்றாகவே புதியன படைக்கும் ஆர்வத் தூண்டலுக்கு முன்னுரிமை வழங்கின.

அதே பார்வை வீச்சுடன் கூடவே எம்மீதான மேலாதிக்கத்தை வலுப்படுத்தும் பொருட்டும், தாம் காலனியப்படுத்திய எமது மண், பழைய சிந்தனை முறைமையில் தேங்கிப் போனதாகக் கற்பித்தனர். அவர்கள் முன்னெடுத்த முதலாளித்துவ நடைமுறையின் வீறுமிக்க விஞ்ஞான - தொழில்நுட்ப விருத்திகள் உலகைப் புரட்டிப் புதிதாய்ப் புனைந்த பின்னர் அவர்களது பரப்புரைகளை நம்பத் தொடங்கினோம்; எமக்கு பழைய எதுவுமே வலுவற்றனவாக இருந்ததான காலனித்துவ மனப்பாங்கு ஒரு

நூற்றாண்டாக வளர்ந்த
நிலையிலேயே இங்கு தேசிய
எழுச்சியை ஏற்படுத்த
வேண்டி இருந்தது.
இவ்வகையில், எமக்கான
தேசியப் புரட்சியின்
அடிப்படையே
'முன்னரிருந்த மேலான
வாழ்வியல் - பண்பாட்டு
வளம்' உணரப்பட்டு,
அவற்றை மீட்டுருவாக்க
வகைசெய்வதன் வாயிலாக
விடுதலை உணர்வை

சுவாமி விவேகானந்தர்
Image Source - classroom2007.blogspot.com

அநகாரிக தர்மபால
Image Source - coins.lakdiva.org.lk

வளர்க்கத் தூண்டுதலாக
அமையலாயிற்று. ஐரோப்பாவில்
மத்தியகாலக் கிறிஸ்தவ மதம் அறிவியல்
தேடலைத் தடை செய்திருந்தது. அதற்கு
மாறாக ஆசிய மதங்களான இஸ்லாம்,
இந்து, பௌத்தம் ஆகிய மதங்கள் சமய
நம்பிக்கைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டபடி
அறிவியல், தொழில்நுட்ப விருத்தியை
மேற்கொள்வதற்குத் தடையற்ற
நடைமுறையை மேற்கொண்டன. அந்த
உணர்வுந்தலுடன் விவேகானந்தர்,
அநகாரிக தர்மபாலர், ஆறுமுக நாவலர்
போன்றோர் 'கிறிஸ்தவப் பண்பாட்டுத்
திணிப்புக்கு எதிராக' எமக்கான
பண்பாட்டுத் தேசிய விழிப்புணர்வை
விதைத்தனர். ஆக, எமக்கான சமூக மாற்றம்
என்பது நிலவிவந்த இருப்பை முற்றாகத்
தகர்ப்பதாக அன்றிப் பழையன மாற்றிப்
புதிதாய் வடிவமைத்து இணைந்ததான
புதுமைப் புத்துருவாக்கமாக அமைந்தது!

மாற்றத்துக்கான உந்து சக்தியாக விடுதலைத் தேசியக் கோரிக்கை

பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியம் இந்தியத்
தேசத்துக்கு உட்பட்ட பல இனத்
தேசியங்களை ஒன்றுபடுத்துவதற்கு முன்னர்
அதற்குரிய அடிப்படைகள் எதுவும்
இல்லாமல் இல்லை. இந்து விடுதலை

நெறிப் பிரயோகத்துடன் கங்கை முதல்
கன்னியாகுமரி வரை பயணித்து,
இந்தியாவினுள் மட்டுமன்றி உலகுக்கும்
இந்துமதச் செய்தியைப் பரப்புரை செய்ய
ஏற்றதாக இந்தியா இந்து மத
அடிப்படையில் ஒன்றிணைந்த
பண்பாட்டுத் தேசமாக விளங்கி இருந்தது.
தமிழகத்தின் தூண்டுதலுடன்
சிக்காக்கோவுக்குப் பயணித்து உலக மத
மாநாட்டில் இந்து மத விளக்கத்தை
வெளிப்படுத்திய போது
விவேகானந்தருக்குச் சைவசித்தாந்தம்
பற்றிய புரிதல் பெரிதாக இருந்ததில்லை.
வெற்றியாளராக இலங்கை வழியாகத்
தமிழகம் திரும்பிய போது (யாழ்ப்பாணம்,
தமிழகம் ஆகிய) இரு இடங்களிலும்
சைவசித்தாந்த மகிமை குறித்து
விவேகானந்தருக்கு விளக்கப்பட்டது.
அதனை மதித்து ஏற்ற அதேவேளை தனது
வேதாந்தத்துக்கும் சைவசித்தாந்தத்துக்கும்
சமரசம் ஏற்படுத்தி இந்துத் தத்துவத்தின்
இரு பரிமாணங்களாக அவற்றை
வலியுறுத்துவதில் அவருக்குச் சிரமம் ஏதும்
இருந்திருக்காது. ஏற்கனவே தமிழகத்தில்
இரண்டினது இணைவுடன் சமரச
சன்மார்க்க நெறிகள் உருவாகி இயங்கி

வந்தன. இந்து மதப் பண்பாட்டு ஒருமையின் இழையோட்டமாக இந்தியா முழுமைக்குமான ஒரே சமூக சக்தியான பிராமணர் எனும் திணை (முழுச் சமூக சக்தி) தமக்குள்ளான சமஸ்கிருதத்தைத் தேசிய ஒருங்கிணைப்பின் மொழி ஊடகமாகப் பயன்படுத்தி இந்தியாவை ஒன்றிணைத்து வைப்பதற்கு அடிகோலினர் (வணிக ஆற்றலுடன் திகழ்ந்த தமிழ் வர்த்தகத் திணை, இந்தியாவினுள்ளே மட்டுமன்றிக் கடல்கடந்த தேசங்களுடனும் தமிழினுடாக அன்றி சமஸ்கிருதத்தையே அன்றைய 'உலக மொழியாக' ஏற்றுப் பிறருடனான ஊடாட்டத்தை மேற்கொண்டிருந்தது என்பதை மனங்கொள்வது அவசியம்).

இந்திய சுதந்திரத்துக்கு என உதயமான காங்கிரஸ் கட்சியின் மிகப் பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்கள் பிராமணர்கள் என்பது தற்செயலான ஒன்றல்ல. இவ்வகையில், பிராமணத் திணையின் மேலாதிக்கத்துடன் உருவான காங்கிரசில் நிலவிய பிராமணத் தேசிய நிலைப்பாடு நீடித்துத் தொடர்ந்திருப்பின் ஒரே தேசமாக இந்தியா விடுதலை பெறுவது கேள்விக்குறியாக ஆகியிருக்கும். முதல் தேசிய எழுச்சி 1906 - 1908 ஆம் ஆண்டுகளில் வீறுபெற்று எழுவதற்கு திலகர் தலைமையிலான பிராமணத் தேசிய முன்னெடுப்பு வழிகோலி இருந்தது. அதன் உத்வேகத்தில் விடுதலைப் போராட்ட அரங்குக்கு வந்த அனைத்து சக்திகளையும் ஒன்றிணைத்து, தொடர்ந்து வளர்த்து எடுப்பதில் பிராமணரல்லாத (வைசியரான) காந்தியின் 'தாராளவாத அரைப் பிராமணத் தேசிய' முன்னெடுப்பு உதவி நல்கியிருந்தது.

திலகர் தலைமையிலான முதலாவது தேசிய எழுச்சிக் காலத்தில் தமிழகத்தில் முதன்முதலாக மிகப்பெரும் மக்கள்

எழுச்சியைத் தலைமை தாங்கி நடாத்துபவராகப் பிராதணரல்லாத காங்கிரஸ் தலைவர் வ.உ.சி. திகழ்ந்தார். அதன்பொருட்டு பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தால் கைது செய்யப்பட்டு மிக மிக அதிக காலச் சிறைத் தண்டனையைப் பெற்றவராக வ.உ. சிதம்பரனாரே இருந்துள்ளார். தமிழகத்தின் தூத்துக்குடி - திருநெல்வேலி எழுச்சிக்குப் பின்னர் வட இந்தியாவில் ஏற்பட்ட மக்கள் போராட்டத்துக்காகத் திலகர் கைது செய்யப்பட்டு சிறையிடப்பட்ட செய்தியே உலகறிந்ததாக இருந்தது. அந்தத் தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் லெனினது கவனத்துக்கும் வந்தது. இரண்டாவது தேசிய எழுச்சி (1919 - 1921) காந்தி தலைமையில் பேரலையாக அடிநிலை உழைக்கும் மக்களையும் வரலாற்றரங்குக்கு வெளிப்படுத்திய போது, அந்தத் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்துடன் ஒன்றிணைந்து இயங்குமாறு எம்.என் ராயிடம் லெனின் கேட்டிருந்தார்; ஒரு 'இந்துப் பாசிஸவாதியாக' காந்தியைக் கருதிய எம்.என். ராய் லெனினது கோரிக்கையை நிராகரித்து இருந்தார்.

ஆயினும் பாரதி, காந்தியின் வெகுஜனக் கிளர்ச்சி ஆற்றலைக் கண்டு குதூகலித்தார். உழைக்கும் மக்கள் கிளர்ந்தெழுந்து உள்ளமையால் காந்தியின் தலைமையில் 'இந்திய விடுதலை கடிதில் கிட்டும்' என்று கவியாத்து வாழ்த்தினார் பாரதி. முன்னதாக வ.உ.சி. தலைமையேற்று முன்னெடுத்த தமிழக எழுச்சியிலும் (ஒப்பீட்டு ரீதியில் வட இந்தியாவைக் காட்டிலும் அதிகளவான) உழைக்கும் மக்கள் பங்கேற்றனர் என்ற ஆர்வத் தூண்டலுடன் வ.உ.சி.யையும் 'வரப்போகும் சுதந்திரப் பாரதத்தையும்' வாழ்த்திப் பாடியவர் பாரதி. அந்த முதல் எழுச்சியின் உந்துதலில் விடுதலை எட்டப்போவதைத் தீர்க்கதரிசனத்துடன்

வெளிப்படுத்தும்போது மக்கள் விடுதலையின் பேறாக “பார்ப்பாணை ஐயரென்ற காலமும் போச்சே, வெள்ளைப் பறங்கியைத் துரையென்ற காலமும் போச்சே” எனப் புதிய இந்தியச் சமுதாயம் அமைந்தாக வேண்டும் என்று கட்டியம் கூறினார்!

இந்தியத் தேசிய விடுதலை எட்டப்பட்டதாயினும் பூரண மக்கள் விடுதலை சாத்தியப்பட்டு இருக்கவில்லை என்பதை அறிவோம். சுதந்திரம் அறிவிக்கப்பட்டவுடன் அகில இந்திய வானொலி நாற்பது வருடங்களுக்கு முன்னரே பாரதி (எவரும் கற்பனை பண்ணியிருக்காத காலத்திலேயே) தீர்க்கதரிசனமாகப் பிரகடனப்படுத்தி இருந்த “ஆடுவோமே பள்ளுப் பாடுவோமே, ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்துவிட்டோம்” என்ற பாடலை ஒலிபரப்பிய போது அந்தக் கவிதையின் இரண்டு அடிகளைக் கத்தரித்து இருந்தது. “பார்ப்பாணை ஐயரென்ற காலமும் போச்சே, வெள்ளைப் பறங்கியைத் துரையென்ற காலமும் போச்சே” என்பது நிதர்சனத்தில் இல்லை என்பதால், அவ்விரு அடிகளும் நீக்கப்பட்டு இருந்தன. “சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம்” என்ற முழக்கத்துடன் ஐரோப்பாவில் தேசிய விடுதலை எழுச்சி சாத்தியப்பட்டதாயினும் சுதந்திரமும் சமத்துவமும் முதலாளிகளுக்கும் அவர்களுக்கு இடையிலும் என்பதாகக் குறுகிப் போயிருந்தது. எனினும் தேசிய விடுதலை முழுமை பெறத்தக்க ‘விடுதலைத் தேசியமாக’ (சமத்துவம், சகோதரத்துவம், சமூகநீதி எனும், எதிர்பார்க்கப்பட்ட இலட்சியத் தேசியப் பண்புகளுடன்) சாத்தியமாகும் போது மக்களுக்கானதாக வந்தமையும்!

புராதனப் பொது உடமைக் கூறுகளுடன் திகழும் (ஆசிய உற்பத்தி முறைக்கு உரிய)

இந்தியாவில் பூரண சமத்துவம் முதலில் கிட்டும் என்ற நம்பிக்கை பாரதியிடம் இருந்தது. வரலாறு தமது எதிர்பார்ப்புகளையும் பொய்ப்பித்துப் புரட்சி அலை கிழக்கு நோக்கி நகர்ந்த போது கார்ல் மார்க்ஸ் ஆசிய உற்பத்திமுறை குறித்து மறு வாசிப்புக்கு முற்படலானார். மேற்கு ஐரோப்பாவில் சாத்தியமாகும் புரட்சி எழுச்சி, உலக நாடுகள் அனைத்தையும் பொதுவுடமை அமைப்புக்கு வழிப்படுத்திவிடும் என மார்க்சிய மூலவர்களான கார்ல் மார்க்சும் ஏங்கெல்சும் கருதி இருந்தது போலன்றி ருஷ்யாவில் முன்னதாக சமூக மாற்றப் புரட்சி சாத்தியப்படவுள்ளதனைக் கவனம் கொண்டனர். ருஷ்யாவிலும் பிற நாடுகளிலும் நிலவிய பொதுவுடமைக் கூறுகள் அடங்கிய ஆசிய உற்பத்தி முறைமையை ஆராய்ந்த மார்க்ஸ் “வரலாற்றில் எதிர்பாரா நிகழ்ச்சிகள் நடப்பது குறித்து வர வர அதிகமாக உணர்வு விழிப்புற்றார்” என்பர் (மைக்கேல் லெபோவிட்ஸ், “ஒப்புரவு எனும் மாற்று: மெய்யான மாந்த மேம்பாடு”. தமிழில்: பரிதி, விடியல் பதிப்பகம், கோவை - 641015. பக். 130-131).

வாருந்தாத திறப்பு : மாற்று(ம்) வழி

வர்க்கங்களாகப் பிளவடைந்த ஐரோப்பியச் சமூக முறைமை குறித்தே கவனம் குவித்திருக்கும் வகையில் புரட்சி எழுச்சி மேற்கு ஐரோப்பாவில் நிலவிய காலத்தில் மார்க்சிய மூலவர்களின் ஆய்வுகள் இடம்பெற்று இருந்தன. வரலாற்றுச் செல்நெறியில் பாரிய மாற்றம் ஏற்படும் போது அவர்களது வாழ்வின் இறுதிக் கட்டமாகி இருந்தது. மாற்ற வேகத்துடன் மனதைச் செலுத்திய லெனின், ஏகாதிபத்திய அபகரிப்பில் திளைக்கும் மேற்கு ஐரோப்பாவில் முன்னதாகச் சமூக மாற்றப் புரட்சி வெடிக்கட்டுமெனக் காத்திராமல்,

தனியொரு நாடான ருஷ்யாவில் சோசலிச முன்னெடுப்பைத் தொடங்குவதற்கு இயலும் எனக் கண்டு காட்டினார். ருஷ்யப் புரட்சி பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தலைமையில் சோவியத் எனும் கூட்டமைப்புகள் அதிகாரம்பெற வழிகோலி இருந்தது. ஒடுக்கப்பட்ட தேசங்கள் தமக்கான விடுதலையின் ஊடாக நேரடியாகச் சோசலிசத்தைக் கட்டமைப்பதற்கான காலம் கனிந்துள்ளதை, சோவியத் சோசலிசக் குடியரசுகளின் ஒன்றியம் உதயமாகி இரண்டு ஆண்டுகளின் பின்னர் ருஷ்யாவில் இடம்பெற்ற சர்வதேச மாநாடு ஒன்றில் லெனின் பிரகடனம் செய்திருந்தார்.

லெனினிசத்தைத் தான் கையேற்கக் காரணமாக அமைந்தது அவர் முன்வைத்த அந்தப் பிரகடனத்தைச் சாத்தியமாக்க முற்பட இயலுமென உணர்ந்தமையாலே தான் என்று பின்னர் வியட்நாமின் விடுதலைத் தேசிய மார்க்சியப் பிரயோகப் புரட்சித் தலைவர் ஹோசியின் கூறியிருந்தார். சீனப் புரட்சியிலும் அதன் பிரயோகம் மாஓ சேதுங் சிந்தனை என மார்க்சிஸம் - லெனினிஸத்தை வளர்த்தெடுக்க வழிகோலி இருந்தது.

ஆயினும், வரலாற்றுச் செல்நெறியில் அடியந்தமான மாற்றம் ஏற்பட்டமை குறித்துக் கவனம் குவிக்கப்படவில்லை. சோவியத் யூனியனது தகர்வுக்கு இந்தப் புரிதலின்மையே காரணம். இந்தப் பக்கம் உலக மார்க்சியர்களால் இன்னமும் கண்டுகொள்ளப்படாத காரணத்தால் இரண்டாம், மூன்றாம் பட்சக் காரணங்களைப் பிரதானமானதாக காணும்போக்கு வலுப்பெற்று உள்ளது. மார்க்சியத் திணை அரசியல் சிந்தனை நெறியைப் பிரயோகிக்கையில், ருஷ்ய ஒக்ரோபர் புரட்சியானது தனியே பாட்டாளி வர்க்கத்தால் மட்டுமன்றி ஒடுக்கப்பட்ட தேசங்களாலும்

முன்னெடுக்கப்பட்டதெனக் காண்போம். பாட்டாளி வர்க்கம் வரலாறு படைக்கும் உந்துசக்தி என்பதாக, திணை அரசியல் செல்நெறிக்கு உரிய ஒடுக்கப்பட்ட திணையின் வரலாறு படைக்கும் ஆற்றலும் இணைவும் கண்ட சந்தியாக ருஷ்ய ஒக்ரோபர் புரட்சி அமைந்தது; முன்னர் பாட்டாளி வர்க்கமே சோசலிசம் படைக்கும் என்ற வரலாற்று வாய்ப்பு அற்றுப்போய், ஒடுக்கப்படும் தேசங்களின் வரலாறு படைக்கும் உந்துசக்தி அப்போது அரங்கேறியது. இலங்கையினதும் அதனுள்ளே பேரினவாதச் செயலொழுங்குகளுக்கு எதிராகப் போராடும் இனத் தேசியங்களும் இந்தப் புரிதலுடன் மார்க்சியச் சுயநிர்ணய உரிமைப் பிரயோகம் குறித்த கற்றலுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டியவர்களாக உள்ளோம்!

இந்த வரலாற்றுச் செல்நெறி மாற்றம் கவனங்கொள்ளப்படாமல் பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரப் பிரயோகத்தை மேற்கொண்டதானாலே தான் சோவியத் யூனியன் தகர்ந்து போக நேர்ந்தது. ஏகாதிபத்தியம் நவகாலனித்துவச் செயலொழுங்கில் எம்மைச் சுரண்டுவதே அடிப்படை முரண்பாடு எனக் கண்டுகொள்ளாமல் வர்க்கவாத அணுகுமுறையில் எமது தேசங்களில் முன்னெடுத்த மார்க்சியப் பிரயோகங்களும் எதிர்நிலைப் பயன்பாட்டை ஏற்படுத்தின. எண்பதாம் ஆண்டுகளில் இருந்து இனத்தேசிய, தலித்தியவாத முன்னெடுப்புகள் வளர்வதற்கு மார்க்சியர்கள் வெறும் வர்க்கவாத முடக்கத்தில் இருந்தமையும் அடிப்படைக் காரணமாகும்.

இவை குறித்து, இந்தத் தொடரின் நிறைவுரையாக அமையவுள்ள அடுத்த சந்திப்பில் அலசுவோம்!

ஈழத்தில் போர் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக உக்கிரமாக நடந்திருக்கின்றது. அது அங்கிருந்த அனைத்து மக்களையும் ஏதோ ஒருவகையில் பாதித்திருக்கின்றது. இப்போது யுத்தம் முடிந்து பதினைந்து ஆண்டுகள் ஆகின்றன. போர் ஒரு கொடுங்கனவாய் மக்களின் மனதில் இருந்து மறக்கடிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அதன் நிமித்தம் ஏற்பட்ட உடல்/உள வடுக்கள் இன்னும் இல்லாமல் போகவில்லை. இனங்களிடையே நல்லிணக்கம் மட்டுமில்லை, போரால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கான ஆற்றுப்படுத்தல்கள், உதவிகள் கூட போரால் வெற்றி கொள்ளப்பட்ட அதிகாரத் தரப்பால் நிகழ்த்தப்படவில்லை. இன்னுமின்னும் இலங்கையில் இருக்கும் ஒவ்வொரு இனங்களும் துவிதங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் ஈழத்துப் போர்ச்சூழலின் பின்னணியில் எழுதப்பட்ட பனுவல்களை முன்வைத்து வாசிப்புச் செய்யப்படுகின்ற ஒரு தொடராக 'இருத்தல்களின் மீது கவியும் இன்மைகள்' அமைகின்றது.

மலரவனின் 'போர் உலா' (War Journey)

இளங்கோ

யாழ்ப்பாணம் அம்பனையில் பிறந்தவர். ஈழத்திலிருந்து போரின் நிமித்தம் தனது பதினாறாவது வயதில் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து தற்போது ரொறொண்டோவில் வசித்து வருகிறார். கவிதைகள், சிறுகதைகள், நாவல் தவிர, 'டிசே தமிழன்' என்னும் பெயரில் கட்டுரைகளும், விமர்சனங்களும், பத்திகளும் பல்வேறு இதழ்களிலும், இணையத்தளங்களிலும் எழுதி வருகின்றார். நாடற்றவனின் குறிப்புகள் (கவிதைகள் 2007), சாம்பல் வானத்தில் மறையும் வைரவர் (சிறுகதைகள் 2012), பேயாய் உழுவும் சிறுமனமே (கட்டுரைகள் 2016), மெக்ஸிக்கோ (நாவல் 2019), உதிரும் நினைவின் வர்ணங்கள் (திரைப்படக்கட்டுரைகள் 2020), ப்யூகோவ்ஸ்கி கவிதைகள் (மொழிபெயர்ப்பு 2021), தாய்லாந்து (குறுநாவல் 2023) ஆகியவை இதுவரையில் இவர் எழுதிய பனுவல்கள் ஆகும்.

போ

ர் உலா' 1990 களில் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தில் இருந்த மலரவன் என்பவரால்

எழுதப்பட்ட ஒரு நூல். ஆங்கிலத்தில் இது 'War Journey' என மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டு பெங்குவின் பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. இது 1990 ஆம் ஆண்டு மாங்குளத்தில் இருந்த சிங்கள இராணுவ முகாமைத் தகர்ப்பதற்காய் மணலாற்றிலிருந்து செல்கின்ற போராளி அணியின் கதையைச் சொல்கின்றது.

மலரவன் இயக்கத்தில் இருந்தபோது அப்போது முக்கிய ஒரு படைத்துறையாக வளர்ந்து கொண்டிருந்த பசீலன் 2000 பீரங்கிப்படையில் முன்னணிப் படைவீரராக இருக்கிறார். இது இயக்கத்தின் உள்ளூர்த் தயாரிப்பு மோட்டார்களைக் கொண்டிருந்தது. யாழ் கோட்டையை அன்று இயக்கம் கைப்பற்றியதில் இந்தப் படையணியின் பங்கும் அளப்பரியது என்பதை அன்றைய காலத்தில் ஈழத்தில் இருந்த பலர் அறிவர். அந்த பீரங்கிப் படையணியில் ஒருவராக, மோட்டார்களை தளம் விட்டுத் தளம் நகர்த்துகின்றவராக மலரவன் அன்றைய காலங்களில் செயற்பட்டார்.

மணலாற்றில் இருந்து பீரங்கிகளையும் நகர்த்த வேண்டும். அதேசமயம் இலங்கை இராணுவத்தின் விமானங்களின் கண்களுக்கும் தெரியக்கூடாது. இதை நகர்த்தும்போது சாதாரண மக்களும் காணக்கூடாது. இல்லாவிட்டால் ஒரு தாக்குதல் நடக்கப்போகின்றது என்ற செய்தி பரவி, முழுத்தாக்குதலுமே தோல்வியில் முடியும் ஆபத்து இருக்கின்றது.

மலரவனும், அவரது தோழர்களும் மணலாற்றிலிருந்து மாங்குளம் நோக்கி ஐந்தாறு டிராக்டர்களில் பயணத்தைத்

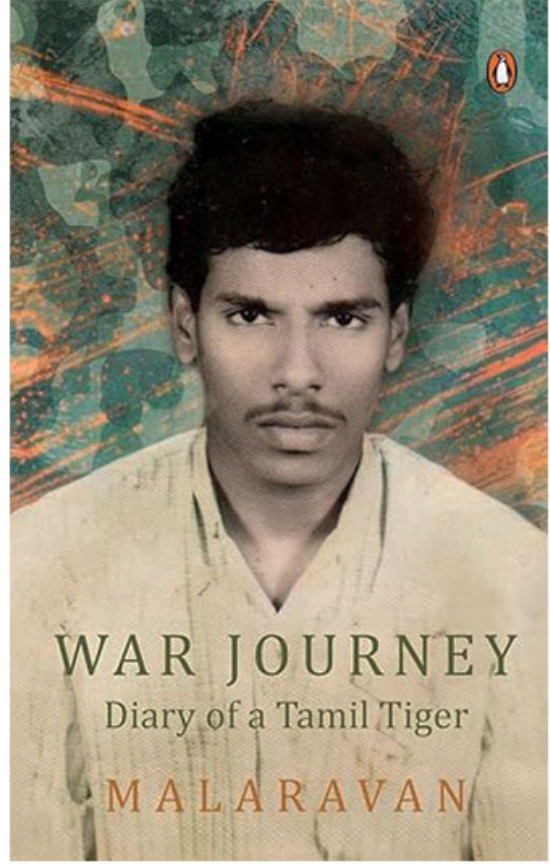

Image Source - www.amazon.com

தொடங்குகின்றனர். காட்டுப் பாதையில் இரவில் நகர்கின்ற டிராக்டர்களை ஹெலி துரத்தித் சுடும்போது அவர்கள் தப்பினாலும், அருகிலிருந்த குளத்தில் மீன்பிடித்துக் கொண்டிருந்த பொதுமக்கள் இறக்கவும், காயமடையவும் நேருகிறது. அந்த இழப்பின் துயரத்தோடு அவர்கள் பயணத்தைத் தொடர்கின்றபோது, டிராக்டரின் ஸ்டீரியங் இடைநடுவில் உடைய, அவர்களோடு வந்த ஒரு தோழன் படுகாயமடைகின்றான். அவரை வைத்தியசாலைக்கு அனுப்பி வைத்தபின்னர், பயணம் தொடர்கின்றது.

மலரவன், தனியே போர் சம்பந்தமான விடயங்களைக் கூறாமல் அவர்கள் வழியில் சந்திக்கும் மனிதர்களையும்,

ஒரு தாக்குதலை புலிகள் எப்படிச் செய்திருக்கின்றனர் என்பதை மிக விரிவாக விபரித்து எழுதிய ஈழத்து நூல் இது எனலாம். இதை எழுதிய மலரவன் இதற்கு அடுத்த இரண்டு வருடங்களில் பலாலியில் நடந்த தாக்குதலில் இறந்துவிடுகின்றார். அப்போது அவர் விட்டுச்சென்ற உடமையைப் பார்க்கும்போதே, மலரவன் எழுதி வைத்திருந்த இந்த நூலைக் கண்டுபிடிக்கின்றனர்.

அன்றைய வன்னியின் இயற்கை அழகையும் விரிவாக விபரித்துச் செல்கின்றார். ஒருவகையில் இற்றைக்கு 30 வருடங்களுக்கு முன்பான வன்னிநிலப்பரப்பை நாம் இந்நூலினூடாகத் தரிசிக்கின்றோம். இவர்களுக்கு உணவில்லாதபோது அள்ளியள்ளி உணவளிக்கின்ற தாய்மார்களையும், அள்ளியணைக்கின்ற குழந்தைகளையும் பார்க்கின்றோம். அந்த மக்களுக்கு இலங்கை/ இந்திய இராணுவங்களால் தனிப்பட்ட இழப்புகள் நிகழ்ந்திருந்தாலும் போராட்டம் மீதும், போராளிகள் மீதும் அவ்வளவு பற்றுறுதியுள்ளவர்களாக இருப்பதைக் காண்கின்றோம்.

இவர்கள் அணியினர் ஒட்டுசுட்டான் பொலிஸ் நிலையத்தைத் தாண்டும்போது மலரவனுக்கு 1986 இல் நடந்த நிகழ்வுகள் மனதுக்குள் ஓடத் தொடங்குகின்றன. அந்த பொலிஸ் நிலையத்தில்தான் இராணுவம் இவரின் மூத்த சகோதரனைப் பிடித்து வைத்திருக்கின்றனர். தமையன் பிடிப்பட்ட நான்காம் நாள் விடிகாலையில் தாயும் மலரவனும் முகாமிற்குச் சென்றதை மலரவன் எழுதியிருப்பது, இப்போது வாசித்தாலும் வாதையை உண்டுபண்ணக் கூடியது. மலரவன் இவ்வாறு எழுதிச் செல்கின்றார்:

“எங்க அண்ணனைப் பிடிச்சுக் கொண்டு போய் நாலாம் நாள் விடிய ஒரு ஆறுமணியிருக்கும். முதலாவது பஸ்சில் வந்திட்டம். விடிய சரியான பனி, மரமே நடுங்கும். வந்து சென்றியக் கேட்டுக்கொண்டு சும்மா நிற்க, நான் பார்த்தன். முள்ளுக் கம்பி இருக்கல்லே, அதை நிலத்துக்கு மேல அரையடி உயரத்தில் அடித்துவிட்டு, முள்ளுக்கு மேல ஒரு பொடியன குப்புறக் கிடத்தி கட்டி வைத்திருந்தான்கள். பனியில் ஆடாமல் அசையாமல் கிடந்தான்.

கொஞ்சத்தால மச்சான், ஏழெட்டுப்பேர் வந்தான்கள். நடுவில் பெரியவன் ஒருவன் எருமை மாதிரி வந்தான். வந்தவன் ஏறி உழக்கினான். ‘ஐயோ’ என்று பொடியன் கத்தினான். மச்சான், யானை கூட இப்படி சத்தமாய் கத்தாது, அப்படி இருந்ததடா. முதுகில ஏறி நின்று பிடரி மயிரைப்பிடித்து மேல இழுத்து குதிரைச்சவாரி விட்டான். அவன் கத்தின சத்தம் கேட்கேலாது. மயிரை விட்டிட்டு நெத்தியில பிடிச்ச ஒரேயடியா இழுத்துவிட்டான். ‘அம்மா’ என்ற சத்தம் அரைகுறையாய் நிற்க கழுத்து முறிஞ்ச கோழி, சேவல் மாதிரி இழுத்துக்கொண்டான். பிறகு ஆடவேயில்லை. கம்பிக்கு கீழால ரத்தம் சொட்டுச் சொட்டாய் ஊத்திச்சு. அம்மா

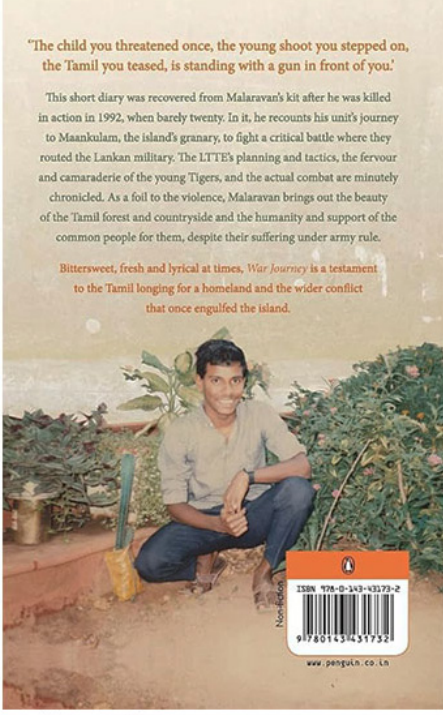

Image Source - www.amazon.com

என்னையும் இழுத்துக்கொண்டு வெளியால ஓடினா.”

இப்போது இந்த ஒட்டுச்சுட்டான் முகாம் புலிகளால் கைப்பற்றப்பட்டு தகர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. மலரவன் அதை ஒரு விடுதலையாக உணர்ந்து பெருமூச்சு விட்டுக் கொள்கின்றார். கொஞ்ச நேரத்தில் அவர்கள் தாக்கவேண்டிய மாங்குளம் முகாமைச் சுற்றிய சூழலை இவர்களின் அணி நெருங்கி விடுகின்றது. மாங்குள முகாம் தகர்ப்பிற்கு முன்பான உளவு நகர்வுகளை இதில் மலரவன் விரிவாக எழுதிச் செல்கின்றார். அவரது நண்பர்கள் இந்த முகாமை கிட்டத்தட்ட 360 பாகை கோணத்தில் எல்லாப் பக்கமும் சுழன்று சுழன்று பார்க்கின்றனர். அவ்வாறு முன்னணிக் காவலரணில் நின்று உளவு பார்க்கும்போது அவர்களுக்கருகில் சிறுநீர் கழிக்க வருகின்ற இராணுவத்தைச் சுடுகின்றனர். அது ஒரு சிறு யுத்தமாக

மாறுகின்றது. மனிதர்கள் இறக்கின்றனர். ஆயுதங்கள் கைப்பற்றப்படுகின்றன. யுத்தத்தில் நியாயம், அநியாயம் என்பவற்றுக்கு இடமில்லை. யார் முந்துகின்றார்களோ அவர்கள் மட்டுமே அடுத்த கணம் உயிர்தப்ப முடியும் எனும் போரின் கொடிய விதி இங்கு மீண்டும் நமக்கு இன்னொருமுறை நினைவுட்டப்படுகின்றது.

இராணுவ முகாமின் வரைபடம் விரிவாகத் தயாரிக்கப்பட்டு எங்கே எறிகணை செலுத்திகள் நிறுத்தப்பட வேண்டும், எப்போது எறிகணைகள் இராணுவ முகாமுக்குள் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்று திட்டமிட்டு, மலரவன் குழுவினர் தங்களைத் தயார்ப்படுத்திக் கொள்கின்றனர்.

ஏற்கனவே அதற்குச் சில மாதங்களுக்கு முன் மாங்குளம் முகாமைத் தகர்க்க முயற்சித்து புலிகள் தோல்வியைச் சந்தித்திருந்தனர். அத்தாக்குதலின்போது இராணுவம் காட்டுக்குள் மேலதிகத் துருப்புகளை உலங்குவானூர்த்தியினால் இறக்கி, மாங்குளம் முகாமிற்கு அனுப்பி வைத்திருந்தது. இப்போது முகாம் மேலும் பன்மடங்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டும் இருக்கின்றது.

தாக்குதல் தொடங்கப்பட்டு இரண்டு தரப்பிலும் பெரும் இழப்புகள் நடக்கின்றன. இறுதியில் புலிகள் அந்த இராணுவ முகாமை வெற்றிகொள்கின்றனர்.

ஒரு தாக்குதலை புலிகள் எப்படிச் செய்திருக்கின்றனர் என்பதை மிக விரிவாக விபரித்து எழுதிய ஈழத்து நூல் இது எனலாம். இதை எழுதிய மலரவன் இதற்கு அடுத்த இரண்டு வருடங்களில் பலாலியில் நடந்த தாக்குதலில் இறந்துவிடுகின்றார். அப்போது அவர் விட்டுச்சென்ற உடமையைப் பார்க்கும்போதே, மலரவன் எழுதி வைத்திருந்த இந்த நூலைக்

கண்டுபிடிக்கின்றனர். இந்த நூல் 1993 இல் தமிழில் வெளிவந்தது. அண்மையில் இது மாலதி என்பவரால் ஆங்கிலத்தில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

இன்றைக்கு, எது போரிலக்கியம் என்பது குறித்து பல்வேறு விவாதங்கள் நடக்கின்றன. எவ்வித சந்தேகமுமின்றி போராளி ஒருவரால் போரைப் பற்றி எழுதப்பட்ட இந்த நூலை ஈழப்போராட்டம் பற்றி எழுதப்பட்ட முதலாவதும் முதன்மையானதுமான போரிலக்கிய நூலென நாம் சொல்ல முடியும்.

இருபது வயதுக்குள் உக்கிரமான சமர்க்களத்தில் களமாடியபடி மலரவன் 'போர் உலா' என்ற நூலை மட்டும் எழுதவில்லை. 'புயல் பறவை' என்ற நாவலையும், வேறு பல கவிதைகளையும் எழுதியிருக்கின்றார். அவரின் ஒன்றிரண்டு நாவல்கள் கிடைக்காமலே அழிந்து போயிருக்கின்றன எனச் சொல்லப்படுகின்றது. 'போர் உலா' நூலின் முடிவில், அவர் அடுத்து பங்குபற்றிய சிலாவத்துறை இராணுவமுகாம் தாக்குதல் பற்றி எழுதவிருப்பதான குறிப்பு ஒன்று உள்ளது. அதை எழுத முன்னர் மலரவன் காலமாகிவிட்டார் என்பது துயரமானது. அந்தச் சிலாவத்துறை சமரில் மலரவன் படுகாயமுற்று தனது சிறுநீரகம் ஒன்றையும் இழக்கின்றார்.

'புயல் பறவை' நூல், பின்னர் மலரவனின் தாயால் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. 'புயல் பறவை' நூலில் யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்து இயக்கத்துக்குப் போகின்றவர்கள் பற்றியும், இயக்கத்தில் பெண்களைச் சேர்ப்பது குறித்த உரையாடல்களும் பேசப்படுகின்றன.

மலரவன் சிலாவத்துறை சமரில் (சிறுநீரகம் இழந்தபோது) காயங்களை ஆற்றுப்படுத்திக் கொண்டிருந்த சமயத்தில், அவரின் தாயாரோடு இந்தப் பிரதிகளைப் பற்றிப் பேசி, திருத்தங்களைச் செய்திருக்கின்றார் என

அவரது தாயான எழுத்தாளர் மலரன்னை ஓரிடத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

போர் என்பது எங்கு நடந்தாலும் அதற்கு எதிராகவே குரல் கொடுக்க வேண்டியிருக்கின்றது. அது எல்லோரையும் பாதிக்கின்றது. நமக்கு நெருக்கமான பலரைக் காவு கொள்கின்றது. ஆனால் எதற்காய் இந்தப் போர்கள் தொடங்கப்படுகின்றன என்பதற்கான காரணங்களை அறியாமல், போரை ஒழிப்பதென்பது மிகக் கடினமான காரியமே.

அன்றைய மாங்குள முகாம் தகர்ப்பில் புலிகள் தரப்பில் 60 இற்கு மேற்பட்டவர்களும், இராணுவத் தரப்பில் 100 இற்கும் மேற்பட்டவர்களும் உயிரிழந்தார்கள். இன்று 30 ஆண்டுகளுக்குப் பின் இதையெழுதும் போதும் இதற்கான அர்த்தம் என்னவாக இருக்கின்றதென யோசித்தால், பெரும் வெறுமையே சூழுகின்றது. இறந்தவர்கள் எந்தத் தரப்பாயினும் அவர்கள் மீண்டு வரவா போகின்றார்கள்? அன்று முகாமைத் தாக்கி வெற்றி கொண்டவர்கள் பின்னர் தோற்றுப் போயிருக்கின்றனர். அன்று தோற்றவர்கள் பிறகு வென்றிருக்கின்றனர் எனில், இந்த யுத்தங்கள் எதைத்தான் நமக்குக் கொண்டு வந்திருக்கின்றன? இழப்புகளையும், வெறுப்புகளையும், காலத்தால் ஆற்றமுடியா வடுக்களையும் அல்லவா நினைவுகளாக அவை விட்டுச் சென்றிருக்கின்றன.

மலரவனும் அவரது 20 ஆவது வயதில் களத்தில் மரணித்திருக்கிறார். இன்றைக்கு அவர் உயிரோடு இருந்தால் 50 வயதுகளைத் தாண்டியவராக இருந்திருப்பார். நம்மோடு பேசிக் கொண்டிருப்பவராக, இதைப் போன்ற அருமையான நூல்களை எழுதும் ஓர் ஆளுமையாக அவர் இருந்திக்கக்கூடும். ஆனால் அற்புதமான இப்படிப்பட்ட நூலை எழுதிய மலரவனையும் இந்தப் பாழாய்ப்போன யுத்தத்திற்குள் இழந்திருக்கின்றோம் என்பது எவ்வளவு அநியாயமானது!

இலங்கை பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் நாகர் எனும் இத்தொடர் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இலங்கையில் வாழ்ந்த தமிழ்ச் சமூகத்தின் வரலாற்றை தொல்லியல் ரீதியாக நிரூபிக்கத் தேவையான ஆதாரங்களைக் கொண்ட ஆவணமாகும். நாகர் தமிழ் மொழி பேசியவர்கள் எனவும், ஆதி இரும்புக் காலப் பண்பாட்டை பிரதானமாக அவர்களே இலங்கையில் பரப்பினார்கள் எனவும், இங்கு கி.மு ஏழாம் நூற்றாண்டு முதலாகத் தமிழ் ஒரு பேச்சு வழக்கு மொழியாக நிலை பெற்றிருந்தது எனவும் பேராசிரியர் எஸ். பத்மநாதன் கூறியுள்ளார். இலங்கையில் 2300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பொறிக்கப்பட்ட சுமார் 100 பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் நாக மன்னர்கள், நாக தலைவர்கள், நாக பிரதானிகள், நாக சுவாமிகள், நாக அதிகாரிகள் ஆகியோர் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. இலங்கையின் வரலாற்றுதயக் காலத்தில் நாக எனும் பெயர் கொண்ட மன்னர்கள் பலர் ஆட்சி செய்துள்ளனர். இவர்களில் பலர் தமிழ்ச் சமூகத்தோடு தொடர்புடையவர்கள். இவர்கள் பற்றிய வரலாறு மற்றும் வழிபாட்டுப் பாரம்பரியம் ஆகியவை பிராமிக் கல்வெட்டுக்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு இத்தொடரில் ஆராயப்படுகின்றன.

ஓச்சாப்பு கல்லு எனும் பண்டைய நாகர் குடியிருப்பு

● என். கே. எஸ். திருச்செல்வம்

கடந்த 25 வருடங்களாக இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு, தமிழர் வழிபாட்டுப் பாரம்பரியம், பிராமிக் கல்வெட்டுகள், இந்து சமயம் என்பன தொடர்பாக ஆய்வுப் பணிகளில் ஈடுபட்டுவரும் கலாநிதி என்.கே.எஸ். திருச்செல்வம் அவர்கள் வரலாற்றுத்துறையில் இளமாணிப் பட்டத்தைப் பெற்றவர். தனது எழுத்துப்பணிக்காகப் பல விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார்.

இவர் இதுவரை பல உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேசக் கருத்தரங்குகளில் தனது ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்துள்ளதுடன் 18 நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். இவர் எழுதிய நூல்களில் 'தென்னிலங்கையின் புராதன இந்துக்கோயில்கள்', 'புதையுண்டுபோன புராதன இந்துக் கோயில்கள்', 'இந்து சமயம் ஓர் அறிவியல் பொக்கிஷம்', 'யார் இந்த இராவணன்', 'பாரம்பரியமிக்க கதிர்காம பாத யாத்திரை', 'பண்டைய தமிழ் நூல்களில் சிவன்', 'கன்னியா: பண்டைய சைவத் தமிழரின் பாரம்பரிய அடையாளம்', 'தமிழரின் குமரி நாடு உண்மையா? கற்பனையா?' போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். இவர் தேசிய மற்றும் சர்வதேச சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் ஆகியவற்றில் இதுவரை 295 ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார்.

வி

னுராதபுரம் மாவட்டத்தில் ஒச்சாப்பு கல்லு எனும் இடம் அமைந்துள்ளது. வில்பத்து எனும் அடர்ந்த காட்டின் மத்தியில் ஒச்சாப்பு கல்லு அமைந்துள்ளது. வில்பத்து காட்டின் மத்தியில் ஓடும் மோதரகம் ஆற்றின் குறுக்கே கட்டப்பட்டுள்ள பிலாமடு தேக்கம் எனும் சிறிய அணைக் கட்டின் தெற்குப்பக்கத்தில் சுமார் 3 கி.மீ தூரத்தில் இவ்விடம் காணப்படுகிறது.

வில்பத்து இலங்கையின் முதலாவது மிகப்பெரிய வனவிலங்குகள் சரணாலயமாகும். இது 1317 சதுர கி.மீ பரப்பளவைக் கொண்ட அடர்ந்த வனமாகும். இலங்கையில் அதிகளவில் சிறுத்தைப் புலிகள் இங்குதான் வாழ்கின்றன. பல புராதன வழிபாட்டிடங்கள் அமைந்துள்ள இவ்வனம் 1905 ஆண்டு ஆங்கிலேயரால் வனவிலங்குகள் சரணாலயமாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. இவ்வனம் 1938 ஆம் ஆண்டு தேசிய பூங்காவாக அறிவிக்கப்பட்டது. இலங்கையின் முதலாவது பெருங்கற்கால மையம் என அழைக்கப்படும் பொம்பரிப்பு என்னுமிடம் இவ்வனத்தில் தான் அமைந்துள்ளது. இவ்வனத்தில் மொத்தமாக பண்டைய வழிபாட்டுப் பாரம்பரியமிக்க 32 இடங்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் ஒன்று தான் ஒச்சாப்பு கல்லு என்னுமிடமாகும். இங்கு மொத்தமாக 106 வில்லுக் குளங்கள் அமைந்துள்ளன. இதனால் தான் இப்பிரதேசம் வில்பற்று அல்லது வில்பத்து எனப் பெயர் பெற்றது. இவற்றில் பிரதான வில்லுக் குளங்கள் மற்றும் இடங்கள் ஆகியன தூய தமிழ்ப் பெயர்களைக் கொண்டவையாகும்.

அவையாவன: இலவன் குளம், மாக்கிளான் மடு, நடு நாவல், மூலைக் கண்டல் வெளி,

பொன்பரப்பி, கருவாட்டுக் குடா, இலந்தை மோட்டை, தலை வில்லு, கொம்பன் சாய்ந்த வில்லு, உடும்பு வில்லு, செங்கட்படு வில்லு, பணிக்கர் வில்லு, ஆலம் வில்லு, வீரக்குட்டி வில்லு, ஆத்தாள் வில்லு, மறிக்கரம் வில்லு, காஞ்சுரம் வில்லு, கட்டெறும்பு வில்லு, கொக்காரி வில்லு, நல்ல தண்ணி வில்லு, சின்ன உப்பு வில்லு, பெரிய உப்பு வில்லு, பெரிய நாகவில்லு, சின்ன நாகவில்லு, வண்ணாத்தி வில்லு, மகிழும் வில்லு, இரணை வில்லு, தம்மனா வில்லு, நமதா வில்லு, குமுட்டு வில்லு, குருத்துப் பாண்டி வில்லு, பெரிய வில்லு, காளி வில்லு, மரை வில்லு, மண வில்லு, மயில் வில்லு, காய மோட்டை வில்லு, அமுதவல்லி வில்லு, தங்க வில்லு, குமிழி வில்லு, கார வில்லு, பொருப்பன் வில்லு, நாவலடி ஊற்று, மாணிக்கப்பளை ஊற்று, பட்சி ஓடை, மதுர ஓடை, பலகைத் துறை, மட்டி மடு, மாவலங்கை மோட்டை, கொக்கு மோட்டை, கட்டக் கண்டல் குளம், பட்டி வெளிக் குளம், குதிரை மலை, குதிரை மலை முனை, ஒரு சாய்ப்புக் கல் ஆகிய இடங்களாகும்.

இவற்றைத் தவிர நெலும் வில்லு, தெமட்ட வில்லு, லுமா வில்லு, திம்பிரி வில்லு, கும்புக் வில்லு, குடா பெதஸ்ஸ வில்லு, மஹா பெதஸ்ஸ வில்லு ஆகிய வில்லுக் குளங்களும் இங்கு உள்ளன. இப்பெயர்களில் பொன்பரப்பி என்பது பொம்பரிப்பு எனவும், ஒரு சாய்ப்புக் கல்லு ஒச்சாப்பு கல்லு எனவும் திரிபடைந்துள்ளன. இங்குள்ள கல்வெட்டுப் பொறிக்கப்பட்டுள்ள முக்கியமான பாறை ஒரு பக்கமாகச் சாய்ந்து காணப்படுவதால் இப்பெயர் உருவாகியிருக்கலாம். ஒச்சாப்பு கல்லு வில்பத்து காட்டின் மத்தியில் அமைந்துள்ளதால் இங்கு செல்வதற்கு குறிப்பிட்ட நிரந்தரமான, சீரான பாதை எதுவும் கிடையாது. ஆனால் ஐந்து

வில்பத்து காட்டின் ஒரு தோற்றம்

ஒச்சாப்பு கல்லுக்கு செல்லும் பாதைகளில் ஒன்று

வழிகளின் ஊடாக இவ்விடத்திற்குச் செல்லலாம்.

புத்தளம் நகரில் இருந்து வடக்கு நோக்கி வில்பத்து காட்டின் ஊடாக மன்னாருக்குச் செல்லும் வீதியில், கலா ஓயா, பொம்பரிப்பு ஆறு, பொம்பரிப்பு, பெரிய உப்பு வில்லு, பெரிய வில்லு, பெரிய நாக வில்லு, மலை வில்லு ஆகியவற்றைக் கடந்து வில்பத்து காட்டின் வட எல்லையில் ஓடும் உப்பாறு எனும் மோதரகம் ஆற்றையும் கடந்து, சிறிது தூரம் சென்றதும் வலது பக்கமாகச் செல்லும் காட்டுப் பாதையில் வேப்பம் வில்லுக்குச் செல்லும் பாதை வழியாக சுமார் 8 கி.மீ பயணம் செய்து, கொக்குமோட்டை என்னுமிடத்தில் மோதரகம் ஆற்றைக் கடந்து தெற்குப் பக்கமாக 3 கி.மீ தூரம் சென்றால், ஒச்சாப்பு கல்லை அடையலாம்.

இரண்டாவது பாதை : மன்னாரில் இருந்து தெற்கு நோக்கி நானாட்டான், அரிப்பு, சிலாவத்துறை, முள்ளிக்குளம் ஊடாக மறிச்சுக்கட்டி பழைய பள்ளிவாசலைக் கடந்ததும் இடது பக்கமாகச் செல்லும் காட்டுப் பாதை வழியாக மேலே குறிப்பிட்ட வேப்பம் வில்லு ஊடாக 8 கி.மீ பயணம் செய்து கொக்குமோட்டையில் மோதரகம் ஆற்றைக் கடந்து தெற்குப் பக்கமாக 3 கி.மீ தூரம் சென்றால் ஒச்சாப்பு கல்லை அடையலாம்.

மூன்றாவது பாதை : புத்தளத்தில் இருந்து அனுராதபுரத்துக்குச் செல்லும் வீதியில் உள்ள பஹல மஹரகஹ வெவ என்னுமிடத்தில் உள்ள வில்பத்து சந்தியில் இருந்து வடக்கு நோக்கிச் செல்லும் பாதையில் உள்ள ஹுனுவிஸகம் என்னுமிடத்தை அடைந்து, அங்கிருந்து வில்பத்து காட்டுக்குள் நுழைந்து, வீரன்

சோலை, மரதன் மடு, உப்பு வில்லு ஆகிய இடங்களைக் கடந்து, அங்கிருந்து வடக்கு நோக்கி சுமார் 6 கி.மீ பயணம் செய்து ஒச்சாப்பு கல்லை அடையலாம்.

நான்காவது பாதை : அனுராதபுரத்தில் இருந்து வடமேற்கு நோக்கி அரிப்புக்குச் செல்லும் வீதியில் உள்ள ஓயா மடு, பேய் மடு, மகாவிலச்சி ஆகிய இடங்களைக் கடந்து வில்பத்து காட்டுக்குள் புகுந்து சின்னடியா வில்லு ஊடாக மகாவெவ ஆறு, மொறகொல்ல ஆறு ஆகியவற்றைக் கடந்து ஒச்சாப்பு கல்லை அடையலாம்.

ஐந்தாவது பாதை : மேலே குறிப்பிட்டுள்ள அரிப்பு பாதை வழியாக பேய் மடுவைக் கடந்து மகா விலச்சி வாயில் ஊடாக வில்பத்து காட்டுக்குள் புகுந்து, அரிப்பு வீதியில் 21 ஆவது மைல் கல் அருகில் மேற்குப் பக்கமாகச் செல்லும் காட்டுப் பாதை வழியாக தேக்கம் அணைக்கட்டை அடைந்து அங்கிருந்து மோதரகம் ஆற்றைக் கடந்து தெற்குப் பக்கமாக சுமார் 2 கி.மீ பயணம் செய்து ஒச்சாப்பு கல்லை அடையலாம்.

இத்தனை பாதைகள் இருந்தாலும் இவை அனைத்தும் சீரான, இலகுவான பாதைகள் அல்ல. மிகவும் கடினமாக, ஒரு வழிகாட்டியின் துணையுடனேயே இப்பாதைகள் ஊடாக பயணம் செய்து ஒச்சாப்பு கல்லை அடைய முடியும்.

ஒச்சாப்பு கல்லு 2000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட நாகர் குடியிருப்புகளில் ஒன்றாகும். இதே காலப்பகுதியில் இங்கு பொறிக்கப்பட்டுள்ள நாகர் தொடர்பான பிராமிக் கல்வெட்டுகள் இதற்குச் சான்றுகளாக அமைகின்றன. இலங்கையின் மேற்குக் கரையில் தான் பண்டைய நாக இராச்சியங்களான மாந்தை, குதிரை மலை, கல்யாணி ஆகியவை அமைந்திருந்தன. இவற்றில் குதிரைமலை

இராச்சியத்திற்குட்பட்ட பகுதியில் ஒச்சாப்பு கல்லு காணப்படுகிறது.

ஒச்சாப்பு கல்லு தட்டையான பாறைகள் நிறைந்த காட்டுப் பகுதியாகும். இங்குள்ள மூன்று தட்டையான பாறைகளின் மீது வழிபாட்டுத் தலங்கள் இருந்தமைக்கான கட்டடச் சிதைவுகள் காணப்படுகின்றன.

கல்வெட்டுப் பொறிக்கப்பட்டுள்ள பிரதான கற்குகையின் பின்பக்கம் செவ்வக வடிவில் இருந்த ஒரு கட்டடத்தின் கருங்கல் அத்திவாரமும், அதில் சில கற்கூண்டுகளும், இதன் அருகில் குழிக்கற்கள் சிலவும் காணப்படுகின்றன. புராதன கால செங்கட்டிகள் பரவலாகச் சிதறிக் கிடக்கின்றன.

ஒச்சாப்பு கல்லு பகுதியில் சுமார் 15 இற்கும் மேற்பட்ட இயற்கையான கற்குகைகள் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் பல குகைகளில் கற்புருவங்கள் வெட்டப்பட்டுள்ளன. கற்புருவங்கள் வெட்டப்பட்டுள்ள கற்குகைகளில் பொ.ஆ.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டில் பொறிக்கப்பட்ட 6 முற்கால பிராமிக் கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. மேலும் இங்கு பொ.ஆ. 2 ஆம் நூற்றாண்டில் பாறையில்

கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டுள்ள பிரதான கற்குகையின் தோற்றம்

பிரதான கற்குகையின் இடது பக்கத் தோற்றம்

பிரதான கற்குகையின் பின்பக்கத் தோற்றம்

Thiruppara. ஸ்ரீராமாயணம் (2) ஸ்ரீராமாயணம் (3) ஸ்ரீராமாயணம் (4) ஸ்ரீ
 ராமாயணம் (5) ஸ்ரீராமாயணம் (6) ஸ்ரீராமாயணம் (7) ஸ்ரீ

ஹென்றி பார்க்கர் எடுத்த கல்வெட்டின் பிரதி

எழுதப்பட்ட பிற்கால பிராமிக் கல்வெட்டு ஒன்றுமாக மொத்தம் 7 கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் இரு பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் நாகர் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

மன்னன் மற்றும் இளவரசன் கண்ணன் அல்லது கணேசன் பற்றிக் கூறும் கல்வெட்டு

ஒச்சாப்பு கல்லில் காணப்படும் முற்கால பிராமிக் கல்வெட்டு ஒன்றில் மிக முக்கியமான விடயம் ஒன்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இக்கல்வெட்டு கண்ணன் அல்லது கணேசன் பற்றியதாகும்.

இக்கல்வெட்டில் “ரஜ கணச புத ரஜபுத கணச லேனே அகட்ட அனகட சட்டுதிச சகச” என எழுதப்பட்டுள்ளது. இதில் உள்ள கணச எனும் சொல்லை ‘கண்ண’ என பேராசிரியர் எஸ். பரணவிதான கூறியுள்ளார். அதேசமயம் இதை ‘கணேச’ எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். இதன்படி இவ்வாக்கியத்தின் பொருள் “அரசன் கண்ணன் அல்லது கணேசனின், அரச புதல்வன் கண்ணன் அல்லது அரச புதல்வன் கணேசனின் குகை” என்பதாகும். இக்கல்வெட்டின் படியெடுக்கப்பட்ட பிரதி கிடைக்கவில்லை.

கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விபரத்தின்படி கண்ணன் அல்லது கணேசன் எனும் பெயர் கொண்ட ஒரு மன்னன் இருந்துள்ளான் என்பதும், அவனுக்கு கண்ணன் அல்லது கணேசன் என இதே

பெயரைக் கொண்ட மகனும் இருந்துள்ளான் என்பதும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. ஆனால் மகாவம்சம் கூறும் இலங்கை மன்னர்களின் பட்டியலில் கண்ணன் அல்லது கணேசன் எனும் பெயரில் மன்னர்கள் யாரும் குறிப்பிடப்படவில்லை. எனவே கல்வெட்டுக் குறிப்பிடும் கண்ணன் அல்லது கணேசன் என்பவன் இப்பிரதேசத்தின் சிற்றரசனாக இருக்கவேண்டும். எனவே, வில்பத்து எனும் காடுகள் நிறைந்த வடமேற்கு இலங்கைப் பிரதேசத்தை 2300 ஆண்டுகளுக்கு முன் கண்ணன் அல்லது கணேசன் எனும் பெயர் கொண்ட தமிழ்ச் சிற்றரசன் ஆட்சி செய்துள்ளான் என்பதே இக்கல்வெட்டுக் கூறும் செய்தி மூலம் நாம் தெரிந்து கொள்ளும் உண்மையாகும்.

நாகனின் குகை பற்றிய கல்வெட்டு

ஒச்சாப்பு கல்லு பகுதியில் காணப்படும் கல்வெட்டுகளில் இரண்டு நாகர் பற்றிக் குறிப்பிடும் கல்வெட்டுகளாகும். இவ்விரண்டில் ஒன்று மட்டுமே முற்கால பிராமிக் கல்வெட்டாகும்.

அக்கல்வெட்டில் மொத்தமாக 5 எழுத்துகள் மட்டுமே காணப்படுகின்றன. அதன் விவரங்கள் பின்வருமாறு:

“நாகஹ லேனே”

இதன் பொருள், “நாகனின் குகை” என்பதாகும். ஆங்கிலத்தில் இது “The cave of

நாக மகாராஜன் பற்றிக் குறிப்பிடும் பாறைக் கல்வெட்டு

நாக மகாராஜன் பற்றிக் குறிப்பிடும் பாறைக் கல்வெட்டின் அண்மித்த தோற்றம்

பிரதான கற்குகையின் பின்பக்கம் காணப்படும் கட்டிட இடிபாடுகள்

Naga” எனப் பொருள்படும். இக்கல்வெட்டுக் காணப்படும் கற்குகை சங்கத்தார்க்கு தானமாக வழங்கப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கல்வெட்டின் படியெடுக்கப்பட்ட பிரதியும் கிடைக்கவில்லை.

நாக மகாராஜன் பற்றிக் குறிப்பிடும் கல்வெட்டு

ஓச்சாப்புக்கல்லில் நாகர் பற்றிக் குறிப்பிடும் இரண்டாவது கல்வெட்டு பொ.ஆ. 2 ஆம் நூற்றாண்டில் பொறிக்கப்பட்ட பிற்கால பிராமிக் கல்வெட்டாகும். இக்கல்வெட்டு பொ.ஆ. 167 முதல் 186 வரையான காலப்பகுதியில் அநுராதபுரத்தில் இருந்து இலங்கையை ஆட்சி செய்த கனிட்ட தீசன் எனும் மன்னன் காலத்தில் பொறிக்கப்பட்டதாகும்.

எட்வர்ட் முல்லர் 1883 இல் இக்கல்வெட்டுப் பற்றி முதன்முதலாக தனது நூலில் குறிப்பிட்டார். அவருக்குப்பின் ஹென்றி பார்க்கர் 1909 ஆம் ஆண்டு இக்கல்வெட்டு பற்றிய விவரங்களையும், கல்வெட்டின் பிரதியையும் தனது நூலில் பதிவு செய்தார். அதன் பின்பு கொடரிங்டன் இக்கல்வெட்டுப் பற்றி தனது ஆய்வுக் குறிப்பில் குறிப்பிட்டிருந்தார். 1941

ஆம் ஆண்டு தொல்லியல் திணைக்களம் இக்கல்வெட்டைப் படி எடுத்து பதிவு செய்தது.

இக்கல்வெட்டு பிரதான கற்குகையின் பின்பக்கம் உள்ள கற்பாறையில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. பாறையில் கல்வெட்டு எழுதப்பட்டுள்ள பகுதி 7 அடி 8 அங்குல நீளமும், 2 அடி 6 அங்குல அகலமும் கொண்டதாகும். 5 வரிகளில் எழுதப்பட்டுள்ள இக்கல்வெட்டின் விவரங்கள்

பின்வருமாறு:

1. சித்தம் நாக மஹாராஜஹ புத மலி திச ம
2. ஹாராஜக மகனநகரயஹி வவளவி மிதயஹ சுடதக வாவிய க
3. ஜபோ அவியிக மதக அவியிக தலவன அவியிக மே எதக வவியி
4. போஜியபதி கர கடய குப விஹரகெஹி ப[க] செஹிதெல ஹுட முல கட[முத] வெடி
5. ய ஜின படி சதரிய கொடு தினி

கல்வெட்டில் உள்ள வாசகங்களின் பொருள், “மகாராஜா நாகனின் மகனான மகாராஜா கனிட்ட தீசன், மகன நகரத்தில் வாழும் வவளவி மித்தயனின் குடதக்க வாவி, ஜபோ வாவி, மதக்க வாவி, தலவன வாவி ஆகிய குளங்களின் மூலம் கிடைக்கும் மேலதிகமான வருமானத்தில் செலுத்தவேண்டிய தொகையை, குபே விகாரையில் உள்ள ஐந்து தூபிகளுக்கும் தேவையான எண்ணெய் மற்றும் ஏனைய செலவீனங்களுக்காகவும், தூபிகளின் உச்சியில் உள்ள சத்ர கல்லுக்கு கம்பளம் வாங்கி விரிப்பதற்காகவும் வழங்க வேண்டும் என்பதாகும்.

பிராமணன் திவக்கணின்
தங்கத் திருமலையில்
நாகர் பற்றிய கல்வெட்டு

● என். கே. எஸ். திருச்செல்வம்

௮

னுராதபுரத்தின் வடக்கில், மல்வத்து ஓயாவின் மேற்குப் புறத்தில் தந்திரிமலை எனும் பண்டைய கிராமம்

அமைந்துள்ளது. அனுராதபுரத்திலிருந்து வடமேற்கு நோக்கி அரிப்புக்குச் செல்லும் வீதியில் 18 கி.மீ தூரத்தில் உள்ள ஓயாமடு சந்தியிலிருந்து வடக்கு நோக்கிச் செல்லும் வீதியில் மேலும் 14 கி.மீ தூரம் சென்றால் தந்திரிமலையை அடையலாம்.

இங்கு மலைப்பாறைகள் நிறைந்த சிறிய காட்டுப் பகுதியில் பழமை வாய்ந்த போதிமரமும், கட்டடங்களும், குடைவரை சிலைகளும், இயற்கையான கற்குகைகளும் காணப்படுகின்றன. இப்பகுதி தந்திரிமலை ரஜமகா விகாரை என அழைக்கப்படுகிறது. இச்சிறிய காட்டின் வடக்கு, மேற்கு, தெற்கு ஆகிய பகுதிகளில் ஓயாயமடு - செட்டிக்குளம் வீதி அமைந்துள்ளது. கிழக்குப் பக்கத்தில் தொடன்வில குளமும், வயல்வெளிகளும் அமைந்துள்ளன. தந்திரிமலையின் மேற்குப் பக்கத்தில் காடுகள் நிறைந்த, ஜனசஞ்சாரமற்ற வில்பத்து வனவிலங்கு சரணாலயம் அமைந்துள்ளது.

தந்திரிமலை 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஓர் பிராமணர் குடியிருப்பாக விளங்கியுள்ளது. இது திவக்கனின் பிராமணகாமம் (திவக்க பமுனுகம) என்ற பெயருடன் அழைக்கப்பட்டுள்ளது. பொ.ஆ.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன்பு இது இந்துக்கள் குடியிருந்த பகுதிகளில் மிக முக்கியமான இடமாகக் காணப்பட்டுள்ளது. பொ.ஆ.மு. 247207 வரை இலங்கையை ஆட்சி செய்த தேவநம்பியதீசன் பௌத்த மதத்திற்கு மாறுவதற்கு முன்பு அவனது ஆட்சிப் பகுதியின் முக்கிய இடங்களில் ஒன்றாக திவக்கனின் பிராமணகாமம் விளங்கியுள்ளது. திவக்கன் எனும்

பிராமணன் தேவநம்பியதீசன் காலத்தில் இருந்த முக்கிய பிரதிநிதிகளில் ஒருவனாகத் திகழ்ந்துள்ளான்.

பிராமணன் திவக்கன் பரிபாலனம் செய்து வந்த இப்பிரதேசத்தில் நாக வழிபாடும், சிவ வழிபாடும் சிறப்புற்று விளங்கியிருக்க வேண்டும் என்பது தந்திரிமலையிலும் இதன் அருகில் உள்ள பில்லாவேகல என்னுமிடத்திலும் உள்ள கற்குகைகளிலும் பொறிக்கப்பட்டுள்ள பிராமிக் கல்வெட்டுகளை வைத்துப் பார்க்கும் போது தெளிவாகத் தெரிகிறது. இக்கூற்றுக்கு மகாவம்சத்தில் காணப்படும் குறிப்புகளும் வலுச்சேர்க்கின்றன.

அனுராதபுரக்காலத்தில் இலங்கையில் வாழ்ந்த பிராமணர்கள் சிவ வழிபாட்டை கடைப்பிடித்தனர். இதனால் இக்காலகட்டத்தில் இருந்த சிவன் கோயில்களை 'Temples of the Brahmanical Gods' என மகாவம்சம் குறிப்பிடுகிறது. மகாசேனன் அழித்த மூன்று கோயில்கள் பற்றிய மகாவம்சக் குறிப்பிலேயே இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ் விடயம் பற்றிய அடிக்குறிப்பில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

"Everywhere in the Island of Lanka, he established the doctrine of the Buddha, having destroyed the Temples of unbelievers, i.e. having abolished the Phallic symbols of Siva and so forth".

பிராமணன் திவக்கன் பரிபாலனம் செய்துவந்த தந்திரிமலைப் பிரதேசம் அக்காலகட்டத்தில் மிக முக்கியமான இடமாக இருந்தமையால் தான் தேவநம்பியதீசன் இந்தியாவில் இருந்து சங்கமித்தை கொண்டுவந்த அதி முக்கிய பொக்கிஷமான போதிமரக் கிளையை இங்கு ஒருநாள் வைத்திருந்து, அதன்பின் இங்கிருந்து ஊர்வலமாக அனுராதபுரத்திற்குக் கொண்டு சென்றான்.

காட்டுக்கு மத்தியில் காணப்படும் தந்திரிமலைப் பகுதி

புனித போதி மரமும், திவக்கனின் மடப்பள்ளியும், தூபியும் அமைந்துள்ள இரண்டு மலைகளும், இவற்றின் மத்தியில் குளமும்

தந்திரிமலையில் பிராமணன் திவக்கனால் நடப்பட்ட போதிமரமும், திவக்கனின் வீடு அல்லது மடப்பள்ளியும்

தேவநம்பியதீச மன்னன் பெரும் பொக்கிஷமாகக் கருதிய போதிமரக் கிளையை சங்கமித்தை கொண்டு வந்த போது அதை பிராமணன் திவக்கனின் கிராமத்து வாசலில் இறக்கி வைத்தான் எனவும், இங்கிருந்து அனுராதபுரம் வரைக்கும் வெள்ளை மணலையும், மலர்களையும் தூவியபடி போதிமரக் கிளையைக் கொண்டு சென்றான் எனவும் மகாவம்சம் கூறுகிறது.

அத்துடன் போதிமர நடுகை விழாவுக்கு மிக முக்கிய மூன்று இடங்களிலிருந்து பிரபுக்களை அழைத்திருந்தான். அம்மூவரில் ஒருவன் பிராமணன் திவக்கன் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சங்கமித்தை கொண்டுவந்த எட்டு போதிமரக் கன்றுகளில்

ஒன்று பிராமணன் திவக்கனின் கிராமத்தில் நடப்பட்டதாக மகாவம்சம் மேலும் கூறுகிறது.

பிராமணன் திவக்கனின் வீடு அல்லது மடப்பள்ளியின் இடிபாடுகள் இன்றும் தந்திரிமலையில் காணப்படுகின்றன. பாறையின் மீது படிசூடன் கூடிய இந்த மடப்பள்ளியின் உயர்ந்த அத்திவாரம் மட்டும் எஞ்சியுள்ளது. இக்கட்டிடத்தின் மத்தியில் நீள்சதுர வடிவில் மேடை அமைக்கப்பட்டு, அதன்மேல் சதுர வடிவில் கல்லினால் கட்டப்பட்ட நீர்த்தொட்டி ஒன்றும் காணப்படுகிறது. தேவநம்பியதீசன் காலத்திற்கு முன்பு இந்து வழிபாட்டுத் தலமாகவும், பிராமணர் குடியிருப்பாகவும் இருந்த இந்த இடம் அதன் பின்பு பௌத்த வழிபாட்டுத் தலமாக மாறியது.

வயல்வெளிகளாலும், மக்கள் குடியிருப்புகளாலும் சூழப்பட்ட, சிறிய அடர்ந்த காட்டின் மத்தியில் மூன்று நிரையாக ஒரே சீராகக் காணப்படும் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட தட்டையான மலைப் பாறைகள் நிறைந்த பகுதியே தந்திரிமலை என அழைக்கப்படுகிறது. இங்கு முதலாவது நிரையின் வலது பக்கத்தில் உள்ள முதலாவது மலைப்பாறையின் மத்தியில், அதன் உச்சிப் பகுதியில் பிராமணன் திவக்கனால் நடப்பட்ட புனித போதிமரம் காணப்படுகிறது. இம்மலையின் கிழக்குப் பக்கம், தாமரைக் குளத்தின் அருகில் பிராமணன் திவக்கனின் வீடு அல்லது மடப்பள்ளியின் இடிபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இம்மலையின் இடது பக்கம் உள்ள இரண்டாவது மலைப் பாறையில், அதன் மேற்குப் பக்கத்தில் உள்ள உயரமான இடத்தில் தூபி கட்டப்பட்டுள்ளது. இம்மலைப் பாறைகள் இரண்டும் முற்றிலும் நீரினால் சூழப்பட்டு, இயற்கை அழகுடன் காணப்படுகின்றன. இரண்டாவது நிரையில் உள்ள பெரிய தட்டையான மலைப்பாறையின் தெற்குப் பக்கத்தில், தாமரைக் குளத்தின் கிழக்கில் பண்டைய நூல் நிலையத்தின் சிதைவுகளும், இம்மலையின் மேற்குப் பக்கத்தில் கற்கணையும், பாறைக் கல்வெட்டும், கிழக்குப் பக்க அடிவாரத்தில் கல்வெட்டுகள் பொறிக்கப்பட்ட இயற்கையான கற்குகைகளும் காணப்படுகின்றன.

போதிமரம் அமைந்துள்ள மலையில் உள்ள போதிமரத்தின் அருகில் பாறையில், திவக்க பமுணுகம பற்றிக் குறிப்பிடும் பாறைக் கல்வெட்டு ஒன்று பொறிக்கப்பட்டுள்ளதாக குறிப்புகள் கூறுகின்றன. ஆனால் இக்கல்வெட்டை தற்போது அடையாளம் காண முடியவில்லை. இம்மலைப் பாறையின்

வடக்குப் பக்க அடிவாரத்தில் உள்ள மலைச்சரிவில் புத்த பகவான் சயன நிலையில் படுத்திருக்கும் சிலை ஒன்று செதுக்கப்பட்டுள்ளது. 40 அடி நீளமும், 10 அடி உயரமும், 5 அடி ஆழமும் கொண்ட பாறையைக் குடைந்து, தலை முதல் பாதம் வரை 38 அடி நீளம் கொண்ட இச்சிலையை வடித்துள்ளனர். மழை, வெயிலில் இருந்து இச்சிலையைப் பாதுகாப்பதற்காக கல்லில் அத்திவாரமிட்டு, அதன்மேல் செங்கல்லில் சுவர் அமைத்து, ஒரு மண்டபத்தைக் கட்டி, கூரை அமைத்துள்ளனர். பல நூற்றாண்டுகள் கைவிடப்பட்ட நிலையில் இக்கூரை முற்றாக அழிந்து விட்டது. இச்சிலை இரண்டாவது மலையில் உள்ள தூபியை நோக்கிய வண்ணம் காணப்படுகிறது. இச்சிலையின் தலை, தலைக்குக் கீழே இருந்த வலது கை மற்றும் தலையணை ஆகியவை புதையல் கொள்ளையர்களால் முற்றாக உடைத்து எடுக்கப்பட்டுள்ள நிலையில் அவை சுதையினால் மீண்டும் சீரமைக்கப்பட்டுள்ளமையைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

போதிமரம் உள்ள மலையின் தெற்குப் பக்க அடிவாரத்தில் உள்ள சிறிய பாறையின் சரிவில் சமாதரி நிலையில் இருக்கும் புத்த பகவானின் சிலை ஒன்று காணப்படுகிறது. 9 அடி அகலமும், 8 அடி உயரமும், ஐந்தரை அடி ஆழமும் கொண்ட பாறையை உட்பக்கமாகக் குடைந்து மிகவும் நேர்த்தியாக இச்சிலை செதுக்கப்பட்டுள்ளது. 9 அடி நீளமும், மூன்றரை அடி அகலமும் கொண்ட ஆசனத்தில், 8 அடி உயரமான இச்சிலை செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சிலையின் இரு பக்கங்களிலும் இரு கால்களைத் தூக்கிய வண்ணம் இரண்டு சிம்ம உருவங்களும், அதற்கு மேலே இரண்டு மகர வடிவங்களும், அதற்கு மேலே சாமரம்

பிராமணன் திவக்கனால் நடப்பட்ட போதிமரம்

பிராமணன் திவக்கனின் வீடு அல்லைது மடப்பள்ளியின் சிதைவுகள்

தந்திரிமலையில் உள்ள முக்கிய இரு மலைகளுக்கிடையில் அமைந்துள்ள தாமரைக் குளம்

வீசும் இரு மனிதர்களின் வடிவமும்
செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சிலை போதி
மரத்தை நோக்கிய வண்ணம்
காணப்படுகிறது.

இக்குடைவரையின் வெளிப்பக்கம், இடது
பக்கத்தில் இரண்டு சிறிய புத்தரின்
சிலைகளும், வலது பக்கம் ஒரு புத்தர்
சிலையும் செதுக்கப்பட்டு, முழுமை
பெறாமல் காணப்படுகின்றன.
குடைவரையின் முன்பக்கம் இரண்டு
கந்தூண்களும், அதற்கு முன்பாக ஒரு கற்
கதவு நிலையும் காணப்படுகின்றன.
குடைவரையின் முன்பக்கம் உள்ள இரு
தூண்களையும், கற்கதவு நிலையையும்
இணைத்து செங்கட்டிகளினால் சுவர்

அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தூண்களுக்கு
மேலே கூரை அமைத்து சிறிய
முன்மண்டபம் ஒன்று கட்டப்பட்டிருக்க
வேண்டும். இக்கூரை முற்றாக
அழிந்துவிட்டது.

இலங்கையில் இரண்டு குடைவரைக்
கோயில்கள் மட்டுமே உள்ளன. இவற்றில்
காலத்தால் முற்பட்டது இந்தக்
குடைவரைக் கோயில் என்பது
குறிப்பிடத்தக்கது. தந்திரிமலையில் உள்ள
சிலைகள் இரண்டும் மாமல்லபுரத்தில்
உள்ள பல்லவர் காலக் குடைவரைக்
கோயில்களின் சாயலை ஒத்தவையாகக்
காணப்படுகின்றன. இவை செதுக்கப்பட்ட
காலமும் பல்லவர் காலமே.

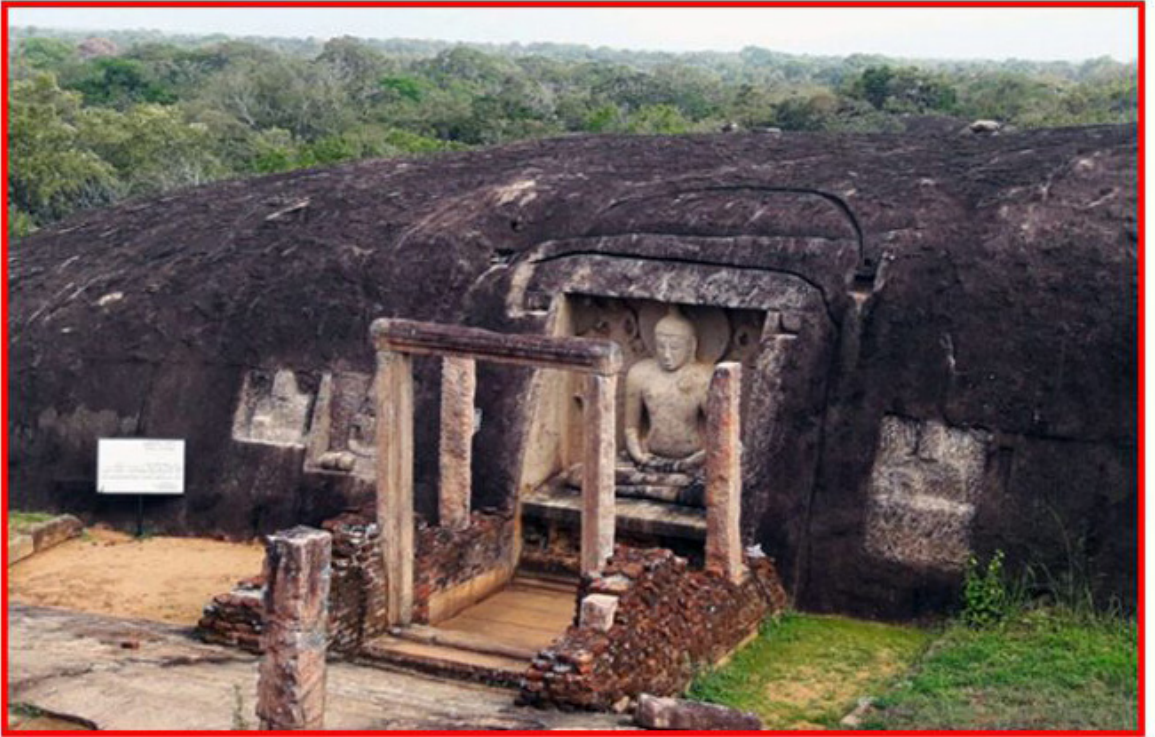
பாறையைக் குடைந்து செதுக்கப்பட்ட சயன நிலை புத்தர் சிலை

சயன நிலையில் உள்ள புத்தர் சிலையின் அண்மித்த தோற்றம்

பாறையைக் குடைந்து செதுக்கப்பட்ட குடைவரையில்
சமாதி நிலையில் உள்ள புத்த பகவானின் சிலை

சமாதி நிலையில் உள்ள புத்தர் சிலையின் இன்னுமோர் தோற்றம்

குடைவரை புத்த பகவான் சிலையின் அண்மித்த தோற்றம்

தென்னிந்தியாவில் சிறப்புற்று விளங்கிய பல்லவரின் குடைவரைக் கட்டிடக்கலை இலங்கையிலும் அக்காலப்பகுதியில் பரவியிருந்தமைக்கு தந்திரிமலையில் காணப்படும் இச்சிலைகள் இரண்டும் முக்கிய சான்றுகளாக விளங்குகின்றன.

அனுராதபுர யுகத்தின் இறுதிக் காலமான பொ.ஆ. 8 ஆம், 9 ஆம் நூற்றாண்டில் இக்குடைவரைகள் இரண்டும் அமைக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில் அனுராதபுர நகரமும், அதன் அருகில் இருந்த ஏனைய முக்கிய இடங்களும் சோழர் படைகளினால் அடிக்கடி தாக்கப்பட்டபோது, தந்திரிமலையில் இருந்தவர்கள் இவ்விடத்தைக் கைவிட்டுவிட்டு வேறு பகுதிகளுக்குச் சென்றதாகவும், இதனால் அன்று முதல் பல நூற்றாண்டு காலமாக இவ்விடம் கைவிடப்பட்டு, காடு மண்டி, மக்கள் கண்களில் இருந்து மறைந்துபோய்

விட்டதாகவும் குறிப்புகள் கூறுகின்றன.

சுமார் 850 ஆண்டுகள் காட்டில் மறைந்து கிடந்த தந்திரிமலை இடிபாடுகளை முதன் முதலாக 1883 ஆம் ஆண்டு எஸ். ஹவுஜ்டோன் (S. Haughton) எனும் ஆங்கிலேய ஆய்வாளர் கண்டுபிடித்து அவை பற்றிய விபரங்களை தனது நாட்குறிப்பில் பதிவு செய்திருந்தார். இவரைத் தொடர்ந்து டபிள்யூ. எஸ். ஜே. போக் (W.S.J. Boake 1886), ஜி.எம். பெளலர் (G.M. Fowler 1886), சி.ஏ. முர்ராய் (C.A. Murray Government Agent's Diary, December 18, 1889), ஜே.பி. லூயிஸ் (J.P. Lewis 1890), ஆர்.டபிள்யூ. லெவர்ஸ் (R.W. Levers 1891) ஆகிய ஐரோப்பிய அறிஞர்கள் தங்கள் நாட்குறிப்புகளில் தந்திரிமலை பற்றிய விபரங்களைப் பதிவு செய்தனர்.

அதன் பின்பு 1896 இல் இலங்கைத் தொல்லியல் திணைக்கள ஆணையாளரான எச்.சி.பி. பெல் (H.C.P. Bell 1896)

தொல்லியல் திணைக்கள ஆண்டறிக்கையில் தந்திரிமலை பற்றி குறிப்பிட்டார். 1909 ஆம் ஆண்டு ஹென்றி பார்க்கரும் (Henry Parker 1909) தந்திரிமலை பற்றி தனது நூலில் எழுதியிருந்தார்.

பிராமணன் திவக்கனின் பிராமணகம எனும் பெயர் இன்று தந்திரிமலை என அழைக்கப்படுகின்றது. இப்பெயர் வருவதற்கு இரண்டு காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. ஆரம்பத்தில் இது 'தங்கத் திருமலை' என்ற தமிழ்ப் பெயரைப் பெற்று விளங்கியதாகவும், இதுவே காலப்போக்கில் 'தந்திரிமலை' எனத் திரிபுபட்டு, பின்பு தந்திரிமலை ஆகியதாகவும் குறிப்புகள் கூறுகின்றன.

புனித போதிமரக் கிளை ஜம்புகோளப் பட்டினத்திலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டு மன்னனும், சங்கமித்தையும் இங்கிருந்த மலையில் தங்கிச் சென்ற காரணத்தால் இது புனிதமான இடமானது. இதன் காரணமாக இவ்விடம் பெறுமதிமிக்கதாக விளங்கியதால் 'தங்கத்திருமலை' என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. இப்பெயர் வர இன்னுமோர் காரணமும் கூறப்படுகிறது. எல்லோரும் தங்கிச் சென்ற புனிதமான மலை என்பதால் தங்கிச் சென்ற புனிதமான மலை எனும் பொருள்பட தங்கத் திருமலை என்ற பெயர் வந்தது எனவும் கூறப்படுகிறது. தங்கத் திருமலை, தங்கிச் சென்ற மலை ஆகிய பெயர்கள் தூய தமிழ்ப் பெயர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தந்திரிமலையில் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்த ஆதி மனிதர் வரைந்த சித்திரங்கள் காணப்படுகின்றன. இதில் ஒரு சித்திரத்தில் சூரியனும், மனித உருவங்களும் மாடு, குதிரை ஆகிய மிருகங்கள் மற்றும் பறவைகள், அம்பு - வில்லு போன்றவை வரையப்பட்டுள்ளன. இச்சித்திரங்கள் மூலம் இங்கு பொ.ஆ.மு. 10,000 - 7000 ஆண்டுகால வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட மனிதன் வாழ்ந்தமை தெரியவருகிறது. தந்திரிமலையில் இரண்டாவது நிரையில்

உள்ள பெரிய தட்டையான மலைப்பாறையின் கிழக்குப் பக்க அடிவாரத்தில் அடர்ந்த காடு அமைந்துள்ளது. இக்காட்டுப் பகுதியிலும், இதன் வடக்குப் பக்கத்தில் உள்ள காட்டுப் பகுதியிலும் பல இயற்கையான கற்குகைகள் அமைந்துள்ளன. இதில் 12 குகைகளில் கற்புருவங்கள் வெட்டப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் 3 குகைகளில் பிராமி எழுத்துகளில் கல்வெட்டுகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றைத் தவிர இங்குள்ள மலைப்பாறைகளில் 2 பிற்கால பிராமிக் கல்வெட்டுகளும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இவற்றில் இரண்டு கல்வெட்டுகள் பரதர் பற்றிக் கூறுகின்றன. இவ் இரண்டு கல்வெட்டுகளிலும் பத சமணன், பத தீசன் ஆகிய பெயர்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. பத எனும் சொல் பரத குலத்தவரைக் குறிப்பதாக சில அறிஞர்களும், சுவாமி என்பதைக் குறிப்பதாக வேறு சில அறிஞர்களும் கூறியுள்ளனர்.

அடுத்த கல்வெட்டு நாகர் பற்றிக் கூறுகிறது. இக்கல்வெட்டுக்கள் மூன்றிலும் 'சகச' எனும் பதம் காணப்படவில்லை. இதன்படி இக்கல்வெட்டுகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ள கற்குகைகள் மூன்றும் சங்கத்தார்க்கு தானமாகக் கொடுக்கப்படவில்லை எனத் தெரிகிறது. நாகர் பற்றிக் குறிப்பிடும் கல்வெட்டின் விவரங்கள் பின்வருமாறு:

“அதி அஜரிய பதிய மத உபசிக நாகய”

இதன் பொருள், “யானைப் பாகனான பதியின் தாயான பாமர பெண் பக்தை நாகவின்...” என்பதாகும். ஆங்கிலத்தில் இது, “Of the female laydevotee Naga, mother of Bati, the elephant trainer...” எனப் பொருள்படுகிறது.

தந்திரிமலையில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள கல்வெட்டுகள் மூலம் இங்கு நாகர், பரதர் ஆகிய குலத்தவர்கள் வாழ்ந்துள்ளனர் என அறியக் கூடியதாக உள்ளது.

நீண்டகால யுத்தத்தின் முடிவிற்கு பின்னர், போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களை மீளக்கட்டமைக்க வேண்டிய தேவை எழுந்துள்ளது. இனப்பிரச்சனைக்கு அரசியல் தீர்வு சாத்தியமாகாத நிலையில், மீள்கட்டுமானத்திற்கும் அபிவிருத்திக்கும் அரசிடமிருந்து போதுமான ஆதரவு கிடைக்காத சூழலே யதார்த்தமாகியிருக்கிறது. இந்நிலையில், வடக்கில் முனைப்படைந்து வரும் தொழில் முயற்சிகளையும் முயற்சியாளர்களையும் பலரதும் கவனத்திற்கு கொண்டுவருவதே 'வளரும் வடக்கு' எனும் இத் தொடரின் நோக்கமாகும். வடக்குப் பிரதேசத்தில் புலம்பெயர் சமூகத்தின் முதலீடு, புத்தாக்க தொழில் முனைப்புகள், வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்கும் எத்தனிப்புகள், தொழில் முனைவோரின் அனுபவப் பகிர்வு, முயற்சிகளின் தோல்விகளில் இருந்து கற்ற பாடம், வடக்கு பிரதேசத்தில் தனித்துவமாகக் காணப்படக்கூடிய பிரச்சனைகள், உலகளாவிய சமூகத்துடன் இணைந்து முயற்சிகளை வெற்றிகரமாக மாற்றக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் போன்றவற்றை உள்ளடக்கியதாக இத்தொடர் அமையும். இத் தொடர் வடக்கில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள சமூக, பொருளாதார முயற்சிகளை விபரிப்பதோடு மட்டுமே நின்றவிடாது, அதன் தொடர்ச்சியான அசைவிற்குத் தேவையான முன்னெடுப்புகளின் சாத்தியம் குறித்தும் இலங்கையின் பொருளாதாரப் பின்னணியில் தரவுகளோடு ஆராய்கிறது. இது புதிய முயற்சியாளர்களுக்கு பாடமாக அமைவதோடு மேலும் பல முயற்சியாளர்களை வடக்கை நோக்கி வரவழைக்கும்.

தமிழில் : த. சிவதாசன்

Source : Jekhan Aruliah, Jaffna's 3AxisLabs' journey into Artificial Intelligence, lankabusinessonline.com, Dec.03.2024

யாழ்ப்பாணத்தின் '3AxisLabs' முன்னெடுக்கும் செயற்கை விவேக (Artificial Intelligence) முன்னோடிப் பயணம்

● ஜெகன் அருளையா

இக் கட்டுரை ஆசிரியர் ஜெகன் அருளையா, இலங்கையில் பிறந்து தனது 2 வயதில் தனது பெற்றோருடன் பிரித்தானியாவிற்கு இடம் பெயர்ந்தவர். லண்டனில் வளர்ந்து, 1986 இல் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் இயற்கை விஞ்ஞானத்தில் பட்டம் பெற்ற அவர் இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக தகவற் தொழில்நுட்பத் துறையில், அதில் பாதிக்காலம் மென்பொருள் தயாரிப்பாளராக, இலங்கையிலும் வேறு நாடுகளிலும், பிரித்தானிய நிறுவனங்களிலும் பணியாற்றியவர். 2015 இல், நிரந்தரமாக யாழ்ப்பாணத்துக்குக் குடிபெயர்ந்து அங்கு சமூக, பொருளாதாரத் திட்டங்களில் தன்னை ஈடுபடுத்தி வருகிறார்.

“உ

ங்களைக் கொல்லாதுவிடுவது எதுவோ, அதுவே உங்களை மேலும் பலமாக்குகிறது”.

செயற்கை விவேகம்

இச்சலோகத்தை எளிதாக உருவாக்கித் தந்திருக்க முடியும். உண்மையில் இச்சலோகத்தை முதலில் உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தியது 19 ஆம் நூற்றாண்டில் ஜேர்மனியில் வாழ்ந்த தத்துவஞானி நீட்சே. விஞ்ஞானப் புனைவுகளில் மட்டுமே எந்திர மனிதர்கள் அசத்திக்கொண்டிருந்த அபத்தமான கற்பனைக் காலங்களில் புனையப்பட்ட சலோகம் அது.

இன்று செயற்கை விவேகத்தின் பாய்ச்சல்கள் அசாத்திய நம்பிக்கையைத் தரும் அதேவேளை அதிதீவிர அச்சத்தையும் தருவதாக இருக்கிறது. ரோபோ இராணுவத்தின் வேகத்தை மீற முடியாதவர்கள், அவற்றின் காலடிகளில் நசுங்கிப்போகவும், அவற்றை தோள்களில் சுமக்கவும் வேண்டி ஏற்படலாம். மாறாக, செயற்கை விவேகத்தின் தோள்களில் நாம் ஏறும்போது நீண்ட தூரம் பார்க்கக்கூடியதாகவும் வேகமாக நடைபோடக்கூடியதாகவும் இருக்கலாம்.

யாழ்ப்பாணத்தின் சாதுரியமான மென்பொருள் நிறுவனங்களில் ஒன்றான 3AxisLabs, செயற்கை விவேக ‘ரயிலின்’ வருகையை அது புறப்படும்போதே கண்டுகொண்டுவிட்டது. அதனால் அதன் சக்கரங்களின் கீழ் நசிபட்டுப் போகாமல் வண்டியின் மேலேயே ஏறிப் பயணம் செய்யக்கூடியதாக அமைந்துவிட்டது.

பிற முதலீட்டாளர்களின் முதலீடுகள் இல்லாமல் தனது சொந்தப்பணத்தில் இயங்கிய 3AxisLabs நிறுவனம் ஈட்டும் இலாபமே அதன் இயக்கத்துக்கும் அவசியமாகவிருந்த நிலை. தமது செலவுகளைச் சமாளிக்க எந்த

இயக்குநர்கள் : பிரசாந்த் சுபேந்திரன் (இ), சாஹித்யன் விக்னேஸ்வரன், ஜெஸ்ரன் நிரோஜன் (வ)
Image Source - www.lankabusinessonline.com

வேலைகளையும் எடுத்துச் செய்ய அது தயாராகவிருந்தது. ஒரு நிறுவனத்தை இயக்கப் பணம் தேவை: சம்பளம்; வாடகை; மின்சாரக் கட்டணம்; கருவிகள் எனப் பல. வருமானத்தைத் தேடி ஓடுவதே இயக்குனர்களின் முழுநேர வேலையாகவிருந்தது: வேலைகளைத் தேடிக் கண்டுபிடித்தல்; அவ்வேலைகளைப் பயன்பெறச் செய்தல்; மேலும் வேலைகளைக் கண்டுபிடித்தல் என அவர்களது நாட்கள் தொடர்ந்தன. இச் சுற்றோட்டம் ஒரு நாள் முடிவுக்கு வந்தது. 3AxisLabs இன் செயற்பாடுகளால் கவரப்பட்ட அமெரிக்காவிலுள்ள ஒரு தமிழர் வட்டி ஏதும் இல்லாது அதற்கு பணத்தைக் கடனாகக் கொடுத்தார். இப்பணத்தைக் கொண்டு அது தனக்கேயுரிய தனித்துவமான ஒரு மென்பொருள் பண்டத்தைத் தயாரித்தது. 3AxisLabs இன் சொத்துரிமையுடன் (Proprietary) இப்பண்டம் உலகெங்கும் விற்பனையாகியது. பணமும் தேடி ஓடிவந்தது.

3AxisLabs அணியினர் Image Source - www.lankabusinessonline.com

இணையத்தளங்களை உருவாக்குவதற்குப் பயன்படும் 3AxisLabs இன் இம் மென்பொருள் இத்துறையில் உலக முன்னோடியான 'WordPress' இணை விடச் சிறந்தது. ஆனாலும் செயற்கை விவேகம் இத்துறையைத் தகர்த்தெறியப் போகிறது என்பதை உணர்ந்த 3AxisLabs இன் மூன்று இயக்குநர்களும், ஜனவரி 2023 இல் இம்மென்பொருளைக் கைவிட்டுவிட்டு செயற்கை விவேக ரயிலில் ஏறிக்கொண்டார்கள். பலவித சாத்தியங்கள் முன்னுள்ளபோது எத்திசையில் பயணிக்க வேண்டுமென்பதை, பிரசாந்த் சுபேந்திரன், ஜெஸ்ரன் நிரோஜன், சாஹித்யன் விக்னேஸ்வரன் ஆகிய மூன்று இயக்குநர்களும் விரைவில் தீர்மானிக்கத்

தள்ளப்பட்டார்கள். இறுதியில் நிரோஜனின் நிபுணத்துமான Mind Maps நோக்கி நகர்வதாக மூவரும் முடிவெடுத்தார்கள். டிசம்பர் 2023 இல் நிரோஜன் அப்பயணத்தை ஆரம்பித்தார்.

நிரோஜன், பல வருடங்களாகவே MindMapping செயற்பாடுகளில் ஈடுபாடுடையவர். பிரித்தானியாவில் பிறந்த கல்வியாளரும் எழுத்தாளருமான ரோணி புசான் என்பவரால் 1970 களில் பிரபலமாக்கப்பட்டதே MindMapping என்னும் செயற்பாடு. எண்ணங்களையும், கேள்விகளையும், அறிவையும் சித்திர வரைபடங்களாக்குவதே இக்கோட்பாடு. மூளை அலசல், திட்டமிடல்,

பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகளைத் தேடுதல், வடிவமைத்தல், ஆவணப்படுத்தல் போன்றவற்றிற்கு இச்செயற்பாடு பிரயோகிக்கப்படுகிறது. 1970 களுக்கு முன்னர் இவ்வரைபடங்கள் பெரும்பாலும் பென்சிலும் பேப்பரும் கொண்டு கைகளினாலேயே வரையப்பட்டன. தற்போது பல மென்பொருள் செயலிகள் இத் தேவைக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. சிலர் செயற்கை விவேகத்தை இதில் பயன்படுத்த விளைகின்றனர். 3AxisLabs உம் செயற்கை விவேகத்தைப் பாவித்து தனித்துவமான ஒரு புதிய மென்பொருள் பண்டத்தை உருவாக்குவதில் ஈடுபட்டது. அதன் பயனால்தான் எழுந்ததே Mind Map AI.

இந்த நவீன, இணைக்கப்பட்ட உலகில் சமூக வலைத்தளங்கள் மற்றும் வலைச்சமூகங்கள் என்பன தமக்குள் பரஸ்பர கூட்டுறவுகளை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. 2024 ஜனவரியில் நிரோஜன் ஒரு சிறிய முன்மாதிரியை உருவாக்கினார். தொழில்நுட்ப ஆர்வலர் கலந்துரையாடும் REDDIT எனும் இணைய அரட்டை அரங்கத்தில் தனது படைப்பை உயிரோவியங்களாக (Animated GIFS) காட்சிப்படுத்தினார். ஒரு குறிப்பிட்ட விடயத்தில் ஆர்வம் கொண்டவர்களைக் குழுமங்களாகக் கலந்துரையாடவைக்கும் இணையவழிச் செயற்பாடுகளை REDDIT செய்துவருகிறது. பகிடிசுக்குக்கான குழு (65 மில்லியன் அங்கத்தவர்கள்); கேக் தயாரிப்பு (500 ஆயிரம் அங்கத்தவர்கள்) மற்றும் சில்லறைத் தேவைகளுக்கென சிறு குழுக்கள் என இவ்விணைய மன்றம் வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கிறது. இம்மன்றத்தில் கிடைத்த உற்சாகம் மற்றும் ஆலோசனைகளின் காரணமாக நான்கே மாதங்களில் நிரோஜன் தனது இயங்கு மாதிரியை (Working Model) உருவாக்கி விட்டார். ZULIP எனப்படும் இன்னுமொரு கட்டமைக்கப்பட்ட இணைய அரட்டை அரங்கத்தில் நிரோஜன் தனக்கென

விசேடமாக அரட்டைக்குழுவுவொன்றை உருவாக்கினார். ZULIP சற்று தீவிரமானது. “குழுக்கள் தமக்குள் திறம்பட ஒத்துழைப்பதன் மூலம் பல பிரமிக்கத்தக்க சாதனைகளைச் செய்துகொள்ளமுடியும் என்பதற்காகவே நாம் ZULIP இணை உருவாக்கினோம்” என்கிறது அந்நிறுவனம். நிரோஜன் தனது வாடிக்கையாளர்களின் கோரிக்கைகளை ZULIP மூலமாகவே நிறைவேற்றிக்கொள்கிறார். இதன் மூலம் அவர் சமூகம் சார்ந்த அணுகுமுறைகளைக் கையாள முடிகிறது.

அடுத்த மூன்றரை மாதங்களுக்கு நிரோஜன் தனது, அரங்கத் தோழர்களின் ஆலோசனைகளையும் உள்வாங்கி, செயலியை மேலும் மேலும் மெருகட்டி புதிய ‘பதிப்புகளை’ (Versions) வெளியிடுகிறார். பின்னர், ஏப்ரல் 2024 இல் அவரது படைப்பின் MVP (Minimum Viable Product) வெளியிடப்படுகிறது. இதன் மூலம் அது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாவனையாளரின் கவனத்தை ஈர்க்கும் அதேவேளை அவர்களது கருத்துகளையும் ஈர்த்துக்கொள்ளும். அதில் இருக்கக்கூடிய சிறு தவறுகளை இப்பாவனையாளர்கள் சுட்டிக் காட்டுவார்கள். புதிய உத்திகளும் ஆலோசனைகளும் பரிந்துரைக்கப்படும்.

MVP வெளியீட்டைத் தொடர்ந்து அடுத்த ஒன்றரை மாதங்களில் SEO தரவுகளின்படி மாதமொன்றுக்கு 100 பேர்கள் மட்டுமே இணையத்தளத்திற்கு வந்து போயிருந்தார்கள். திருப்தியற்ற நிரோஜனுக்கு அப்போதுதான் உறைத்தது. செயற்கை விவேகத்தைப் பாவித்து SEO செயற்பாடுகளை முன்னேற்றினார். ஒரு கட்டுரையை எழுதி செயற்கை விவேகத்தின் மூலம் அதைப் பரீட்சித்து அதன் ஆலோசனைகளைக் கணக்கிலெடுத்து அக்கட்டுரையிலுள்ள தலைப்புகளையும், முக்கிய பதங்களையும் மாற்றித் திருத்தி எழுதி மீண்டும்

வெளியிட்டார். மீண்டும் மீண்டும் செயற்கை விவேகத்தைப் பாவித்து இத் திருத்தங்களைச் செய்தார். மாதமொன்றுக்கு 1,000 என்றிருந்த பாவனையாளர் வருகை நவம்பர் 2024 இல் நாளொன்றுக்கு 1,000 என முன்னேறியிருந்தது. இவர்களில் 30% ஆனோர் மீள்வருகையினர். நவம்பர் 2024 இல் நான் இக்கட்டுரையை எழுதிக்கொண்டிருக்கும் போது, ஏப்ரல் 2024 இல் நிரோஜன் இப்படைப்பை வெளியிட்டதிலிருந்து, சுமார் 30,000 பாவனையாளர்கள் அங்கத்தவர்களாகப் பதிவுசெய்திருந்தனர். ஒரு வாரத்தில் 5,000 ஆக உயர்ந்த இந்த எண்ணிக்கை, இக்கட்டுரையை நீங்கள் வாசிக்கும் தருணத்தில் மேலும் பல மடங்குகளால் உயர்ந்திருக்கலாம்.

Mind Maps பல தேவைகளுக்கும் உகந்தது. இக்கட்டுரைக்காக நான் ஒன்றை முக்கியமானதாக எடுத்தேன்: அது ஒரு வியாபார நிறுவனத்தை ஸ்தாபித்தல்.

ஒரு வியாபாரத்தை ஆரம்பித்தலே ஆபத்தானதொரு வியாபாரம். புதிய வியாபாரத்தையோ

அல்லது தெரியாதவொரு விடயத்தையோ ஆரம்பிக்கும் பெரும்பாலான தொழில் முனைவோருக்கு மறுமொழிகள் மட்டுமல்ல கேள்விகளும் தெரியாது. மறுமொழிகளை அறிவதற்கு முன் கேள்விகளைத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். யாழ்ப்பாணத்தில் என்னிடம் ஆலோசனைகளுக்காக வரும் பலர் கொண்டுவந்த கேள்விகளுக்குக் கிடைக்கும் பதில்களை விட மேலதிகமான

கேள்விகளுடன்தான் திரும்புவார்கள். இவற்றில் பல, அவர்களால் நினைத்துப் பார்க்க முடியாதவையாக இருக்கும். நான் தேவையற்று பதில்களைப் புகுத்துபவனல்ல. சரியான பதில்களை அவர்களே எட்டாவிட்டால் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட தொழிலுக்கு அவர்கள் பொருத்தமானவர்களல்ல.

என்னுடைய புதிரான கனவுகளிலொன்று யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு நகைச்சுவை மன்றத்தை (Comedy Club) ஆரம்பிப்பது. இதை எப்படி ஆரம்பிக்கலாம் என நான் Mind Map உடன் ஆலோசித்தேன். இதுதான் அதன் பெறுபேறு:

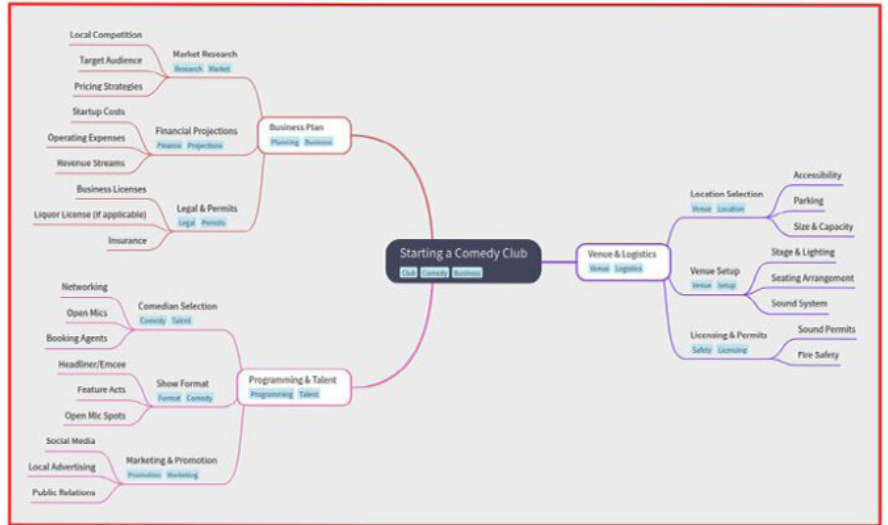

Image Source - <https://mindmapai.app>

Mind Map இனை ஒரு தடவை பரீட்சித்துப் பாருங்கள் (<https://mindmapai.app>). நான் இதைப் பாவித்தபோது செயற்கை விவேகத்தின் பெறுபேறாக அது வழங்கிய ஆலோசனைகள் என்னை அதிர வைத்தன. நகைச்சுவை மன்றம் பற்றி நான் ChatGPT யிடமும் ஆலோசனை கேட்டிருந்தேன். 431 சொற்களில் அது ஒரு பதிலைத் தந்தது. ஆனால் அதை வாசித்துக் கிரகித்தறிவது

கொஞ்சம் சிரமமாகத்தான் இருந்தது. Mind Map தனது ஆலோசனைகளை வரைபடமாகத் தருகிறது. “ஒரு படம் ஆயிரம் சொற்களுக்குச் சமம்” என்பார்கள்.

உலகம் மாறி வருகிறது. எண்ணக்கருவிலிருந்து ஒரு செயற்பாடு பூர்த்தியடைவதற்கிடையில் பாதை மிகவும் கரடுமுரடானதாகவே இருக்கவே வாய்ப்பு அதிகம். செயற்கை விவேகம் இப்பாதையை ஓரளவுக்கு சீராக்கி வருகிறது. சில வேளைகளில் அது புதிய பாதைகளையே உருவாக்கித் தருகிறது. கடந்த 100 வருடங்களாக வளர்ந்து வரும் தொழில்நுட்பம், இயல்பான மனித உடலுழைப்பையும் வழக்கமான நடைமுறைகளையும் தேவையற்றவையாக்கி வருகின்றது. செயற்கை விவேகம் தற்போது பல படிகள் மேலே போய் உயரடுக்கில் உட்கார்ந்திருக்கும் மூளைசாலிகளையே துரத்த ஆரம்பித்துவிட்டது.

அது நாடாள்மையாக இருந்தாலும் சரி, பெருவணிகங்களாக இருந்தாலும் சரி, கூடல் முகாம்களாக இருந்தாலும் சரி அல்லது சாதாரண குசினிச் செயற்பாடாக இருந்தாலும் சரி செயற்கை விவேகம் அனைத்திலும் நுழைந்துவிட்டது. அனுபவமே இல்லாத ஒரு வியாபர நிறைவேற்று பணிப்பாளர் தனது முக்கியமான கேள்விகளுக்கான பதில்களை செயற்கை விவேகத்திடமே கேட்டு அறிந்துகொள்ள முடியும். ஒவ்வொருவருடைய அனுபவங்களும் அவரவர் கற்றல், படிப்பினை, சுற்றிவர இருப்பவர்கள் மற்றும் அவரவர் விருப்பு வெறுப்புகளைப் பொறுத்தே தான் இருக்கும். ஒவ்வொரு செயற்கை விவேக எந்திரமும் அதனதன் (LLM (Large Language Model), “Black Swan Event” மற்றும் “Human Stupidity Factor”) கட்டமைப்பைப் பொறுத்தே பயன்பாடுடையதாகவிருக்கும். புரிதல்

குறைந்தவர்களுடன் அதனால் சம்பாஷிக்க முடியாது. பிரபல குத்துச்சண்டை வீரர் மைக் டைசன் கூறியது போல் “அவரவர் முகங்களில் குத்து வாங்கும்வரை ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு திட்டங்களுடன் வந்திருப்பார்”. டைசனின் இந்த வார்த்தைகள் செயற்கை விவேகத்திற்கும் பொருந்தும் என்பதோடு அதுவும் கூட ஒரு நாள் முகத்தில் குத்து வாங்கவும் நேரிடலாம்.

செயற்கை விவேகத்தின் தோள்களில் ஏறவில்ல ஒரு மனிதன் அதற்கு அப்பாலும் விவேகம் இருப்பதை உணரக்கூடும். தற்போது பொதுமக்களின் பாவனைக்கு விடப்பட்டிருக்கும் செயற்கை விவேகத்தின் எல்லைகள் (பென்ரகனும் இலான் மஸ்க்கும் இதைவிடத் துல்லியமானவற்றை வைத்திருக்கவும் கூடும்) வெகுதூரம் செல்லக்கூடியதல்ல. உதாரணத்திற்கு ChatGPT இனைக் கேட்டால் அது தனது பதிவுகளுக்கான மூலத்தரவுகள் எங்கிருந்து பெறப்பட்டன என்பதைத் தருகின்றது. எனது பரிசோதனைகளின்போது இம்மூலங்கள் ஒன்றோ அல்லது இரண்டோவாக இருந்ததுண்டு. ஒரு ஊடகவியலாளருக்கோ அல்லது ஆய்வாளருக்கோ இத் தரவுகள் திருப்தியாக அமையமாட்டாது.

ஒரு ரோபோவின் தலைக்குமேல் எப்போதும் ஒரு மனிதத் தலை இருக்கவேண்டுமென்ற நிலையில் தான் செயற்கை விவேகம் இருக்கிறது. எதிர்காலம் செழிப்பாக இருக்கவேண்டுமென விரும்புவவர்கள் செயற்கை விவேகப் பாவனையைக் கற்றேயாக வேண்டும். செயற்கை விவேகத்தை உங்கள் கருவிகளில் ஒன்றாக எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அதன் தோளில் ஏறி அதன் தலையாக மாறிக்கொள்ளுங்கள்.

இக்கட்டுரை டிசம்பர் 03, 2024 இல் வெளிவந்த லங்கா பிஸினஸ் ஒன்லைன் பதிப்பில் பிரசுரமானது.

கி.பி. 10 ஆம் 16 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் சர்வதேசக் கடல் வர்த்தகத்தில் இலங்கைத் துறைமுகங்களின் முக்கியத்துவம்

● அப்துல் ரஹீம் ஜெஸ்மில்

அப்துல் ரஹீம் ஜெஸ்மில் தனது தொல்லியல் கலாநிதிப் பட்டத்தினை பாகிஸ்தானில் உள்ள ஹசாரா பல்கலைக்கழகத்திலும், வரலாற்றில் முதுகலைமாணிப் பட்டத்தினை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலும், கலைமாணிப் பட்டத்தினைப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் பெற்றிருக்கின்றார். தற்போது தொல்லியல் திணைக்களத்தில் பணிபுரிந்து வருகின்றார். ஜெஸ்மில் அவர்கள் முஸ்லிம் வரலாறு, பண்பாடு குறித்துப் பேசி வருவதுடன் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளராகவும், கலாசாரத்திற்கும் பாரம்பரியத்துக்கும் இடையிலான பின்னடைவுகள் குறித்து ஆராய்வதிலும் ஈடுபாடு காண்பித்து வருகின்றார். இவர் 'காத்தான் குடியின் வரலாறும் பண்பாடும் : மத தூய்மைவாதத்தின் பின்புலம்' என்ற நூலினுடைய ஆசிரியராவார்.

ந்தியப் பெருங்கடலில் வர்த்தக நடவடிக்கைகளுக்கு ஏற்றவாறு இலங்கையின் கடற்படைத் துறைமுகங்கள் இருந்ததற்கான சான்றுகள் பண்டைய காலத்திலிருந்தே காணப்படுகின்றன. இந்தியப் பெருங்கடலில் பருவமழைக் காற்றின் வழியாகச் செல்லும் கப்பல்களுக்கு இலங்கைத் துறைமுகம் ஒரு சிறந்த மையமாக இருந்து வந்துள்ளதுடன் கிழக்கு மற்றும் மேற்கத்திய நாடுகளுக்கு இடையிலான வர்த்தகத்தில் இலங்கையின் துறைமுகங்கள் ஒரு மையப்புள்ளியாகவும் இருந்து வந்துள்ளதை இலக்கிய ஆதாரங்கள், வெளிநாட்டார் பதிவுகள், கல்வெட்டுகள் மற்றும் தொல்பொருள் அகழ்வாராய்ச்சிகள் எடுத்துக் கூறுகின்றன.

வட இலங்கையில் உள்ள யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தின் துறைமுகங்களிலிருந்து கிடைத்த தொல்பொருள் சான்றுகள் கிழக்கில் சீனாவுடனும், மேற்கில் ரோம் மற்றும் அரேபியாவுடனும், வடக்கில் இந்தியாவுடனும் இடம்பெற்ற மிக ஆரம்பகால வர்த்தகத் தொடர்புகள் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தில் அகழ்வாராய்ச்சிகள் மற்றும் ஆய்வுகள் மூலம் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பல்வேறு கலாசாரங்களுடன் தொடர்புடைய மட்பாண்டங்கள் மற்றும் பிற கலைப்பொருட்கள், இந்தியப் பெருங்கடல் வர்த்தகத்தில் யாழ்ப்பாணமானது முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளது என்பதைக் காட்டுகின்றன. ஆரம்பகால நகர்ப்புறம் மற்றும் யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தில் வர்த்தகம் தொடர்பான குடியேற்றங்களின் தோற்றம் கந்தரோடை நகரத்தை ஒரு மையப் புள்ளியாக வைத்து கி.மு 6 ஆம் நூற்றாண்டில் தொடங்கியதாகும். இந்தியப் பெருங்கடல் பிராந்தியத்தின் சர்வதேச வர்த்தகத்தில் யாழ்ப்பாண தீபகற்பத்தில்

உள்ள கந்தரோடை நகரமயமாக்கலின் வளர்ச்சியில் நேரடித் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது எனலாம். அதே நேரத்தில் உள்நாட்டில் உள்ள துறைமுகங்களும் வர்த்தக வலையமைப்பும் இப்பகுதியில் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் மற்றும் நகரமயமாக்கலின் தன்மை குறித்த தகவல்களை வழங்குகின்றன. யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தில் உள்ள பல முக்கிய துறைமுகங்களிலிருந்தும், குறிப்பாக ஊர்காவந்துறை துறைமுகத்திலிருந்து கிடைத்த கண்டுபிடிப்புகள் யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பம் கொண்டிருந்த சர்வதேச வர்த்தகத்தின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

1984 ஆம் ஆண்டில் Carswell மற்றும் Prickett ஆகியோரால் மாந்தையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்பொருள் அகழ்வாராய்ச்சியில், சாசானிய காலத்து (கிபி 224-651) நெஸ்டோரியன் சிலுவை ஒன்றும் ஒரு பாரசீகக் கல்வெட்டும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டமை, அதன் முக்கியத்துவத்தை மேலும் உறுதிப்படுத்துகின்றது. (Carswell and Prickett, 1984). பருவமழைக் காற்றில் அரபிக்கடலைக் கடந்து செல்லும் கப்பல்களுக்கு இந்தத் துறைமுகம் ஒரு சிறந்த இடமாக இருந்தது. மாந்தையில் காணப்படும் இஸ்லாமிய மட்பாண்டங்கள் இடைக்காலத்திற்கு முந்தையவை (Tempoe, 1989, 100). Tempoe இன் கூற்றுப்படி இவை அரேபிய கடலின் ஷிராஃப் (Shiraf) மற்றும் சோஹர் (Sohar) துறைமுகங்களில் காண்டுபிடிக்கப்பட்ட மட்பாண்டங்களை ஒத்ததாகவே உள்ளன. மாந்தைத் துறைமுகத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாராய்ச்சிகளில் இடைக்காலத்தின் முற்பகுதியில் காணப்பட்ட கண்ணாடிப் பொருட்களின் துண்டுகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன (Carswell and

Pricket, 1984). இலங்கையில் உள்ள வடமேற்கு மந்தை துறைமுகம் கி.பி 11 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் தற்காலிகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டதாக 'கிரிக்கெட்' சுட்டிக்காட்டுகின்றார். (Pricket, 1980, 22) அரபு வர்த்தகர்கள் இலங்கையின் மேற்குக் கடற்கரையில் உள்ள சிலாபம், நீர்கொம்பு மற்றும் கொழும்பு போன்ற துறைமுகங்களுடனும், இலங்கையின் கிழக்கு மற்றும் தெற்கு கடற்கரைகளில் உள்ள துறைமுகங்களுடனும் வர்த்தகம் செய்ததற்கான ஏராளமான சான்றுகள் உள்ளன. Yamamoto இன் கூற்றுப்படி, மாந்தைக் காலத்தைச் சேர்ந்த பெரும்பாலான சீன மட்பாண்டங்கள் கி.பி 9 மற்றும் 10 ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு முந்தையவையாகும் (Yamamoto, 2004: 61, 2004:61).

மேலும் பொலனறுவை அலஹானா பிரிவெனாவில் காணப்படும் மட்பாண்டங்கள் இலங்கையின் கிழக்குத் துறைமுகங்களில் வர்த்தக உறவுகளின் வளர்ச்சிக்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாகும். கி.பி 11 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இலங்கைக்கும் சீனாவுக்கும் இடையில் நிலவி வந்த வர்த்தக உறவுகள் குறித்து அலஹானா பிரிவெனாவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஏராளமான சீன மட்பாண்டங்கள் சான்று பகருகின்றன. அனுராதபுரத்தில் காணப்படும் சீன மட்பாண்டங்களுக்கும் அலஹானா பிரிவெனாவில் காணப்படும் சீன மட்பாண்டங்களுக்குமிடையில் வித்தியாசங்கள் உள்ளன (Prematilleke, 1990: 235, 1990:235). அலஹானா பிரிவெனா தளத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இஸ்லாமிய கலைப்பொருட்களின் ஒரு சில பொருட்களைத் தவிர ஏனைய அனைத்தும் சீன மட்பாண்டங்கள் என அடையாளம்

காணப்பட்டுள்ளன. இந்த மடாலய வளாகம் கி.பி 12 ஆம் நூற்றாண்டு மகாபராக்கிரமபாகு (1153-1186) காலத்துக்குரியதாகும். இதன் மூலம் இலங்கையில் ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதிப் பொருட்கள் கிழக்கு கடல்சார் துறைமுகங்கள் வழியாக இலங்கையின் இரண்டாவது தலைநகரான பொலனறுவைக்கு கொண்டுவரப்பட்டன என்பது மிகவும் தெளிவாகின்றது.

இலங்கையின் துறைமுகங்கள் பற்றிய செய்திகளை லங்காதிலக கல்வெட்டு குறிப்பிடுகின்றது (Paranavitana, 1960: 1626). இது நான்காம் புவனேகபாகு மன்னன் (கி.பி 1272-1284) ஆட்சியின் மூன்றாம் ஆண்டைச் சேர்ந்ததாகும். இந்தக் கல்வெட்டு லங்காதிலக கோயிலைக் கட்டுவதற்காக வணிகச் சங்கம் அளித்த நன்கொடை பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. அதன்படி, இந்தக் கல்வெட்டில் இலங்கையின் ஒன்பது துறைமுகங்கள் வழியாக 18 நாடுகளில் இருந்து பொருட்களை இறக்குமதி செய்த செய்தி சொல்லப்படுகிறது (Paranavitana, 1960: 1626). இந்தப் பொருட்கள் உள்நாட்டிற்குள் தவளம் வழியாக கொண்டு செல்லப்பட்டது. இறக்குமதி அல்லது ஏற்றுமதிப் பொருட்களுக்கு அவற்றின் மதிப்பிற்கு ஏற்ப வரி விதிக்கப்பட்டது. கி.பி 13 ஆம் நூற்றாண்டுக்குள் இந்தியப் பெருங்கடலின் பல பகுதிகளுடன் இலங்கை எவ்வாறு வர்த்தக உறவுகளைப் பேணி வந்தது என்பதை இது வெளிப்படுத்துகிறது. கூடுதலாக, இலங்கைத் தமிழ் கல்வெட்டுகளில் உள்ள வேலுப்புரம் (துறைமுகங்கள்), பட்டினம் (கடலோரப் பகுதி) மற்றும் காடிகைட் (Katikait) - தவளம் என்ற சொற்கள் சர்வதேச சந்தையுடனான உறவை விளக்குகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக,

இம் மூன்று சொற்களும் விஹாரஹின்னா கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

இலங்கையின் வடமேற்கு மற்றும் கிழக்கு கடற்கரையில் அமைந்துள்ள பிரபல்யமான துறைமுகங்களில் மாந்தை, கோகண்ணா, வங்காலை மற்றும் ஊர்காவத்துறை ஆகிய துறைமுகங்கள் முக்கிய துறைமுகங்களாகும். இடைக்கால இலக்கிய ஆதாரங்களில் கோட்டப்பத்தா (Gotapabbatha), தோந்தரா, நில்வலா திட்டா (மாத்தறை), மஹாவிலுகம (வெலிகம), கிம்ஹா தித்தா (ஜின்தோட்டய்), பீமதித்தா (பெந்தோட்டய்) மற்றும் களத்திட்டா (களுத்துறை) துறைமுகங்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. இலங்கையின் மேற்குக் கடற்கரையில் உள்ள சிலாபம் துறைமுகத்துடன் தேதுரு ஓயா இணைக்கப்பட்டுள்ளதால் அது தக்கிண தேசத்துடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவதில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்து வந்துள்ளது. கி.பி 13 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 15 ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலம் தம்பதெனியா, யாப்பகுவ, குருணாகல் மற்றும் கம்பளை ஆகிய இராஜ்ஜியங்கள் வர்த்தகப் பொருளாதாரத்திற்குரிய மிக முக்கிய இராஜ்ஜியங்களாக இருந்து வந்துள்ளன. கி.பி 13 ஆம் நூற்றாண்டில் மன்னார், இலுப்பக்கடவை துறைமுகம் ஒரு முக்கிய துறைமுகமாக இருந்து வந்ததாக நிக்கோலஸ் குறிப்பிடுகின்றார். (Nicholas, 1990:81)

பொலனறுவை தலைநகராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதன் பின்னர், வங்காள விரிகுடாவைச் சுற்றியுள்ள தெற்காசியா மற்றும் ஆசியாவை மையமாகக் கொண்ட வளர்ச்சியடைந்த வர்த்தக மையங்களாக கிழக்கு மற்றும் வடகிழக்கு துறைமுகங்கள் இருந்து வந்துள்ளன. உதாரணமாக, வங்காள விரிகுடா வர்த்தகத்தில் திருகோணமலைத்

துறைமுகம் முக்கியத்துவமிக்கதாக இருந்து வந்தது. இலங்கையில் உள்ள மகாவலி ஆறு திருகோணமலை வழியாக கடலில் கலப்பது சிறப்பம்சமாகும். சோழ மன்னர்கள், கிழக்கு கரையில் தமது வர்த்தகத்தின் முக்கிய துறைமுகமாக திருகோணமலைத் துறைமுகத்தைக் கொண்டிருந்தனர் என சில்வா குறிப்பிடுகின்றார். (Silva, 1959 1973:112).

12 ஆம் நூற்றாண்டில் வெலிகம ஒரு மிக முக்கியமான வர்த்தக மையமாக இருந்து வந்துள்ளமைக்கான சான்றுகள் உள்ளன. பெருமளவிலான உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு வர்த்தகர்கள் வெலிகமவில் வர்த்தக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர். இந்தியப் பெருங்கடலில் பயணிக்கும் வர்த்தகர்களுக்கு கப்பல்களை நங்கூரமிடுவதற்கும், பொருட்கள் கொள்முதல் செய்வதற்கும் பொருட்களின் பரிமாற்றத்திற்கும் வசதியாக இலங்கையின் தெற்கு கடற்கரையில் உள்ள துறைமுகமான வெலிகம இருந்து வந்துள்ளது. பெரும்பாலும் தென்கிழக்கு ஆசிய, சீனா மற்றும் இந்திய வர்த்தகர்கள் இந்த துறைமுகத்தைப் பயன்படுத்தி அரபிக்கடலில் நுழைந்துள்ளனர்.

இந்தியப் பெருங்கடலின் கிழக்கில் இருந்து நிக்கோபார் தீவுகள் வழியாக வரும் கப்பல்கள், இலங்கையின் தெற்கு கடற்கரையில் உள்ள இயற்கைத் துறைமுகமான வெலிகம துறைமுகத்தைப் பயன்படுத்தியே மேற்கு இந்தியப் பெருங்கடலுக்குள் நுழைந்தன. அவ்வாறான ஒரு சிறந்த நங்கூரமிடும் தலமாக அத் துறைமுகம் இருந்து வந்துள்ளது.

குறிப்பாக, வெலிகம துறைமுகத்திற்கு அருகே குக்ஷ்டராஜகலை (குட்டராசக் கல்) சிலை இருந்த இடம் வர்த்தக உறவுகளை

அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பது தெளிவாகிறது. வெளிநாட்டு மன்னனொருவன் குக்ட்ட நோயால் அவதிப்பட்ட போது தனது நோயைக் குணப்படுத்துவதற்காக வெலிகமைக்கு வந்திருந்து, இங்கேயே தன் நோய் நீங்கிச் சென்றான். அவனது ஞாபகார்த்தமாக இன்றும் வெலிகமையில் காணப்படுவதுதான் குக்ட்டராஜகலை (குட்டராசுக் கல்) ஆகும்.

மகாயான பவுத்தம் பரவலாக இருந்த ஒரு பகுதிகளில் தெற்கு மற்றும் தென்கிழக்கு ஆசியா முக்கியமானவை. அதன்படி, கிழக்கு இந்தியப் பெருங்கடலில் இருந்து இந்தியப் பெருங்கடலுக்கு மேற்கே உள்ள வர்த்தகர்களை ஈர்க்கும் இடமாக வெலிகம துறைமுகம் காணப்பட்டது. கல்யாணி கல்வெட்டின் படி, பேம்ஸ் மன்னரால் இலங்கைக்கு அனுப்பப்பட்ட ஒரு கப்பல் வெலிகமவுக்கு வந்தது (Battuda, 1959: 23).

வெலிகமையில் ஏழாம் நூற்றாண்டிலேயே அரபுக் குடியேற்றங்கள் காணப்பட்டமையை பண்டைய வரலாற்றாசிரியரான அல் பலாதுரியின் குறிப்புகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. ஆதி காலத்தில் இஸ்லாமியப் பிரசாரத்துக்காக பகுதாத்திலிருந்தும் யெமனிலிருந்தும் இலங்கைக்கு வந்து சேர்ந்த பனுஹாசிம் மரபினர் பெரும்பாலும் வெலிகமையிலேயே குடியேறினர். மௌலானாக்கள் என்றழைக்கப்படும் இவர்களினூடாக இஸ்லாமியப் பேரரசுக்கும் இலங்கைக்குமிடையே உறவு நிலவ வழியேற்பட்டது. முஸ்லிம்களுக்கு எதிராகப் போர்த்துக்கேயரால் நிகழ்த்தப்பட்ட கொடூரமான அடக்குமுறைகளின் காரணமாக இப்பகுதியிலிருந்து முஸ்லிம்கள் பலர் வெளியேறவும் கொல்லப்படவும் நேர்ந்தது.

போர்த்துக்கேயர்கள் இலங்கையைக் கைப்பற்ற முயன்ற போது இலங்கையிலிருந்த முஸ்லிம்கள் அதனை எதிர்த்து நின்றனர்.

கண்டி மன்னனின் கரையோரப் படை வெலிகமையிலேயே தளமமைத்திருந்தது. அதில் முற்று முழுதாக அரபு முஸ்லிம்களே இருந்தனர். போர்த்துக்கேயர்களால் இப்படையைச் சேர்ந்த 10,000 அரபு வீரர்கள் வெலிகமையில் வைத்துக் கொலை செய்யப்பட்டனர்.

கி.பி 13 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வத்தளை, நீர்கொம்பு, புத்தளம் மற்றும் சிலாபம் துறைமுகங்கள் கடல்சார் வர்த்தகத்திற்கு முக்கியமானவையாக இருந்தன. சிலாபம் துறைமுகம் கி.பி 12 ஆம் நூற்றாண்டில் கப்பல் கட்டும் தளமாக இருந்ததாக பரணவிதனா குறிப்பிடுகின்றார் (Paranavitana, 1929: 385).

கி.பி 14 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் ஆரியச் சக்ரவர்த்தி கொழும்பு, வத்தளை, நீர்கொம்பு, புத்தளம் மற்றும் சிலாபம் ஆகிய இடங்களில் தற்காலிகத் தங்குமிடங்களை உருவாக்கினார் என இப்னு பதூதாவின் குறிப்புகள் கூறுகின்றன. பதூதா இலங்கைக்கு வந்தபோது, தற்செயலாக புத்தளம் துறைமுகத்தில் தரையிறங்கினார். அந்த நேரத்தில் ஆரியப் பேரரசர்களின் வீடுகளைக் காண முடிந்தது. அவரது கப்பல் துறைமுகத்திற்கு வந்த பிறகு, மாலுமிகள் அங்கு தரையிறங்கத் தயங்கினர். பதூதா வந்த நேரத்தில், ஆரியச் சக்கரவர்த்தி முத்துக் குளிப்பு வளங்களைக் கண்காணித்துக் கொண்டிருந்தார் (Ibn Battuta, Vol. IV, 79). கி.பி 13 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் அரபிக் கடல் பிராந்தியம், பாரசீக வளைகுடா, செங்கடல் மற்றும் ஆபிரிக்காவின் கிழக்கு கடலோரப் பகுதிகளின் வளர்ச்சி இலங்கையின் தென்மேற்கு, மேற்கு மற்றும் வடமேற்கு துறைமுகங்களின் வளர்ச்சிகளில் தாக்கம் செலுத்தின.

உளர்காவந்துறை துறைமுகம் (Kayts port) மத்தியகால இலங்கையில் அரபு வர்த்தகம் இடம்பெற்ற முக்கிய துறைமுகமாகும்.

மகாபராக்கிரமபாகு (கி.பி 1153-1186) மன்னரின் காலத்தில் திராவிட மொழியில் எழுதப்பட்ட நைனாதிவ தமிழ்க் கல்வெட்டு, ஊர்காவந்துறை துறைமுகத்தில் சரக்குக் கப்பல்கள் நங்கூரமிடப்பட்டிருந்ததைப் பற்றி விபரிக்கின்றன (Indrapala, 1963:63). இந்த வணிகக் கப்பல்கள் அரபிக்கடலில் இருந்து வந்தது என்றும், மேலும் இந்தக் காலகட்டத்தில் யானை மற்றும் குதிரை வர்த்தகம் மேலோங்கி இருந்தது என்றும் இந்திரபாலா குறிப்பிடுகின்றார் (Indrapala, 1963:63).

இலங்கையின் நிர்வாகத்தில் பல்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்த வணிகர்கள் ஈடுபட்டது மட்டுமல்லாமல், இந்த சர்வதேச வர்த்தகம் இலங்கை மன்னரால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டதும் முக்கியமானதாகும். இவற்றில் அரேபியர்களைப் பற்றிய முக்கிய குறிப்புகளும் உள்ளன. முதலாம் பராக்கிரமபாகு (கி.பி 1153-1186) ஜாவகர்களுக்கு தலைவர்களை நியமிக்க அமைச்சர்களுக்கு உத்தரவிட்டதாக சூளவம்சம் குறிப்பிடுகின்றது (Cu:76: 264). மேலும், கி.பி 13 ஆம் நூற்றாண்டில் பொருளாதார மற்றும் சமய நோக்கங்களுக்காக ஜாவக (தற்போதைய தாய்லாந்து) மன்னர் இரண்டு முறை இலங்கை மீது படையெடுத்ததாகவும் சூளவம்சம் குறிப்பிடுகின்றது.

முதலாம் விஜயபாகுவின் (1055-1110) காலத்தில் ஜாவகர்கள் மன்னரின் படையில் ஊதியம்பெற்று வந்ததாக யாழ்ப்பாண வைபவமாலை குறிப்பிடுகின்றது (யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, 33). இலங்கையின் ஆட்சியாளர் இந்தத் துறைமுகங்களிலிருந்து பெரும் வருமானத்தையும் ஈட்டிவந்தனர். இந்தத் துறைமுகங்களிலிருந்து மட்டுமல்லாமல் உள்நாட்டு வர்த்தகத்திலிருந்தும் பெரும் இலாபம் பெறப்பட்டது (பரணவிதான, 1960:1626).

கி.பி 13 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த அரபு

முதலாம் விஜயபாகுவின் (1055- 1110) காலத்தில் ஜாவகர்கள் மன்னரின் படையில் ஊதியம்பெற்று வந்ததாக யாழ்ப்பாண வைபவமாலை குறிப்பிடுகின்றது (யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, 33). இலங்கையின் ஆட்சியாளர் இந்தத் துறைமுகங்களிலிருந்து பெரும் வருமானத்தையும் ஈட்டிவந்தனர். இந்தத் துறைமுகங்களிலிருந்து மட்டுமல்லாமல் உள்நாட்டு வர்த்தகத்திலிருந்தும் பெரும் இலாபம் பெறப்பட்டது (பரணவிதான, 1960:1626).

மொழியில் எழுதப்பட்ட கல்வெட்டு ஒன்று மன்னாரின் வடபகுதியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இப்பகுதியில் முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்ததற்கான கூடுதல் சான்றாக இது உள்ளது.

கி.பி 11 ஆம் நூற்றாண்டில், அரபிக் கடலை நோக்கி அமைந்திருந்த மிக முக்கியமான துறைமுகமாக கொழும்பு காணப்பட்டது. இந்தியப் பெருங்கடலில் பருவமழைக் காற்றின் போது கப்பல்கள் தங்குவதற்கு இந்தத் துறைமுகத்தின் இருப்பிடம் முக்கியமானதாக இருந்தது. நிக்கோலஸின் கூற்றுப்படி, கி.பி 10 ஆம் நூற்றாண்டில், கொழும்பு முஸ்லிம்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தும் இடமாக இது இருந்து வந்துள்ளது (Nicholas, 1959:121).

செரன்தீபில் உள்ள சிறந்த நகரங்களில் 'கொலம்தொட்டவும்' ஒன்று என்று இப்னு பதூதா தெரிவிக்கிறார் (Ibn Battuta, 223-224). ஜலஸ்தி என்ற ஆட்சியாளரின் கீழ் ஐநூறு அபிசீனியர்கள் கொழும்புத் துறைமுகத்தில் பணியாற்றியதாக பதூதா குறிப்பிடுகின்றார். ஆபிரிக்காவின் அடிமைகளாக கருதப்பட்ட அவர்கள் சரக்குகளை ஏற்றுதல், இறக்குதல் போன்ற பணிகளில் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருந்தனர். இப்னு பதூதா ஜலஸ்தியை 'கடலின் இளவரசர்' என வர்ணித்தார். இக்காலகட்டங்களில் கொழும்பை அடைந்த முஸ்லிம்கள் தங்குமிடங்களை அமைத்து வியாபார

நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டனர் (Silva, 1951:22). இந்தியப் பெருங்கடலினூடாக அரபிக் கடலுக்கு பொருட்களைப் பரிமாறிக்கொள்ளும் மற்றொரு துறைமுகமாக கொழும்புத் துறைமுகம் மாறியது. அது பெரும்பாலும் முஸ்லிம் வர்த்தகர்களின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டதொரு துறைமுகமாக அறியப்பட்டது (Silva, 1951:22).

இலங்கையுடனான சர்வதேசக் கடல் வர்த்தகம் 10 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 16 ஆம் நூற்றாண்டு வரை இந்தியப் பெருங்கடலின் இரண்டு முக்கிய அமைப்பு ரீதியான பகுதிகளைக் கொண்டிருந்தன. முதலாவது பகுதி, அரபிக்கடலை மையமாகக் கொண்டு வங்காள விரிகுடா, தென்னிந்தியா, பர்மா, தாய்லாந்து, கம்போடியா, மலாயா, ஜாவா மற்றும் சுமத்ரா போன்ற பகுதிகளை உள்ளடக்கியிருந்தது. இது 10 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 13 ஆம் நூற்றாண்டு வரை நீடித்தது. 13 ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர் அரபிக் கடலைச் சூழ ஒரு பெரிய வர்த்தக வலையமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. அது குறிப்பாக பாரசீக் வளைகுடா, செங்கடல், வடமேற்குப் பகுதி, இந்தியாவின் மேற்குப் பகுதிகள் மற்றும் ஆபிரிக்காவின் கிழக்குப் பகுதிகள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியதாகும். இவ்விரு சர்வதேசக் கடல் வர்த்தகங்களுமே 10 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 16 ஆம் நூற்றாண்டு வரை இந்தியப் பெருங்கடலில் இலங்கையின் துறைமுகங்களை இணைத்த வர்த்தக நடவடிக்கைகளாக இருந்து வந்தன.

உசாத்துணை

1. Carswell, J. & Pricket, M. (1984). The Excavation of Mantai 1980: A Preliminary Investigation. Ancient Ceylon, Vol. V, pp. 3–80.
2. Culavamsa (Cv.) (1925). Geiger, W. (Trans.). Culavamsa, Vol. I. Oxford University Press.

3. Culavamsa (Cv.) (1927). Geiger, W. (Trans.). Culavamsa, Vol. II. Oxford University Press.
4. Ibn Battuta. (1858). Sanguinetti, B.R. (Trans.). Voyages d' Ibn Battta, Vol. IV. Paris.
5. Indrapala, K. (1963). The Nainative Tamil Inscription of Parakramabahu I. University of Ceylon Review, Vol. XXI, No. I, pp. 63–70.
6. Mahavamsa (Mv.) (1912). Geiger, W. (Trans.). Mahavamsa. London.
7. Nikaya Sangrahaya (NS.) (1997). Nikaya Sangraha. Buddhist Cultural Center, Dehiwala.
8. Paranavitana, S. (1933). Tamil Inscription: Gall Trilingual Slab. Epigraphia Zeylanica, Vol. III, pp. 270–277.
9. Paranavitana, S. (1960). Lankatilaka Inscriptions. University of Ceylon Review, Vol. XVIII, No. I & II, pp. 16–26.
10. Prematilleke, P.L. (1892) [2000]. Chinese Ceramics Discovered in Sri Lanka. In S. Bandaranayake, L. Dewaraja, R. Silva, & K.D.G. Wimalaratne (Eds.), Sri Lanka and the Silk Road of the Sea (pp. 61–65). UNESCO and CCF.
11. Silva, K.M. De & Ray, C.M. (1959–1973). History of Ceylon. Colombo.
12. Tempo, Moria. (1989). Maritime Trade Between China and the West: An Archaeological Study of the Ceramics from Siraf (Persian Gulf), 8th to 15th Centuries A.D. Great Britain.
13. Yamamoto, N. (2004). Periyapattinam/Nagapattinam/Devipattanam/Kayal/Kulasekarapattanam/Madurai. In N. Karashima (Ed.), In Search of Chinese Ceramic Sherds in South India and Sri Lanka (pp. 22–27). Taisho University Press, Japan.

2009 இல், போரின் முடிவில், போர் தந்த சிதைவுகளுக்கு நாம் முகம் கொடுத்தோம். இதில் மிக முக்கியமானது போர் சிதைத்த எமது நிறுவன நினைவு வளம் (Institutional Memory) ஆகும். மனித இழப்புகளுக்கு அடுத்ததாக, எம்மால் கட்டமைக்கப்பட்ட நிறுவனங்களின் பெயர்வும், சிதைவும் பிடுங்கி எறியப்பட்ட பூசணிக் கொடிகள் போல எங்கும் பரவிக் கிடக்கிறது. நிறுவனங்களின் சிதைவுகளில் மிக முக்கியமானதும், மிகவும் பாதிக்கப்பட்டதுமாக அமைவது கூட்டுறவு இயக்கமாகும்; கூட்டுறவுத் துறையின் வெற்றிக்கு அச்சாணியாக இருந்த கடனுதவுக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் அதனோடு இணைந்தே அழிவுக்குள்ளாகின. இச் சிதைவுகளைக் கண்டறிந்து மீள் உருவாக்கம் செய்ய வேண்டிய காலமிது. அதன் பொருட்டு, கூட்டுறவு இயக்கம் - கூட்டுறவின் கட்டமைப்புக்கள் மிக முக்கிய அசைவியக்கமாக மாற முடியுமா? போரின் பின்னரான மீள் கட்டுமானத் திட்டங்களுக்கும் நிலையான அபிவிருத்திக்கும் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வகிபாகம் யாது? எங்கிருந்து தொடங்குவது? போரின் பின்னரான சிதைவுகள், அதன் விளைவாக விளைந்த பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்கு அதனால் உதவ முடியுமா? ஆகிய வினாக்களை இத் தொடர் முன்வைத்து ஆராய்கின்றது. போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளான வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்கள் மற்றும் மலையகம் உட்பட, இலங்கையின் பல பாகங்களிலுமுள்ள கூட்டுறவுத் துறையினால் ஒரு வலுவான மாற்றுப் பொருளாதாரக் கட்டமைப்புக்கு சிறப்பாக உதவ முடியும். கூட்டுறவுத் துறையின் வளர்ச்சி சார் விடயங்களை மையமிட்டு காத்திரமான விடயங்களை தர்க்கத்துடன் கலந்துரையாடி, சிந்தனைக்கான முன்மொழிவுகளை தரும் இத் தொடர் 'கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வகிபாகம் : போரின் பின்னரான மீள் கட்டுமானமும் அபிவிருத்தியும்' எனும் பெயரில் அமைகிறது.

இலங்கையின் பொருளாதார நெருக்கடியும் கூட்டுறவு வங்கிகளின் தேவையும்

● வை. ஜெயமுருகன்

சமூக அபிவிருத்தி ஆய்வாளரான இவரது எழுத்துக்கள் அபிவிருத்தி பிரச்சினைகள் தொடர்பாக கவனம் கொள்வதுடன் போரின் பின்னரான நினைவுகொள் காலத்தின் மீள் கட்டமைப்புக்கள் மீதும் அழுத்தம் கொடுக்கிறது. இவர், அபிவிருத்திக் கல்விக்கான கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வுக்காக 'இலங்கையின் போரின் பின்னரான அபிவிருத்தி முரண்நிலை' என்னும் கருப்பொருள் மீதான ஆய்வை முன்னெடுத்தவர். இவ் ஆய்வு நூலாக வெளிவரவுள்ளது. சர்வதேச கிறிஸ்டின் பல்கலைக்கழகத்தில் 'M.A in Peace Study' ஆய்வுப் பட்டம் செய்ய ரோட்டரி (Rotary Peace Fellow) புலமைப்பரிசுக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டவர்.

லங்கையின் பொருளாதார நெருக்கடியின் உடனடி விளைவாக வறுமை அதிகரித்து வருகின்றது.

தற்போதைய கணக்கீட்டின்படி, 70 இலட்சம் பேர் வறுமையின் பிடியில் சிக்கி உள்ளனர். அதிகரித்த குழந்தை வறுமை ஒரு பெரும் சமூக, பொருளாதாரப் பிரச்சினையாக மாறி வருகிறது. பொருளாதார நெருக்கடியில் அரசின் பங்கு முக்கியமானதே; ஆனால் சமூக அமைப்புகளின் பங்கு அதனையும்விட முக்கியமானது. பல தசாப்தகால ஆயுத மோதலின் விளைவாக ஏற்பட்ட பொருளாதாரச் சரிவு மாறாத விளைவுகளை உண்டாக்கியுள்ளது. நிலைமை சிறிது சிறிதாக மேம்பட்டாலும், பல குடும்பங்களின் வாழ்க்கை கடினமாகவே உள்ளது.

தொடரும் இந்நிலை மாறுவதற்கு ஒரு பரந்த அணுகுமுறை அவசியம். குறிப்பாக, சிறு விவசாயிகள், சிறு தொழில்முனைவோர், வாழ்வாதார முன்னெடுப்பில் அயராது பாடுபடும் பெண்கள், பொருளாதார ரீதியில் நலிவுற்றோர்கள், நகர்ப்புற வீதியோர சிறு வியாபாரிகள் ஆகியோருக்கு பொருளாதார அபிவிருத்தியில் உதவும் நிலையான மற்றும் பாதுகாப்பான நிதிச் சேவை அவசியமானது. தற்போது உலகளாவிய நிதி நெருக்கடியானது பல யதார்த்தங்களை தன்னுள் உள்ளடக்கி, அவற்றை நேர்மையாகப் பரிசீலிக்கத் தயாராகி வருகிறது. நிதி அமைப்புகளின் பாதக, சாதக மற்றும் விரும்பத்தக்க அம்சங்களை மறுபரிசீலனை செய்து, புதிய, பயன்தரு நிதி அமைப்புகளை கட்டாய அமுலாக்கத்திற்கு மாற்றும் பொறுப்பு எம்மிடையே உள்ளது.

இலங்கையின் இன்றைய பொருளாதார நெருக்கடியில், கூட்டுறவுகள் நிலையான விவசாய நடைமுறைகளை ஊக்குவிக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளன. விவசாய நாடான இலங்கை இன்று அரிசியை இறக்குமதி செய்கிறது. கடல் வளம்மிக்க தீவு, உணவுக்காக தகரத்தில் அடைக்கப்பட்ட மீன்களில் தங்கியிருக்கின்றது. கூட்டுறவு மூலோபாயம் என்பது கூட்டுறவு அமைப்புகள் மற்றும் ஏனைய நிறுவனங்களுடன் இணைந்து, போட்டியை விட

ஒத்துழைப்பை முன்னிறுத்தி தங்கள் இலக்குகளை அடைய முயலும் ஒரு நிறுவன முயற்சியாகும். இது ஒரு கூட்டு முயற்சியாகும். கூட்டுறவின் மையக்கருத்து என்பது, ஒத்துழைப்பின் மூலம் கிடைக்கும் நன்மைகளை எவ்வாறு பகிர்ந்து கொள்ளலாம் மற்றும் கூட்டுப் பங்களிப்பை எவ்வாறு அதிகரிக்கலாம் என்பதில் கவனம் செலுத்துவதே ஆகும். இது ஊர் கூடி தேர் இழுப்பது போன்றது; ஒவ்வொருவரும் தங்கள் பங்கைச் செய்தால் மட்டுமே வெற்றி கிடைக்கும்.

கூட்டுறவு வங்கிகள் வாழ்க்கையை மாற்றுவதற்கும், பொறுப்புள்ள சமூக - பொருளாதாரக் கட்டமைப்பை நீடித்து நிலையான சமூக நிறுவனங்களாக இயங்குவதற்கு உறுதிபூண்ட பொருளாதார மையங்கள் ஆகும். இது பேண்தகு அபிவிருத்தி மற்றும் நிலையான இலாப வளர்ச்சி ஆகியவற்றை ஒன்றையொன்று பூர்த்தி செய்யவைத்து பொருளாதாரம், சமூகம் மற்றும் சுற்றுச்சூழலில் சாதகமான தாக்கத்தை தரக்கூடிய மக்கள் பங்கெடுப்புடைய வங்கி முறையாகும். போரின் பின்னணியில், கட்டமைப்பு முன்னெடுப்புக்கான சிறந்த ஊடகங்கள் கூட்டுறவு வங்கிகளே. வியட்நாம் மக்கள் போரின் சிதைவுகளிலிருந்து மீண்டு வளம் பெற உதவிய பொருளாதார மையங்களாக ஒன்றிணைந்த கூட்டுறவு வங்கிகள் உதவின. எமது கூட்டுறவு வங்கிகள் தங்கள் பலத்தைப் புரிந்துகொள்வதன் மூலம் சமூகப் பொறுப்பினை உணராமல் உள்ளன; இதிலிருந்து மீள்வது காலத்தின் கட்டாயமாகும்.

வளர்ந்த அல்லது வளரும் நாடுகளில் உள்ள கூட்டுறவுகள் வளங்களைத் திரட்டுதல், வேலைகளை உருவாக்குதல், சமூக மற்றும் பொருளாதாரச் சமத்துவத்தை ஊக்குவித்தல் மற்றும் சமூக மூலதனத்தை வலுப்படுத்துதல் ஆகியவற்றின் மூலம் பொருளாதார வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. கூட்டுறவு நிதி திரட்டுதல் மற்றும் கூட்டுறவு வணிக நடவடிக்கைகளில் இருந்து வருவாய் ஈட்டுதல் போன்ற பல்வேறு முன்முயற்சிகள் மூலம் வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பொருளாதார வாய்ப்புகளை உருவாக்குவதே கூட்டுறவின் முக்கிய நோக்கமாகும். கூட்டுறவுகளின்

மேம்பாடு, குறிப்பாக உள்ளூர் பொருளாதார ஆதாரங்களை நோக்கிய பெறுமதிசார் முன்னெடுப்பின் மீது முக்கிய கவனத்துடன், அவற்றின் செயல்திறனை மேம்படுத்தும் நோக்கங்களுடன் மிகவும் நெருக்கமாக இணைந்திருக்க வேண்டும். இந்த இலக்குகளை அடைய ஆரோக்கியமான கூட்டுறவு வங்கிகள் அவசியம். ஆனால், இலங்கையில், குறிப்பாக போரின் அதிர்வுகளால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் கூட்டுறவு வங்கிகள்

செயற்பட்டாலும், அவை வலுவான பொருளாதார உந்தலுக்கு உதவ முடியாத, பலவீனமான நிலைமையில் உள்ளன. இன்றைய பொருளாதார விளிம்புநிலையில், ஒரு உயிர்ப்பான வகிபாகம் வகிக்கும் வகையில் உதவக்கூடிய கூட்டுறவு வங்கிகள் அரிதாகவே உள்ளன. அரசின் பொருளாதார அபிவிருத்தி நோக்கில் கூட்டுறவு வங்கிகளின் தேவை உணரப்படாத நிலையில், ஒரு தன்னார்வப் பொறிமுறையில், கூட்டுறவுத் தளத்தில், ஒரு வலுவான கூட்டுறவு வங்கியை வடக்கு - கிழக்கு தாயக மட்டத்தில் உருவாக்க வேண்டிய அவசியத் தேவை உள்ளது.

தற்போதைய கவனத்துக்கு உரிய அம்சங்கள் இரு நிலைகளில் நோக்கப்படலாம். ஒன்று, ஒரு எளிய முறைக்கு திரும்புவதற்கான ஆர்வம் (Yearning for a return to simpler times); இரண்டு, நுகர்வோர் சார்ந்த நிதி உறவாடுதலை நோக்கிய மாற்றம் (More client oriented financial relationships). இந்த இரண்டையும் இணைக்கும் பாதையின் தெரிவு என்பது எளிதானது அல்ல; அது பல சிக்கல்களை கொண்ட முட்கள் நிறைந்த காடு.

கூட்டுறவு வங்கிகள் (Cooperative Banks), குறிப்பாக உள்ளூர் சிக்கன கூட்டுறவு கடன் வழங்கும் சங்கங்கள், சமூக நிதி நிறுவனங்கள் எனப்படும் பகுதியின் கீழ் வருகின்றன; நிதி நிறுவனங்களில் ஒரு வகைக்குள்ளும் அடங்கும். இவை 'ஊக' நிதிச்

வவுனியா மாவட்ட சிக்கன கடனுதவி கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாசத்தின் அலுவலகம்

சந்தைகளிலிருந்து வெகு தொலைவில் உள்ளவை. ஒப்பீட்டளவில் சிறிய அழுத்தத்துடன் கூடிய நெருக்கடியைத் தடுப்பதற்காகச் செயற்படக்கூடியவை.

வணிக வங்கிகள், நிதி முறைமைச் சிக்கல்களில் சிக்கி, கடன் அபாயத்தால் பாதிக்கப்படும் நிறுவனங்களாக உள்ளன. சந்தை ஆபத்து, பணப்புழக்க அபாயம் மற்றும் மூலதன பாய்ச்சல் வழி தவறுதல் ஆகியவை வணிக வங்கிகளைச் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கக்கூடும், ஆனால் 'சமூக வங்கிகளுக்கு' இந்தத் தாக்கங்கள் மிகக் குறைவு. உண்மையில், சமூக வங்கிகளுக்கு சமூகம் தரும் மதிப்பு முக்கியமானதாகவும் சமூக மூலதனமாகவும் இருக்கிறது. இருப்பினும், கூட்டுறவு வங்கி முறைகளுக்கும் பலவீனங்கள் உள்ளன.

கூட்டுறவு வங்கிகள் வழங்கும் அம்சங்களும், சேவைகளின் தன்மையும் மிக முக்கியமானதாகும். ஒரு சமூக நீதிக்காகச் செயற்படும் நிதி முறையின் அடிப்படையில், இவ் வங்கிகளின் சமூக மறுமதிப்பீட்டின் தன்மையை பிரித்தறிந்து பார்க்க வேண்டும். ஆனால், நடைமுறையில் இது ஒடுக்கப்படும் நிலைக்கு உள்ளாகி வருகின்றது.

இது சமூக, பொருளாதாரப் பின்னடைவுக்கு உரம் அளிப்பதாக உள்ளது.

கூட்டுறவு வங்கிகள் எவ்வாறு செயற்படுகின்றன, வணிக வங்கிகள் மற்றும் மற்ற நிதி நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகள் ஒவ்வொன்றும் எவ்வாறு வேறுபடுகின்றன என்பவற்றை ஒருவர் அறிந்தால் ஆச்சரியப்படலாம். இவற்றுக்கு இடையே பொதுவாக ஒற்றுமைகள் இல்லை எனலாம். வர்த்தக வங்கிகளுக்கு மாற்று வங்கிகளாக இருப்பவை தான் கூட்டுறவு வங்கிகள். ஆனால், வர்த்தக வங்கிகளின் சமூக மதிப்பானது மாற்று வங்கிகளின் செயலின்மைக்குக் காரணமாக இருக்கின்றது. சமூகத்தின் மிகப்பெரிய எதிர்பார்ப்பு என்பது, வர்த்தக வங்கிகளுக்கு மேலாக இயங்கக்கூடிய மாற்று வங்கிகள், மந்த நிலையில் முடங்கியுள்ள நிலையிலிருந்து, வளர்ச்சிப் பாதையில் முன்னேற வேண்டும் என்பது தான்.

பாரம்பரிய வர்த்தக வங்கி (The prototypical conventional bank) என்பது பேரம் பேசக்கூடிய பங்குகளின் மூலம் லாபத்தை அதிகப்படுத்த முயலும் நிறுவனமாகும். இது முதன்மையாக வழங்கும் கடன்களில் சம்பாதிக்கும் வட்டி மற்றும் வைப்பாளர்கள், பிற நிதி வழங்குநர்களுக்கு செலுத்தும் வட்டிக்கு இடையேயான வித்தியாசமான பரவலில் இருந்து லாபம் ஈடுகிறது.

எடுத்துக்காட்டாக, பரிவர்த்தனைக் கட்டணங்களிலிருந்து வங்கி கணிசமான அளவிலான வட்டி அல்லாத வருமானத்தை ஈடுகிறது. வங்கிகள் கடன் வழங்குவதற்கும், வைப்புத்தொகை கணக்குகளை பராமரிப்பதற்கும் சேவைக் கட்டணங்களை வசூலிக்கின்றன. இது வங்கிகளுக்கு முக்கியமான வருமான ஆதாரமாகும். இந்த வருவாய்கள் பெரும்பாலும் வட்டிதாங்கும் தயாரிப்புகளுடன் தொடர்புடையவை.

யுனிவர்ஸல் பேங் (Universal Bank) ஒரு முதலீட்டு வங்கியாகச் செயல்படுவதோடு, பங்கு மற்றும் கடன் மூலமாக தங்கள் வணிக வாடிக்கையாளர்களுக்கு நிதி வழங்கும் சேவையையும் செய்கிறது. மேலும், அவர்கள்

வணிக வாடிக்கையாளர்களின் இயக்குநர் குழுவில் அமர்ந்து, குறைந்த செலவில் நிதிப் பயன்பாட்டைக் கண்காணிக்கவும் முடியும். இது கண்காணிப்புச் செலவுகளைக் குறைத்து, வணிகத் தோல்விகளைத் தடுத்து வங்கியின் செயற்திறனை அதிகரிக்கும். இது வலுவாக இருந்தாலும், வங்கி மற்றும் கார்ப்பரேட் நிர்வாகத்துக்கு இடையேயான அதிகப்படியான 'வசதியான' மற்றும் ஒளிபுகா உறவுகள் (opaque relationships) பல சிக்கல்களுக்கு வழிவகுக்கலாம்.

ஒரு கூட்டுறவு அல்லது பரஸ்பர வங்கியின் (Mutual bank) இன்றியமையாத சிறப்பியல்பு என்னவென்றால், பெரும்பாலான வாடிக்கையாளர்கள் அதை சுதந்திரமாக தமக்குச் சொந்தமாக வைத்திருப்பார்கள். பொதுவாக, ஒவ்வொரு வைப்பாளரும் குறைந்தபட்சம் ஒரு பங்கையாவது வைத்திருப்பார். இது வாடிக்கையாளரின் கணக்கை முடினால் மட்டுமே மீட்டெடுக்கப்படும். சில சந்தர்ப்பங்களில், கூடுதல் பங்குகளை வாங்கலாம் மற்றும் சில நிபந்தனைகளின் கீழ் மீட்டெடுக்கலாம். இந்தப் பங்குகள் வங்கியின் முதலீட்டைக் கட்டுப்படுத்த அடிப்படையாக அமைகின்றன. அந்தக் கட்டமைப்பிற்குள், பல்வேறு நிறுவன வடிவங்கள் மற்றும் கட்டுப்பாட்டு வழிமுறைகள் சாத்தியமாகும். எடுத்துக்காட்டாக, சில கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் உறுப்பினர் அல்லாதவர்களுடன் குறிப்பிட்ட அளவு சில்லறை வணிகத்தைச் செய்கின்றன. சில உறுப்பினர்கள் கூட்டுறவு நிறுவனத்தில் கூடுதலான 'மீளப்பெறும் பங்குகளை' வாங்க அனுமதிக்கின்றனர். கடன் வாங்குபவர்கள் வைப்பாளராக இல்லாவிட்டாலும் பங்குகளை வைத்திருக்க வேண்டும். கூட்டுறவு வங்கிகள், கொள்கையளவில், வழக்கமான வங்கிகளில் காணப்படும் எந்த நடவடிக்கையிலும் ஈடுபடலாம். கூட்டுறவு வங்கிகள் பொதுவாக வலுவான சில்லறை நோக்குநிலையைக் கொண்டிருக்கும் போது, சில கூட்டுறவுக்குச் சொந்தமான வங்கிக் குழுக்கள் முதலீட்டு - வங்கிவகை நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகின்றன. மேலும், கூட்டுறவு வங்கிகள் சிறு மற்றும் நடுத்தர நிறுவனங்களுக்கு (SME) சம்பங்கு வகை

நிதியுதவியை வழங்குகின்றன. கூட்டுறவு வங்கிகள் வட்டி விகிதப் பரவல் மற்றும் பரிவர்த்தனை கட்டணங்கள் மூலம் அதிக லாபம் ஈட்டுகின்றன.

கடன் சங்கம் என்பது கூட்டுறவு வங்கியின் ஒரு குறிப்பிட்ட வடிவம். அது ஒரு இலாப நோக்கற்ற கூட்டுறவு நிதி நிறுவனம் ஆகும். கூட்டுறவு வங்கிகளின் ஒரு முக்கிய அம்சம் என்னவென்றால், உரிமையாளர் மற்றும் ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும், அவர்களின் சேமிப்பு அளவு அல்லது நிலுவையில் உள்ள கடன்களின் அளவைப் பொருட்படுத்தாமல், ஒரு வாக்கு வழங்கப்படுகிறது. கடன் சங்கத்தின் கணக்கு அளவைப் பொருட்படுத்தாமல், ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் தன்னார்வ இயக்குநர்கள் குழுவிற்கு போட்டியிடலாம்; தேர்தலில் வாக்களிக்கலாம். வழக்கமான, லாபத்தை அதிகப்படுத்தும் வங்கியை விட, சேமிப்புகள், கடன்களுக்கான நியாயமான விதிதங்கள் மற்றும் குறைவான கட்டணங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து உறுப்பினர்கள் பயனடைவார்கள். கடன் சங்கங்கள் தங்கள் உறுப்பினர்களின் வைப்புகளை, பெருமளவில் வெளி மூலதனத்தில் பயன்படுத்துகின்றன.

கடன் வாங்குபவர்களைப் பற்றிய தகவல்களை அதிகரிப்பதன் மூலம் பொருளாதார நன்மைகளை உருவாக்க கூட்டுறவுகள் முனைகின்றன. கூட்டுறவு நடத்தையை ஊக்குவிப்பது என்பது மக்களுடன் நடைபெறும் ஊடாட்டம் தான். கூட்டுறவு மற்றும் கடன் சங்கங்களின் உரிமையாளர் - உறுப்பினர்கள் நிர்வாகத்தை மேற்பார்வையிடுகிறார்கள். லாபத் தொகையைப் பெறுகிறார்கள். இது ஈட்டப்பட்ட இலாபங்கள் மற்றும் இருப்புகளில் எவ்வளவு சேர்க்கப்படுகிறது என்பதைப் பொறுத்தது.

கூட்டுறவு வங்கிகள் அல்லது சிக்கன கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பொதுவாக தங்கள் உறுப்பினர்களுக்கே மட்டுமே மூலதனத்தை வழங்க அனுமதிக்கின்றன. இதனால், அவை வெளிப்புற மூலதனத்தை கொண்டு வந்து விரிவாக்கம் செய்யவோ அல்லது வளர்ச்சியை அதிகரிக்கவோ முடியாது. சில சந்தர்ப்பங்களில், கூடுதலான மூலதனத்தை ஈட்டுவதற்காக,

உறுப்பினர்கள் உரிமையில் பங்கு வாங்க அனுமதிக்கப்படலாம், ஆனால் அவை கூட்டுறவின் அடிப்படையான நடைமுறைகளையும், சமத்துவக் கொள்கைகளையும் மதிக்கும் வகையில் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கும்.

கூட்டுறவு, பங்குதாரர்களிடையே சிக்கனத்தையும் பரஸ்பர ஒற்றுமையையும் வலியுறுத்தும் நோக்குடன் செயற்படுகிறது. அதேவேளை வட்டியின் தீமைகளைக் கண்டிக்கிறது. நடைமுறையில், இது நிதிச் சேவைகளுக்கான அணுகலை மேம்படுத்தி, தனிநபர்களை வறுமையிலிருந்து மீட்டெடுத்தல் என்பதை முக்கிய இலக்காகக் கொண்டுள்ளது. இந்தக் கொள்கை சிறு நிதி நிறுவனங்களை (MFIs) ஊக்குவிக்கிறது. மேலும் Grameen வங்கி போன்ற முன்மாதிரிகளை உருவாக்குவதற்கான தளமாகச் செயல்படுகிறது.

ஆரம்பகால கடன் சங்கங்கள் அவற்றின் செயல்பாட்டில் தெளிவான நோக்கமுள்ள துணைவிதிகளை உடையவையாக இருந்தன. உறுப்பினர்களை சிக்கனத்திற்கு ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்பது அவற்றின் முக்கிய குறிக்கோள்களில் ஒன்று. உறுப்பினர்கள் தங்களது சேமிப்பை திறமையாக மேற்கொள்ளும் சூழலை உருவாக்குதல் இவ் வங்கிகளின் அடிப்படை நோக்கமாகும். மேலும், நியாயமான வட்டி விகிதங்களுடன் கடன்களை வழங்குவதன் மூலம், நிதிச் சேவைகளை உறுப்பினர்களுக்கு கிடைக்கச் செய்கிறது.

முன்னுதாரணம் : வவுனியா மாவட்ட சிக்கன கடனுதவி கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாசமும் அதன் கூட்டுறவு வங்கியும்

வடமாகாணத்தில் உள்ள மாவட்டங்களில் ஒன்றான வவுனியா மாவட்டம் போரின் பல காயங்களைத் தழுவியது. கடந்த கால போராட்டத்தில் வவுனியாவின் பங்கு கணிசமானது. ஆயுத மோதல்களால் மாவட்டம் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டது. இலங்கையில் வடக்கு - கிழக்கு மற்றும் ஏனைய மாகாணங்களை இணைக்கும் கேந்திர மையம், வவுனியா. வவுனியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சி

இலங்கையின் வளர்ச்சியில் ஒரு பெரும் பாய்ச்சலை தரக்கூடியது. தீவிர உள்நாட்டுப் போர் அழிவுகள், இடப்பெயர்வுகள் மற்றும் பொருளாதாரக் கட்டுப்பாடுகள் ஆகியவற்றின் விளைவாகவும், கோவிட் - 19 இன் தாக்கம் மற்றும் 2019 ஆம் ஆண்டு முதல் தொடரும் பொருளாதார நெருக்கடிகள் போன்றவற்றாலும் மாவட்டத்தின் சமூக - பொருளாதார நடவடிக்கைகள் பாதிக்கப்பட்டன. வவுனியா மாவட்டத்தின் சமூக நிறுவனங்கள் மற்றும் உற்பத்தி நிறுவனங்களுள், கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் மிகக் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டன. பல பாதிக்கப்பட்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இன்னமும் இயங்கா நிலையில் உள்ளன. வவுனியா மாவட்டம் தேவையுள்ள மக்களுக்கு சேவை செய்வதில் அதன் முழு ஆற்றலையும் பயன்படுத்துவதில் பல இன்னல்களை எதிர்கொள்கின்றது.

மாவட்டம் முழுவதும் 198 முதன்மை சிக்கன மற்றும் கடன் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருந்தபோதும் 95 சங்கங்கள் தான் செயலில் உள்ளன. மாவட்டத்தில் உள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் எதிர்கொள்ளும் பல சவால்களில் முக்கியமானது இயங்கா சங்கங்களின் மீள் உருவாக்கம் தான். வவுனியா மாவட்ட சிக்கன கடனுதவி கூட்டுறவு சங்கங்களின் சமாசக் கூட்டுறவு வங்கி இந்தச் சிக்கல்களை எல்லாம் ஓரளவு தீர்க்கக்கூடிய ஒரு சிறந்த முன்னெடுப்பு எனலாம். அது நிதி சார் பலம் கொண்டது. இதன் சிறந்த முகாமைத்துவம் மற்றும் அங்கத்தவர்கள் சார் மையம் கொண்ட கூட்டுறவு ஆதார நடவடிக்கைகள் பல கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு முன்னுதாரணமாகும். இவ்வருட ஜனவரியிலிருந்து ஒக்டோபர் 31 வரையான நிதி அறிக்கையை ஆராயும் போது வவுனியா சிக்கன கடனுதவி கூட்டுறவின் பலம் தெளிவாக விளங்குகிறது. ஒரு கூட்டுறவு சமாஜம் எவ்வாறு கூட்டுறவு நிதி வாழ்வுக்குப் பங்களிப்புச் செய்யலாம் என்பதற்கு இது ஒரு சிறந்த உதாரணம்.

கூட்டுறவு சூழற்சி நிதி	தொகை	சூழற்சி தொகை அதிகரிப்பு ஆண்டு ரீதியில்
2022	115,805,130.68	-
2023	135,208,772.03	19,403,642
2014 - (31/10/2024)	161,296,809.27	26,088,037
சூழற்சி தொகை அதிகரிப்பு ஆண்டு ரீதியில்		22.52%

கடன் வகை	பயனாளிகள்	கடன் தொகை
அரவணைப்பு கடன்	116	9,280,000.00
வட மாகாண சம்மேளன கடன்	54	3,200,000.00
விவசாயக்கடன்	80	7,950,000.00
அபிவிருத்திக்கடன்	600	69,095,000.00
விசேட அபிவிருத்திக்கடன்	100	20,200,000.00
வடக்கு கூட்டுறவு அபிவிருத்தி வங்கி	35	3,500,000.00
கோழிக்குஞ்சு கடன்	193	9,650,000.00
	1178	122,875,000.00

2024 ஆம் ஆண்டு பத்தாம் மாதம் வரை மொத்த சூழற்சி தொகை 122,875,000.00 (இலங்கை பணப்பெறுமதியில்). சமாஜம், கூட்டுறவு நிதி மூலம் 1178 உற்பத்திக் கூட்டுறவுப் பயனாளிகளுக்கு உதவியுள்ளது. 2022 ஆண்டின் மொத்த சமாஜ மட்ட சூழற்சித் தொகை, 2024 ஆம் ஆண்டளவில் 22.52% ஆக வளர்ந்துள்ளது.

வவுனியா மாவட்ட சிக்கன கடனுதவி கூட்டுறவு சங்கங்களின் சமாசம் வடக்கின் சிக்கன மற்றும் கடன் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சம்மேளனத்தின் ஆற்றல்மிக்க உறுப்பினராக உள்ளது. இது இலங்கையின் கூட்டுறவுச் சட்டத்தின் சட்டக் கட்டமைப்பிற்குள் இயங்கும் மாவட்டத்தின் முதன்மையான கூட்டுறவு அமைப்பாகும் (பதிவு இலக்கம் வ/303, 21.11.1986). 198 ஆரம்ப சிக்கன மற்றும் கடன் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அங்கத்தவர்களாக கொண்டு சுமார் 9000 கூட்டுறவு உறுப்பினர்களுக்கு ஆதரவை வழங்கும் மாவட்ட மட்ட வலையமைப்பாக இது திகழ்கிறது.

உள்ளூர் மற்றும் சமூக சந்தைப்படுத்தல் நிறுவனங்களை நிர்வகித்து ஊக்குவிப்பதில் சமாஜத்தின் அனுபவம் அளப்பெரியது. உள்ளூர் சந்தைகளுக்கு அரிசி, பழங்கள், பால், காய்கறிகள், தானியங்கள் மற்றும் தேன் போன்ற உள்நாட்டில் கிடைக்கும் பொருட்களை உற்பத்தி செய்து சந்தைப்படுத்த உதவுகிறது; உலகெங்கிலும் உள்ள புலம்பெயர் வலையமைப்புகளின் உதவியைப்

பயன்படுத்தி, வவுனியா மாவட்டத்தின் விவசாய உற்பத்திகளில் கவனம் செலுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. சமாஜத்தின் தலைவர் தலைமையிலான கூட்டுறவாளர்கள் முகாமைத்துவ திட்டக்குழுவின் பங்களிப்பை குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. உள்நாட்டு சந்தைகள் மற்றும் சர்வதேச ஏற்றுமதிகளுக்கான மதிப்புக் கூட்டப்பட்ட பொருட்களின் உற்பத்தியை ஆராய்வதற்கான சாத்தியக்கூறு ஆய்வுகளைக்கூட இவர்கள் செய்துள்ளார்கள். உலகெங்கிலும் உள்ள தமிழ் புலம்பெயர் வலையமைப்புகளின் முதலீடுகளைக் கொண்டு, மாவட்டத்திற்கு வேலை வாய்ப்புகளையும் வருமானத்தையும் உருவாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்ட பல முன்னெடுப்புக்களைச் செய்து வருகின்றனர். நடைமுறை அறிவு மற்றும் சமூக மூலதனத்தைப் பகிர்வதன் மூலம், திறமையான இளைஞர்களை, குறிப்பாக இளம் பெண்கள், தொழில்முனைவோரை கூட்டுறவு முகாமைத்துவத்தில் பங்கெடுக்க வைப்பதன் மூலம் ஒரு தொடர்ச்சி பேணப்படுகிறது.

காலநிலை மாற்றத்தின் தாக்கங்களை கருத்தில் கொண்டு, உள்ளூர் நிலப்பரப்பை உணவு உற்பத்தி மையமாக மாற்றுவதன் மூலம், சமூகத்திற்கு திரும்பக் கொடுப்பதை அவர்கள் முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர்.

பெரிய அளவிலான விவசாயம், குறிப்பாக வவுனியாவில் ஆடு வளர்ப்பு, பொருளாதார ரீதியில் லாபகரமானது என்றும், உள்ளூர் பொருளாதாரத்தை ஊக்குவிக்கும் திறன் கொண்டது என்றும் சாத்தியக்கூறு ஆய்வு முடிவைச் செய்துள்ளார்கள். வவுனியா மாவட்டத்தின் பிரதேச செயலகங்களில் 60 ஏக்கர் அளவுள்ள பண்ணை வசதியின் மூலம் சமூகங்களை இணைத்து, உறுப்பினர்கள் மற்றும் உறுப்பினர் அல்லாதவர்களுக்கு மூன்று பண்ணைத் தளங்களை அமைப்பதற்கும் சமாசம் முயன்று வருகிறது. செட்டிகுளம் பிரதேச செயலர் விவசாய நிலங்களை வழங்கி இத்திட்டத்திற்கு ஆதரவளித்துள்ளார். கந்தசாமி நகரில் ஒரு ஆடு வளர்ப்புப் பண்ணையைத் தொடங்குவதற்கும் முன்னெடுப்புகள் நடக்கின்றன. பல நெருக்கடிகள், சவால்களைத் தாண்டி, தூர

நோக்கோடு செயற்படும் யாத்திரை இங்கு அமைதியாக நடைபெறுகிறது எனலாம்.

முடிவு

இலங்கையில் வறுமை அதிகரித்துச் செல்கிறது. அதன் பொருளாதாரம் மந்த நிலையிலிருந்து படிப்படியாக நேர்ச் சுட்டியை நோக்கிச் செல்வதாக தரவுகள் காட்டினாலும், உண்மைநிலை அவ்வாறில்லை. அதிகரித்துச் செல்லும் நலன்சார் கொடுப்பனவுகள், அதிகரிக்கும் இறக்குமதி, உள்ளூர் வள விநியோகக் குறைவுகள் என்பனவற்றிற்கு அண்மையில் ஏற்பட்ட இயற்கை அனர்த்தங்களே காரணம் எனச் சொல்லப்பட்டது. ஆனால், பிரச்சனையின் மூல வேர்கள் பொருளாதாரத் திட்டமிடலின் பலவீனத்திலேயே உள்ளன. மொத்தத்தில் வறுமையின் பிடி அதிகரிக்கும் சூழல் எம்மை நோக்கிவரச் சாத்தியமுள்ளது.

உள்ளூர் வர்த்தக வங்கிகள், தங்களின் தேவை மற்றும் நலன் கருதி, மக்களின் பொருளாதாரத் தேவைகளுக்கு அப்பால் பயணிக்கின்றன. கூட்டுறவு வங்கியாகக் கட்டமைக்கப்பட்ட 'மக்கள் வங்கி' தற்போது கூட்டுறவைக் கைவிட்டுள்ளது; கூட்டுறவுக்கு முதன்மைச் சேவை புரியும் நிலையை மாற்றி பங்குச்சந்தை முதலீட்டாளராக மாறியுள்ளது. 2022 ஆம் ஆண்டிலிருந்து மக்கள் வங்கியின் திட்ட நிதியில் கூட்டுறவுக் கடன் என்பது இல்லை. கூட்டுறவு அபிவிருத்தி திணைக்களமும் முடங்கிப்போயுள்ளது.

கூட்டுறவு வங்கிகள் மக்கள் நலன்களை முன்னிறுத்திச் செயற்பட வேண்டிய நிலைமையிலிருந்து விலகி, முற்றிலும் சீர்குலைந்து வருகின்றன. போர்க் காலங்களில் கூட உறுதியாகச் செயற்பட்ட வங்கிகள், மக்கள் சேமிப்பு செய்ய முடியாத சூழலால் இன்று முடங்கிப்போயுள்ளன. வாழ்க்கைச் செலவுகள் உச்சத்தில் உள்ளதால், மக்கள் தங்களது அடிப்படைத் தேவைகளையே பூர்த்தி செய்ய முடியாத நிலை உருவாகியுள்ளது. இதனால், சேமிப்பின் அடிப்படையில் செயற்படும் கூட்டுறவு வங்கிகள் பலவீனமடைந்து வருகின்றன. இந்த நிலையை மாற்றுவதற்கு

உடனடி நடவடிக்கைகள் அவசியம். கூட்டுறவின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை மீண்டும் உயிர்ப்பித்து, மக்கள் நலன்களை மையமாகக் கொண்டு வங்கிகள் செயற்படுவதன் மூலம் நம்பிக்கையை மீட்டெடுக்க வேண்டியது கட்டாயம்.

உசாத்துணை

1. Coops and the Global Financial Crisis

Cooperatives have been more resilient to the deepening global economic and jobs crisis than other sectors. ILO Online spoke with Hagen Henry, chief of the ILO's Cooperatives Branch.

Retrieved from: <https://www.ilo.org/resource/article/coopsandglobalfinancialcrisis>

2. Cooperative Banks, Credit Unions and the Financial Crisis

Prepared for the United Nations Expert Group Meeting on Cooperatives, April 28-30, 2009, New York.

Retrieved from: <https://www.un.org/esa/socdev/egms/docs/2009/cooperatives/Crear.pdf>

3. Cooperative Financial Institutions: A Review of the Literature

McKillop, Donal G., and Ferguson, C. (Various Publications).

Retrieved from: <https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=35615476300#:text=McKillop%2C%20Donal%20G>

4. Cooperative Banks and Local Economic Growth

Coccorese, P., & Shaffer, S. (University of Salerno, Italy; University of Wyoming, USA).

Retrieved from: https://siecon3607788.cdn77.org/sites/siecon.org/files/media_wysiwyg/coccoreseshaffer28_1.pdf

5. Cooperative Banking: Leveraging the Cooperative

Difference to Adapt to a New Environment

Retrieved from: <https://www.oliverwyman.com/ourexpertise/insights/2014/mar/cooperativebanking.html>

6. Financial Cooperatives: A Safe Bet in a Crisis

A new ILO book says that financial cooperatives fared better than the big investor-owned banks during the economic crisis.

Resilience in a Downturn: The Power of Financial Cooperatives.

Retrieved from: <https://www.ilo.org/publications/resilienceanddownturnpowerfinancialcooperatives>

7. Cooperative Rural Banks: Can They Survive? Evidence Using All Cooperative Rural Banks in Sri Lanka

Published in February 2014, Kelaniya Journal of Management. DOI: 10.4038/kjm.v1i2.6450

8. Productivity Analysis of Sri Lankan Cooperative Banks: Input Distance Function Approach

Arandara, A.M.P., & Takahashi, S. (2023). Asia Pacific Journal of Regional Science, 7, 93-117.

DOI: 10.1007/s41685022002609

9. Damping Systemic Risk: The Role of Cooperative Banks

Pacelli, V., Pampurini, F., & Quaranta, A.G. (2025). In Pacelli, V. (Ed.), Systemic Risk and Complex Networks in Modern Financial Systems. New Economic Windows. Springer, Cham.

DOI: 10.1007/9783031649165_13

10. The Role of Cooperative Banks and Smaller Institutions for the Financing of SMEs and Small Midcaps in Europe

European Investment Fund Working Paper.

Retrieved from: https://www.eif.org/news_centre/publications/eif_wp_36.pdf

கால்நடை வளர்ப்பு என்பது இலங்கையின் முக்கியமான ஒரு பொருளாதாரக் கூறு. மனிதனின் புராதன தொழில்களில் கால்நடை வளர்ப்பு மிகமுக்கியமானது. பால், முட்டை, இறைச்சி, எரு, வேலைவாய்ப்பு என பல வழிகளிலும் கால்நடை வளர்ப்பு மக்களுக்கு வருவாயை ஏற்படுத்தும் துறையாகும். அத்துடன் நுகர்வோரின் புரத மற்றும் முக்கியமான ஊட்டச் சத்துகளின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதாகவும் கால்நடை வளர்ப்பு அமைகிறது. பொருளாதார நெருக்கடியால் இலங்கை தள்ளாடும் சூழ்நிலையில், கால்நடை வளர்ப்பினூடாக கிராமிய மட்டத்திலும், தேசிய மட்டத்திலும் போசணமட்டத்தை உயர்த்துவதோடு, இதனை மேம்படுத்துவதனூடாக இலங்கையின் பொருளாதாரத்தை எவ்வாறு மேம்படுத்தலாம் என்பது தொடர்பான வழிமுறைகளை அனுபவரீதியாகவும், ஆய்வியல் ரீதியாகவும் முன்வைப்பதாக 'இலங்கையின் கால்நடை வளர்ப்பு பொருளாதாரம்' என்ற இத்தொடர் அமைகிறது.

மாடு வளர்ப்பும் சூழல் மாசடைதலும்

● சிவபாத சுந்தரலிங்கம் கிருபானந்தகுமரன்

கால்நடை மருத்துவரான சி. கிருபானந்தகுமரன் அவர்கள் பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் தனது கால்நடை மருத்துவ பட்டப்படிப்பினை மேற்கொண்டார் (BVSc, MVS). தமிழக, இலங்கை ஊடகங்களில் கால்நடை மருத்துவம் மற்றும் விலங்கியல் நடத்தைகள் தொடர்பான தொடர்களை எழுதி வருகிறார்.

றவை மாடு வளர்ப்பு சூழல் மாசடைதலில் கணிசமான பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் முக்கியமான தொழிலாக இருக்கிறது என்பதை உங்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடிகிறதா? உலக வெப்பமுறுதலை ஏற்படுத்தும் மிக முக்கியமான மெதேன் பச்சை வீட்டு வாயுவை வெளியேற்றும் முக்கிய காரணியாக கறவை மாடு வளர்ப்பு அமைகிறது. உலகின் பச்சை வீட்டு வாயு விளைவில் 14.5% கால்நடை வளர்ப்பின் பக்க விளைவுகளாலேயே நிகழ்கிறதாம் (FAO அறிக்கை). மேலும், பல்வேறுபட்ட சூழல் பாதிப்புகளையும் இந்தத் துறை ஏற்படுத்துகிறது. கால்நடை வளர்ப்பின் செலவுகளைக் கருத்தில் எடுக்கும் போது கால்நடை வளர்ப்பால் சூழலுக்கு ஏற்படும் பாதிப்புகளை யாரும் கருத்திற் கொள்வதில்லை. இது மிகவும் பாரதூரமான தவறாகும். இந்தக் கட்டுரை கால்நடை வளர்ப்பு ஏற்படுத்தும் சூழல் பாதிப்புகளையும் சாத்தியமான காப்பு நடவடிக்கைகளையும் தீர்வுகளையும் ஆராய்கிறது.

பச்சைவீட்டு விளைவுகள் ஏற்படுத்தல்

உலக வெப்பமுறுதலை ஏற்படுத்தும் மெதேன், நைற்றஸ் ஒக்சைட், காபனீரொக்சைட் போன்ற பச்சை வீட்டு வாயுக்கள் கால்நடை வளர்ப்பின் பக்கவிளைவுகளாகும். பசுக்கள், எருமைகள், ஆடுகள், செம்மறி போன்றவற்றின் சமிபாட்டுச் செயன்முறை (Enteric Fermentation) காரணமாக அதிகளவில் மெதேன் உருவாகிறது. அத்துடன் எருக்களை சேமித்தல் மற்றும் கையாளும் போதும் இந்த வாயு வெளிப்படுகிறது. மெதேன் காபனீரொக்சைட்டை விட அதிக பச்சை வீட்டு விளைவைத் தருகிறது.

நைட்ரஸ் ஒக்சைட்டும் கணிசமானளவு

பச்சைவீட்டு விளைவைத் தரும் வாயுவாகும். கால்நடைகளின் எரு, சிறுநீர் போன்றவற்றை மண்ணுக்கு இடும் போதோ, காற்றின்றிய நிலையில் சேமிக்கும் போதோ இந்த வாயு வெளிப்படுகிறது. மேலும், பசுந்தீவனங்களுக்கு இடப்படும் இரசாயன உரங்கள் காரணமாகவும் இந்த வாயு வெளிப்படுகிறது. நைற்றஸ் ஒக்சைட், காபனீரொக்சைட்டை விட அண்ணளவாக முந்நூறு மடங்கு பச்சைவீட்டு விளைவைத் தர வல்லது.

காடழித்து நிலங்களை கையகப்படுத்தி, கால்நடைப் பண்ணை செய்யும் போது அதிகளவில் காபனீரொக்சைட் வாயு உற்பத்தியாகிறது. எரிபொருட்களை கொண்டு சக்தியை பெறுதல், இயந்திரங்களின் பாவனை, உணவு உற்பத்தி, விநியோகம், களஞ்சியப்படுத்தலுக்கு பயன்படும் சக்தி மூலங்கள் காரணமாக காபனீரொக்சைட் உருவாகிறது.

மேற்கூறிய முக்கிய பச்சைவீட்டு வாயுக்கள் கால்நடைப் பண்ணைகளின் மூலம் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் உருவாகி, உலக வெப்பமுறுதலுக்கு காரணமாக அமைகின்றன.

நீர்நிலைகளின் பாதிப்பு

அதீத அளவில் பசுந்தீவன மற்றும் கால்நடைத்தீவன தானிய உற்பத்திக்கு பயன்படும் உரங்கள் கழுவப்பட்டு நீர்நிலைகளை அடைகின்றன; குறிப்பாக நைதரசன் மற்றும் பொஸ்பரஸ் மூலகங்கள். இதனால் நீர்நிலைகளில் அல்கா மலர்தல் போன்ற செயற்பாடுகள் ஏற்பட்டு நீர்நிலைகளில் எந்தவித உயிர்களும் வாழமுடியாத நிலை (Dead zone) ஏற்படுகிறது.

கால்நடை வளர்ப்பில் பயன்படும் பொருட்கள் மற்றும் எஞ்சிய பொருட்களில் காணப்படுகின்ற நுண்ணணங்கிகள்,

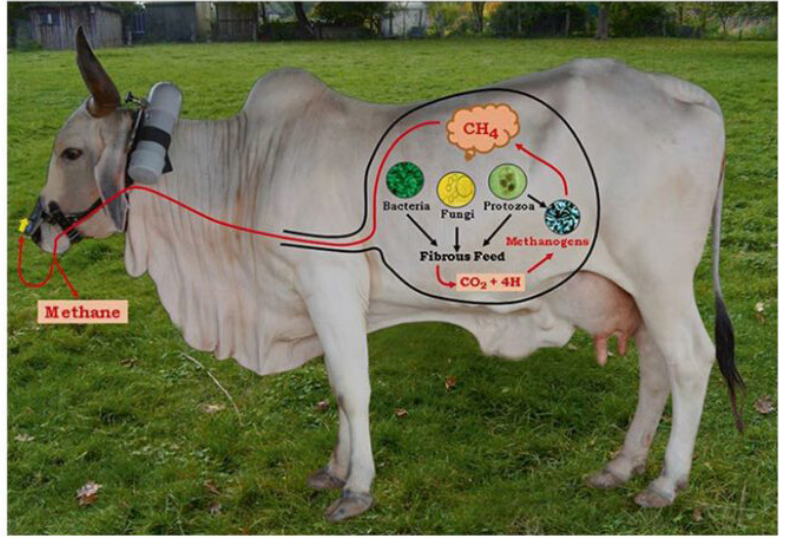
நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகள்,
இரசாயனங்கள் நீர்நிலைகளையும்
நிலத்தடி நீர் ஆதாரங்களையும்
அடைந்து அவற்றை
மாசுபடுத்துகின்றன.

முறையாக சேமிக்கப்படாத ஒரு
நீர்நிலைகளை அடைவதையும்,
கணிசமான அளவான கால்நடைப்
பண்ணைகளின் அமைவிடம்
நீர்நிலைகளை அண்மித்து
இருப்பதையும் அவதானிக்க
முடிகிறது. பண்ணைகளின்
கழிவுகள் கொண்ட நீர்
சுத்திகரிக்கப்படாது நேரடியாக
நீர்நிலைகளுக்கு

விடுவிக்கப்படுகின்றன. இந்த
மாதிரியான செயற்பாடுகள் முன்பு
குறிப்பிட்டது போல அந்த நீர்நிலைகளில்
எந்தவித உயிர்களும் வாழமுடியாத
நிலையை ஏற்படுத்துகின்றன. அதாவது
அங்கு வாழும் மீன்கள், தாவரங்கள் ஏனைய
நுண்ணுயிர்கள் போன்றன
அழிவடைகின்றன. மனிதர்கள் அவற்றை
நுகர முடியாத நிலையும் ஏற்படுகிறது. இந்த
நீரை அருந்தும் மனிதர்கள்
நோய்வாய்ப்படுகின்றனர் (Public Health
Concern).

அதீத நீர் பாவனை

கால்நடை வளர்ப்பு அதிக நீர்த்
தேவைப்பாடுடைய செயற்பாடாகும். ஒரு
கறவை மாட்டுக்கு நாளாந்தம் சராசரியாக
80100 லீட்டர் வரை குடிநீர்
தேவைப்படுகிறது. அத்துடன் பண்ணை,
மாடுகளைச் சுத்தம் செய்வதற்காகவும்
கணிசமான நீர் தேவைப்படுகிறது. வறட்சிக்
காலத்தில் சூழலில் நிலவும் அதீத
வெப்பத்தைத் தவிர்க்க பயன்படுத்தும்
குளிர்நீரும் செயற்பாடுகளுக்கும்
கணிசமான நீர் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
கால்நடைகளின் பசுந்தீவன உற்பத்திக்கும்

மாடுகளின் சமிபாட்டுச் செயல்முறை
Image Source - www.researchgate.net

கணிசமானளவு நீர் பயன்படுகிறது.
இப்படியான அதீத நீர்ப் பயன்பாடு
சூழலின் குடிநீரின் அளவைக்
குறைப்பதோடு, மனித மற்றும் ஏனைய
விலங்குகளின் நீராதாரங்களையும்
போட்டிக்குள்ளாக்கிறது. இதன் காரணமாக
மாற்று வழிகள் மூலம் நீர் பெறப்படுகிறது
(மத்திய கிழக்கில் கடல் நீரை
நன்னீராக்குவதன் காரணமாக கடற் சூழல்
சவாலுக்குட்படுகிறது); நிலத்தடி நீர்
அதிகளவில் குழாய்க் கிணறுகள் மூலம்
உறிஞ்சப்படுகிறது.

நிலம் பாதிப்படைதல்

முறையாக முகாமை செய்யப்படாத
மேய்ச்சல் நிலங்கள் காரணமாக மண்ணின்
கட்டமைப்பு சிதைக்கப்படுகிறது.
உறுதித்தன்மை குலைக்கப்பட்டு
மண்ணரிப்பு நிகழ்கிறது. மண்ணின்
உற்பத்தித் திறன் குறைகிறது. சில
இடங்களில் நிகழும் அதீத மேய்ச்சல்
ஏனைய காட்டுவாழ் மேய்ச்சல்
விலங்குகளையும் பாதிக்கிறது. மேலும் இது
அந்நிலங்களில் மனிதக் குடியேற்றங்களின்
வருகையை அதிகரித்து மனித - காட்டு
விலங்கு மோதலுக்கும் வழிவகுக்கிறது.

அதிக மண்ணரிப்பின் மூலம் அகற்றப்படும் மண் நீர்நிலைகளை அடைந்து படையாகப் படிக்கிறது. இதனால் வெள்ள அனர்த்தம் போன்றன ஏற்படுகின்றன.

கால்நடைகளின் பசுந்தீவன உற்பத்திக்காகப் பயன்படுத்தப்படும் அதிகப்படியான எரு மற்றும் இரசாயன உரப் பாவணை, மண்ணின் அமில - கார சமனிலையைப் பாதிப்பதையச் செய்வதுடன் அதன் ஊட்டச்சத்து விகிதத்தையும் மாற்றுகிறது. நவீன உழவு இயந்திரங்கள் இயற்கையான மண்ணின் கட்டமைப்பை மிக விரைவாக சேதமாக்குகின்றன. பழைய விவசாயக் கருவிகளை விட ஆழமாக நிலத்தைத் தோண்டுகின்றன. மேலும் ஒரே விதமான பசுந்தீவனங்களை தொடர்ச்சியாகப் பயிரிடுவதும் மண்ணின் ஊட்டச்சத்து விகிதத்தை மாற்றுவதுடன் இரசாயன உரப்பாவணையையும் அதிகரிக்கின்றது.

உலகிலுள்ள விவசாய நிலங்களில் 70% ஆனவை கால்நடை வளர்ப்புக்கு நேரடியாகவும் (மேய்ச்சல்) மறைமுகமாகவும் (சோளம், சோயா மற்றும் ஏனைய பசுந்தீவன உற்பத்திக்கு) பயன்படுத்தப்படுகின்றன (FAO அறிக்கை) என்பதைக் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

உயிர்ப்பல்வகைமை இழப்பு

கால்நடைப் பண்ணைகளை அமைக்கவும், பசுந்தீவன மற்றும் கால்நடைத்தீவனத் தானிய (சோளம், சோயா) உற்பத்திக்கும், காடழித்து நிலம் கையகப்படுத்தப்படுகிறது. இதன் காரணமாக அங்கு வாழ்ந்த பெரிய உயிர்கள் முதல் நுண்ணணங்கிகள் வரை இருப்பிடமின்றி அழிக்கப்படுகின்றன. மனித - விலங்கு மோதலும் நிகழ்கிறது. பசுந்தீவனப் பயிர்கள் ஒற்றைப்பயிராக செய்யப்படும்போதும் உயிர்ப்பல்வகைமை இழப்பு நிகழ்கிறது.

இரசாயன உரப்பாவணை காரணமாக அங்கு

அல்கா மலர்தல்

Image Source - en.wikipedia.org

வாழும் நுண்ணணங்கிகள், பூச்சிகள் என உயிர்ப்பல்வகைமை இழப்பு நிகழ்கிறது. எரு மற்றும் ஊட்டச்சத்துகள் நீர்நிலைகளை அடைவதால் ஏற்படும் அல்கா மலர்தல் (Eutrophication) காரணமாக ஏனைய உயிர்கள் வாழமுடியாத நிலை தோன்றுகிறது.

ஒலி மாசு

கால்நடைகள் கூட்டம் கூட்டமாக வளர்க்கப்படும் போது அவற்றினால் எழுப்பப்படும் ஒலி அதிகமாக இருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. பெருநகரங்களில் நெருக்கடியான சூழலில் கால்நடைகள் எழுப்பும் ஒலிகள் அயலவர்களை அசௌகரியத்துக்கு உள்ளாக்குகிறது. கால்நடைத் தீவன உற்பத்தி ஆலைகளின்

காடழிக்கப்படுதல்

Image Source - www.colombotelegraph.com

இயந்திர ஒலிகளும், கொல்களங்களிலிருந்து எழும் விலங்குகளின் சத்தமும் சூழலை மாசுபடுத்துகிறது.

காற்று மாசு

கால்நடைப் பண்ணைகளிலிருந்து வெளியேறும் அமோனியா போன்ற வாயுக்கள் காற்றை மாசுபடுத்துகிறது. அருகிலுள்ள பொதுமக்கள் இதனால் ஏற்படும் துர்மணத்தால் பாதிக்கப்படுகின்றனர். அத்துடன் பண்ணைகளின் ஒரு காய்ந்து வெளிப்படும் தூசுக்களும் பாதிப்பைத் தருகின்றன. இதனால் பலர் சுவாச நோய்களையும் ஒவ்வாமை நிலைமைகளையும் சந்திக்கின்றனர்.

நுண்ணுயிர்க்கொல்லிகள் சூழலை அடைதல்

விலங்குகளுக்கு வழங்கப்படும் நுண்ணுயிர்க்கொல்லிகள் தண்ணீர் மூலமும்

பால், இறைச்சி போன்ற உற்பத்திகள் மூலமும் சூழலை அடைந்து மனிதர்களுக்கும் விலங்குகளுக்கும் நுண்ணுயிர்க்கொல்லி எதிர்ப்பு நிலையைத் தோற்றுவிக்கின்றன.

தீர்வுகள்

சூழல்நேயமான மேம்படுத்தப்பட்ட கால்நடை வளர்ப்பு முறைகளைக் கடைப்பிடித்தல், உச்சபட்சமான உற்பத்தித் திறனைத் தரக்கூடிய விலங்குகளை வளர்த்தல், சிறந்த நீர் - நிலப் பயன்பாட்டைச் செய்தல் ஆகியன அவசியமாகின்றன. மக்களுக்கு இது தொடர்பான போதிய விழிப்புணர்வு அவசியமாகிறது.

தேவையற்ற விதத்தில் கால்நடைகளின் எண்ணிக்கையை பெருக்காமல் உணவு உற்பத்தியைச் செய்யலாம். புரதத் தேவைக்காக அதிகமாக மாட்டிறைச்சியை

நுகராமல், பச்சைவீட்டு வாயுவை குறைவாக உற்பத்தி செய்யும் ஏனைய விலங்குகளையும் தாவர மூலங்களையும், செயற்கை இறைச்சி போன்றவற்றையும் பயன்படுத்தலாம். இலங்கையின் வடக்கு - கிழக்கில் உள்ள பெரும்பாலான மாடுகள் பாலுக்காக அல்லாமல் இறைச்சிக்காகவே வளர்க்கப்படுகின்றன. இவை அதிகப்படியான நிலப்பாவனையைக் கோருவதோடு, கணிசமானளவு பச்சை வீட்டு வாயுக்களையும் வெளிவிடுகின்றன.

வளர்ந்த நாடுகளில் ஒரு லீட்டர் பாலையோ ஒரு லீட்டர் இறைச்சியையோ உற்பத்தி செய்யப் பயன்படுத்தப்படும் நிலம் மற்றும் நீரை விட, வளர்முக நாடுகளில் அதிகளவு நிலம், நீர் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பது கசப்பான உண்மை. அந்த நாடுகளில் கால்நடைகளால் காபன் மற்றும் நைட்ரசன் சுழற்சிகள் பாதிப்படைகின்றன. கால்நடைப் பண்ணைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு, சகலவிதமான சூழல் பாதிப்பு நடவடிக்கைகளையும் கருத்திற் கொண்டே அனுமதி வழங்க வேண்டும். நடைமுறையில் அவை கருத்தில் கொள்ளப்படுவதில்லை.

பசுந்தீவன உற்பத்திக்காக தேவையற்ற விதத்தில் காட்டை அழிக்காமல் Hydroponics, Sea Weeds போன்ற நவீன உணவுகளையும் TMR, ஊறுகாய்ப்புல் செய்கை போன்ற நுட்பங்களை பயன்படுத்தலாம். முறையான மேய்ச்சல் முகாமை மற்றும் எருப் பரிபாலனமும் அவசியமாகிறது. உர மீதிகள், கழிவுகள், மருந்துகள், நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகள், எரு போன்றவை நீர்நிலைகளை நேரடியாக அடைதலைத் தவிர்க்க வேண்டும். பண்ணைக்கும் நீர்நிலைகளுக்கும் இடையே பாதுகாப்பு வலயங்களை (Buffer Zone) உருவாக்குதல், எரு போன்றவற்றை உக்கச்

வளர்ந்த நாடுகளில் ஒரு லீட்டர் பாலையோ ஒரு லீட்டர் இறைச்சியையோ உற்பத்தி செய்யப் பயன்படுத்தப்படும் நிலம் மற்றும் நீரை விட, வளர்முக நாடுகளில் அதிகளவு நிலம், நீர் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பது கசப்பான உண்மை.

செய்வதற்காக பச்சைவீட்டு வாயுக்களை உற்பத்தி செய்யாத ஊக்கிகளைப் பயன்படுத்தல், முடிந்தவரை பெற்றோலிய எரிபொருளைப் பாவிப்பதைக் குறைத்து இயற்கை மூலமான புதுப்பிக்கத்தக்க எரிபொருளை பயன்படுத்துதல் போன்ற நடவடிக்கைகள் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும்.

பண்ணைகளில் இருந்து வெளியேறும் ஒலி, தூசு - துணிக்கைகள், காற்று மாசு, பச்சை வீட்டு வாயுக்கள், கழிவு நீர் போன்றவற்றை சென்சார் மூலம் அறிந்து பண்ணைகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். கட்டுப்பாடுகளைப் பின்பற்றாத பண்ணைகளின் உரிமைகளை இரத்துச் செய்ய வேண்டும். தண்ணீர் மீள் சுழற்சி மற்றும் சுத்திகரிப்பை அந்தந்தப் பண்ணைகளே பொறுப்பெடுத்துச் செய்யவேண்டும். மிதமிஞ்சிய நுண்ணுயிர்க் கொல்லிப் பாவனையைத் தவிர்க்கவும், இறுக்கமான சட்டத்தின் மூலம் அவை இலகுவாக பண்ணையாளருக்குக் கிடைப்பதைத் தடுக்கவும் வேண்டும்.

இப்படியாக, கால்நடை வளர்ப்பின் மூலம் ஏற்படத்தக்க சூழல் பாதிப்புகளை இனங்கண்டு அதற்கேற்ப தற்காப்பு நடவடிக்கைகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இதன்மூலம் எதிர்காலத்தில் ஏற்படத்தக்க சூழல்சார் சிக்கல்களைத் தவிர்க்க முடியும்.

இறக்குமதி செய்யப்படும் டின் மீன்கள் : நடைமுறைச் சிக்கல்களும் சாத்தியங்களும்

● வை. ஜெயமுருகன்

சமூக அபிவிருத்தி ஆய்வாளரான இவரது எழுத்துக்கள் அபிவிருத்தி பிரச்சினைகள் தொடர்பாக கவனம் கொள்வதுடன் போரின் பின்னரான நினைவுகொள் காலத்தின் மீள் கட்டமைப்புக்கள் மீதும் அழுத்தம் கொடுக்கிறது. இவர், அபிவிருத்திக் கல்விக்கான கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வுக்காக 'இலங்கையின் போரின் பின்னரான அபிவிருத்தி முரண்நிலை' என்னும் கருப்பொருள் மீதான ஆய்வை முன்னெடுத்தவர். இவ் ஆய்வு நூலாக வெளிவரவுள்ளது. சர்வதேச கிறிஸ்டின் பஸ்கலைக்கழகத்தில் 'M.A in Peace Study' ஆய்வுப் பட்டம் செய்ய ரோட்டரி (Rotary Peace Fellow) புலமைப்பரிசுக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டவர்.

லங்கையின் சமூக மற்றும் பொருளாதார வாழ்வில் மீன்பிடித்துறை முக்கியமானது.

மீன் உணவு, விலங்குப் புரதத்தின் இன்றியமையாத ஆதாரமாகும். அது உயர்தர புரதம், வைட்டமின்கள் ஏ மற்றும் டி, பொஸ்பரஸ், மெக்னீசியம், செலினியம் மற்றும் அயோடின் உள்ளிட்ட பல்வேறு வகையான ஊட்டச்சத்துகளை வழங்குகிறது. இலங்கையர்கள் தங்களுக்கான விலங்குப் புரதத்தை 50% மீன்களிலிருந்து பெறுகிறார்கள். இது உலக சராசரியைவிட மூன்று மடங்கு அதிகம். இலங்கையின் கடல் உணவு அதன் தனித்துவமான சுவைக்காக அறியப்படுகிறது. இதற்கு இந் நாட்டின் தனித்துவமான காலநிலை மற்றும் சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகள் காரணமாகும்.

உலகளாவிய ஏற்றுமதிச் சந்தையில் 0.2% என்ற குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை வழங்கி, இலங்கை உலகின் சிறந்த 50 ஏற்றுமதி நாடுகளில் ஒன்றாகத் திகழ்கிறது. இந்தச் சாதனையானது இலங்கையின் தனிச்சிறப்பான காலநிலை நிலைமைகளும் வளமான சுற்றுச்சூழல் அமைப்பும் உருவாக்கும் தரமான கடல் உணவின் அடிப்படையில் கிடைத்துள்ளது. தனித்துவமான சுவையை மதிக்கும் உலகளாவிய கொள்வனவாளர்கள், 'பிரீமியம்' தரம் கொண்ட கடல் உணவின் சீரான தரத்தைப் பேணுவதற்காக இலங்கையிலிருந்து கடல் உணவுப் பொருட்களைப் பெறுவதில் உறுதியாக உள்ளனர். இறால் போன்ற சில பருவகால தயாரிப்புகளைத் தவிர, இலங்கையின் கடல் உணவு உலகளாவிய சந்தையில் உயர்ந்த நம்பகத்தன்மையுடன் 'பிரீமியம்' தேர்வாகத் திகழ்கிறது. தீவு நாடாகிய இலங்கை, ஆண்டு முழுவதும் மீன்பிடித்தலை முன்னிலைப்படுத்துதும் எண்ணத்துடன் செயல்படுகிறது. தேவைகளைப் பூர்த்தி

செய்ய, நிலையான உற்பத்தியை உறுதி செய்ய, பல முன்னெடுப்புகள் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும், உற்பத்தியாகும் தரமான மற்றும் சுவைமிக்க கடல் உணவுப் பொருட்கள் பெரும்பாலும் 'பிரீமியம்' தரத்தில் ஏற்றுமதிக்காக அனுப்பப்படுகின்றன. இதனால் உள்ளூர் நுகர்வோரின் தெரிவு பெரும்பாலும் டின் மீன் வகைகளுக்குள் சுருங்கி விடுகிறது.

சந்தையில் கிடைக்கும் உடன் மீன்களைக் காட்டிலும் டின்னில் அடைக்கப்பட்ட மீன்கள் விலை மலிவாக மாறியுள்ள ஒரு தனித்துவமான சூழ்நிலையை நமது நாடு எதிர்கொண்டு வருகிறது. இது மட்டுமன்றி, உள்ளூர் டின் மீன் உற்பத்தியாளர்களுக்கும் இறக்குமதியாளர்களுக்கும் இடையே நீண்டகாலமாக நீடித்து வரும் பனிப்போர் பல்வேறு கருத்து வேறுபாடுகளின் காரணமாக இன்னும் தொடர்கிறது. இந்நிலையில், அரசாங்கம் இதனை வேடிக்கை பார்க்கும் தரப்பாக மாறிக் கொண்டிருக்கிறது.

மீன் இறக்குமதிக்காக ஆண்டுதோறும் செலவிடப்படும் அந்நிய செலாவணியை குறைப்பதற்கான திட்டங்களை வகுக்கும் தேவையைப் பற்றி பலமுறை விவாதிக்கப்பட்டாலும், அதற்கான அறிக்கைகள் தொடர்ந்து வெளிவந்தாலும், இறக்குமதிக்கு செலவிடப்படும் தொகை ஆண்டு தோறும் அதிகரித்தே வருகிறது. கடந்த ஆண்டுகளின் தரவுகள் இதை உறுதிப்படுத்துகின்றன. 2020 ஆம் ஆண்டின் தகவலின்படி, மீன், கருவாடு, மாசி மற்றும் தகரத்தில் அடைக்கப்பட்ட மீன்களை இறக்குமதி செய்வதற்காக சுமார் 500 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர்கள் செலவிடப்பட்டதாக மீன்பிடி அமைச்சு குறிப்பிட்டுள்ளது. மேலும், 2024 ஆண்டில் இச்செலவின் அளவு மூன்று மடங்குக்கும்

மேல் அதிகரிக்கும் என
எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

இலங்கையின் நியாயமான சந்தைப்
போட்டியை உறுதிப்படுத்தும் முக்கிய
அரசாங்க அமைப்பான
பாவனையாளர் அலுவல்கள்
அதிகாரசபை (CAA), சில
பொருட்களுக்கு விலையைக்
கட்டுப்படுத்தும் நடவடிக்கையை
மேற்கொண்டுள்ளது. அரிசித்
தட்டுப்பாட்டின் பின்னணியில் (Econo
my Next, 30 December 2024), டின்
மீன்களுக்கு விலைக் கட்டுப்பாடுகளை
நடைமுறைப்படுத்தியுள்ளது. இதன் கீழ்: ஒரு
டின் சூரைக்கு உச்சவரம்பு விலை 380 ரூபாய்,
கானாங்கெளுத்திக்கு 420 ரூபாய், பலா
கானாங்கெளுத்தி டின்களுக்கு 560 ரூபாய்
என நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த விலைக்
கட்டுப்பாடுகள், நுகர்வோருக்கு சுமுகமான
சந்தை அணுகலை வழங்குவதற்கான
முனைப்புடன்
நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

டின் மீன்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட விலைக்
கட்டுப்பாடுகள், கடந்த காலங்களில்
அத்தியாவசியப் பொருட்களுக்கு
செய்யப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளால் ஏற்பட்ட
பின்னடைவை நினைவூட்டுகிறது. 1970களில்
கடுமையான விலைக் கட்டுப்பாடுகள்,
தட்டுப்பாட்டை உருவாக்கியதோடு, தரம்
குறைந்த தயாரிப்புகளை இறக்குமதி செய்யும்
நிலைக்கும் வழிவகுத்தன. அதேபோல்,
தற்போதைய நிலைமையிலும், டின்
மீன்களுக்கான விலைக் கட்டுப்பாடுகள்
குறிப்பிடத்தக்க தட்டுப்பாட்டை
ஏற்படுத்தியுள்ளன. உள்நாட்டு டின் மீன்
உற்பத்தியாளர்களை பாதுகாக்க, இலங்கை
இறக்குமதிகளுக்கு அதிக வரி விதிக்கின்றது
என்றாலும், உள்நாட்டில் தயாரிக்கப்படும்

Image Source - richwingroup.com

டின் மீன்களின் தரம் மற்றும் சுவை குறித்து
நுகர்வோரின் மத்தியில் பல சிக்கல்கள் மற்றும்
அதிருப்திகள் உருவாகியுள்ளன. இதனால்,
பலர் தங்கள் அசௌகரியங்களை
வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். உள்ளூர்
உற்பத்தியாளர்களும், புதிய வரி (VAT)
விதிமுறைகள் காரணமாக, தங்கள் வர்த்தக
இயங்குநிலை பாதிப்படைந்துள்ளதாக
தெரிவிக்கின்றனர். இதனால், டின் மீன்
தொடர்பான தேவையின் 'அரசியல்', அரிசி
குறித்த அரசியல் நிலைகளைப் போன்று
குடுபிடித்து வருகிறது.

தரமான தேயிலை, சேதன உயர்தர அரிசி,
மற்றும் கடல் உணவுகள் ஆகியவை
பெரும்பாலான இலங்கையர்களின் உள்ளூர்
நுகர்வுக்கு வருமன் முழுமையாக
ஏற்றுமதிக்கே செல்லும் வகையில், மீன்வள
மற்றும் வேளாண் பொருட்கள் சார்ந்த
வர்த்தகக் கட்டமைப்புகள்
வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. தங்கள்
உற்பத்தியை உயர்தரமாக ஏற்றுமதிக்கு
அனுப்பி, நாட்டின் பொருளாதாரத்தை
முன்னேற்றும் உற்பத்தியாளர்களும், அதன்
இலாபத்தை முழுமையாக அனுபவிக்க
முடியாமல் உள்ளனர். ஏற்றுமதியில் இருந்து
பெறப்படும் உபரி இலாபம் அவர்களின்
வாழ்வாதார முன்னேற்றத்திற்கு

போதுமானதாக இல்லை. கடல் உணவு, குறிப்பாக டின் மீன் இறக்குமதியிலிருந்து கிடைக்கும் உச்ச இலாபம், பன்னாட்டு கம்பெனிகளின் ஆதரவுடன் இயங்கும் ஒரு மையக் குழுமத்தின் பங்குதாரர்களை மட்டுமே சென்றடைகிறது. கடல் உணவின் ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதி நடவடிக்கைகள் ஒரு நெருக்கமான ஏகபோக வர்த்தக முறையில் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த கட்டுப்பாடுகள் அரசியல் சக்திகளின் அனுசரணை மற்றும் அதிகாரக் குழுமங்களின் கூட்டு ஒத்துழைப்புடன் மையம்கொண்டுள்ளன. இது தன் நலனை பாதுகாப்பதற்கும் தொடர்ச்சியை உறுதிசெய்வதற்கும் பௌத்த பெரும்பான்மைச் சிந்தனையின் மூலவேர்களோடு தொடர்பு கொண்டுள்ளது. வடக்கு மற்றும் கிழக்கு பகுதிகளில், குறிப்பாக திருகோணமலை மாவட்டத்தில், மீன்பிடித் துறையின் முழுமையான ஆதிக்கம் இந்த ஏகபோக வர்த்தகச் சக்திகளின் பிடியிலேயே உள்ளது. மீனவக் குடியேற்றங்கள், வாடி அமைப்புகள், மற்றும் மீன் சந்தை ஆதிக்கம் ஆகியவை, இந்த ஆதிக்கக் குழுமத்தின் நீட்சியாகச் செயற்படுகின்றன. இதனால் உள்ளூர் மீனவ சமூகங்களின் பொருளாதாரச் சுயாதீனமும், சமூக நலனும் இடையூறடைகின்றன.

இலங்கையின் அரிசிச் சந்தை, பெரிய அரிசி ஆலை உரிமையாளர்களின் ஆதிக்கத்தால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. விவசாயிகளிடமிருந்து குறைந்த விலைக்கு நெல்லைக் கொள்வனவு செய்து, அதைப் பதப்படுத்தி அதிக விலைக்கு விற்பதன் மூலம், இந்த ஆலை உரிமையாளர்கள் ஒரு வலுவான ஏகபோகத்தை உருவாக்கியுள்ளனர். இந்தச் செயற்பாட்டிற்கு அரசாங்கம்தேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ உதவியாக இருந்துள்ளது.

நிலபுலமும் அதிகாரமும் கொண்ட இந்தக் குழுமங்கள், அரசின் கொள்கைகளைத் திசைதிருப்பி, அதில் இருந்து அதிகபட்ச இலாபங்களைப் பெறும் சூழலை உருவாக்கியுள்ளன. அரிசி அரசியலின் இந்த விபரீத நிலை, மீன்பிடித் துறையிலும் ஆழமாகப் புரையோடியுள்ளது. மீன்பிடிச் சமூகங்கள், குறிப்பாக சிறு அளவில் செயற்படும் மீனவர்கள், பெரிய வர்த்தக ஏகபோக அமைப்புகளின் கீழ், தங்கள் வாழ்வாதாரத்தை அமைப்பதற்காகப் போராடி வருகின்றனர். இந்த அமைப்புகள், இனவாதத்துடன் தொடர்புடைய அரசியல் மோதல்களுடனும் அதைத் தொடர்ந்து எழும் வன்முறைகளுடனும் ஊடாடிச் செயற்படுகின்றன. சிறு நில விவசாயிகளும் மீனவச் சமூகங்களும், சமூக - பொருளாதார ரீதியாக முன்னேற முடியாமல் அடிப்படை நிலைகளில் தங்கி விடுவதற்கான முக்கிய காரணமாக இந்த அரசாங்க ஏகபோக வர்த்தக அமைப்புகளே உள்ளன. இது, இலங்கையின் அரசியல், பொருளாதார அமைப்பின் கவலையளிக்கும் யதார்த்தம் என்று கூறலாம்.

2

இலங்கையின் மீன்பிடித் துறை, சுமார் 2.4 மில்லியன் மக்களுக்கு நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் வேலைவாய்ப்பை வழங்கும் ஒரு முக்கியமான பொருளாதாரத் துறை. இதன் முக்கிய பங்குதாரர்கள்: மீனவர்கள், மீன் வளர்ப்பவர்கள், பொதிசெய்வோர்கள், செயலிகள், விநியோக மற்றும் தளவாட வசதிகள், குளிர் சங்கிலி (Cold Chain) செயற்பாட்டாளர்கள் மற்றும் பிற சேவை வழங்குநர்கள். இந்தத் துறையில் 75 க்கும் மேற்பட்ட நடுத்தர மற்றும் பெரிய நிறுவனங்கள் கடல் உணவுகளை ஏற்றுமதி செய்கின்றன. அதில் 32 நிறுவனங்கள் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட செயலாக்க ஆலைகளைக் (EU - approved processing plants)

கொண்டுள்ளன; இது தரம் மற்றும் நம்பகத்தன்மைக்கு உதாரணமாகும். ஆனால், இத்தனை வலுவான உட்கட்டமைப்பு வசதிகளைக் கொண்ட மீன்பிடித்துறை, இறக்குமதி செய்யப்படும் டின் மீன்களின் வசம் சிக்கியிருக்கிறது. இறக்குமதி செய்யப்படும் ஒவ்வொரு டின் மீன் கொள்கலனையும், மீன்பிடித்துறையில் வளர்ந்து வரும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தின் ஒரு சின்னமாகக் கருதவேண்டிய நிலை உருவாகியுள்ளது.

Image Source - www.fisheries.gov.lk

ஒலுவில் துறைமுகத்தில் 150 மில்லியன் ரூபா முதலீட்டில் தொடங்கத் திட்டமிடப்பட்ட டின் மீன் தொழிற்சாலை, தற்போது செயற்படாமல் முடங்கியுள்ளது. இது குறித்து இலங்கை டின் மீன் உற்பத்தியாளர்கள் சங்கத்தின் தலைவர் ஷிரான் பெர்னாண்டோ, 2024 மார்ச் 10 ஆம் தேதியன்று 'Sunday Observer' இல், தன் வருத்தத்தை வெளிப்படுத்தினார். அவர் மேலும் கூறுகையில் :

“டின் மீன்களை உற்பத்தி செய்யும் 16 உள்ளூர்த் தொழிற்சாலைகள் உற்பத்தியை நிறுத்தியுள்ளன. அவற்றின் குறைகளுக்கு அரசாங்கம் விரைவான தீர்வைக் காணவில்லை என்றால், நாட்டிற்கு ஆண்டுக்கு 80 மில்லியன் யூரோக்களுக்கு மேல் வருமானத்தைக் கொண்டுவரும் ஒட்டுமொத்த உள்ளூர் டின் மீன் உற்பத்தித் தொழிலும் அழிக்கப்பட்டுவிடும். மீன்பிடிப் பருவம் விரைவில் தொடங்கும். ஆனால் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டதால் டின் மீன் உற்பத்தியில் ஈடுபட முடியாது. இதனால் பிடிபட்ட மீன்களை விற்கமுடியாமல் பேரழிவு ஏற்பட்டு ஒரு

மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்களின் வாழ்வாதாரம் பாதிக்கப்படும். அதிகாரிகளிடம் பலமுறை கோரிக்கை விடுத்தபோதிலும், இறக்குமதி செய்யப்படும் டின் மீன்களுக்கான சிறப்புப் பொருள் வரியை (SCL) 200 ரூபாயில் இருந்து 500 ரூபாயாக அதிகரிக்கவும், இறக்குமதி செய்யப்படும் அனைத்து டின் மீன்களுக்கும் 18% VAT வரியை வசூலிக்கவும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. சமீபத்தில் உள்ளூர்ச் சந்தையில் வெள்ளம் புகுந்தது. இதனால், உள்ளூர் டின் மீன்களுக்கு 18% கூடுதல் வரி விதிக்கப்பட்டது. அதன் விலை 125 ரூபாயாக உயர்ந்துள்ளது. இவ்வாறு உள்ளூர் டின் மீன்களின் விலை அதிகரித்துள்ள நிலையில், இறக்குமதி செய்யப்படும் டின் மீன்களுக்கு VAT வரி விதிக்கப்படாமல் காரணமாக, வெளிநாட்டு டின் மீன்களுடன் போட்டிபோட முடியாத சூழல் உருவாகியுள்ளது. இந்த நாட்டில் டின் மீன்களை உற்பத்தி செய்யாமல் இருந்திருந்தால், இலங்கை வருடாந்தம் 80 மில்லியன் யூரோக்களை டின் மீன்களை

இறக்குமதி செய்ய செலவழித்திருக்கும். ஆனால், எங்கள் உற்பத்தியால் அதனை நிறுத்த முடிந்தது. இப்போது மீண்டும் பழைய நிலையே ஏற்பட்டுள்ளது. பத்து வருடக் கடின உழைப்பு வீணாகிவிட்டது. இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்கள் அடங்கிய ஒவ்வொரு கொள்கலனும் வாழ்வாதாரப் பாதிப்பையும் குறித்த துறையில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும் ஏற்படுத்தப்போகிறது” என்றார்.

டிசம்பர் 2019 இல் EDB (Export Development Board) வெளியிட்ட தொழில்திறன் அறிக்கையின் படி, இலங்கையின் மீன்பிடித் துறை 26,600 மீன்பிடிப் படகுகளைக் கொண்டது. இதில் 15,022 சிறிய பாரம்பரிய படகுகள் (அவற்றில் 48% மோட்டார் பொருத்தப்பட்டவை), 8,334 கண்ணாடியிழை வேகப் படகுகள் (18 முதல் 24 அடி நீளம் மற்றும் 25 முதல் 40 குதிரைவலுத்திறன் வரை), 1,550 நாள் படகுகள் (21 முதல் 24 அடி), மற்றும் 1,700 பெரிய பலநாள் கப்பல்கள் (32 முதல் 52 அடி) உள்ளன. இந்த துறையின் உள்கட்டமைப்பு வலுவானது. ஏனெனில் இங்கு 32 ஐரோப்பிய - அங்கீகரிக்கப்பட்ட செயலாக்க ஆலைகள், குளிர் சங்கிலி வசதிகள், செயலாக்க ஆலைகள் மற்றும் விமான நிலையங்களுக்கு மீன்களை திறம்பட நகர்த்தும் நன்கு வளர்ந்த போக்குவரத்து வலையமைப்புகள் உள்ளன. கூடுதலாக, 1,600 ஆழ்கடல் மீன்பிடிக்கப்பல்கள் சர்வதேசத் தரத்துடன் உள்ளன. அவற்றில் சுறுசுறுப்பான கப்பல் கண்காணிப்பு அமைப்புகளும் (VMS), பெருங் கடல் நடவடிக்கைகளுக்குத் தேவையான அனைத்து வசதிகளும் தயார் நிலையில் உள்ளன. இந்த வலுவான உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் இருந்தும், இலங்கையின் உள்ளூர் கடல் உணவு, குறிப்பாக மீன் நுகர்வு, இறக்குமதியில்

தங்கியுள்ளது. இது இத்துறையின் முழுமையான திறனை அடையத் தடையாக உள்ளது.

இலங்கை அரசாங்கம் அதன் பரந்த மீன்பிடி மற்றும் மீன்வளர்ப்புக் கொள்கையின் ஒரு பகுதியாக டின் மீன் கடல் உணவுச் சந்தையை அபிவிருத்தி செய்ய தீவிரமாகப் போராடுகிறது. மீன்பிடி உபகரணங்களுக்கான மானியங்கள் மற்றும் நிலையான மீன்பிடி நடைமுறைகளுக்கான பயிற்சித் திட்டங்கள் ஆகியன அரசாங்கத்தின் உதவிகளாகும். டின்னில் அடைக்கப்பட்ட கடல் உணவுகளின் சர்வதேச போட்டித்தன்மையை உயர்த்துவதற்காக ஏற்றுமதி ஊக்குவிப்புகள் வழங்கப்படுகின்றன. தரக் கட்டுப்பாடு மற்றும் சான்றிதழ் செயல்முறைகள் உள்ளூர் மற்றும் சர்வதேச தரங்களை எட்ட மிகவும் அவசியமானவை. நிலையான மீன்பிடித்தலை உறுதி செய்வதற்கும், அதிகப்படியான மீன்பிடித்தலைத் தடுப்பதற்கும் அரசாங்கம் சர்வதேச அமைப்புகளுடன் ஒத்துழைப்புடன் இயங்குகிறது. ஆயினும் அரசு உள்ளூர் டின் மீன் உற்பத்தித் தொழிலின் நீண்டகால நம்பகத்தன்மையை உறுதிப்படுத்த பல முனைப்புகளைக் காட்டினாலும், நடைமுறையில் நிலையான மாற்றம் இன்னும் எட்டப்படவில்லை. கடந்த காலங்களில், அரசாங்கம் அநேக தொழிற்சாலைகளை டின் மீன் இறக்குமதிக்காக அமைக்க உதவியது. பல நிறுவனங்கள் உருவாகின. முன்னைய அரசாங்கம் இறக்குமதி செய்யப்படும் டின் மீன்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட கட்டணங்களைக் குறைத்ததன் காரணமாக, உள்ளூர் மீன் சந்தைகள் அழிவுக்குள்ளாகின; உள்ளூர் தொழில் வாய்ப்புகள் மறைந்து, மீன்பிடியாளர்கள் டின் மீன் இறக்குமதிக்கான தொழிலாளர்களின் தேவைகளை நிரப்பும்

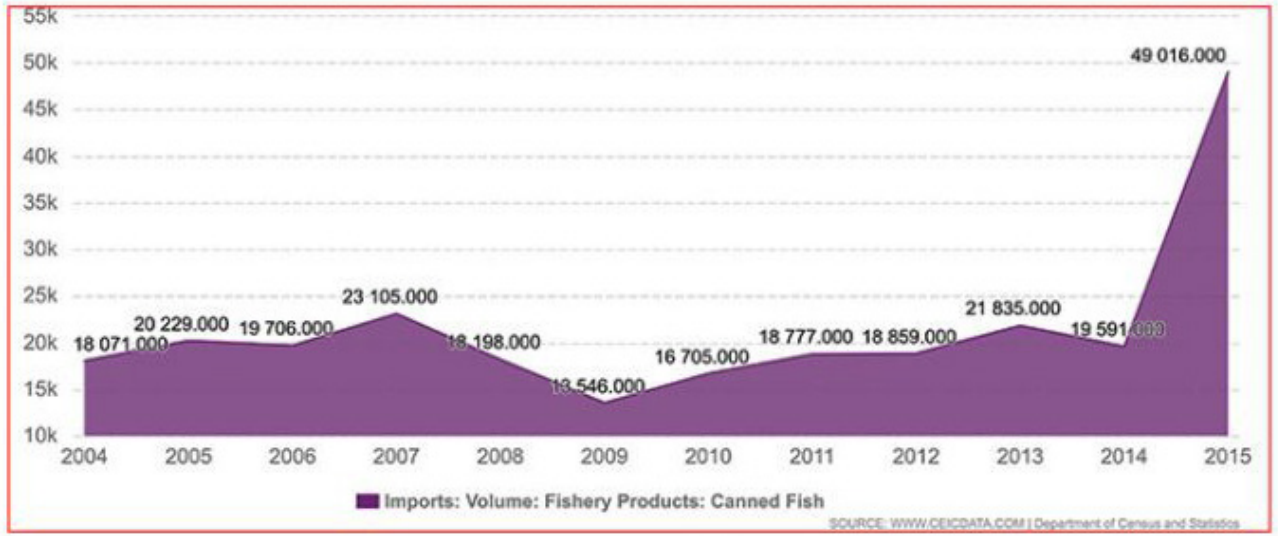

Image Source - www.ceicdata.com

நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டார்கள். கடுமையான கட்டுப்பாடுகள் உள்ளூர் டின் மீன் உணவு உற்பத்திக்குத் தடையாக உள்ளது. அதிகப்படியான மீன்பிடித்தல் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் கட்டுப்பாடுகள் கடல் உணவு கிடைப்பதைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. பதப்படுத்தலுக்கான மூலப்பொருட்களின் விநியோகம் எப்போதும் ஒரு தளம்பல் நிலையிலேயே உள்ளது. கூடுதலாக, இலங்கையில் நுகர்வோர் மத்தியில் உடன் கடல் உணவுகளுக்கு வலுவான விருப்பம் உள்ளமை டின் மீன் மாற்றுகளுக்கான தேவையை மட்டுப்படுத்துகிறது. அதிக உற்பத்திச் செலவுகள், உள்ளூர் உடன் கடல் உணவு விற்பனையாளர்கள் மற்றும் சர்வதேச டின் மீன் உணவு பிராண்டுகளின் போட்டி போன்றன உள்ளூர் உற்பத்தியாளர்களுக்கு சவாலாகவே உள்ளது.

கடந்த காலங்களில், டின்மீன் இறக்குமதியை தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைப்பதற்கான தூண்டுதலான காரணங்களாக, நமது மீனவர்களின்

வாழ்வாதாரத்தைப் பாதுகாப்பது, டின்மீன் உற்பத்தியாளர்களுக்கு ஆதரவளிப்பது ஆகியன இருந்தன. நோக்கம் பாராட்டத்தக்கதாக இருந்தாலும், யதார்த்தமாக இருந்தாலும், இது மிகவும் சிக்கலான விளைவையே ஏற்படுத்தியது. கிடைக்கப்பெறும் தரவுகளின் அடிப்படையில் ஆராய்ந்தால், 2015 ஆம் ஆண்டில், ஆண்டுக்கு 49,000 மெட்ரிக் தொன்னாக இருந்த டின்மீன் இறக்குமதி சமீபத்தில் ஆண்டுக்கு 8,000 மெட்ரிக் தொன்னாக குறைந்துள்ளது. ஆனால், உறைந்த மீன்களின் இறக்குமதி 2023 இல் 200 மெட்ரிக் தொன்னிலிருந்து 1,400 மெட்ரிக் தொன்னாக உயர்ந்துள்ளது. இந்த வியத்தகு அதிகரிப்பு, டின்மீன் இறக்குமதி உள்ளூர் மீனவர்களை கணிசமாகப் பாதிக்கும் என்ற கூற்றை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்துகிறது.

சந்தைத் தேவையைப் பூர்த்திசெய்ய உள்ளூர் டின் மீன் உற்பத்தி போதுமானதாக இல்லை என்பது மற்றொரு முக்கியமான பிரச்சினை. பதப்படுத்தலுக்கு ஏற்ற உள்ளூர் மீன்கள்

Image Source - richwingroup.com

ஒவ்வொரு ஆண்டும் மூன்று முதல் நான்கு மாதங்களுக்கு மட்டுமே கிடைக்கின்றன. மீதமுள்ள எட்டு முதல் ஒன்பது மாதங்களுக்கு, இத்தொழில்துறை உறைந்த மீன் இறக்குமதியையே நம்பியுள்ளது. அவை ஒரு கிலோவுக்கு 6 ரூபாய் சலுகை வரி விகிதத்தில் இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன (10 ஆகஸ்ட் 2024 நிலவரப்படி). உறைந்த மீன் இறக்குமதியின் மீதான இந்தச் சலுகை வரியால் நமது நாட்டு மீனவர்களை விட வெளிநாட்டு மீனவர்களே அதிகம் பயன் அடைகின்றனர்.

டின் மீன் இறக்குமதியை நிறுத்தினால் அன்னியச் செலாவணி மிச்சமாகும் என்ற வாதம் தவறானது எனத் தோன்றுகிறது. கடந்த காலத்தில் உறைந்த மீன் மற்றும் உள்ளூர் உற்பத்திக்குத் தேவையான பிற பொருட்கள்/ கொள்கலன்களின் இறக்குமதிக்காகச் செலவழிக்கப்பட்ட ஒட்டுமொத்த அந்நியச் செலாவணியைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால், டின் மீன் இறக்குமதிக்காகச் செலவழிக்கப்படும்

அந்நியச் செலாவணி பயனுடையதே எனலாம். மறுபுறம், இறக்குமதி செய்யப்படும் டின் மீன்கள் மீது விதிக்கப்படும் உயர் சிறப்புப் பொருள் வரியான 200 கிலோவுக்கு ரூ. 200 என்ற உயர் வரி விதிப்பால் அரசாங்கம் கணிசமான வருவாயை இழக்கிறது எனலாம்.

3

தீவின் பெரும்பான்மையான மக்களின் மீன் புரத்தின் முதன்மை ஆதாரமாக டின் மீன் இருப்பதால், அவற்றின் தரத்தைப் பேணுவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். இறக்குமதி செய்யப்பட்ட டின் மீன்களை விட உள்ளூர் டின் மீன் பொருட்களின் தரம் குறைவாக உள்ளது என்ற கருத்து நீண்ட காலமாகக் கூறப்பட்டு வருகிறது. மேலும், இறக்குமதி செய்யப்பட்ட டின் மீன்கள், பாதுகாப்பு மற்றும் தரத்தை உறுதி செய்யும் வகையில், ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும், கடுமையான

இலங்கையின் மீன்பிடித்துறை பலவிதமான சவால்களை எதிர்நோக்கியுள்ளது. வளமான கடல் வளத்தைக் கொண்ட ஒரு நாடாகக் கருதப்படும் இலங்கை, அந்த வளங்களை முழுமையாகப் பயன்படுத்துவதில் பல தடைகளைச் சந்தித்து வருகிறது. மீன்பிடித் தொழிலின் பெரும் பகுதி சுரண்டலுக்கு ஆளாகியுள்ளது. சிறு வியாபாரத் தளங்கள் மற்றும் மீன்பிடியைச் சார்ந்த சமூகங்கள் பொருளாதார அடிப்படையிலும் சமூக பாதுகாப்பிலும் பின்னடைவைச் சந்திக்கின்றன.

இலங்கை தர நிர்ணய நிறுவனத்தின் (SLSI) அனுமதியைப் பெறுகிறது. இதற்கு நேர்மாறாக, உள்ளூர் உற்பத்தியாளர்களால் பயன்படுத்தப்படும் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட உறைந்த மீன்களுக்கு, உற்பத்தி செய்யப்படும் ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் ஒரே மாதிரியான தரச் சரிபார்ப்புச் செய்யப்படுவதில்லை. இது சாத்தியமான உடல்நல அபாயங்கள் பற்றிய கவலைகளை எழுப்புகிறது.

உள்ளூர் உற்பத்தியாளர்களால் பயன்படுத்தப்படும் இந்த உறைந்த மீன் இறக்குமதிகளின் தரத்தைச் சரிபார்க்க எந்த ஒழுங்குமுறை அமைப்பும் இல்லை. மேலும் உணர்திறன் பண்புகள், கன உலோகங்கள், ஹிஸ்டமின் அளவுகள் மற்றும் மலட்டுத்தன்மைக்கான சோதனைகள் செய்யப்படுவதில்லை. இறக்குமதி செய்யப்பட்ட உறைந்த மீன்களின் ஒவ்வொரு கொள்கலனும் அறியப்படாத சுகாதார ஆபத்தினைக் கொண்டிருக்கலாம். எனவே, உள்ளூர் கைத்தொழில்களை ஆதரிப்பது இன்றியமையாததாக இருந்தாலும், இலங்கை மக்களின் ஆரோக்கியம் மற்றும் நலன்களைப் பாதுகாப்பதும் முக்கியமானது. உள்நாட்டில் தயாரிக்கப்படும் பதிவு செய்யப்பட்ட மீன்களின் ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் தரக் கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகளை செயற்படுத்துவது அவசியம். இறக்குமதியைக்

கட்டுப்படுத்துவது அல்லது தடை செய்வது சந்தைப் பற்றாக்குறைக்கு வழிவகுக்கும். 2022 மற்றும் 2023 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் செய்யப்பட்டது போன்று அத்தியாவசியப் பொருட்களுக்கான MRP இனை உயர்த்துவது, உள்ளூர் தொழில்துறையை சுரண்டல் மயப்படுத்தலாம். அனைத்துப் பங்குதாரர்களின், அதாவது உள்ளூர் மீனவர்கள், உற்பத்தியாளர்கள் மற்றும் நுகர்வோரின் நலன்களை சமநிலைப்படுத்த, தற்போதைய கொள்கைகளை மறு மதிப்பீடு செய்வது அவசியம். அடிப்படைப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதன் மூலமும், தரக் கட்டுப்பாட்டை உறுதி செய்வதன் மூலமும், நம் நாட்டில் பதிவு செய்யப்பட்ட மீன்களுக்கு மிகவும் நிலையான மற்றும் சமமான சந்தையை உருவாக்க முடியும்.

இலங்கையில் புரதம் நிறைந்த, எளிதில் கிடைக்கக்கூடிய உணவு விருப்பங்களுக்கான அதிகரித்து வரும் தேவை, டின் மீன் உணவுச் சந்தையை தொடர்ந்து நிரப்பி வருகிறது. டின் கடல் உணவுகள், நீண்ட காலம் பேணக்கூடியதாகவும், எளிதான உணவுத் தயாரிப்பை வழங்குவதாகவும் உள்ளதால், நுகர்வோர் மத்தியில் பிரபலமாக உள்ளது. கூடுதலாக, சில்லறை விற்பனைத் துறையின் விரிவாக்கம் மற்றும் பலவிதமான டின் மீன் உற்பத்திகள் கிடைக்கும் தன்மை போன்றன நுகர்வோர் விருப்பங்களைப் பூர்த்தி செய்து, சந்தையை மேலும் ஊக்குவிக்கின்றன.

டின் மீன், புரதம், ஒமேகா3 கொழுப்பு அமிலங்கள் மற்றும் பிற ஊட்டச்சத்துகளின் ஆதாரமாக இருப்பினும், இதற்கு சில சாத்தியமான குறைபாடுகளும் உள்ளன. சில டின் மீன் பொருட்களில் சோடியம் அதிகமாக இருக்கலாம். இது உயர் இரத்த அழுத்தம் மற்றும் பிற உடல்நலப் பிரச்சினைகளுக்குப் பங்களிக்கக்கூடும். மேலும், டின் மீன் பொருட்களில் ஹைட்ரஜனேற்றப்பட்ட எண்ணெய்கள் அல்லது செயற்கைச் சுவைகள் போன்ற ஆரோக்கியமற்ற சேர்க்கைகள் இருக்கலாம். டின் டுனா (Tuna) தயாரிப்புகளில் அதிகளவு பாதரசம் இருக்கலாம். கர்ப்பிணிப் பெண்கள், பாலூட்டும் தாய்மார்கள் மற்றும் இளம் குழந்தைகள் டின் மீன்களை உட்கொள்வதைக் கட்டுப்படுத்த அறிவுறுத்தப்படுகிறார்கள். பொதுவாக, டின் மீன் ஒரு சீரான உணவின் ஆரோக்கியமான பகுதியாக இருக்கலாம். ஆனால் சோடியம் குறைவாகவும் ஆரோக்கியமற்ற சேர்க்கைகள் அல்லது அசுத்தங்கள் இல்லாத தயாரிப்புகளைத் தேர்ந்தெடுப்பது அவசியம்.

முடிவு

இலங்கையின் மீன்பிடித்துறை பலவிதமான சவால்களை எதிர்நோக்கியுள்ளது. வளமான கடல் வளத்தைக் கொண்ட ஒரு நாடாகக் கருதப்படும் இலங்கை, அந்த வளங்களை முழுமையாகப் பயன்படுத்துவதில் பல தடைகளைச் சந்தித்து வருகிறது. மீன்பிடித் தொழிலின் பெரும் பகுதி சுரண்டலுக்கு ஆளாகியுள்ளது. சிறு வியாபாரத் தளங்கள் மற்றும் மீன்பிடியைச் சார்ந்த சமூகங்கள் பொருளாதார அடிப்படையிலும் சமூக பாதுகாப்பிலும் பின்னடைவைச் சந்திக்கின்றன. மீன்பிடித்துறையின் மேலாண்மை மற்றும் பணிகளை அரசியல்

ஆதிக்கமும் வர்த்தகத் தன்னாட்சியும் கொண்ட கொழும்பு மைய குழாமின் பிடியிலிருந்து விடுவிக்க முடியாத நிலையே இந்தப் பிரச்சினைகளின் மூல காரணங்களில் ஒன்று. மீன்பிடித்துறையில் உள்ளூர் மீனின் விலையை தீர்மானிப்பதிலிருந்து, டின் மீன் இறக்குமதி, உறைந்த மீன் இறக்குமதி, மற்றும் ஏற்றுமதி வரி ஆகியவற்றின் கட்டுப்பாடுகளை வரை, இவ் வர்த்தகக் குழாமின் ஆதிக்கம் பலவகைகளில் ஊடுருவியுள்ளது. இந்த ஏகபோகக் குழுமம், அரசின் ஆதரவுடன் சட்டரீதியாக அதன் தீர்மானங்களை அமுல்படுத்தி வருகிறது.

இன முரண்பாடு மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய நிரந்தரச் சிக்கல்களின் பின்னணியில், மீன்பிடித்துறையின் வளர்ச்சிக்கு நெருக்கடி ஏற்பட்டுள்ளது. வடக்கு மற்றும் கிழக்குப் பகுதிகளில் மீன்பிடித்துறை முழுமையாக அபிவிருத்தி செய்யப்படாமைக்கு, வர்த்தக மற்றும் இனப் பாகுபாடு காரணமாக இருக்கக்கூடும்.

சர்வதேச வர்த்தக ஒப்பந்தங்களில் இணைந்துள்ள இலங்கை, இத்துறையின் வளங்களை முறையாக மேம்படுத்துவதில் தோல்வியடைந்துள்ளது. மீன்பிடிச் சமூகத்தின் சமூக - பொருளாதார நிலை மேம்படாமல், வீழ்ச்சியை நோக்கிச் செல்கிறது. பொருளாதார மையங்களை பிராந்திய ரீதியில் நகர்த்துவதன் மூலமே மீன்பிடித் துறையின் நிலைமையை மாற்ற முடியும்.

டின் மீன் இறக்குமதி, ஒரு நீண்டகால மூலோபாயமாகப் பார்க்கப்படுவதற்குப் பதிலாக, தேவைக்கேற்ப ஒரு தந்திரோபாயமாக அணுகப்பட வேண்டும். இலங்கையின் உள்ளூர் டின் மீன் உற்பத்தியில்

பரந்த அளவிலான வளர்ச்சியை உறுதிசெய்ய அரசின் கனிவான பங்களிப்பு மற்றும் நிர்வாகப் பார்வை அவசியம். உள்ளூர் மீன்பிடித் துறையின் மேம்பாட்டில் சகல பங்காளிகளின் பங்களிப்பும் ஒரே அளவிலான முக்கியத்துவத்துடன் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். இதற்காக, உள்நாட்டு மீனவர்களுக்கான உதவிகளும் ஊக்கங்களும் தக்கமுறையில் வழங்கப்பட வேண்டும். இது, உள்ளூர் மீன்பிடித்துறை, அதன் முழுமையான திறனை அடைய வழிவகுக்கும்.

இலங்கையின் மீன்பிடித் துறையின் தனித்துவமான அடையாளம் வெளிக்கொணரப்பட வேண்டும். ஒரு அரசு மூலோபாய முன்னெடுப்பின் மூலம், அந்த அடையாளத்தை உருவாக்கும் நோக்கில் பயணம் மேற்கொள்வது மிக முக்கியம். இது, நாட்டின் பொருளாதாரத்தைப் பலப்படுத்துவதோடு மட்டுமின்றி, அதன் பிற தேவைகளை அடையவும் பெரும் பங்களிப்பு நல்கும்.

உசாத்துணை

1. Adopt Urgent Measures to Save Local Canned Fish, Fisheries Industry – SLCFMA Chief. (2024, January 16). Daily News. Retrieved from www.dailynews.lk
2. Capabilities of the Fisheries Industry in Sri Lanka. Sri Lanka Export Development Board. Retrieved from www.srilankabusiness.com
3. Canned Fish Manufacturers Fear Collapse of Industry Amidst Free Flowing Imports. (2024). Daily Mirror. Retrieved from www.dailymirror.lk
4. Department of Fisheries and Aquatic Resources (DFAR). (n.d.). Retrieved from www.fisheriesdept.gov.lk

5. Fisheries Sector Records Historic Performance in 2021. (2021). Daily FT. Retrieved from www.ft.lk
6. Fisheries Industry: A Deep Dive into the Struggling Sector. (2024, April 21). Pamodi Waravita. The Morning. Retrieved from www.themorning.lk
7. Sri Lanka's Fishers Face a Tangled Future. (n.d.). New Lines Magazine. Retrieved from newlinesmag.com
8. Sri Lanka: Over 16 Local Canned Fish Factories Closed. (n.d.). ICSF News. Retrieved from icssf.net
9. Sri Lanka Bans Imported Canned Fish to Save Local Industry. (2024, January 17). Asian Agribiz. Retrieved from www.asianagribiz.com
10. Sri Lanka Imports: Volume: Fishery Products: Canned Fish. (n.d.). CEIC Data. Retrieved from www.ceicdata.com
11. Northern Province Sustainable Fisheries Development Project Sovereign Project | 49325001. (n.d.). Asian Development Bank (ADB). Retrieved from www.adb.org
12. Sri Lanka Fishery Sector Structure Overall Fishery Sector. (n.d.). Food and Agriculture Organization (FAO). Retrieved from www.fao.org
13. Towards Improved Livelihoods and Higher Revenues from Sustainable Fisheries in Sri Lanka. (2022, March 2). World Bank. Retrieved from www.worldbank.org
14. Turning the Tide: Charting a Sustainable Future for Sri Lanka's Fisheries. (2023, November 21). United Nations Sri Lanka. Retrieved from srilanka.un.org

நிகழ்வுகள்

04.01.2025

வவுனியாவிலுள்ள OfERR Ceylon நிறுவனத்தில் 'யாழ்ப்பாணத்தில் விற்பனைக்கு வந்துவிட்ட தங்கத்திரவம்' திரையிடல்

யாழ்ப்பாணத்தின் குடிநீர் பிரச்சினையை பேசுபொருளாகக் கொண்டு எழுநாவால் தயாரித்து வெளியிடப்பட்ட 'யாழ்ப்பாணத்தில் விற்பனைக்கு வந்துவிட்ட தங்கத்திரவம்' எனும் தலைப்பிலான ஆவணப்படம் சனிக்கிழமை, 04.01.2025 அன்று முற்பகல் 9.30 மணிக்கு, வவுனியாவிலுள்ள OfERR Ceylon நிறுவனத்தில் திரையிடப்பட்டது.

ஆவணத்திரையிடலில் பங்குபற்றியிருந்த குறித்த நிறுவனத்தின் பணியாளரான தர்மரத்தினம் தனுஷாந்தன் "இவ்ஆவணத்திரையிடலானது, எவ்விதம் நீரைச் சிக்கனப்படுத்த வேண்டும் என்பதையும், நீரின் முக்கியத்துவத்தை பார்வையாளர்களுக்கு வெளிப்படுத்துவதாகவும் அமைகின்றது. மேலும், நீர் மூலங்களிலூடே நீரைச் சேமித்து எதிர்கால சந்ததியினருக்கு அவற்றை வழங்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கின்றோம் எனவும் கருத்துத் தெரிவித்திருந்தார். இத்திரையிடலில் குறித்த நிறுவனத்தின் பணியாளர்கள் பங்குபற்றியிருந்தார்கள்.

உள்ளூர் நீர் மூலங்களின் முக்கியத்துவம், அவற்றிற்கு ஏற்பட்டுள்ள அச்சுறுத்தல்கள் மற்றும் அவற்றைப் பாதுகாப்பதில் அரசாங்கத்திற்கும் அதிகாரிகளுக்கும் மக்களுக்கும் உள்ள கடப்பாடு முதலியவற்றை குறித்த ஆவணப்படத்தினூடாக சமூகத்தின் மத்தியில் கொண்டு செல்லும் நோக்கில் இத் திரையிடல் நிகழ்வு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

31.01.2025

மன்னாரில் பாடசாலை மாணவர்களுக்கு 'யாழ்ப்பாணத்திற்கு விற்பனைக்கு வந்துவிட்ட தங்கத்திரவம்' ஆவணப்படம் திரையிடல்

மன்னார் அடம்பன் மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் எழுநாவால் தயாரித்து வெளியிடப்பட்ட "யாழ்ப்பாணத்திற்கு விற்பனைக்கு வந்துவிட்ட தங்கத்திரவம்" என்ற தலைப்பிலான ஆவணப்படம் 31.01.2025 அன்று திரையிடப்பட்டது. இந்நிகழ்வில் குறித்த பாடசாலை மாணவர்கள் பங்குபற்றியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆவணப்படத்தை பார்வையிட்ட பாடசாலை மாணவி, "யூமியிலுள்ள நீரில் மிகச் சொற்பளவிலேயே மக்கள் பயன்படுத்த உகந்ததாக உள்ளது. அதனை எதிர்கால சந்ததியினருக்கும் பகிர்ந்தளிக்க முகாமை செய்ய வேண்டும்" எனக் கருத்துத் தெரிவித்திருந்தார். அவர் மேலும் தெரிவிக்கையில், நீரை வீண்விரயம் செய்வது தொடர்பிலும், அதன் தாக்கம் குறித்தும் இவ் ஆவணப்படம் தெளிவுபடுத்தியுள்ளதாக தனது கருத்தை வெளிப்படுத்தியிருந்தார்.

உள்ளூர் நீர் மூலங்களின் முக்கியத்துவம், அவற்றிற்கு ஏற்பட்டுள்ள அச்சுறுத்தல்கள் மற்றும் அவற்றைப் பாதுகாப்பதில் அரசாங்கத்திற்கும் அதிகாரிகளுக்கும் மக்களுக்கும் உள்ள கடப்பாடு முதலியவற்றை குறித்த ஆவணப்படத்தினூடாக சமூகத்தின் மத்தியில் கொண்டு செல்லும் நோக்கில் இத் திரையிடல் நிகழ்வு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

SEND MONEY to SRI LANKA

FIRST TRANSFER FEE FREE *

Immediate Payment to Any Account

Cash Pickup at any

get **5% Discount**
on Purchases

0207 341 7300

www.spoton.money

Authorised and regulated by the Financial Conduct Authority (FRN 510848)
SpotOn Money is a trading name of Monex International Limited, a company incorporated in England and Wales,
and registered as a money service business with HMRC (12161278)

* T & C Apply

Protection For You & Your Family

Our services

- Life Insurance «
- Critical Illness Protection «
- Mortgage Protection «
- Travel/Super Visa Insurance «
- Dental & Medical Benefits «
- Disability Benefits «
- Long Term Care «
- Employee Benefits «
- RESP, RRSP & TFSA «

Are You Getting Million Dollar Advice?

Sritharan Thurairajah CLU, CHS

Life100
INSURANCE & INVESTMENTS INC.

416-918-9771 | 416-321-2500

info@life100.ca www.life100.ca

10 Milner Business Court, Suite 208,
Scarborough, ON M1B 3C6

Simple Solution in a Critical Situation

Nimal Vinayagamoothy, CPA, CGA

Chartered Professional Accountant

nimal@nlraccounting.com

T: 416 - 494 - 4777

C: 416 - 888 - 1128

F: 416 - 613 - 2739

300-5200 Finch Avenue East
Toronto, ON M1S 4Z4

CPA

CHARTERED
PROFESSIONAL
ACCOUNTANT

Xebiro has multiple technology companies under its umbrella, whereby we help any organization with any of their technological service needs. These companies have been in operation for the last few years and have helped more than 200 companies worldwide. Our team works seamlessly with businesses around the world – from the UK, Canada, Australia, USA, Norway, Switzerland, France, Poland, Singapore, and Sri Lanka.

OUR GROUP OF COMPANIES

CodeLantic offers one-stop solutions in the field of custom web application, mobile app development and software solutions.

ExentAI aims to research and develop innovative solutions for problems arising across a range of domains and industries for users or customers using state-of-the-art AI technologies.

ITaffix is a leading technical support company providing 24/7 services supporting all the IT needs of businesses to resolve their core technical issues.

OntoMatrix is a full-service digital marketing company with flawless techniques and innovative ideas that assist the brands to reach the heights of success.

EmbryoZ offers an extensive investor database of seasoned industry professionals to connect with. In addition to this, we provide you with multiple supporting service providers to ease off your work.

BurgeonFirst is focused on closing the funding gap between the 'friends and family' stage and the Venture Capital stage.

BUSINESS PROCESS OUTSOURCING

FinAccDirect is a financial process outsourcing company offering outsourced bookkeeping services, outsourced tax preparation services and company secretarial services.

LegalLiaise is an independent boutique law firm trusted to meet the diverse needs of business clients around the world.

callOcare helps businesses reach out to their customers in the best possible way with 24x7 phone answering services, real-time reporting and 100% call recording facilities.

LeadHRM Services provide customized Human Resource Services to corporate houses and companies across varied industries that want their people to grow and achieve success

CSR INITIATIVE

NurtureLeap is a foundation that focuses on the youth of Northern Sri Lanka to create professionals by providing them real world training and exposure to international organisations.

London

#32 Spring Street,
Paddington W21JA.
Phone : +44 203 5001380
Email : contact@xebiro.com

Colombo

#7 - 3/1, Galle Road,
Colombo 06.
Phone : +94 112 559854
Email : contact@xebiro.com

Jaffna

#63, Sir Pon Ramanathan Road,
Kallady, Thirunelvely, Jaffna
Phone : +94 212 212797
Email : contact@xebiro.com

மானுடம் நிறுவனம்
maanudam foundation
www.maanudam.org

கலாநிதி. க.சொக்கலிங்கம் என்கிற சொக்கன் 60 ஆண்டுகளுக்கு மேல் தொடர்ந்து எழுதி வந்தவர். இவர் ஆசிரியர், விரிவுரையாளர், கதாசிரியர், கவிஞர், பேச்சாளர், இதழியலாளர், சமயச் சொற்பொழிவாளர், நாடக ஆசிரியர் எனப் பன்முகம் கொண்ட ஆளுமையாகத் திகழ்ந்தார். இவருடைய வாழ்க்கை அனுபவங்களின் தொகுப்பே இந்த நூல்.

சிறுகதைகளுக்கே உரிய சுவாரசியத்துடனும் துடிப்பான இயல்பான மொழியுடனும் இவர் தன் வாழ்க்கையை எழுதியிருக்கிறார். மூன்று தலைமுறைகளின் அனுபவங்கள் இந்த நூலில் பதிவாகியிருக்கின்றன. அரை நூற்றாண்டுக்கு மேற்பட்ட காலகட்டத்தின் வாழ்வியல் வரலாறாக இந்த நூல் விளங்குகிறது. அவர் மறைந்து இருபது ஆண்டுகளின் பின் வெளிவருகின்றது.

இது காலச்சுவடு, தமிழியல் பதிப்பகங்களின் கூட்டுமுயற்சியால் மானுடம் நிறுவனத்தின் நிதி அனுசரணையுடன் குறைந்த விலையில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

சொக்கன் மாதம் ஒரு நூல் அல்லது வாரம் ஒரு நூல் எழுதும் ஆற்றலும் அமைதியும் வாய்க்கப் பெற்றவர். அவர் இரவிலை வானத்தைப் பார்த்துச் சமயக் கட்டுரைகள் எழுதிவிட்டு, தாலையில் பூமியைப் பார்த்து முற்போக்குக் கதைகள் எழுதுபவர். சொக்கன் அவர்களுடைய பேனாவிலே ஜீவஊற்று உண்டு.

இவர் சிறந்த கவிஞர், பரிசு பெற்ற நாடகாசிரியர், நாவலாசிரியர், புதுமை மிக்க சிறுகதை ஆசிரியர், கட்டுரையாளர், வானொலி எழுத்தாளர்.

நந்தி
(பேராசிரியர் சிவலோகன்நரம்)

பாலையும் சோலையும்

தன்வரலாறு

கலாநிதி க. சொக்கலிங்கம்
(சொக்கன்)

நூ. 375

சொக்கன்

ISBN: 978-93-6110-832-7

சுவாமிநாதன்
TAMILIYAL
சுவாமிநாதன்
சுவாமிநாதன்

books.kalachuvadu.com

சுவாமிநாதன்
TAMILIYAL

யாழ் மணீனில்

வீடு, காணி,
வியாபார ஸ்தாபனங்கள்
வாங்குவதற்கு,
விற்பதற்கு அல்லது
வாடகைக்கு

நம்பிக்கையுடன் நாடுங்கள்

RE/MAX
ELITE

☎ 021 224 2855 | 0777 44 1113 📱

இடம்: இல. 115 கே.கே.எஸ் வீதி சுன்னாகம்
(பீப்பிள்ஸ் லீசிங் கட்டிட தொகுதி, 1^{ம்} மாடி)

BUY-SELL-RENT HOME AND LANDS

WWW.REMAXELITE.LK

We work with
35 financial
institutions

Business & Personal Insurance

Free Financial Education for everyone

We work with 35 financial institutions

Best Services

1. RESP/PRSP
2. Life Insurance
3. Auto Insurance
4. Estate Planning
5. Home Insurance
6. Disability Insurance
7. Mortgage Insurance
8. Travel/Visa Insurance
9. Non-Medical Insurance
10. Critical illness Insurance
11. Dental & Drug Insurance
12. Guaranteed Investments

Long Term Care | Elder's Insurance
Children's Insurance

416-731-2829

SS CAKES

Say "I Do" to Sweet Perfection!

Planning your dream wedding? Look no further!
At SS Cakes, we specialize in crafting exquisite wedding cakes that are as stunning as they are delicious. From classic elegance to modern masterpieces, we'll design the perfect cake to sweeten your special day.

 +94 76 347 0055

We do delivery around the world

வீடு என்பது ஞாபகங்களின் கலவை

காதல், சில்மிஷங்கள், கனவுகள், சிரிப்புகள், நேசங்கள், அரவணைப்புகள், தவிப்புகள், அடையாளங்கள், கூடல்கள், குதூகலங்கள் என நீங்கள் உறைவிடமாகும் யொழுதுதான் வீடு விலாசம் கொள்கிறது.

தற்போதைய நிலையில் நீங்கள் வீடொன்றை விற்பது அல்லது வாங்குவது குறித்து உங்களிடம் இருக்கும் கேள்விகள் மற்றும் சந்தேகங்களுக்கு என்னால் தெளிவாக விளக்கமளிக்க முடியும்.

நம்பிக்கையோடு என்னை அழையுங்கள் நல்லதோர் வீடு செய்வோம்.

Re/Max Community Realty Inc
ரமணன் சந்திரசேகரமூர்த்தி Bsc, MBA
வாக்குறுதிகள் அல்ல.
வாங்குவதற்கும் விற்பதற்குமான தீர்வு.
அலைபேசி: 416-290-6000

Xebiro has multiple technology companies under its umbrella, whereby we help any organization with any of their technological service needs. These companies have been in operation for the last few years and have helped more than 200 companies worldwide. Our team works seamlessly with businesses around the world – from the UK, Canada, Australia, USA, Norway, Switzerland, France, Poland, Singapore, and Sri Lanka.

OUR GROUP OF COMPANIES

CodeLantic offers one-stop solutions in the field of custom web application, mobile app development and software solutions.

ExentAI aims to research and develop innovative solutions for problems arising across a range of domains and industries for users or customers using state-of-the-art AI technologies.

Itaffix is a leading technical support company providing 24/7 services supporting all the IT needs of businesses to resolve their core technical issues.

OntoMatrix is a full-service digital marketing company with flawless techniques and innovative ideas that assist the brands to reach the heights of success.

EmbryoZ offers an extensive investor database of seasoned industry professionals to connect with. In addition to this, we provide you with multiple supporting service providers to ease off your work.

BurgeonFirst is focused on closing the funding gap between the 'friends and family' stage and the Venture Capital stage.

FinAccDirect is a financial process outsourcing company offering outsourced bookkeeping services, outsourced tax preparation services and company secretarial services.

Legalliaise is an independent boutique law firm trusted to meet the diverse needs of business clients around the world.

callOcare helps businesses reach out to their customers in the best possible way with 24x7 phone answering services, real-time reporting and 100% call recording facilities.

LeadHRM Services provide customized Human Resource Services to corporate houses and companies across varied industries that want their people to grow and achieve success.

CSR INITIATIVE

NurtureLeap is a foundation that focuses on the youth of Northern Sri Lanka to create professionals by providing them real world training and exposure to international organisations.

London

#32 Spring Street,
Paddington W21JA.
Phone : +44 203 5001380
Email : contact@xebiro.com

Colombo

#7 - 3/1, Galle Road,
Colombo 06.
Phone : +94 112 559854
Email : contact@xebiro.com

Jaffna

#63, Sir Pon Ramanathan Road,
Kallady, Thirunelvely, Jaffna
Phone : +94 212 212797
Email : contact@xebiro.com

SOLAR POWER சூரிய சக்தி

SAFE ☀️ CLEAN ☀️ FREE ☀️ பாதுகாப்பானது ☀️ இலவசமானது ☀️ சுத்தமானது

AUTOMATIC OPERATION | NO REFUELLING | POWER DIRECTLY TO YOUR HOME

GRID-TIED SOLAR

With this solar system you can earn up to \$3850 annually for 20 years.

NANO GRID SOLAR

With this solar system you can cut your electricity bill to zero and you are never without electricity.

ENERGY CONSERVATION

With this solutions you can reduce your energy bill.

OFF-GRID SOLAR

With this solar system you can have electricity wherever you want.

SOLAR POOL HEATER

With this solar system you can cut your pool heating bill to zero.

info@NewDawn-ES.Com | www.NewDawn-ES.Com | 416-855-9377

HomeStars

Read Our Reviews
www.homestars.com

A+
Rating

ACCREDITED
BUSINESS

உங்கள் வீட்டிற்கு தேவையான அனைத்து வகையான
மரக்கறி மற்றும் பலசரக்கு
பொருட்களையும்

ஒரே இடத்தில் பெற்றிட இன்றே நாடுங்கள்

MEGAA STORE

மெகா ஸ்டோர்ஸ்

- Fresh Meat
- Asian Groceries
- Fruits & Vegetable
- Frozen Foods
- Off Licence

OPENING HOURS

**EVERYDAY
7AM - 11PM**

020 8336 0061 | 074 9414 7547

Email: hellomegaastore@gmail.com

MEGAA STORE LTD - 99 Burlington Road, New Malden, KT3 4LR.

Unleash Your Potential

www.netwyn.place

10 Thornmount Drive, Scarborough, ON M1B 3J4

+1 416-906-1414

**Coworking Space • Private Office
Event Space • Boardroom**

BOOK YOUR TOUR TODAY

